

वीर सेवा मन्दिर
दिल्ली

★

४५२५

क्रम संख्या

१५४.६१ स्टेन

काल नं०

खण्ड

KALHANA'S RĀJATARANGINĪ OR CHRONICLE OF THE KINGS OF KASHMIR

EDITED BY
M. A. STEIN, PH. D.,
PRINCIPAL, ORIENTAL COLLEGE, LAHORE.

VOL. I.
SANSKRIT TEXT WITH CRITICAL NOTES.

सोऽखण्डिताश्मप्राकारं प्रासादान्तर्ध्वजत च ।
मातङ्गस्याद्भुतं वाता प्राजास्फोटं च पलनम् ॥

Rajatarangini, iv. 192.

MUNSHI RAM MANOHAR LAL
ORIENTAL BOOKSELLERS & PUBLISHERS
Nai Sarak, DELHI-6.

First Edition 1892
Second Reprint Edition 1960

Price Rs. 75-00

**PAGES 1 TO 296 PRINTED AT JAYYED PRESS DELHI & PAGES i TO XX AT RAMA KRISHNA PRESS
DELHI & PUBLISHED BY SHRI MANOHARLAL JAIN PROP. M/S MUNSHIRAM MANOHARLAL,
PUBLISHERS, NAI SARAK, DELHI-6 (INDIA)**

TO

HIS HIGHNESS

MAHARAJA PARTAB SINGH, G. C. S. I.

MAHARAJA OF KASHMIR AND JAMMU,

THIS EDITION OF THE EARLIEST EXTANT NARRATIVE

OF THE HISTORY OF KASHMIR

IS RESPECTFULLY

DEDICATED

BY

M. A. STEIN.

भुजबलतदृच्छायां येषां निषेध्य महौजसां जलधिरशना मेदिन्यासीवसावकुतोभया ।
स्थितिमपि न ते यान्ति क्षमाया विना यदनुग्रहं प्रकृतिमहते कुमंस्तस्मै नमः कविकर्मणे ॥

Kalhana's Rajatarangini, i. 46.

PREFACE

THE plan of the present Edition of *Kalhaṇa's Rājatarāṅgiṇī* first suggested itself to me in the summer of 1888 when a visit to Kashmir had directed my interest towards the antiquities and the history of the Valley.

The *Rājatarāṅgiṇī* is our oldest written authority for the history of the various dynasties which ruled Kashmir from the earliest period down to the time of the author who began to write his Chronicle in the Śaka year 1070 (A. D. 1148). Although it has for this reason been the object of much attention and research on the part of Sanskritists, an elaborate statement is scarcely needed to justify the present enterprise, to those who have had occasion to consult the *Rājatarāṅgiṇī* in its published Editions for the purposes of historical or philological research.

When Professor Wilson published in 1825 the first account of Kalhaṇa's work and an abstract of its first six cantos, he had to rely for his text on three incomplete *Devanāgarī* MSS. which were so deficient that "a close translation, even if desirable, would have been impracticable."¹ The *editio princeps*, which appeared ten years later at Calcutta under the auspices of the Bengal Asiatic Society,² was based principally, as Mr. Troyer states, on a *Devanāgarī* transcript from a Kashmirian MS. which had been prepared for Mr. Moorcroft during that traveller's stay at Srīnagar in 1823. The fact that this copy, as we now can prove, was prepared from the *codex* which must be considered as the *archetypus* of all existing Kashmirian MSS., reflects no little credit on the care and judgment with which that energetic but ill-fated traveller endeavoured to serve on this occasion the cause of Sanskrit philology. But the numerous corruptions which have rendered the text of the Calcutta Edition unintelligible in many passages, and which can be shown to have originated mostly from mistakes in the transcription, prove that this copy shared all the defects which are inherent to *Devanāgarī* transcripts made in Kashmir from *Saradā* MSS. Frequently, too, the difficulties which the Calcutta Papḍits evidently encountered in interpreting the text in consequence of their want of familiarity with the details of Kashmir topography and traditions, seem to have induced them to alter the text in an unscrupulous manner.

Mr. Troyer's edition, which, together with a translation, was published by the *Société Asiatique* at Paris in 1840, was avowedly prepared from the same materials as the *editio princeps*,³ and has not been carried beyond the first six cantos. Besides correcting numerous misprints of the Calcutta Edition, Mr. Troyer's text shows an improvement by taking more carefully into account, in a certain number of passages, the reading of Mr. Moorcroft's

---

1. "Essay on the Hindu History of Cashmir," Asiatic Researches, Vol. XV., p. 5.

2. Published in 1835, together with the *Rājatarāṅgiṇīs* of *Jonarāja* and *Srīvara* and the *Rājāvalipatākā* of *Prājyabhaṭṭa* which bring down the narrative to the time of Akbar, under the title : *The Rājatarāṅgiṇī; a History of Cashmir*".

3. The two *Colebrooke* MSS., which Mr. Troyer consulted at the East India House (see *Preface*, p. v.), are described by him as very inferior to Mr. Moorcroft's copy, and are apparently identical with those which Professor Wilson had at his disposal.

copy. Of Mr. Troyer's translation of the *Rājatarāṅgiṇī* which was completed in 1852, it may, perhaps, be said without injustice that it has proved useful chiefly by bringing conspicuously before the eyes of Sanskritists the great defects of the text upon which it was based, and the insufficiency of the materials then available to European scholars for the interpretation of the work.

These defects did not escape the notice of scholars like Professor Lassen and General Cunningham who endeavoured to use Kalhaṇa's work for the purposes of historical and chronological research; no effort, however, seems to have been made to obtain better materials till Professor Bühler's tour in search for Sanskrit MSS. in Kashmir in 1875. Amongst the many results which rewarded Professor Bühler's brilliant researches in Kashmir, not the least important was that he established the absolute superiority of the Kashmir MSS. of the *Rājatarāṅgiṇī* written in the *Śāradā* character, over those in *Devanāgarī*. The acquaintance gained with the genuine text of the *Rājatarāṅgiṇī* by the collation of a good, though modern, *Śāradā* copy, and the discovery of valuable fresh material for its explanation in other Kashmirian works like the *Nīlamatapurāṇa*, and the various *Māhatmyas*, enabled Professor Bühler to trace out with admirable lucidity the work yet to be done for the *Rājatarāṅgiṇī*.¹ Professor Bühler had clearly recognized the fact that all *Śāradā* MSS. known to exist at present in Kashmir are derived from a single Manuscript called by him the *codex archetypus*. But he had not been able to obtain more than a glimpse of this ancient MS. from the owner, *Paṇḍit Keśavarām*, in whose family it had come down as an heirloom.

It had been my chief aim since my first visit to Kashmir to utilize the opportunities offered by a prolonged stay in the Valley for the acquisition of such materials as might enable me to undertake the task of preparing a critical Edition of the *Rājatarāṅgiṇī*, and to contribute towards the interpretation of the work. As regards the text of the *Rājatarāṅgiṇī* I had to content myself in 1888 with obtaining for collation a *Śāradā* paper MS. in possession of *Paṇḍit Rūzdān Balabhadra*, copied in the first quarter of this century, which had already served Professor Bühler for the same purpose, and another MS., copied about the same time from the *codex archetypus* and now the property of *Paṇḍit Govind Kaul*. The careful collation of the above-named two MSS., which was completed in the Cold Season of 1888-89, revealed, in numerous passages; considerable discrepancies between them, notwithstanding their evidently common origin. This convinced me still more of the necessity of securing the *codex archetypus* itself for the purpose of my Edition.

On *Paṇḍit Keśavarām*'s death which took place after Professor Bühler's visit, the *codex archetypus* had been divided among three of the *Paṇḍit*'s heirs, and this circumstance had made access to the MS. still more difficult than in 1875. It was, therefore, not till I had made repeated endeavours during my second visit to *Śrīnagar* in 1889 that the whole of the MS. was entrusted to me by the owners for the purposes of the present Edition. My success was chiefly due to the kind interest shown in the matter by *Paṇḍit Sūraj Kaul*, C.I.E., Member of the Kashmir State Council, and his son *Paṇḍit Hari Kṛishṇa Kaul*, M.A., then my pupil, and now a promising young officer in the Statutory Civil

1. *Detailed Report on a Tour in search of Sanskrit MSS. in Kashmir* (Extra Number of the Journal of the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society, 1877), p. 52 seqq.

Service of the Punjab. Their timely aid has made it possible to secure the contents of this venerable codex against the risks to which its worn decaying leaves have so long been exposed. Both gentlemen have thus well deserved the thanks of all interested in the ancient history of Kashmir.

The *codex archetypus* contains all the eight cantos of Kalhana's poem, and consisted originally of 328 folia of age-worn country paper. One leaf in the middle (fol. 167) and unfortunately also the leaf at the end (fol. 328) have been lost, probably when the above-mentioned partition between Pt. Keśavarām's heirs was made. The leaves, which vary in their dimensions, measure on the average about $9\frac{1}{2}$ " by $6\frac{1}{2}$ "; they are written, as is the case in most Kashmir MSS., whether of birch-bark or paper, in lines running parallel to the narrower side. The number of lines to the page varies from 15 to 20. The leaves, of which two always form one sheet, are placed in forms or "*sunichayas*" of different thickness, containing from 2 to 6 sheets. These forms are found in the first half of the work, up to fol. 166, bound up after the fashion of European books. The second part appears never to have been bound, and most of the sheets are now cut up into loose leaves.

No date is given in the colophons attached to the end of the several *taraṅgas*; but fortunately the writer of the codex, *Paṇḍit Rājānaka Ratnakāṇṭha*, has recorded his name in the colophons of *taraṅgas* iii., vi. and vii.,¹ and from this entry the age of the MS. can be ascertained with a fair degree of precision. A birch-bark MS. of the *Kāvya-prakāśa-saṁketa*, written by the same Rājānaka, Ratnakāṇṭha, is dated Saka 1570, corresponding to A.D. 1648.² Other MSS. from his hand, which I purchased in Kashmir, show later dates; a MS. of *Rayamukūṭa's* Commentary on the *Amarakośa*³ and a MS. of *Trilochanadā's* *Kātantrapāñchikā*⁴ were written by Rājānaka Ratnakāṇṭha Saka 1577 (A.D. 1655) and Saka 1595 (A.D. 1673), respectively. Rājānaka Ratnakāṇṭha has, however, taken care to let us know about his person and time not only in the MSS. he copied, but also in such works as he composed. In a commentary to the *Haraviṣṭhāyakaṇṭha*, named the *Laghupāñchikā*, of which a copy written by his own hand and extending to the end of the 1st Sarga is now in my possession, he calls himself the son of *Rājānaka Śāṁkarakāṇṭha*, of the *Dhāumyāyana gotra*, and states the year of composition as Saka 1603 (A.D. 1681).⁵

The details here given enable us to identify our Rājānaka Ratnakāṇṭha with the author of the well-known commentary on *Jagaddhara's* *Kusumāñjali*, called likewise *Laghupāñchikā*, which has been printed in the *Kāvya-mālā*, and of the commentary, called *Śishyahita*, on the *Yudhiṣṭhīraviṣṭhāyakaṇṭha* which has been noticed in Professor Bühler's

1. See colophon of *taraṅgas* iii. and vii.: लिखितसर्वेषु मया राजानकरत्नकण्ठेन; and colophon of *taraṅga* vi.: लिखितसर्वेषु राजानकरत्नकण्ठेन.

2. The MS. then in possession of *Paṇḍit Damodar*, Head Paṇḍit of H. H. the Mahārāja's School, Srinagar. The colophon of the 1st *ullāsa* runs: काव्यप्रकाशसंकेतो ग्रन्थाकारकृतो मया । प्रलेखितरत्नकण्ठेन शाके लागाहर्षाभते (१५७०).

3. See colophon of *kaṇḍa* ii.: लिखितसर्वेषु मया राजानकरत्नकण्ठेन सं० ३१ (i. e. *Laukika Sāmvat* 4731) शाके १५७७ आश्वि ५ कण्ठवाटविषये (*Kiṣtvār*) लिखितोऽयं ग्रन्थः.

4. See colophon to *Nāmaprakaraṇa*, Pada ii.: लिखितसर्वेषु मया राजानकरत्नकण्ठेन सं ४६ (*Laukika Sāmvat* 4749) शाके १५६५.

5. See the introduction to the *Laghupāñchikā*: विनयोष्टि १६०३ मिते शाके श्रीध्यायनकुलोद्भूतः । काश्मीरदेशवास्तव्यो रत्नकण्ठाभिधः सुधीः ॥ विपश्चिन्मण्डलीरत्नरत्नाकरमहाकवेः । गभीरवितते काव्ये करोति लघुपञ्चिकाम् ॥; and the colophon at the end of the first *sarga*: इति श्रीमहाकवे राजानकरत्नकरस्य कुनी हरविजयाख्ये महाकाव्ये श्रीसारदाचरणारवः पवित्रस्यलवास्तव्यराजानकप्रदीपकरकण्ठात्मजराजानकरत्नकण्ठकृतायां लघुपञ्चिकायां प्रथमः सर्गः । लिखितसर्वेषु मया राजानकरत्नकण्ठेन सं ५७ शाके १६०३.

Kashmir Report.¹ In the introduction to the first named commentary² which was composed in Saka 1602 (A. D. 1680), the same statements are made regarding the author's descent and residence as those given in the above note from the commentary to the *Haravijaya-havya*. The commentary to the *Yudhishthiravijayakāvya*, as will be seen from the extracts given below,³ can also be ascribed with certainty to our Rājānaka Ratnakapṭha. He wrote this work Saka 1593 (A. D. 1671), "when Aurangzeb (*Avaraṅgaśāhi*) ruled the Earth." The dates recorded above of works composed on MSS. written by Rājānaka Ratnakapṭha, range from A. D. 1648 to A. D. 1681, and we are, therefore, justified in assuming that the codex of the Rājātaraṅgiṇī was also written by him some time about this period.

From the evidence of the numerous MSS. by his hand which are still extant in Kashmir and which are on account of the marked peculiarity of the writing well known to the Paṇḍits, it appears that Rājānaka Ratnakapṭha, although an accurate copyist, must have been a very fast writer. He evidently copied MSS. chiefly for his own use and took little care about the legibility of his copies. His hand-writing with its cursive and peculiar characters, therefore, presents unusual difficulties even to the practised reader of Śāradā MSS. A reference to the facsimile of two pages from Rājānaka Ratnakapṭha's codex, prefixed to this Edition, will fully illustrate this remark. Taking into account the difficulties which even intelligent copyists must have frequently encountered in making out this puzzling hand-writing in passages where the meaning was obscured by the unfamiliar character of the subject or the redundant rhetoric of Kalhaṇa's style, we need not be astonished at the large number of corruptions and blunders evidently committed by the scribes who prepared Mr. Moorcroft's Devanāgarī copy, which also occur, though to a smaller extent, in all Śāradā transcripts of the *archetypus* I have examined.

The deficient form of the text presented by the previous editions must thus, to a considerable extent, be attributed to the peculiar hand-writing of Rājānaka Ratnakapṭha. But for this we are more than compensated by the fact that the writer of this codex was not a mere copyist, but a scholar of considerable attainments who, we have every reason to believe, has copied his original MS. with great care and accuracy. The text of Rājānaka Ratnakapṭha in the first six cantos and in the greater portion of the seventh is remarkably free from corruptions and mistakes. And a closer examination of the MS. itself proves that its immunity from defects of this kind is not the result of unscrupulous restoring on the part of its learned writer as might otherwise be suspected.⁴ Rājānaka Ratnakapṭha

1. My attention was first called to these two works by the entries in Professor Aufrecht's excellent *Catalogus Catalogorum*, s. v. रत्नकण्ठः.

2. See introductory verses to the *Stutikusumāñjaliṭīkā* in *Kāvya-mālā* Edition, p. 1.

3. See introduction to the *Yudhishthiravijayakāvyaṭīkā*, in Dr. Rājendralāl Mitra's "Notices of Sanskrit MSS.," No. 2441 : रामाकेषु शतांशैः १५६३ प्रमिते वर्षे सकेन्द्राणां । अवरङ्गशाहिभूषे शासति सति मेदिनीचक्र ॥ धर्ममजविजयाख्ये सुगन्धरे निबन्धेऽस्मिन् । टीका विषयहितेषा विधीयते रत्नकण्ठेन ॥ In a MS. of the *Yudhishthiravijayakāvya* which I inspected in the Library once belonging to Paṇḍit Rādhākṛishṇa of Lahore, the *pika* of Rājānaka Ratnakapṭha closes as follows—सर्वज्ञः सविभूतिः सर्वव्ययः सर्वमङ्गलोपेतः । तत्प्राजनि तनुजन्मा शंकर इति भूतले ख्यातः ॥ अस्ति सद्गुरुकृपासंपादं रत्नकण्ठ इति तस्य तन्मूलाः । सांस्करस्मृतिरहस्यसमेतं येन रत्नकण्ठकं निरमायि ॥ गङ्गाधरस्य पाठाख्यं स्वशिष्यस्योपयोगिनी । टीकाया विहिता सज्जनानन्ददायिनी ॥ The *Ratnakāṭaka* which Ratnakapṭha in the above colophon claims to have written, is still known in Kashmir, and is a composition showing considerable skill, the MS. I possess of it, has lost the last leaf and does not, therefore, furnish any data regarding the author.

4. Compare the remark made by Professor Buhler on the notions still recently prevailing on this subject among Kashmirian Pandit Kashmir Report, p. 33.

has indicated carefully in the above-named portion of the text, by dots and by leaving empty spaces, the lacunae which he must have found in his original. They vary in extent from one akshara to several verses, and can all easily be explained by the peeling or breaking off of the birchbark leaves on which the original MS. of Rājānaka Ratnakāṭha was, in all probability, written. These lacunae are now filled up by a later hand, evidently from collation of another MS. independent of Ratnakāṭha's original. The fact that Ratnakāṭha had allowed the lacunae to remain in his copy even where, from the nature of the context, it would have been easy to supplement the missing letters, is sufficient to set at rest any doubts as to the manner in which he has reproduced the text of his original.

Unfortunately, the text Ratnakāṭha copied, must have been in a far less satisfactory condition in the remaining part of the work, which comprises roughly the last third of canto vii. and the whole of canto viii. Not only do we meet here much more frequently with lacunae, now rarely supplemented by the later hand previously mentioned, but misspellings or wrong forms, and undoubtedly corrupt passages are found here in increasing numbers, as we proceed towards the conclusion of the work. As we have no MS. older than Rājānaka Ratnakāṭha's codex to refer to, it would be unsafe to make any assertions regarding this difference in the preservation of the several cantos. But it may be useful to point out that the diminished interest with which the last portions of the poem seem to have been read and which probably caused them to be copied less frequently, the greater obscurity of Kalhaṇa's relation where it deals with events of contemporary history, and the greater risk of injury to which the leaves at the end of birch-bark volumes have always been exposed, are all circumstances which could well account for the deficiencies of the text in this part.

The MS. from which Ratnakāṭha copied his text, and which for the sake of convenience may here be marked as O, appears to have been an old one. The numerous lacunae, which Ratnakāṭha was obliged to leave in his text, were, as stated above, in all probability due to portions of the birch-bark having peeled off in O. But a more conclusive proof is furnished by the following observation. Among the numerous various readings which, as will be shown below have been recorded in the *codex archetypus* (to be designated thereafter as A) there are only five in Ratnakāṭha's own handwriting (marked A₁ in the Edition); they are found Rājatar. iii. 122; viii. 777; viii. 794; viii. 3139 and viii. 1084. In the first four cases it is evident from the nature of the *variae lectiones*, that they are due only to the indistinctness with which the respective Śāradā letters and ligatures had been written in Ratnakāṭha's original, and which had induced him to record in each case the two possible readings. In the fifth case, however, Rājatar. viii. 1084, where A₁ has given the name of one of King Sussala's companions in arms as *सेने* in the text and as *सेने* in the margin, this explanation holds good only if we assume that the original MS. was written in an older form of Śāradā writing than we meet with in any existing MSS.; in the latter the aksharas *से* and *से* are quite different and not to be mistaken for each other. In that older form of Śāradā writing, however, which is known to me only from inscriptions,¹ vowel *e* is designated by a short vertical stroke before the consonant, not by a horizontal stroke above, and there *से* and *से* show almost identical forms. This explanation would

1. The latest among the Śāradā inscriptions known to me which show the form of the vowel sign *e* described above, and which can be dated, belongs to the time of king Rājadeva (A. D. 1213—1236). It was found by me, in 1889, at Bijāpur (the ancient Vijayapura), in possession of Lakshman Bhōya, a Purohita of that place.

also account for the wrong form *पोषो* written by A_1 in viii. 2695 instead of *पोषो*.¹ It would of course, be possible to argue that Ratnakāṭha found the above *variae lectiones* already in O or copied them from another MS. But certain features of the codex archetypus, to be noticed thereafter, render both these suppositions improbable.

Through the whole of Ratnakāṭha's MS., but especially in taraṅgas i.—vi. and in the first half of the seventh, we find very numerous glosses, various readings and corrections marked by different hands which add, in no small degree, to the critical value of the codex. Leaving aside certain explanatory notes written in the margin by hands which are not met with elsewhere (i. 56 ; iv. 103), the bulk of these later additions and corrections in Ratnakāṭha's codex can be traced back to four different hands. Two of these designated in the Edition A_2 and A_3 , respectively, are of particular importance for the criticism of the text.

To A_2 we owe, apart from a series of important corrections and various readings in the text, a considerable number of valuable glosses which have proved most useful in ascertaining the details of the historical topography of Kashmir and which also throw a welcome light on many other obscure points in Kalhaṇa's narrative. There is good reason to assume that A_2 is the oldest among the annotators of the codex archetypus and probably a contemporary of Rājānaka Ratnakāṭha himself. A gloss on the word *नीवि*, v. 145, which Ratnakāṭha had left unfinished in the middle of a word, has been completed by A_2 . The conclusion to be drawn from this circumstance is made more certain by a reference to the readings recorded in iv. 503, which prove that A_2 must have made its revision of the codex before the other old annotator marked A_3 . Here A_1 had written originally *जकुर्वन्निगुणा-जाना*; this had been corrected into *जकुर्वन्नि*² by A_2 who explained his own reading by a marginal gloss. A_3 who restores the original reading of A_1 and explains it by an interlinear note, must necessarily have had the correction of A_2 before his eyes. The same relation exists between the readings of A_1 and the two annotators in iv. 688. The faded appearance which the writing of A_2 shows in many places, tallies with the above conclusion as to the priority of this annotator.

Although A_2 refers in several notes expressly to separate MS. authority³ it still appears to me very doubtful whether A_2 had actually used for his revision any MS. apart from Ratnakāṭha's original. The numerous lacunae throughout the whole work, which Ratnakāṭha had indicated by dots or empty space, have either been filled in by A_2 (not by A_1) or have remained as before. It seems scarcely possible that A_2 , who had bestowed so much trouble on the correction of the text of the codex and on the explanation of its contents, should have been unable to supplement any Ratnakāṭha's lacunae in taraṅgas i.—vii. if he could have referred to another independent MS. We are thus led to assume, as the easiest explanation, that the above quoted reference to another MS., as well as the corrections made by A_2 in the text, resulted from a careful collation of Ratnakāṭha's copy with its original O. While Ratnakāṭha was copying the text of O A_2 appears to have revised what the former had written, and to have added from the original the marginal notes and various readings which Ratnakāṭha had omitted to copy.³ No direct evidence is available

1. Compare the note to viii. 2695 in the Edition.

2. See i. 287 *इत्यपि पाठः*; ii. 103 *इत्यस्यावर्णः*; iv. 501 *इत्यपि पाठो रघुः*.

3. Notes by the hand of Ratnakāṭha are found only in very few places (see iii. 180, 198, 226 276; iv. 18; viii. 2628); they refer exclusively to points of grammar and construction, and their peculiar wording shows that they are Ratnakāṭha's own memoranda jotted down in the course of copying, not notes reproduced from O.

regarding the origin of the glosses and explanatory notes written by A_2 . But if we take into account that many of the glosses contain information on Kashmir antiquities which it would have been very difficult for any Pandit of the 17th century to obtain directly,¹ we shall be inclined to look to O as the probable source of these notes and glosses.

Reference has already been made to the annotator A_2 who has filled up most of the lacunae, which A_1 had left in the text of cantos i.—vii., and who has, besides, recorded in the codex a considerable number of various readings and explanatory notes. In several instances his hand has also supplied words and whole verses which A_1 had omitted without indicating a lacuna. A careful examination of the text thus supplied by A_2 in lacunae and elsewhere will show that the additions of A_2 are derived from a genuine recension of Kalhana's text, and cannot be due to conjecture. To exclude the latter assumption it is sufficient to point to passages like iii. 332; v. 153; vii. 125, 299, where the matter supplemented by A_2 contains historical data which were certainly beyond the reach of any modern emendator. We are thus fully justified in assuming that A_2 has used, for the purpose of revising Ratnakāṇṭha's text, a manuscript which was independent of O. To this MS. we must also trace back the very numerous *variae lectiones* which A_2 has indicated either by writing them in the margin or by correcting the text of A_1 .

Besides the various readings we find in several notes written by A_2 particular reference made to readings of another MS.² It is probable that in these instances A_2 had found the various readings marked as such in the MS. which he collated. The numerous notes written by A_2 between the lines or in the margin of Ratnakāṇṭha's text, are frequently very useful for the interpretation of Rājataranṅiṇī, and appear, for reasons similar to those adduced above regarding the glosses of A_2 , to have been obtained from an older source. Whereas the glosses of A_2 deal pre-eminently with topographical and historical points, those of A_2 relate more to the general explanation of the text. I have not been able to obtain any information as to the existence of the MS. which A_2 collated, or to discover any traces of its use in other Kashmirian copies, and I am afraid, it must, therefore, be considered as lost. Under these circumstances it is difficult to form a definite opinion as to the relative value of the text recension which this MS. represented, especially as we cannot test the accuracy and extent of the collation made by A_2 . Readings of A_2 , which set right evident defects of Ratnakāṇṭha's text, are frequent enough, but on the other hand, in numerous cases, they appear to be *lectiones leviores* of no consequence.

We derive much less help for the reconstruction of the text of the Rājataranṅiṇī from the annotations and additions of A_2 in the last two cantos than in the preceding part of the work. The corrections and various readings of A_2 are not as numerous in the seventh taraṅga, as before, and become of distinctly rare occurrence in the eight. On the other hand, lacunae of A_1 which A_2 has omitted to fill in, make their first appearance in the seventh canto and increase in an aggravating fashion towards the end of the work.

Why the revision of A_1 should have been so much less thorough in this part of the text than in the preceding one, cannot in the absence of the original MS. from which A_2 obtained its corrections, be stated with certainty. As we meet with occasional supplements

1. Compare, e. g., the glosses of A_2 on topographical points : i. 96, 168, 302; v. 39, 144; on details of the ancient Hindu administration : iv. 691; v. 389, on obsolete customs : iv. 710.

2. See iv. 498, 646; vii. 248, 264, इत्यन्तः; v. 478, इत्यन्तः इति.

by A_2 as far down as vii.3153, it cannot be assumed that in the original of A_2 the eighth canto was entirely missing.

Besides the two old annotators A_1 and A_2 who on account of the materials they used, possess independent critical value, we find in the codex archetypus additions from two other hands which cannot claim such importance. A_4 who writes in a small and modern hand (see the note at the foot of fol. 103 reverse, reproduced in the facsimile) has added a number of notes and glosses which assist us but little in the interpretation. Glosses like the one to v. 150, in which *Takkadeśa*,¹ the country neighbouring on *Gūrjara* (*Gujrāt* in the Punjab) is identified with *Skardo*, or Little Thibet, cannot inspire with confidence in the judgement of the glossator or the reliability of his information. There is nothing to show that A_4 copied any of his glosses from an older MS., nor have any of them been reproduced in the *Sāradā* MS. R described below which was copied from the archetypus in *Laukika Sāmvat* 99, i. e., A.D. 1823. As this MS. gives all the other notes and glosses to be found in A we may safely conclude that the additions of A_4 have been made subsequent to that date, probably by some member of *Paṇḍit Keśavarām's* family.

Another modern hand, marked A_5 in the Edition, has re-written certain portion of the last seven folia of the codex archetypus which had become difficult to read on account of the worn state of the original leaves. As these supplements of A_5 show in several instances mistakes which are not found in the *Sāradā* transcripts described below, it is evident that they are of a very recent date.

A diligent search has been made on my behalf by my Kashmirian friends since 1888 with a view of discovering if possible an old MS. of the *Rājatarāṅgiṇī* which might prove independent of A ; but these endeavours have produced no better result than Professor Bühler's efforts in 1875. The remaining critical materials referred to in the present Edition require, therefore, but a short notice.

All Kashmir MSS of the *Rājatarāṅgiṇī* which I have seen or of which I have been able to obtain information, are known to be recent transcripts from *Ratnakapṭha's* codex prepared either directly or with the help of another copy.

Among these copies of two MSS. mentioned above as belonging to *Paṇḍit Rāzdān Balabhadra* and *Paṇḍit Govind Kaul* of *Śrīnagar*, may be considered the earliest as well as the most reliable; and accordingly only these two MSS. have been consulted wherever a reference to later copies was necessary on account of the present defective state of the archetypus.

The MS. of *Paṇḍit Rāzdān Balabhadra*, marked R in the Edition, forms a Volume of 353 folia, carefully written on modern paper. The colophon² states that it was written by one *Bhaṭṭa Govardhana*, of the *Yaksha* family, in the *Laukika* year 99, the figures for the century being omitted as usual in dates of that Era. Sons of a copyist of this name are still living in *Śrīnagar*, and as the paper and writing is certainly not more than a 100 years old, there can be no doubt that the year meant is *Laukika Sāmvat* 4899 or A. D. 1823. *Bhaṭṭa Govardhana's* copy is well written but by no means free from misreadings and blunders. In copying the scribe has followed indifferently either the text of *Ratnakapṭha* or the

1. See Cunningham *Ancient Geography*, p. 149; *Siyūhi* (transl. by Beal) i. 165 seqq.

2. लिखिता श्रीवा मया यक्षशास्त्रियतट्टगोवर्धनाभिसेन द्विजातिना काप्लुलवातिना तातावरविषये *Kāthul* and *Tāshāvan* are names of parts of *Srinagar* सवत् २६ का वलि ७ वरे २ एवा सप्तविंशत्यम् ॥

various readings of Λ_1 and Λ_2 . This has been the case also in the other copies made from Λ , and hence the frequent discrepancies between these transcripts to which allusion has already been made. *Bhaṭṭa Govardhana* has copied also the glosses and notes of Λ_1 and Λ_2 . A later hand has revised the MS from Λ correcting mistakes and adding in many places the *variae lectiones* indicated in Λ . The lacunae of the last two cantos have been filled in by a different hand in accordance with the emendations of the Calcutta Edition.

The other MS, copied from the archetypus and now in possession of *Pandit Govind Kaul* (marked G) closely resembles in its appearance the copy R. The name of the copyist is not given nor the date when it was written. But the similarity of the writing makes it probable that it was copied by the same scribe early in the present century. None of the glosses and notes found in the archetypus are copied in G; but in many instances the various readings of Λ_1 or Λ_2 have been followed by the scribe or marked by him in the margin. The MS. has been revised by several later hands which have entered other *variae lectiones* from Λ and have marked besides numerous corrections in cantos vii. and viii. Most of the corrections are taken from the Calcutta Edition; others are of different origin and of greater value for conjectural criticism. Many of the happiest emendations marked *secundā manu* in G are from the hand of the present owner of the MS., *Pandit Govind Kaul*, to whose learning and critical acumen they amply testify.

We know from Mr. Troyer's statement¹ that the editio princeps of the *Rājatarāṅgiṇī* was printed with the help of a copy which Mr. Moorcroft had forwarded from Kashmir to the Asiatic Society of Bengal. Professor Bühler has already pointed out that according to the tradition of the Kashmir *Pandits* Mr. Moorcroft's copy was transcribed from the codex archetypus. This tradition is fully confirmed by the versified colophon found at the end of the Calcutta Edition after the *Rājatarāṅgiṇīsamgraha* ²

Here we read that "*Śrīmurkaraṇaphaka Sūhibha*" obtained the Annals of the Kings of Kashmir including Kalhana's *Rājatarāṅgiṇī*, from the learned *Śivarāma* who is praised for having preserved in his house the only copy of the work in Kashmir. *Pandit Śivarāma*, commonly called *Śivopādhyāya*, was the grandfather of *Pandit Keśavarāma* in whose possession our codex archetypus was found by Professor Bühler.

I have not had an opportunity of inspecting Mr. Moorcroft's copy, but an examination of the Calcutta Edition shows clearly that most of the corruptions in the first six cantos are caused by faulty transcriptions of the *Sāradā* characters in Λ , for which *Ratnakantḥa*'s peculiar handwriting must be held largely responsible.

Other deviations from Λ are due to corrections which the editors have wrongly introduced in their text. This has been frequently the case in passages in which *Kalhaṇa*

1. Troyer, *Rajatarangini*, Tom. I., iv.

2. श्रीमत्कोष्पानिधुपस्य त्रियः श्रीमुराककः । साहिबनामा मन्त्री यो जीवास्तुतद्वरं कृतम् ॥ श्री मुकराफको मन्त्री प्राप्तकवमी-
रमण्डले । राज्ये श्रीरणजित्निधुपनेः त्रियवर्षकः ॥ श्रीमन्त्रिकेश्वरज्येष्ठो प्राप्ता राजतरङ्गिणी । मुकराफकोरेण वृत्ताच्छी-
तिवस्त्वामिनः ॥ श्रीमन्त्रिशिवरायस्य गृहे राजावसी युक्ता । कस्मीरमण्डले तिष्ठं कर्ते नान्क खड्गनि ॥ श्रीमद्भिषुकेन्द्रशिवोपाध्याय
नमो नमः ॥ येनोपाध्यायेन पञ्चनहस्रकवर्णा महाप्रजाकलहिता राजावसी स्वगृहे कानिता प्रयत्नेन श्रीविभोवन्दया चेति मद्रम् ॥
कते न गृहे वसन् युष्मा राजतरङ्गिणी । स जीवन्मुक्तं युव स्मान्मृतः स्वर्गमवाप्नुवत् ॥ संवत् १७८० ॥ for श्रीमन्त्रिकेश्वर
above, read श्रीमन्त्रिकेश्वर^० ; Mr. Moorcroft obtained his copy through the intercession of some member
of the Trika family to which *Śivarāma* and his descendants to the present day have been attached as
hereditary "gurus" and which has held for several generations past an influential position in
Kashmir.

refers to details of Kashmir topography and similar topics, which the Calcutta Pandits naturally found it difficult to explain.¹

For such corrections the last two cantos with their frequently defective text afforded a large scope. The editors have invariably filled up the lacunae of A even where they extended to several *pādas*, and have frequently altered the text near such lacunae in an unscrupulous manner so as to suit the supposed context. No critical value can, therefore, be attached to the readings of the editio princeps apart from that which they may claim as conjectural emendations.

It now remains for me to indicate shortly the lines which I have followed in preparing the text of the present Edition from the materials furnished by the codex archetypus. I have endeavoured to show above that besides the text which Ratnakarṭha copied from some now lost codex, only the readings of one other independent MS. (similarly lost) have been preserved for us in the corrections and additions of A₃. Under these circumstances Ratnakarṭha's copy, as revised by A₃ from the same original, was the only possible basis of the present Edition. From this I have departed in favor of A₁ only where the readings of the latter hand appeared to me distinctly preferable and to represent a closer approach to Kalhaṇa's original. In every such case the text of A₁ has been carefully indicated in the footnotes. This has also been done in every instance where the text of A₁ had been corrected by A₃. Whenever the readings of A₁ appeared to me superior or equal to the variations of A₃, and accordingly were retained in the text, the readings of A₃ have been recorded in the notes. All words or letters which A₃ has supplied either where A₁ had marked a lacuna, or elsewhere, have been distinctly noted. Wherever the relative value of the readings cannot be settled by reference to grammar or dictionary, I must reserve a statement of the reasons which guided me in the selection, for the exegetical notes of the second Volume. I am aware that in such case I may have frequently erred; but I trust that the care which has been taken to record in all cases both the readings of A₁ and of the later annotators, will render such errors of less consequence.

I have naturally felt much more serious doubts and apprehensions in dealing with passages where the text actually found in A left me only the choice of accepting readings which were undoubtedly corrupt, or of deviating from the authority of our only MS. Attention has already been called to the fact that blunders of copying and evident corruptions which are of very rare occurrence in the first six cantos, make their appearance more frequently in the seventh canto. These corruptions increase in number and extent in the eight taraṅga, especially towards its end, where they create serious obstacles to the interpretation of the work. The majority of the mistakes found in A is of such a nature that if we are allowed to take it for granted that Kalhaṇa was as careful to conform to the rules of grammar and prosody in the last two as in the preceding six cantos, we can indicate with perfect certainty the needed corrections. But in other passages the obscurity of the context and the defective state of whole verses make amendments much more hazardous.

I have considered it part of my duty as an editor to aid towards the interpretation of the work by indicating such emendations as appeared to me indispensable. Wherever this was done by placing the corrected reading in the text, attention has been called to the

1. See for local names thus metamorphosed in the Calcutta Edition, e.g., i. 102, 173; iii. 10; v. 232; vii. 1081.

emendation and a reference given to the reading of A which was carefully noted below. In other more doubtful cases where I was unable to find a satisfactory emendation, I had to content myself with marking the passage as corrupt in the notes and showing the corrections, if any, to be found in the Editions or later MSS. Wherever an emendation was based upon the evidence of parallel passages in Kalhana's *Rājataranginī*, the latter have been quoted in the critical notes. Where the reasons for an emendation could not be given in this concise form, they will be set forth in the second Volume. It is scarcely necessary, perhaps, to mention that in all cases where corrupt passages had to be restored, close attention has been paid to the palaeographical features of the *Sāradā* characters, as the text of A must be traced back through MSS. which, including Kalhana's original copy, have all been written in these characters.

I have endeavoured to keep constantly before my eyes the dangers with which any attempt at emendation is beset in the case of so difficult a text as the *Rājataranginī* and have accordingly tried to exercise the greatest caution. This may have led me sometimes to accept the text of A as correct where a closer examination may prove it to be defective; but I hope that those who are competent to judge will more readily pardon such shortcomings than errors in the opposite direction. For the same reasons I have obtained from suggesting emendations for passages in which the *lacunae* of A₁ have not been filled up by A₂, except where only a few *aksharas* are missing and can be restored from the nature of the context or by reference to related passages with a reasonable degree of certainty.

I am too well aware of the many and serious difficulties which the eight *taraṅga* presents, not to feel that its text, as printed in the present Edition, stands still in need of further searching revision. I should have willingly undertaken the labor involved in this, but for the delay in publication which, from the limited amount of leisure at my disposal, would have been in that case inevitable. As most of what is of interest in Kalhana's work is contained in the preceding cantos the text of which is on the whole in a fair state of preservation, I did not feel justified in postponing the issue of the present Edition.

The complete restoration of Kalhana's text in the eight *taraṅga* is an end which if at all attainable with our present materials, would require continued application for many years. I have spared no trouble in recording as carefully as I could, the readings actually found in our only MS., and I hope that the materials thus furnished will enable others, specially qualified for the task, to free the text from its present blemishes more thoroughly than I have been able to do.

While endeavouring to acquaint the reader with the exact state of the text as found in A, I have not considered it necessary to reproduce all purely orthographical peculiarities of that codex. The orthography of A agrees on the whole with that followed in the old *Sāradā* MSS., but Ratnakartha is by no means so consistent in certain particulars as the writers of many birch-bark MSS. of an earlier date.

Thus the two spirants *Jihvāmūlīya* and *Upadhmanīya*¹ (*kḥ* and *pḥ*) are only occasionally used in place of the *visarga*, and instead of the final *s* being assimilated before an initial sibilant which is the rule in old *Sāradā* MSS., we find it in A often written as

1. See Professor Bühlers *Kashmir Report*, p. 32.

visarga. In view of such inconsistencies I have thought it best to follow in regard to details of *sanidhi* the uniform practice adopted in European Editions. But whenever a reading of A had to be shown for critical purposes in the notes I have printed there the form actually found in the MS. The sign of *avagraha* (§) is employed by Ratnakantha not in the manner of the printed texts, but in order to mark in doubtful cases the division of parts of compounds. I have for this reason, in accordance with the system followed, e. g., in the Bombay Sanskrit Series, refrained from using in the Edition the *avagraha* as a sign to mark the elision of an initial *a*. A uses the *anusvāra* sign to indicate assimilated final *m* in external combination, but does not employ it regularly. I have adhered also in this respect to the uniform rule followed in the Editions of the Bombay Sanskrit Series.

As regards the orthography of individual words I had occasion to depart from A only in a small number of cases. We find the letters *b* and *v* used in A as in other Kashmirian MSS., in words which are more correctly spelt with *v* and *b*, respectively. A list of such words is given below.¹ Several words show almost regularly a duplication of consonants which is not justified by their etymology.² I have followed in all the above cases the spelling adopted in the St. Petersburg Dictionaries. This I have done also with regard to a few other words in which the spelling of A differs from that adopted by European Editors³; in such isolated cases, however, the discrepancies of spelling have been marked in the footnotes.

It will be clear from the remarks made above that it would have served no useful critical purpose if I had burdened the footnotes with a list of all the variations and mistakes which occur in the printed Editions of the *Rājatarāṅgini*. Their readings have, therefore, been referred to only where the text of A is defective or doubtful. On the other hand I have thought it necessary to record in the notes on glosses and explanatory notes written by A₂ or A₃. Many of the glosses are of importance for the interpretation of the *Rājatarāṅgini* and careful reference to them will bear good results in the interesting work of indentifying the ancient sites mentioned in Kalhaṇa's narrative. They enable us to check and verify the present oral tradition of the Kashmirian Paṇḍits on this and kindred subjects, and their duplication in a complete form has, therefore, been considered essential. These glosses and notes go back evidently to different sources, and I have, therefore, not thought it advisable to correct the occasional mistakes of grammar and spelling which are found in them. Of the annotations by A₁ which have been shown to be of recent origin, I have reproduced only the few which appeared to me to contribute to the interpretation of the text.

The system of distinguishing the names of persons, tribes, localities, &c., by heavier type will, I hope, facilitate reference to the text and occasionally prove useful also for its interpretation. That it has not always been easy to carry out this plan will be readily understood by those who know the difficulties which arise in the explanation of the *Rājatarāṅgini* from Kalhaṇa's references to obscure details of the ancient topography and ethnography of Kashmir. In showing certain words like *Mahāsarit*, *Dhakkha*, *Dāmara*,

1. A writes मरबिन्द, तीव, बीडा, बीहि and again उस्वण, क्लीव, निवहृण, पिबल्ल, बलल, बालिश, बाण्य, बावल.

2. Thus we find in A क्षेत्र, पुठ, बिज, बड्यता, व्यावृत्त instead of क्षेत्र, पुछ, बिज, बड्यता, व्यावृत्त of our Editions.

3. Thus A always writes जरठ, कास्गुण, रुच्य, बदन्य, निमर्ष, स्कन्द for जरठ, कास्गुण, रुच्य, बदान्य, निमर्ष, स्कन्द—Here it may also be noted that in Ratnakantha's handwriting the ligatures *z* and *r* which are very much alike all Sāradā MSS., cannot be distinguished.

Divira, as proper names, it was necessary to assume what has yet to be proved in the second Volume.¹

A visit which I paid to Europe during the Summer of 1890, enabled me to submit the materials I had collected, to Prof Bühler who granted me his valuable advice in all questions connected with the proposed Edition. It was chiefly due to the continued help and encouragement of this scholar who has done, perhaps, more than any living Sanskritist to lay open the true sources of ancient Indian History, that I was able on my return to India in the Autumn of 1890 to take up without further delay the preparation of the text for the present Edition.

Among those who have assisted me in carrying out this task, I must mention in the first place *Pandit Govind Kaul* of Srinagar, whose help in connection with the *Rājatarāṅgiṇī* I was fortunate enough to secure during my first visit to Kashmir. *Pandit Govind Kaul* accompanied me to Lahore in 1888, and has since rendered me very valuable assistance by communicating the oral traditions of the Kashmirian *Pandits* as well as the results of his own researches on many points connected with *Kalhana's* narrative and with the ancient topography of the country. *Pandit Govind Kaul's* spirit of scientific enquiry and his thorough acquaintance with the history and geography of his country which attracted already in 1875 the notice of Professor Bühler², have enabled him to find new explanations for many difficult passages of the *Rājatarāṅgiṇī*. These explanations which will be duly noticed in the second Volume, have frequently influenced me in the selection of readings for my text. I owe to *Pandit Govind Kaul* a careful collation of the MSS. R G, which was made before I obtained the use of the archetypus. *Pandit Govind Kaul's* aid has also facilitated my collating the archetypus for the first half of the text, and when his subsequent absence from Lahore prevented him from assisting me further in this task, he still continued to render valuable help in connection with the reading of proofs. I have received equally useful assistance for the second half of the text from a younger Kashmirian scholar, *Pandit Mukundarām*, who also prepared under my directions provisional indices to the *Rājatarāṅgiṇī* of which I have availed myself with advantage when revising the text of cantos vii. and viii. I am indebted to both scholars for much information on Kashmirian topics without which a correct comprehension of *Kalhana's* text is unattainable, and I gladly take this opportunity to thank them publicly for the unflagging zeal and industry which they have shown in collecting it. I trust that the services they have thus rendered to all students of the *Chronicle of Kashmir* will meet with due recognition in their own country.

If I have left it to the last to mention my friend *Pandit Dāmodar*, Head *Pandit* of His Highness the *Mahārāja's* *Pāthashālā* at Srinagar, it is merely because the distance at which we were placed from each other, did not allow me to appeal as frequently as I wished, to his wide learning in matters relating to the text of *Kalhana*. *Pandit Dāmodar* possesses a very intimate acquaintance with all that the Sanskrit poets of Kashmir have produced, and is thus, perhaps, better qualified than anybody else to expound the intricacies

1. Here I may mention that for convenience of reference the terms *art* and *gr* where they stand for *अनुवृत्ति* and *ग्रन्थ*, and a few other abbreviations of this kind have been treated as proper names.

2. See Professor Bühler's *Kashmir Report*, p. 27.

cies of Kalhana's style. He has always been most ready to help me in collecting MSS. of texts bearing on the Rājatarāṅgini.¹

Ever since I first visited the Vale of Kashmir and formed the plan of editing the Chronicle of its earliest rulers, I have enjoyed every facility and help for my work which its present Government could afford me. It has therefore, been a source of sincere satisfaction to me to be permitted to dedicate this Edition to His Highness MAHARAJA PARTAB SINGH, G.C.S.I., as a slight mark of my deep gratitude and respect.

I must record my sincere thanks to His Highness RAJA AMAR SINGH K.C.S.I., Prime Minister of the State, who has helped me on all occasions and who by encouraging every effort directed towards the preservation of the monuments of the ancient culture and literature of Kashmir, worthily continues the best traditions of the rule of His Highness the late Mahārāja Ranbir Singh. Under the presidency of His Highness Raja Amar Singh, the Kashmir State Council sanctioned a liberal grant towards the publication of the Rājatarāṅgini. This has made it possible for me to bring out the present Edition in a form which, I hope, will not be found unworthy of the distinguished patronage it has received. By a further grant which the State Council was pleased to sanction at the proposal of His Highness Raja Amar Singh, I was enabled to undertake during the Summer vacation of 1891 an archaeological tour in the Eastern part of the valley of the Kashmir and in the adjoining alpine districts, and to collect, partly by means of excavations, fresh materials for the study of the antiquities of the country. These I hope to utilize in the second Volume of the present work.

My thanks are due to Colonel W. F. Prideaux, B.O.S.C., Resident in Kashmir, for having recommended my work for the patronage of the State Council. Himself a scholar, deeply interested in the History and Geography of the East, he has never failed to accord me his generous support and aid in all matters affecting the progress of my researches in Kashmir.

The late Lieutenant-Governor of the Punjab, Sir James Lyall, G.C.I.E., K.C.S.I., at the recommendation of the Director of Public Instruction, J. Sime, Esq., LL.D., was pleased to aid this publication by a liberal subscription for which I offer my grateful acknowledgment.

For the drawing reproduced in the Vignette of the title page, I am indebted to my friend Fred H. Andrews, Esq., Vice-Principal of the Lahore School of Arts, who gave me his valuable help during part of last year's archaeological tour in Kashmir. Mr. Andrews' drawing shows the temple of *Mārtand*, famous in the Annals of Kashmir, as we saw it in its present state of ruin.

I must lastly thank the Superintendent of the Education Society's Press for his ready assistance in all matters relating to the typography of the Volume. It will be due largely to his care if the number of misprints is not found so large as might have been anticipated from the difficulties under which the reading of the proofs had sometimes to be carried on.

---

1. At the time that these pages are passing through the press news reaches me that this most learned and amiable of all Kashmirian scholars has fallen a victim to the epidemic now raging in the Valley. By the death of Pandit Damodar who is scholarly acquirements and rustic gifts was facile princeps among the Pandits of Srinagar, Sanskrit learning in Kashmir has suffered a service loss. My lamented friend had set himself the task of continuing the Rājatarāṅgini from the time of Akbar to the present date, and from what I had seen of the parts composed I may say that had he been spared to complete it, his work would have shown that Kalhana could have found for generations past no worthier successor.

I hope to give in the second Volume of this Edition exegetical notes on the text of the Rājatarāṅgiṇi with a running commentary on those points of Kalhana's narrative which are of interest for the history, archaeology and topography of Kashmir. It will also contain an introduction to the work, complete indices and, if possible, a map showing the ancient geography of the country as ascertained from the Rājatarāṅgiṇi and other Kashmirian texts. The second Volume will be published as soon as the scanty leisure I can spare from teaching and office duties will permit me to complete the arrangement of the materials which I have collected during the last four year.

M. A. STEIN

SENATE HALL,

LAHORE :

June 7th, 1892.

LIST OF ABBREVIATIONS

A = *Rājānaka Ratnakaṇṭha's codex.*

A₁ = *Rājānaka Ratnakaṇṭha's own handwriting.*

A₂, A₃, A₄, A₅ = *Later annotators of Rājānaka Ratnakaṇṭha's codex (see Preface, pp.x.—xii.).*

R = *MS. of P. Razdān Balabhadra.*

G = *MS. of P. Govind Kaul.*

C = *Calcutta Edition, 1835.*

P = *Paris Edition, 1840.*

Edd. = *Calcutta and Paris Editions.*

corr. = *corrected.*

cf. = *compare.*

N.B.—*The figures preceded by C., shown at the foot of the pages, refer to the verse numbers as marked on the margin of the Calcutta Edition.*

राजतरङ्गिणी ।

॥ प्रथमोऽङ्कः ॥

ॐ स्वस्ति ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

भूषाभोभिर्नगरकरीभिः सिचर्चधारये । वनः वलीनमुक्ताव हरकल्पनदीधरे ॥१॥
 भालं वक्षिषिस्त्राक्षिर्न रथर्षिभ्यो वरुणं मृतश्रीवत्कुण्डलिपुष्पितं कलपिर्नयनान्कल्पनयनः ।
 वली विभर्हर्षनकञ्चुकीधितं वन्द्यनार्थस्व वी भावः पुनवत्तनमोस्तु वक्षते वानोव वा इक्षितः ॥२॥
 वन्याः कोपि वृषास्वन्दास्वन्दी वा सुकवेर्गुणः । वेनाकंसि वक्षःकायः स्वैवे स्वस्य परस्व त ॥३॥
 कोन्यः कातमतिक्रान्तं नेतुं प्रत्यक्षमा क्षमः । कविप्रभापतीत्यप्यप्य रम्यनिर्माणशालिनः ॥४॥
 न परवेत्सर्वसविद्याभ्यासात्यतिभया वदि । तदन्वदिभ्यदुद्विष्टे किमिष आपकं कवेः ॥५॥
 कयादैर्प्यानुरोधेन वैविध्वेप्यप्रपञ्चिते । तद्वच किचिरस्येव वस्तु वलीतये सताम् ॥६॥
 ज्ञाप्यः स एव गुणवाजावशेषवहिष्कृता । भूतार्थकथने वस्य स्वैवस्वैव वरस्वती ॥७॥
 पूर्वैर्वन्दे कथावस्तु मयि भूयो निवर्तति । प्रयोजनमनाकर्ण्य वैमुख्य मोक्षितं सताम् ॥८॥
 रटं रटं नृपोदन्तं वन्द्या प्रमवमीश्वरान् । अर्वाकालमवैवीर्ता वस्यवन्द्येषु पुर्यते ॥९॥
 दाक्ष्यं किचिदिव तस्मादस्मिन्भूतार्थवर्णने । सर्वप्रकारं स्तलिते योजनान्न मनोधनः ॥१०॥ गुणलकम् ॥ 10
 निस्तीर्णाः प्रथमे वन्याः स्मृत्यै वक्षिपतो वचः । सुव्रतस्य प्रवन्द्येन विद्या राजकथाप्रवाः ॥११॥
 या प्रथममममैति सापि वाच्यप्रकाशने । पाठ्यं वुडैवुण्वतीना सुव्रतव्यारती ॥१२॥
 केनाप्यनयकानेन कविकर्माणि सरपि । अंशोपि नास्ति विदोषः क्षेमिन्प्रस्य नृपावली ॥१३॥
 दृग्गोचरं पूर्ववदितव्या राजकथाप्रवाः । मम स्वेकादश यता मत् वीलमुषेरपि ॥१४॥
 दृष्टेयं पूर्वमूर्ध्वपतिष्ठावस्तुशासनीः । प्रशस्तिपटैः शास्त्रैव शास्त्रोशेषमङ्गलः ॥१५॥ 15
 शास्त्रास्तवासावर्धशास्त्रास्तमरवृषान् । तेभ्यो वीलमतादृष्टं गोजन्दारिचतुष्टयम् ॥१६॥
 वक्ष्ये शास्त्राभिर्वन्द्यतद्वैः पार्थिवपतिः । शाङ्कराप्रतिमा चेत्तं हेलाराजं हि जन्मना ॥१७॥

१. *) The *aksaras* निष्क written at the end of the first line in A, have been destroyed in binding; G and Edd. read as above; H नृपादीनकथा, afterwards corrected as above.—*) A, gloss वक्ष.—*) हर being effaced at the end of the second line, has been supplemented by A. २. *) A, gloss अविष्कृतं कुण्डलिपुष्पितं व.—*) These three *aksaras* being faintly visible in the handwriting of A, have been repeated by A. —*) A, gloss सर्वः कुण्डलं व.—*) A, gloss विषः; A, gloss विषं वक्ष्यते.—*) A, कञ्चुकि; F smeared over. ३. *) Thus corrected by A, or later hand from वेन; G and B वेन. ४. *) The *aksaras* क्षम effaced in A. ५. *) A, gloss वृष. ६. *) A, gloss वक्ष्यते. ७. *) Thus corrected by A, from A, वेना नृपावली; वाच्यप्रकाशने; also in G B.—*) To this word, marked by brackets in A, seems to refer a much effaced gloss or *aria lecte* written by A, or A, in the margin, looking like वक्ष्यते (1). *) The *aksaras* वक्ष्यते written at the beginning of a line has become unreadable; हेलाराजं repeated in margin by A.

- तन्मतं पूर्वमिहिरो वृद्धाशोकादिपूर्वगान् । अष्टौ लवादीवृषतीन्स्वस्मिन्प्रत्ये न्यदर्शयत् ॥१८॥ युगलकम् ॥
 येव्यशोकादयः पञ्च श्रीच्छविह्लाकरोब्रवीत् । तान्हापञ्चाशतौ मध्याच्छोकस्तस्य तथा अयम् ॥१९॥
 20 आशोकादेभिर्मन्योर्वै पोक्ताः पञ्च महीभुजः । ते हापञ्चाशतौ मध्यादेव लब्धाः पुरातनैः ॥२०॥
 इयं नृपाणामुल्लासे श्लेष्वा देशकालयोः । भिषज्यभूतसंवादिकषा युक्तोपयुज्यते ॥२१॥
 संक्रान्तप्राक्तनानन्तव्यवहारः सुचेतसः । कस्येदृशो न संदर्भो यदि वा दद्वंगमः ॥२२॥
 क्षणमग्निनि जम्बूनां स्फुरिते परिचिन्तिते । मूर्धाभिषेकः शान्तस्य रसस्यात्र विचार्यताम् ॥२३॥
 तदमन्दरसस्वन्दसुन्दरेयं निपीयताम् । भोजशुक्तिपुटैः स्पष्टमङ्ग राजतरङ्गिणी ॥२४॥
 25 पुरा सतीसरः कल्पारम्भात्पभृति भूरभून् । कुक्षौ हिमाद्रेरणोभिः पूर्णो मन्वन्तराणि वद् ॥२५॥
 अयं त्रैवस्वतीयेस्मिन्प्राप्ते मन्वन्तरे सरान् । बुद्धिणोपेन्द्ररुद्रादीनवतार्य प्रजासृजा ॥२६॥
 कश्यपेन तदन्तःस्थं वातयित्वा जलोद्भवम् । निर्ममे तत्सरो भूमौ कश्मीरा इति मण्डलम् ॥२७॥ युगलकम् ॥
 उद्यद्गतस्तनिःप्यन्ददण्डकुण्डातपत्रिणा । यत्सर्वनागाधीशेन नीलेन परिपालकते ॥२८॥
 गुहोन्मुखी नागमुखापीतभूरिपया रुचिम् । गौरी यत्र वितस्तात्वं यातापुज्झति नोचिताम् ॥२९॥
 30 शङ्खपद्ममुखिर्नैर्गोनारत्नाभभासिभिः । नगरं धनदस्येव निधिभिर्विचित्रेभ्यते ॥३०॥
 यत्तार्क्ष्यभीत्या प्राप्तानां नागानां गुप्तये ध्रुवम् । प्रसारितभुजं पृष्ठे शैलप्राकारलीलया ॥३१॥
 भुक्तिमुक्तिफलप्राप्तिः काष्ठरूपमुमापतिम् । पापसूदनतीर्थान्तर्त्यत्र संस्पृष्टतां भवेत् ॥३२॥
 संध्यादेवी जलं यस्मिन्धौ तिःसलिते गिरौ । दर्शनं पुण्यपापानामन्वयव्यतिरेकयोः ॥३३॥
 स्वयंभूर्ध्वजं हुतभुर्भुवो गर्भस्समुन्मिवन् । जुद्धतां प्रतिगृह्णाति ज्वालाभुजवनेर्हविः ॥३४॥
 35 देवी भेडगिरिः शृङ्गे गङ्गोद्भवशुचौ स्वयम् । सरोन्तर्हयते यत्र हंसरुपां सरस्वती ॥३५॥
 नन्दिक्षेत्रं हराबासप्रासादे शुचरार्पिताः । अद्यापि यत्र वज्रवन्ते पूजाचन्दनचिन्दवः ॥३६॥
 आलोक्य शारदां देवीं यत्र संप्राप्यते क्षणात् । तरङ्गिणी मधुमती वाणी च कविसेविता ॥३७॥

१८. ¹) पूर्व of A₁ has been struck out and पद्म written above by A₂; पद्म also in G R.—²) Thus A₁; some of the letters having become faint, A₂ (?) has written in margin पूर्वजाय; A₄ adds the gloss अशोकादीनां पूर्वजाय. १९. ¹) च्छ corrected by A₁; original reading, smeared over, perhaps छ. २०. ¹) A₂ marginal gloss अनिमन्योः सकाशात् अशोकात् आ अशोकमभिव्याज्य ये पञ्च राजानः उक्ताः.—²) Thus A; G R Edd. read 'सती'. २२. ¹) सु of A₁ corrected by a later hand into स; G R read सु. २८. ¹) A 'निष्पन्नम्'.—²) A₂ gloss in margin विरीविप्रवस्थितेन नीलनागेन विरीनाग इति प्रसिद्धेन; A₄ interlinear gloss विरनागस्यितेन. २९. ¹) The following gloss has been written in margin by A₂ in red ink and partly retraced by the same hand in black ink. Words shown in brackets, having now become illegible in A, have been restored from copy in R: गुहोन्मुखी कु[मारसमुत्थी कन्दराणि]मुखी च नागमुखापीतभूरिपया: [नागमुखेन राजव-
 र्धनेन आपातं भूरिपयः पुण्ड्रं वस्ता सा । नागानां मुखेन आपातं भूरिपयो वस्ता: यया वा गौरी पार्वती वित[स्तात्वं] यातापि उचितां
 रुचिम् दृष्ट्वा मोज्झति न स्वजति स्वह[वि से . .] विकां नाग्य[अधि]स्वयः गौरीस्वोचितां रुचिं गुहोन्मु[खीत्वा]विकां वित[स्तान्धे] वि
 न स्वजति त[वा]पि तत्करण.... ३२. ¹) A₂ adds between the lines the gloss कपदेन्द्रे and in margin कौटिलिरयाने कौटिला-
 यविषये. ३३. ¹) A₂ gloss मुद्रनामविषये वैश्वनामसमीपस्थले.—²) Thus A₁; corrected by A₂ into वस्ते which has been
 copied in G and R.—³) A₂ gloss (smeared over) नीलगिर इति प्रसिद्धे. ३४. ¹) A₂ gloss कनरा[उद्ये] स्वयं दति प्रसिद्धः
 A₄ adds कनराज कनराउद्ये विषये.—²) सु supplied between the lines by A₂. ३५. ¹) A₂ marginal gloss गङ्गा धातु इति
 प्रसिद्धा.—²) A₂ gloss हंसवागीश्वरी. ३६. ¹) A₂ gloss नरनामयाने. ३७. ¹) A₂ marginal gloss श्रीशैले हरेत् इति प्रसिद्धे
 स्थाने हरेशान्धर्षवर्तिनि.

चक्रभृद्विजयेशादिकेशवेज्ञानभूषिते । तिलांशोपि न यथास्ति वृद्धास्तीर्थैर्बहिष्कृतः ॥३८॥
 विजीयते पुण्यबलैर्बलैर्यु न शस्त्रिणाम् । परलोकागतो भीतिर्बस्मिन्नवसतां परम् ॥३९॥
 सोम्यज्ञानगृहाः शीते स्वस्थतीरास्पदा रवे । बाहोविदहिता यत्र निवृत्ता निरुपद्रवाः ॥४०॥ 40
 असन्तापार्हतां जानन्यत्र पित्रां विनिर्मिते । वीर्यादिव तिग्मांशुर्धत्ते पीप्सेप्यतीव्रताम् ॥४१॥
 विद्यावेदमानि तुङ्गानि कुङ्कुमं सहितं पयः । श्लाघेति यत्र सामान्यमस्ति विदिवर्तुलमम् ॥४२॥
 विलोकां रत्नसूः श्रव्या तस्यां धनपतेर्हरित् । तत्र वीरीगुहः शैलो यत्रस्मिन्नपि मण्डलम् ॥४३॥
 तत्र कौरवकौन्तेयसमकालमवाप्कलौ । आ गोनन्दात्स्मरन्ति स्म न श्रापञ्चाशत् नृपान् ॥४४॥
 तस्मिन्काले ध्रुव तेषां कुकृतैः काश्यपीभुजाम् । कर्तारः कीर्तिकायस्व नाभूवन्कविषयः ॥४५॥ 45
 * भुजवनंतरुच्छायां तेषां निवेद्य महीजलां जलधिरक्षणा मेदिन्यासीरसावकुतोभया ।
 स्मृतिमपि न ते याप्ति शमाया विना यदनुपहं प्रकृतिमहते कुर्मस्तस्मै नमः कविकर्मणे ॥४६॥
 वेण्यासाक्षेभकुम्भशाधितपदां येपि भिवं लेभिरे वेणामप्यवस्त्रपुरा युवतयो गेहेष्वहमन्त्रिकाः ।
 तांलोकौयमवैति लोकतिलकान्स्वमेव्यजातानिभ भातः सत्कविकृत्य किं स्मृतिशतैरन्ध्रं जगत्त्वां विना ॥४७॥
 अट्टवट्टयधिकामन्दशतहाविशति नृपाः । अपीपलंस्ते कश्मीरान्गोनन्दायाः कलौ युगे ॥४८॥
 भारतं श्रापरान्तेभूशर्तयेति विमोहिताः । केचिदेतां मृषा तेषां कालसंख्यां प्रचक्रिरे ॥४९॥ युग्मम् ॥
 लब्धाधिपत्यसंख्यानां वर्षासंख्याय भूभुजाम् । भुक्तात्कालात्कलेः शेषो नास्त्वेवं तद्विर्जितान् ॥५०॥ 50
 शतेषु वट्टं सार्धं च्यधिकेषु च भूतले । कलेर्गतेषु वर्षाणामभूवन्कुरुपाण्डवाः ॥५१॥
 लौकिकेभ्ये चतुर्विंशे शककालस्य संप्रतम् । समस्याभ्यधिकं यातं सहस्रं परिवत्सराः ॥५२॥
 प्रायस्तृतीयगोनन्दादारभ्य शरदां तदा । हे सहस्रे गते विशदधिकं च शतत्रयम् ॥५३॥
 वर्षाणां श्रावशशती षष्टिः वज्रिध संयुता । भूभुजां कालसंख्यायां तद्वापञ्चाशतो मता ॥५४॥
 कक्षावृत्तं शतेनाभैर्यास्तु विजयिष्यतिष्ठु । तच्छरे' संहिताकारैरेवं दत्तोऽत्र निर्णयः ॥५५॥ 55

३८. ¹) A, gloss चक्रभृद्विजयेशादिकेशवेज्ञानभूषिते इति प्रसिद्धः विजयेशाः ईशानः विजयकाशो इति प्रसिद्धः. ३९. ²) Thus corrected by A₂ from A, युद्धः; G and R read पुण्य°, the latter with the v. l. मोक्ष°. ४०. ³) Thus emended in G; A R युद्ध°. ४१. ⁴) A, असन्तापहतां; corrected in-margin by A₂ as above.—⁵) A, gloss कश्यपेन. ४२. ⁶) A₂ adds a gloss in margin which has partially become effaced; words in brackets supplemented from copy in R: [[विद्या]विकं श्रापार्थ]म् इत्येत[द्व्यजातं विविधैः] पुर्तमं [त]त् यत्र कश्मीरान्गोनन्दायां सामान्यं साधारणमस्ति सर्वज्ञयोगयोग्यं सुलवमिति यावत् विद्याविकं भूभुजं अण्डकटं यवेवास्ति विविधैः पुर्तमत्वा[व]म्बव साधारणं नास्तीति व्याख्याकारेण । यथासाधारण्यमिति पाठान्तरं यद्यपि सङ्गच्छत इव तथापि नैतत्समीचीनम् । उन्मोहज्जापासात् अनुपुनि हि सर्वेषां पञ्चमा[श्रित्य] लघुतयेव सर्वेव दर्शनात् । यदुक्तं पञ्च[मं लघु सर्वेव इत्यादि]. ४३. ⁷) G has the reading नृ in margin. ४४. ⁸) A, had आनन्दात्; यो supplemented by A₂; A₂ adds a gloss in margin which has become partially effaced (words in brackets from R): आ गोनन्दात् वलीयगोनन्दात् आ गूर्वाय[यो]ग्यं व[र्ज]यित्वा आदिगोनन्दा[र]म्ब [अन्वे क]वयो न स्मर[न्ति स्म अस्माभि] .....]. ४५. ⁹) Thus A₂; corrected by a later hand into कुकृतैः which reading is found also into G and R.—¹⁰) A₂ gloss राधा. ४६. ¹¹) A has युजतसवन, with figures indicating transposition, written by an old hand; G and R read as above. ४७. ¹²) A₂ writes शरा above पदा; शरा smeared over by later hand.—¹³) A₂ in margin सर्वोच्च°; R सर्वो by another hand. ४८. ¹⁴) A₂ gloss अन्वयतं युग्मेनाह.—¹⁵) A₂ gloss श्रापञ्चाशतिसंख्याः. ४९. ¹⁶) A, gloss युग्मम्.—¹⁷) A₂ wrote first ° but altered thereafter as above. ५०. ¹⁸) A, marginal gloss विपञ्चाशदधिकं वर्षासंख्यां कविभुजस्य जले इत्यर्थः. ५१. ¹⁹) A, marginal gloss अथ कविसंहितान्वये. ५२. ²⁰) A, तथा. ५३. ²¹) A, तच्छरे; corrected by A₂ into तच्छरे and explained by marginal gloss तेषां चरि. (The mistake of A₂ is due to the resemblance of Śārada and ङ).

- आसम्पदाद्य मुनयः शासति इत्थीं सुभिष्टिरे नृपती । बह्विकपञ्चद्विभुतः शककालस्तस्वराज्यस्य ॥५६॥
 कश्मीरिन्द्रः स गोनन्दो वैष्णवक्रानुगुलया । विद्या कैलासहासिन्या प्रतापी पर्युषास्वत ॥५७॥
 विहाय देहं शेषाहर्षिवाशेषभयादिभ । भूर्गाहस्ततरकाङ्गे भेजे तस्य भुजे स्थितिम् ॥५८॥
 साशयकार्यमाहूतो अरासंभिन बन्धुना । न संदरोष कंसारेर्मपुरां द्रुमुभिर्वलैः ॥५९॥
 60 तेनोपकृतं कालिन्ध्याः स्कन्दाकारं निबध्ना । यादवीवसितैः सार्धं योधानां मीलितं वक्राः ॥६०॥
 एकदा सर्वतो भग्नाः स्वसेनास्त्रानुमुद्यतः । तं संदरोष योद्धारं संगरे लाङ्गलध्वजः ॥६१॥
 तयोस्तुल्यौजसोर्बुद्धे विराय करवर्तिनी । मन्त्रौ विजयसद्विरे किं जयसंभवमिव ॥६२॥
 अथ द्वात्रिंशत्तैरङ्गैरालिलिङ्ग रणाङ्गने । मुषं काश्मीरिक्तो राजा यादवस्तु जयमिवन् ॥६३॥
 गतिं प्रवीरहृल्लभां तस्मिन्नुत्तमिवे वते । भीमान्दामोदरो नाम तत्त्वानुरभुत स्थितिम् ॥६४॥
 65 भोगयोगोर्जितं राज्यं प्राप्तवानपि नृपतिः । आबन्धितुषं मापी नोपतेने स निर्भूतिम् ॥६५॥
 अयोपसिन्धु गान्धारैः सञ्जे कन्यास्वयंवरे । निमग्न्य शुभावांतीतान्मृच्छणीन्दर्पोन्वदोर्बुधः ॥६६॥
 ततस्तस्मात्तिसरम्भात्तानदूरस्थितान्प्रति । बाबाभूजिनीवाजिरेणुपस्तनभस्तला ॥६७॥
 तदाहमे विवाहोक्ता निवृत्तिं स्म पतिवरा । आसीनु सुपुरन्धीणां गान्धारैषु स्वयंवराः ॥६८॥
 तदाक्रान्ताहृदयकाः स चक्रांशुधसंगरे । चक्रपाराधना भीरवक्रवर्ती दिवं वधौ ॥६९॥
 70 अन्तर्बलीं तस्य पत्नीं तदा यदुक्तलोहहः । राज्ये यशोवतीं नाम द्विजैः रुष्णोन्मयेवचन् ॥७०॥
 तस्मिन्काले स्वसचिवान्साह्याम्बिन्मयीवरत्नं । इमं पौराणिकं शोकमुदीर्य मधुसूदकः ॥७१॥
 काश्मीराः पार्वतीं तव राजा जेको हरांशजः । नावशेवः स दुष्टोपि विदुषां भूतिमिव्यता ॥७२॥
 पुंसां निर्गौरवा भोज्ये इव याः स्त्रीजने रुहाः । प्रजायां मातरं तास्तामपश्यन्देवतामिव ॥७३॥
 अथ वैजयन्ते मासि सा देवी दिव्यलक्षणम् । निर्दग्धस्वान्धवतरोरङ्कुरं हृदये धृतम् ॥७४॥
 75 तस्य राज्याभिषेकादिविधिभिः सह संभृताः । द्विजेन्द्रैर्मिरवर्त्यन्त जातकर्मादिकाः क्रियाः ॥७५॥
 स नरेन्द्रभिवा सार्धं लम्बवान्बालभूपतिः । नाम गोनन्द इत्येवं वत्ता पैतामहं क्रमात् ॥७६॥
 आस्तां बालस्य संनये द्वे भाग्यौ तस्य वृद्धये । एकां पयःप्रसविणीं सर्वसंपत्प्रसूः परां ॥७७॥

५६. ¹) See *Brihat Samhitā* XIII. 9.—A, marginal gloss राजकोषाकमे कथोतिर्मन्त्रे एषा भार्या । अस्तारमानीय राजानां विहिता श्रीपतिना.—In A a later hand, not met with elsewhere, adds in margin a gloss which has faded in parts (words in brackets supplied from R): आसम्पदास्त्विति एकैकस्मिन्विष्टेण्ये सप्तं सप्तं चरन्ति वर्तमानादिति वर्तमानं तत्समये मयास्वय-
 रस्यानात्सप्तर्षीणां कश्मीरेष्वसिपसिद्धलोकिकसंस्तरपरिहाणार्थमेतदुक्तमन्त्रमन्त्रेपीहानीतम् । बह्विकेति तस्य शकस्य सुभिष्टिरी-
 बराज्यस्य च शककालः पूर्वोक्तः एतेषु बह्वुसार्धेभिरव्यापिकः भिषगाद्यधिकपदसप्त[कपः स] बह्विकपञ्चद्विभुतः २५२१ एता[व]ता
 वर्षेभ्यश्चेन युतः योगेकयुग[सुखी] भवति ३१७९ अथ शककालो वर्तमानशककालो भवति इत्यन्वयः । गणितध्वजकार्ये लीलाकः
 शककालः शालिवाहनीयः भवति इत्यर्थः ३१७९ एतावत्परिमिते कलेर्न तावद्वर्तमाने वाते शालिवाहनीयुक्तिर्नयः सपुनः अस्तिज्ञाने । कल्प-
 परार्थे मयः परं तस्याव्याख्य[सुं] वि]यनम् भीति कृत्वासीति पुनर्गोकेयु[याः शक]न्यायेव्या इति ३०. ²) A₁ writes in place of
 the last three aksharas ब...; A₂ has filled up the lacuna with वसितैः, striking out ब. ३२. ³) Thus A₁; A₂ reads
 वरपञ्च^०; G and R follow A₁. ३३. ⁴) Thus corrected by A₁ from 'रकी'. ३४. ⁵) Thus corrected by A₂ from A₁
 पुष्टवा^०. ३५. ⁶) Doubtful. Thus A₁; A₂ reads विप्रवते, also copied in R; G has विप्रति. (३६. ⁷) Thus A₁; A₂
 तपा^०.—⁸) Thus corrected by A₁; A₂ reads 'शक सप्तका'. ३७. ⁹) Thus A₁; A₂ यशोवती. ३८. ¹⁰) Thus
 corrected by A₂ from A₁ स्वसिवा^०.—¹¹) A₂ gloss धनवानास. ३९. ¹²) Thus corrected by A₂ from A₁ 'रा' पर्वती.—¹³) A
 later hand (perhaps A₂) in margin शकविजयांशजः.—¹⁴) A₂ in margin स्वात्मनी. ४०. ¹⁵) A₂ gloss कथोपली.
 ४१. ¹⁶) A₂ gloss उपवाता.—¹⁷) A₂ reads प्रसविनी.—¹⁸) A₂ has the marginal gloss सुभिः below which कथोपली is written,
 perhaps, by the same hand.

तस्याध्वपसादस्य रक्षन्तः पितृमन्त्रिणः । पार्थगेभ्यो हर्षितमन्त्रिणस्तस्मिन्नेष्वपि ॥७८॥
 अनुद्धानुतिष्ठन्तस्तस्याध्वस्य शिशोर्वचः । कृतागसमिवात्मानममन्त्रन्ताधिकारिणः ॥७९॥
 पितुः सिंहासनं तेन क्रामता बालभूभुजा । गोत्कण्ठा पादपीठस्य लम्बमानाङ्गुणा हता ॥८०॥ 80
 तं चामरमदलोलकाकपक्षं नृपासने । विधाय मन्त्रिणोऽशुण्डवज्रानां धर्मसंज्ञकम् ॥८१॥
 इति काश्मीरिको राजा वर्तमानः स शैशवे । ताहायकाय समरे न निन्दे कुरुपाण्डवैः ॥८२॥
 आघ्रायभङ्गाचिर्नष्टनामकृत्वास्तनः परम् । पञ्चविंशन्महीपाला ममा विस्मृतिसागरे ॥८३॥
 अथाभवत्सर्वो नाम भूपालो भूमिभूषणम् । वेङ्कयशोदुगुलायाः प्रीतिपात्रं जयधियः ॥८४॥
 यस्य सेनानिनादेन जगदीश्विजयायिना । निन्द्यरे वैरिणश्चिन्तं दीर्घनिद्राविधेयताम् ॥८५॥ 85
 तेन बोद्धशर्मिलैर्विहीनामहमवेष्टमनाम् । कोटिं निष्पाद्य नगरं लोलोर्दं निरसीयत ॥८६॥
 इत्यायहारं लेदर्यां लेवारं हिजपर्वदे । स चामनिन्द्यशौर्यभीराकरोत महाभुजः ॥८७॥
 कुशेशयाक्षस्तपुत्रः प्रतापकुशलः कुशः । कुरुहारांमहारस्य दाताभूतदनन्तरम् ॥८८॥
 ततस्तस्य हतः प्राप रिपुनागकुलान्तकः । पुर्वः शौर्याभयः भीमान्ध्रमेन्द्रः पार्थिवेन्द्रताम् ॥८९॥
 स स्वागिखेनमुषयोः कर्ता मुक्यायहारयोः । हरहाससितैः कृत्यैः क्रीतांलोकान्क्रमाद्यौ ॥९०॥ 90
 अनर्धमहिमा दीर्घमचवत्तावहिष्कृतः । अय साधर्येनयोभूत्सुरेन्द्रस्तत्पुनो नृपः ॥९१॥
 शतमन्युः शान्तमन्योर्गोत्रभिन्नोत्ररक्षिणः । तेभे यस्य सुरेन्द्रस्य सुरेन्द्रो बोधमानताम् ॥९२॥
 दरंदेशान्तिके कृत्वा सौरकाख्यं स पत्तनम् । भीमान्विहारं विदधे नरेन्द्रभवनाभिधम् ॥९३॥
 तेन स्वमण्डलेखण्डयशसा पुण्यकर्मणा । विहारः हकृतोदारो निर्मितः सौरसांभिधः ॥९४॥
 तस्मिन्निःसंतनौ राज्ञि प्रशान्तेन्यकुलोद्भवः । बभार गोधरो नाम समुपवररा धराम् ॥९५॥ 95
 गोधराहस्तिशालाख्यममहारमुदारधीः । स प्रदाय हिजम्भयः पुण्यकर्मा दिवं ययौ ॥९६॥
 तस्य सनुः सुवर्णाख्यस्ततोभूत्सुवर्णदोधिनाम् । सुवर्णमणिकुल्यायाः करालं यः प्रवर्तकः ॥९७॥
 तत्सुवर्जनीको नाम प्रजानां जनकोपमः । विहारमयहारं च जालोराख्यं च निर्मेमे ॥९८॥
 शचीनरस्तस्य सनुः क्षिति क्षितिशचीपतिः । ततः भीमान्ध्रमाशीलो ररक्षक्षनशासनः ॥९९॥
 राजायहारयोः कर्ता रामाङ्गासादानारयोः । सोभूदपुत्रः सुवामविष्टारार्धसमाभयी ॥१००॥ 100

७९. ¹) A₂ अनुद्धानुतिष्ठन्तस्तस्याध्वस्य. —²) A₂ gloss मन्त्रिणः. ८३. ¹) A₂ adds the following notes in the margin: हापय्याशान्पमभ्याम
 अस्माकं पञ्चविंशन्मन्त्रिणा विस्मृताः अन्धेषां तु हापय्याशान्पमभ्याम नृपाः । तत्पुत्रं कुरुहारांमहारस्य स्व न हापय्याशान्पमभ्याम नृपानि ॥
 and हापय्याशान्पमभ्यामस्तस्याध्वस्य नृपा अस्माभिर्वर्णिताः । पञ्चविंशन्मन्त्रिणास्तु हस्तविषयं न प्राप्ताः । तत्र आशान्पमभ्यामः बालयो-
 न्मन्त्राः स्वस्वारः पूर्वं वर्णिताः । लघुनृपाहारम् शचीनरान्ता अष्टौ वर्णिताः । ततः अथावहर्षोकाख्य इत्यादिना असोकाहारम्
 अभिमन्युपर्वन्मे पञ्च नृपा वर्णयिष्यते (sic) । एवं सवायुष नृपा मन्त्र्यान्तराङ्गीकृत्य वर्णिताः । अर्थास्तदाः पञ्चविंशतिस्तु एव ॥ एवं
 सर्वे हापय्याशान्पमभ्याम नृपाः ॥ ८६. ¹) A₂ marginal gloss अनुद्धानुतिष्ठन्तस्तस्याध्वस्य मन्त्रिणोऽशुण्डवज्रानां धर्मसंज्ञकम्. —²) A₂ gloss below this word has
 been smeared over with yellow paint; it appears to be लो-ह (Lolah?). ८८. ¹) Thus corrected by A₂ from A₁. ९४. ¹) Thus corrected by A₂ from A₁.
 "हापय्याशान्पमभ्याम" also in G and H. —²) An old gloss, apparently मङ्गल (?), has been smeared over with yellow paint;
 A₂ adds कुलम्. ९२. ¹) Thus corrected by A₂ from A₁. तस्य. —²) A₂ in margin न सुरेन्द्रः सवानताम्. ९४. ¹) A₂ reads
 सौर. ९६. ¹) A₂ has the glosses गोधर and अस्तीहित. ९७. ¹) A₂ gloss in margin स्ववर्णमणिकुल्यायाः, smeared over
 and repeated between the lines by A₂. —²) A₂ gloss आर्धवने. १००. ¹) This word has been left out by A₂ and
 supplied by A₂. —²) A₂ writes the glosses आङ्गासादानारयोः and आङ्गासादानारयोः over older glosses, apparently by A₂, which have been
 smeared over with yellow paint; the older glosses which can be traced only in single letters, seem to have been
 identical with those written above them by A₂. B has the glosses आङ्गासादानारयोः and आङ्गासादानारयोः (sic). A₁ puts a small danda
 after रामाङ्गासादानारयोः, indicating the division of words.

- प्रयोजः शकुनेस्तस्व भूपतेः प्रपितृभ्यजः । अथावहदशोकाख्यः सत्यसंधो वसुधराम् ॥१०१॥
 यः शान्तवृजिनो राजा प्रपद्ये जिनशासनम् । शुष्कलेखवितस्तात्री तस्तार स्तूपमण्डलैः ॥१०२॥
 धर्मारण्यविहारान्तर्वितस्तात्रपुरेभवत् । यत्कृतं वैत्यमुत्सेधावभिप्रायक्षमेक्षणम् ॥१०३॥
 स यणवत्त्वा गेहानां लसैर्लक्ष्मीसमुज्ज्वलैः । गरीयसीं पुरीं श्रीमांशके श्रीनगरीं नृपः ॥१०४॥
 105 जीर्णं श्रीविजयेशस्य विनिवार्यं सुधाग्रयम् । निष्कल्मषेणादममयः पाकारो' येन कारितः ॥१०५॥
 सभायां विजयेशस्य समीपे च विनिर्ममे । शान्तावसादः पासादावशोकेश्वरसंज्ञितौ ॥१०६॥
 म्लेच्छैः संख्यादिने देशे च तदुच्छिन्तये नृपः । तपःसंतोषिताग्नेभ्यो भूतेशात्सुकृती हतम् ॥१०७॥
 सोय भूभुजलौकीभूभूलोकद्वरनावकः । यो यशःसुधयां शुद्धं व्यवहारमाण्डमण्डलम् ॥१०८॥
 यस्य दिव्यप्रभावस्य कथाः भुतिपथं गताः । आश्चर्याचार्यतां यान्ति नियतं सुषदामपि ॥१०९॥
 110 'कोटिबेधिमि' सिद्धे हि स रसे हाटकपणैः । आसीत्सुविरतां' हर्तुं' हेमाण्डस्य' ध्रुवं क्षमः ॥११०॥
 संस्तम्भाभ्यः प्रविष्टेन तेन नागसरोन्तरम् । तारुण्यं फणिकम्पानां निन्द्ये संभोगमभ्यसितम् ॥१११॥
 तत्कालमवलम्ब्य बौद्धादिसमूहजित् । अवधूतोभवत्सिद्धस्तस्य ज्ञानोपदेशकृत् ॥११२॥
 विजयेश्वरनन्दीशक्षेत्रज्येष्ठेशापूजने । तस्य सत्यगिरो राक्षः प्रतिज्ञा सर्वदाभवत् ॥११३॥
 नामे नामे स्थितैरधैर्धवनं प्रतिषिद्धवान् । स्वेनावहत्तं सततं नागः कोपि सुहृत्तया ॥११४॥
 115 स हृदयवृथान्तेष्वाजिर्वास्याखर्वविक्रमः । जिगाय जैत्रयात्राभिर्महीमर्णवमेखलाम् ॥११५॥
 ते यशोऽम्बुजितालेन म्लेच्छाश्चादितमण्डलाः । स्थानमुज्झट्टिम्बं तज्जनैरपि गण्यते ॥११६॥
 जित्वाभीं कन्यकुञ्जायां तत्रस्थं स न्यवेशयत् । चातुर्वर्ण्यं निजे देशे धर्म्यीथ व्यवहारिणः ॥११७॥
 यथावद्वृद्धिमप्राप्ते' व्यवहारधनादिभिः । सामान्यदेशप्रदाज्यं तावदस्मिन्निह मण्डले ॥११८॥
 धर्माध्यक्षो धनाध्यक्षः कोशाध्यक्षश्चमूपतिः । दूतः पुरोधा दैवज्ञः सप्त प्रकृतयोभवन् ॥११९॥ युगलकम् ॥
 120 कर्मस्थानानि धर्म्याणि तेनाष्टादश कुर्वता । ततः प्रभृति भूपेन कृता यौधिष्ठिरी स्थितिः ॥१२०॥
 स विक्रमप्रभावाभ्यां समुपार्जितया भिवा । विदधे वारवालादीनपहारानुदमधीः ॥१२१॥
 हारादिषु प्रदेशेषु प्रभावोपाण्युदमया । ईशानदेव्या तत्पत्न्या मातृकाणि चक्रिरे ॥१२२॥

१०२. ¹) A₁ writes the gloss इत्यलेखौ between the lines and adds in margin: शुष्कलेखवि[त]स्ता[त्र]च लौ शुष्कलेखवित-
 स्तायो । द्वितीया द्विपचनमेतत्. G adds to the gloss इत्यलेख another: वसरविह. —²) A₁ gloss वौधिविहारी. १०३. ¹) A₁ gloss
 विद्यवचो : another gloss in margin smeared over with yellow paint and illegible. १०५. ¹) A₁ gloss लोचनम्. —²) A₁ reads
 पासादी. —³) A₁ had first written निर्मितः (?) and then erased it. १०६. ¹) A₁ gloss आलम्ब्य. १०८. ¹) G gloss इन्द्रः. —
²) Thus corrected by A₁ from A₁ अज्या. १०९. ¹) A₁ reads आश्चर्यचर्यतां. —²) Thus corrected by A₁ from A₁
 निश्चय. —³) Emended; A R G सुष. ११०. ¹) A₁ adds a marginal note, the last line of which has become faded; this
 has been copied by a different hand below and is shown in brackets: सिद्धे रसे कोटिबेधिमि सति । हाटकपणैः स्वर्णदानैः
 कृत्वा स राजा प्रह्लादस्य सुविरतां सुधया हर्तुं दूरीकर्तुं अयं निश्चयेन क्षमः क्षम्योभूत् । कोटिबेधिसिद्धरसमाविष्टात्तावत् सुधया शशु
 [शक्तीभूयेन प्रह्लादस्यापि पूरणं संभवति नाचः]. —²) A₁ reads 'वेधिमि. —³) A₁ reads सुविरतां. —⁴) Thus corrected by
 A₁ from A₁ कर्तुं; thus also in R and G. —⁵) A₁ reads in margin प्रह्लादस्य. ११६. ¹) The akshara च has been effaced
 in A at the beginning of a line and supplied by A₁ at the end of the preceding one; G and R also चको. —²) A₁
 gloss निष्कर्षिता. ११७. ¹) A₁ reads 'कुञ्जादी. —²) A₁ had स; corrected into च which is found also G and R.
 ११८. ¹) Thus corrected by later hand from A₁ 'पादः; G and R read as above. —²) A₁ reads 'राक्षः. १२१. ¹) A₁ reads
 यमवाला. R has the gloss वारवालो. १२२. ¹) The faded gloss of A₁, [च]विद्याकाविहृ has been repeated in margin by A₁.

भुवनन्दिपुराणः स व्यासाम्नेवासिनो नृपः । सेवनं सौदरादीनां नन्दीशस्पर्धका व्यधात् ॥१२३॥
 मतिष्ठां ज्येष्ठरुद्रस्य श्रीनगयी वितन्वता । तेन नन्दीशस्पर्धका न मेने सौदरं विना ॥१२४॥
 विस्मरितो नित्यकृत्यं कार्यव्ययतयैकदा । विनुरसौदरजलप्राप्तमालाभुर्भगाः ॥१२५॥ 125
 अपदवर्जितकालस्थानावकस्मादुत्थितं पयः । स सौदराविसर्वादिं वर्णास्वादादिभिर्गुणिः ॥१२६॥ युगलकम् ॥
 प्रादुर्भूते ततस्मिन्मस्तीर्थे कृतनिमज्जनः । स नन्दिशस्पर्धकां प्राप्नोतीतिमासदत् ॥१२७॥
 तेन जातु परीक्षार्थं निक्षिप्तः सौदरान्तरे । सपिधावावकः स्वर्णमृद्गरः क्षुविरोदरः ॥१२८॥
 दिवद्वेन सार्धेन भीमगर्जुङ्गचाम्भसः । उज्ज्वलः स महीमर्तुस्तस्य विच्छेद संक्षयम् ॥१२९॥
 नूनं नन्दीश एवासौ भोक्तुं भोगानवातरत् । दृष्टादृष्टक्रियासिद्धिर्न भवेत्तादृशम्वया ॥१३०॥ 130
 राद्यस्वस्य कदाचित्पुं व्रजतो विजयेन्द्ररम् । बवाये काचिद्वत्ता भोजनं मागमध्वया ॥१३१॥
 यथेष्टमंशानं दातुं ततोनेन प्रतिभुते । व्यवृणोद्विकृता भूत्वा सा वृक्षासाभयां स्पृहाम् ॥१३२॥
 स सत्पतिस्तविरतस्तस्यै मांसं स्वविमहात् । अनुशां प्रददौ भोक्तुं यदा सैत्रं तदावधीत् ॥१३३॥
 बोधिसत्त्वोसि भूपाल कोपि सत्त्वोर्जितव्रतः । कारुण्यं प्राणिषु दृढं वस्त्रेवृके महात्मनः ॥१३४॥
 बौद्धभाषामजानानो माहेश्वरतया नृपः । को बोधिसत्त्वो यं महे मां वेत्सीति जगाद ताम् ॥१३५॥ 135
 पुनर्वभाषे सा भूपं भोतव्यं मत्प्रयोजनम् । मेहं सुत्वापिता बौद्धैः कोधादिमकृतैस्त्वया ॥१३६॥
 लोकालोकात्रिषार्धस्थास्तामस्यः कृत्तिका वयम् । बोधिसत्त्वैकशरणाः काकुन्स्वस्तमसः क्षयम् ॥१३७॥
 लोके भगवतो लोकनाथादारभ्य केचन । ये जन्तवो मतङ्गेषां बोधिसत्त्वानयेहि तान् ॥१३८॥
 सागक्षेपि न कुप्यन्ति क्षमया चोपकुर्वते । बोधिं स्वस्यैव मेव्यस्ति ते विप्रधरणांक्षताः ॥१३९॥
 विहारतूर्यनिर्वाणैरुन्नितः प्रेरितः खलैः । पुरा भवान्मध्यात्कोधादिहारोदहनं यत् ॥१४०॥ 140
 महाशाक्यः स नृपतिर्न शक्यो नाधिपुं त्वया । तस्मिन्दृष्टे तु कल्याणि भविता ते तमःक्षयः ॥१४१॥
 अस्मन्निरा वेरणीयो विहारकरणाय संः । इत्था स्वदेमसंभारं त्वया मतिनिर्तः खलैः ॥१४२॥
 तस्मिन्कृते न जायेत विहारच्छेदवैशसम् । तस्य तथेरकाणां च प्रायश्चित्तं कृतं भवेत् ॥१४३॥
 कुद्वैर्वीरैरनुधाता त्वद्विषयं प्रभाविता । अनुशिष्टा समाहूय बोधिसत्त्वैस्तदेत्यहम् ॥१४४॥ कुलकम् ॥
 तस्मात्सत्त्वातिरेकस्ते' मिषादेवं परीक्षितः । क्षीणपापाय संवृत्तां स्वस्ति ते साधयाम्यहम् ॥१४५॥ 145
 कृतप्रतिभवे राक्षि विहारकृतये पुनः । प्रहर्षोत्कुलनयना कृत्वादेवी तिरोदधे ॥१४६॥
 अथ कृत्वाभमे कृत्वा विहारं बह्वधाधिपः । तत्रैव क्षीणतमसं कृत्वादेवीमसंधयत् ॥१४७॥
 विषाय सोदमप्रासादं नन्दिक्षेते क्षमापतिः । भूनिष्ठाव क्षमां कोक्षीः पूर्णां रत्नमयीं ददौ ॥१४८॥

१२३. ¹⁾ A₁ gloss सप्त. G has the marginal gloss सौदराद्यं नगरिषु. १२४. ¹⁾ A₁ reads तव. This various reading is not found in G and R.—²⁾ A₁ gloss रिक्त. १२५. ¹⁾ Thus A₁; also G and R. In A the various reading यथेष्टम् is indicated between the lines, perhaps by A₁. १२६. ¹⁾ Thus corrected by A₁ from A₁ रातु. G and R read राक्ष. १२७. ¹⁾ A₁ reads तव. १२८. ¹⁾ A₁ कृपया.—²⁾ A₁ हितं.—³⁾ A₁ मेच्छामि.—⁴⁾ A₁ विनोदर. १२९. ¹⁾ A₁ marginal gloss तदा बोधिसत्त्वोऽस्मिन्नुत्तिष्ठति इत्यनेन वक्ष्यमाणेन संक्षयः. १३०. ¹⁾ Thus corr. by later hand from A₁ 'क्षयः'; A₁ 'क्षयः'. G and R have both 'क्षयः' and 'क्षयः'. १३१. ¹⁾ A₁ gloss रासा.—²⁾ A₁ gloss कलिः कृतः. १३२. ¹⁾ A₁ gloss राक्षः. १३३. ¹⁾ A₁ बोधाय (I) in margin; struck out. १३४. ¹⁾ A₁ gloss ब्रह्माधिपः.—²⁾ A₁ जाता. G reads 'वापिवायसहृदः'.—³⁾ A₁ gloss विष्णु यस्याम्. १३५. ¹⁾ A₁ ततः. १३६. ¹⁾ A₁ 'अव्ययम्'. G has both readings, R only that of A₁. १३७. ¹⁾ A₁ as above; A₁ 'सौम्य'.—²⁾ Thus A₁; A₁ सयं.

- धीरमोचनवीर्यान्तर्गणरात्रं तपस्वता । शक्तसन्निविष्टेन ध्याननिःस्पन्दमूर्तिना ॥१४९॥
- 150 राज्ञा कनकवाहिन्याः सुधिरास्पृशकर्मणा । बन्दीशस्पर्शमोक्षकृता तेनकीयत कुण्डताम् ॥१५०॥
 द्वादशव्याघ्रतृतीयक्षणे नर्तितुमुत्थितम् । अदौ ज्येष्ठरक्षाय स्वांबरोधवधूशतम् ॥१५१॥
 भुक्स्वैश्वर्यं स पर्यन्ते प्रविष्टधीरमोचनम् । वस्त्रा समं यवौ राजा सायुज्यं गिरिजापतेः ॥१५२॥
 अथाशोककुलोत्पन्नो बहान्वाभिर्जनेन्द्रवः । भूमिं दामोदरो नाम जुगोप जगतीपतिः ॥१५३॥
 कञ्ज्या जाज्वलितस्वोदैर्मोक्षरक्षित्वाग्नेः । अग्रापि भूयते यस्य प्रमाद्यो मुबनाद्भुतः ॥१५४॥
- 155 हरप्रसादशब्देन सञ्चरिन्नानुरागिणा । बबन्ध सुक्तिना सख्यं येन वैभ्रवणः स्वयम् ॥१५५॥
 कुवेर इव यो राजाभ्यः स्वाज्ञाविधाधिनः । आदिश्व गुह्यकान्दीर्घं गुह्यसेतुमबन्धयत् ॥१५६॥
 खदे दामोदरीये' वत्तस्यासीत्स्वकृतं पुरम् । सेतुना तेन तत्रैकैकं तर्कं सोमः प्रसारणम् ॥१५७॥
 हितं लोकोत्तरं किञ्चिद्विकीर्णं वत्ततास्मनः । रोहन्ति हा धिक्कल्पदः मितपुण्यतया नृणाम् ॥१५८॥
 स हि कारयितुं यत्सर्वतः स्म स्वमण्डले । दीर्घान्दममयास्तेतूस्तोयविह्वलशान्तये ॥१५९॥
- 160 तपोविभूतयोचिन्त्या हिजानानुपतेजसाम् । तादृशार्थं ये कुर्युः प्रभावस्य विपर्ययम् ॥१६०॥
 दायारादिबलैर्नष्टा वृष्टा भूयः समुत्थिता । भीर्षिग्रावहया राज्ञामपुनःसंभवा पुनः ॥१६१॥
 आदार्थमुत्थितः स्नातुं हिजैः कैश्चिद्भुक्तिभिः । पाक्स्नानाङ्गो जर्णं राजा स कदाचिदयाच्यत ॥१६२॥
 यिवावुना वितस्तान्तर्यदा तेनाधीरितम् । तदा प्रभावार्त्ते तस्य तां धुनीममलो व्यधुः ॥१६३॥
 सेवं वितस्ता वृष्टैर्ना भोजयास्मान्स् तैरिति । उक्तोपि मायाविहितमज्ञासीत्सिद्धिदतिम् ॥१६४॥
- 165 भोज्यं दद्यान्ति नाकातो विप्राः सर्वतः संप्रतम । तेनेत्युक्तास्तमशपस्मनः सर्वो भवेति ते' ॥१६५॥
 अशेषमेकैवाज्ञा भुक्त्वा रामायणं तव । शापस्व शान्तिर्भवितेत्युचिरे ते' प्रसादिताः ॥१६६॥
 स दामोदरसूदान्तर्ध्वनूरुमुदन्वया । शापोष्णं चासधूमेन जनैरद्यापि लक्ष्यते ॥१६७॥
 अथामबन्धनामाङ्गपुरत्रयविधाधिनः । हुङ्कजुङ्ककनिष्कांख्यास्तयस्तत्रैव पार्थिवाः ॥१६८॥
 स विहारस्य निर्माता जुङ्को जुङ्कपुरस्यं यः । जयस्वामिपुरस्यापि शुद्धधीः संविधायकः ॥१६९॥
- 170 ते तुष्टकान्वयोद्भूता अपि पुण्याभया नृपाः । शुष्कलेखादिदेशेषु मठवैत्यादि' चक्रिरे ॥१७०॥
 प्राज्ये राज्यक्षणे तेषां प्रायः कश्मीरमण्डलम् । भोज्यमास्ते स्म बौद्धानां प्रज्ज्योर्जिततेजसाम् ॥१७१॥
 तदा भगवतः शाक्यसिंहस्य परनिर्वृतेः । अस्मिन्महीलोकधातौ सार्धं वर्षशतं द्यगात् ॥१७२॥
 बोधिसत्त्वश्च देशेस्मिन्नेको भूमी'भूतोमवर्त् । स च नागार्जुनः श्रीमान्बर्हर्हर्जसंभवी ॥१७३॥
 अथ निष्कण्टको राजा कण्टकोत्सावहारवः । अभीर्षभुवाभिमन्युः शतमन्युरिवापरः ॥१७४॥

१५०. ¹) G has the v. l. स्पर्शो in margin. — ²) Thus A₂; A₁ कुण्डताम्. १५१. ¹) A₂ सोपरीध'. १५३. ¹) A₂ gloss कुलं १५४. ¹) Thus A₂; A₁ अस्वापि. १५५. ¹) Thus A₂; A₁ 'प्रासादनायेन १५६. ¹) A₂ gloss गुह्यसुयो इति नायया. १५७. ¹) A₂ gloss दामोदर भोदर. १५८. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ 'तत्रविम्व्या. — ²) A₂ gloss दामोदरसूयसदृशानां. १६१. ¹) A₂ 'बलाजया. १६३. ¹) ²) A₂ glosses नाकातः, नरी, चक्रः १६४. ¹) A₂ 'दृष्टे'. — ²) A₂ gloss राजा — ³) A₂ gloss नायया. १६५. ¹) A₂ gloss नाकातः. १६६. ¹) Thus A₂; A₁ च in margin, G and B follow A₂. १६७. ¹) A₂ gloss लक्ष्यया. — ²) A₂ बोधोष्ण'. १६८. ¹) A₂ glosses above these names हुङ्करी, जोकोरी, कानेसुद. १६९. ¹) A₂ gloss जोकोरस्य. — ²) A₂ gloss जिनासपुर १७०. ¹) A₂ पुण्याभया. — ²) A₂ gloss हुल्लेको. — ³) A₂ 'वैत्यादि. १७१. ¹) A₂ gloss जसं नाय. १७३. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ 'मूयेश्वरी. — ²) A₂ यसम्. — ³) Thus corr. by A₂ from A₁ 'हैव्य; A₂ gloss हर्वन, योय. १७४. ¹) A₂ gloss कण्डोह.

स्वनामाङ्गं शशाङ्गाङ्गं सोऽखरं विरचय्य सः । परार्थविमर्शं भीमाभिमन्युपुरं व्यधात् ॥१७५॥ 175
 चन्द्राचार्यादिभिर्लब्ध्वा देशार्तस्मात्तदागमम् । प्रवर्तितं ब्रह्माभाण्ड्यं स्वं च व्याकरणं कृतम् ॥१७६॥
 तस्मिन्नवसरे बौद्धा देशे प्रबलतां ययुः । नागार्जुनेन दधिना बोधिसत्त्वेन वारिताः ॥१७७॥
 ते प्रादिनः पराजित्य बाहेन निखिलान्बुधान् । क्रिवां नीलपुराणोक्तान्किन्द्वान्मार्गद्वयः ॥१७८॥
 मण्डले विमुक्ताचारो विच्छिन्नबालिकर्मभिः । नगैर्जनक्षयधके प्रभूतहिमवर्षिभिः ॥१७९॥
 हिमाम्बां बौद्धबाधाय पतन्त्यां प्रतिवस्तरम् । शीते दार्वाभिसारादौ' वण्मासाभ्याधिबोधकत ॥१८०॥ 180
 नवा प्रभावः कोप्यासीद्वलिहोमविधायिनः । मानद्वयव्यवशादिना बौद्धाश्च निधनं गताः ॥१८१॥
 नीलमुनिश्च देशस्य रक्षितारमहीश्वरम् । काश्यपश्चन्द्रदेवाकवस्तपस्तेषु' ततो द्विजः ॥१८२॥
 तस्य प्रत्यक्षतां बालो नीलस्तुहिनविग्रहम् । म्बवारपञ्जगादापि स्वपुराणविधिं पुनः ॥१८३॥
 आयेन चन्द्रदेवेन शमितो वक्षविग्रहः । विर्तायेन तु देशोऽस्मिन्नुःसहो भित्तुविग्रहः ॥१८४॥
 राजा तृतीयो गोनन्दः प्राप्तो राज्ये' तदन्तरे । यात्रायाणादि' नागानां प्रवर्तयत पूर्ववत् ॥१८५॥ 185
 राज्ञा प्रवर्तिते तेन पुनर्नीलोदिते विधौ । भिक्षवो हिमरोषाश्च सर्वतः प्रशमं ययुः ॥१८६॥
 काले काले प्रजापुण्यैः संभवन्ति महीभुजः । वैर्मण्डलस्य क्रियते दूरोत्सवस्य योजनम् ॥१८७॥
 ये प्रजापीडनपरास्ते विनश्यन्ति सान्ध्यायाः । नष्टं तु ये योजयेयुस्तेषां वंशानुगाः भियः ॥१८८॥
 इत्येतस्मिन्वृत्तान्तं देशोऽस्मिन्वीक्ष्य लक्षणम् । भाविनां भूमिपालानां प्राज्ञैर्ज्ञेयं शुभाशुभम् ॥१८९॥
 नवीकृतवतो देशं तस्य वंदयेरियं मही । सिद्धैः प्रवरसेनाद्यैश्चिदं मुक्तं सुकर्मभिः ॥१९०॥ 190
 गोनन्दान्बयिनामाद्यः स रघूणां रघुर्यथा । नपतिः काश्यपीं वर्षाण्यम्बविंशतिमन्ब्रह्मात् ॥१९१॥
 वर्षवर्षे सवण्मासेः षड्विंशैर्वैर्वाजिताम् । विभीषणामिषोरक्षसिर्वाति गोनन्दनन्दनः ॥१९२॥
 इन्द्रजिह्वावज्जावास्तां पितापुत्री नृपौ क्रमात् । पञ्चविंशत्सहस्रार्धं वर्षोऽस्ति शशयोर्ध्वयुः ॥१९३॥
 विन्दुरेखाश्च विर्यस्य दृष्टा भाव्यर्षशसिनी । स रावणस्य पूजार्थं लिङ्गं भाति वटेश्वरः ॥१९४॥
 ययुः शालामठस्यान्तःकृतायादापि भूभुजा । वटेश्वराय निखिलं तेन कश्मीरमण्डलम् ॥१९५॥ 195
 पञ्चविंशतमब्दानां श्मां बुभोज महाभुजः । रावणक्षोणिमृत्स्तनः सार्धमन्यो विभीषणः ॥१९६॥
 किन्नरापरनामाद्य किन्नरैर्गीतविक्रमः । विभीषणस्य पुत्रोभूज्जरनामा वराधिपः ॥१९७॥
 सदाचारोऽपि स नृपः प्रजाभान्वविपर्ययैः । व्यधाद्विषयदोषेण महानर्थपरंपराम् ॥१९८॥
 विहारे निवसज्जेकः किन्नरग्रामवर्तिनि । तस्य योगबलात्कोपि भमणोपाहरस्थियाम् ॥१९९॥
 विहारानां सहस्राणि तत्कोपासिद्धदाह सः । अनियह्य तन्नामान्निजैर्मध्यमटाभयैः ॥२००॥ 200
 कदापणं राजपथैर्नीयानोज्ज्वलनिघ्नगम् । स्कीतपुष्पफलोद्यानं स्वर्गस्थेवाभिधान्तरम् ॥२०१॥

१७५. ¹) A, seems to have read 'ङ्ग'; corr. as above by A₂.— ²) A₂ reads 'शशाङ्गाङ्ग'. १७६. ¹) A₁ originally as above; A₂ or a later hand has altered this to 'देशं तस्मान्', but A₂ has restored the first reading. G and B have 'देशं' in text and 'देशात्' in margin.— ²) A₂ gloss चन्द्राङ्गाकरणं. १८०. ¹) A₂ gloss जेज्जेद् दानगले देहे. १८१. ¹) A₂ 'वायिनाम्'. १८२. ¹) A₁ ततस्तेषु; corr. by A₂ as above. १८४. ¹) A₂ बौद्धवि. १८५. ¹) A₁ as above; a later hand corr. वृत्तवर्गोनन्द-
 मातरावस्तपः.— ²) A₂ gloss सीर्येषु. १८८. ¹) A₂ नमोऽयुः सहायकाः. १८९. ¹) Thus A₂; A₁ देवे. १९०. ¹) A₂ gloss
 गोनन्दस्य. १९४. ¹) A₂ gloss एहः.— ²) A₂ पूजार्थ. १९९. ¹) A₂ gloss कानीद् पानं वसिष्ठः.— ²) A₂ gloss बौद्धाः.

- विजयोपाजितैर्विजयितभिर्नैवधत्तवम् । वितस्तापुलिने तेन मगरं निरसीवत ॥२०२॥ पुनलकम् ॥
 तथैकस्मिन्किलोद्याने स्वच्छस्वादुजलाश्रितम् । आसीत्सुधवसो नासी नागस्य वसतिः सरः ॥२०३॥
 कदाचित्सस्य दूराध्वजान्तो मध्वंदिने' युवा । कायार्थी तत्सरःकथं विशाखाव्योचिद्विजयः ॥२०४॥
 205 सच्छावपादपतले समीरैः क्षमितकमः । क्षमैर्जलमुपस्पृश्य मोक्षं सफूयवक्रमे ॥२०५॥
 तान्पाणी गृह्णतैवाय तेन तीरनिहारिभिः । पूर्वमाकर्णितो हंसैः द्युभुवे गृपुर्ध्वनिः ॥२०६॥
 निर्गते' मञ्जरीकुञ्जद्वयद्वयपुरतस्ततः । कन्ये नीलनिबोतिन्वी स केचिद्विदलोचने ॥२०७॥
 कर्णिकापयरागाञ्जकाललीलावितस्तृष्टा । मनोज्ञपल्लवापाङ्गे तनीवोस्त्वयरेखया ॥२०८॥
 शरिरेकाञ्चलैर्मन्महाहतान्दोलमाकुलैः । सनाथांसुने स्वपताकापल्लवैरिव ॥२०९॥ तिलकम् ॥
 210 ते दृष्ट्वा क्षमैरभ्यर्णनामते । विररामाक्षानारम्भान्मुहुर्दीक्षजडीकृतः ॥२१०॥
 भुञ्जाने कच्छगुच्छानां' शिखीरंमुजलोचने । ते पुनर्दृष्टवानमे किञ्चिद्व्यपारितेजसः ॥२११॥
 भाकृतेर्हा भिनीदृष्ट्वा भोज्यमेतदिति हिजः । ध्यावन्कृपार्द्रः संमाम्ब स' ते सफूयमोजयत् ॥२१२॥
 उपनिम्बे च संगृह्य पुटकैश्चदसीकृतैः । तयोः जनाय पानीयं सरसः स्वच्छशीतलम् ॥२१३॥
 आचान्ते' द्युधितां शान्ते कृतास्त्रपपरिपदे । ततश्च बीजवर्णपतालवृन्दैरमावत ॥२१४॥
 215 भवत्वी पूर्वसुकृतैः कैचित्संमामदर्शनः । चापलाद्विपल्लवभास्त्रमुनिच्छत्स्वयं जनः ॥२१५॥
 कल्याणिनीभ्यां कतमा पुण्या जातिः परिष्कृता । कुत्र वा ज्ञानमेतादृग्भिरसं येन मुञ्जते ॥२१६॥
 एका तनूये विद्याधामस्य सुभ्रवसः सुने । स्वादुभोक्तव्यमंयात्र किमीरमोपमुञ्जते ॥२१७॥
 पित्रा विद्याधरेभ्याम वदातुं परिकल्पिता । इरावस्यहमेवा च चन्द्रलेखा नवीवसी ॥२१८॥
 पुनर्हिजोभ्यधारेण मैत्रिकचम्ब किमस्ति नः । ताभ्यामवादि तातोत्र हेतुं वेति स वृच्छज्याम् ॥२१९॥
 220 ज्यैष्ठेय कृष्णद्वादश्यां यात्रायां तक्षकस्य तम् । भागतं चूडया तोयस्कन्दिन्या शास्त्रसि ध्रुवम् ॥२२०॥
 इत्यस्वाभामपि तदा तदभ्यर्णकृतस्थिति । इत्युक्त्वा कणिकन्ये ते क्षणादास्तां निरोक्षिते ॥२२१॥
 क्रमात्प्रवृत्ते सोऽथ नटचारणसंकुलः । प्रेक्षितोक्तसमाकीर्णस्तत्र ध्यायामहोस्तवः ॥२२२॥
 हिमोपि कौतुकाकृष्टःपर्यटन्नमृज्जमञ्जसा । कन्वोक्तचिह्नज्ञातस्य नागस्यान्तिकमायवौ ॥२२३॥
 पार्श्वस्थिताभ्यां कन्याभ्यां पूर्वमावेदितोऽर्थः सः । हिजन्मने व्याजहार स्वागतं नागवायकः ॥२२४॥
 225 ततः कथान्तरे क्वापि वृष्टः कारणमापदाम् । जगाद तं हिजन्मानं निःशस्य असनाक्षरः ॥२२५॥
 अभिमानवतां ब्रह्ममुक्तामुक्तविधेकिनाम् । मुञ्जतेवश्यभोग्यानां दुःखानामप्रकाशनम् ॥२२६॥
 परदुःखं समाकर्ण्य स्वभावसुजगो जनः । उपकारासमर्थत्वात्पामोति इदयव्ययाम् ॥२२७॥

२०२. ^१) A, gloss कुवेर. २०४. ^१) A, gloss मन्वादे. २०५. ^१) A, सराजल. २०७. ^१) A, gloss द्विपचम. २०८. ^१) A, gloss कर्णिकायां कर्णानये. २०९. ^१) A, gloss मंघक. २११. ^१) A, glosses कच्छगुच्छे, हिम इति नापवा. २१२. ^१) A, gloss विमः. २१३. ^१) Thus corr. from A, 'चदसीकृतैः' by A, which adds the note चदसीकृतैः कदाचनपादपतले विरचितैः पुटकैः चदसीकृतैः सफूयस्य सन्ध्यायुसीत्या पानीयं चोपनिम्बे । चदसं कुम्भाधाराय कृत्वा मुनिरुपसीतोपपन्नमाप्सु । इति विवरणकारः । चदसीकृतपल्लवपुटैः जलानवमवर्णनाऽन्वयापि कृता । यथा कौसम्बां प्रति क्षमवौ रागवर्णनदशां आचयति । विहितध्वनौनेकाञ्चलैरनौकलपत्रैः कनितक-लक्ष्मीकान् कृष्णैश्चदसीकृतैः । अथ विरचितः किञ्चिन्मनमनोहिं कृतैः ते परिसरपरिजम्बुल्लो निवेद्यपरिवह इति ॥.—^२) Thus corr. by A, from A, 'चदसीकृतम्'. २१४. ^१) A, gloss चमू अयने. २१७. ^१) This verse is supplied in margin by a hand resembling A; found in G B Edd.—^२) A, gloss किञ्चिद्व्य. २२०. ^१) Emended; A R G कवेदे.—^२) Thus corr. by A, from पुल्ल्या. २२२. ^१) A, gloss वेदिका. २२४. ^१) A, 'वेदिका'. २२५. ^१) A, gloss नागः. २२७. ^१) A, वयः.

मृति स्वां बहु मय्यते यदि शुभं वसेन्मुक्तयेति किमिर्नकं निन्दति योग्यतां नितमर्षिः कुर्वन्मुक्तिरत्नम् ।
 गर्वोपावधिरेवम् कथयति स्वात्सु वदन्मापदं भुत्वा दुःखमदंशुदां वितनुते पीडां नर्गः प्राकृतः ॥२२८॥
 अत एव विवेकज्ञां वाचदातुः स्वभागे । जीर्णानि हृदयदुःखानि हृदयान्ते चित्तान्तः ॥२२९॥
 कः स्वभावमयीराणां लक्षणेन्द्रदिरावदम् । बालावस्तेन मृत्वेन यदि सा न वकावयते ॥२३०॥
 मरुत्सिमेतयोर्वाल्वाहस्तुनि न्यक्तिमायमे । तयामे गोपनं काको न ममाप्युपपद्यते ॥२३१॥
 स्वभावावस्थानिर्वाचं निवर्तनकरकात्मना । ईदृशवासाः कल्पानिनिवर्ततां यदि दृश्यते ॥२३२॥
 योयं तद्वत्ते मुण्डधूलातो वृषते नती । अमुका सत्यवातेन कान्दिशीकाः कृता वचम् ॥२३३॥
 अमुको माम्निर्कैरजे नये' नार्थे मुच्यते । अयं नाति च तमेन समयेन दत्ता वचम् ॥२३४॥
 केनापि रसस्वेकस्मिन्वृद्धाणि कलसंपदम् । भोक्तुं नैव समर्थाः स्वः जेता इव सरिज्जलम् ॥२३५॥
 नवा कुह नवा भद्रमेतमवादेव नैतिकः । योग्यां प्रतिक्रियां विद्यो वचनपुपकट्टिपु ॥२३६॥
 स तथेति ततो नागमुक्त्वा वचनरो द्विजः । भविष्यदविचारार्थं सत्यपालस्य वचनानाम् ॥२३७॥
 गूढं तस्य बहिःसेवकुडीवर्मेकतद्विते । वच्यमानाजम्भान्तर्नवात् न्यसिपत्ततः ॥२३८॥
 भुञ्जान एव तत्तस्मिन्वादेव अक्षरं सः । अक्षिन्धः करकासारवर्षी स्त्रीतां कलभिवम् ॥२३९॥
 तं च व्युत्क्रान्तदारिद्र्यः सरसोभर्णमागतम् । कृतोपकारमन्त्रेषुभिर्जोर्धमवद्विजम् ॥२४०॥
 स तत्र पितुरादेशात्कन्वाभ्यां विहितार्णः । अमर्त्यलुप्तमैर्भोगैरतोप्यत दिने दिने ॥२४१॥
 कालेन सर्वानामन्त्रं स्वां मुचं गन्तुमुद्यतः । प्रतिभुतवरं नार्थं चन्द्रलेखामवाचत ॥२४२॥
 संवन्धायोग्यमपि तं कृतद्वन्द्वद्वन्द्वः । संविमेजे स मुजगः कन्वा च धनेन च ॥२४३॥
 एवं नागवरावामभिवस्तस्य द्विजन्मनः । महाभरपुरि कालस्तौस्तौर्मित्वोरस्तवैर्वदी ॥२४४॥
 भुजगेन्द्रतनूजापि तं प्रति पतिदेवता । अतोवयस्परार्थभीः क्षीलाचारादिभिर्गुणैः ॥२४५॥
 तस्मां कदाचित्क्षीणमस्थितायां प्राङ्गनाद्वहिः । आतपावोऽजितं धान्यं कुमुजे विहरन्धवः ॥२४६॥
 नं वारयितुमाहूता भुत्वा नासंगृहे यदा । शिञ्जामनस्तुमस्त्रीरा सा तदावातरस्त्वयम् ॥२४७॥
 एकदस्तधृतावेगस्तशीर्षाधुकान्तया । तया पाणिसरोजेन धावित्वा लोच ताडितः ॥२४८॥
 भोज्यमुत्सृज्य वातस्य फणिस्रीस्पर्शतस्ततः । लौक्यं पाणिमुद्राङ्गे' नुरगस्वीदपद्यत ॥२४९॥
 तस्मिन्काले नरो राजा वारैस्तां वादलोचनाम् । भुत्वा शिञ्जधू तस्यो प्रागेवाकुरितस्मरः ॥२५०॥
 तस्य भावन्तमुग्धमन्तःकरणधारणम् । बलाजिवमिनु नासीदपवादमवाकुशः ॥२५१॥
 तस्मिन्नुत्तरापाधिविद्वदे भूपतेः पुनः । ववाह इवमृत्तन्तो द्रव्यतानुकारिताम् ॥२५२॥
 चक्रे पर्वतमर्वादः सरलाकुलितोभिना । स काव्यमकराङ्गेन ललाङ्गेनेव वारिधिः ॥२५३॥
 श्रीरामिगदनिर्मुक्तो दूतैराकृतशंसिभिः । तामुपकन्द्यन्तेव हृदयरीमुदवेजयत् ॥२५४॥
 सर्वोपायैरसाभ्यां च विप्रस्तत्पतिरप्यसौ । तेनावाच्यत तुभ्येन रावाम्भ्यां कुतस्त्रया ॥२५५॥

२२८. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ 'नोः—' ²) Thus corr. by A₂ from A₁ 'लुपे'—' ³) A₂ पुनः ; A₁ ग्लोस
 नीचो वचः. २२९. ¹) A₂ 'विज्ञाने'. २३४. ¹) A₂ मन्त्रं कान्दिशैरजे नये. २३९. ¹) Thus A₂; A₁ 'रापी'. २४८. ¹) Thus
 A₂; a later hand alters this into नवावाच्यतिपद्य, found also in G and R. २४९. ¹) Thus A₂; A₁ 'ललाङ्गे'.

- अथ निर्मलैर्नां तस्मादपि प्राप्तवतासकृत् । इडेन हर्तुं तां राज्ञा समादिदधन्त सैनिकाः ॥२६६॥
 तैर्गृहाये कृतास्कन्दो निर्गस्थान्येन वर्त्मना । बाणार्थं नागभवनं सज्जानिः प्राविशद्विजः ॥२६७॥
 ताभ्यामभ्येस्य वृत्तान्ते ततस्तस्मिन्निवेदिते । क्रोधान्धः सरसस्तस्मादुज्जयाम कणीश्वरः ॥२६८॥
 उद्गर्जज्जिह्वामीतजनितध्वान्तसंततिः । स घोराशानिवर्षेण ददाह सपुरं नृपम् ॥२६९॥
 २६० दग्धप्राण्यङ्गविगलहस्तासुक्केहवाहिनी । मयूरचन्द्रकाङ्क्षे वितस्ता समपद्यत ॥२६०॥
 शरणाय प्रविष्टानां भयाच्चक्रधरान्तिकम् । मुहूर्तोत्तिरदधन्त सहस्राणि शरीरिणाम् ॥२६१॥
 मधुकैटभयोर्मैदः प्रागूर्बोरिव चाक्रिणम् । दग्धानां प्राणिनां तत्तत्तदा सर्वाङ्गमस्पृशत् ॥२६२॥
 स्वसां सुश्रवसो नागी रमण्याख्याद्रिवहारात् । साहायकायाश्मराशीन्समादाय तदाययौ ॥२६३॥
 सा योजनाधिके शेषे मार्गस्मारास्तदोदरम् । कृतकार्यं निशम्याश्मवर्षे मामेषु तज्जहौ ॥२६४॥
 २६५ योजनानि ततः पञ्च जाता मामधरा खिला । सा रमण्याटवीन्पृष्ठाप्यस्ति स्थूलशिलाखिला ॥२६५॥
 घोरे जनक्षयं कृत्वा प्रातः सानुशयोप्यदिः । लोकापवाहनिर्दिण्णः स्थानमुत्सृज्य तदायौ ॥२६६॥
 दुग्धाब्धिधवलं तेन सरो दूरगिरौ कृतम् । अंशेश्वरयात्रायां जनैरद्यापि दृश्यते ॥२६७॥
 अद्युरानुपहाजानीभूतस्यापि द्विजग्मनः । जामातृसर इत्यन्यत्तत्र च प्रथितं सरः ॥२६८॥
 प्रजानां पालनव्याजाभिः शङ्कुक्षयकारिणः । अकस्मादन्तकाः केचित्संभवन्ति तमाविधाः ॥२६९॥
 २७० अद्यापि तत्पुरं दग्धं अभीभूतं च तत्सरः । उपचक्रधरं दृष्ट्वा कथेयं स्मर्यते जनैः ॥२७०॥
 राज्ञा रागः कियान्नामं दोषः स्वल्पदृशां मते । तत्तस्य तेन संवृत्तं यजामूत्कापि कस्यचित् ॥२७१॥
 सतीदैवतविप्राणामप्येकस्य वक्रोपतः । भुतो हि प्रतिवृत्तान्ते त्रैलोक्यस्यापि विप्रवः ॥२७२॥
 सत्कारिणस्तमन्वान्त मासैर्भोनां विमिः समाम् । भुवं मुक्ता क्षितिर्वृषां दुर्नयेन क्षयं बभौ ॥२७३॥
 अप्यल्पकालसंरुष्टप्राकाराङ्गालमण्डलम् । तत्किंनरपुरं लेभे गन्धर्वनगरोपमाम् ॥२७४॥
 २७५ एकस्तु तनयस्तस्य वैचित्र्यात्कर्मणां गतेः । स्वधाभ्या विजयक्षेत्रं गीतः प्रागेन तस्यजे ॥२७५॥
 राजा सिद्धाभिधः सोऽथ तथा निःशेषितं जनम् । नवीनकार जलदो दावदग्धभिवाचलम् ॥२७६॥
 इति वृत्तं महाभयं तस्य पिथ्यं महामतेः । संसारासारताडने प्राप पुण्योपदेशताम् ॥२७७॥
 भोगयोगेन मालिन्वं नेतुं मध्यगमोपि सः । न शक्यते स्म पङ्केन प्रतिमेन्दुरिवामलः ॥२७८॥
 दर्पज्वरोष्णभूपालमध्ये निर्ध्यायतोनिशम् । वृषास्तिकलामौलिं तस्यैवोत्थापतोययौ ॥२७९॥
 २८० गणितं गुणिना तेन मणीस्तृणमिवोज्जता । खण्डेन्दुमण्डनार्चायां मण्डनत्वमखण्डितम् ॥२८०॥
 राजस्तस्यैव राजश्रीः परलोकानुगाभवत् । यस्मामयोजवद्धूर्तो धर्मेणाव्यभिचारिणा ॥२८१॥
 षष्टिमन्वान्शस्योर्वीमासज्ञानुचरान्वितः । आहरोह सदेहोसौ लोकाञ्शशिशिखामणेः ॥२८२॥

२६६. ¹) A₂ gloss तस्माः मर्तुः.—²) A₂ gloss चन्द्रलेखां. २६२. ¹) A₂ तं तु तदा. २६३. ¹) A₂ gloss रमण्या नागी. २६४. ¹) Thus A₂; A₁ °रान्महोदरम्. २६५. ¹) A₂ gloss रमण्याटवी रनेभाद् इति प्रसिद्धः.—²) A₁ originally °प्यस्ति, altered by later hand as above G and R °प्यस्ति. २६७. ¹) A₂ adds the note अंशेश्वरयात्रायां प्रागुद्दिष्टो नागः सुश्रव इत्याख्यः सुभम् नाग इति भाषया प्रसिद्धः तस्यैवोपरि [निक]इत्यले आगा[ट]नाग इति भाषया प्रसिद्धः स विद्यालनामा ब्राह्मण एव विजयभु-
 रानुपदेन नामीभूतो नाग इत्यर्थः. The aksharas in brackets are effaced in A and have been supplied here from K. २६९. ¹) A G R निघाङ्गः.—²) A₂ glosses राजानः, नरनामसदृशाः. २७१. ¹) A₂ राज्ञो.—²) Emended; A G, R कियानाम-
 २७३. ¹) A₂ gloss इन्द्रः. २७४. ¹) A₂ गन्धर्व. २८१. ¹) Thus A₁; A₂ धर्मेण इव.

भूत्वा नरं समाभित्व प्रवयुः शोचनीयताम् । तच्छतं तु समालम्ब्य प्रभुं भुवनवन्द्यताम् ॥२८३॥
 वात्स्याभितः किल समाभयणीयलभ्यां निन्द्यां गतिं जगति सर्वजनादितां वा ।
 गच्छत्प्रभस्तृणगुणः भितकूपयन्त्रः पुण्याभयी सुरशिरोभुवि क्विमेति ॥२८४॥
 सिद्धः सिद्धः सदेहोयमिति शब्दं सुरा विवि । प्राधोषयंस्ताडयन्तः पटई सप्त वासरात् ॥२८५॥ 285
 उत्पलाक्ष इति ख्यातिं पेशलाक्षतयां गतः । तस्मिन्निजशतं सार्धं वर्षाणामन्वशात्महीम् ॥२८६॥
 तस्य सूनुरिहिरण्याक्षः स्वनामाङ्गं पुरं व्यधात् । श्मां समर्पितं वर्षांस्तम मातांश्च भुक्तवान् ॥२८७॥
 हिरण्यकुल इत्यस्य हिरण्योत्सकदात्मजः । षष्टिं षष्टिं वसुकुलस्तस्मिन्नुदभवत्समाः ॥२८८॥
 अथ म्लेच्छगणाकीर्णं मण्डले मण्डयेदितः । तस्मात्समजोभूमिहिरकुलः कालोपमो नृपः ॥२८९॥
 दक्षिणां सान्तकामाद्यां स्पर्धया जेतुमुद्यता । वस्मिन्पादुसरहरिद्रुभाराम्बुमिचान्तकम् ॥२९०॥ 290
 सोनिधेयं यस्व सैन्यान्तर्हन्मनाशमोत्सुकान् । भजानन्मृगकाकादीन्वृद्धामे भावतो जनाः ॥२९१॥
 दिवारात्रं हतप्राणिसहस्रपरिवारितः । योभून्मृगालवेतालौ बिलासभवनेष्वपि ॥२९२॥
 बालेषु कदम्बा खीषु वृणा वृद्धेषु गौरवम् । न बभूव नृशंसस्य यस्व चोराकृतेर्धतः ॥२९३॥
 स जातु देवीं संवीतसिंहलांभुककञ्चुकाम् । हैमपादाङ्गितकुचां वृष्टा जज्वाल मन्युना ॥२९४॥
 सिंहलेषु नरेन्द्राङ्गिमुद्राङ्गः क्विमेति पटः । इति कञ्चुकिना वृष्टेनोक्तो यात्रामदासतः ॥२९५॥ 295
 तस्तेनाकुम्भदानाम्भोनिष्पन्नाकृतसंगमः । यमुनालिङ्गनमीति प्रपेदे दक्षिणार्णवः ॥२९६॥
 स सिंहलेन्ध्रेण समं संरम्भादुदपाटयत् । चिरेण चरणस्पृष्टमियालोकनजां स्वम् ॥२९७॥
 दूरात्सैन्यमालोक्य लङ्कासौधैर्निशासराः । भूयोपि राघवोद्योगमाशङ्क्य प्रचकम्पिरे ॥२९८॥
 स तत्रान्वं नृपं हत्वा तीव्रशक्तिर्दंष्ट्राहरत् । पटं यमुनदेवाख्यं मार्ताण्डप्रतिमाङ्कितम् ॥२९९॥
 व्यावृत्त्य चोलकर्णाटलाटार्दींश्च नरेन्द्रान् । सिन्धुरानिव गन्धेभ्यो गन्धेभ्यश्च व्यहारयत् ॥३००॥ 290
 तस्मिन्मयाते प्राप्तेभ्यः शशंस्तत्परामवम् । नगर्षो नरनाथेभ्यस्तुष्टयदङ्गलमेखलाः ॥३०१॥
 काश्मीरं शारमासाद्य श्वभ्रष्टस्य हन्तिनः । भुत्वा स त्रासजं बोधं तोषरोमाञ्जितोभवत् ॥३०२॥
 तदाकर्णमसंरम्भे सङ्घर्षेण विदग्धधीः । शतमन्त्रजन्त्राणां हठेन निरलोडयत् ॥३०३॥
 स्वर्शोङ्गानि यथा वाचं कीर्तनं पापिनां तथा । संदूषयेदतो नोक्ता तस्यान्यापि नृशंसता ॥३०४॥
 को वेत्त्यजुर्तचेष्टानां कृत्यं प्राकृतचेतसाम् । धर्मं सुकृतसंप्राप्तिहेतोः सोऽपि यदाददे ॥३०५॥ 295
 श्रीनगर्यां हि दुर्बुद्धिर्बिदधे मिहिरेश्वरम् । ह्रीलङ्कायां च मिहिरपुराख्यं प्रभुपत्तनम् ॥३०६॥
 अवधाराञ्जगृहिरे गान्धारा काञ्चनास्ततः । समानशीलास्तस्यैव भुवं तेषां द्विजाधमाः ॥३०७॥

२८३. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁, "वन्द्यताम्". २८५. ¹) Thus A₂; A₁ मोदोययन्ताड°. २८६. ¹) Thus corr. by later hand from A₁ पेशलाक्षितया. २८७. ¹) A₂, gloss रण्येक्ष, with note स्वनामाङ्गपुरप्रणीरित्यपि पाठः—") A कसार्ति°. २९१. ¹) A₂, gloss हन्मनामानां लोकानां यदशनं । अशनं । तयोस्तुकाः. २९४. ¹) A₂, gloss सिङ्गालहीय. २९७. ¹) Thus corr. by A₁ from हजम्. २९९. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁, "शक्तिरपा". ३०२. ¹) A₂, gloss तदास्य इति प्रसिद्धः प्रवेशवर्णं येन आकाशो मिहिरकुलः. ३०५. ¹) A₂, वेत्त्यजुर्त°. ३०६. ¹) Emended; A ह्रीलङ्कायां. Cf. vii. 1228. viii. 738. 1432 (C.). 2909 (C.). 3216 (C.).

- मेधागमः कणिभुजं प्रविशाम्भकारः प्रीणाति हंसममलो जलदास्त्वयम् ।
 प्रीतेः समानरुचिर्देव भवेन्नितान्नीं दातुः प्रतिपहकृतार्थं परस्परस्व ॥३०८॥
 स वर्षसप्तमिं भुक्त्वा भुवं भूलोकमैरवः । भूरिरोगार्हितवपुः प्रापिस्तज्ज्ञातवेदकम् ॥३०९॥
 810 सोयं त्रिकोटिहा मुक्तो यः स्वात्मन्यपि निर्गुणः । देहत्यागेऽस्य नगमादुष्पचारोति भारती ॥३१०॥
 इत्युच्यते मते तेषां स एव परिहारदः । खण्डवन्धीतवृणतामपहारादिकर्मभिः ॥३११॥
 आक्रान्ते दारदैर्भीहैर्मेघैरभुविकर्मभिः । विनष्टधर्मे देशेऽस्मिन्पुण्याचारप्रवर्तनम् ॥३१२॥
 आर्यदेह्यान्स्य संस्थाप्य व्यतनोद्धारणं तपः । संकल्प्य स्ववपुर्दाहं प्रायश्चित्तक्रियां व्यधात् ॥३१३॥
 भक्त एवापहाराणां सहस्रं प्रत्यपादयन् । गान्धारदेहाजातेभ्यो हिजेभ्यो विजयेभ्यरे ॥३१४॥
 815 क्षुरत्नम्रासिधेन्वादिपूर्णयः कलके तदा । बह्निपरीमे सहसा पर्वन्ते स्वां तनुं जहौ ॥३१५॥
 इत्येतस्मिन्प्रज्ञासाये केचिद्व्यभिचारिणि । प्राहुः पुरुषसिंहस्य कौरवं तस्याविगर्हितम् ॥३१६॥ कुलकम् ॥
 ये नागेन हवा भुष्टे नगरे प्राभवन्स्त्रिधाः । तेषां नाशाय वृत्तान्तं पूर्वोक्तं जगदुः पुरे ॥३१७॥
 अवतारयतस्तस्य चन्द्रकुल्याभिधां नदीम् । अशक्नोन्मूलना मध्ये शिलाभूहिमकारिणी ॥३१८॥
 ततः कृततपाः स्वमे देवैरुक्तः स भूपतिः । यक्षः शिलायां बलवान्महाचार्यव तिष्ठति ॥३१९॥
 820 साध्वी सृष्टाति धेदेनां निरोदुं न खं शक्नुयात् । ततोपरेषुः स्वमोक्तं शिलायां तेन कारितम् ॥३२०॥
 तासु तासु कुलस्त्रीषु व्यर्थयत्तास्वयाचलत् । चन्द्रवत्याख्यया सृष्टा कुलात्म्या सा महाशिला ॥३२१॥
 कोटिचक्रं नरपतिः कुड्मस्तेनागसा ततः । सपतिभानुपुत्राणामवधीकुलयोधिताम् ॥३२२॥
 इयं चान्वयमते क्वातिः प्रयते तथ्यतः पुनः । अभय्या समिमित्तापि प्राणिर्हिंसा गरीयसी ॥३२३॥
 यत् क्षुद्रोपि यद्वाजा संभूय न हतो जनैः । तत्कर्म कारयन्निस्तीहैवतैरेव रक्षितः ॥३२४॥
 825 प्रजापुण्योदयैस्तीक्ष्णैश्चिरात्तस्मिन्स्तयं गते । अकस्मत्प्रभवः पौरैः सदाचारोभ्यविष्यत ॥३२५॥
 तत्रापि पूर्वसंस्कारादुक्तं वासं दधे जनः । दमशानधिहिते लीलावेदमनीव नृपास्पदे ॥३२६॥
 अतिसंतापदाज्जातः स जनाह्लादकोभवत् । जलौघो जलदद्यामात्तपात्यथदिनादिन ॥३२७॥
 लोकान्तरादिवायातं मेने धर्मे तदा जनः । अभयं च परावृत्तं प्रवासाह्वनादिन ॥३२८॥
 स बकेशं बकश्च भ्रे बकवत्यापगां तथा । कृत्वा पुरं परार्धेभीर्लवणोत्सामिधं व्यधात् ॥३२९॥
 830 तत्र त्रिषष्टिर्वर्षाणां सत्रयोदशवासरा । अत्यवाद्यत भूपेन तेन पृथ्वीं प्रशासता ॥३३०॥
 अथ योगेश्वरी काचिद्गृहाख्या रजनीमुखे । कृत्वा कान्ताकृतिं काम्यामुपतस्थे विद्यां पतिम् ॥३३१॥
 तथा मनोहरैस्तेनैवैर्नैर्गल्पितस्मृतिः । स यागोत्सवमाहात्यं ब्रह्म हृष्टो न्यमन्त्यत ॥३३२॥
 पुत्रपौत्रशतोपेतः प्राप्तस्तत्र ततो गतः । चक्रवर्ती तथा निम्बे देवीचक्रोपहारताम् ॥३३३॥
 कर्मणा तेन सिद्धाया व्योमाक्रमणसूचकम् । जानुमुद्रादयं तस्या दृष्टव्यापि दृश्यते ॥३३४॥

३०८. ^१) Edd. add before this verse the following verses, not found in A G R: अग्निमीधयेत्तन्मोमनिर्जलाग्नेच्छव्यं-
 जाः । स्तुवास्तुज्जितिकाश्च शरणाः सन्ति पापिनः ॥ वस्तुनामैतस्या भावा नार्वाविक्रयकारिणः । परोपमोपितास्तेषां निर्वेज्जास्तर्हि
 योषितः ॥—^२) A₁ 'विमिष'—^३) Thus A₂; A₁ 'महत्तथ'. ३२०. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ न च. ३२९. ^१) Emended;
 A R G एकस्त. ३२९. ^२) G बकाचार्य. ३३२. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'हैस्तेतैरे'.

देवः शतकपालेशो मानुषकं शिला च सा । खेरीमठेषु तदार्तोऽस्मृतिमद्यापि वक्षति ॥३३५॥ 285
 देव्या कुलवरोः कम्बः क्षितिबन्दीवशेषिवः । ततस्तस्य सुगर्जितशब्दस्य रागमन्वशात् महीम् ॥३३६॥
 हापञ्चाशतमन्वान्मां ही च मासी तदात्मजः । अपासीदुसुवन्दारुणः प्रक्यातस्मरपतलकृत् ॥३३७॥
 वरः वष्टि तस्य सुगुस्तावतोक्षश्च तत्सुतः । वर्णानभूदिभुर्गोमं योक्षवालमकारवत् ॥३३८॥
 जुगोप गोपादिरयोध र्मां सहीपां तदात्मजः । वर्णाभमस्यनेशां रक्षितादियुगोदयः ॥३३९॥
 सखोलखागिकादाडिग्रामस्कन्दपुराभिधान् । शमाङ्गासंमुखां धामशरान्वः प्रत्यपादवत् ॥३४०॥ 240
 ज्येष्ठेश्वरं प्रतिष्ठाप्य गोपाद्वार्यादेहाजाः । गोपावहारान्कृतिना येन स्वीकारिता हिजाः ॥३४१॥ *
 भूक्षीरवाटिकायां यो निर्वास्य तभुनाशिनः । खासटायां व्यधाहिमांजिजाचारविजितान् ॥३४२॥
 अन्वाधानीय देशेष्वः पुण्येष्वो वधिकादिषु । पावनानमहारेषु ब्राह्मणान्स न्यरोपवत् ॥३४३॥
 उत्तमो लोकपालोयमिति लक्ष्म प्रशस्तिषु । यः प्राप्तवान्निना वरं चक्षमे न पशुक्षयम् ॥३४४॥
 सप्तद्विनां वर्षवष्टि पालयित्वा स मेदिनीम् । भोक्तुं पुण्यपरीपाकं लोकान्सुकृतिनामगात् ॥३४५॥ 245
 गोकर्णस्तत्सुतः क्षोणीं गोकर्णेश्वररुह्ये । अष्टपञ्चाशत् वर्षास्त्रिंशत्वाङ्गां विजितान् ॥३४६॥
 सुनुर्नरेन्द्रादिस्थोऽस्य खिड्गिलान्याभिधोभवत् । भूतेश्वरप्रतिष्ठानामक्षयिण्याश्च कारकः ॥३४७॥
 दिव्यानुपहमागुप्राभिधो यस्य गुरुर्वधात् । उम्रेषां मानुषकं च प्रभावोदपविमहः ॥३४८॥
 भूत्वा षट्त्रिंशत् वर्षाञ्छतं चाङ्गां विभुर्भुवः । स रक्षितवांलोकानासदस्तुकृतैः कृती ॥३४९॥
 युधिष्ठिराभिधानेभूदथ राजा तदात्मजः । यः तस्माश्चतुर्णां लोकैः कथितोन्धयुधिष्ठिरः ॥३५०॥ 250
 तेन क्रमागतं राज्यं सावधानेन शासता । अनुजग्मे मितं कालं पूर्वभूपालपदतिः ॥३५१॥
 काले कियत्यपि ततो वात्यभाग्यवशादसी । सिन्धवे भीमदक्षीवो यत्किञ्चनविधायितान् ॥३५२॥
 नान्वमहीदनुपाद्यान्न संजयाह भीमतः । न प्रवृत्तोपचाराणां प्रागिवासीत्प्रबन्धकरः ॥३५३॥
 दुर्विषयपर्वदा सार्कं निर्विशेषं सभाजितैः । परिजिह्वं स दुर्जातो जाततेजोवधैर्बुधैः ॥३५४॥
 सर्वत्र समवृष्टित्वं गुणोयं खलु योगिनः । अकीर्तिहेतुः स महान्दोषस्तु पृथिवीपतेः ॥३५५॥ 255
 नयज्जिर्गुणतां दोषान्दोषतां च गुणान्विष्टैः । स तुमप्रतिमधके शनकैः स्त्रीजितोपमः ॥३५६॥
 वाङ्मूर्खेदिनी दीर्घं नर्मं शश्वत्कथा विष्टैः । अनीश्वरोचिता तस्य क्रीडापि भयदाभवत् ॥३५७॥
 पुरो मिथ्या गुणवाही परोक्षं दोषदर्शकः । असुस्थिरादरो भूभूतोभूद्व्योमुजीविनाम् ॥३५८॥
 मनागमवधानेन स्खलतस्तस्य भूपतेः । इत्थं राज्यस्थितिरगादचिरेण विसृजताम् ॥३५९॥
 उपेक्षितस्य निर्दोहेर्यतन्ताजितात्मनः । अथ लब्धवलास्तस्य नाश्नाव होहिमन्निगः ॥३६०॥ 260

३३९. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁, प्रत्यकीक्षा. ३४०. ¹) A₂ gloss आदेधान्.—²) A₂ gloss सन्धोर्.—³) A₂ gloss सन्धोर्. with gloss विमन् आसत्. ३४१. ¹) A₂ gloss जीवकार इति प्रसिद्धस्यले. ३४२. ¹) A₂ gloss भूकषेवात् इति नापचा प्रसिद्धस्यले.—
²) A₂ gloss लोचरवले.—³) Emended; A R स्वीयान्वि; G स्वीयान्वि. ३४३. ¹) A₂ gloss वधिकादिषु. ३४५. ¹) A₂ सप्तपतासं. ३४६. ¹) Thus corr. from A₁, 'पञ्चाश' by A₂, which adds the glosses अविच्छिन्नमन्त्रसममन्त्रविधिं धर्ममन्त्रमिति च प्रसिद्धा, and अस्त्रविद्या इति पार्वतीयवेष्टासी कश्चनीरोपकण्ठवर्दिनि अष्टाशीपञ्चा इति प्रसिद्धा; चातु (A₂ वस्तुतः) सप्तविंशत् पुरिमाक्षय-
 मोक्षं विस्तीर्णते. Of a third gloss by A₂, which has been smeared over with ink, only the following can be read: उपायनं यदाभिव्यक्तिः.—²) Thus corr. by A₂ from A₁, कारक. ३५०. ¹) Thus A₂; A₁ वृत्तासितवत्. ३५१. ¹) Thus A₂; A₁ 'जिह्व'. ३५२. ¹) A₂ gloss वंशविधि.

- प्रभोः संकोचितासैश्वर्यमिदमहम् । राज्यं जिहीर्षवो भूपाधकिरे भूष्यनन्तराः ॥३६१॥
तदनुमाणिताः सर्वे ते ते' नानादिगामयाः । आसन्नाज्यामिव प्राप्तुं ह्येना इव ससंभवाः ॥३६२॥
अथोत्पन्नभयो राजा न शशाक निजस्थितिम् । व्यवस्थापयितुं यन्मन्त्र्यवृतां कारुः शिलाभिः ॥३६३॥
धिरं क्षुण्णे क्षमाभर्तुस्तस्मिन्नाज्ये विभंस्यते । उपायोस्य स्थितेर्हेतुर्निकः कथनं पश्ये ॥३६४॥
865 इष्टदोषान्स्थितिं प्राप्ते' हन्यादस्मानसंशयम् । विचिन्त्येति न सामास्यं जगृह्णन्निजमन्त्रिणः ॥३६५॥
अथ निरुपुस्ते संनद्धा बलैर्नृपमन्दिरं व्यवहितजनाकम्भं मेरीरधैरतिभिरधैः ।
महकरिषटाकेतुष्ण्यानिद्वारविप्रभा भवनबलभीः संतन्वन्तो दिवापि तमोवृताः ॥३६६॥
तैर्गन्तुं स्वभुवो निवारितरणैर्दत्तेष्वकाशे' ततस्त्यक्तभीर्नगरान्तरास्त नृपतिस्तास्यतो निर्ययी ।
आजानेयराजोद्धराजलनामस्थानसंदर्शनशुभ्रस्यौरनानुलाजकणिकाकीर्णेन राजाध्वना ॥३६७॥
राज्याकृतस्य बहुशः परिवाररामाकोशादि तस्य रिपवो प्रजतोपजहुः ।
उर्वीरुहो विगलितसर्वं नगेन्द्रभृङ्गाहलीफलादि रभसादिव गण्डशैलाः ॥३६८॥
रम्यैः शैलपथैर्भजश्चमवशाण्यां भितः शाखिनामासीनप्रचलायितेनं सुमहदुःखं विसस्मार सः ।
दूरात्पामरपूङ्कतैः भुतिपथप्राप्तैः प्रमुदस्त्वभूदुष्टो निर्झरवारिभिः सह मर्नःअधे निमज्जासिव ॥३६९॥
नानावीरक्षृणपरिमलैरुपगन्धा वनोर्वीरम्भःक्षोभप्रतिहताशिलाः पिच्छिलाधाद्रिकुल्याः ।
370 क्रान्त्या भ्रान्तैर्विसक्तिसलयण्यायमुग्धाङ्गलेखैरभ्युत्सङ्गै' निहिततनुभिर्मूर्छित तस्य दारैः ॥३७०॥
पर्यन्ताद्रितटाहिलोक्य सुधिरं दूरीभवन्मण्डलं द्रागामन्त्रयितुं जहत्सु' नृपतेर्दारेषु पुष्पाञ्जलीन् ।
क्षोणीवृषविकीर्णपक्षतिवमत्तुण्डे स्वनीडस्थितैः सावेगं गिरिकन्दरासु पततां वृन्दैरपि क्रन्दितम् ॥३७१॥
स्तनयुगतलनद्वजस्तमूर्धाभुकानां भ्रिकवलनविलोलं वीक्ष्य दूरात्स्वदेशम् ।
भवहत रुदतीनां मौलिविन्यस्तहस्तं पथि नृपवनितानामञ्जुभिर्निर्झराम्भः ॥३७२॥
मीनिस्यैर्वैराचितबचनाक्षिप्रया शोकशास्त्रा निर्व्याजाशामहणगुरुभिस्तैश्च तैधोपचारैः ।
तस्य केहादुपगतवनो राक्षसविभ्रंशदुःखं मन्दीचक्रुः स्वभुवि सुजना भूपतेर्भूमिपालाः ॥३७३॥
इति काश्मीरिकयहामात्यश्रीचण्णकप्रभुसूतोः कल्हणस्य कृतौ राजतरङ्गिण्यां प्रथमस्तरङ्गः ॥
चतुर्दशाधिकं वर्षसहस्रं नव वासराः । मासाश्च विगता ह्यस्मिन्नेकविंशतिराजसु ॥

३६२. ¹) A₁ had written च after ते ते; struck out. A₂ तदनुमाणिता वेदिपूपा नामा°. ३६३. ¹) A₂ gloss अन्धवद इति सेनायां कुञ्जारी प्रसिद्धम्. ३६४. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ कस्व न. ३६५. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ प्रासाद°. ३६६. ¹) A₂ gloss अर्धदारे. ३६८. ¹) Thus corr. by A₂; A₁ 'रागाङ्की'—²) Thus corr. by A₂ from A₁ 'विजहुः—³) A₂ विचलितस्य. ३६९. ¹) G has *eco. manu* the v. l. आसीनः प्रलयायितेन.—²) Thus A₂; A₁ gives the v. l. महत् for मर्नः between the lines and another v. l. पुनः in margin. ३७०. ¹) A₂ अभ्युत्सङ्गः. ३७१. ¹) Thus A₂; A₁ पर्यस्ता°.—²) A₂ सिपस्तु. ३७२. ¹) A₂ बलमवलानां, with gloss अवलानां बलं कर्तुः.—²) A₂ gloss कर्मे. Colophon. ¹) A₂ adds before this the note रा ३८ ॥ च ॥ ३७३ ॥.—²) A₂ चतुर्विंशति°.—³) Thus A₂; A₁ 'जहाद्विंशति रा°.

॥ द्वितीयस्तरः ॥

विहितमजगोवृक्षाभाभ्यां धनुर्वटितं तथा वरकरटिनोर्देहार्धाभ्यां गणं परिगृह्यतः ।
 विविधघटनावाह्यभ्यानां निधेरुचितां विभोर्जयति लतनापुभागाभ्यां शरीरविनिर्मितिः ॥१॥
 भूचोराज्यार्जनोद्योगस्तेनात्यज्यत भूभुजा । जरसा द्यमिवाण्या च कर्णमूलमवाप्रया ॥२॥
 अनयद्दिनयोदात्तः समं स्वविषयेण तान् । विषयान्वाशिनामप्यः स तात्पञ्चापि विस्मृतिम् ॥३॥
 धावन्नाज्येच्छया दुर्गागलिकायां स्वमन्त्रिभिः । कालेन स्थापितो बद्धेत्यभ्यधाति तु कैरपि ॥४॥
 अथ प्रतापादित्याक्यस्तेरानीय दिगन्तरान् । विक्रमादित्यभूभर्तुर्ज्ञातिरन्नाभ्यविष्यत ॥५॥
 शकारिर्विक्रमादित्य इति स भ्रममाश्रितैः । अन्यैरन्नाभ्यदालेखि विसंवादि कर्तव्यतम् ॥६॥
 इदं स्वमेवविधुरं हर्षादीनां धराभुजाम् । कंचित्कालमभूज्जोत्वं ततः प्रभृति मण्डलम् ॥७॥
 भसपूर्वापि तेनोर्वी सपूर्वेव महीभुजा । लालिता हृदयजेन पत्न्या नववधूरिव ॥८॥
 भुक्ता हाविंशतं वर्षाभुवं नस्मिन्दिवं गते । जलौकास्तस्वतो भूमेर्मूषणं समपद्यत ॥९॥
 पितुरेव समं कालं वृद्धिहेतोः स दिद्युते । विषुवत्पूर्णशीतांशुरित् शीतेतराशिवः ॥१०॥
 अथ वाक्पुष्ट्या सार्धं देव्या दिव्यप्रभायया । भुवं तत्प्रभवो भुजस्तुञ्जीनोरक्षयत्प्रजाः ॥११॥
 दंपतिभ्यामियं ताभ्यामभूयत वक्षंधरा । गङ्गामृगाङ्गुलण्डाभ्यां जटाभूरिव धूर्जटेः ॥१२॥
 मण्डलं साध्वधत्तां तौ नानावर्णमनोरमम् । शतद्विंशत्योवाही माहेन्द्रमिव कार्मुकम् ॥१३॥
 चक्राते च महाभागौ विभ्रमामरणं भुवः । तुङ्गेभ्रं हरावासं कतिकांक्ष्यं च पत्तनम् ॥१४॥
 कविन्मडुवराज्यान्तःस्थाने चण्डातपोज्ज्वले । तत्प्रभावेण फलितं वृक्षस्तत्क्षणरोपितैः ॥१५॥
 नाटयं सर्वजनप्रेक्ष्यं यश्चक्रे स महाकविः । द्वैपायनमुनेरंशस्तत्काले चन्दकोमवत् ॥१६॥
 तयोः प्रभावमाहात्म्यजिज्ञासार्थमिषोद्यता । प्रजासु दुःखहा जानु व्यापदौवी व्यजृम्भत ॥१७॥
 पाकोन्मुखशरच्छालिच्छक्रेदारमण्डले । मासि भाद्रपदेकस्मात्पपात नृहिनं महत् ॥१८॥
 तस्मिन्विभ्रमयोर्युक्तकालाद्दृष्टसितोपमे । न्यमज्जञ्जालयः साकं प्रजानां जीविताशया ॥१९॥
 अथासीत्सुस्परिभ्रमजनप्रेतकुलकुलः । प्राकारो निरयस्वेव घोरो दुर्मिक्षविग्रहः ॥२०॥
 पक्षीप्राप्तिं क्षतजेह पितृदाक्षिण्यमातुरः । कुक्षिभरिः क्षुद्रुत्तमो विसस्माराखिलो जनः ॥२१॥

१. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ "जीभुजम्.—") Thus corr. by A₂ from A₁ प्रतिपुष्टतः.—") A₂ gloss अ-अस्ता.
 २. ^१) A₂ gloss कितेन्द्रिकाणां. ४. ^१) A₂ gloss दुर्गजम्. ६. ^१) A₂ स इति भ्रमः; R G follow this reading and write
 "वित्तः.—") A₂ विसंवादि. १४. ^१) A₂ gloss कैव. १५. ^१) A₂ "तपोज्ज्वले. १६. ^१) Thus A₂ also R G; A₁ "कवेः.
 १७. ^१) A₂ gloss देवैः कृतत्वादेवानां संवाञ्जनी देवी. १८. ^१) Thus A₁; altered by A₂ into प्राकारे.

- भुक्षापाद्यस्मरलज्जामभिमानं कुलोन्नतिम् । अशनाहंक्रियाप्रातो लोको लक्ष्मीकटाक्षितः ॥२२॥
 क्षामं कण्ठगतप्राणं वाचमानं हृतं पिता । पुत्रो वा पितरं त्यक्त्वा चकार स्वस्य पोषणम् ॥२३॥
 क्षाद्यस्थिशेषे बीभत्से स्वदेहेहंक्रियावताम् । अभूजोज्यार्थिनां युद्धं प्रेतानामिष देहिनाम् ॥२४॥
 25 कृष्णामिभाषी भुक्तसामो घोरो दिश्वक्षिणी क्षिपन् । एक एको जगज्जीवैरियेष स्वात्मपोषणम् ॥२५॥
 तस्मिन्महाभये घोरे प्राणिनामतिदुःखे । इदृशे लोकनायस्य तस्यैव करुणार्द्रता ॥२६॥
 निवारितप्रतीहारः स रत्नौषधिशोभिना । दर्शनेनैव क्षीणानामलक्ष्मीक्रममच्छिन्नम् ॥२७॥
 सपत्नीको निजैः कोशैः संचयैर्मन्त्रिणामपि । क्रीताक्षः स दिवारात्रं प्राणिनः समजीवयत् ॥२८॥
 अटवीषु ह्रमशानेषु रथ्यास्ववसयेषु च । भुक्तसामः क्षमाभुजा तेन नहि कश्चिदुपैक्ष्यत ॥२९॥
 30 ततो निःशेषितधनः क्षीणाक्षां वीक्ष्य मेदिनीम् । क्षपायामेकदा देवीमेवमूचे सं दुःखितः ॥३०॥
 देव्यस्मदगचारेण धुवं केनापि दुस्तरा । जाता निरपराधानां जनानां व्यापदीदृशी ॥३१॥
 धिक्कामधन्यं यस्याये लोकोयं शोकपीडितः । पश्यन्नशरणामुर्ध्वमनुप्राप्तो विपद्यते ॥३२॥
 प्रजा निःशरणा एता अन्योन्यं बान्धवोज्झिताः । अरक्षतो भयेमुष्मिन्किं कार्यं जीवितेन मे ॥३३॥
 यथा कथंचिल्लोकोयं दिनान्येतानि यत्नतः । मयातिबाहितः सर्वो न च कोपि व्यपद्यत ॥३४॥
 35 अतिक्रान्तप्रभावेयं कालदौरात्म्यपीडिता । भित्तिक्षवनाद्य संजाता पृथिवी गतगौरवा ॥३५॥
 नदिमाः सर्वतो भया शरुणे व्यसनार्णवे । उपायः कतमस्तावत्समुद्धर्तुं क्षमः प्रजाः ॥३६॥
 निरालोको हि लोकोयं दुर्दिनमस्तभास्करः । कालरात्रिकुलैर्विचक्रपरीत इव वर्तते ॥३७॥
 हिमसंचातदुर्लङ्घ्यं क्षितिमृदुदुर्निर्भमा । बद्धशरकुलार्थस्य खगबध्निवशा जनाः ॥३८॥
 भूराध मतिमन्तश्च विद्यावन्तश्च जन्मवः । कालदौरात्म्यतः पश्य जाता निहतयोग्यताः ॥३९॥
 आशाः काञ्चनपुष्पकुटुमलकुलच्छन्ना न काः क्षमाते सौजन्यामृतवर्षिभिस्तिलकितं सेव्यैर्न किं मण्डलम् ।
 40 पन्थावः सुचिरोपचाररुचिरैर्व्याप्रा न कैः संस्तुतैस्तेषामैव वसन्ति निहुतगुणाः कालेन ये मोहिताः ॥४०॥
 तदेष गलितोपायो जुहोमि ज्वलने तनुम् । ननु द्रष्टुं समर्थोऽस्मि प्रजानां नाशमीदृशम् ॥४१॥
 धन्यास्ते पृथिवीपालाः क्षत्रं ये निशि शेरने । पौराण्युत्रानिव पुरः सर्वतो वीक्ष्य निर्वृतान् ॥४२॥
 इत्युक्त्वा करुणाविष्टो मुखमाच्छाद्य वाससा । निपत्य तल्पे निःशब्दं करोद पृथिवीपतिः ॥४३॥
 निवातस्तिमितैर्दीपैरुद्गीर्वाणैः कौमुकादिषु । वीक्षमाणाद्य तं देवी जगाद जगतीभुजम् ॥४४॥
 45 राजन्प्रजानां कुकृतैः क्रोधं मतिविपर्ययः । येनेतर इव स्वैरमधीरोचितमीदृशे ॥४५॥
 यद्यसाध्यानि दुःखानि छेतुं न प्रमथिष्यता । तन्महीपाल महतां महत्स्वस्य किमङ्गुलम् ॥४६॥
 कः शक्रः कतमः खट्वा वराकः कतमो यमः । सत्यव्रतानां भूषाणां कर्तुं शासनलङ्घनम् ॥४७॥
 पश्यौ भक्तिर्वत स्त्रीणामश्रोहो मन्त्रिणां व्रतम् । प्रजानुपालनेनन्यकर्मता भूभृतां व्रतम् ॥४८॥

२२. ') A, लोकोऽलक्ष्मी°. २९. ') Thus corr. by A, from A, उपैक्ष्यते. ३०. ') Thus corr. by A, from A, सु°. ३४. ') A, हिमसेपातदुर्लक्षित°. —') A, gloss गीर्वाण°. ४०. ') A, प्रचुरी°. —') A, संस्तुतैरेषा°, with gloss एषां मृतमतिवशादीनाम् निहुतगुणा ये भूराधा अथ अस्मिन्नेव देवो वसन्ति देवान्तरं न मण्डलम् ते कालेन मोहिताः. —') A, ते. ४३. ') Thus corr. by A, from A, °सङ्ग.

उचितं प्रतिमासं क्व विपर्येति मयः । प्रजापाल प्रजायां ते नास्त्येव भुक्तं भयम् ॥४९॥
 इति संरम्भतः प्रोक्ते तयानुध्याय देवताः । पतिगेहं गतप्राणः कपोतनिवहोपतन् ॥५०॥ 50
 प्रातस्तत्पतिर्वीर्यं व्यरंसीन्मरणोद्यमान् । प्रजाध्वं प्रत्यहं पतिः कपोतैर्जीवितं दधुः ॥५१॥
 नस्त्यन्तरं किमपि तत्साध्वी नूनं ससर्ज सा । जगताजीविताकाम्यै न कपोतास्तु तेभवन् ॥५२॥
 नावृशां नहि निर्व्याजप्राणिकारुण्यशालिनाम् । हिंसया धर्मवर्षायाः शक्यं ज्ञापि कलङ्कनम् ॥५३॥
 अभवन्मिलं व्योम देवीकृत्यैः सह क्रमान् । साकं भूपालशोकेन दुर्भिक्षं च शर्मं वधौ ॥५४॥
 सा भूतिविभक्तोदपमपहारं विजन्मनाम् । सती कर्त्तुमुवं चक्रे रामुषं चापकल्मषा ॥५५॥ 55
 वर्षैः षट्त्रिंशता शान्ते पत्यौ विरहमो ज्वरः । तत्पजे ज्वलनज्वालागतनिमग्ने तया ॥५६॥
 सा यत्र भुविधारिषा विपन्नं पतिमन्वगात् । स्थानं ज्वैस्तद्वाक्पुष्टाटवीत्यद्यापि ध्रुवते ॥५७॥
 चारुधारिषा तत्र तया सजेवतारिते । नानापयागतानाथसाधैरद्यापि भुज्यते ॥५८॥
 आभ्यामभ्यधिकं कर्तुं शक्तिः कस्येति निश्चितम् । विचिन्त्यारोचकी धाता नापत्यं निर्ममे तयोः ॥५९॥
 वेधाः परां धुरमुपैति परीक्षकाणामिक्षोः कलप्रजननेन कृतभमो यः ।
 विस्मरितोदुराह्वारसयोग्यतां तन्ममादुदेत्यं किमिवाभ्यधिकं विदध्यात् ॥६०॥ 60
 दीर्घदुर्दिनदार्कं राष्ट्रमात्मापचारतः । हात्वा राष्ट्रमिसाहेहं सा चकारेति केचन ॥६१॥
 ततोन्मकुलजो राजा विजयोद्वाहभृत्समाः । पत्नेन परीतं वधकारं विजयेन्धरम् ॥६२॥
 हृतो महीमहेन्द्रस्य जयेन्द्रस्तस्य भूपतेः । क्षमामाजानुभुजो राजा बुभोजाय पृथुप्रथः ॥६३॥
 अतोर्लकीर्तिकलोलदुगुलबलनोज्ज्वलाम् । बभार यदुजस्तम्भो जयश्रीशालभञ्जिकान् ॥६४॥
 तस्याभुदनुतोदन्तमवभक्तिविभूषितः । राज्ञः संधिमनिर्नाम मन्त्री मतिमतां वरः ॥६५॥ 65
 नास्त्युपायः स संसारे कोपि योपोहितुं क्षमः । भूपालमसकरिणामेपां चपलकर्णताम् ॥६६॥
 भव्यद्रुतमतिः शङ्क्यः सोममुक्तेति यद्विद्वैः । तस्मिन्धीसचिवे द्वेपस्तेनापाद्यत भूभुजा ॥६७॥ कुग्मम् ॥
 निवारितप्रवेशोऽसकोपस्तमहेतुकम् । मिनाय हतसर्वस्वं यावदायुर्वैरिद्रताम् ॥६८॥
 तस्य भूपतिविशेषपीड्योष्मपरिशोषिणः । आप्ताय राजपुत्रया वार्तयापि न चक्रिरे ॥६९॥
 निरं गभीरो गृह्णाति क्षमाभृशान्तदमगाः । उक्तानुवादिनस्तावद्वचनं प्रतिरवा इव ॥७०॥ 70
 स तु राजविरुद्धत्वहारिद्याभ्यां न विध्यये । गतप्रत्युहया पीतः प्राप्तवा हरसेवया ॥७१॥
 अथ भाव्यर्थमाहात्म्यात्पमये पतिमन्दिहम् । राज्यं संधिमतेर्भावीत्यभुतापि सरस्वती ॥७२॥
 नाचादिता वाकवरतीत्यामेभ्यः भुतवाङ्मूपाः । ततः संभूतसंवाहः कारावेहमनि तं न्यधात् ॥७३॥

५०. ') A, देवता. ५२. ') A, पतन. ५५. ') A, gloss कैतोह.—') A, gloss रामोह. ६०. ') Thus A, A, वीर्यवतापतन्; G वीर्यवतापतन्. explained by वीर्यवतापतौ वृत्तौ and subsequently corrected into वीर्यवता तु.—') A, gloss उत्पादयिष्या. ६४. ') G आलील.—') Thus corr. by A, from A, "जी".—') A, gloss पुनःसिक्तान्. ६९. ') A, "सती. ६८. ') A, कीर्तयन्. ७२. ') Thus corr. by A, from A, नवन"; A, had explained in margin the original reading by a note which has been struck out; एतत्वं सन्धिपती (sic) भावीत्यभुतापि सरस्वती एव त्वमन्दिहं पमये सन्धिपतेर्भावीत्यस्य विषयपूर्णव्यपरीयकपरवाभयमन्दिहस्य तस्याभुतवाङ्मूपाः अवनमभुतिरर्थः केन च तदुपरि राजापीड्य कूरयोदोभूतिरिति भावः. ७३. ') Thus corr. by A, from A, सधुत.—') Thus corr. by A, from A, सधुत.

- तत्र तस्योपनिगडैः पीडिताकुर्विशुष्यतः । पूर्णोभूदशमो वर्षो भूपतेष्वयुषोवधिः ॥७४॥
- 75 निष्पुत्रः स महीपालो मुमुर्षुर्वाहमारुधे । रोगोत्थया पीडया च क्षिप्तया च तदीयया ॥७५॥
 ऊष्मायमाणो विद्वेषबह्विना ज्वलतानिशम् । न विना तद्वधं मेमे भवितव्यप्रतिक्रियाम् ॥७६॥
 भाव्यर्यस्यानुधाः कुर्युत्पावं स्थगनाय यम् । स एवापावृतं शरं श्रेवं दैवेन कल्पितम् ॥७७॥
 दग्धाङ्गारकवम्बके विलुठतः स्तोकोन्मिषत्तेजसो वेधा बह्विकणस्य शक्तिमतुलामाधातुकामो हठात् ।
 तर्हिर्वापणमिच्छतः प्रतनुते पुंसः समीपस्थिते^१ संतापद्रुतभूरिसर्पिषि घटे पानीयकुम्भभ्रमम् ॥७८॥
 अथ राजाज्ञया क्रूरैर्वधकर्माधिकारिभिः । निशि संधिमतिः भूले समारोप्य विपादितः ॥७९॥
- 80 प्रोतभूले भुते तस्मिन्शोकशकुर्महीपतेः । निरगाद्रोगभ्रमस्य पूर्वं पञ्चासु जीवितम् ॥८०॥
 समन्निशतिवर्षेषु याते^२स्मिच्चिरम्बये । प्रशान्तभूमिपालाभूत्कतिचिह्निसानि भूः ॥८१॥
 अथ संधिमतिं बुद्ध्वा तथा व्यापादितं गुरोः । ईशानाख्यस्य हृदयं विवशं वशिनोप्यभूत् ॥८२॥
 शिरीष इव संसारे ह्रस्वोच्छेद्ये मनीषिणाम् । हन्तानृशंस्यं तद्वृन्तमिवैकमवशिष्यते ॥८३॥
 स ह्मशानभुयं प्रायादनायस्येव शुष्यतः । कर्तुं विमथिनस्तस्म स्त्रोचितामन्तसत्क्रियाम् ॥८४॥
- 85 तं चास्थिशेषमश्लीलकृष्यमाणं बलाहकैः । भूलमूलावबद्धास्थिखण्डावष्टम्भमिधलम् ॥८५॥
 समीरणसमाकीर्णमुण्डरन्ध्रायनिर्गतैः । ध्वमितैरनुशोचन्तमिवावस्थां तथाविधाम् ॥८६॥
 हा बत्स द्रष्टुमीवृक्ते जीवाभ्ययेति बादिना । तस्याकृष्यत भूलान्तःप्रोतं तेनाथ कीकसम् ॥८७॥
 वेष्टिताङ्गिः शिरःशीर्णैस्तत्कवैर्पूलिभूसरैः । अनैषीत्तं स कङ्कालं वारयन्भषतो वृकान् ॥८८॥
 उचितां सत्क्रियां कर्तुं ततस्तस्य समुद्यतः । भाले विधातृलिखितं श्लोकमेतमवाचयत् ॥८९॥
- 90 यावज्जीवं हरिद्वत्वं दश वर्षाणि बन्धनम् । भूलस्य पृष्ठे मरणं पुनः राज्यं भविष्यति ॥९०॥
 पादत्रयस्य दृष्टार्थः श्लोकस्यासीत्स योगवित् । द्रष्टव्ये तुर्यपदार्थमस्यैवे कौतुकान्वितः ॥९१॥
 अचिन्तयच्च संशान्तः कथमेतद्भविष्यति । उवाच च विधेः शक्तिमन्विन्यां कलयन्धिरम् ॥९२॥
 तत्तत्कर्मव्यतिकरकृतः पारतन्त्र्यानुरोधात्सज्जाः सर्वे व्यवसितहठेन्मूलनाथ प्रयत्नात् ।
 विव्रं तत्राप्युद्यति विधेः शक्तिरत्यजुतेयं यन्माहास्याद्विविधघटनासिद्धयो निर्मिरीषाः ॥९३॥
 मणिपूरपुरे पार्थ निहतं समजीवयत् । फणिकन्याप्रभावेण सर्वार्थयनिधिर्मिथिः ॥९४॥
- 95 श्रेणपुष्पास्त्रनिर्देग्धं मातुर्गमे परीक्षितम् । जीवयन्कृष्णमाहास्याज्जाता धुर्योधिकादिणाम् ॥९५॥
 कथं भस्मीकृतं दैत्यैर्नागांस्तार्क्ष्येण भक्षितान् । पुनर्जीवयितुं को वा दैवादम्बः प्रगल्भते ॥९६॥
 इत्युक्त्वा भाविनोर्यस्य द्रष्टुं सिद्धिं समुद्यतः । तत्रैव बद्धवसतिः कङ्कालं स ररक्ष तम् ॥९७॥
 अथाधरात्रे निर्निद्रस्तयैवाजुतचिन्तया । धूपाभिवासमीशानो ज्ञातवाग्धिव्यमेकदा ॥९८॥
 उच्चण्डलाडनाद्वण्डोदुष्टघण्टीघटांकृतैः । चण्डैर्मरुनिर्घोषैर्वैर्वैरं भुतवाग्धनिम् ॥९९॥

७७. ^१) Thus corr. by later hand from A₁, 'येस्व दुधाः'. ७८. ^१) Another hand alters this to 'स्त्रोचिताः'. ८६. ^१) A₁, 'समा-
 पुनेषु' with gloss चिरः over मुण्ड. ९०. ^१) Thus A₁; A₂, पुनराज्यं. ९१. ^१) Thus corr. by later hand from A₁, 'दृष्टार्थः'.—
^२) A₁, gloss चतुर्थं.—^३) Thus corr. by later hand from A₁, 'पार्थार्थः'. ९२. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁, 'कार्यमे'. ९९. ^१) A₁,
 gloss लाडना अन्तर्गतं शलाका आण्डु इति आचवा.—^२) A₁, 'उमरुयोष्येय'.

उद्धाटितमोरिः स ततः पितृवनावनौ । इदं योमिनीस्तोत्रपरिवेष्टारस्थिताः ॥१००॥ 100
 तासां संधममालम्ब कङ्कालं चापवाहितम् । ईशानस्तां दमयानोर्षीं धृतासिधकितो वदौ ॥१०१॥
 अधापदयन्तश्चक्षुः शशितं मण्डलान्तरे । संधीयमानवर्षाङ्गं कङ्कालं योमिनीगणैः ॥१०२॥
 वल्लसहरसंभोगवाङ्मा मथपदेवताः । वीरालामास्वमन्विष्य कङ्कालं तमपाहरन् ॥१०३॥
 एकमेकं स्वमङ्गलं च विविधाय क्षणादथ । कुतोऽपानीच पुलश्च पूर्णोङ्गं तं वचकिरे ॥१०४॥
 अथ पुर्यष्टकं भ्रातृवदनाक्रान्तान्यविमहम् । योमेवाकृष्य योमेवस्तं संधिमतेर्न्यधुः ॥१०५॥ 105
 ततः क्षमोत्थितं इव प्रतदिव्यविलेपनः । समभुज्यत तामिः स वक्षेच्छं चक्रनायकः ॥१०६॥
 ईशानस्तेष्व देवीनां वितीर्णाङ्गादिति पुनः । क्षपायां क्षीयमाणायां वकितः पर्यङ्ककृत ॥१०७॥
 नदस्तद्वक्षसा धीरः स च तस्यानमावदौ । तच्च योमेवरीचक्रं क्षिप्तमन्तरधीयत ॥१०८॥
 अधाभूयत वाक्कासां मामूरीशान भीस्तव । नास्त्वङ्गहानिरस्माकं वृते चास्मिन्न वञ्चना ॥१०९॥
 अस्महरादिव्यवपुःसंधितः संधिमानसौ । आर्यत्वादायैराज्यं वयातो भुवि भविष्यति ॥११०॥ 110
 ततो दिव्याम्बरः सखी दिव्यभूषणभूषितः । वक्ष्ये संधिमान्महः प्रमपूर्वस्मृतिर्गुहम् ॥१११॥
 ईशानोपि तमालिङ्ग्य स्वप्रेष्यपि हृदुर्लभम् । भूमिकामाललम्बे कामिति को वक्तुमर्हति ॥११२॥
 अहार्तं च विविधं च संसारं ध्यायतोर्मिभः । विवेकविद्याया तच्च शार्दत तयोः कथा ॥११३॥
 अथ वार्तां विदित्वेमां कुनोपि नगरौकसः । क्षपालवृद्धाः क्षमात्वास्तमे त्रैशमावयुः ॥११४॥
 पूर्वाकृतिविसंवादाद्भूतो नाथं स इत्यथ । तेवाचिद्यत संवादिनिक्षिलान्पृच्छता वचः ॥११५॥ 115
 अर्थनां शासितुं राष्ट्रं पौराणामपराजकम् । सोऽन्वमन्वत कृष्णेण निःस्पृहः शासनानुरोः ॥११६॥
 प्रापव्योषधमोषान्तं तं दिव्याकृतिशोभिनम् । सतुर्व्यं चापयामासुरमिवेकाम्बुभिर्हिजाः ॥११७॥
 नवराजोचिततावारे न स शिक्षामपैक्षत । इष्टकर्मां वनस्तस्तु निस्तुषाः प्रक्रिया व्यधात् ॥११८॥
 स राजोचितनेपथ्यः पौराणीर्षोषशोभिनीम् । सौधोन्मिषज्ञानवर्षी ससैन्धवः शविशस्युरीम् ॥११९॥
 तस्मिन्विदजलि प्राज्यमाक्रामति नृपासनम् । आचक्राम प्रजा व्यापक देवी न च मानुषी ॥१२०॥ 120
 अहरन्ददधं तस्य धृङ्गारहितविधमां । नितम्बिन्धो वनमुषः शमिनो न तु योषितः ॥१२१॥
 वनप्रसूनसंपर्कपुण्यमन्विस्तपस्विनाम् । कर्पूरधूपधुरभिः करैः स्पृष्टः स पिप्रिये ॥१२२॥
 भूतेशवर्धमानेशविजयेशानपदमतः । निवमो राजकार्येषु तस्याभूत्पतिवासरम् ॥१२३॥
 हरायतनसोपानक्षालनाम्भःकणाञ्जलिः । संस्पृष्टः पद्मैः सोमूढामन्दास्पन्दविमहः ॥१२४॥
 पूर्वपूजापनयने निराङ्गम्वरसुन्दरः । तेनैव द्रुममञ्जवि क्षपितो विजयेश्वरः ॥१२५॥ 125
 लिङ्गपीठतुङ्गस्थानकुम्भाम्भःक्षोममूर्ध्वभिः । शयानस्याप्यभूत्तस्य वल्लभो वल्लकीरिषः ॥१२६॥

१००. ^१) A, gloss कनोरिः नाव इति आपवाः. १०१. ^१) Thus corr. by A, from A, मध्वनौ; A, in margin मध्वनौ नाः इत्य-
 न्नादर्थः.—^२) Thus corr. by A, from A, मधुपाहरन्. १०४. ^१) Thus corr. by later hand from A, सतो.—^२) Thus corr.
 by A, from A, धूमिङ्गः. १०५. ^१) Thus corr. by A, from आम्बुजना.—^२) A, योमिन्मः. १०६. ^१) स supplied by A.
 १०७. ^१) Thus corr. by A, from A, ईशानस्तस्य. १०८. ^१) A, राजा. १११. ^१) Thus corr. by A, from A, ससैन्धवः.
 ११२. ^१) A, gloss वृद्धेभ्यः अरहितः न त्यक्तः क्षीयां वल्लिणां वनः वन्यं तामिः ताः.—^२) A, gloss क्षान्तस्य. १२५. ^१) Thus corr. by
 A, from A, निवमो

- तापक्षैर्मस्मद्राक्षजटाजूटाङ्कितैर्बभौ । तस्य मादेश्वरी पर्वदिव भूमिपतेः सभा ॥१२७॥
 शिवलिङ्गसहस्रस्य प्रतिष्ठाकर्मणि प्रभोः । प्रतिष्ठा प्रत्नं संस्य वामूहिषटिता कथित् ॥१२८॥
 प्रमादात्तदनिष्पत्तौ शिलामुत्कीर्णं कल्पिता । सहकलिङ्गी तद्वत्सैः सर्वतोऽपि दृश्यते ॥१२९॥
 120 ताड्य ताड्य स वापीषु लिङ्गव्याजादरोपयत् । स्वपुण्यपुण्यरीकानां जन्मनेक्षपरंपराम् ॥१३०॥
 स्थाने स्थाने जलान्तश्च बहुसंख्यैर्निवेशितैः । जनवज्रमर्माभङ्गि शिवलिङ्गैस्तरङ्गिणीः ॥१३१॥
 क्षतिलिङ्गं महापामाः प्रत्यपायन्त मेन ये । पर्वदामश्च तन्नोऽगः कालेनामर्षिमापतः ॥१३२॥
 भकरोत्स महाहर्म्यैर्महालिङ्गैर्महावृषैः । महाविशालैर्महतीं महामादेश्वरो महीम् ॥१३३॥
 कृत्वा संधीश्वरं देहसंभानपितृकावने । ईशानस्य गुरोर्माया अन्धाहीशेऽश्वरं हरम् ॥१३४॥
 135 येदां च भीमादेवीं च देशांश्चान्वाप्यदेपदे । स मउप्रतिमालिङ्गैर्हर्म्यैर्निन्दे महार्घताम् ॥१३५॥
 स्वयंभूमिश्च तीर्थं च पूतं भक्तिविभूषितं । स एव भोक्तुमज्ञासौत्प्राज्ञः कश्मीरंमण्डलम् ॥१३६॥
 आतस्य निर्झराम्भोभिः पुष्पलिङ्गार्चनोत्सवैः । राक्षसस्य वनोर्बीषु मासः पष्पाक्तो ययौ ॥१३७॥
 स चातिरम्यः काश्मीरो भीष्मस्त्रिदिवदुर्लभः । हिमलिङ्गार्चनैः प्रायाइनान्तेषु कृतायताम् ॥१३८॥
 कुलाञ्जपण्डितद्वयाद्याः प्राप्य पुष्करिणीतटीः । लक्ष्मीसखः स खण्डेन्दुबुद्धध्यानपरोभवत् ॥१३९॥
 140 नीलोत्पलवतीर्वापीरगस्त्योदयनिर्दिष्टाः । अवगाह्य हरार्चामिः शरदं निर्दिशेद्य सः ॥१४०॥
 सार्धं तपोधनैस्तैस्तैर्मजतो जागरोत्सवान् । तस्याभूवन्भुवो मर्तुरमोघा माघरात्रयः ॥१४१॥
 अत्यद्भुतं राज्यलाभमित्थं सफलवन्कृती । पञ्चाशत्त्रिंशद्विंशत्येव नामस्यक्रामस्त वत्सरान् ॥१४२॥
 शमव्यसनिनस्तस्य राज्यकार्याण्यपश्यतः । तस्मिन्काले प्रकृतयो विरामं प्रतिपेदिरे ॥१४३॥
 अन्वैष्यन्त नृपस्ताभिः कश्चिद्राज्याव शुभुषे । राजपुत्रो जिगीषुश्च भीमाम्यौधिष्ठिरे कुले ॥१४४॥
 145 जुगोप गोपादित्याकथं कश्मीरेन्द्रजिगीषया । युधिष्ठिरप्रपौत्रं हि गान्धाराधिपतिस्तदा ॥१४५॥
 वसन्तप्राप्तंसांम्राज्यः स तत्र तनयं क्रमात् । अवाप लक्ष्मणैर्विजयैरमोघं मेघवाहनम् ॥१४६॥
 स तत्र पितुरादेशाद्वैष्णवान्वाव्यजम्मनः । राष्ट्रं प्राग्ज्योतिषेन्द्रस्य ययौ कन्वास्वबन्धरे ॥१४७॥
 तत्र तं वारुणं कर्त्रं ज्ञायया राजसंनिधौ । भेजे वरस्रजा राजकन्यका चामृतप्रभा ॥१४८॥
 तेन तस्य निमित्तेन वृद्धिमाणाभिनीं जनाः । अजानन्नम्बुवाहस्य पाश्चात्येनेव वायुना ॥१४९॥
 150 राज्ञा हि नरकेणैतद्वरुणादुष्णवारणम् । आनीतमकरोच्छावां न विना चक्रवर्तिनम् ॥१५०॥
 तमन्तिकं पितुः प्राप्तं पत्न्या लक्ष्म्या च संभितम् । भुवा विमन्त्रयामासुर्मन्त्रिणो वंशयोग्यया ॥१५१॥
 अयार्यराजो विज्ञाय स्वराज्यं मेदजर्जरम् । प्रतिपक्षे न शक्तोऽपि तस्यै नु स्वकुमुद्वहकः ॥१५२॥
 अचिन्तयद्य सत्यं मे संप्रीतो भूतभावनः । सिद्धिविधानमूनीर्वाचनपाकर्तुं समुद्यतः ॥१५३॥
 कृत्ये बहुनि निष्पाद्ये भ्रमात्कौसीयंमाभयन् । प्रावृषीवाध्वगो विष्टया मोहितोऽस्मि न निद्रया ॥१५४॥
 155 स्वकाले त्यजता लक्ष्मीं विरक्तां बन्धकीमिव । इतिर्वासनमीडा विष्टया नासाविता मया ॥१५५॥

१३०. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁, 'पुण्यरीकावज'. १३४. ^१) The *aksharas* were supplied by A₂ in space left by A₁.—
^२) A₂ gloss ईशानात् इति प्रसिद्धस्थले. १३९. ^१) A₂, 'विशेषतः.—' Thus A₂; A₁, 'वाञ्छा'.—^२) Thus corr. by later hand
from A₁, 'काश्मीर'. १४१. ^१) Thus corr. by later hand from A₁, 'बुद्धाध्व'. १४५. ^१) Thus corr. by A₁ from 'रत्नवजः'.
१४६. ^१) Thus A₂; A₁, 'वसन्तप्राप्तसा'. १४७. ^१) A₂, 'वृषा'. १४८. ^१) A₂ glosses 'वाल्मेय' and 'न कर्तुं कौसीय'.—^२) Thus
corr. by A₂ from A₁, 'अवज'. १५५. ^१) Thus A₁; A₂, 'स्वकुले'.—^२) Thus corr. by A₂ from A₁, 'सरस्वता'.

चैतुषस्त्वेष मे राज्यरङ्गस्मिन्वस्त्वतधिरम् । निर्बुद्धमपि वैरस्व तदृष्ट्या न प्रेक्षका गताः ॥१६६॥
 विदृष्ट्या सदैव चैतुषस्त्वेषैरुदोपवद्भिः । त्वावक्षणे न भीतोस्मि विकल्बन इवाहवे ॥१६७॥
 इति संस्थितवन्नतः सर्वस्यागोन्मुखो नृपः । मनोराज्यानि कुर्वाणो हरिश्च इव विप्रिये ॥१६८॥
 अन्येषुः प्रकृतीः सर्वाः संनिपत्य सभान्तरे । ताभ्यः प्रत्यर्पयन्वासासमिव राज्यं धुरक्षितम् ॥१६९॥
 यन्निर्गतं स्वेच्छया तस्य प्रबलेनापि नाशकत् । न स्वीकारयितुं कथित्कणीन्द्रमिव कञ्चुकम् ॥१७०॥ 160
 अर्थात्किञ्चमुपादाय सोऽयं शत्रुदुःखः । भीतवासा निरुणीयः पद्मानेव प्रजेधरः ॥१७१॥
 तस्य पदार्पितदृशो नजतो मौनिनः प्रभोः । पन्थानं जगृहुः पौरा निःशब्दजवदजवः ॥१७२॥
 स विलङ्घितगन्धर्विरुपविद्वय तरोरधः । जनमेकैकमुद्राण्यं न्यवर्तयत सान्त्वयन् ॥१७३॥
 यधि शिखरिणां मूले मूले विलम्ब्य जहज्जनाग्मितपरिकरो मच्छसूधैः क्रमात्समदृश्यत ।
 बहवबसुधाः संपूर्णैश्चैत्रजन्त निजात्पदाब्ज इव विनिर्यातः स्तोकैः कृतानुगमो जलैः ॥१७४॥
 निःशेषं विकटास्त लोकमटवीमध्ये निरुन्धन्पदं शोकावेशसबाष्पगद्गदपदं संमान्य चोत्सार्य च ।
 मूर्जस्वर्णपरिरोधमर्मरंराक्षिद्राणसिद्धाध्वगभेणीमौलिमणिप्रभोज्ज्वलगुहागेहं जगाहे वनम् ॥१७५॥ 165
 अथ वनसरसीतटबुधः पुटकचटोदरसंभृताम्बुपुराम् ।
 वसतिमकृत वासरावसाने द्युवितरुपल्लवकल्पितोद्यतत्पाम् ॥१७६॥
 शृङ्गासक्तसितातपाः शालितच्छायाभुवः शाङ्गलैरुत्पुल्लामलमल्लिकानलमितस्तुप्रव्रजन्त्रीजनाः ।
 सध्वाना वनपालवेगुर्रणितोन्मिषैः प्रपाताम्बुभिः भ्रान्तं दृक्पथमागतास्तमनयसिद्धामबुराद्वयः ॥१७७॥
 वनकरिरसितैः पदे पदे स प्रतिभटतां पटदध्वजैर्धामैः ।
 अमनुत रटितैश्च कर्करेटोः परिगलितां गमनोन्मुखस्त्रियामाम् ॥१७८॥
 अन्येषुर्विधिवदुपास्य पूर्वसंध्यामाससे नलिनसरस्यपास्तनिद्रः ।
 उमापालः परिचितसोदराभ्युत्थीर्य नन्दीनाधुपितमवाप भृतभर्तुः ॥१७९॥
 नन्दिक्षेत्रे त्रिभुवनगुरोः सोपतस्तत्र यावत्तस्यौ तावत्स्वयमांभमतावामये जायते स्म ।
 भस्मस्मेरः क्षुण्णितजटाजुटबन्धोक्षसूत्री वज्राक्षाङ्गो जहदभुनिभिः सस्पृहं वीक्ष्यमाणः ॥१८०॥ 170
 आर्यश्रीकण्ठदक्षप्रतजनितमहासन्निधौ भिक्षुहेमोभिक्षादामोद्यतास्तु प्रतिमुनिनिलयं संभ्रमासापसीषु ।
 वृक्षैर्मिक्षाकपाले द्युधिफलकुलुमभेणिभिः पूर्वमाणे मान्यो धैराग्ययोगेऽन्यनुपनतपरमार्थनालाघवोभूत् ॥१८१॥
 ६ ॥ १७९ ॥ आदिनः ४३ ॥ अं ५४३ ॥
 इति श्रीकादमीरिकयहायात्यश्रीचण्डकप्रभुसूनुः कल्हणस्य कृतौ राजतरङ्गिण्या द्वितीयस्तरङ्गः ॥
 शतद्वये वत्सराणामष्टाभिः परिवर्जिते । अस्मिन्निर्दिष्टे व्याख्याताः षट्प्रख्यातगुणा नृपाः ॥

१६६. ¹) Thus A₁; the v. l. of A, निर्बुद्धमपि has been struck out again; G R निर्बुद्धमपि. १६०. ¹) Thus corr. by later hand from A₁ सं. १६४. ²) Thus corr. by A₂ from A, स्तोकानुगमो. १६५. ³) Thus A₁; A₁ निरुद्धवत्पदं.—
⁴) Thus corr. by later hand from A₁ मूर्जस्वर्ण.—⁵) Thus corr. by A₂ from A₁ मर्मरं.—⁶) The *akshara* लि supplied by A₂ in space left by A₁.—⁷) The gloss श्रीनजीयो, written by A₂ at the foot of the page, probably refers to this word.
 १६७. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ शाङ्गलैरुत्पुल्लामलं; the latter reading repeated in margin by A₂.—²) Thus G *see. mans* and P; A R C पालेणु.—³) A₂ gloss पर्वताः. १६८. ¹) A₂ वनहरि.—²) Thus corr. by later hand from A₁ अनेहं.—
 १७०. ¹) A₁ अक्षयवत्; supplemented as above by A₂. १७१. ¹) A₂ अन्येषु.—²) Thus corr. by A₂ from A₁ योग्यो.
³) A₁ writes 'अनुपनत', with figures indicating transposition.

॥ तृतीयस्तरः ॥

- मुञ्चेभामिनमस्व कुम्भकुहरे मुक्ताः कुषामोषिताः किं मालज्वलनेन कञ्जलमतः स्त्रीकार्यमक्षोः कृते ।
संधाने वपुरर्ध्वोः प्रतिवदनेन निषेधेऽपदेः कर्तव्ये प्रियवोसरानुसरणोद्युक्तो हरः पानु वः ॥१॥
अथोल्लसत्पुष्पायमानिन्युर्मैत्रवाहनम् । गान्धारविषयं गत्वा सविद्याभिष्टिताः प्रजाः ॥२॥
रक्तमजस्य भूभर्तुः पद्मालोकानुरञ्जनम् । तस्याश्वायि जनैर्धीतक्षौमशालनसंनिभम् ॥३॥
स पुनर्मोक्षितस्त्वानामपि सत्त्वानुकम्पिनाम् । चर्यामुदात्तचरितैरस्वशेत महाशयः ॥४॥
5 तत्त्वाभिषेक एवाज्ञां धारयन्तोषिकारिणः । सर्वतोमार्गमर्थादापटहानुदधोवपन् ॥५॥
कल्मषिना प्राणिवधे तेन राष्ट्राधिचारिते । निष्पापां प्रापिता वृत्ति स्वकोशास्तीनिकादवः ॥६॥
तत्त्व राज्ये जिनस्येव मारविद्वेषिणः प्रभोः । क्रतौ धृतपद्मः पिष्टपद्मभूतबलावभूत् ॥७॥
स मेघवनकमानमहारं विनिर्मेमे । मयुष्टग्रामकृत्पुण्यज्वेष्टं मेघमठं तदां ॥८॥
मोगाय देह्यभिभूणां बलभास्वामृतप्रभा । विहारमुच्चैरमृतभवनाख्यमकारयत् ॥९॥
10 देशैकदेशाहोर्नामः प्राप्तस्तत्त्वाः पितुर्गुहः । स्तुन्यां तत्रापया मोक्तो लोस्तोन्यास्तूपकार्यकृत् ॥१०॥
चक्रे नडवने राज्ञो यूक्तदेव्यभिधा वधूः । विहारमनुताकारं सपत्नीस्पर्धयोद्यता ॥११॥
अर्धे यज्ञिषवः शिक्षाचारास्तर्वापितास्तया । अर्धे गार्हस्थ्यगर्वाश्च सस्त्रीपुत्रपशुस्त्रियः ॥१२॥
अथेन्द्रदेवीभवममिन्द्रदेव्यभिधा व्यधात् । विहारं सचतुःशालं स्तूपं भूप्रियापरा ॥१३॥
अन्याभिः स्वादनासम्प्राप्तमुत्सामिर्निजाख्यया । देवीभिस्तस्य महिता विहारा वदन्तः कृताः ॥१४॥
15 अर्वाकालोद्भवस्यापि राज्यकालोस्य भूपतेः । न्यकृतादिनृपोदन्तैर्वृत्तान्तैरनुतोभवत् ॥१५॥
स बहिर्विहरञ्जानु भूभृतीरुदीरितम् । चौरचौरोयमिस्वारादृष्टोत्कन्दितध्वनिम् ॥१६॥
कः कोत्र बध्यतां चौर इत्युक्ते तेन सकुधा । शशामाकन्दितध्वानो नय चौरौ व्यभाव्यत ॥१७॥
पुनर्हिर्निर्दिष्टस्तस्य निर्गतस्याप्रतस्ततः । अभवन्नभयार्थिभ्यो द्वित्रा दिव्यप्रभाः स्त्रियः ॥१८॥
ताः संभ्रुतेप्सितास्तेन रुद्राग्नेन कृपालुना । अभ्यभाषन् सीमन्तपुञ्जिताञ्जलवो वयः ॥१९॥
20 देव दिव्यप्रभावेण भुवने भवता धृते । अपरस्माद्भयं जातु कस्य स्यात्करुणानिधे ॥२०॥
तदानीं तोयदा भुत्वा लावयन्तो नमस्तलम् । अकाण्डकगकापातशक्तिभिः कार्पकैर्मृषा ॥२१॥
पकशालवनस्फीतिरक्षाक्षुभितमानसैः । नागास्त्वल्कापक्षरम्भभूमितां गमिताः प्रभो ॥२२॥

२. ¹) A₂ gloss इमद्वय. ५. ¹) A₂ gloss अकार-अहिता. ८. ¹) A₂ °उवेष्टो. —) A₂ तथा. ९. ¹) Thus A₂; A₁ °वेष्ट. १०. ¹) Thus A₁; corr. by later hand into देशैक. —) A₂ स्तुन्या. ११. ¹) A₂ वृत्त. १४. ¹) A₂ gloss नृपजीवि. १९. ¹) A °स्वाति. —) A₂ भूमि ते.

तेस्माकं पतनयोर्यौह इत्यार्तमापितम् । भुत्वा देवेन बध्यन्मामित्यवादि वदा कुधा ॥२३॥
 तदा त्वदाङ्गानां चैव न्यपतन्पादावेष्टिताः । प्रकाशः किञ्चनां तेषामस्मत्कण्ठबाधुना ॥२४॥ चकलकम् ॥
 तदाकण्ठ्यावद्व्राजा प्रसादविश्रान्तमः । सर्वे ते बन्धनाद्यानास्त्वज्यन्वामिति कस्मितः ॥२५॥ 25
 तदा तस्माद्यथा राज्ञो नागा विभुतबन्धनाः । प्रणम्य चरणौ मूले प्रवयुः सपरिग्रहाः ॥२६॥
 अथ माहयितुं भूषाणां हिंस्रानिवृत्तये । स दिग्जबाव निर्व्याजधर्मवयो विनिर्बन्धौ ॥२७॥
 अभूदभीतजनतावेक्षणान्त्वयिक्रमः । स्पृहणीयो जगत्स्यापि तदीयविजयोद्यमः ॥२८॥
 प्रभावविजितान्कृत्वा सोर्द्विषादीक्षिताभूषां । भर्गसां पत्सुरभर्गमवापावर्जकजितः ॥२९॥
 तत्र तादीयनष्ठायास्तुल्यविभ्रान्तसैनिकः । युक्तिं हीपान्तराक्रान्तौ क्षजमन्तर्भविन्तवत् ॥३०॥ 30
 अथ वेलावधोपात्तातेनार्ताक्रन्दितध्वनिः । मेघबाह्वनराज्येपि हतोदमिति शुभुषे ॥३१॥
 तमायःशङ्कुनेवान्तर्जितः स हुतं ततः । संचारिणातपत्रेण सभा तां वदधामगात् ॥३२॥
 अपहृद्यदय केनापि षण्डिकायतनापतः । नरं शम्बरसेनाया हन्यमानमधोमुखम् ॥३३॥
 अनात्मज्ञ भिगेतसे कुकर्मैति महीभुजा । तर्जितः स भवादेवं शम्बरस्तं व्यजिज्ञपत् ॥३४॥
 शिशुर्मुमुर्वुर्मे राजकर्म रोगादितः हतः । कर्मैतदीयतैरुक्तमस्य भेयोत्तवाचहम् ॥३५॥ 35
 उपहारनिरोधेन सद्य एव विपद्यते । बन्धुवर्गमशेषं च विदुषेतस्मीयजीवितम् ॥३६॥
 अरण्यगहनाल्लभ्यमनाथं देव रक्षसि । बहुलोकाधर्यं बालं कायमेतमुपेक्षसे ॥३७॥
 अथाभ्युपान्महात्मा स बधोभिः शम्बरस्य तैः । बध्यस्व दृष्टिपातैश्च विद्वर्षैर्विवशीकृतः ॥३८॥
 किरात कावरो मा भूः स्वयं संरक्ष्यते मया । बहुबन्धुस्तत्र हतो बध्योप्यवमबान्धवः ॥३९॥
 उपहारीकरोम्येष षण्डिकायै स्वविग्रहम् । मयि प्रहर निःशङ्कुं जीवत्येतज्जनहृदयम् ॥४०॥ 40
 तदनुतमहासत्त्वचित्तोदात्तत्वविस्मितः । उन्मिषद्रोमहर्षस्तं ततः स शम्बरोभ्यधात् ॥४१॥
 भतिकादण्यमिषतस्तवायं पृथिवीपते । कश्चिन्मतिविपर्ययसप्रकारो यदि रोहति ॥४२॥
 तैलोप्यजीवितेनापि यो रक्ष्यो हेलयैव तम् । पृथिवीयोगक्षमं कर्षं कायमुपेक्षसे ॥४३॥
 न मानं न यशो नार्थांश्च शराक्षयं वाग्धवान् । न धर्मं न सुताभूषा रक्षन्ति प्राणतृष्णया ॥४४॥
 तत्प्रसीद प्रजानाथ मा बध्येस्मिन्कृपां कृपाः । शिशुषैव प्रजाधैता जीवन्तु त्वयि जीवति ॥४५॥ 45
 उपाजिहीर्षुरात्मानं दन्तद्योतार्बुदम्बरैः । अर्बुदविषं वामुण्डामधोवाच स पार्थिवः ॥४६॥
 सदाचारमुपास्यारे के भवन्तो वनीकसः । जाह्नवीमज्जनमीति न जानन्ति महस्विताः ॥४७॥
 भुवापायेन कायेन क्रीणतः कीर्तिजव्ययाम् । ममामीष्टं प्रमादुं ते मूढ उड्यमाग्रहः ॥४८॥
 मा बोधः किञ्चिदपदं प्रहर्तुं चेद्गता तव । न किं निजः कृपाणी मे शक्तः प्रक्रान्तसिद्धये ॥४९॥
 इत्युक्त्वा स स्वयं देहमुपहर्तुं समुद्यतः । लण्डनाय स्वमुण्डस्य विकीर्णं दास्वमाग्रहे ॥५०॥ 50
 ततः प्रहर्तुकामस्य तस्य शुक्रसुमैः शिरः । करधं दिव्यवपुषा दहः केनाप्यजायत ॥५१॥

३०. ') Thus corr. by later hand from A, 'कैः ३३. ') A R G here and elsewhere 'शम्बर'. ३६. ') A, एष. ४८. ') Thus corr. by later hand from A, 'वीर्य'.

8422

- अथापदयत्तथाभूतः कश्चिद्विद्याकृतिं पुरः । न चण्डिकां न तं बर्ध्वा न किरातं न हारकम् ॥५२॥
 स तं दिव्यस्तदावादीन्मां त्वं सर्ववशीकृतम् । विद्धि मध्यमलोकेन्दो वरुणं कशणानिधे ॥५३॥
 यदेतस्वामुपास्तेषां कर्त्तुं तन्मत्पुरात्पुरा । महाबलोद्दरङ्गीमः पुराणश्रमुरस्तव ॥५४॥
 55 रसातलैकतिलकं माहात्म्यवदितं विना । उपद्रवाः प्राणहराः पौराणां नः पदे पदे ॥५५॥
 तदितं प्राप्नुकामेन स्वदौदार्यं परीक्षितुम् । कारुण्यमव मायेयं निरमायि मयेदृशी ॥५६॥
 त्वदादित्यो व्यभाज्जन्मन्मयस्तन्वसुकुलात्मजः । प्राबधितममारेण वरसीव तदेनसः ॥५७॥
 भयस्पृहाजनकयोर्धरणीभारणोचिते । द्वावदेहे विषोद्गारफणारक्षौघयोरिव ॥५८॥
 तमःप्रकाशावयोस्तेजःक्रान्तदिगन्तरे । उच्येधे धूमजालज्वालापल्लवयोरिव ॥५९॥
 60 क्रमाप्यायक्रियाभाजो हृदयेजस्विमण्डले । प्रावृद्धयोदच्छेदोऽङ्गि संतापासारयोरिव ॥६०॥
 इयोरालोकितं धिक् जन्मैकस्मिन्महाकुले । तस्य त्रिकोटिहस्तुश्च तत्तार्हिसस्य च प्रभोः ॥६१॥ अकलकम् ॥
 नमः सन्नाडयैव स वदतो यावतां प्रभोः । अकार पूजां स्तोत्रेण छजेण च कृताञ्जलिः ॥६२॥
 तं च स प्रतिगृह्णन्तं प्रणयातुष्णधारणम् । अगाह गुणिनामभ्यो वरुणं धरणीधरः ॥६३॥
 कल्पद्रुमाश्च सन्तश्च नार्हन्ति समक्षीर्षिकाम् । अर्षिनां प्राधिताः पूर्वं फलन्स्वन्द्ये स्वयं वतः ॥६४॥
 65 अवलम्बिष्यत कर्त्तुं कथं नः पुण्यपण्यताम् । तत्प्राधयिष्यतं न चेदार्तोपकृतये भवान् ॥६५॥
 वदान्यः संविभागेभ्यः पूर्णं कुयादनुग्रहम् । ज्ञायवाप्याययन्महार्त्तात्फलान्यपि महीरुहः ॥६६॥
 तदेवं विहितोदात्तसंविभागाभिचोदितः । जनोयं भगवन्मिक्षिन्नं प्रार्थयते परम् ॥६७॥
 वशीकृतये पृथिवी कृत्स्ना भवदनुग्रहात् । जेतुं द्वीपान्कथ्यतां तु युक्तिः पाथोभिलङ्घने ॥६८॥
 इत्यर्थमानोकथयद्भूमिपालं जलेश्वरः । तितीर्षी भवति स्तम्भं नीयतेभ्यो मयाम्बुधेः ॥६९॥
 70 ततो महान्प्रसादोयमित्युक्ते पृथिवीभुजा । तिरोबभूव भगवान्वरुणः सोष्णधारणः ॥७०॥
 अन्येषुार्धस्मयस्मेरैर्बलैः सीमन्तयस्त्रलम् । प्रभावस्तस्मिन्तस्मिन् प्रोत्तार स वारिधिम् ॥७१॥
 गुणरत्नाकरः शैलं स रत्नाकरशेखरम् । नानारत्नाकरं सैन्यैराकरोदाय रोहणम् ॥७२॥
 तत्र तातीतदवनच्छायाध्यासितसैनिकम् । प्रीत्या लङ्काधिराजस्तमुपतस्थे विभीषणः ॥७३॥
 समागमः स भुभुमे नरराक्षसराजयोः । वन्दितांभुतान्मोर्म्यमथमालापसंभ्रमः ॥७४॥
 75 अथ रक्षःपतिर्लङ्कां नीत्वा लंकरणं क्षितेः । अमर्त्यसुलभाभिस्तं विभूतिभिरुपाचरत् ॥७५॥
 यदासीत्पिशिताशा इत्यन्वये नाम रक्षसाम् । तदा तदाज्ञापहणे प्रापि तद्बुद्धिशब्दताम् ॥७६॥
 रक्षःशिरःप्रतिच्छन्दैः स्थिरप्रणतिस्तृचकैः । सनाद्यशिखरान्प्रादात्तस्मै रक्षःपतिर्ध्वजान् ॥७७॥
 पाराद्धारिनिधेः प्राप्ताः कश्मीरेष्वभुनापि वे । राज्ञां यावाह निर्यान्ति क्वाताः पारध्वजाः पुरः ॥७८॥
 इत्यमाराक्षसकुलं प्राणिर्हितां निविध्य सः । स्वमण्डलं प्रति कृती न्यवर्तत नराधिपः ॥७९॥

५०. ¹) The *aksharas* अक्षरसूत्रमुक्तं and गोत्रेण वरसीव तदेनसः supplied by A₂ in spaces left by A₁. ५८. ¹) यद्वत्पु-
 हाजन supplied by A₂, as above. ६५. ¹) स supplied by A₂. ६६. ¹) Emended; A R G वदन्तः.—²) A₂ gloss अर्षि-
 ७) Thus corr. by A₂ from A₁ इच्छातः. ७०. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ तदवः. ७९. ¹) Thus A₁, A₂ कलं. ७४. ¹) स
 supplied by A₂.—²) म्बोन्व supplied by A₂ in space left by A₁. ७०. ¹) A₁ gloss अतिनामि.

ततः प्रभृति तस्याद्या सार्वभौमस्य भूपतेः । हिंसाधिरतिरूपा सा न कैश्चिदुदलङ्घ्यते ॥८०॥ 80
 भुवि रूपादिभिर्नाप्यु सिंहाद्यैर्गहने न च । न ह्येनमप्रभृतिर्व्योसि तत्राज्ये जन्तवो हताः ॥८१॥
 अतिक्रामति कालेय कोपि शोकाकुलो हिजः । पुनर्गवार्तमाशाय इति चक्रन्द भूपतेः ॥८२॥
 दुर्गया प्रार्थितं राजन्पश्चादहरे विमेष मे । अनन्यसंततेः सनुर्ज्वरेणाद्य विपद्यते ॥८३॥
 यद्यपिसाप्रहेणेन क्षितिपाल न रक्षसि । एतद्विपत्तौ तत्कोन्यो निमित्तं प्रतिभाति मे ॥८४॥
 निर्णयो वर्णगुरुणा स्वयैवैष प्रदीयताम् । द्राक्ष्यस्य पशोर्वा स्यात्पाणानां कियदन्तरम् ॥८५॥ 85
 तपःस्थानपि ये जमुर्त्राक्ष्यमाणलब्धये । इह मातस्तेषुना भूमे प्रजापालास्तिरोहिताः ॥८६॥
 इति ब्रुवति साभेपं शोककक्षाक्षरं हिजे । आपन्नार्तिहरो राजा चिरमेवं व्यचिन्तयत् ॥८७॥
 न बध्नाः प्राणिन इति प्राङ्गुया समयः कृतः । विप्रार्थमपि किं कुर्यात् स प्रतिज्ञातविग्रहम् ॥८८॥
 निमित्तीकृत्य मामद्य विपद्येत हिजो यदि । तत्राप्यस्यन्तपापीयानर्थः संकल्पविग्रहः ॥८९॥
 नैति मे संशयधाम्नमेकपक्षावलम्बनम् । संभेदावर्तपतितं प्रखनमिष मानसम् ॥ ९०॥ 90
 तत्सर्वदेशोपहारेण दुर्गां तोषयता मया । प्रतिज्ञया समं न्याय्यं रक्षितुं जीवितं हयोः ॥९१॥
 इति संखिन्त्य द्रुचिरं देवदानोद्यतो नृपः । अथ प्रियं तव कर्तास्मीत्युक्त्वा विप्रं व्यसर्जयत् ॥९२॥
 क्षपायां क्षमापतिमद्य स्वमुपाहर्तुमुद्यतम् । निविध्य दुर्गां व्यधितं प्रकृतित्वं द्विजन्मजम् ॥९३॥
 इत्याद्यद्यतनस्यापि चरितं तस्य भूपतेः । पुत्रगजैश्चसंभार्यं वर्णयन्तस्त्रयामहे ॥९४॥
 अथवा रचनानिर्विशेषमार्गेण वर्त्मना । प्रस्थितां नानुबन्धन्ति भोतृचित्तानुवर्तनम् ॥९५॥ 95
 तस्मिन्नस्तंगते भुक्त्वा क्षमां चतुस्त्रिंशत्तं समाः । अनादित्यमिवाशेषं निरालोकमभूज्जगत् ॥९६॥
 अथ क्षमाभूद्वरस क्षमां श्रेष्ठसेनस्तदात्मजः । आहूतः प्रवरसेनं यं तुञ्जीवं चाञ्जसा जनाः ॥९७॥
 होःस्तम्भसंभृतासन्नौ कृषाणमणिदर्पणे । संक्रान्तेबोन्मुखी यस्य भुवनश्रीर्व्यभाव्यत ॥९८॥
 समतुल्यं निर्माय नः पूर्वं प्रवरेश्वरम् । पुण्याः पुराणाधिष्ठाने प्रतिष्ठा विविधा व्यधात् ॥९९॥
 गृहाङ्गनमिष क्षोणीं गणयन्वशावर्तिनीम् । त्रिगर्तोर्वी ग्राममध्ये प्रवरेशाथ यो वदौ ॥१००॥ 100
 ईशो नृपाणां निःशेषक्षमाकेदारकुटुम्बिनाम् । स समास्त्रिंशत्तं भूभृदनिस्त्रिंशाशयोमयत् ॥१०१॥
 हिरण्यतोरमाणाख्यौ व्यधस्तामद्य तत्पुत्रौ । साम्राज्ययुवराजस्वभाजने रक्त्वं क्षितेः ॥१०२॥
 बलाहतानां प्रायुष्यं विनिवार्यासमश्नुतम् । तोरमाणेन दीक्षाराः स्वाहताः संप्रवर्तिताः ॥१०३॥
 मामवज्ञाय राजेव कस्मादेतेन बन्धितम् । इति तं पूर्वजो राजा कोपनो बन्धने व्यधात् ॥१०४॥
 चिरस्थितित्यक्तमुच्यत तस्मात्क्षणाभिधा । ऐक्ष्वाकस्यात्मजा राज्ञी वज्रेन्द्रस्यास्त सुविणी ॥१०५॥ 105
 आसन्नप्रसवा भर्त्रा सा वपार्तेन बोधिता । सुप्तं प्रविष्टा प्रसोष्ट कुलालनिलये कथित् ॥१०६॥
 स कुम्भकारगेहिन्वा काक्येव पिकशावकः । पुत्रीकृतो राजपुत्रः पर्याप्तं पर्यवर्षत ॥१०७॥

८०—८१. ^{१)}—^{१)} These two verses have been supplied in margin by A₂. ८३. ^{१)} A₂ राजपुत्रवदरे. ८८. ^{१)} A₂ प्राण्यो-
 त्ति सनकम्पयम्. ९९. ^{१)} This verse is supplied by A₂ in margin.—^{२)} A₂ gloss जनाः. १००. ^{१)} Thus A₂; A₁ "सक्ये
 १०३. ^{१)} Thus A₂; G B Edd. काव्य.—^{२)} A₂ gloss सुवर्णमया रत्नसत्तवकाय.—^{३)} A₂ gloss स्वाहताः स्वनामाक्षरमुद्राङ्कनामेन
 भाहताः संप्रवर्तिताः व्यवहारविषयाः कृता. १०४. ^{१)} A₂ gloss तोरमाणिन. १०५. ^{१)} A₂ gloss वपार्तेन सलक्षणेन.

- जनविध्याः कुलाख्याय रक्षिण्या विदितोभवत् । दत्तस्तेर्भुजंग्याय प्रच्छन्न इव शेषधिः ॥१०८॥
 तौघः प्रवरसेनस्य गिरा मातुर्नृपात्मजः । पैतामहेन नाक्षैव कुलाख्या कवापितोभवत् ॥१०९॥
 110 वर्षमानः स संपर्के न सेवे सहवासिनाम् । तेजस्विमैवीरसिकः शिशुः पद्य इवाम्भसाम् ॥११०॥
 तं कुलीनैश्च भूरैश्च विद्याविद्विश्च दारकैः । अन्वीतमेव ददृभुः क्रीडन्तं विस्मयाञ्जनाः ॥१११॥
 स्ववृन्दस्यात्युदारौजां राजा चक्रे स दारकैः । मृगेन्द्रशापः क्रीडन्निर्वने बालमृगैरिव ॥११२॥
 संविभेजेनुजग्राह वशीचक्रे च सोर्भकान् । अराजोचितमाचारं नैव क्रीडिदंसेवत् ॥११३॥
 भाण्डादि कर्तुं मृत्पिण्डं कुम्भकारैः समर्पितम् । स्वीकृत्य चक्रिरे तेन क्षिपलिङ्गपरंपराः ॥११४॥
 115 तथा साधर्वयवैः स क्रीडञ्छातु व्यलोकयत् । मातुलेन जयेन्न्नेण सारं चाभ्यनम्यत् ॥११५॥
 आवेशमानं शिशुमिस्तं जयेन्न्नेयमित्यसौ । भूपालवस्तावहेलं पश्यन्नन्वपहीदिव ॥११६॥
 संभाष्य सत्त्वावष्टम्भात्समसामान्यवंशजम् । सारव्याज्रगिनीभर्तुर्भोगिनेषमक्षकृत ॥११७॥
 सत्वरस्तच्चजिज्ञासवारसेनानुसवारं तम् । प्राप्तस्तद्दृष्ट्वा त्वक्यात्स्वसारं च व्यलोकयत् ॥११८॥
 सा स चान्योन्यमुन्मग्नौ पश्यन्तौ भ्रातरौ विरात् । निःश्वासहिगुणोष्माणि मुहुरक्षुण्यमुञ्चताम् ॥११९॥
 120 कुलाख्या दारको मातः कावेताविति पृष्टवान् । अकथ्यतेत्यं वर्त्सन्न मातायं मातुल्य ते ॥१२०॥
 पितुर्बन्धेन सक्तोऽथ तं कालापेक्षयाक्षमम् । शिष्ययित्वा जयेन्न्नेय कार्यशेषाय निर्वयौ ॥१२१॥
 वत्पिञ्जोत्पादनासज्जे तस्मिन्भ्रात्रा यदृच्छन्वा । बन्धात्स्वक्तो नृतरणिस्तोरमाणोस्तमाययौ ॥१२२॥
 निवार्य मरणोद्योगं मातुर्निर्वेदजेदितः । ययौ प्रवरसेनोय तीर्थीच्छक्यादिगन्तरम् ॥१२३॥
 रक्षित्वा दशमासोनाः समामेकत्रिंशतिं समाः । तस्मिन्सणे हिरण्योपि शान्तिं निःसंततिर्ययौ ॥१२४॥
 125 तत्रानेहस्युज्जयिन्यां श्रीमान्दुर्घापरामिधः । एकच्छन्नश्चक्रवर्ती विक्रमादित्य इत्यभूत् ॥१२५॥
 भूपमकुतसौभाग्यं श्रीवन्दरमसामजत् । विहाय हरिबाहूश्च चतुरः सागरांश्च यम् ॥१२६॥
 लक्ष्मीं कृत्वोपकरणं गुणे येन प्रवर्धितं । श्रीमच्छ गुणिनोद्यापि तिस्रस्त्युदुरकन्धराः ॥१२७॥
 म्लच्छोच्छेदाय वसुधां हरेरेवतरिष्यतः । शुकान्निनादय वेनादौ कार्यभारो लघुकृतः ॥१२८॥
 नामादिगन्तराख्यातं गुणवत्सुलभं नृपम् । तं कविर्मातृगुणाख्यः सर्वास्थानस्थमासदत् ॥१२९॥
 30 स गम्भीरस्य भूभर्तुर्नुभावं महाकुतम् । विविधास्थानसंबृद्धस्तस्याभ्युद्य व्यचिन्तयत् ॥१३०॥
 सोयमासादितः पुण्यैः क्षोणिपालो गुणिमिवः । परभागोपलम्भाय पूर्वमुप्य महीभुजः ॥१३१॥
 यस्मिन्काजनि तत्त्वज्ञैः स्तुरिभिः संभृतभुतैः । नास्त्रालिरीयते जातु मानाय च गुणाय च ॥१३२॥
 भङ्गशामुष्मिन्निवधती स्वाभिप्रायप्रकाशनम् । वैदग्ध्यवन्धतां नैति बुद्धिः कुलवभूरिव ॥१३३॥
 खिलीकृतखलालापे युक्तायुक्तविवेकरि । नायाति सेष्यमानेस्मिन्स्वगुणोन्मर्धकारिताम् ॥१३४॥
 35 अनामुवज्जिः सावद्यदुर्विद्यसमशीर्षिकाम् । जीवनमरणमस्वाप्ते गुणिभिर्नानुभूयते ॥१३५॥

१०८. ¹) A, gloss भुजैः ११२. ²) A, gloss अतिशयेन उदारं शीघ्रः वस्त्र. ११३. ¹) Thus corr. by later hand from A किचिद'. १२६. ²) A, gloss प्रवरसेनः. १२२. ³) Thus A₁; A₂ has given a *varia lectio* in margin of which only वत्पिञ्जो-
 दास is legible (वत्पिञ्जोदासनासज्जे!) A₂ वत्पिञ्जोत्पादने मल्लो, with gloss इन्द्रमुदरस्य वीणावले सज्जे सति. १२९. ¹) G Edd.
 गुणो येन प्रवर्धिते. १२८. ²) A, gloss कार्यभारः १३१. ³) G sec. manu and Edd. समाप्ता. १३२. ¹) A, अस्मिन्ना.

संभावनानुसारेण प्रवृत्तौस्माद्विवेकिनः । शोभ्यते नाञ्जितोच्छ्रासं प्रीतिहासो महाशयैः ॥१३६॥
 गृह्यन्वयानुषंगं स्वान्तमुचितप्रतिपत्तिभिः । अन्तरङ्गः खनस्तामामयमुत्साहवर्धनः ॥१३७॥
 सेवका वृष्टकण्डस्व दक्षिणोत्पादने भवः । अस्व यो न स भृत्यानां विमाद्री विमविक्रयः ॥१३८॥
 मिथ्यास्वातपुण्यो नाप्तो नामास्वः कलहमिवः । असत्यसंधः स्थेयो वा नास्थानेस्व महीपतेः ॥१३९॥
 अक्षीलात्तापिनोन्वोन्मं नर्मोक्त्वा नर्मभेदिनः । अन्यपदेशासहताः संहता नास्व सेवकाः ॥१४०॥ 140
 कन्धानुवर्तिनामेव निजविज्ञानवन्दिनाम् । सर्वसंमन्वतान्धानां मुञ्जपेक्षी न पार्थिवः ॥१४१॥
 अनेन सह संजातः संतापो विपुलोदयः । लब्धते नान्तराष्ट्रेषु दुर्जितैर्जितुं दुर्जनैः ॥१४२॥
 सर्वदोषोञ्जितं सेव्यं नृपमेवमिदं मम । समासादयतः पुणैरदूरे स्वार्थसिद्धयः ॥१४३॥
 गम्भीरश्च गुणज्ञश्च स्थिरबुद्धिश्च पार्थिवः । एव केशवस्य स्वच्छा निवेष्ट्यः प्रतिभाति मे ॥१४४॥
 न चास्माद्धनमादाय रञ्जितादन्यराजवत् । भ्राम्यते नित्यमुन्मिन्मोन्मन्वः प्रतिभाति मे ॥१४५॥ 145
 इति संविन्स्व वृद्धं स नवामिव तां समाम् । नारदः काले स्म गुणिगोष्ठीषु मन्वयः ॥१४६॥
 नृदुपूर्वं गुणानेवं दर्शयन्तं विशांपतिः । विशिष्टयोग्यताज्ञानै विवेदाराधनोन्मुखम् ॥१४७॥
 अभिन्तयश्च नायं स्याद्गुणिमात्रं महाशयः । वदार्त्तं सत्किमार्हस्य नदस्वस्य गम्भीरता ॥१४८॥
 इति संविन्स्व राजापि ज्ञातुं तस्वान्तरं मतेः । नाकिञ्चन्त परीक्षार्थं यथावलाभसत्क्रियाः ॥१४९॥
 स तेनानुपचारेण तमुदात्ताशयं नृपम् । स्वीकृतादि विदग्धमीमान्तिवेवे प्रीतिमाभितः ॥१५०॥ 150
 क्रमोपचीयमानेन सेवाभ्यासेन भीमतः । तस्य मोहेगमगमस्वकाव इव पार्थिवः ॥१५१॥
 नातीव स्वल्पया स्थित्वा नातीवाप्यय दीर्घया । शरविशासणेनेव राजा निन्द्यं प्रसज्यताम् ॥१५२॥
 नर्मभिर्गर्भभेदानां हास्यानां विक्रियाक्रमैः । मिथ्यास्तवैर्दिटानां च न स क्षोभममीकत ॥१५३॥
 प्रसज्यालापसंभासौ जायामह इवाचलः । प्रतिस्पर्धेयं च कुल्यकावज्ञायामभूत्प्रभोः ॥१५४॥
 वीक्षणं राजशासीनां राजद्विष्टैः सहासनम् । राजाने च कथां नीचैः कालविकाचचार सः ॥१५५॥ 155
 स्वभावाद्वाजपुष्टयैः सजने राजनिन्दकैः । नास्मात्प्रभोरुपालम्भो लेभे पैशुन्वजीविभिः ॥१५६॥
 वदद्विरादरास्थैर्वै वैकल्याण्यहं प्रभोः । निन्द्ये मोत्यादौचित्यं सेवोत्साहासहिण्णुभिः ॥१५७॥
 अन्योत्कर्षानपि वदम्पद्येन निरापहः । स्वविद्याद्योतकः सोभूत्सम्भानां वदयंगमः ॥१५८॥
 एवं स सेवमामस्तमुद्योगेन कलीयसा । अभिर्विण्णो मातुगुप्तः बह्वृत्तस्वकावयत् ॥१५९॥
 अथ तं कृत्वासर्वाङ्गं भुसदं जीर्णवासकम् । बहिर्जितुं विनिर्घातो राजा वीक्ष्य व्यजिन्तयत् ॥१६०॥ 160
 वैदेशिको निःशरणो गुणवान्बान्धवोञ्जितः । दास्यं निजानुयाय कष्टं सोऽवमावाहितो मया ॥१६१॥
 कोऽप्यभयः किमज्ञानं कानि शस्त्राणि वा । इत्यैवैवर्चविभूतेन मया हन्त न चिन्तितम् ॥१६२॥
 वसन्तेनेव न मया क्षोभकाद्यापि क्षोजितः । क्षीयकातातपैः भुज्यन्तोऽर्थं पुरुषपादयः ॥१६३॥

१३६. ^१) संभावनानुसारेण supplied by A₂ in space left by A₁. १३७. ^१) A₂ gloss प्रतिपत्तिः सत्कारः सत्क्रिया पूजनं ना-
 नमिति वाच्यम्. १३९. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁, आन्वयै. १४१. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁, नारदम्. १४२. ^१) A₂
 gloss राजा चन्द्रोपि.—^१) A₂ gloss नृदुपूर्वेन. १४६. ^१) A₂ gloss राजगुप्तिः. १५६. ^१) A₂ gloss मातुगुप्तम्. १५९. ^१) Thus
 corr. by A₂ from A₁, अभिर्विण्णो.

मातृगुणस्तु नृपतेः संतापमपि निष्फलम् । आद्यगृहीतनैराह्वयस्त्वक्कम्पार इवाभनत् ॥१९१॥
 अन्तर्द्वयौ च कर्तव्यं कृतं शान्तोद्य संशयः । आशापिशाचिकात्यक्कथरिष्याम्यधुना कृतम् ॥१९२॥
 गतानुगतिकत्वेन कोषमासीन्मम धनः । जनप्रवादास्तेष्वस्त्वं वेनास्य ज्ञातवानहम् ॥१९३॥
 भुञ्जामाः पचनं सरीसृपगणाः प्रकटापिता भोगिनो गायत्र्यङ्गविचारका निरदिता विस्तीर्णकर्णो गजाः ।
 बभ्राभ्यन्तरसंभृतोष्मविकृतिः शोक्तः शमी च हुमो लोकेभेति निरर्गलं प्रलपता सर्वं विपर्वाक्षितम् ॥१९४॥
 अथ वा विद्यतेमुष्य न काप्यनभिगम्यता । लक्ष्मीप्रणयिनो वेन कृताः प्रणयिनां गृहाः ॥१९५॥ 195
 त्यागिनो निष्कलङ्कस्य को दोषोऽस्य महीपते । ममापुण्यं तु तन्निष्ठं बभ्रुवःप्रतिबन्धकम् ॥१९६॥
 रत्नोज्ज्वलाः प्रविकिरंस्तद्वरीः समीरैरग्निः क्रियेत यदि दहन्तदामिमुक्चः ।
 दोषोर्धिनः स खलु भाग्यविपर्ययाणां शत्रुर्मेनापि न तस्मै नुं शत्रुतायाः ॥१९७॥
 उत्तानकलनुधानां वरं राजोपजीविनः । न तु तस्त्वामिन्स्तीव्रपरिहृष्टैः फलन्ति वे ॥१९८॥
 तिष्ठन्ति वे पशुपतेः किम पादमूले संशयते स्मृतिरि तैर्महि भस्मनोऽम्बत् ।
 ये तद्वचस्य तु समुज्ज्वलजातकपमाद्या न कानि सुदिनानि सदैव तेषाम् ॥१९९॥
 जिन्तयन्नपि पश्यामि न केचिद्विषमात्मनः । यातो विरक्तिं ये ज्ञात्वा सेव्यमानोऽप्येवं नृपः ॥२००॥ 200
 अथ वानावृतोऽन्येन संप्राप्तोऽनितकमाप्नुयान् । कः फलेनाभिसंबन्धं गतानुगतिकात्प्रभोः ॥२०१॥
 अन्तर्ये सततं तुडम्यगणितास्मानेव पाथोर्ध्वैरात्तानापतनस्तद्वलवैरातिङ्ग्य गृह्यसौ ।
 व्यक्तं मौक्तिकरत्नानां जलकणान्संप्रापयस्वभुविः प्रायोऽन्येन कृतादरो लघुरपि प्राप्नोष्यते स्वामिभिः ॥२०२॥
 इदं संविन्तयन्सोभूस्तेष्वे तस्मिन्निरादरः । विजस्य हि विपर्येति तस्वहस्यापि क्षेमिणी ॥२०३॥
 प्रभातायां विभावर्चामयास्थानस्थितो नृपः । आकार्यतां मातृगुप्त इति क्षत्तारमोदिशत् ॥२०४॥
 ततः प्रधावितानेकपतीश्वरप्रवेशितः । प्रविशेश महीभर्तुस्स्यक्ताश इव सोन्तिकम् ॥२०५॥ 205
 तस्मै कृतप्रणामाव मुहूर्तोदेव पार्थिवः । भूसंक्रितेन व्यतरत्नेखं लेखाधिकारिणा ॥२०६॥
 स्वयं च तमुवाचान्न कश्मीरान्नेति किं भवान् । गत्वा तत्राधिकारिभ्य एतच्छासनमर्पयताम् ॥२०७॥
 स शापितोऽस्मद्देवेन यो लेखं वाचयेत्पथि । संविदेवा प्रबलेन विस्मर्तव्या न जातु चित् ॥२०८॥
 अविज्ञाताशयो राज्ञस्तामाज्ञां केशशङ्कितः । सोबुद्ध दहनज्वालां न तु रत्नाङ्कुरद्युतिम् ॥२०९॥
 यथादेशस्तथेत्युक्त्वा मातृगुप्ते विनिर्गते । निर्गर्बः पूर्ववद्वाजा तस्यावामैः सहालपन् ॥२१०॥ 210
 अथांशोक्षितं क्षाममपायेयमवागन्धवम् । इदं वान्तं मातृगुप्तं विनिन्देति नृपं जनः ॥२११॥
 अहो नरेश्वरस्यैव यत्किञ्चनविधायिता । वृथान्नोचिते कर्मण्यहो निदधाति नः ॥२१२॥
 दुराशया धृतलेखं सेवमानमहर्षिणम् । धुवं केशार्दनेनैव ज्ञातवाननुधो नृपः ॥२१३॥
 उपायं यं पुरस्कृत्य सेवते सेवकः प्रभुम् । अनन्तरजस्तत्रैव बोधं तं किल मन्यते ॥२१४॥

१९०. १) A, 'नर्चयेत्'. १९६. १) A, glosses राजोपजीविनः पुरुषाः, तस्त्वामिन् तेषां स्वामिन् कर्तारः न वरं. २०२. १) Thus
 corr. by later hand from A, 'तुडन्ति च'. — २) Thus A, A, 'धर्मे'. २०४. १) A, gloss दास्य. २०६. १) A, gloss विषय.
 २११. १) Thus corr. by later hand from A, अथ के. २१२. १) A, gloss वृथान्न. २१४. १) Doubtful emendation; on
 account of an ink blot only the following is legible in the handwriting of A, : उपाय— इदं. A, reads उपायनं
 पुरस्कृत्य; this reading is found also in B, G and Edd. read उपायं च.

- २१५ अथार्थं नागारिप्रतिभयशमात्यस्तुत इत्वं जहौ शेषस्तत्पीकृततनु निषेधमाश्रयिषुम् ।
 यतस्तेनामुष्मिन्नापिगतवता क्लेशसहतां भमादावि न्वस्तं निरवाधि धराभारबहनम् ॥२१५॥
 अयमेतदृष्टीतेषु गुणवत्तु गुणाधिकम् । आत्मानं गुणवाग्व्यवसायैरनमशिभिर्न ॥२१६॥
 अनन्तरज्ञः कोन्योस्माहुणान्दर्शयतेपिकान् । अस्मै गुणवते पूजां वधकार किलेशीम् ॥२१७॥
 यो नानाद्युतिमत्पदार्थरसिकोसारेपि शक्राद्युधे समेमा स विलोक्य वर्हमिह मे किं किं न कुर्यात्प्रियम् ।
 इत्यादिभक्तवर्हराजि गटते यो वर्हिणोम्भोलवाचान्यनुस्मृति तं विहाय जलदं कोन्योस्ति भूत्याशयः ॥२१८॥
 गच्छतो मातृगुप्तस्य निर्दैन्यस्यैव वर्त्मह । नाभूद्राव्ययमाहास्यादिकल्पः कोपि जेतसि ॥२१९॥
 २२० अहंपूर्विकयोद्यद्भिर्मितैः शुभशंसिभिः । स वितीर्णकरालम्भ इव न भ्रममाददे ॥२२०॥
 अपश्यत्स फणाकोटौ खञ्जरीटमहेः पथि । स्वप्ने मासादमारुह्य स्वं चोत्तङ्कितसागरम् ॥२२१॥
 अचिन्तवद्य शास्त्रज्ञो निमित्तैः शुभशंसिभिः । एतैर्भूमर्तुरादेशो ध्रुवं मे स्याच्छुभाग्रहः ॥२२२॥
 फलं मम तनीयोपि कश्मीरेषु भवेद्यदि । अनर्घदेशमाहास्यादिकं किं नातिशयेत तत् ॥२२३॥
 अकृच्छ्रलङ्घ्याः पन्थानो वल्लभातिथयो गृहाः । उपानमन्गच्छतोऽस्य सत्क्रियाध पदे पदे ॥२२४॥
 २२५ इत्थं विलङ्घिताभ्या स लोलानोकहशाहलम् । मङ्गल्यवधिपात्राभं ददर्शाधे हिमाचलम् ॥२२५॥
 सरतस्यन्दसुभगा-गङ्गाशीकरबाहिनः । प्रत्युद्युस्तं मरुतः पाल्यायाः संस्तुता भुवः ॥२२६॥
 क्रमवर्ताभिधाने स प्रदेशे प्राप्रवास्ततः । ढकं काम्बुवनामानं वोष भूरपुरे स्थितः ॥२२७॥
 नानाजनपदाकीर्णे स्थाने तत्राय भुभुवान् । काश्मीरिकांश्चामात्यान्स्थितान्केनापि हेतुना ॥२२८॥
 ततोपनीतप्राग्वेशः प्रावृत्तो धवलांभुकैः । स जगामान्तिकं तेषां दातुं नृपतिशासनम् ॥२२९॥
 २३० तं प्रयान्तं समुद्यद्भिः शकुनैः सञ्चितोदयम् । पान्थाः केचन्यवुर्दुर्दुर् निमित्तानां फलोद्गमम् ॥२३०॥
 भुत्वाथ विक्रमादित्यादूतः प्राग इति द्रुतम् । शाःस्थाः काश्मीरमन्त्रिभ्यस्तमासन्नं न्यवेदयन् ॥२३१॥
 आगच्छत प्रविशतेत्युद्यमानोऽथ सर्वतः । स तान्समस्तसामन्तानाससाहानिवारितः ॥२३२॥
 यथाप्रधानं सचिधैर्विहितोचितसत्क्रियः । ततः परार्धमध्याह्न तस्मिन्निर्दिष्टमासवम् ॥२३३॥
 कृताह्णैरथामात्यैराज्ञां पृष्टो महीभुजः । शनैस्तच्छासनं तेभ्यो लज्जमान इवार्पित ॥२३४॥
 २३५ तेभिरन्यथ प्रभोर्लेखमुपांशुं मिलितास्ततः । उन्मुच्य वाचयित्वैतमवोचन्निजयाज्विताः ॥२३५॥
 मातृगुप्त इति स्नाप्य भवतामेव नाम किम् । एवमेवैतदित्युधे सोपि तान्विहितस्मितः ॥२३६॥
 कः कोऽत्र संनिधातृणामित्यभूयत शाक्ततः । राज्याभिषेकसंभारो दृश्यते स्म च संभृतः ॥२३७॥
 ततः कलकलोत्तालभूरिलोकसमाकुलः । प्रदेशः क्षणमात्रेण सोभूत्सुभ्यसिबार्णवः ॥२३८॥
 अथ प्राङ्मुखसौवर्णभद्रपीठप्रतिष्ठितः । संनिपत्य प्रकृतिभिर्मातृगुप्तोभ्यविष्यत ॥२३९॥
 २४० तस्य त्रिन्ध्यतटव्यूढवक्षसः परिनिर्लुङ्गत् । सशब्दमभिषेकाम्बु रेवाजोत्तं इवावभौ ॥२४०॥
 अथ क्षातानुतिमार्गं सर्वज्ञामुक्तभूषणम् । व्यजिज्ञपस्तं राजानं क्रान्तराजासनं प्रजाः ॥२४१॥

२१७. ^१) A, gloss मूलपुरुषः. २१८. ^१) A, विलोक्य जलदमित्यव्याख्ये. २२५. ^१) Thus A, ; corr. by A, into "नीकह", as also in G B. २२६. ^१) A, gloss पाल्याया इति प्रभुभक्तिता तेनैवेत्यर्थः. २३५. ^१) A, gloss परैर्न भूयते अतःपुपांशु परिकीर्तितम् A, adds मन्त्रकरणे. २४०. ^१) Thus A, ; A, "जेद", corr. by later hand into "जव".

अर्थितेन स्वयं वातु विक्रमादित्यभुम्भा । विरिक्तः स्वयमानस्त्वं क्षाधि नः वृद्धिमीमाम् ॥२४२॥
 मण्डलानि विलभ्यन्ते येनानेन प्रतिक्षणम् । मा मंस्था मण्डलं राजन्विलम्बं तदिदं परैः ॥२४३॥
 कर्मभिः स्वैरवाप्तस्य जन्मवः पितरौ यथा । राज्ञां तथाप्ये राज्यस्य प्रवृत्तावेव कारणम् ॥२४४॥
 इत्थं स्थितेपरं कश्चिद्वदीयोस्मीति शंसता । न नेवा भवता राजन्ववमात्मा च लाघवम् ॥२४५॥ 245
 इति तैस्तथ्यमुक्तोपि संस्मरस्त्वामित्यस्तिष्ठाम् । मातृगुप्तो महीपालः क्षणमासीत्कृतस्मितः ॥२४६॥
 दानेन ह्यदिनं कुर्वन्वराज्योर्जितेन सः । तत्रैव मङ्गलोदयं तदहो निरवर्तयत् ॥२४७॥
 पुरप्रवेशायान्नेपुरार्थ्यमानोज्ञ मन्त्रिभिः । अनुत्तममृतं दूतं राज्यहातुर्व्यसर्जयत् ॥२४८॥
 देशीकल्याणुसारेण स्वर्धामिव च तां विदन् । स्वामिनो मनसि शीतः सागसं स्वममन्वत ॥२४९॥
 अथाह्वापरान्भृत्यान्वक्तुं सेवास्मृतिं प्रभोः । अल्पार्थोऽपि सात्त्वानि प्रादिणोत्पामृतानि सः ॥२५०॥ 250
 अस्वाम्यान्गुणांस्तस्व स्मरन्पर्यकुतोचनः । स्वयं लिखित्वा श्लोकं च स्वकमेकं व्यसर्जयत् ॥२५१॥
 नाकारमुदहसि नैव विकल्पये स्वं दिप्तां न ह्यवयसि मुञ्चसि सत्कलानि ।
 निःशब्दवर्षणमिवाम्बुधरस्य राजन्विलक्ष्यते कलत एव तथं प्रसादः ॥२५२॥
 ततः प्रविश्य नगरं सैन्यैः पिहितदिक्कटैः । क्रमागतामिव महीं यथावत्पर्यपालयत् ॥२५३॥
 द्यागे वा पौरुषे वापि तस्वीचित्योच्चैस्तारमनः । इमाभुजस्तर्कुस्त्वेवं नाभुस्परिमितेऽकृता ॥२५४॥
 बहुं यज्ञान्भूतोद्योगस्त्वानी विततदक्षिणान् । पशुबन्धननुधाव करुणाकूणितोभवत् ॥२५५॥ 255
 अमारमादिशेशाश्च यावज्जायं स्वमण्डले । पूर्णकृत्स्व ह्यवर्णादि प्रवही च करम्भकम् ॥२५६॥
 करम्भके कीर्त्तमाने मातृगुप्तेन भुम्भा । वैतृण्यमुन्मिवसोपो न को नाम न्यवेद्यत ॥२५७॥
 गुणी च दृष्टकष्टश्च बहान्वयः स पार्थिवः । विक्रमादित्यतोप्यासीदभिगम्यः शुभार्थिनाम् ॥२५८॥
 विवेचकतया तस्य आप्यया ह्यरभीकृताः । लक्ष्मीविलासाः इमाभर्तुरशोभन्त मनीषिषु ॥२५९॥
 ह्ययप्रीत्यवधं मेण्डस्तदमे दर्शयन्नयम् । आसमाप्तिं ततो नापस्ताध्वसाध्विति वा वचः ॥२६०॥ 260
 अथ प्रयत्नं तस्मिन्पुस्तकं प्रस्तुते न्यधात् । लाघवनिर्वाणमिवा तदर्थः स्वर्णभाजनम् ॥२६१॥
 अन्तरङ्गतया तस्य तादृश्या कृतसत्कृतिः । भर्तुमेण्डः कविर्मेने पुनरुक्तं प्रियोर्पणम् ॥२६२॥
 स मातृगुप्तस्वाम्याख्यं निर्ममे मधुसूदनम् । कालेनाहन् यज्ञामान्मम्मः स्वहृदयधने ॥२६३॥
 इत्वासावितराज्यस्य श्रासतः इमां क्षमापतेः । निमासोवा यद्युस्तस्य वैकाशः पञ्च वस्त्राः ॥२६४॥
 कृतार्थतां तीर्थतोयैरास्त्रमेधोऽन्यन्पिभृन् । जातं तादृशमभीवीस्त्वस्मिन्देसो पराक्रमम् ॥२६५॥ 265
 पितृशोकार्द्रता तस्य क्रोधेनान्तरभीयत । तरोरिचार्कतापेन नैशाम्बुलवक्षिततः ॥२६६॥
 श्रीपर्वते पाशुपतप्रतिवेद्यस्तनोगतम् । आचक्ष्यावभ्रपादायनः सिद्धः कन्दशानं वदत् ॥२६७॥

२४३. ^{१)} ^{२)} A₁ indicates the vv. // विरिक्तं and विरक्तं. २४५. ^{१)} Thus A₁; A₂ राजा. २४६. ^{१)} Thus corr. by later hand from A₁ "गुप्तम्"; G R as above. २४७. ^{१)} A₁ gloss अस्ववराहवत्. २५०. ^{१)} Thus A₁; A₂ स्वात्त्वानि, also G R: Edd. वाद्यानि. २५२. ^{१)} तथ supplied by A₁. २५४. ^{१)} Thus corr. by later hand from A₁ "विद्वीज".—^{२)} A₁ gloss अर्चकस्त्वय. २५५. ^{१)} Thus A₁; G R "कुञ्जितो"; Edd. "कुञ्जितो". २५६. ^{१)} Emended: A R G वदन्वय. २६०. ^{१)} A₁ gloss काण्ड. २६१. ^{१)} A₁ राजाधः. २६३. ^{१)} A₁ gloss स्वयं वृत्ताय. २६५. ^{१)} A₁ gloss वचरसेना.—^{२)} A₁ पराक्रमम्. २६७. ^{१)} A₁ gloss प्रवरसेन.

- जन्मान्तरे लम्बसिद्धिस्त्वामस्त्युपरि साधकम् । चाङ्गामहृत् राङ्गार्थममितास्तु तमम् ॥२६८॥
 सयत्नं तव कर्तुं तन्मनोदयमन्यथा । अथ मामित्यमादिशेत्तत्तत्तत्तत्तत्तत् ॥२६९॥
 270 गणोऽयं मामकः सिद्धो यस्तवोपरि साधकः । जन्मान्तरेऽपि राङ्गार्थं कुर्वामहमन्यथा ॥२७०॥
 भावं भवस्तद्वदतो भगवान्दत्तदर्शनः । साफल्यं मेऽप्यतीत्येवमभिधातुं तिरोदधे ॥२७१॥
 सात्राज्येऽप्येवोः समामेकां तव तत्त्वं तपस्वतः । लम्बस्मृतिः सिद्धिगिरा प्रददौ दर्शनं शिवाय ॥२७२॥
 प्रतिषेधं तमादिष्टवाञ्छितार्थसमर्पणम् । स जगज्जिर्मोक्षिन् नरेन्द्रस्त्वमवाचत ॥२७३॥
 उपेक्ष्य मोक्षं किं श्मामुज्जोगानिच्छसि मङ्गुराम् । इति जिहासना भावं शंभुना सोऽभ्यधीमत ॥२७४॥
 275 स तं वभाषे शंभुं त्वां बुद्ध्या व्याजतपोधनम् । अभ्यधादिदमदा त्वं न स देवो जगद्गुरुः ॥२७५॥
 महान्तो ह्यर्पिताः स्वल्पं फलस्त्वल्पेतरस्त्वयम् । उदम्यवां वदान्धोऽहोऽधुनाऽपि सं पयोर्धिने ॥२७६॥
 अस्य वैकल्यकैवल्यलामनिधलचेतसः । नो वेत्स्यभिजनस्वामिभूमिं मर्मव्यथावहाम् ॥२७७॥
 जगत्परिवृष्टः प्रौढपीतिस्तं सकलार्थनम् । कृत्वा प्रादुष्कृतवपुस्ततो मूयोऽभ्यभाषत ॥२७८॥
 मज्जतो राज्ञस्तौख्येषु सावुज्यांवाप्रिदूतिकाम् । मराहवाश्वपादस्ते संज्ञां काले करिष्यति ॥२७९॥
 280 इत्युक्तान्नाहंते देवे स कृतव्रतपारणः । आगच्छदध्वापादं तमापृच्छ्याभिमतं भुवम् ॥२८०॥
 ततो विदितवृत्तान्तो मातृगुप्ताभिषेकनात् । निषिध्य सविधांवातानमात्मानमधीहवः ॥२८१॥
 विक्रमादित्यमुत्तिष्ठमुच्छेत्तुं व्रतते मनः । मातृगुप्तं प्रति न नो रोषेणाकषितं मनः ॥२८२॥
 अविचैरपि निष्पिष्टैः किं स्वात्केशासहिष्णुभिः । वे तदुन्मूलने वाक्का जिगीषा तेषु क्षोभते ॥२८३॥
 यान्यवज्जान्युदयं द्विपन्ति शशिनः कोन्वस्ततोऽसमतस्तन्निर्नाथिकरीन्द्रदन्तदलनं वज्राम कोऽयं नयः ।
 सामर्थ्यमवधानाय त्रिभुवनसमैः स्पर्धां विपुलोज्ज्वला ये तेषु प्रभवन्ति तव जहति व्यक्तं प्रकटा रुधः ॥२८४॥
 285 त्रिगतांवां भुवं जित्वा स वज्रवज्र भूषति । विक्रमादित्यमभृगोस्कातधर्ममुपागतम् ॥२८५॥
 तस्मिन्वहनि भूभर्ता शोकाग्निः प्रसंतामिषम् । नास्मादि नाशि नास्त्रापि स्थितेनावनताननम् ॥२८६॥
 अन्येषुर्भुवनमुद्वज्य कश्मीरेभ्यो विनिर्गतम् । शुभाय मातृगुप्तं स नातिदूरे कृतस्थितिम् ॥२८७॥
 कैथिजिर्वांसितो मा स्वित्मदीयैरिति शङ्कितः । ययौ प्रवरसेनोऽस्य पार्थ मित्रपरिच्छदः ॥२८८॥
 कृतार्धेण सुखासीनं ततः पृच्छ तं शनैः । विनयावगतो राजा राज्यत्यागस्य कारणम् ॥२८९॥
 290 वभाषे तं क्षणं स्थित्वा स निःशब्दं विदस्व च । गतः स सुकृती राजन्वेन भूमिभुजो वदम् ॥२९०॥
 यावन्मूर्ध्नि रवेः पादास्त्रावद्योतयते दिशः । द्योतते नागवधा किञ्चिद्वाचैव तपनोपलं ॥२९१॥

२६८. ¹) वस्तु supplied by A, in space left by A₁. २६९. ¹) A, glosses अविचैरपि and इन्द्रः. २७९. ¹) A, gloss अश्वपादः. २८२. ¹) A, gloss प्रवरसेनस्य.—²) Thus A₁; corr. by later hand into 'इन्द्रः', as found also in R. २८६. ¹) A, gloss स्वपुनर्यिता बहु फलान्ति महान्तः.—²) A, gloss उदम्यवां विपासवा.—³) Emended: A R G वदम्यो.—⁴) A, gloss शिवः. २९०. ¹) A, gloss परावर्त. २९८. ¹) A, gloss मङ्गुराम्.—²) Thus corr. by A, from A₁ स फलार्थिवम्. २९९. ¹) Thus A₁; corr. by later hand into सांख्यिकम्. २९९. ¹) A, gloss मङ्गुराम्. २९९. ¹) स supplied by A, in space left by A₁.—²) A, gloss निधनं. २९९. ¹) A, gloss सः.—²) A, gloss दीपः. २९९. ¹) Emended: A निधनं. २९९. ¹) A, gloss प्रवरसेनः. २९९. ¹) A, gloss मातृगुप्तः.—²) Thus corr. by later hand from A₁ निधनम्.—³) A, gloss विक्रमादित्यः. २९९. ¹) Thus A₁; corr. by A, into द्योतयेनागवधा किं न which reading is found also in G R Edd.—²) A, gloss सूर्यकान्तः.

अथ राजान्यधात्मेन राजन्यपकृतं तव । वसत्यप्येविकीर्षये तमीशमनुशोचति ॥२९२॥
 मातृगुप्तस्ततोवादीः कोपस्मितसिताधरः । अस्मानुत्सहते कश्चिन्नापकर्तुं बलाधिकः ॥२९३॥
 नयता गण्यतामस्मानन्तरजेन तेन हि । न भस्मानि हुतं सर्पिर्नोत्र वा सस्वमुखरे ॥२९४॥
 उपकारं स्मरन्तस्तु कृतज्ञत्ववशांश्चराः । पदवीमुपकर्तृणां यान्ति निधेतना अपि ॥२९५॥ 295
 निर्वाणमनुनिर्वाति तपनं तपनोपतः । इन्दुमिन्दुमणिः किं च भुष्यन्तमनुभुष्यति ॥२९६॥
 पुण्यां वाराणसीं गत्वा तस्माच्छब्दद्वन्द्वोऽमुजः । इच्छामि सर्वसंन्यासं कर्तुं हि जजनोचितम् ॥२९७॥
 मणिदीपमिवेशं तमन्तरेणान्धकारिताम् । विभेमि ब्रह्मप्युर्वी भोगयोगे कथैव का ॥२९८॥
 इत्यौचित्यनिधेतस्य कार्णीमाकर्ष्य विस्मितः । भीरः प्रवरसेनोपि व्याजहारोचितं वचः ॥२९९॥
 सत्यं विश्वभरा देवी भूपते रत्नहरिणम् । उत्पण्या द्योतते धर्मैः कृतशैर्या भवाद्दशैः ॥३००॥ 300
 अन्तराशतया भाव्यः कोन्यस्तस्मान्महीभुजः । इत्थं जडे जगत्येकस्त्वां यथावद्विषेद यः ॥३०१॥
 चिरं खलु खिलीभूताः कृतज्ञत्वस्य वीथयः । भीर त्वयैव न त्वाहं संवारो यदि ददर्शते ॥३०२॥
 पाकधेनू भुमस्य मेघ तदसौ प्रागेव नादादिकमु स्वार्थधेनू मयास्य किं न भजते दीनान्धबन्धनम् ।
 मत्तो रन्ध्रवृशोस्य भीर्येदि न तल्लुब्धः किमेव स्वजेदित्यन्तः पुरुषाधमः कलयति प्रायः कृतोपक्रियः ॥३०३॥
 अत्युदात्तभुजेऽप्येषा कृतपुण्यैः प्ररोपिता । शतशालीभक्त्येव यावन्माहापि सत्क्रिया ॥३०४॥
 तत्त्वं गुणवतामप्यस्तरङ्गैश्चामिमन्दितः । परीक्षितो मणिरिव व्यक्तं बहुमतः सताम् ॥३०५॥ 305
 तस्मादनुगुहाणास्मान्मा स्म त्याक्षीर्नेरेन्द्रतान् । ममापि क्वातिमायानु गुणवत्पक्षपातिता ॥३०६॥
 पूर्वं तेनाथ चरमं मयापि प्रतिपादिताम् । भवान्प्रतिप्रणविनीं विदधातु पुनर्भुवम् ॥३०७॥
 अत्राजीदार्थ्यचर्यस्य भुष्येति नृपतेर्वचः । कृतस्मितो मातृगुप्तः शनैर्वचनमब्रवीत् ॥३०८॥
 दान्यभरणयन्तरेण वाक्यं वक्तुं न पार्यते । का गतिस्तदुपादाने मर्यादोलङ्घनं विना ॥३०९॥
 अतः पश्यमप्यद्य किंचिदेव मयोष्यते । अद्याजार्जवमप्येतदार्थत्वमवधीर्यते ॥३१०॥ 310
 सर्वः स्मरति सर्वस्य प्रागवस्थां तापवम् । आत्मैव वेत्ति माहात्म्यं वर्तमाने क्षणे पुनः ॥३११॥
 पूर्वावस्था मदीया ते त्वदीया वा य मे इदि । ताभ्यां विमोहितावावां न विद्वान्योग्यमाशयम् ॥३१२॥
 राजा भूत्वा कथं मातृकपतिगृहानु संपदः । कथमेकपदे सर्वमौचित्यं परिमार्जतु ॥३१३॥
 असाधारणमौदार्यमाहात्म्यं तस्य भूपतेः । भोगमात्रकृते मातृकिं साधारणतां मयेत् ॥३१४॥
 अपि च स्पृहयालुः स्यां भोगेभ्यो बहि भूपते । ध्रियमाणेभिमाने मे केन ते विनिवारिताः ॥३१५॥ 315
 यन्ममोपकृतं तेन तद्विना प्रत्युपक्रियाम् । जीर्णमेवाधुनाङ्गेषु प्रयत्नयेव विधयः ॥३१६॥
 या गतिर्भुभुजोमुप्य मया तामनुगच्छता । पात्रापात्रविवेकस्त्ववतिर्मेवा प्रकाशयताम् ॥३१७॥
 एतावत्येव कर्तव्ये यतोस्मिन्कीर्तिशोभताम् । भोगमात्रपरित्यागाद्विधवां सत्यसंभताम् ॥३१८॥

३१२. ') Thus corr. by later hand from A, अस्तरङ्गः. २९४. ') A, gloss तेन हर्षदेवेन. २९५. ') A, 'वपिकृताः'. २९६. ') A, gloss विक्रमादित्य. ३०१. ') A, gloss हर्षदेवात्. ३०२. ') A, gloss वीथीयु. —') इत्येते supplied by A, in space left by A, ३०३. ') Thus A,; A, 'म्यानिम'. ३०९. ') Thus corr. by A, from A, दान्यभारा. ३१०. ') This verse has been omitted by A, and supplied in margin by A,; found in B.G. ३१५. ') A, gloss ते जीया इत्यर्थः. ३१६. ') A, gloss विक्रमादित्य.

- इत्युक्त्वा विरते तस्मिञ्जगद जगतीपतिः । स्वदीया न मया स्पृष्टास्त्वयि जीवति संपदः ॥३१९॥
- 320 अथ वाराणसीं गत्वा कृतकाषायसंग्रहः । सर्वे संवत्स्रं वृकृती मातृगुप्तेभ्यश्चरतिः ॥३२०॥
 राजा प्रवरसेनोपि काश्मीरोत्पत्तिमञ्जसा । निखिलां मातृगुप्ताय प्राणिनोद्विषयः ॥३२१॥
 स हठापतितां लक्ष्मीं भिक्षाभुक्प्रतिपादयन् । सर्वार्थिभ्यः कृती वर्षाब्दं प्राणानधारयत् ॥३२२॥
 अन्योन्यं साभिमानानामन्योन्यौचित्यशालिनाम् । त्रयाणामपि वृत्ताम् एव विपद्यगापयः ॥३२३॥
 राजा प्रवरसेनोपि नमयन्नवनीधरान् । अकृच्छ्रलङ्घ्याः ककुभो वृद्धस्य यशसो व्यवहत् ॥३२४॥
 325 पीताम्बिलङ्घितोर्ध्वभृत्कुम्भयोनिरिवानयत् । तस्य प्रतापः प्रभवन्मुवनानि प्रसन्नताम् ॥३२५॥
 भुव्यक्षमालपञ्चाणि शीर्णताडिदलानि च । तत्सेवार्णवतीराणि चक्रेरिस्त्रीमुखानि च ॥३२६॥
 स गङ्गालिङ्गिताङ्गस्य पूर्ववारिनिधेर्व्यधात् । सैन्धवमरनिष्पन्नैः कालिन्दीसंगमभियम् ॥३२७॥
 रोधस्यपरपायोधेः कटकैः स्पृष्टदिक्कटैः । चकारोत्पाद्य सौराष्ट्रानसौ राष्ट्रविपाटनम् ॥३२८॥
 यशोर्धिनः पार्थिवेषु द्वेषरागबहिष्कृतः । बबूधे धर्मविजयस्तस्य सतिशतक्रतोः ॥३२९॥
- 330 वैरिनिर्वासितं पित्र्ये विक्रमादित्यजं न्यधात् । राज्ये प्रतापशीलं स शीलादित्यापराभिधम् ॥३३०॥
 सिंहासनं स्वर्बन्धानां तेनाहितदत्तं ततः । विक्रमादित्यवसतेरानीतं स्वपुरं पुनः ॥३३१॥
 हेतुनुरीर्य विविधानमन्वानं पराजयम् । सप्त वारान्सं तत्याज जित्वा मुमुक्षुर्निभुजम् ॥३३२॥
 धाट्यर्थादयाष्टमे वारे हेतुमाख्यातुमुद्यतम् । धिक्प्रभून्बन्धतां सोयमित्यूचे नृपतिः कुधा ॥३३३॥
 अवध्योहं पशुत्वेन वीरेत्युक्त्वाभयोत्सुकः । मध्येसमं ननर्तास्य सोनुकुर्वन्कलापिनम् ॥३३४॥
- 335 नृत्तं केकां च शिखिनो वृद्धास्मै त्रविणं नृपः । अभयेन समं प्रादात्तालावचरणोचितम् ॥३३५॥
 वसतोस्य दिशो जित्वा नमुः पैतामहे पुरे । कर्तुं पुरं स्वनामाङ्कं प्रयते स्म मनोरथः ॥३३६॥
 राज्ञी क्षेत्रं च लभं प्र दिव्यं शानुमथैकदा । स वीरो वीरचर्यायां निर्ययौ पार्थिवार्यमा ॥३३७॥
 गच्छतः क्षमापतेस्तस्य मौलिरत्नाप्रविम्बितः । बभार तारापकरो रक्षासर्षपविभ्रमम् ॥३३८॥
 अथानन्तवितालोकस्पष्टभीमतद्रुमाम् । इमशानमान्ततटिनीं पर्यटन्नाससाद सः ॥३३९॥
- 340 ततस्तस्य सरित्पारे भुक्तसंराजमप्रतः । कर्ध्वबाहु महकूर्तं प्रादुरासीन्महीजसः ॥३४०॥
 नृपतिस्तस्य वृक्षपातैर्ज्वलद्भिः कपिशिकृतः । उल्काज्योतिःकृताक्षेपः कुलादिरिव दिद्युते ॥३४१॥
 तमथ प्रतिशब्देन बोरेणापूरयन्दिशः । अत्रासं विहसन्नुक्षैरुवाच क्षणदाचरः ॥३४२॥
 सूर्यज्य विक्रमादित्यं सख्योद्भिक्तं च भूद्रकम् । त्वां च भूपाल पर्याप्तं धैर्यमन्यत्र दुर्लभम् ॥३४३॥
 वसुधाधिपते वाञ्छासिद्धिस्तत्र विधीयते । सेतुमेतं समुत्तीर्य पार्श्वमागम्यतां मम ॥३४४॥
- 345 इत्युदीर्य विजं जानुं रक्षः पारत्यसारयत् । तन्महासरितो वारि सेतुसीमन्तितं व्यधात् ॥३४५॥
 अङ्गेन रक्षःकायस्य ज्ञात्वा सेतुं प्रकल्पितम् । वीरः प्रवरसेनोपि विकोशां क्षुरिकां दधे ॥३४६॥

३२१. ^{१)} A₁ gloss त्रयाणां विक्रमादित्यगावृत्तप्रवरसेनायाः. ३२५. ^{१)} A₂ gloss जलाशयः. ३३२. ^{१)} A₃ gloss प्रवर-
 सेनः.—^{२)} Doubtful emendation. मुमु has been supplied by A₂ in space left by A₁; A₃ has marked a different
 division of the words, जित्वाऽमुं मुनिभुजम्, which is also indicated by the interlinear gloss of A₃ प्रतापशीलं; C reads
 मुमुनि. For the name मुमुनि see iv. 167; v. 516; viii. 2180 (C).—३३५. ^{१)} A₂ gloss पिलिवृद्धा.—^{२)} Thus
 A₁; A₂ तालार्धचरणौ. ३३८. ^{१)} Thus A₂; A₃ जात्र. ३४५. ^{१)} Thus apparently A₁; A₂ चन्.

स तयोक्तस्य तन्मांसं कृतसोपानपद्वतिः । अतराय तस्थानं क्षुरिकाबलं उच्यते ॥३४७॥
 पार्श्वस्थं तं तममुक्ता पातमस्त्वपातनम् । इहा पुरं विधेहीति बह्वृतं तिरोदधे ॥३४८॥
 देव्या शारिकयादेन यक्षेणाधिष्ठिते च सः । यमि शारीटकेपदवस्त्रं वेतालपातितम् ॥३४९॥
 भक्त्या प्रतिष्ठां प्राक्तस्मिन्निनीषी प्रवरेभ्वरम् । जयस्वामी स्वयं पीठे भित्त्वा वन्द्यमुपाविशत् ॥३५०॥
 वेतालावेदितं लभं जानतो जगतीभुजा । स्थपतेः स जयाख्यस्य नास्ति प्रख्यापितोभवत् ॥३५१॥
 नगरपातिलोम्याय भक्त्या तस्य विनायकः । मय्यकुलः प्राकुलतां भीमस्वामी स्वयं वधौ ॥३५२॥
 सद्भावध्यादिका देव्यस्तेन श्रीशम्भलाञ्जिताः । पञ्च पञ्चजनेन्द्रेण पुरे तस्मिन्निवेशिताः ॥३५३॥
 वितस्तायां स भूपालो बृहत्सेतुमकारयत् । ख्याता ततः प्रभृत्येव तादृमौसेतुकल्पना ॥३५४॥
 र्थाजयेन्द्रविहारस्य बृहद्बुद्धस्य च व्यधात् । मातुलः स नरेन्द्रस्य जयेन्द्रो विनिवेशनम् ॥३५५॥ 355
 बुभोज सिंहलादीन्यो द्वीपान्स सचिवोकरोत् । मोराकनामा मोराकभवनं भुवनाद्भुतम् ॥३५६॥
 षट्तिंशद्वहलक्षणि पुरे तत्प्रथमे पुरा । यस्यास्तां वर्धनस्वामी विश्वकर्मा च सीमयोः ॥३५७॥
 इक्षिणस्मिन्नेव पारे वितस्तायाः पुरा किल । निर्मितं तेन नगरं विभक्तैर्युक्तमापणैः ॥३५८॥
 ते तत्राभ्रलिहाः सौधा यानध्याकण बृहते । वृष्टिक्वणं निराघान्ते यैरे चोत्कुलनं जगत् ॥३५९॥
 तद्विना नगरं कुत्र पवित्राः क्षुलभा भुवि । ह्यभगाः सिन्धुसंभेदाः क्रीडावसथवीधिषु ॥३६०॥ 360
 बृहः क्रीडामगोन्यत्र न मध्येनगरं क्वचित् । यतः सर्वैकसां लक्ष्मीः संलक्ष्या शुपथादिषु ॥३६१॥
 वैतस्तं वारि वास्तव्यैर्वृहत्सुहिनशर्करम् । पीप्सोयेक्षि स्ववेदमायात्क ततोम्यत्र लभ्यते ॥३६२॥
 प्रतिदेवगृहं कोशास्ते तस्मिन्प्रपिता नृपैः । सहस्रशः शक्यते यैः क्रेतुं भूः सागराम्बरा ॥३६३॥
 पुरे निवसतस्तस्मिन्स्य राजप्रजासुतः । शनैः साम्राज्यलाभस्य षट्तिः संवत्सरा वयुः ॥३६४॥
 ललाटे भूलमुद्राङ्गे जराभुङ्गाः शिरोरुहाः । तस्य शोभुभमासङ्गिगङ्गाभोविभनं वधुः ॥३६५॥ 365
 अथाभ्यपादेनैशाननिदेशात्सक्षणागतः । कार्मरारिको जयन्ताख्यो द्विजन्माद्योजि पार्श्वगः ॥३६६॥
 आन्तोस्यध्वन्य नान्यस्माद्देशात्सिभिमतं भवेत् । राशे प्रवरसेनाय लेख एव प्रदर्शयताम् ॥३६७॥
 इरमुक्तापितलेखोसात्रसमर्थः पथः पृथून् । गन्तुं प्रस्थानखिचोस्मि सद्यस्तेनेत्यगद्यत् ॥३६८॥
 काशय तावत्सं स्पृष्टो द्विजः कापालिना मया । उक्तेति तेन क्षिप्रोसात्रासत्ते दीर्घिकाजले ॥३६९॥
 उन्मीलितेक्षणीद्राक्षीत्स्वं स्वदेशादथोद्यितम् । तस्युपधार्यते राशो भृत्यान्वयाक्षलादतौ ॥३७०॥ 370
 स्वभावेदमितुं नया नीयमाने नृपान्तिकम् । अद्याक्षिप्रोक्षिपलेखं स जानकलशे ततः ॥३७१॥
 प्रवरेशो कापयता जस्तं तत्कलशास्पुनः । रात्रा लेखं वाचयित्वा जयन्तः प्रापितोन्तिकम् ॥३७२॥
 कृतं कृत्यं महद्वत् भोगा भुक्ता वधो गतम् । किमन्यत्करणीयं ते पट्टि गच्छ शिवालये ॥३७३॥
 ततस्तं वृत्तसंकेतः संतोष्याभिमनार्पणाम् । भित्त्वा तमदमप्रासादं जगादे विमलं नमः ॥३७४॥
 जनैः स ददृशे गच्छन्कैलासतिलकां दिशम् । विशदे बटवन्द्योक्षि द्वितीयतपनोदयम् ॥३७५॥ 375

३४७. ^१) Thus corr. by A, from A, आस; G बास. ३४९. ^१) Thus corr. by later hand from A, गित. —^२) A, gloss
 जगद्वत्. ३५१. ^१) स्व supplied by A, ३५४. ^१) Thus corr. by A, from A, वष. ३५५. ^१) A gloss स्वापयम्.
 ३६२. ^१) A, वेह्यु. ३६६. ^१) Thus corr. by A, from A, निवे.

- जयन्तेनाद्भुतोदन्तरेतुनावाप्य संपदः । स्वनामाङ्गप्रहारादिकर्मभिर्निर्मलाः कृताः ॥३७६॥
 एवं स भुवनैश्वर्यं भुक्तां भूमिभृतां वरः । अनेनैव शरीरेण भेजे भूतपतेः सभाम् ॥३७७॥
 प्रासादे प्रवर्तेशस्य सिद्धिसेवे क्षमापतेः । स्वर्गहारप्रतिमदं हारमंथापि लक्ष्यते ॥३७८॥
 तस्य रत्नप्रभादेव्यां जातो राजा युधिष्ठिरः । अपासीन्नवमासोनाः क्षमां चत्वारिंशतिं समाः ॥३७९॥
 380 सर्वरत्नजयस्कन्दगुप्तशब्दाङ्किताभिधाः । आसन्निहारचैस्यादिकृत्यैस्तत्सचिवा वराः ॥३८०॥
 भवच्छेदाभिधं प्राप्तं स्तुत्यं चैत्यादिसिद्धिभिः । यो व्यधास्तोस्य वज्रेन्द्रोप्यासीन्मन्वी जयेन्द्रजः ॥३८१॥
 दिक्षामिनीमुखोत्कीर्णकीर्तिचन्दनचित्रकाः । आसन्कुमारसेनाद्यास्तस्यान्येष्वप्यमन्त्रिणः ॥३८२॥
 पद्मावत्यां सुतस्तस्य नरेन्द्रादित्य इत्यभूत् । लःखणापरनामा यो नरेन्द्रस्वामिनं व्यधात् ॥३८३॥
 वज्रेन्द्रतनयौ वज्रकुनकौ यस्य मन्त्रिणौ । अभूतां द्रुहृतोदन्तौ राक्षी च विमलप्रभा ॥३८४॥
 385 स विधायाधिकरणं लिखितस्थितये निजम् । द्वां त्रयोदशभिर्धैर्यास्तोह महाभुजः ॥३८५॥
 तस्यानुजो धरणिभृद्गणादित्यस्ततोभवत् । तुच्छीनापरनामानं यं जनाः प्राहुरक्षसा ॥३८६॥
 जगद्विलक्षणं यस्य शङ्खमुद्राङ्कितं शिरः । अपूर्वशर्वरीशान्तर्लानभानुभिर्यं दधे ॥३८७॥
 रिपुकण्ठाटवीप्यासीद्यस्य धाराधरः पतन् । तद्वधूनेत्रकुण्डैस्तु जलाधिक्यमधार्यत ॥३८८॥
 अपूर्वो यत्प्रतापामिः प्रविष्टोर्वी द्विषां न्यधात् । नारीनेत्रेषु नीरोर्मिन्मन्दिरेषु तृणाङ्कुरान् ॥३८९॥
 390 यस्य पाणिप्रणयितां कृपाणे समुपागते । कबन्धेभ्यः परो नृत्तं न व्यधत्त द्विषद्वले ॥३९०॥
 तस्याव्यपोषमाहात्म्या देवी दिव्याकृतेः प्रिया । विष्णुशक्तिः क्षितिं प्राप्ता रणारम्भाभिधाभवत् ॥३९१॥
 स हि जन्मान्तरे पूर्वं द्यूतकारोभवत्किल । कदापि प्राप निर्वेदं सर्वस्वं कितवैजितः ॥३९२॥
 देहत्यागोद्यतोप्यासीत्प्राप्यं किञ्चिद्विचिन्तयन् । न पर्यन्तेप्युपेक्षन्ते कितवाः स्वार्थसाधनम् ॥३९३॥
 अवन्त्यदर्शनां विन्ध्ये देवीं भ्रमरवासिनीम् । ब्रह्मैच्छद्वाराकाङ्क्षी निर्व्यपेक्षः स्वजीविते ॥३९४॥
 395 भ्रमरैः शङ्खपुच्छाद्यैः खण्डमानस्य देहिनः । तदास्पदं हि विशतो तुल्लङ्घ्या पञ्चयोजनी ॥३९५॥
 स वज्रशङ्खपुच्छानां धीमांस्तेषां प्रतिक्रियाम् । देहेदृश्यपरित्याज्ये मन्वानोभूद्वुष्कराम् ॥३९६॥
 प्रागवोवर्मेणा देहं ततो महिषचर्मणा । तेन छादयता दन्तो मूलेपोष सगोमयः ॥३९७॥
 अथ भानुकरोच्छुष्कमूलेपान्नेडिताङ्गकः । स लोट इव संचारी प्रतस्थे कूरनिधयः ॥३९८॥
 सरलां सरणिं त्यक्त्वा जीवितस्पृहया समम् । गुहा तेन ततः सान्द्रतमोभीमा व्यगाद्यत ॥३९९॥
 400 अथोदतिप्रन्तर्भ्यो घोरा भ्रमरमण्डलाः । पक्षशब्दैः श्रुतिं प्रन्तो मृत्युतूर्यस्वैरिव ॥४००॥
 ते तमुच्छुष्कमूलेपरेणुवणितलोचनाः । सहसा नाक्रमन्ते स्म प्रहरन्तोपि बाधितुम् ॥४०१॥
 रेणुभिर्येन्धितदृशस्ते न्यवर्तन्त बट्पदाः । तेखण्डयन्स्तु मूलेपं न्यपतन्ये नवा नवाः ॥४०२॥
 तैः खण्डमानमुच्छुष्कैर्भ्रजतो योजनत्रयीम् । क्रमान्मृत्कवचं तस्य पथि संक्षयमाययौ ॥४०३॥
 ततो मुहुः प्रहरतां तेषां महिषचर्मणि । घोरधटचटाघोषः प्रादुरासीद्भयंकरः ॥४०४॥

३७७. ^१) Thus A₁; A, स्वच्छा. ३७८. ^२) A, चित्रं. ३७९. ^१) Thus corr. by A₁ from A, चतुर्विंशति. ३८१. ^१) A, gloss भौछो. ३८३. ^१) A, ल x खणा. ३९०. ^१) A, indicates a *varia lectio* in the marginal note अन्यत्र कबन्धेभ्यः परं नृत्तं न व्यधत्त द्विषद्वलम्; over the last word the gloss कर्तुं by the same hand.

चतुर्थयोजनस्यार्धमतिक्रम्य विवेह सः । रणत्कारिहिरेकास्तानयोधर्मनिपातिनः ॥४०६॥ 405
 भावस्ततोतिथेनेन खण्डमानेन वटपदैः । स ह्यस्त्रवर्मणामोचि चित्तं धैर्येण नो पुनः ॥४०७॥
 गन्धूतिमात्रमासजे देवीभामनि धैर्यवान् । पुष्पङ्कराभ्यां मधुपान्धावति स्म स भीरवीः ॥४०७॥
 भव आश्वस्थिशेषाङ्गो लूनमांसः पङ्कजिभिः । कराभ्यामक्षिणी रक्षन्नेव्यावतनमासहत् ॥४०८॥
 प्रक्षान्ते भृङ्गसंपाते प्रकाशमवलोकयन् । स देव्याः पादबोरमे पपातोऽज्ञान्तजीवितः ॥४०९॥
 स्तोकावशेषपाणं तं देव्याभ्यासयितुं ततः । भमिरामं वपुः कृत्वा पस्पृक्षाङ्गेषु पाणिना ॥४१०॥ 410
 दिव्येन पाणिस्पृक्षेन तेन वीर्यवर्षिणा । स क्षिमासाहितस्वास्थो दिभु चिक्षेप वधुवी ॥४११॥
 प्रविष्टमात्रः प्रैक्षिष्ट सिंहविष्टरसीन्नि याम् । घोराकारं स तां देवीं तदाश्रयीन् तां पुनः ॥४१२॥
 ददर्श पुनरुद्यानलतावसे विलासिनीम् । स्थितां पुष्करिणीतीरे इयामां पुष्करलोचनाम् ॥४१३॥
 गृहीतहारमुक्ताणीं बद्धां वीनस्तनाञ्जलिम् । महर्हिः कान्तिकुसुमैर्वीचनेनार्चिताङ्गकाम् ॥४१४॥
 यावत्काहारिणी पादौ दधती कृच्छ्रचारिणी । स्तनच्छत्रमुखं द्रष्टुं तपस्वन्ताविबान्वहम् ॥४१५॥ 415
 भस्वद्विम्बाधरां कृष्णकेशीं सितकराननाम् । हरिमभ्यां शिवाकारां सर्वदेवमयीमिव ॥४१६॥
 तां विभाज्यानवपाङ्गीं निर्भेन वीचनोर्जिताम् । निन्येवार्चितवामेन स कामेन विधेयताम् ॥४१७॥
 दधती रूपमाधुर्यपुरच्छत्रामधृत्यताम् । अप्सराः प्रत्यभासस्य सा हि चित्ते न देवता ॥४१८॥
 कृपामदुरवादीक्षं स्वधितोसि चिरं पथि । मुहुः सोम्य समाश्रय्य प्रार्थयामुच्चितो वरः ॥४१९॥
 स तां वभाषे शान्तो मे भवत्या दर्शनाच्छमः । अदेवी किं तु भवती वरं दातुं कथं क्षमा ॥४२०॥ 420
 देवी जगाद तं भद्र कोयं ते मनसि भ्रमः । देवी वा स्यामदेवी वा वरीतुं त्वां तु शक्नुयाम् ॥४२१॥
 इति सोभीष्टसंप्राप्ती कारयित्वा प्रतिभवम् । दूरमुत्क्रान्तमर्यादः संगमं नामयाचत ॥ ४२२॥
 नमभ्यभास्ता दुर्बुद्धे कोयं तेनुचितो त्रिधिः । प्रार्थयस्वेतरद्यस्मात्साहं भमरवासिनी ॥४२३॥
 देवीं तां जानतोप्यस्य नाभूद्वदितं मनः । निरुद्धा वासनाः केन जन्मान्तरनिबन्धनाः ॥४२४॥
 स तामुवाच सत्यां चेदेवि स्वां गिरमिच्छसि । प्रमाणीकुरु महागीमहमन्यस्र कामये ॥४२५॥ 425
 पूर्वमेव हि जन्तूनां योधिवासो नितीयते । तिलानामिव तेषां स पर्यन्तेपि न शीर्यते ॥४२६॥
 देवी वा भव कान्ता वा भीमा वा शोभनापि वा । यादृशीं पूर्वमद्राक्षं तादृशेवावभासि मे ॥४२७॥
 तमिदं कथयन्तं सा ह्यस्त्रा निधननिधयम् । एवं जन्मान्तरे भात्रीत्यभ्यधावनुरोधतः ॥४२८॥
 उत्सहन्ते हि संस्पृष्टं न दिव्यां मर्त्यधर्मिणः । तद्वच्छ कूरसंकल्पेत्युक्त्वा सान्तरदधे ततः ॥४२९॥
 अभून्वजन्मा भूवासं तया देव्येति चिन्तयन् । प्रयागवटशाखापादहासीस्त वपुस्ततः ॥४३०॥ 430
 सोजावत रणादित्यो रणारम्भा च सा भुवि । मर्त्यभावेपि वा नैव जही जन्मान्तरस्मृतिम् ॥४३१॥
 रविसेनाभिधश्चोत्तराजः सञ्जोभिधपूजने । तां तरङ्गान्तरालेभे रत्नराजिमिवोज्ज्वलाम् ॥४३२॥

४०६. ^१) A, विवेह. ४१२. ^१) Thus A₁; A₂ G वुरः; R and Edd. read वुनः. ४१४. ^१) Thus A₁; altered by A₂ to 'मुक्ताणीन्वा'. A₂ reads in margin गृहीतहारमुक्ताणीं बद्धवीनस्तनाञ्जलिम्, with gloss मुक्ता एवार्थाः. G and R follow A₁. ४१७. ^१) A₁ writes & after निन्ये. ४१८. ^१) This division of the words is indicated by A₁. ४२५. ^१) Thus corr. by later hand from A₁ सत्यं; सत्यं also in G and R. ४२९. ^१) A₂ देव्यो.

- आ बाल्याद्यक्तदिव्योक्तिं तामलंकृतवीचनम् । दिव्याहो पृथिवीहोभ्यो नार्थिभ्योपि इदौ नृपः ॥४३३॥
 रणादित्यनृपामात्ये दूत्वायाते तथैव तम् । प्रत्याकवानेच्छुमावक्यौ सैव तद्वरणं वरम् ॥४३४॥
 435 तदर्थमेव कथितस्योत्पत्तिं तां ततः पिता । हुतं कुलूतभूभर्तुः सुहवः प्राणिनोदृष्टान् ॥४३५॥
 प्रहृष्टो विप्रकृष्टं तं देशं गत्वा व्यवसत ताम् । परिणीय रणादित्यः भुक्तान्तस्वाधिदेवताम् ॥४३६॥
 मर्त्यसंस्पर्शमीदृः सा महादेवी भवन्त्यपि । तं मावया मोहयन्ती न पस्पर्श कदाचन ॥४३७॥
 व्यधान्मायामयीं राजस्तल्पे स्वसदृशीं स्त्रियम् । स्वयं सा भमरीरूपा निर्जगाम बहिर्निशि ॥४३८॥
 स नाम्ना स्वस्य देव्याश्च कृत्वा छरगृहद्वयम् । माहेश्वरः शैललिङ्गे कारयामास कादभिः ॥४३९॥
 440 श्वः प्रतिष्ठाप्रसङ्गेन सज्जे तल्लिङ्गयोर्द्वयम् । देशान्तरागतः कश्चिद्वृषयामास दैववित् ॥४४०॥
 स दृष्टप्रत्ययः शश्वत्तयोर्घटितलिङ्गयोः । अश्मत्खण्डैः समण्डूकैर्बभावे गर्भमावृतम् ॥४४१॥
 किर्कतव्यतया मूर्धं प्रतिष्ठाविघ्नविह्वलम् । दिव्यदृष्टिः स्वयं देवी ततो राजानमब्रवीत् ॥४४२॥
 राजगिरिस्ततोद्वाहे पौरोहित्यं पुरा भजन् । स्वमर्चादेवमावृतं पूजाभाण्डात्प्रजापतिः ॥४४३॥
 तां विष्णोः प्रतिमां वीक्ष्य पूजितां तेन धूर्जटिः । भूम्यामिव तदा मेने शक्तिरूपां विना शिवम् ॥४४४॥
 445 निमन्त्रितैर्दीकितानि रत्नान्यथ छरासुरैः । पिण्डीकृत्य स्वयं चक्रे लिङ्गं भुवनवन्दितम् ॥४४५॥
 तां विष्णुप्रतिमां तच्च लिङ्गमीशानपूजितम् । स्वयं प्रजासृजः पूज्यं कालेनादत्त रात्रयः ॥४४६॥
 तेनाप्यभ्यर्च्यमानं तल्लङ्कायामभवधिरम् । देवद्वयं रात्रयान्ते नीतमासीच्च वानरैः ॥४४७॥
 तिर्यक्तया ते कपयो मुग्धा हिमनगौकसः । शान्तौत्सुक्याः शनैर्देवी न्यधुरुत्तरमानसे ॥४४८॥
 प्रागेव सरसस्तस्मात्कुशलैः शिल्पिभिर्मया । नावुद्धतौ प्रातरत्र प्राप्ता ब्रह्मस्वसंशयम् ॥४४९॥
 450 तयोः प्रतिष्ठा क्रियतामित्युक्ता पृथिवीभुजम् । देवी प्रयाता भुक्तान्तं सिद्धान्तस्मार खेचरान् ॥४५०॥
 ते' ध्यातमात्राः संप्राप्ता देव्यादेशेन पाथसः । उद्धृत्य नृपतेर्धोनि देवौ हरिहरौ न्यधुः ॥४५१॥
 दिव्यैः प्रसूनैः संवीतौ हरनारायणौ जनः । प्रातर्नृपगृहे दृष्ट्वा परं विस्मयमावयौ ॥४५२॥
 सज्जे प्रतिष्ठालभेयं माहेश्वरतया नृपः । रणेभ्यश्चरतिष्ठायां पूर्वं यावत्समुद्यतः ॥४५३॥
 रणारम्भानुभावेन तावदेवाद्भुतावहः । स्वयं पीठे रणस्वामी भिक्ष्वा यन्त्रमुपाविशत् ॥४५४॥
 455 कर्तुं प्रभावजिज्ञासां रात्र्यां दत्तधनस्ततः । स स्वयंभूः स्वयं भक्तांस्तान्मान्वामानवापयत् ॥४५५॥
 कुम्भदासतया क्षत्रः सिद्धो ब्रह्माभिधो वसन् । परिहाय तयोर्देव्या प्रतिष्ठाकर्म कारितः ॥४५६॥
 स वृत्तप्रत्यभिज्ञः सन्प्रतिष्ठाप्य रणेभ्यश्चरम् । व्योम्ना ब्रजब्रजस्वामिप्रतिष्ठां गूढमावधे ॥४५७॥
 जनास्त्बलक्षयन्यत्स स्वयं पीठमवातरत् । इति केवामपि इति प्रवादोद्यापि वर्तते ॥४५८॥
 सां ब्रह्मप्रतिमं सिद्धं देवी ब्रह्मविदां वरम् । अकारं वत्समुद्दिश्य परार्थं ब्रह्ममण्डपम् ॥४५९॥
 460 रणारम्भास्वामिदेवौ दंपतिभ्यां व्यधीयत । मठः कामुपतानां च ताभ्यां प्रद्युम्नमूर्धनि ॥४६०॥

४४०. १) A, gloss शिवलिङ्गद्वयम्. ४४३. १) Thus A₂; A₁ 'धत्त' ४५१. १) १) Thus corr. by later hand from A₁ स. 'मात्र, पाथस.—') Thus A₂; A₁ 'व्यधुः'. ४५३. १) Thus A₂; A₁ 'लिङ्गे'. ४५५. १) Thus corr. by A₂ from A₁ रात्रा.—
 १) Thus A₂; A₁ 'भक्तांस्तान्'. ४५६. १) A₂ gloss हरिहरौ. ४५८. १) Thus A₂; A₁ 'वत्सम्'. ४५९. १) Thus corr. by later
 hand from A₁ स.—') Thus corr. by A₂ from A₁ परार्थम्.—') Thus A₂; A₁ 'सत्तमम्'. ४६०. १) A₂ gloss प्रद्युम्नमूर्धनि
 शारिकानिरो.

आरोग्यशाला निरवापुलाभत्वाय रोषिणाम् । तेन सेवामुत्सीदेवीमवशान्त्यै च कारिता ॥४६१॥
 क्वार्ति रणपुरस्वामिसंज्ञया सर्वतो गतम् । स सिंहरोषिकाग्रामे मार्तण्डं प्रत्यपादयत् ॥४६२॥
 अमृतमभया तस्य राक्षः पञ्चान्यथा कृतः । दक्षिणेस्मिन्नेशस्य पार्श्वे देवोमृतेश्वरः ॥४६३॥
 मेघघाहनभूर्भृगुपत्न्या भिज्जाकन्या कृते । विशारेपि तथा बुद्धविम्बं साधु निवेशितम् ॥४६४॥
 राक्षे देवमुरन्ताय साधुक्रोशाय कैकदा । पातालसिद्धिं मन्त्रं प्रह्वौ हाटकेश्वरम् ॥४६५॥ 465
 मा भूमोपास्य मत्प्राप्तिरिति मत्वा तथार्पितम् । अस्त्राधयस्व तं प्राप्य वशान्तं वस्तराम्बहून् ॥४६६॥
 कृत्वेष्टिकापथे कष्टं तपो नन्दिशिलां गतः । भूरिभिर्वस्त्रैर्मन्त्रसिद्धेः प्रणयितां ययौ ॥४६७॥
 स्वप्रेथ सिद्धिलिखे जाताभङ्गुरनिधयः । चन्द्रभागाजलं भित्त्वा अमुचेः प्राविशद्विलम् ॥४६८॥
 बिलेपावृतातां याते दिवसान्येकविंशतिम् । प्रविश्य पौराण्यभिन्ये दैवलीभोगभोगिताम् ॥४६९॥
 एवं स भूपतिर्भुक्तां भुवं वर्षशतत्रयम् । निर्वाणश्राव्यनिर्घृष्टि पातालैर्धर्ममासदत् ॥४७०॥ 470
 साधुने नृपतौ याने दैतेयदधितामिकम् । देवी सा वैष्णवी शक्तिः श्वेतद्वीपमगादत् ॥४७१॥
 राजवंशेश्वनेकेषु राजोर्वेशहये परम् । हयोरेवात्र निर्भीष्टं प्रजावास्तव्यमागतम् ॥४७२॥
 रणादित्यस्य गोमन्दवंशे रामस्य राधये । लोकान्तरवृत्तत्वापि ययोरंशभुजः प्रजाः ॥४७३॥
 विक्रमाक्रान्तविश्वस्य विक्रमेश्वरकृच्छतः । तस्यासीद्विक्रमादित्यस्त्रिविक्रमपराक्रमः ॥४७४॥
 राजा ब्रह्मगलूनाभ्यां सचिवाभ्यां समं गहीम् । सोपलीहासवसमो हासत्वारिंशतिं समाः ॥४७५॥ 475
 चक्रे ब्रह्ममठं ब्रह्मा गलूनो लुप्तदुष्कृतः । रक्षावल्यास्त्रया वध्वा विहारं निरमापयत् ॥४७६॥
 राजानन्तरजसस्य राजाभूतदमन्तरम् । नापितारातिभृगालो बालादित्यो बलोर्जितः ॥४७७॥
 लवणार्णवपानेन तर्षोरकर्षमिबोद्धहन् । यत्पतापो रिपुस्त्रीणां सनेत्राम्योमजन्मुखम् ॥४७८॥
 आसन्न्येरिमनोगाधधोदण्डा इवाहताः । यस्याद्यापि जयस्तम्भाः सन्ति ते पूर्ववारिणौ ॥४७९॥
 प्रभावाङ्गेन वज्रालाङ्घ्रिस्था येन ज्वधीयत । कार्मरीकनिवासाय कालम्यास्यो जनाभयः ॥४८०॥ 480
 कश्मीरेषु धनोदयमहारं हिजम्भनाम् । राजा मडबराज्ये यो भेडराज्यमकारयत् ॥४८१॥
 विशां विपाटितारिष्टमरिष्टोत्सादने ज्वधात् । वलया वस्त्र बिम्बोष्ठी बिम्बा बिम्बेश्वरं हरम् ॥४८२॥
 धानरो मन्त्रिणस्तस्य त्रयो मडसुरीकसोः । सेतोथ कारका आसन्न्यङ्कुशवुधमालवाः ॥४८३॥
 बभूव तस्य भुभर्तुर्भुवनानुसविधमा । तनयानङ्गलेस्त्राख्या भृङ्गारोदधिकौमुदी ॥४८४॥
 तां वीक्ष्य लक्ष्मणोपेतां मृगशीं पितुरन्तिके । अमोघप्रत्ययो ज्यक्तं व्याजहारेति दैववित् ॥४८५॥ 485
 भविता तत्र जामाता जगतीभोगमाजयम् । स्वदन्तमेव सास्त्राज्यं गोवन्दाम्बवजन्मनाम् ॥४८६॥
 सुतासंतानसाकाज्यमनिच्छन्नय पार्थिवः । दैवं पुरुषकारेण जेतुमासीत्कृतोद्यमः ॥४८७॥

४६१. ¹) Thus A; R G वंशान्तं; Edd. वसन्त. ४६०. ¹) Thus A₂; A₁ ततो. ४६८. ¹) Thus corr. by later hand from A, वान्त. ४७०. ¹) Thus corr. by A₂ from A, भुवा.—²) Thus A₂; A₁ 'मेश्वर'. ४७१. ¹) A, gloss वंशे.—²) A, gloss वयोः शम्भवादिस्त्रयो. ४७५. ¹) Emended; A R G 'जलुरा'. ४८०. ¹) The words from कालम्यास्यो to कारका in verse 483 have been supplied by A₁ at a later date and in a smaller handwriting, partly in space left for this purpose, partly in margin. ४८१. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ 'मिश्रा'. ४८२. ¹) A, gloss रीसाने. ४८३. ¹) See note to verse 480 above.

- अराजान्वायिने दत्ता मेवं साम्राज्यहारिणी । मत्वेति प्रददौ कन्यां न कस्यैव न भुञ्जे ॥४८८॥
 हेतुं स रूपतामात्रं कृत्वा जामातरं नृपः । अथाश्वत्थकायस्त्र्यं चक्रे दुर्लभवर्धनम् ॥४८९॥
 490 मातुः कार्कोटनगरेण सुखातायाः समीपुषा । राज्यायैव हि संजातो राजा वाञ्छाधि तेन सः ॥४९०॥
 निश्चिन्वते हि जंगम्या यमेवायोग्यमाग्रहात् । जिगीषयेव तत्रैव निदधाति विधिः भुञ्जम् ॥४९१॥
 मात्सर्येण जहङ्गहन्निवसुशे भूमभ्रजे योग्यतां ज्ञात्वा स्वां निदधत्स्वियं दिनपतिर्हास्यः प्रज्ञान्स्त्रुन्मुखाः ।
 दैवं वेत्ति न यः शिखी नु परतो नामास्तु तत्संभवाः स्युर्दीपा अपि यद्दशेन जगतस्तिग्माभुविस्मारकाः ॥४९२॥
 धिया भाग्यानुगामिन्या चेष्टमानो नवोचितम् । अभूत्सर्वस्य चक्षुष्यः स तु दुर्लभवर्धनः ॥४९३॥
 प्रज्ञया चोत्तमानं तं प्रज्ञादित्य इति प्रथाम् । कौवीरभाग्यस्वाम्यं च शनकैः अभुरोनयत् ॥४९४॥
 495 पित्रोः प्रेयस्तयोद्भूतां तारुण्यादिमदेन च । राजपुत्री यथावत्तु गणयामास नैव तम् ॥४९५॥
 स्त्रैरिणीसंगमो भोगा युवानोमे पितुर्गृहम् । पत्युर्मदुस्त्वमित्वस्याः किं नाभूच्छीलविप्रकृत् ॥४९६॥
 सा नित्यदर्शनाभ्यासाच्छनकैर्विशता मनः । अनङ्गलेखा स्त्रेण संश्रयुज्यत मन्त्रिणा ॥४९७॥
 छन्नमेतसुखाभ्यासनष्टहीभीतिसंभवा । धाष्ट्यं दिनानिं वान्ती ततस्तन्मयतां ययौ ॥४९८॥
 स मन्त्री दानमानाभ्यां वशीकृतपरिच्छदः । अन्तःपुरे यथाकामं विजहार तया सह ॥४९९॥
 500 उपलेभे च शनकैस्तस्यास्तं शीलविप्रवम् । विरागलिङ्गैश्च यज्ञिर्भीमान्दुर्लभवर्धनः ॥५००॥
 सखीमध्ये रहः स्मेरा विवर्णा भर्तृदक्षिणे । अकाण्ड एव मोक्षाय परयन्ती सस्मितं पथः ॥५०१॥
 पत्युः कोपे कृतावज्ञा भूनेत्रचिबुकाच्छनैः । तदमिषं भावमाणे सस्मितं न्यस्तलोचना ॥५०२॥
 तत्तुल्यगुणनिर्विण्णा तद्विपक्षस्तुतौ रता । रिरस्तां तस्य संलक्ष्य सखीभिर्वैजसंकया ॥५०३॥
 तत्तुम्बने भुमकण्ठी तदाश्लेषेसहाङ्गका । तत्संभोगे त्यक्तहर्षा तत्तल्पे व्याजनिद्रिता ॥५०४॥
 505 भवेदि प्रायशो योषिस्तेमविक्रीतचेतना । निवेदयन्ती दौःशील्यापिशानावेद्यवैकृतम् ॥५०५॥ कुलकम् ॥
 निगूढदारदीरात्मवन्निताहशवपुस्ततः । भुजान्तमविशज्जातु निशि दुर्लभवर्धनः ॥५०६॥
 लोपयस्तरतहान्तिस्तुलभस्त्रापनिःसहाम् । दुर्जोरभर्तुरङ्गेषु मत्तुप्रामिष बलभाम् ॥५०७॥
 आसिरगलितावेगैः कम्पयन्तिः कुप्पाङ्कुरौ । निवेदयन्तीं तत्कालमेव निर्वहणं रतेः ॥५०८॥
 भग्नस्यापि कुपो हेतुं पुनरप्यस्तमावहाम् । तां तयावस्थितां वीक्ष्य स प्रजम्बाल मन्मुखा ॥५०९॥
 510 यजिहीर्षुः स रोषेण विमर्शेन विचारितः । महत्त्वेन महत्त्वेन निवृत्तं स्वममन्वत ॥५१०॥
 ततस्तथाविधः क्षुब्धस्त्रकोपावेशसागरः । विचारवेलया तस्य बलाच्छममनीयत ॥५११॥
 नमस्तस्मै ततः कोन्धो गण्यते वशिनां धुरि । जीर्यन्ते येन पर्वाया ईर्ष्याविषविषूचिकाः ॥५१२॥
 सोचिन्तयदहो कदाधेष्टारागानुगा इमाः । विचारवन्ध्याः शिष्यन्ते क्षिप्रं यामिरधो वराः ॥५१३॥

४८८. ¹) A, gloss मूलकुलीरकाय दत्ता. ४८९. ¹) कृत्वा जाय supplied by A, in space left by A, ४९०. ¹) Thus corr. by A, from A, सवेमुषा.—²) Thus corr. by A, from A, सा. ४९२. ¹) Emended; A B G जहङ्गहन्निव.—²) Thus A,; A, स.—³) A, gloss दूरे इत्यर्थः. ४९५. ¹) A, gloss बलवित्तमर्वाता. ४९७. ¹) Emended; A संयुक्त. ४९९. ¹) A, सन्म. ५००. ¹) The text from नाम्दुर्लभवर्धनः to the end of verse 507 below has been supplied by A, partly in space left by A, partly in margin. ५०४. ¹) Emended with Edd.; A निद्रिता. ५०७. ¹) A, दुर्जाल, with v. l. as above.—²) See note to verse 500 above. ५०८. ¹) Thus corr. by A, from A, वन्ती. ५११. ¹) Thus corrected by A, from A, कदाः यदहो.

कीति नामेन्द्रिचार्योयमिन्द्रिचार्यं यथा परे । तथैव सर्वसामान्या वशिष्ठामण काः क्षुधः ॥५१४॥
 निसर्गतारला नारीः की निषन्धयितुं क्षमः । निषन्धणेन किं वा स्वाद्यस्ततां स्मरणोचितम् ॥५१५॥ 515
 यः भुनोति संसर्गं एकार्थाभिनिविष्टयोः । रागिणोर्यदि मानः स कोवमानस्तवः परः ॥५१६॥
 ममकारो मृगाक्षीषु क इवायं सचेतसाम् । स्वदेहेनुपपन्नोपि यः सोम्यत्र कथं मतः ॥५१७॥
 उद्देहोत्पादनादेशा बभूवा चेत्यतिभाति मे । रागस्तद्विस्मृतः कस्मान्मूलमुद्देगशास्त्रिनः ॥५१८॥
 सप्तपातालनिक्षिप्तमूलो रागमहीरुहः । भूमिभूतमनुत्पाद्य द्वेषमुन्मूलयति कथम् ॥५१९॥
 द्वेषो मामैव दुर्धरो जितो येन विवेकिना । अणार्धैवैव रागस्य तेन मामपि नाशितम् ॥५२०॥ 520
 वीक्ष्यैतद्विषया वृष्ट्या रागिणां वाच्यमौषधम् । ईर्ष्या जेषा ततो रागः स्वयमाशाः पलायते ॥५२१॥
 इति ध्यात्वालितवर्णान्खड्गस्योभुक्पल्लवे । बभूवोपि न हतो वस्त्रं स्मर्तव्यं तत्तवेत्यसौ ॥५२२॥
 जनैरलक्ष्यमाणेषु याते दुर्लभवर्धने । स्वस्तनिष्ठः स मन्त्री तद्दृष्ट्वा वर्णानवाचयत् ॥५२३॥
 वाक्षिण्यात्माणदस्यास्य खड्गः स मनसा तदा । विसस्मरान्खलेखां दध्यौ तु मस्तुपक्रियाम् ॥५२४॥
 तस्योपकर्तुमचितं प्रतिकारमिच्छोधिस्ताविशद्य तु मनः स्वरक्षणपक्षिः ।
 वृणोचरे परिचयपण्यं प्रवेदे निर्निद्रता न तु कदाचन राजपुत्री ॥५२५॥ 525
 भूत्वा सप्तविंशतिमश्वान्स चतुर्भिर्मलैर्वन्ध्यां मूर्धनि रत्नं नृपतीनाम् ।
 तस्मिन्काले लोकमन्त्राणोज्ज्वलकृत्यो बालादित्यो बालशशाङ्काङ्कितमौलेः ॥५२६॥
 पूर्वं विपन्नतनवेभिजनस्य शेषे गोनन्दसंततिरजायत तत्र शान्ते ।
 शान्दग्निभुवनलिनाथ इदमविष्टतोयौषपादितविसा नलिनीष डीना ॥५२७॥
 अथ शिथिलितमुख्यामात्यवैमत्यविग्रः कनकघटमिमुखौः पावनं तीर्थतोयैः ।
 कथमपि स कृतज्ञो राजजानातुस्त्वैर्यथित विधिवरिष्टं मूर्ध्नि राज्याभियेकम् ॥५२८॥
 कार्कोटप्रभवः प्रभुः स मुकुटप्रस्तुतमुक्ताकणखोतमेयिकृणाङ्कुराङ्कितवृहद्वाह्मर्षीमुहुरम् ।
 ज्ञातिप्रीतिसतोषशेषफणभृत्संफुल्लवृक्षपल्लवन्वासावर्जकहाटककाञ्जपटलखण्डधामशोभोभवत् ॥५२९॥
 अथ त्रिगलिता गोनन्दोर्ध्वभुजोभिजनाच्छुचेरतिभुचिनि मूः कार्कोटाहेः कुले व्यथित स्थितिम् ।
 विरपरिचितात्स्वर्गाभोवाध्वनः पतनं भिता त्रिभुवनगुरोः शोभोर्मीलाविशामरनिष्ठगा ॥५३०॥ 530
 १० ॥ ५३६ ॥ आहितः ५३ ॥ सं १०६९॥
 इति श्रीकाश्यपिरिकमहायामात्यश्रीवज्रकर्मप्रमुखोः कर्मणस्य कृतो राजतरङ्गिण्यां तृतीयस्तरङ्गः ॥

५१४. ¹) A, gloss विरोधः. ५२२. ¹) Thus corr. by A, from A, 'मस्तुपक्रिया'. ५२३. ¹) मन्त्री व supplied by A, in space left by A, ५२४. ¹) तथा वि supplied by A, in space left by A, ५२६. ¹) Thus A, altered by A, to ज्ञाति. —
²) A, gloss कर्मानिस्तव्यः. ५२७. ¹) A, gloss तस्मिन्. ५२८. ¹) A, gloss खड्गः. ५२९. ¹) Thus corr. by A, from A, कार्कोट. Colophon. ²) A, add here लिखितस्यैव नवा राजानकरणकन्देन.

॥ चतुर्थस्तरङ्गः ॥

- तद्दीप्त्यतिरेकमद्रितनयादेहेन मिथीभवन्निष्पत्सुहमिह व्यपोहतु वपुः स्थाणोरभवाणि वः ।
 वेण्या भोगिवधूशरीरकुटिलहयामस्विषा वेष्टिता जूटाहेरपि यत्र भाति हयितामूर्त्येव पृक्ता तनुः ॥१॥
 स महीं राजकन्यां च प्राप्तवानेकतः कुलात् । रत्नानां च सुतानां च राजाभूद्भ्राजन् शनिः ॥२॥
 पतिगोपितदौःशील्या तुल्यसौभाग्यगौरवा । अनङ्गभवनं चक्रे विहारं नृपतिप्रिया ॥३॥
 शिशुरेवायुषोल्पत्वं देवशोक्तं विचिन्तयन् । राज्ञः द्युतो मल्हणाख्यो मल्हणस्वामिनं व्यधात् ॥४॥
 5 पारिविशोककोटादौ प्रवृत्तप्रतिपत्तिना । अदीयत द्विजेभ्यश्चन्द्रधामः क्षमाभुजा ॥५॥
 श्रीनगयीं प्रतिष्ठाप्य दुर्लभस्वामिनं हरिम् । बद्धविशता स वर्षाणां क्षमावृषास्तमुपाययौ ॥६॥
 अनङ्गदेव्यां संभूतस्तस्य दुर्लभकः द्युतः । शशास वासवसमस्ततो बद्धमतीं कृती ॥७॥
 मातामहस्य यो माया दौहित्रस्तनयीकृतः । प्रतापादित्य इत्याख्यां तत्कुलानुगुणं हरे ॥८॥
 औडेनैडबिडात्प्राप्तभिया यन्मन्त्रिणा कृताः । अमहारा हनुमता पुण्यानुमतसंपदा ॥९॥
 10 प्रतापतापितारातिः प्रतापपुरंपत्तनम् । मधवजगरस्पर्धं दीर्घबाहुर्व्यधत्त सः ॥१०॥
 नानादिगन्तरायाततत्तत्क्रयिकसंकुले । नोणभिधोवसत्तस्य देशे रौहीतको वणिक् ॥११॥
 रौहीतदेशे जातानां निवेशाय द्विजन्मनाम् । महागुणो नोणमठं पुण्यज्येष्ठं चकार सः ॥१२॥
 स जातु राजभवेन राज्ञा प्रीत्या निमन्त्रितः । अर्चितोभवदेकाहमुपचारैर्नृपोन्नितैः ॥१३॥
 प्रातः सुस्नासिकां प्रेम्णा पृष्टोऽथ पृथिवीभुजा । शीर्षव्यधामकथयत्प्रजातां दीपकज्जलैः ॥१४॥
 15 ततः क्रमेण नृपतिस्तेन जातु कृतार्थनः । वसंस्तदास्पदेद्राक्षीत्क्षपायां मणिदीपकान् ॥१५॥
 विलासित्वेन लक्ष्म्या च तादृश्या तस्य विस्मितः । अथ द्विजाण्यहान्यासीत्तत्रैव स कृतार्हणः ॥१६॥
 एकदा तेन तत्कान्ता व्यलोकि ललिताकृतिः । श्रीनरेन्द्रप्रभा नाम हर्म्ये हिमकरानना ॥१७॥
 उरोजपूर्णकुम्भाङ्गा सदूर्वाहितविभर्मा । मूर्तिमन्मङ्गलमिव स्मरस्यं च गृहस्य च ॥१८॥
 हर्म्यस्य निर्जनतया स निःशङ्कुविहारिणीम् । तां विलोक्यानवशाज्जिमभिलाषेण पस्पृशे ॥१९॥
 20 सापि दर्शितमालीभिः किंचित्साक्षीकृतानना । अपश्यत्काश्यपीकान्तं भोजविभान्तया वृशा ॥२०॥
 प्राजन्मप्रेमबन्धाद्वा निवेशाद्वा मनोभुवः । सपक्षपातं सा तस्य दृष्ट्यैव विदधे मनः ॥२१॥
 क्षणादलब्धस्पर्शोऽपि तां सौभाग्यद्वधामयीम् । मज्जानमपि संस्पृश्य स्थितामिव विवेद सः ॥२२॥

१०. ^{१)} A₂ gloss तापट्. १२. ^{१)} A₂ gloss स्थितये. १४. ^{१)} Thus corr. by A₂ from A₁ प्रजातां. १५. ^{१)} Thus corr. by A₂; A₁ seems to have read कृताननः. १८. ^{१)} A₁ gloss सन्तो च तावत् सवत् ताभ्यां आहितो विभर्मा यथा.—^{२)} व स्वरस्य supplied by A₂ in space left by A₁. २१. ^{१)} Thus corr. by A₂ from A₁ निवेशाद्वा. २२. ^{१)} Thus corr. by later hand from A₁ मज्जानामपि.

हर्षस्तम्भपञ्चगात्री क्षणं भूत्वा जगाम सा । आवाच्यं वक्तुं परवर्णी कार्ष्णिह तं मुहुर्मुहुः ॥२३॥
 गृहीतद्वयस्तन्वास्तावतीव महीपतिः । स विन्ताजिह्ववन्तो राजधानीं क्षमैवेवौ ॥२४॥
 तत्र तस्य तदाकारध्वावादिनवभुवः । सममन्तःपुरग्रीत्वा प्रपेदे ताम्रं तनुः ॥२५॥ 25
 अविन्तवस्त धिक्कष्टं कठोयमभुवः । अस्मिन्ने मानसोद्याने रागनाभा विचक्रुः ॥२६॥
 अहो नु ह्रमन्त रागवृत्तिभित्तं विजित्वा वा । विवेकादीन्यध्याहरे ह्रदः परिपन्थकान् ॥२७॥
 भाव्यं कौलीनधीतेन येन भूमिभृता सता । तस्य मे दुःसहः कौर्म सदाचारविपर्वणः ॥२८॥
 तत्र दारापहरणं राजैव कुर्वते विशाम् । परः को नाम तत्रास्तु ह्यसिमा नीत्यतिक्रमे ॥२९॥
 विमृष्यन्ति भूपालो विस्मेर्तुमभवत्तमः । न पश्यति साधुसेव्यां न च तां दीर्घतोषकाम् ॥३०॥ 30
 तमत्र प्रथितास्वास्थं वेदीयोमरणं वणिक् । स जगज्जातवृत्तान्तः ह्रजतो विजनेज्जयीत् ॥३१॥
 इमामवस्थां प्राप्नोति किं धर्मेण निरुध्यते । न प्राणसंज्ञये जन्तोर्दृष्ट्वं नाम किंचन ॥३२॥
 यन्मतानि प्रतीक्ष्यन्ते विमुषैर्धर्मसंज्ञये । तेषामपीदृशे कृत्वे भूयते संयमध्ययः ॥३३॥
 यशोपुरोधावुचितं नापि हेतुमुपेक्षितम् । स्वकीर्तिर्न परासुनां कीर्णां कर्णरसावना ॥३४॥
 माभून्मदनुरोधस्ते त्वत्प्रियायै हि-पार्ष्णिह । प्राणा अपि न मे यस्या इन्द्रियार्थेषु का कथा ॥३५॥ 35
 एवमुक्तोपि नादस्ते तां चेत्तस्मां दुरास्पदात् । गृहतां नर्तकीभूत्वा नृसङ्गत्वान्मधारिता ॥३६॥
 तेनेति प्रथमाणः स बलिना च मनोभुवा । प्राणज्जातमत्र जपाह कथंविनां सुतोषनाम् ॥३७॥
 कृत्वेकदातैः सापास्ततादृक्चारित्रलाघवा । अरेन्द्रमहिषीं चक्रे श्रीनरेन्द्रेऽथरं हरम् ॥३८॥
 क्रमेण च प्रजापुण्यैश्चन्द्रापीडाभिधं सुतम् । प्राप्नोह पार्ष्णिहवभूमिधानमिव मेदिनी ॥३९॥
 तस्याभिजनमालिन्धं स्वच्छैरच्छेदि तदुणैः । शशाङ्गमकवर्णैः कार्णव्यमाकरोत्थं मणेरिव ॥४०॥ 40
 धूम्राद्दमलीमसाल्मन्धि पयः स्रूते वनस्योद्गमो लोहस्यातिशितस्य जातिरचलात्कुण्डाद्दममालामयात् ।
 किंचात्यन्तजडाज्जलाद्युतिमतो ज्वालाध्वजस्योद्गमो जन्मावर्त्यनुकारिणो न महतां सत्त्वं स्वभावाः कश्चित् ॥४१॥
 तारापीडोपि तनयः क्रमात्तस्यामज्जयत् । अविमुक्तापीडनामा मुक्तापीडोपि भूपतेः ॥४२॥
 वज्रादित्योदयादित्यललितादित्यसंज्ञकाः । प्रतापादित्यजाः ख्याताश्चन्द्रापीडावप्येते ॥४३॥
 वर्णान्पञ्चाशतं मुक्ता भुवः दुर्लभभूपतिः । पुण्यनिःश्रेणिभिः पुण्यामादरोह दिवं क्षमैः ॥४४॥
 राजपूडामणिः श्रीमांश्चन्द्रापीडस्ततोभवत् । पीडितेषुस्त्रिषा कीर्त्या कलेः पीडां चकार वः ॥४५॥ 45
 एकपादाकृतिर्धर्मः समस्येवोद्भिन्नो नृपैः । भुवःशोककृता येन पादैः संयोजितस्त्रिभिः ॥४६॥
 वं क्षमाविक्रममुखाः परस्परविरोधिनाः । सिधेचिरे गुणास्तुल्यं दिव्योद्यानमिवर्तयः ॥४७॥
 स्थाने स्थाने यदीया भीस्तुल्यमाप्याधवन्त्यभूत् । हुमानुद्यानकुल्येव निखिलाननुजीविनः ॥४८॥
 दीर्घास्त्यक्तान्यभूषेषु वं भुवः भीरशिभियत् । मार्गाद्रिष्योपकालुष्यं क्षिप्त्वा सिन्धुरिवार्णवम् ॥४९॥

२३. ') चार supplied by A₂ in space left by A₁. २९. ') मित्ता supplied by A₂ in space left by A₁. ३०. ') वल्ली supplied by A₂ in space left by A₁. ३४. ') Thus corr. by A₂ from A₁. "दुर्लभ".—') Thus corr. by A₂ from A₁. कीर्णक". ३६. ') A₂ वरा.—') A₂ gloss देवगुहात्. ४०. ') A₂ gloss कुल्येव.—') Thus corr. by A₂ from A₁. "ककषे". ४९. ') Thus corr. by A₂ from धूम्राद्. —') Thus corr. by A₂ from A₁. "वनस्योद्गमो".—') Thus A₂ with A₁ gloss भूमि. R G Edd. wrongly जन्मावर्त्य.

- 50 कार्यज्ञो यो न तद्युक्ते यत्फलभूद्विषयधीः । परे समाचरन्स्तुत्यं स्मूयमानस्त्वपां दधे ॥५०॥
 व्यनीयत न योमातैर्विनयं तान्स्वशिक्षयत् । वयं न भिद्यते कैश्चिन्निरयन्वान्मणीस्तु तत् ॥५१॥
 मर्याधर्मभयादासीत्सत्याज्यो धर्मसंशये । निजोपि पक्षः कुलिशवासादिव गरुत्मतः ॥५२॥
 न्याप्य दर्शयता यत्मे तेन राज्ञा प्रवर्णिताः । स्थितयो वीतमन्दं भास्वतेव दिनक्रियाः ॥५३॥
 नियन्त्रिता यद्गणितस्तद्गुणोदीरणदियम् । अतिप्रसङ्गमङ्गान्तजेवसावापितः पुनः ॥५४॥
- 55 तस्य त्रिभुवनस्वामिपासादारम्भकर्मणि । चर्मकृत्कोपि न प्रादान्कुटीं क्षेत्रोपयोगिनीम् ॥५५॥
 शश्वत्प्रतिभृतार्थानां नवकर्माधिकारिणाम् । नैसर्गिकापहयस्तः सूत्रापातं न वक्षमे ॥५६॥
 विज्ञापितोय नैरेत्य तमर्थं पृथिवीपतिः । तानेव सागसो मेने चर्मकारं न तं पुनः ॥५७॥
 सोभ्यधासान्भिगेतेषामपेक्षापूर्वकारिताम् । पागेव धैरपृष्टा तं प्रविष्टं नवकर्मणि ॥५८॥
 नियम्यतां विनिर्माणं यद्वाग्यव विधीयताम् । परभूम्यपहारेण सुकृतं कः कलङ्कयेत् ॥५९॥
- 60 ये ब्रह्मरः सदसतां ते धर्मविगुणाः क्रियाः । वयमेव विदध्मश्चेद्यानु न्याय्येन कोधना ॥६०॥
 इत्युक्तवति भूपाले प्रेषिता मन्त्रिपर्वदा । पार्थात्पादुकृतस्तस्य दूतः प्राप्तो व्यजिज्ञपत् ॥६१॥
 हृष्टमिति स्वामिनं ब्रह्मं स च ब्रूते न चेन्मम । युक्तः प्रवेश आस्थाने वाद्याल्यवसरेस्तु तत् ॥६२॥
 अन्येषुरथ भूपेन स बहिर्दत्तदर्शनः । पुण्यकर्मणि नो विघ्नः किं त्वमेवेत्यपृच्छयत् ॥६३॥
 प्रतिभानि गृहं तद्येष्टम्यं तत्र ततोधिकम् । तदर्थ्यतां धनं वापि भूयैव चाभ्यधीयत ॥६४॥
- 65 तूष्णीं स्थितं ततो भूपं चर्मकारो व्यजिज्ञपत् । दन्नांमुत्तुन्नैस्तस्मत्त्वमानं ज्ञातुमिच्छयत् ॥६५॥
 राजन्विज्ञाप्यते किञ्चिदस्माभिर्व्यथाशयम् । न स्थेयमवलम्बेन तत्र ब्रह्मा सता त्वया ॥६६॥
 नाहमूनः शुनो नास्ति काकुत्स्थात्पार्थिवः पृथुः । क्षुभ्यन्तीवाद्य तत्सभ्याः संतोषेस्मिन्किमावयोः ॥६७॥
 जातस्य जन्तोः संसारे भङ्गुरः कायकञ्चुकः । भङ्गताममताख्याभ्यां शङ्कुभ्यामेव बध्यते ॥६८॥
 कङ्कुणाङ्गदहारादिशोभिनां भवतां यथा । निर्विकचनानामस्माकं स्वदेहेर्ह्यक्रिया तथा ॥६९॥
- 70 देवस्य राजधान्येवा यादृशी सौधहासिनी । कुटी घटमुखानुदतमोरिस्तादृशी मम ॥७०॥
 आ जन्मनः साक्षिणीयं मातेव सुखदुःखयोः । मटिका, लोटयमानाद्य नेक्षितुं क्षम्यते मया ॥७१॥
 नृणां यद्वैदमहरणे दुःखमाख्यातुमीश्वरः । तद्विमानच्युतोमत्यो राज्यभट्टोय पार्थिवः ॥७२॥
 एवमप्येत्यं मद्देहं सा चेदेवेन वाच्यते । सदाचारानुरोधेन दातुं तदुचितं मम ॥७३॥
 इति तेनोत्तरे दत्ते भूभृदस्त्वा तदास्पदम् । कुटीं जग्राह वित्तेन नाभिमानः शुभार्थिनाम् ॥७४॥
- 75 जवाचचर्मकारस्तं तत्र स व्यज्जिताञ्जलिः । राजन्धर्मापुरोधेन परवत्ता तवोचिता ॥७५॥
 अविग्रहेण धर्मेण पाण्डुसूनोः पुरा यथा । धार्मिकत्वं तथा तेषां मयास्पृश्येन वीक्षितम् ॥७६॥
 स्वस्ति तुभ्यं चिरं स्थेया धर्मा वृत्तान्तपद्धतीः । दर्शयन्तीदृशीः शुद्धाः भवेया धर्मचारिणाम् ॥७७॥

५०. ¹) Thus A₃, A₁, "चरन्स्तुत्यं. ५१. ¹) Thus A₃, A₁, नाभ्यैर्वि G R Edd. follow A₂.—²) A₂, gloss रक्षी.
 ५२. ¹) Thus corr. by A₁ from A₂, वस्व च.—²) Thus A₃, A₁, "लता. ५३. ¹) A₁, gloss मन्देहा नाम राजसविरोपाय.
 ५४. ¹) A₁, gloss अस्मानि. ५५. ¹) A₁, gloss चर्मकारव. ५६. ¹) A₁, विज्ञाप्यते.—²) Thus corr. by A₁ from पृथिवीपति.
 ५७. ¹) A₁, नास्ति. ५८. ¹) A₁, उदेव.—²) Thus corr. by later hand from A₂, देव व; A₂, gloss दुपेण. ५९. ¹) A₁, ततः.
 ६०. ¹) A₁, मयास्पृश्येन; A₂, gloss अयमेन.

एवं निष्कल्मषाचारः स चक्रे पावनीं भुवम् । राजा विभुवनस्वामिकेशवस्य प्रतिष्ठया ॥७८॥
 कृत्यैः प्रकाशदेव्याख्या प्रकाशाकाशकान्तिभिः । प्रकाशिकाविहारस्य तत्पत्नी कारविष्यभृत् ॥७९॥
 गुर्गमिहिरदत्ताख्यस्तस्योदात्तगुणोभवन । विन्धंभरस्य गम्भीरस्वामिनाम्नो विभावकः ॥८०॥ 80
 सर्वाधिकरणस्यैवोच्छेत्ता छलितकामिभिः । नगराधिकृतस्तस्य छलितस्वामिनं व्यधात् ॥८१॥
 कदाचन सभासीनं पृष्टा धर्माधिकारिभिः । पायोपविष्टा राजानं ब्राह्मणी काबिद्वज्रवीत् ॥८२॥
 त्वयि प्रशासति महीमहो गर्हानिर्गणे । सुखसुप्रस्य मे पत्युर्हतं केनापि जीवितम् ॥८३॥
 एषैव महती लज्जा सदाधारस्तु भूपतेः । यदकालभवो मृत्सुस्तस्य संपृच्छति प्रजाः ॥८४॥
 कलिकालवलाचकेस्वाहृशैरपि दृश्यते । पापात्पापतरेमुष्मिन्शेषे कथमुदास्यते ॥८५॥ 85
 चिन्तयन्त्यपि नावैमि मर्तुः कंषिद्विरोधिनम् । निर्दोषस्य हि तस्यासम्भर्तः शीतला दिशः ॥८६॥
 अनसूयो निरुत्सेकः मिवबागुणवरक्षलः । पूर्वाभिभाषी निर्लोभो न विद्वेषो हि कस्यचित् ॥८७॥
 तस्य तुल्यवया बाल्वात्ममृत्युध्वनेधमः । माक्षिकस्वामिवास्तव्यो विपः साङ्गुचोभिचारवित् ॥८८॥
 गुणदारिद्र्यानिर्निद्रैः क्षुद्रैः कौशलशालिनाम् । प्रसिद्धिस्पर्धया बन्धैर्बाध्यन्तेसूययासवः ॥८९॥
 नापुंभ्रडेयो दुःशीलो नाद्रोहो निस्वशङ्कितः । नावाचालो मृषाभाषी नाकायस्थः कृतघ्नीः ॥९०॥ 90
 नादतृप्तृहजो लुब्धो नानीर्ष्यो नित्यदुःखितः । नास्त्रीजितः सर्वहास्यो नावृद्धः क्षिप्रभाषितः ॥९१॥
 नानभ्यजः पितृहृषी नारागी निरपन्नपः । नाशुद्रविद्यः पापीवानिति भूतार्थसंमहः ॥९२॥ तिलकम् ॥
 इत्युक्तवत्यां ब्राह्मण्यां तच्छृङ्गवसति द्विजम् । आनीय परिभुध्यस्वेत्तभ्यधादुपाधिपः ॥९३॥
 भूयो ब्राह्मण्यवादीतं त्वातः स्वाख्यैरविद्यया । निःसंभ्रमः स्तम्भयितुं देव दिव्यक्रियामयम् ॥९४॥
 मत्तायवक्तव्य इवावादीस्ततस्तां मेदिनापतिः । अहहदोषे किं कुर्मो वयमत्राधिकारिणः ॥९५॥ 95
 नान्यस्मिन्नपि दण्डस्य प्रसङ्गोनिधितगतसि । किं पुनर्ब्राह्मणो दण्डो यो दोषेर्षिं वधं विना ॥९६॥
 उक्तेति विरते तस्मिन्निजजायाववीत्युनः । चतस्रः क्षणदः क्षीणा राजघनगानस्य मे ॥९७॥
 नान्वगां परिणेतारं हन्तुः प्रतिचिकीर्षया । तत्राविहितवण्डेस्मिस्त्यजाम्यनघनैरनुत् ॥९८॥
 तथा स्थितायां ब्राह्मण्यां कृतपायोपवेशनः । स्वयं विभुवनस्वामिपादानुद्दिश्य सोभयन् ॥९९॥
 विराजोपोषितं तत्र राजानं रजनीक्षये । स्वमेस्वमोक्षमोक्षोक्तस्योक्तिं सत्यवाहनः ॥१००॥ 100
 ईदृक् पुज्यते राजन्सत्यस्वाम्येषणं कलौ । निशीथे कस्य सामध्ये कर्तुं विवि विकर्तनम् ॥१०१॥
 भवच्छतयनुरोधेन सकृदेतत्पदसर्वदे । मत्पासादाङ्गनेमुष्मिन्नालिचूर्णं विकीर्यताम् ॥१०२॥
 प्रदक्षिणं कुर्वतोऽस्य विरज यदि दृश्यते । ब्रह्महत्यापादमुद्रा पदमुद्रानुवायिनी ॥१०३॥

८०. ') A, gloss नारायणस्य.—') A, gloss गम्भीरस्वामिनाम्. ८३. ') A, varia lectio नमस्सु. ८५. ') A, gloss अकालवर्ण. ८७. ') A, gloss निरहङ्कारः. ८९. ') A, gloss रहितैः. ९५. ') Thus corr. by later hand from A, तं ९६. ') A, gloss भृष्टादौ.—') A, gloss सति. ९७. ') Thus A, A, राजघनपि न शस्यते. ९८. ') A, gloss हन्तुः. १००. ') A, glosses नारायणः and सत्यस्तु यदुक्ते पुनः. १०१. ') Thus corr. by A, from A, निशीथि.—') A, gloss लूय. १०२. ') A, gloss मवदस्य.—') A, gloss विद्वत्. १०३. ') A later hand, not met with elsewhere, adds in margin of A the following note: ब्रह्महत्या इति । यः काबिद्वज्रवत्यां करोति तस्य ब्रह्महत्या पूर्तिवती अहृष्टा वा अनुगामिनी भवति । इति निश्चित्येन महादेववत् । इत्यपि पाठयानाह ब्रह्महत्यावि विकीर्णं सामिचूर्णं प्रासादाङ्गने निः परिकल्प्य यदि ब्रह्महत्यायाः कृत्यावितोषस्तु पादमुद्रा चरणस्वायनमुद्राङ्गणं अस्य वधकस्य पादमुद्रानुवायिनी दृश्यते । ब्रह्महत्याचरणमुद्रा वधकादिकपादमुद्रा च चरणमुद्राविषयीभवति तर्हि एष एव दिगी वधकः तर्हि सामिचूर्णमुक्तेङ्गने पादस्वायनस्य कारयितव्यः तेनाङ्गणं । अनेनैव वधः कृतः कृतः पादमुद्रादयं अधिकं जातं । एवं ब्रह्महत्याचरणमुद्रा मुद्राङ्गणं तस्यैव वधवती वधावः लुप्तिः.—') A, gloss विकीर्यताम्

- तदेव वधको भूत्वा सदृशं दण्डमर्हति । राधावेष विधिः कार्यो दिने पापहर्यसा ॥१०४॥
 105 अथ तत्कारयित्वा स दृष्टदोषे हिजन्मनि । दण्डं दण्डधरश्चक्रे हिजत्वाहवर्षमितम् ॥१०५॥
 महीमयोभा भर्तृषु तस्मिन्विश्वशासने । ततो हिजन्मजाया सा कृताशीरभ्यधावितम् ॥१०६॥
 इत्यवनिमृत्सर्गे गूढपापानुष्ठासनम् । कार्तवीर्यस्य वा दृष्टं तव वा धृष्टिकीपते ॥१०७॥
 दण्डधारे त्ववि क्षमाप कितिजेतां प्रशासति । को वैरकेहवोः पारममासायावसीदति ॥१०८॥
 इत्थं कृतयुगध्येवैर्धर्म्यवृत्तान्तवस्तुभिः । स्वल्पेपि राज्यकालोऽथ पर्याप्तिः पर्यपूर्वत ॥१०९॥
 110 अष्टुर्धिरपायोऽसंसर्गेण निरर्तलः । निविडं जडिमा जनि व्यधस्त धिवि संनिधिम् ॥११०॥
 विमक्तवर्णशोमस्य तस्यासावन्यथा कथम् । माहेन्द्रस्त्वेष धनुषो विदधे दृष्टनष्टताम् ॥१११॥
 कारयित्वाभिचारं तं निषहोप्रदं हिजम् । तं वशःशेषतामीशं तारापीडोनुजोनकम् ॥११२॥
 दुष्कर्मदुर्मगान्मोहान्भोक्तुं पापा गुणोन्नतम् । मृद्वस्ति कण्टकाभ्यामुं करभा इव केतकम् ॥११३॥
 ततः प्रभृति भूयानां राज्येषूनां नुक्नुवति । दुष्टाः प्रकृता राज्येस्मिन्नभिचारादिकाः क्रियाः ॥११४॥
 115 श्रीचन्द्रापीडदेवस्य तत्समित्वमपधिमम् । संस्मर्यमाणं कुरुते न कस्योत्पुलकं वपुः ॥११५॥
 मुमूर्षुर्यस्य लब्ध्वापि तं कृत्वाधायिनं हिजम् । वराकेन्द्वप्रयुक्तेस्मिन्को दोष इति नावधीत् ॥११६॥
 विस्मृतः स कृतक्षमाभूत्पङ्क्तिमध्वेषं वेधसा । इत्था काकपदं नूनं न्यस्तः कलितृपावली ॥११७॥
 अष्टौ वर्षाभ्याहमासाननुगृहेति मेदिनीम् । प्रविशेश वशति स्वर्गमनिशं च सतां मनः ॥११८॥
 भानुशोहासद्वदं प्रतापेन मवावहः । उवाच तारापीडः स चण्डः क्षमामण्डलं ततः ॥११९॥
 120 पूर्णपात्रप्रतिभटं द्विषां तुण्टवता यशः । शिशोः प्रतापस्योत्पत्तौ कवम्भा येन गर्तिताः ॥१२०॥
 तस्यातिदुष्टवेष्टस्य लक्ष्मीर्दीप्तापि सर्वतः । अभूदुद्देगजननी इमशानापेदिव युतिः ॥१२१॥
 मन्त्रैः प्रभावसांनिध्यं देवानां क्रियते हिजैः । मत्वेति देवद्वेषी स हिजानां दण्डमत्यजत् ॥१२२॥
 मासं पङ्क्तिर्द्वैक्यं चतस्रश्च समा भुवि । स प्रभावदुष्टशोहप्ररोहस्तद्वृत्तात्स्वयं ॥१२३॥
 अथ गूढाभिचारेण विहितायुःक्षयो हिजैः । स भानुः सदृशीं शान्तिं मयेदे न पुनर्व्रतिम् ॥१२४॥
 योगं परापकरणाय सृजत्युपायं तेनैव तस्य नियमेन भवेद्दिनाशः ।
 125 भूमं प्रसीति नयनाग्न्यकरं वर्मभिर्भूत्वाभुदः स शमयेत्सलिलैस्तमेव ॥१२५॥
 राजा भील्ललितादित्यः सार्वभौमस्ततोभवत् । प्रादेशिकेश्वरश्चण्डुर्विधेर्बुद्धेरगोचरः ॥१२६॥
 प्रतापांशुच्छटाकूटैः पटवासस्रधर्मभिः । जम्बुद्वीपद्विपेन्द्रस्य येनातन्यत मण्डनम् ॥१२७॥
 नयान्जलिषु बद्धेषु राजभिर्विजयोद्यमे । पार्थिवः प्रयुषिक्रान्तिर्युधि क्रोधं मुमोच यः ॥१२८॥
 विनिःसरजनतया भयाङ्गर्भानिवामुचम् । द्विषां वसतयो यस्य निशम्यास्कन्ददुन्दुभिम् ॥१२९॥

१११. ¹) A, gloss जला जाड्यं विना.—²) A, gloss आशौ दृष्टः पञ्चाक्षरः. ११६. ¹) A, gloss उवाचना. ११७. ²) A, gloss चन्द्रापीडः कृतयुगपक्षमपङ्क्तिमध्वेषः.—³) A, gloss काकपदं कापडसे । इति भाष्ये लिपिद्वया +. ११८. ¹) A, स्वर्गं विषयं (विचारं). ११९. ¹) A, आश्विनासस्रदृष्टा.—²) Thus corr. by A, from A, उवाच.—³) Thus A,; A, मण्डली. १२०. ¹) A, gloss सदृशं. १२२. ¹) A, gloss अपिपदित्यर्थः. १२३. ¹) Thus corr. by A, from A, जालः.—²) A, gloss गुणवतायाः. १२४. ¹) The text from here to नयनाग्न्यकरं वन in following verse has been supplied by A, in space left by A, १२५. ¹) See note to preceding verse.

विलोलतिलकामूर्धः सनेकाभ्योभिराननैः । निवापाञ्जलिदानानि द्विषां नारीरकारयत् ॥१३०॥ 130
 भित्तिं पदक्षिणयतो रवेरिव महीपतेः । जिगीषोः मादशस्तस्य बाधास्तेव वयो वयी ॥१३१॥
 करं पूर्वदिशो गृह्णन्तापांलसंनिधौ । अन्तर्बेद्यां महाराजः स्वकीर्युष्णीषभृदभौ ॥१३२॥
 धन्यानां यथ कुञ्जत्वं व्यधाद्राधिपुरे मरुत् । तत्रैव शंसनीयः स पुंसां चक्रे मयस्वशाम् ॥१३३॥
 यशोवर्माद्रिवाहिन्याः क्षणात्कुर्वन्विशेषणम् । नृपतिर्ललितादित्यः प्रतापादित्यतां ययौ ॥१३४॥
 मतिमान्कन्यकुञ्जेत्रः प्रत्यभात्कृत्यवेदिनाम् । शीमं यल्ललितादित्यं पृष्ठं दत्त्वा न्यपेवत ॥१३५॥ 135
 तस्तहायास्ततोप्यासन्निकाममभिमानिनः । कुतुमाकरतोप्युधैः सुरभिधन्वमानितः ॥१३६॥
 श्रीयशोवर्मणः संपौ सांधिविपहिको न यत् । नयं नियमनालेखे मित्रशर्मस्य वक्षमे ॥१३७॥
 सोभूस्तंधिर्यशोवर्मललितादित्ययोरिति । लिखितनादिनिर्देशादमर्हत्वं विवक्ष्यते ॥१३८॥ युगलकम् ॥
 सुदीर्घविषयाशान्तैः सेनानीभिरनुयिताम् । औचित्यापेक्षतां तस्य क्षितिभृद्भूमन्यत ॥१३९॥
 श्रितः पञ्चमहाशब्दभाजनं तं व्यधत् सः । यशोवर्मनृपं तं तु समूलमुदपाटयत् ॥१४०॥ 140
 अष्टादशानामुपरि प्राक्सिद्धानां तदुद्धवैः । कर्मस्थानैः स्थितिः प्राप्ता नतः प्रभृति पञ्चभिः ॥१४१॥
 महाप्रतीहारपीडां स महासंधिविग्रहः । महाशालापि महाभाण्डागारश्च पञ्चमः ॥१४२॥
 महासाधनभागधेयैता यैरभिधाः भिताः । शाहिमुख्या मेष्मभवक्षध्वस्ताः पृथिवीभुजः ॥१४३॥
 कविर्वाक्पतिराजश्रीभवभूत्यादिसेवितः । जितो वयौ यशोवर्मा तदुगस्तुतिवन्दिताम् ॥१४४॥
 किमन्यत्कन्यकुञ्जोर्वा यमुनापारतोस्य मां । अभूवाकालिकातीरं वृषपाङ्गनवदशे ॥१४५॥ 145
 यशोवर्मणमुल्लूख्य हिमाद्रिमिव जाह्नवी । सुत्वेन प्राविशत्तस्य बाहिनी पूर्वसागरम् ॥१४६॥
 पद्मद्विज्जन्मवद्धां सेन्याधोरणमर्त्तिनैः । तन्मातङ्गैः कलिङ्गेभ्यः कर्णधित्प्रस्थितं पथि ॥१४७॥
 आकृष्टलक्ष्मीपर्यङ्कदन्तितखयादिवागताः । अशिभयस्तं निःशेषा दन्तिनो गौडमण्डलात् ॥१४८॥
 कटकेभ्यटाहस्तकृतवीचिकचपहः । अदृश्यतापगैस्तस्य गृहीतः पूर्ववारिधिः ॥१४९॥
 वनराजिदयामलेन दिशं वैवस्वताङ्गिताम् । स प्रतस्येभित्तीरेण तत्कृपाणेन तु द्विषः ॥१५०॥ 150
 तस्योर्ध्वजूटाः कर्णाटाः कृतप्रणतयोन्नयन् । सुवर्णकेतकीस्त्यक्ता प्रतापमवतंसताम् ॥१५१॥
 तस्मिन्प्रसङ्गे रहाय्या कर्णाटी अटुलेक्षणा । अपासीधृपतिर्भूत्वा प्रयुभीर्दक्षिणापथम् ॥१५२॥
 त्रिन्ध्याद्रिमार्गाः पर्याप्ता मिण्यन्तप्रभाजया । दुर्गथेव तथा देव्या कृता निहतकण्टकाः ॥१५३॥
 ललितादित्यपादाञ्जनखदर्पणमण्डले । स्वमूर्तिं वीक्ष्य संक्रान्तां प्रणता सापि पिप्रिये ॥१५४॥

१३०. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ 'कारयत्'. १३२. ¹) A₂ gloss प्रकाशयती यज्ञायमुनयोरन्तरालभूमिरन्तर्बेदी. १३३. ¹) A₂ gloss कुञ्जत्वं. १३४. ¹) A₂ प्रलयादित्यतां. १३६. ¹) A₂ gloss सां निवृत्तानां.—) युगलकम् added by A₂. १३९. ¹) Thus corr. by later hand from A₁ 'तम्.—) Thus A G R; Edd. 'विविधा'. १४०. ¹) A₁ has left before this verse a blank space for four lines, writing in the middle न किञ्चित्प्रस्थितम्. १४२. ¹) Thus A G R; perhaps to be emended to 'पीडा'. Cf. महाप्रतीहारपीडा-विकार iv. 485. १४५. ¹) Thus corr. by later hand from A₁ 'कान्च'.—) तस्य सा and कानीरि supplied by A₂ in spaces left by A₁.—) Thus A₂; A₁ अभूवाकालि, altered by later hand to अभूवाकालि. १४७. ¹)—) These words have been written twice by A₂, at the end of fol. 68 (here struck out again) and at the head of fol. 63. १५०. ¹) A₂ gives the notes वनराजिदयामलेन दिशं and तस्य राज्ञः कृपाणेन तदुग्रेण तु पुनर्दिशो द्विषो वैवस्वताङ्गितां दिशं प्रतस्थिरे इत्यर्थः. १५२. ¹) इति supplied by A₂ in space left by A₁.—) A₁ पृथुभीरक्षि, corr. by later hand into 'श्री'.

- 155 तासीतरुतलाचान्तनारिकेरुदोर्मवः । कावेरीतीरपवनैस्तपोवाः क्रममस्यजम् ॥१८५॥
 चन्द्रनाद्वैस्ववास्तुर्वातभ्रष्टदहिच्छलात् । श्रीखण्डहुमदोःपण्डान्मण्डलार्वा इवापतन् ॥१८६॥
 उत्तराहमस्त्रिष्व पदं क्षिप्वा ह्रीपेभ्यविप्रतः । स कुन्वाबा इवाभ्योधेः क्षिप्तं बक्त्रे गतागतम् ॥१८७॥
 ततोऽपिबीचिभिर्वैदहीतमवमङ्गलः । प्रतस्थे पश्चिमाभाशां जिगीषूणामपक्षिणः ॥१८८॥
 आक्रम्यं क्रमुकास्तर्त कौकुणास्तम तापयम् । तुरगानिब तिम्रोक्षोः प्रतापस्तस्य पमथे ॥१८९॥
 160 पश्चिमाभ्येर्महद्वस्तवीचेराविर्भवन्वभूत् । दारका तस्य सैन्यानां प्रवेशौस्तुभ्यशायिनी ॥१९०॥
 विन्ध्याद्रिस्तद्वलभुण्णधतुरेष्वावृताम्बरः । प्रस्वमास्त्यक्तमर्यादः कोपताव इवोजमन् ॥१९१॥
 विशृतां वशनभेष्यस्तस्यावन्तिषु इमिनाम् । महाकालकिरीटेन्दुज्योत्स्नया खण्डिताः परम् ॥१९२॥
 सर्वताद्विजालोक्य जितप्रायास्ततो नृपान् । स प्राविशत्सुविस्तीर्णमपयेनोत्तरापथम् ॥१९३॥
 राजभिस्तस्य तपोधैः संप्रामोभूत्पदे पदे । कुलाद्रिभिरिवेन्द्रस्य पक्षच्छेदोद्यमस्पृष्टः ॥१९४॥
 165 काम्बोजानां बाजिशाला जायन्ते स्म हयोज्जिताः । ध्यान्तच्छलात्तद्विरुद्धैर्महदा महिषैरिव ॥१९५॥
 तुःखाराः शिखरश्रेणीर्यन्तः संत्यज्य बाजिनः । कुण्डभावं तदुत्कण्ठां निम्बुर्दुष्टा इवाननान् ॥१९६॥
 श्रीध्वारास्तमरे जिप्वा जितं मेने स मुम्मुनिम् । सकृज्जयमरेर्वीरा नग्नन्ते हि पुणाक्षरम् ॥१९७॥
 चिन्ता न वृद्धा भौष्टानां बक्त्रे प्रकृतिपाण्डुरे । वनौकसामिव क्रोधः स्वभावकपिले मुखे ॥१९८॥
 तस्य प्रतापो दृष्टां न सेहेनारतं मधु । हरीणामोपधिज्योतिः प्रत्युषार्क इवोदितः ॥१९९॥
 170 कस्तूरीमृगसंस्पर्शी धूतकुङ्कुमकेसरः । सैन्यसीमन्तिनीस्तस्य संवस्कारोत्तराविलः ॥२००॥
 भून्वे प्राग्ज्योतिषपुरे निर्जिहानं ददर्श सः । धूपधूमे वनमुद्रात्कालागुस्वनात्परम् ॥२०१॥
 मरीचिकावितीर्णोर्विभ्रमे वातुकाभ्युधौ । तत्रजेत्रा महापाहसमूहसमतां वयुः ॥२०२॥
 तथोपाधिगतदैर्यान्स्त्रीराज्ये क्षीमोकरोत् । तुङ्गी स्तनौ पुरस्कृत्य न तु कुम्भी कवाटिनाम् ॥२०३॥
 स्त्रीराज्यदेव्यास्तस्यापे वीक्ष्य कम्पादिविक्रियाम् । संज्ञासमभिलाषं वा निधिकाय न कथन ॥२०४॥
 175 उत्तराः कुरवोविक्षस्तद्रयाज्जन्मपादयान् । उरगान्तकसंज्ञासाक्षितानीव महोरगाः ॥२०५॥
 जयार्जितधनः सोम प्रविशेश स्वमण्डलम् । भिवेभगौक्तिकापूर्णपाणिः सिंह इवावलम् ॥२०६॥
 जालंधरं लोहरं च मण्डलानीतराणि च । पसारीकृत्य विवधे राजस्य सोनुजीविनाम् ॥२०७॥
 पराजयव्यञ्जनार्थं नाना लिङ्गानि पार्थिवाः । उवेण प्राग्निस्तेन बहन्त्वद्यापि निर्मदाः ॥२०८॥
 बन्धमुद्राभिधानाव पश्चाद्वाहू तदाश्रया । तुरुटका दधने व्यक्तं मूर्धानं पार्थमुण्डितम् ॥२०९॥
 180 भित्तिभृदाक्षिणास्यानां तिर्यक्कज्ञापनाय सः । पुच्छं महीतलस्पर्शं बक्त्रे कौपीनवाससि ॥२१०॥
 न तत्पुं न स प्रामो न सा सिन्धुर्न सोर्णवः । न स ह्रीपोस्ति यत्रासौ पतिष्ठो न विनिर्ममे ॥२११॥

१८५. ^१) Thus A₁; A₁ 'रसीनेव'. १८६. ^१) A₁ gloss मलयात्. —^२) A₁ gloss प्रसभमदमर्दमवास्तुर्वातः. —^३) A₁ gloss श्री-
 खण्डहुमा मन्वनद्विधा एक सोऽप्यण्डा भुजसमूह इत्यस्य सः तथाविधान्. —^४) A₁ gloss खण्डा. १८७. ^१) A₁ gloss उत्तरापथे भवमानः
 उत्तरापथानः ये कुल्यावां मध्ये भवन्ति, to this gloss A₁ has added उत्तरापथ इति भाषणा. १८९. ^१) Thus A₁; A₁ क्रमुक-
 द्यामान्कौ. —^२) Thus A₁; A₁ तिम्रोक्षु. १९१. ^१) Thus corr. by A₁ from A₁ 'रेनुवता'. १९६. ^१) A₁ म × खारा; A₁ G R
 मुखराः. —^२) Thus corr. by later hand from A₁ 'भावा'. —^३) Thus A₁; A₁ मनाम्. १९७. ^१) Thus A₁; misread कृष्णानि
 in G R and Edd. A₁ gloss पुष्पे मयम्. Cf. iii 332; v. 516; viii 2180 (C). १९८. ^१) Thus A₁; corr. by later hand
 into मोहना. —^२) A₁ gloss वानराणां.

कविबंदासमुक्तिं कविषु सज्जनानुगम् । बाह्येन पतिष्ठानां स मानी' मानं संदधे ॥१८२॥
 सुविचिंतपुरं चक्रे दिग्जये कृतनिधयः । सगर्वो दर्पितपुरं कृतचार्णकृतकेशवम् ॥१८३॥
 कर्म गृह्यकालपुरं पर्णोत्सवं पर्णमाददत् । क्रीडारामविहारं च क्रीडभाना विनिर्ममे ॥१८४॥
 एकमुर्धं नवत्रयमयः कर्षतवापरम् । बद्धां व्यवाधिरालम्ब्य स्त्रीराज्ये नृहरिं च सः ॥१८५॥ 188
 दिग्मन्तरस्थे भूपाले तस्मिन्सात्कर्मकृत्कित । पुरं विधाय तत्राद्या तत्कोपकलमन्त्रभूत् ॥१८६॥
 लालिताक्ष्ये पुरं तस्मिन्नादित्याय स भूयतिः । सपामां कन्यकुञ्जोर्ध्वमभिनामोभितो हरी ॥१८७॥
 तेन हृष्कपुरे भीमान्मुक्तस्वामी व्यधीयत । नृहरिहारो भूपेन सस्तूपध मदात्मना ॥१८८॥
 एकां कोटिं नृहीत्या स दिग्जयाय विनिर्मतः । भूतेशाय हरी मुक्तये कीटीदेकादशागतः ॥१८९॥
 स तत्र ज्येष्ठस्य शिलासादयोजनम् । भूमिपारमप्रदानं च विदधे बद्धपाधिपः ॥१९०॥ 190
 चक्रे चक्रधरे तेन त्रितस्ताम्भःपतारणम् । विनिर्मावारचङ्गालीलांस्तान्मामान्मन्त्रकृता ॥१९१॥
 लोकाण्डिताहममाकारं प्रासादान्तर्ध्वयत्त च । मार्तण्डस्याहुनं दाता प्राक्षास्कीर्तं च पत्तनम् ॥१९२॥
 लोकपुण्ये पुरं कृत्वा नानोपकरणावलीम् । प्रतिपादितवाङ्मिष्णुर्धर्मैः साकं स विष्णवे ॥१९३॥
 ततः परं परीहासशीलो भूलोकवासवः । विरहासबाबासं परिहासपुरं व्यधात् ॥१९४॥
 विरेजे राजतो देवः श्रीपरीहासकेशवः । तिम्रो रत्नाकरस्वापे मुक्ताज्योतिर्मरैरिव ॥१९५॥ 195
 नाभीनलिककिञ्चल्कपुञ्जेनानुरक्षितः । अचकांस्काश्वनमयः श्रीमुक्ताकेशवो हरिः ॥१९६॥
 महाबराहः भुभुभे काश्वनं कवचं दधत् । पाताले तिमिरं हन्तुं बहविव रविः प्रभाः ॥१९७॥
 गोवर्धनधरो देवो राजनस्तेन कारितः । यो गोकुलपथःपूरैरिव पाण्डुरतां दधे ॥१९८॥
 चतुष्पञ्चाशत् हस्ताभ्योपयित्वा महाशिलाम् । ध्वजाये दितिजारातेस्ताहर्षलेन विवेक्षितः ॥१९९॥
 चक्रे बृहत्तुःशालाबृहद्वैत्यबृहज्जिनैः । राजा राजविहारं स विरजाः सततोभितम् ॥२००॥ 200
 तोलकानां सहस्राणि चतुर्भिरधिकानि सः । अशीर्तिं निदधे देवो मुक्ताकेशवविषदे ॥२०१॥
 तावन्त्येव सहस्राणि पलानां रजतस्य च । संधाय भुवधीचक्रे श्रीपरीहासकेशवम् ॥२०२॥
 रीतिमस्यसहस्रैस्तु तेन तावज्जिरेव सः । व्योमव्यापिबपुः भीमान्बृहद्बुद्धो व्यधीयत ॥२०३॥
 चतुःशालां च वैश्यं च तावता तावता व्यधात् । धनेनैवेति तस्यासम्पन्नं निर्मितवः समाः ॥२०४॥
 राजलान्कापि सौवर्णान्कापि देवान्विनिर्ममे । पार्श्वेभ्यः मुखयदेवानां पार्श्वो' धनदोपमः ॥२०५॥ 205
 किञ्चिन्नि तत्र रत्नानि यामान्परिकरास्तथा । स प्रादादिति कः शक्तः परिच्छेत्तुमिवलया ॥२०६॥
 अवरोधिरमात्यैश्च सेवकैश्च नरेभ्यैः । तत्र प्रतिष्ठाः शतशो विहिता भुवनाहुताः ॥२०७॥

१८२. ') Thus corr. by A₂ from A₁ कुनी. १८३. ') A₂ सगर्वो.—') A₂ कुनी. १८४. ') A₂ क्रीडारामवि'. १८५. ') Thus corr. by A₂ from A₁ कुनी. १८६. ') A₂ पुरनिर्माणधिकारी.—') लो and च supplied by A₂. १८७. ') A₂ gloss निवपु. १८८. ') Thus corr. by later hand from A₂ भूमिपारम. १८९. ') Thus A₂; A₁ 'अरस्तेन. १९०. ') Thus corr. by A₂ from A₁ पुर.—') Thus A₂; A₁ मिष्णुप्राये. १९१. ') Thus corr. by later hand from A₂ 'पार.—') Over हस्तपुरं A₂ has written सपुर (for परिसपुर). १९२. ') A₂ अकचन, with gloss कच दीक्षितकचनयोः. १९३. ') Thus corr. by A₂ from A₁ हरी.—') Thus G sec. manus; A₂ रविमया. १९४. ') Thus corr. by later hand from A₁ हस्ताहो. २०१. ') The words from चतुर्भिर to सहस्राणि in the following verse have been omitted by A₁ and supplied by A₂ in margin. २०५. ') Thus A₂; A₁ पार्श्वो. २०६. ') Thus A₂; A₁ 'नरं तथा.

- राज्ञी कमलवर्त्यस्य कमलाहङ्कारणी । राजते विपुलाकारं कमलाकिशवं व्यधात् ॥२०८॥
 अमात्यो मित्रशर्मापि चक्रे मित्रेश्वरं हृत् । श्रीकट्यस्वामिनं चक्रे लाटः कट्याभिधो वृषः ॥२०९॥
 २१० भीमान्कट्यविहारोपि तेनैव विदधेभुतः । मिथुः सर्वशमित्रोसूक्तमाद्यत्र जिनीपमः ॥२१०॥
 तुःखारंश्चङ्कुणश्चक्रे स चङ्कुणविहारकृत । भूपतिस्तोत्रं स्तूपं जिमान्हेममयास्तथा ॥२११॥
 ईशानदेव्या तत्पत्न्या स्वाताम्बु प्रतिपादितम् । सुभारसमिव स्वच्छमारोग्याधायि रोगिणाम् ॥२१२॥
 ललितादित्यभूर्भर्तुर्वल्लभा चक्रमर्दिका । सहस्राण्योकतां सम तत्र चक्रपुरं व्यधात् ॥२१३॥
 आधायो भण्डो नाम विदधे भण्डेश्वरम् । अन्येपि रकुटेशाया बहवो बहुभिः कृताः ॥२१४॥
 २१५ अभिज्ञानान्तरेष्वत्र चङ्कुणिनाम्यमन्त्रिणा । सचैत्यः सुकृतोदारो विहारो निरमीयत ॥ २१५॥
 मिषगीशानचन्द्राख्यः स्यालश्चङ्कुणमन्त्रिणः । विहारमकरोल्लभ्य तक्षकानुमहाविष्टम् ॥ २१६॥
 एवं हेममयीमुखी स कुर्वन्नुर्वरापतिः । गुणैरीदार्यशौर्याद्यैर्मन्त्रानमलङ्कृतम् ॥२१७॥
 हेलयापि विमिर्यान्ती वक्राहस्तमतीपते । न कदाचन तस्याज्ञा देवैरप्युदलङ्घ्यत ॥२१८॥
 तथाहि पूर्वपाथोपेस्तटे सकटको वसन् । आनीयन्तां कपित्थानीत्यादिदेश स जातु चित् ॥२१९॥
 २२० किंकर्तव्यतयाम्भेषु पुरोगेषु स्थितेष्वथ । उगानयत्कपित्थानि दिव्यः कोपि पुमान्पुरः ॥२२०॥
 अपादुपायनं गृह्णन्कृतसंज्ञो भुक्ता प्रभोः । कस्य त्वमिति पप्रच्छ प्रतीहारः प्रसृत्य तम् ॥२२१॥
 सोभ्यधात्तं कपित्थानि दत्त्वा राज्ञः प्रियाण्यहम् । प्रहृष्टोऽयं महोन्नेत्रेण नन्दनोद्यानपालकः ॥२२२॥
 रहो महोन्नेत्रसंदिष्टं वक्तव्यं किंचिदस्ति मे । इति भुक्त्वा प्रतीहारः सभां चक्रे स निर्जनाम् ॥२२३॥
 ततो दिव्यः पुमानूक्ते शक्रस्त्वां वक्ति भूपते । क्षन्तव्यं पथ्यमप्येतस्सीजन्यासिधुरं वचः ॥२२४॥
 २२५ नुयं युगेपि भूपाल विष्णुपाला अपि ते वयम् । विभ्रमो यत्पणम्याज्ञां भूयतां तत्र कारणम् ॥२२५॥
 पुरा यामगृहस्यस्य कस्यचित्पुत्रसंपदः । जन्मान्तरे कर्मकरो हालिकोभूत्राञ्जलि ॥२२६॥
 एकदा तस्य ते पीप्से ब्राह्मयित्वा महावृषान् । भ्रान्तस्य निर्जलेरण्ये क्षीणप्रायमभूदहः ॥२२७॥
 ततः स्वामिगृहात्सुतुदृष्टिस्तस्य भवतोन्तिकम् । वारिकुम्भीमपूषं च गृहीत्वा कथिदाययौ ॥२२८॥
 निर्धीतपाणिपादस्त्वं भोक्तुं संप्रस्तुतस्ततः । विप्रं कण्ठगतप्राणमपश्यः पुरतोत्तिथिम् ॥२२९॥
 २३० स स्वामिवोचन्मा भुङ्क्ष्वं दुर्भिक्षोपहतस्य मे । कण्ठे यियामवः प्राणा वर्तन्ते भोजनं त्रिना ॥२३०॥
 वारितः पार्श्वेनापि तस्मै त्वं शीतिपूर्वकम् । पूषार्धं वारिकुम्भीं च प्रादाः पिबमुदीरयन् ॥२३१॥
 पात्रे प्रसन्नचित्तस्य काले दामेन तेन ते । अखण्डितानामाज्ञानां शतमासीत्तिविष्टपे ॥२३२॥
 तेन वारिप्रदानेन बाष्पामात्रेपि दर्शिते । प्रादुर्भवन्ति सुखादा नद्यो मरुपथेऽपि ॥२३३॥
 सत्केवप्रतिपादितः प्रियवचोबालबालावलिनिर्दोषेण मनःप्रसादपयसा निष्पन्नसेकक्रियः ।
 दातुस्तत्तदभीप्सितं किल फलन्कालेतिबालोप्यसौ राजन्दानमहीरहो विजयते कल्पद्रुमादीनपि ॥२३४॥

२०८. ^{१)} Thus A₁; A₂ कमलवर्त्यः. २११. ^{१)} A₁ सुखारं. २१२. ^{१)} Thus corr. by A₂ from A₁ सुधासरमिव. २१३. ^{१)} Thus A₂; A₁ वक्राहस्तमतीपते. G R copy both readings, Edd. follow A₂. २१४. ^{१)} Emended with Edd.; A अपरी.—^{२)} Thus A₁; A₂ कर्कटेशा. २१७. ^{१)} Thus corr. by A₂ from A₁ उर्वरी. २२०. ^{१)} A₁; A₂ 'जातेषु.—^{२)} Thus corr. by A₂ from A₁ 'नव जाते'. २२१. ^{१)} A, gloss राज्ञीपे इत्यर्थः. २२६. ^{१)} Thus corr. by later hand from A₁ यामे. २३०. ^{१)} Thus A₂; A₁ मुक्ता (for मुक्ता). २३४. ^{१)} A, 'प्रतिपत्तिः.—^{२)} A, वत्स लक्ष्मणीन्तितं किल फलं काले इत्यन्वयः.

अस्पावशेषास्पास्वद्य सन्त्याशास्तव भूपते । वचोत्कृष्टं क्षपयतो यत्र तत्राविधारतः ॥२३६॥ 235
 अपि चैतरभूपालञ्चलभं महतः सतः । कस्माद्विचारभून्वत्यं तत्रापि इदि रोहति ॥२३६॥
 दिनानि कतिचिद्यानि कश्मीरिषु यवागमे । जायन्ते तानि पूर्वाब्धौ कलाभि क्षिशिरे कुतः ॥२३७॥
 विगाहते दिशं वां वां तत्र तत्रैव तत्पतेः । स्वशाश्वतमहणे यत्रः पूर्वदानमभावतः ॥२३८॥
 आशां भितस्व माहेन्द्रीमाशा स्वल्पापि तेषुना । गृहीता कथमप्येषा शक्तेगामप्रशक्तिना ॥२३९॥
 विना प्रयोजनं मुख्यं तस्मादाशास्वद्यां कचित् । नैवमेव पुनर्देया विरलाः सन्ति ता यतः ॥२४०॥ 240
 इत्युक्तान्तास्ति तस्मिन्भूपालो विपुलाशयः । चिन्तयन्वानमाहात्यं परं विस्मयमावह्यौ ॥२४१॥
 ततः मभृति तादृक्षयोग्यार्थमिहालसः । परिहासपुरे चक्रे स्थिरां गुर्वीं च पार्किणीम् ॥२४२॥
 सहस्रभक्तमित्येवं प्रख्यातायां सदक्षिणम् । लक्ष्मिकोत्तरं भक्तपात्राणां यत्र दीयते ॥२४३॥
 अभिप्रायेण तेनैव पत्तनान्चपरेषु सः । चक्रे येषु तृणार्तः कथिज्जातु पिवेदपः ॥२४४॥
 संजमाह स देशेभ्यस्तांस्तानन्तरविहरान् । विकचान्धुमनःस्तोमान्पादपेभ्य इवानिलः ॥२४५॥ 245
 तेन कङ्कणवर्षस्य रससिद्धस्य सौवरः । चङ्कुणो नाम भुःस्वारदेशाज्जीतो गुणोन्नतः ॥२४६॥
 स रसेन समातन्वन्कोशे बहुवर्णताम् । पद्माकर इवाभजस्य भूभृतोमूच्छुमावहः ॥२४७॥
 दृढः पञ्चनदे जातु दुस्तरैः सिन्धुसंगमैः । तटे स्तम्भितसैन्योभूद्वाजा चिन्तापरः क्षणम् ॥२४८॥
 ततोऽनुत्तरणोपायं तस्मिन्पृच्छति मन्त्रिणः । अगाधेभ्यसि रोधःस्यश्चङ्कुणो मणिमक्षिपत् ॥२४९॥
 तत्पभावादिभाभूतं सरित्रीरं ससैनिकः । उत्तीर्णो नृपतिस्तूर्णं परं पारं समासदत् ॥२५०॥ 250
 मणिमन्त्रेण मणिना चङ्कुणोऽप्याचक्रे तम् । सलिलं प्रागवस्थं च क्षणेन मरितामभूत् ॥२५१॥
 परिभाष्याद्भुतं तस्स प्रशंसामुखराननः । प्रणयाच्चङ्कुणं राजा मणियुग्ममवाचत ॥२५२॥
 स तमाह स्म निहसन्कर्मेनौ कुरुतौ मणी । योग्यौ मत्पाणिगावेव किं स्वास्वीकरणेन वः ॥२५३॥
 सामान्येष्वेव लभते सौत्कर्षं वस्तु संमयाम् । महस्तु तस्य का शोभा विविधोत्कृष्टवस्तुषु ॥२५४॥
 प्रत्यन्दनं शशिमणेर्गणयन्ति तावद्यावस्थितो जलनिधेः पुलिनैकदेशे ।
 स स्वीक्रियेत यदि तेन ततस्तदास्य स्यन्दः स्फुरन्नपि न तत्सलिले विभाज्यः ॥२५५॥ 255
 इत्युक्त्वा विरते तस्मिन्वाजा सस्मितमब्रवीत् । संभावयसि किं रत्नमाभ्यामभ्यधिकं मम ॥२५६॥
 अतोधिकतरं ब्रह्मा किञ्चित्स्वं मम पश्यसि । तदाशय प्रयच्छेदं निष्कयेण मणिद्वयम् ॥२५७॥
 ततो महाप्रसादोयमित्युक्त्वा चङ्कुणीब्रवीत् । स्वायमे स्वामिनो रत्ने मममिष्टं तु दीयताम् ॥२५८॥
 गजस्कन्धेधिरौघैतन्मागधिभ्यो यदाहतम् । दृष्ट्वा सुगतंविम्बं तज्जनोयमनुगृह्यताम् ॥२५९॥
 सलिलोत्तरणीपायो मणीं देवेन गृह्यताम् । संसारोत्तरणोपायः सुगतो मममर्प्यताम् ॥२६०॥ 260

२३६. ^{१)} Thus A₁; A₂, चेतसि भूपाल इ^०. २३८. ^{१)} A₁ gloss तत्रिक्पालस्व. २४०. ^{१)} Thus A₁; A₂, 'वाक्ता स्ववा.
 २४१. ^{१)} A₁ × 'खार'.—^{२)} Thus corr. by A₂ from A₁, 'विद्यानीलो. २४८. ^{१)} Thus A₁; A₂, स्तिमित^०. २५२. ^{१)} A₂, म-
 तिमाग्या^०. २५४. ^{१)} A₂, 'कृष्टभूमिषु. २५६. ^{१)} A₂ gloss चङ्कुणान्तस्व.—^{२)} A₂ gloss शशिमणिः.—^{३)} A₂ gloss जलमिथिना.—
^{४)} Thus corr. by A₂ from A₁, 'स्यन्त'.—^{५)} Thus corr. by A₂ from A₁, 'यवाग्या. २५८. ^{१)} Thus A₂; A₁, सतो.—^{२)} Thus
 A₁; A₂ in margin कीले स्व. २५९. ^{१)} A₂ gloss दृष्ट्वा. २६०. ^{१)} A₂ gloss मणीं एव संसारोत्तरणोपाय इत्यारोपः । अत एव गृह्यता-
 मित्येकपक्षमात्रं किंवापदन मणीं एव संसारोत्तरणोपायस्त्वया गृह्यतामित्यन्वयः.

- इति तेनार्थितो युस्य जिनविम्बं ददौ नृपः । वाग्मिनां कस्य सामर्थ्यं परिपन्थयितुं वनः ॥२६१॥
 स्वविहारेण भगवान्स तेन विनिवेशितः । कपिशोभिः सकाशात् इव यो भाति कान्तिभिः ॥२६२॥
 दृश्यतेऽपि कटकैरायसैः परिवेष्टितः । गजस्कन्धनिबद्धस्य सूचको वस्य विष्टरः ॥२६३॥
 अभिप्रायानुसारेण प्रकटीकुरुते विषयम् । अहो महाप्रभावाणां भूपतीनां बलधरा ॥२६४॥
 २६५ अशिक्षितं कदाचित्स स्वयं दमयितुं हयम् । निनायारण्यमेकाकी हयविद्याविशारदः ॥२६५॥
 दूराभिर्मानुषे तत्र ललनां ललिताकृतिम् । एकां ददर्श गायन्तीं नृत्यन्तीमपरामपि ॥२६६॥
 क्षणाच्च ते समापद्य गीतनृत्ते मृगीदृशौ । प्रणम्य किञ्चिच्छब्दन्त्यावपह्यहमयमहयम् ॥२६७॥
 तुरगं तं समारुह्य तत्रागच्छद्दिने दिने । दृष्ट्वा तथैव ते कान्ते गत्वापृच्छस्तविस्मयः ॥२६८॥
 तमूचतुस्ते नर्तक्यावावां देवगृहाभिते । यः भूरवर्धमानोऽयं पामस्तत्रावयोर्गृहम् ॥२६९॥
 २७० इहत्यजीवनभुजां मातृणामुपदेशतः । अस्मत्कुलेन निवर्ते नृत्तमत्र विधीयते ॥२७०॥
 कठिः परंपरायाता सेव्यस्मद्गृहे स्थिता । आचामन्योपि वा नात्र निमित्तं ज्ञातुमीश्वरः ॥२७१॥
 एवं वचस्तयोः श्रुत्वा नृपोऽन्येषुः सविस्मयः । तदुत्तरां मेदिनीं कृत्वा काकभिर्निरदारयत् ॥२७२॥
 दूरं निर्दममृत्तैरयात्राक्षीविबेदितम् । नृपतिः पिहितद्वारं जीर्णं देवगृहहयम् ॥२७३॥
 उद्घाटितारविर्धैः पीठोत्कीर्णैर्विबेदितौ । अपहयत्केशवौ तत्र रामलक्ष्मणनिर्मितौ ॥२७४॥
 २७५ परिहासहरेः पार्श्वे पृथक्कृत्वा शिलागृहम् । स रामस्वामिनः श्रीमान्प्रतिष्ठाकर्म निर्ममे ॥२७५॥
 देवोपि लक्ष्मणस्वामी तथैवाभ्यर्च्य पार्थिवम् । चक्रमर्दिकया चक्रेश्वरपार्श्वे निवेशितः ॥२७६॥
 दिग्जये पुरुषः कश्चिद्वत्प्रत्ययनिपहः । अये न्यक्षिपदात्मानं गजाच्छस्य भूभुजः ॥२७७॥
 तं कृत्वाणिप्राणादिब्रह्मैः शोणितवर्षिणम् । प्राणाधिपं कारुणिकः स्वोदन्तं पृष्ठवाहपः ॥२७८॥
 स तस्मै सिक्तासिन्धुसविधस्यस्य भूपतेः । प्रख्यातमूचे सचिवमात्मानं हितकारिणम् ॥२७९॥
 २८० प्रणतिर्ललितादिस्थनृपतेः क्रियतामिति । हितं कथयतः स्वस्व निपहं च तनो नृपात् ॥२८०॥ युग्मम् ॥
 प्रतिजज्ञे च भूपेन ततस्तस्माद्विनिपहः । च्छत्रणोगर्दकारैः स चाकार्यत सत्कृतैः ॥२८१॥
 जतो विहितयात्रं तं स मन्त्री कृतसत्क्रियः । कदाचिदेवमवदद्विजने जगतीभुजम् ॥२८२॥
 एवंविधस्य काकस्य राजन्यत्परिरक्षणम् । तत्र वैरविभुञ्जशा विद्वम्बयति मामियम् ॥२८३॥
 बाणैर्जलाञ्जलिं दत्त्वा दुःखाय च दुःखाय च । कृतकृत्वो भुवं जगामवमानहतानसन् ॥२८४॥
 २८५ अपकृत्याधिकं शत्रोरपकारं जयेन्मितम् । गम्भीरं प्रतिनद्येव निनावं नदतो गिरिः ॥२८५॥
 इतो मासैस्त्रिभिर्मय्या भूः प्राप्या स्वरितं कथम् । यदा वा प्राप्यते वैरी तदा तत्रैव किं वसेत् ॥२८६॥
 मासार्धलङ्घ्यं पन्थार्धं तस्मादुपदिशामि ते । गृहीत्वा स जलं गम्यधमूनां किं तु निर्जलः ॥२८७॥
 तद्भूमिजा बन्धवो मे न बहन्ति त्वदागमम् । सामात्यान्तःपुरो राजा उद्यमानेन गृह्यते ॥२८८॥

२६१. ') Thus corr. by A₂ from A₁ यस्य. २६३. ') Thus emended with Edd.; A₁ 'स्कन्ध'—') Thus A₁; A₂ युस्यकैवस्य.
 २७०. ') A₂ glosses अस्मत्कुलेन and देवगृहे. २७२. ') Thus corr. by A₂ from तदुत्तौ; A₂ 'क्तो.—') Thus A₂; A₁
 कृत्वा. २७३. ') Thus A₁; altered by later hand to दूरि. २७४. ') A₂ gloss अक्षरैः. २७९. ') Thus corr. by A₂ from
 A₁ मासार्धं. २८०. ') A₂ gloss तल्लिखितवाय प्रणयं कुर्वति ननु हितमिति श्रुत्वा तेन राजा मम कर्तव्यतावयोवयवाः कृत्वाः
 २८२. ') Thus A₂; A₁ 'रिजेन. २८४. ') Thus A₂; A₁ अयाह. २८७. ') A₂ gloss पन्थाः.

इत्युक्त्वा लोकारोक्तस्य प्रवेशं बालुकार्णवे । पक्षे क्षीये च कटको विलोचः समपद्यत ॥२८९॥
 तत्राप्यशमि द्विजाणि बह्वेषां भवन्मृतः । तृष्णार्ते वीक्ष्य सैन्यं च मन्त्रिणं तमभाषत ॥२९०॥ 290
 सक्तकालाधिका यावद्वासरा गमिताः पथि । मुमुर्षु तृष्णया सैन्यं तदध्या शिष्यते कियान् ॥२९१॥
 ततो विहंस्य लोचारीजिगीषो रोषमभ्यनः । किं पृच्छत्यरिराष्ट्रस्य यमराष्ट्रस्य वा भवान् ॥२९२॥
 त्वं हि स्वामिहितवैव समुपेक्ष्य स्वजीवितम् । मृत्युवक्तं सक्तको मया युक्तया प्रवेशितः ॥२९३॥
 नेदं मरुमहीसारं भीमोयं बालुकार्णवः । आम्भोजं लभ्यते कापि कस्मात्ता तेषां भूपते ॥२९४॥
 भुत्वेति व्रतना कृत्वा समभूहीतसौष्ठवा । करकार्षितकला स्तम्भरोषेव शालिभूः ॥२९५॥ 295
 संत्यक्तजीविताशानां भीष्मणां कम्बितभनिम् । भुजमुद्यम्य शमयन्ततो नृपतिरब्रवीत् ॥२९६॥
 अमास्य तव कृत्येन प्रीताः स्वामिहितैविणः । मरावप्यत्र क्षीतार्ता इव रोमाञ्जिता वयम् ॥२९७॥
 अभ्यक्षसारे मयि तु व्यक्तमेवंविधोपि ते । प्रयासः कुण्ठतां घालो लोहं वचमणाविब ॥२९८॥
 मणिभ्रमाहङ्गिकणं गृह्णन्ग्वा इवाङ्गुलीः । त्वं मिथ्यावयवाङ्गुनानद्य शोचिष्यसि ध्रुवम् ॥२९९॥
 निवेशेनैव मे पश्य पयः स्रुतेषां मेदिनी । रसितेनाम्बुनाहस्य रजं वैदूर्वभूरिव ॥३००॥ 300
 इत्युक्त्वा लोचु निष्क्रुतुं कुन्तेनोर्वी व्यशरवत् । उज्जिरीर्षुर्वितस्ताम्भः भूलेनेव विलोचनः ॥३०१॥
 अधोज्जगाम पाताललक्ष्मीलीलास्मितच्छदिः । रत्नातलास्तरित्साकं सैन्यानां जीविताशया ॥३०२॥
 तस्य सेनाचराणां सा क्रमं विच्छेद बाहिनी । नृबाण्यवीकृताङ्गस्य मन्त्रिणस्तस्य वेत्सितम् ॥३०३॥
 लूनाङ्गोमङ्गलाशंसी स मन्त्री विकलभ्रमः । स्वस्य भर्तुर्विदेशादौ नगरीमन्तकस्ततः ॥३०४॥
 राक्षसि कुटिलाचारो निगृह्य स महीपतिः । निजस्य मन्त्रिणस्तस्य तुलयावस्यो व्यधीयत ॥३०५॥ 305
 यथोपयोगं तेनैव स्थाने स्थाने प्रवर्तिताः । अद्यापि कुन्तबाहिन्यः प्रवहन्त्युत्तरापथे ॥३०६॥
 सहस्रशः संभवन्मोक्षपरे भुवनाङ्गुताः । अतिप्रसङ्गमङ्गेन तद्वृत्तान्ता न दर्शिताः ॥३०७॥
 यन्निःशब्दजला वनादमपहवे देशेनिघोरारवा यक्षाः । समवे पयोदमलिने कालुष्यसंभूयिताः ।
 वृष्यन्ते कुलनिष्ठा अपि परं दिग्देशकालाधिमौ तस्त्वयं महतामपि स्वसदृशाचारपवृत्तिप्रदौ ॥३०८॥
 कलेर्नायं प्रभावः स्याच्चरनायासनस्य वा । यस्तोपि भीमकलुषाः प्रवृत्तौः समदर्शयत् ॥३०९॥ युग्मम् ॥
 अवरोधसखो राजा परिहासपुरे स्थितः । स जातु मदिराक्षीवः सन्धिवानेवमन्वशात् ॥३१०॥ 310
 कृतं प्रवरसेनेन यदेतत्प्रवरं पुरम् । तन्निर्दह्य मन्त्र्ये मत्पुरस्येवं वेष्टिष्यम् ॥३११॥
 घोरामलङ्कितान्नस्य भुत्वेत्याशां महीपतेः । गत्वाधवासकूटाणि तेदहन्वातुलानके ॥३१२॥
 हर्ष्यापाहीक्षमाणस्तद्वह्निज्वालोज्ज्वलाननः । हल्कामुख इवाभूस्त हर्षाहसितोत्कटः ॥३१३॥
 त्रेधादिवैकृतवतः प्रतिभासतेभ्यो मिथैव विभ्रमधिको विशदात्मनोपि ।
 चन्द्रादि पश्यति पुरो द्विगुणं प्रकृत्या तेजोमयं तिमिरदोषहतं हि चक्षुः ॥३१४॥

२९५. ¹) A, gloss पुष्टवर्ण. २९६. ¹) Thus corr. by A₂; A₁ "मेवीविषोपि दु. —" Thus A₂; A₁ प्रवीण. २९९. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ वक्ष्यकम्. ३००. ¹) Thus Edd. and G sec. manu; A R and G prima manu विनेशेनेव. ३०४. ¹) A, gloss कलिताविस्व एव जनः. ३०६. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ विदेश^०; A₂ gloss विषि देशः विदेशः स च कालच लो. ३११. ¹) Thus A₁; A₂ मत्पुरस्यैव. ३१३. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ गत्वाधवास^०.

- 815 नैव वेदेकमपि नत्पुं प्रवरभूपतेः । असंख्यपुरनिर्माता स विवेकाधिकं कुतः ॥३१५॥ सुगमम् ॥
 क्षीणक्षेयोऽयं निर्धाय नगरद्वेषकिलिखम् । उष्णानिःश्वसद्भवा पत्यर्होऽनुशयाभिना ॥३१६॥
 तत्कुर्वतेन्तःसुचिरां गूढं वेनातनुक्षयम् । दहन्ते जीर्णतरवः कोटरस्थानला इव ॥३१७॥
 प्रातस्तमयं शोचन्तं सद्गुःखं वीक्ष्य मन्त्रिणः । चिन्तानिर्वर्तनायोषुः पुरप्रोषं मृषैव तत् ॥३१८॥
 भुतेष्वनष्टे नगरे निःशोकोभूम्भहीपतिः । स्वग्रामान्तर्हरिते पुत्रे मनुजोप इव स्थिते ॥३१९॥
 320 कार्यं न जातु तद्वाक्यं वक्ष्येऽनेन मयोच्यते । तान्मुक्तकारिणोऽमृतामृतमृदांश्चकिति सोऽब्रवीत् ॥३२०॥
 प्रियमनुचितं क्षमापण्यस्त्रीक्षणप्रमुरीश्वरो रमयति वतो भिक्तामृत्वान्ववृत्तिद्विषाधिनिः ।
 नृपमपद्यमं पान्ति पाणानुपेक्ष्य निजानपि प्रसभमिह ये तैः पूतेयं महात्मभिर्वर्चरी ॥३२१॥
 अतीन्द्रमपि माहात्म्यं राक्षस्तस्याधितिष्ठतः । अयमन्योपि दोषोभूदितरक्षितिपोषितः ॥३२२॥
 वक्ष्यापि यत्स सध्यस्थं श्रीपरीहासकेशवम् । जगाम तीक्ष्णपुटपैस्त्रिग्राम्यां गौडपाधिबम् ॥३२३॥
 गौडोपजीविनामासीत्स्वस्वमत्यहुतं तदा । जहुर्ये जीवितं धीराः परोक्षस्य प्रभोः कृते ॥३२४॥
 325 शारदादर्शनमिवात्कङ्क्षामिरान्संमविष्टव ते । मध्यस्थदेवावसथं संहताः समवेष्टयन् ॥३२५॥
 दिगन्तरस्थे भूपाले प्रविशेक्षुर्नवेक्ष्य तान् । परिहासहरिं चक्रुः पूजकाः पिडिताररिम् ॥३२६॥
 ते रामस्वामिनं प्राप्य राजतं विक्रमोर्जिताः । परिहासहरिभ्रान्त्या चक्रुस्तपाद्य रेणुशः ॥३२७॥
 तिलं तिलं तं कृत्वा च चिक्षिपुर्दिक्षु सर्वतः । नगराभिर्गतैः सैन्यैर्हिन्यमानाः पदे पदे ॥३२८॥
 हयामला रक्तसंस्क्रास्तेपतचिह्ना भुवि । अस्त्रनाद्रिदृष्टखण्डा धातुस्यन्दोज्ज्वला इव ॥३२९॥
 330 तदीयवधिरासारैः समभूदुज्ज्वलीकृता । स्वामिभक्तिरसामान्या धन्या चेवं वसुधरा ॥३३०॥
 वचावचकृतं भयं विरमति भीः पद्मरागाद्भवेज्जानाकारमपि यशाम्यति विषं गारुत्मतादहमनः ।
 एकैकं क्रियते प्रभावनियमात्कर्मैति रक्षैः परं पुरतैः पुनरग्रमेयमहिमोऽर्जुनैर्न किं साध्यते ॥३३१॥
 क दीर्घकाललङ्घ्योऽवा शान्ते भक्तिः क्व च प्रभौ । विधातुरप्यसाध्यं तद्यद्वैर्दिव्यवितं तदा ॥३३२॥
 लोकोत्तरस्वामिभक्तिप्रभावापि पदे पदे । तादृशानि तदाभूवन्भृत्स्वरत्नानि भूभृताम् ॥३३३॥
 राक्षः प्रियो रक्षितोभूद्रीडराक्षसविग्रहे । रामस्वाम्युपहारेण श्रीपरीहासकेशवः ॥३३४॥
 335 अद्यापि दृश्यते शून्यं रामस्वामिपुरास्वरम् । ब्रह्माण्डं गौडवीराणां सनाथं यशसा पुनः ॥३३५॥
 एवं नानाविधोऽन्तैर्वासराः क्षमापतेर्ययुः । विरलाः स्वपुरे तस्य भूयांसस्तु दिगन्तरे ॥३३६॥
 अनन्याक्रान्तपृथिवीसमालोकनकौतुकी । अपारं प्रविशेशाच्च पुनरेवोनरापथम् ॥३३७॥
 कर्तुं प्रभावजिज्ञासां ग्रहितैर्धनदादिभिः । वैर्कतैः सह वृत्तान्तास्तस्य ते ते तदामवन् ॥३३८॥
 नाद्यापि या भुवो दृष्टा जाने भानुकैरपि । राक्षस्तस्य बभूवाज्ञा तत्र स्वैराविहारिणी ॥३३९॥
 340 विरमज्ञातवृत्तान्तैर्मन्त्रिभिः ग्रहितस्ततः । प्रत्यावृत्तस्तस्य पार्श्वोऽस्तान्वेवमुक्तवान् ॥३४०॥

३१५. ^१) A, gloss अन्तर्लिङ्गाः.—^२) A, gloss मध्ये एव.—^३) A, gloss क्रियाविशेषणम्.—^४) A, gloss कर्मकर्तरि लकारः स्वयमेव दहन्ते । अन्तर्लिङ्गाः पुरुषास्तत्कार्यं कुर्वन्ते । येन कार्येण असनुषावं यथा भवति तथा स्वयमेव दहन्ते । यथा कोटरस्थानवस्तरवः स्वयमेव गूढं अन्तरेव दहन्ते ॥ ३३१. ^१) Thus corr. by A, from A, 'कर्मोति'.—^२) Thus corr. by A, from A, परम् ३३३. ^३) ए supplied by A. ३३५. ^१) Thus corr. by A, from A, अनन्यक्रान्ता ३३९. ^२) A, तावत्.

इत्यादिशति चः स्वामी कोय मोहो भवादृशम् । क्षमामिमां मे प्रविष्टस्य प्रतीक्षन्ने मदागमम् ॥३४१॥
 नवं नवं प्रतिदिने संत्यज्य विजयार्जनम् । स्वराष्ट्रं संप्रविष्टस्य किं कार्यं मम पश्यत ॥३४२॥
 विनिर्गतानां स्वभुवः सरितां सलिलाकरः । न निर्व्याजं जिगीषूणां वृत्रयते श्वभिः क्वचित् ॥३४३॥
 तस्मादाचारसारं वो वदये स्वविषयोचितम् । राज्यं तदनुसारेण निर्दिष्टं कुरुतानघाः ॥३४४॥
 अत्रस्थैः सर्वदा रक्ष्यः स्वभेदः प्रभविष्णुभिः । चार्वाकाणामिवैषां हि भयं न परलोकतः ॥३४५॥ 345
 अपराधं विनाप्यन्न दण्ड्या गह्वरवासिनः । ते हि संभृतचित्ताः स्युर्दुर्मेयां दुर्गसंभयाः ॥३४६॥
 वधोपभोग्यान्वृत्तानि क्षेत्रभूसंमिता वृषाः । घाम्याणां नातिरिच्यन्ते यथा कार्यं तथासकृत् ॥३४७॥
 अधिकीभूतचित्ता हि वत्सरेणैव ते भृशम् । भवेयुर्दामराः कूरा नृपाश्चातिक्रमक्षमाः ॥३४८॥
 वस्त्रं स्त्रियः कुषा भोज्यमलंकारा इया गृहाः । आसाद्यन्ते यदा जातु पामीणीर्नगरोचिताः ॥३४९॥
 मशहूर्गोप्युपेक्ष्यन्ते संरक्ष्याणि यदा नृपैः । यदा चानन्तरात्स्वं तेषां भृत्येषु दृश्यते ॥३५०॥ 350
 प्रदेशादेकतो कृदा यदा वृत्तिश्च शस्त्रिणाम् । अन्योन्योद्वाहसंबन्धैः कावस्थाः संहता यदि ॥३५१॥
 कर्मस्थानानि धीक्षन्ते क्षमायाः कायस्थवददा । तदा निःसंशयं ज्ञेयः प्रजाभाग्यविपर्ययः ॥३५२॥ चकलकम्॥
 चेष्टानुसारेणोक्षीय गूढमाशयसंविदम् । मयोक्तं हृदये कार्यमन्तरं राजकीजिनाम् ॥३५३॥
 प्रत्यासक्तिं मदकरटिनें हानगन्धेन वायुर्गर्जोद्भूतिं प्रकटितरुचिश्चलैवाम्बुदस्य ।
 चेष्टा स्पष्टं वदति मतिमन्त्रैपुणोन्नेयतत्त्वा जन्तोर्जन्मान्तरपरिचितां निधलां चित्तवृत्तिम् ॥३५४॥
 पुनः कुबलयादित्यो वज्रादित्यश्च मे समौ । भिन्नशीला तयोर्भ्रात्रोर्धीर्हिमातुरयोः पुनः ॥३५५॥ 355
 ज्यायाञ्ज्येभिरेकैस्तयैः स च स्याद्बलवान्यदा । तस्याश्चातिक्रमः कार्यो भवद्भिर्नियमात्तदा ॥३५६॥
 उत्सृजन्नीवितं वापि राज्यं वापि स पार्थिवः । शोचनीयो न केनापि स्मरतेदं वचो मम ॥३५७॥
 कार्यः कनीयाच्च नृपः प्रमादात्क्रियते यदि । मोक्षकुनीया तस्याश्चा रक्ष्यश्च विषमोपि सः ॥३५८॥
 पौत्रेषु मे कनीयान्यो जयापीडोस्ति शरकः । पितामहसमो भूया इति वाच्यः स सर्वदा ॥३५९॥
 भर्तुर्गृहीतनैराद्याः साभिप्रायां प्रणम्य ताम् । आनर्जुः पश्चिमामाज्ञां ते बाष्पार्चकगत्यजः ॥३६०॥ 360
 उवाच चक्रुणो जातु संनिपत्याखिलाः प्रजाः । बाष्पैः पतिवियोगाश्रितानां सिञ्चन्वृद्धधराम् ॥३६१॥
 राज्ये कुबलयापीडो राजपुत्रोभिषिक्तताम् । सुगृहीताभिधो राजा गतः स सुहृती दिवम् ॥३६२॥
 सख्ये यस्य कृतिनो दैवतैः कोशवृद्धये । रससिद्धिरकस्मान्मे यस्मात्सास्तमुपागता ॥३६३॥
 दूरस्थोपि हि भृभृत्स भाग्यशक्त्या कयाचन । कार्याणि घटयन्नासीदुर्घटान्यपि हेलया ॥३६४॥
 अम्भोजानि घनाचनभ्यवहितोप्युल्लाघवत्वं नुमान्बूरस्थोपि पयोधरोतिशिशिरस्पर्शी करोत्स्वातपम् ।
 शक्तिः काप्यपरिक्षतास्ति महतां स्वैरं दविष्टान्यहो यन्माहात्म्यवशेन यान्ति घटनां कार्याणि निर्यन्त्रणाम् ॥३६५॥ 365
 सैकादशदिनान्तम मासान्द्विंशतं समाः । एवमाहूय स महीं प्रजाचन्द्रोस्तमाययौ ॥३६६॥

३४१. ¹) The words from प्रतीक्षन्ने to संप्रविष्टस्य in the following verse have been omitted by A₁ and supplied in margin by A₂. ३४१. ²) Thus corr. by later hand from A₁, निर्व्याजं. ३४६. ¹) Thus A₁; altered by later hand to दुर्मेयां which is found in R G. ३५४. ¹) A₂ gloss करटी हस्ती. ३५६. ¹) A₂ gloss कुबलयापीडः.—²) Emended; A₁ चकलकम्. ३६५. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁, चन्द्रणम.

- तुषारवर्षैर्वहलैस्तमकाण्डनिपातिभिः । आर्याणकाभिषे देशे विपन्नं केचिद्विरे ॥३६७॥
 राजप्रष्टां प्रतिष्ठां स रक्षितुं चिरसेविताम् । संकटे कापि दहनं प्राविशदिति केचन ॥३६८॥
 केषांचित्ते मते भूभृवीयस्युत्तरापथे । सोमस्यैवतुलभां भूमिं प्रविष्टः कटकान्वितः ॥३६९॥
 370 अत्यद्भुतानि कृत्यानि भुतान्यस्य यथा किल । विपत्तिरपि भूभर्तुस्तथैवात्यद्भुता भुता ॥३७०॥
 यानोस्तं शुमणिः पयोधिसलिलं कैथित्यविष्टोपरैः संप्राप्तो दहनं गतः किल परैर्लोकान्तरं कीर्त्यते ।
 जायन्ते महतामहो निरुपमपस्थानदेवाकिनां निःसामान्यमहस्वयोगपिशुना वार्ता विपत्तावपि ॥३७१॥
 ततः कुवलयापीडो भेजे कुवलयेशताम् । जातः कमलदेव्या यः श्रीमाञ्जशक इत्यादितेः ॥३७२॥
 त्यागेन चक्रे विशदां योनुरक्तां नृपभियम् । महोरगस्त्वचमिव स्वभावमलिनामपि ॥३७३॥
 आत्रा नुन्यप्रभावेण कंचित्कालं दत्तप्रभः । स दृताशोऽमणाक्रान्तः प्रदीप इव नारुचत् ॥३७४॥
 375 भृङ्गैरिवानुगैर्दानलोभास्पर्यायवृत्तिभिः । भीर्दुःस्थाभूत्तयोरन्तर्मत्सेभकटयोरिव ॥३७५॥
 अथोभयधनादायिभृत्यचक्रिकया समम् । राजा कुवलयापीडो बभञ्जानुजमञ्जसा ॥३७६॥
 राज्यं निष्कण्टकं कृत्वा ततः प्राप्तबलो नृपः । दिग्जयायोजिनक्रान्तिः सोभूत्संभृतसाधनः ॥३७७॥
 एकस्तस्मिन्क्षणे मन्त्री तस्याज्ञानुदलङ्घयत् । स्मरन्वा तत्पितुर्वाचं भजन्वा दर्पविक्रियाम् ॥३७८॥
 प्रामायासथ यामिन्यां तल्पे कोपाकुलो नृपः । तमाज्ञातिक्रमं ध्यायन्न निद्रां क्षणमप्यगात् ॥३७९॥
 380 एषं कृतागसं हन्तुं सस्पृहस्य तदाभयान् । बहवः प्रत्यभासन्त बध्यास्तस्योद्यतकुपः ॥३८०॥
 विचारशैलमथिता तस्य चित्तमहोदधेः । प्रकोपकालकूटस्य पथाच्छमस्तुभेदगात् ॥३८१॥
 दध्यौ सोद्य गतक्रोधः प्रवृद्धः प्राणिसंक्षयः । एतावान्कस्य नु कृते कर्तव्यः प्रत्यभान्मम ॥३८२॥
 अकार्याण्यपि पर्याय्य कृत्वापि वृजिनार्जनम् । विधीयते हितं यस्य सं देहः कस्य वृत्तिरः ॥३८३॥
 कृतप्रस्यास्य कायस्य हेमोरगलितस्मृतेः । हन्तव्याः कस्य पन्थानः प्रातिभान्दयनपायिनः ॥३८४॥
 385 विदन्ति जन्तवो हन्त पश्यमानस्य नारमनः । अवस्थां कालसूदेन कृतां तां तां क्षणे क्षणे ॥३८५॥
 ह्यः पश्यन्निरकारणस्मितसितं पाथोजकोशाकृति इमभूद्देहकडोरमद्य रमसादुत्तमताम्रप्रभम् ।
 प्रातर्जोर्णवलक्षकेशविकृतं वृद्धाजशीर्षोपमं चक्रे नः परिहस्यते ध्रुवमिदं भूतैश्चिरस्यायुभिः ॥३८६॥
 इत्याद्यनिस्त्यताचिन्तादत्तशान्तिस्तुलादरः । राज्यं संत्यज्य स वनं प्रक्षमस्तवर्णं ययौ ॥३८७॥
 गच्छ भद्र वनायैव तपस्याधीयतां मनः । सापायाः क्षणमद्विन्व्य एवंप्राया विभूतयः ॥३८८॥
 तेन संत्यजता राज्यं लिखितेन निजासने । वैराग्यवासनोत्सेकः श्लोकनानेन सूचितः ॥३८९॥
 390 अभमशमसंवेगलब्धसिद्धिर्निराधिपः । भीषत्रतादावद्यापि भग्यानामेति वृक्षपथम् ॥३९०॥
 तथा याति प्रभोः पुत्रे मित्रशर्मा भुवान्वितः । वितस्तासिन्धुसंभेदे सभार्यो जीवितं जहौ ॥३९१॥
 राज्यं समां समासाधी कृत्वा स वस्तुपाधिपः । निःश्रेयसाग्निभिः श्रेणीं वृषीः सिद्धिं समासदत् ॥३९२॥

३६८. ¹) Thus A₂, A₃ प्रष्टः. ३७१. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ परो. ३७२. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ भूव-
 लभे. A₂ adds the gloss को मूमे. बलघः कुवलवः. ३७६. ¹) A चक्रि. ३८०. ¹) This and the following verse have been
 omitted by A₂ and supplied in margin by A₁. ३८१. ¹) A₂ देहं तत्कस्य वृत्तिरः. ३८६. ¹) Thus A₂; A₁ इमभूद्देह
 ३८७. ¹) A₂ gloss नैमिषारण्य. ३९१. ¹) A₂ gloss वल्ली.

वज्रादित्यो वपियको ललितादित्यं हत्वपि । क्वातोय भूभृदभवद्यन्माता चक्रमर्दिका ॥३९३॥
 स क्रूरचरितो भातुः प्रजाह्लादविधायिनः । वृषांशोरिव दुर्वासा नूनं विसदृशोभवत् ॥३९४॥
 परिहासपुरास्त्रिधा नानोपकरणावलीम् । स जहार दुराचारो भूभृत्सोमवशावदः ॥३९५॥ 395
 राशिणो भूमिपालस्य भूयस्योन्तःपुरस्त्रियः । कीजाश्वस्येव वडवास्तास्ताः समभवन्प्रियाः ॥३९६॥
 विक्रयेण प्रयच्छन्स म्लेच्छेभ्यः पुरुषान्बहून् । म्लेच्छोभित्ता व्यवदति प्रावर्तयत मण्डले ॥३९७॥
 सप्तान्दान्बहूनां भुक्त्वा सोतिसंभोगजम्भना । जगाम संक्षब्धमाभूत्पररोगेण किल्बिषी ॥३९८॥
 तस्मान्मज्जरिकादेभ्यो जातो राजा प्रजान्तकः । ततः पुथिव्यापीडोभूत्समासाधतुरः समाः ॥३९९॥
 जातो मज्जामिधानायां वपिय्यास्सम वासरान् । संप्रामापीडनामाय तमुत्पाद्याभवन्नृपः ॥४००॥ 400
 भ्रातरी तौ समासाद्य राज्यं नैव व्यराजत । हेमन्तशिशिरावाप्य वण्डांशोरिव मण्डलम् ॥४०१॥
 शाश्वेय संप्रामापीडे कनीयान्बपियात्मजः । राजा श्रीमाञ्जयापीडः प्राप राज्यं ततः क्रमान् ॥४०२॥
 पितामहस्यो भूयादित्यमात्यवचः स्मरन् । जिगीषुः संभृतबलो दिग्जयाय स निर्ययौ ॥४०३॥
 स्वदेशादेव नयविहशा नीतैः समं नृपैः । वृद्धान्प्रपद्य निर्गच्छन्कूटमीरहारगोचरान् ॥४०४॥
 पितामहस्य नः सैन्यं किमभिर्गच्छतोभवत् । इति वृत्ताय पाचाह यूयं संख्यातसैनिकाः ॥४०५॥ 405
 कृतस्मितास्तमूबुद्धो किं प्रभेनामुना प्रभो । वस्तु कथिदतिक्रान्ते नानुकर्तुं क्षमोभुना ॥४०६॥
 कर्णारुधानां तस्यासीत्सपादं लक्षमीक्षितुः । अशीतिस्तु सहस्राणि देवस्याथ जयोद्यमे ॥४०७॥
 तदाकर्ण्य जयापीडो बहु भेने न निर्जबम् । क्षिप्रं क्षितेः संकुचन्त्याः कालस्य बलवत्तया ॥४०८॥
 जिगीषोः क्षमाभुजस्तस्य भावमालोक्य तादृशम् । दध्युर्भावकतां वृद्धा ललितादित्यभूपतेः ॥४०९॥
 तस्य दुरप्रयातस्य स्यालो अज्जाभिधो बलान् । त्रोटोणाकम्ब कदमीरास्त्वयं भेजे नृपासनम् ॥४१०॥ 410
 दिने दिने राजसैन्यास्त्वदेशस्मारिणस्ततः । सैनिकाः संस्वर्तन्त स्वाभिभक्तिपराङ्मुखाः ॥४११॥
 प्रख्यापयिष्वन्स्वामेव शक्तिं परिकरं विना । निधिकाय जयापीडो युक्तां काञ्चित् संविदम् ॥४१२॥
 भमङ्कुरास्तेभिमानास्तस्यैवासम्भनस्विनः । अस्ववर्तत वैरेव वैधावीरपि वामताः ॥४१३॥
 स विसृज्य भुवं स्वां स्वां भूपतीननुयात्रिकान् । प्रयागमगमस्तैन्मैः परिमैर्धर्मैः समम् ॥४१४॥
 तन्नावशिष्टानुचित्य वाजिनः स मनोजवान् । द्विजैश्चो लक्षमेकोनं प्रददौ भूरिदक्षिणम् ॥४१५॥ 415
 संपूर्णमन्यो लक्ष वः प्रदद्यादथ वाजिनाम् । तन्मुद्रयेयं मन्मुद्रा विनिवार्येत्युदीर्य च ॥४१६॥
 श्रीजयापीडदेवस्येत्यक्षरैरुपलक्षिताम् । दिग्देशगामिनो मुद्रां गाक्षस्य पयसो ददौ ॥४१७॥
 तन्मुद्राङ्कं पयः पीत्वा गाक्षमद्यापि निर्मलम् । क्षिते प्रवर्धते तापो भूपानामभिमानिनाम् ॥४१८॥
 स्वदेशगमनानुज्ञां सैन्यस्वाप्रमुखेन सः । दत्त्वां मिश्रावामेकाकी निर्वयौ कटकान्तरात् ॥४१९॥
 मण्डलेषु वरेन्द्राणां पयोदानामिवायमा । गौडराजाभयं गुप्तं जयन्ताख्येन भूभुजा ॥४२०॥ 420
 नविशेक्ष क्रमेणाय नगरं पीण्डवर्धनम् । अस्मिन्सौराज्यरम्याभिः प्रीतः पौरविभूतिभिः ॥४२१॥

३९३. ^{१)} A, ललितापीड. ३९४. ^{१)} A, दूर. ४००. ^{१)} Thus A, R G; A, बलवत्तया. ४११. ^{१)} Thus A₁; A₁ स्वा न्यवर्तन्त. ४१९. ^{१)} Thus corr. by A₁ from A₁ 'प्रसूतोय सः'. —^{१)} Thus corr. by A₁ from A₁ कृत्वा (?). ४२१. ^{१)} Thus corr. by A₁ from A₁ तस्मिन् and श्रीति.

- तास्व स ब्रह्मविश्वकार्तिकेयनिकेतनम् । भरतानुगमालक्ष्यनृसगीताविशास्त्रवित् ॥४२२॥
 ततो देवगृहद्वाराशिलामध्यास्त स क्षणम् । ..... ॥४२३॥
 तेजोविशेषचकितैर्जनैः पारिवृतास्तिकम् । गर्तकी कर्मला नाम कान्तिमन्तं ददर्श तम् ॥४२४॥
 425 अस्मान्मायाकृतेः पुंसः सा ददर्श सविस्मया । अंसवृष्टेन धावन्तं करं तस्वान्तरान्तरा ॥४२५॥
 अविन्तयस्ततो गृहं चरन्नेव भवेद्भुवम् । राजा वा राजपुत्रो वा लौकोत्तरकुलोद्भवः ॥४२६॥
 पर्वं घरीतुमभ्यासः पृष्ठस्थाः पर्णवीटिकाः । अंसवृष्टेन येनायं तत्सर्पाणिः प्रतिक्षणम् ॥४२७॥
 लोलभोजपुटो मदोत्कमधुपापाताम्ययेपि हिपः सिंहोत्सत्यपि पृष्ठतः करिकुले व्यावृष्य विमेषिता ।
 मेघौन्मुख्यशमेव्यश्मान्मवदनोद्गीर्णस्वरो बर्हिणश्चेष्टानां विरमेव हेतुविगमेव्यभ्यासदीर्घा स्थितिः ॥४२८॥
 इत्यन्तश्चिन्तयन्ती सा कृत्वा संक्रान्तसंविदम् । सखीमभिवदद्वां विससर्ज तदन्तिकम् ॥४२९॥
 430 प्राणवत्पृष्ठं गते पाणौ पूगस्वण्डास्तयार्पितान् । वक्त्रेक्षिपञ्जयापीडः परिवृत्त ददर्श ताम् ॥४३०॥
 भूतंशयासि कस्य त्वं पृष्टाया इति सुभुवः । इदस्यां वीटिकास्तस्या वृत्तान्तमुपलब्धवान् ॥४३१॥
 तथा जनितदाक्षिण्यस्तैस्तैर्मधुरभाषितैः । सख्याः समाप्रनृत्ताया निन्ये स वसतिं शनैः ॥४३२॥
 अघाभ्यपेशलालापा तथा तं सा विलासिनी । उपाचरत्परार्थभीः सोऽप्यभूद्विस्मितो यथा ॥४३३॥
 ततः द्यशाङ्गधवले संजाते रजनीमुखे । पाणिनातस्य भूपालं शय्यावेष्टम धिवेश सा ॥४३४॥
 435 ततः काञ्चनपर्यङ्कशायी मेरेयमस्तथा । तयार्पितोपि शिथिलं विदधे नाभरांशुकम् ॥४३५॥
 प्रवेशयन्निव बृहदक्षस्तां सत्रपां ततः । दीर्घबाहुः समाक्षिप्य स शनैरिदमब्रवीत् ॥४३६॥
 न त्वं पद्मपलाशाक्षि न मे इदयहारिणी । किं तु कालानुरोधेन सापराधं करोति माम् ॥४३७॥
 हासस्तवायं कल्याणि गुणैः प्रीतोऽस्म्यकृत्रिमैः । अचिराज्ज्ञातवृत्तान्ता भुवं क्षिण्यमेव्यसि ॥४३८॥
 कार्यशेषमनिष्पाद्य सज्जं मानिनि केचन । भोगे कृतसंकल्पं स्वप्नानां त्वमवेहि माम् ॥४३९॥
 440 तामेवमुक्त्वा पर्यङ्कं साङ्गुलीयेन पाणिना । बादवर्धिव निःश्वस्य श्लोकमेत पपाठ सः ॥४४०॥
 असमाप्रजिगीषस्य स्त्रीचिन्ता का मेनस्विनः । अनाकस्य जगत्कृत्स्नं नो संधां भजते रविः ॥४४१॥
 श्लोकेनास्मगतं तेन पठितेन महीभुजा । सा कलाकुशलाणासीन्महान्तं केचिदेव तम् ॥४४२॥
 गन्तुकामं च तं प्रातर्मृपं प्रणयिनी बलात् । अर्धयित्वा चिरं कालमप्रस्थानमयावत ॥४४३॥
 एकदा वन्दितुं संध्यां प्रयातः सरितस्तटम् । चिरायतो गृहं तस्या ददर्श भृशविद्वलम् ॥४४४॥
 445 किमेतदिति पृष्टाय तमुचे सा भुविस्मिता । सिंहोऽयं ह्यमहाकात्री निपत्याहन्ति देहिमः ॥४४५॥
 नरनागाश्वसंहारः कृतस्तेन दिने दिने । त्वय्यभूवं चिरायते नश्येन समाकुला ॥४४६॥
 राजानो राजपुत्रा वा तज्जयेन विसृजिताः । गृहेभ्यो नात्र निर्वाप्ति प्रवृत्ते क्षणदाक्षणे ॥४४७॥
 तामिति ब्रुवतीं मुग्धां निविध्य च विहस्य च । नवीड इव तां रात्रिं जयापीडोत्पवाहयत् ॥४४८॥

४२२. ^१) इह supplied by A₂ in space left by A₁.—^२) A₁ gives भरताचार्यकृतगीतशास्त्रसङ्घं तास्वा. ४२३. ^१) Here two padas seem to be wanting. ४२५. ^१) Thus A₁; A₂ इष्टेय. ४२७. ^१) A₂ मृत.—^२) Emended; A मृहीतु.—^३) A₂ धावन्ता. ४२८. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ सिंहः. ४३१. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ इदस्या. ४३२. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ स्व. ४४०. ^१) A₂ कथयन्निव. ४४१. ^१) Thus A₂; A₁ जगत्विश्वं. ४४३. ^१) A₂ मितं. ४४४. ^१) A₂ स रजदम्.—^२) Thus A₂; altered by later hand to 'इलाय'. ४४८. ^१) Thus corr. by later hand from A₁ ब्रुवती.

अपरेषुर्विवासे निर्गती मगरान्तरात् । सिंहागमतीक्ष्णमुन्महावदतरोरधः ॥४४९॥
 भट्टवत् ततो दुरादुत्कुलवकुलच्छदिः । अहहासः कृतान्तस्व संवारीय मृगाभिपः ॥४५०॥ 450
 अध्वान्धेन वान्तं तमव मन्धरगामिनम् । रात्रिर्हि नदन्तिह समावृत हेलवा ॥४५१॥
 सन्धश्चोक्षो ध्यान्तवक्त्रः कर्मकूर्चः प्रदीपदृक् । वदस्तपूर्वकायानं सगर्जः समुपाव्रवत् ॥४५२॥
 तस्य न्यस्याननविते ककोणि पततः कुभा । शिपकारी अयापीडो वतः भुरिकर्षाभिनत् ॥४५३॥
 शोणितं अध्वगन्धेभसिन्दूराभं विमुञ्चता । एकप्रहारभिन्नेन तेनास्वज्वत जीवितम् ॥४५४॥
 आमुक्तवपङ्गः स ककोणिमव गोपवत् । प्रविष्टव नर्तकीधरम निशि हृष्याप पूर्ववत् ॥४५५॥ 455
 वमातायां विमानवी भुत्वा सिंहं हतं नृपः । प्रहृष्टः कौतुकाद्भुजं अयन्तो निर्वयौ स्वयम् ॥४५६॥
 स दृष्ट्वा तं महाकायमेकप्रहसितं हतम् । साधव्यो निधवान्मेने प्रहर्तारममानुषम् ॥४५७॥
 तस्य हन्तान्तरालम् केचुरं पार्श्वपार्शितम् । श्रीअयापीडनामाङ्कं ददर्शाव सविस्मयः ॥४५८॥
 स्वात्कुतोत्र स भूपाल इति ब्रुवति पार्श्वे । अयापीडागमाशङ्कि पुरमासीन्नवाकुलम् ॥४५९॥
 ततः पौरान्निमृदयैव अयन्तः स्तिपिषोब्रवीत् । प्रहर्षावसरे मूढाः कस्माद्भो भवसंभवः ॥४६०॥ 460
 भूवते हि अयापीडो राजा भुजबलोर्णितः । केनापि हेतुना धाम्यजेकाप्येव दिगन्तरे ॥४६१॥
 राजपुत्रः कल्लट इत्युक्ता कल्याणदेव्यसौ । तस्मै नियमिता दानुं निष्पुत्रेण सता मया ॥४६२॥
 सोन्वेष्ट्वेष्टेष्टवन् प्राप्तस्तत्राहरणेच्छया । रजद्वीपं प्रतिष्ठासोर्निधानासादनं नृहात् ॥४६३॥
 अस्मिन्नेव पुरे तेन भाव्यं भुवनशासिना । नृपादेन समान्वेष्ट्य योस्मै दद्यामभीक्षितम् ॥४६४॥
 याचि सप्रसयाः पौरा भूपतेः सत्यवादिनः । अन्विष्य कमलावासवार्तिनं तं न्यवेदयन् ॥४६५॥ 465
 सामात्यान्तःपुरोन्वेष्ट्य प्रचलेन प्रसाद्य तम् । ततः स्ववेदम नृपतिर्निगद्य विहितोत्सवः ॥४६६॥
 कल्याणदेव्यास्तेनाथ कल्याणामिनिवेशिना । राजलक्ष्म्या वपास्ताया इव सोजिमहत्करम् ॥४६७॥
 व्यवहारिनापि सामर्थी तत्र शक्तिं प्रकाशयन् । पञ्च गौडाधिपाञ्जित्वा भभुरं तदधीश्वरम् ॥४६८॥
 गतशेषं प्रभुत्वकं सैन्यं संवाहयन्स्वितः । मित्रशार्मात्मजो देवशार्मात्स्यस्तमाययौ ॥४६९॥
 निजदेशं प्रति ततः स प्रतस्थे तदर्धितः । अये जयभिन्नं कुर्वन्पथानेषु ह्रलोचने ॥४७०॥ 470
 सिंहासनं जिताशजौ कन्यकुलजमहीभुजः । स राज्यककुर्ह राजा जहारोदरपौरुषः ॥४७१॥
 तस्मिन्प्रविष्टे स्वैर्भुवं स्फूर्जदूर्जितविक्रमे । सैन्यैः समं सभित्सज्जैर्जज्जो योक्तुं विनिर्वयौ ॥४७२॥
 भुक्तलेवाभिधे माते तेन सार्धं ह्यवसुनः । अयापीडस्य संधामः ह्यवहनि दिवान्वभूत् ॥४७३॥
 भगुरक्तमजो राजा अज्जराज्यासहिष्णुभिः । बुधि सोम्बीवमानोमूढाभ्यादविकमण्डलैः ॥४७४॥
 श्रीदेवो मामनण्डालः प्राप्नो माम्यैः समं युधि । कोच अज्ज इति धाम्यन्वोधान्यप्रवृत्त सर्वतः ॥४७५॥ 475
 नृणां तं स्वर्णभृङ्गारात्पिबन्तं वारि तस्य ते । रणमध्ये ह्यवसुनं तं दुरास्तमदर्शयन् ॥४७६॥

४५१. ¹⁾ Thus corr. by A₂ from A₁ 'सिंह'. ४५२. ¹⁾ Thus corr. by A₂ from A₁ कर्म°. ४५३. ¹⁾ A₂ gloss वल्लट.
 ४५४. ¹⁾ A₂ gloss दुरास्तमदर्शयन्. ४५५. ¹⁾ A₂ gloss सविस्मयः. ४५६. ¹⁾ A₂ gloss प्रकृतं कथासम्बन्धं स्मारयति गतलोचनमिति.
 ४५७. ¹⁾ A₂ gloss कमलानलवर्णी कल्याणदेवी च. ४५९. ¹⁾ Thus A₂; A₁ °वाही. ४६४. ¹⁾ Thus A₂; A₁ सोम्बीवमानो.

- भ्रमयस्तेषणीयं स सिन्धुसमानं तदानीम् । सोढं हतो मया जञ्ज इत्यमोक्तिर्योनयम् ॥४७७॥
 साहायकाय राजोहं कामीत्युक्तार्थिताशनः । मनुर्दसन्त्वा जञ्जस्य प्रतिज्ञायावयौ वधम् ॥४७८॥
 अहमसंरुग्णमीमांस्यं मुमुर्षुं पतितं हतम् । विनेष्टवानं मेदिन्यां जञ्जं स्वत्का वपुर्निजाः ॥४७९॥
 480 न समर्थाहितापातविन्तासततदुःस्वितः । द्रोहाभिनेन राजयेन विभिर्बिर्विष्ययुज्यत ॥४८०॥
 न्यासापहाराश्रयिनां वेदयानां कामिवञ्चनात् । द्रोहाद्योपनतां राज्ञामस्मिरा पत्र संपदः ॥४८१॥
 हते जडजे जयापीडः प्रत्यावृत्त्य निजां भिवम् । जगद् द्रोणा भूमारं कृत्येन च सतां मनः ॥४८२॥
 प्रपेदे वध कल्याणं स विरोधिषभाश्रयः । देशे कन्याणपुरकृत्य कन्याणदेव्यभूत् ॥४८३॥
 राजा मल्हाणपुरकृत्यके विपुलकेशवम् । कमला सां स्वनाम्नापि कमलाक्ष्यं पुरं व्यधात् ॥४८४॥
 485 महाप्रतीहारपीडाधिकारं प्रतिपद्य सः । कन्याणदेवीदाक्षिण्यादकरोदधिकोचतिम् ॥४८५॥
 उत्पत्तिभूमौ देशोस्मिन्मूर्धुरतिरोहिता । कदयपेन विनस्तेव तेन विद्यावतारिता ॥४८६॥
 वचोमूर्खोवमित्येव कस्मैचिद्वदने स्फुटम् । सर्वज्ञानान्दवचके सर्वान्विद्याभिवोगिनः ॥४८७॥
 देशान्तरादागमय्य व्याचक्षाणान्क्षमापतिः । प्रार्थनत विच्छिन्नं महाभाष्यं स्वमण्डले ॥४८८॥
 क्षीराभिषाण्यं विद्योपाध्यायास्तंभुतभुतः । बुधैः सह ययौ वृद्धिं स जयापीडपण्डितः ॥४८९॥
 490 भूपतेरात्मना स्वर्षी वक्षमे न स कस्यचित् । आत्मनस्तु बुधैः स्वर्षी भुङ्क्षीर्ब्रह्ममन्यत ॥४९०॥
 नायत्पण्डितशब्देभूजानशब्दादपि प्रथा । तैत्तिरीयैर्न तु ग्लानि कालान्तरवदावयौ ॥४९१॥
 नृपतौ विद्वदायते राजसामुख्यकाङ्क्षिभिः । गृहा बभूवुर्विदुषां व्याघ्राः सेवान्तैर्मृषैः ॥४९२॥
 समपहीतया राजा सोमिष्य निखिलान्बुधान् । विद्वद्भिर्मममवययान्वनृपमण्डले ॥४९३॥
 अध्वक्षो भक्तशास्त्रायां भुक्तदन्तस्य मन्त्रिणः । विद्वत्तया धर्म्मियाक्यस्तेन स्वीकृत्य वर्णितः ॥४९४॥
 495 विद्वान्दीनारलक्षणे प्रत्यहं कृतचेतनः । भद्रोभूदुद्धटस्तस्य भूमिभर्तुः सभापतिः ॥४९५॥
 स दामोदरगुमाख्यं कुट्टनीमतकारिणम् । कविं कविं बलिरिन् भुयै धीसन्निव व्यधात् ॥४९६॥
 मनोरथः शङ्खदन्तश्चटकः संधिमांस्तथा । बभूवुः कवयस्तस्य वामनाद्याश्च मन्त्रिणः ॥४९७॥
 स स्वर्षे पश्चिमाशायां लक्ष्यसुदयं रवेः । देशे धर्मोत्तराचार्यं प्रविष्टं साध्वमन्यत ॥४९८॥
 सचेताः संस्तवयत्कविचकृत्सो बभूव सः । भवानां भुज्यमानानामास्वादान्तरविकृपः ॥४९९॥
 500 अपश्यत्त्रिर्महास्वादांभावांस्वादुषिवेकिभिः । किं ज्ञेयमशनादन्यत्कमपैरन्धैरिवोक्षभिः ॥५००॥

४७८. ') A₂ indicates by asterisks and the marginal note मण्डले: साहायकाय, a different reading, in which this verse followed after verse 474.—') Thus A₂; A₁ सिन्धुसमानः. ४७९. ') Thus A₂; A₁ 'सरीष'. ४८०. ') Thus A₂; A₁ द्रोहाभिनेन. ४८१. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'चोपहता. ४८२. ') A₂ gloss मलरी इति भाषया.—') Doubtful: thus A₂; A₁ विरलके; A₂ मलकेषावम्.—') Thus corr. by A₂ from A₁ रवा.—') A₂ gloss कलमपुर्. ४८३. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'पेडावि'. Cf. महाप्रतीहारपीडा iv. 142.—') Thus A₂; A₁ 'देवी' and 'जयाय. ४८४. ') Thus G B Erid.; A 'हितौ. ४८५. ') वेदाना supplied by A₂ in space left by A₁. ४८६. ') A₂ gloss प्रापय.—') Thus A₂; A₁ 'वक्षामः. ४८७. ') A₂ gloss क्षीरस्वामिनः. ४८८. ') Thus corr. by A₂ from राजव. ४८९. ') Thus corr. by later hand from A₁ याकवा. ४९०. ') A₂ gloss मद्रोभूद आलङ्कारिकः. ४९१. ') A₂ 'कारणम्.—') A₂ gloss भुक्त. ४९२. ') Thus A₂; A₁ सुस्वत.—') Thus according to marginal note of A₂ देशं धर्मोत्तराचार्यदेव्यव्यावर्षी; A₁ देशे धर्मोत्तराचार्य. ५००. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'रन्धैरि'.

आकटस्य चित्तां कृतानुमरणोद्योगधियालिङ्गव' पुण्ड्रेभुद्रवपानमुल्बणमहामोहप्रतुमस्मृतेः ।
 श्रीवासोरचरत्तमास्यवत्तयायोहय वारम्भदेवावासां वृभगः स्वभावमहिमा निधेतस्तत्सादृशः ॥५०१॥
 मन्त्रविक्रमयोस्तस्य हयोर्दोषयोरिव । एकैव विम्बिता मूर्तिः सङ्ख्यनुजतां ववौ ॥५०२॥
 आर्कुर्वन्निगुणामाहां लङ्केन्द्रात्पञ्च राक्षसान् । तेनानयेति जगदे दूतो आनु पुरः स्थितः ॥५०३॥
 सांघिचिप्रविकः सोष पण्ड्योतास्तुतोऽनुधौ । प्राप वारं तिमिपासं तिमिमुष्पाटय निर्गतः ॥५०४॥
 मिषमत्स्यो रम्भभक्त्या नृपाहालेखदामिवम् । स्वदेशमनयवतै रक्तोभित्तं विभीषणः ॥५०५॥ 505
 दूतं विनैः पूरयित्वा सरीगाथं च राक्षसैः । वक्त्रे जयपुरं कोटि विविष्टपसमं नृपः ॥५०६॥
 बुद्धवचं महाकारं विशारं च विभाव सः । नगरान्तर्जयदेवीं पुण्यकर्मा स निर्ममे ॥५०७॥
 तत्पुरे अनुरात्मा च शेषशामी च केशवः । विष्णुलोकस्थितिं त्यक्त्वा ध्रुवं ब्रजति संनिधिम् ॥५०८॥
 जम्बवत्कर्मान्तरं किञ्चित्कारयित्वा स राक्षसान् । ज्वाहास्कारुभिरेवाम्भ इति शंसन्ति केचन ॥५०९॥
 स हि स्वमे जलान्तर्मे कुरु द्वारवतीमिति । वक्त्रः कंसारिणा वक्त्रे विनिर्माणं तथाविधम् ॥५१०॥ 510
 श्रीद्वारवत्यधिष्ठानं बाहुं कोटि तथा वलौ । अभ्यन्तरं जयपुरं कूतेषाम्बलिलो जनः ॥५११॥
 मन्त्री पञ्चमहाद्यम्भभजनं जगतीभुजः । वस्मिञ्जयपुरे कोटि जयदत्तो व्यवन्मवम् ॥५१२॥
 राजसनुः प्रमोदस्य जामाता मथुरापतेः । आचाभिधो व्यरचयच्छुचिराचेभ्यं हरम् ॥५१३॥
 पुनः संभृतसामग्र्यो विजयाय विनिर्देयौ । बलैर्जलधिवेलाशीन्प्रायवज्रलघुवैः ॥५१४॥
 संघविष्टापि पूर्वाग्निर्भविष्ठिजा हिमाचले । भगीरथस्य गङ्गे च रेजे तस्यानुगा वमूः ॥५१५॥ 515
 सार्धं प्रवण्यैषण्डालैरदन्तः कटकाग्रहिः । तस्यासम्भामिका रात्रौ मुम्मुनिप्रमुखा नृपाः ॥५१६॥
 नामान्यद्विनयादिस्य इति प्रख्यापयच्छुपः । पूर्वाशां विनयादिस्यपुरेणालंकृतां व्यवधात् ॥५१७॥
 अस्तुसेकेन महासां साहसाभ्यवसाविनाम् । भीरारोहति संदेहं महतामपि भूभुताम् ॥५१८॥
 भीमसेनाभिधानस्य स दुर्गे पूर्वदिक्पतेः । निःशब्दो प्रतिभिः सार्धं प्रतिलिङ्गि विवेश यत् ॥५१९॥
 तं रन्ध्रान्वेषिणं तत्र परिह्रास्य विरस्थितः । भाता जङ्गस्य सिङ्गाख्यो गत्वा राक्षे न्यवेदयत् ॥५२०॥ 520
 भूपतिं भीमसेनोय राजाकस्माद्वबन्ध तम् । ननुवाजगरो भीममिव भीमपराक्रमम् ॥५२१॥
 तस्मिन्परी तथा वजे धुवं पुष्टपकारिणाम् । पौरुषदेविना जाने दैवेनोन्नमितं शिरः ॥५२२॥
 जयापीडस्त्वसंभूदो व्यवसनेव्यतिदाहणे । तांस्तान्संविन्त्यकासीनुपायानुवकोन्मुखः ॥५२३॥
 अचान्तरे वरपतेः पौराणामतिदुस्तरा । कृतानुमरणा व्यापदुष्टपयत मण्डले ॥५२४॥

५०१. ¹) A₁ note in margin : आकटस्येवसाविस्यनि पण्डस्तीन्पञ्चालपञ्च अनुसीसीयस्तवालिङ्गमविस्यपि पादो रम्भः. ५०१. ²) The original reading of A₁, अनुर्थस्तरङ्ग, has been corrected into आर्कुर्वन्नि by a later hand, probably A₂; A₂ explains the latter reading by the gloss विगुणमपि आर्कुर्वन्नि आर्कुर्वन्नि. A₂ gives the interlinear note अनुर्थस्तरङ्गान्तेस्त्वन्माहो and explains this reading in margin : दूतः किं कुर्वन् आर्कुर्वन् सजसम्भविषीं विगुणं विगुणं अनुर्थं न विरचयन् नामयजाता-
 निरवर्धः.—³) Thus corr. by A₂ from A₁, लङ्केन्द्रात्पञ्च. ५०४. ¹) Thus corr. by later hand from A₁, 'प्रवण्यः'. ५०६. ²) बुद्ध supplied by A₂ in space left by A₁; found also in G B; C दुर्. ५१२. ¹) Thus A & G; C राक्षसः.—²) A gloss अन्वदुकोटि इति भाषया. ५१३. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁, मथुरा. ५१५. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁, 'हि'. ५१६. ²) Thus A₂; A₁, सङ्ख्यः.—³) Thus corr. by A₂ from A₁, साहसाभ्यवसाविनाम्; A₂ gloss साहसेन हिताहितानपेक्षेण कर्म-
 वा अभ्यवसावी वेदो. ५१९. ¹) Thus A₂; A₁, 'पुनते'. ५२१. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁, 'प्रतिभीम'. ५२२. ¹) A₂ gloss उच्छ्रान्तो रक्तवर्णः विदकाकृतिकलितः सन्धापि च स्वधि दीपयिष्येवः पुनस्तथा लीत् इति प्रसिद्धः.

- 525 आमयः स्पर्शसंचारी' तत्र व्यापादकश्च सः । देशदीपादतो जन्तुर्लूताव्याप्तो विचर्यते ॥५२५॥
 तदाकर्ण्य जयापीडो जातोपायप्रयुक्तधीः । स्वभूत्वेनोपयुक्तानि ब्रह्माण्यानीववाक्यदः ॥५२६॥
 तैः पित्तोद्वेगैर्मुक्तैर्ज्वलत्पित्तोद्वहज्जरम् । बभूवृक्षपयश्चाङ्गे क्षिप्त्वा सपिटकोभवत् ॥५२७॥
 तं लूताव्याप्तमाकर्ण्य विपक्षो रक्षिणां मुखात् । विपस्वते ध्रुवमिति ध्यात्वा देशाद्विद्विष्यभात् ॥५२८॥
 एतं स्वमतिमाहास्यात्संतीर्णो विपदार्णवात् । व्याप्तबोमावहीर्ष्यं बशश्च परिपन्थिनः ॥५२९॥
 यः सर्वकालमबुधैः परिहस्यमानो मूलाङ्कुराद्यापि न जातु पुरस्करोति ।
 530 व्यापस्तु शाखविटपी स फलं प्रसूय पुंसः किलैकपद एव लुनात्फलक्षमीम् ॥५३०॥
 तमैच्छदभिसंधातुं विद्याविक्रमसंयुतः । मायाध्वरमुड्डिर्नाम राजा नेपालपालकः ॥५३१॥
 अकृतप्रणतिस्तस्यै प्रविष्टस्य स्वमण्डलम् । अपातदुदूरमध्वानं ससैन्योपससार सः ॥५३२॥
 जिगीषोस्तस्य तु तथा तत्तत्प्राथिवनिर्जयः । वृषस्मयलनिर्वर्त्यो मामुत्तदनुसारिणः ॥५३३॥
 ममं क्वापि कविबृहत् प्रतिदेशो स वैरिणम् । ह्येभ्यः कपोतं कक्ष्यान्तरिवान्निर्व्यञ्जगाम सः ॥५३४॥
 535 ततो निःशेषितापाये तस्मिन्कुर्वन्त दिग्जयम् । आसन्नाग्नेस्तटे सिन्धोः समुपवेशयद्वलम् ॥५३५॥
 प्रतस्ये दिवसैर्हि वैरश्च पूर्वार्णवोन्मुखः । कर्षन्वेला निलस्पर्शोत्सृष्टध्वजपटाधमूः ॥५३६॥
 ततस्तस्मिन्सरित्पारे दक्षिणस्मिन्समापतेः । तस्यावरमुड्डिः सैन्यं स्वच्छबाहुं प्रकाशयन् ॥५३७॥
 भूरिभेरीरवोद्गारि प्रबलं वीर्यं तद्वलम् । प्रजज्वाल जयापीडः पीतसर्पिरिवानलः ॥५३८॥
 स जानुदधं निर्विघ्नं पश्यन्ने सरिज्जलम् । अपूर्वत्वादभूमिहः क्रुद्धस्तर्तुं व्यगाहत ॥५३९॥
 540 मध्यं प्राप्ते नृपे पूर्णा वेलवा वर्षमानया । अकालेभूदगाधाम्नाः सार्णवाभ्यर्णगा सरित् ॥५४०॥
 मरणागाधबहुलं जगधा सैन्यं महीपतेः । प्रवृद्धया प्राव्यमानं क्षणात्संक्षयमाययौ ॥५४१॥
 नृपतिर्वीचिसंमर्दभंशिताभरणाभुक् । बाहुभ्यां लहरीभिर्द्वन्द्वस्त्रैर्दूरमनीयत ॥५४२॥
 एकस्य करुणाक्रन्दैः सैन्यस्यान्यस्य गर्जितैः । सरित्तरङ्गबोधैश्च बभूवुस्तुमुला दिवाः ॥५४३॥
 क्षिप्रकारी सदृतिभिः संनदैः सरितोन्तरात् । स चाकृष्य जयापीडं बबन्ध विहितोत्सवः ॥५४४॥
 दैवस्याम्बुमुचय नास्ति नियमः कोप्यानुकूल्यं प्रति व्यञ्जन्त्यः प्रियमुत्कटं घटयते जन्तोः क्षणादपियम् ।
 54 क्षिप्रं दीर्घनिवासवासरविपत्संतापनिर्वापणं प्रादुष्टस्य वनस्पतेः प्रकुसते विद्युद्विसर्गं च यः ॥५४५॥
 स कालगण्डिकातीराभवास्तुच्छाहमवैरमनि । निविशेप जयापीडमामानां रक्षिणां करे ॥५४६॥
 तथा काश्मीरिको राजा निमग्नो व्यसने पुनः । स किंकर्तव्यतामूढः शुना गूढमदक्षत ॥५४७॥
 कलावत्सु शशाङ्कोपि तेजस्विष्वर्यमापि तम् । न ददर्श यथा भीमान्ध ररक्ष तथा नृपः ॥५४८॥
 अपहयविर्गतः किञ्चिदालोकन्यस्तलोचनः । आसन्नां तटिनीमासीदुपायांश्च स विन्तयन् ॥५४९॥

५३५. ^१) Thus corr. by A₁ from सर्वसं. ५३२. ^१) A₁ gloss आरुडिः.—^२) A₁ gloss जयापीडस्व.—^३) Thus A₁; A₂ अया. रक्ष; G R have both readings. ५३३. ^१) A₁ gloss जयापीडस्व. ५३४. ^१) A₁ gloss ह्येभ्यः कपोतं बलवतीति प्रसिद्धिः.—
^२) Emended; A G R °न्वेत्स्व. ५३५. ^१) A₁ gloss सरितः. ५३६. ^१) Thus corr. by A₁ from A₂ तस्यावुरमुड्डे. ५३९. ^१) Thus
 corr. by A₁ from A₁ °स्तं. ५४२. ^१) Thus corr. by A₁ from A₁ °नर्द. ५४४. ^१) A₁ gloss वृतिः जलोत्तरणार्थं माया इति
 प्रसिद्धा. ५४५. ^१) Thus corr. by A₁ from A₁ °पीडं समानां. ५४९. ^१) Thus corr. by later hand from A₁ निर्जितं.—^२) A₁
 gloss अलोकयतेनेमेत्यालोक वातावनं । तस्मिन् न्यस्ते लोचने वेन सः.

अथस्यावेदकास्तत्र मयिताः शुचिणीभुजा । आर्द्रान्तःकरणैः श्लोकाः स्वर्गन्तेषां च सुरिभिः ॥५५०॥ 550
 तथा तस्मिन्निषेते मानी देवशर्मैव मन्त्रिषु । विन्तव्यस्वामिसंमानमनिशं पर्यतप्यत ॥५५१॥
 भर्तुः स्वदेवस्यागेन स हितं कर्तुमुद्यतः । दूतैरमुडेभ्यो मियवाग्भिः प्रलीननम् ॥५५२॥
 जयापीडभिषा साकं राज्यं कश्मीरमण्डले । दास्वामि तुभ्यमित्यस्व दूतैः स आबितोभवत् ॥५५३॥
 ग्रामेषु प्रतिदूतेषु पूर्णायामश्च संविदि । गृहीतकटको मन्त्री नेपालविषयं वयौ ॥५५४॥
 स कास्लगण्डिकासिन्धोरवाचि कटकं तटे । स्थापयित्वा परं पारं वयौ मितपरिच्छदः ॥५५५॥ 555
 सामन्तैरममायातैस्तं सभां संग्रहेशितम् । सङ्कत्यारमुडिः पदं न्यवेशयत् विष्टरे ॥५५६॥
 अथभान्त इति शिरं प्रतिमुक्तः क्षमाभुजा । तद्विष्टरोपचारस्तस्मिन्नायावस्ये दिनम् ॥५५७॥
 स चारमुडिभूभुष पीतकोशौ परस्परम् । आसतां निर्जनेन्येषुः कर्तव्यकृतनिधौ ॥५५८॥
 नृपमूषेय सखिवो जयापीडाजितं धनम् । अस्ति सैन्ये तदामानां तस्य वा विहितं च तत् ॥५५९॥
 दानेन भविता मोक्षस्तपेत्युक्ता विमोहयन् । तस्मात्सं प्रमुसिञ्चामि कं बद्धं न्यस्तमित्यहम् ॥५६०॥ 560
 अत एव मया सैन्यं संवृतं न प्रवेशितम् । वदेत्तन्मध्यगाः शक्या न बन्धुं न्यासधारिणः ॥५६१॥
 तस्मादेकैकमाहूय तेषु बडेषु सैनिकाः । कोपमज्ञातददवा न यास्यान्ति विषयवः ॥५६२॥
 एवं विमोहितास्तस्मात्प्रोनुवां स लम्भवान् । बद्धस्य प्रययौ पार्थे जयापीडमहीभुजः ॥५६३॥
 तदालोकनञ् शोकं गोपयन्धैर्वसागरः । गृहं तज्जिर्जनं कृत्वा शिरं पप्रच्छ तं नृपम् ॥५६४॥
 अपि स्वया निर्जं तेजो भित्तिभूतं न हारितम् । तस्मिन्नि सति सिञ्चन्ति साहसालेख्यकल्पनाः ॥५६५॥ 565
 स तं वभषे निःशस्त्रो मन्त्रिष्वेव व्यवस्थितः । अनुतं कर्म किं कुर्वी धियमाणेन तेजसा ॥५६६॥
 मन्त्री तमूचे तेजश्चेज्जाजय निसृतं तव । जानीहि तत्क्षणेनैव लङ्घितं विषदर्शयम् ॥५६७॥
 अपि वातायनादस्मात्पतित्वा मित्रगाम्यसि । पारं गन्तुं समर्थोसि सैन्यं सद्य निजं तव ॥५६८॥
 राजा जगाद तं नास्मात्पतित्वोत्थीयतेऽम्भसः । बिना कृतिं कृतिश्चाथ दूरपाताद्विदीर्यते ॥५६९॥
 तस्मात्प्रायमुपायोश्च न च नाम विमानितः । बहु मध्ये तनुस्वागमनिर्मध्यापकारिणम् ॥५७०॥ 570
 ततो निश्चित्य सोमास्वस्तमवादीन्महीपते । बहिः केनाप्युपायेन बहेस्त्वं नालिकाद्वयम् ॥५७१॥
 प्रविश्यैकाकिनैवाथ द्रष्टव्यः संभृतो मया । हरिदुत्तरणोपायः सोनुष्टेयोप्यशङ्कितम् ॥५७२॥
 भुत्वेति निर्गतो गत्वा पायुशालनवेष्टम् सः । सजितम्बं बहिर्वेलीं तदुक्तामत्यवाहयत् ॥५७३॥
 एकाकी संप्रविष्टोऽथ तं ददर्श द्युतं क्षिती । विषयं गलमुपूष्य वृद्धया चेलवीरवा ॥५७४॥

५५०. ¹) A, gloss वन्धनवेष्टमपि. ५५१. ¹) Thus corr. by later hand from A, 'नित्यसौ. ५५२. ¹) न supplied by A, —²) Emended; A, 'रादनुष्टेयको, changed by later hand to 'नुष्टेयको. —³) Thus corr. by later hand from A, 'ग्म-
 विलोमनम्. ५५३. ¹) Thus corr. by A, from A, 'हे. ५५४. ¹) Thus A,; A, प्रविशिवः. ५५६. ¹) A, gloss पीतकोशौ
 कृतश्रीविकाशित्वर्थः; to श्रीविका° A, adds the note सखयः. ५५७. ¹) Thus corr. by A, from A, बहि तन्म; A, gloss
 दानम्यभयः संवृतसैन्यमध्यगाः इत्यर्थः. —²) Thus corr. by A, from A, बन्धु. ५५८. ¹) Thus A,; A, प्राज्ञोपायाः; R G
 follow A, ५५९. ¹) Thus corr. by A, from A, वयौ. ५६०. ¹) Thus corr. by A, from A, इति. —²) Thus corr.
 by later hand from A, बह्वेष्टम्; A, gloss बहिः गन्धर्वार्थः. —³) A, gloss बहिरालोकनमित्यर्थः. ५६१. ¹) Thus corr. by A,
 from A, पारं. —²) A, gloss बहिरालोकनमित्यर्थः. ५६२. ¹) Thus corr. by A,

- 575 सद्यो व्यापादिततनुः श्वासापूरितविप्रहः । अभेद्योऽहं तव दूतिर्मोमादृक् तरापनाम् ॥५७५॥
 आरोहुर्कण्ठवन्धाय स्वोर्बोदणीपपट्टिका । बद्धा मया तां प्रविष्टव सिप्रमेव पताम्भसि ॥५७६॥
 नखनिर्मिन्नगात्राकलिलितामिति संविदम् । दृष्ट्वा चावाच्यत्कण्ठविबद्धांशुकपल्लवे ॥५७७॥ तिलकम् ॥
 विस्मयजेहयोः पथात्पूर्वं स सरितस्ततः । प्रवाहे पतितो राजा परे पारे समासदत् ॥५७८॥
 मातसैन्यः प्रविष्टाय क्षणेनैव निनाय सः । तमशोर्बं समुपालं नेपालविषयं क्षयम् ॥५७९॥
 580 रक्षिणोपि न यावत्तमजानन्बन्धनाश्रुतम् । तावदेव कथाशोर्बं विषयं तं चकार सः ॥५८०॥
 नृत्वात्कवन्धः स्वर्गस्त्रीमुक्तस्रक्त्यधोपवान् । मृपतेर्बन्धनान्मोक्षे बभूव सप्परोस्तवः ॥५८१॥
 दास्यन्तोत्सवमुपो गिरयो निदावे यत्रैव दुरमितरे परिवर्जनीयाः ।
 तत्रैव संभवति सान्द्रहिमद्रवार्द्रश्चित्रं तुषारशिखरी नितरां निवेद्यः ॥५८२॥
 जञ्जालीनां क्षणे यत्र जन्म स्वामिदुःखमभूत् । तत्रैव मन्त्रिणश्चित्रं कृतिनो देवशर्मणः ॥५८३॥
 नाभूञ्चि सदृशः सन्तुः स पितुर्मित्रशर्मणः । तमोमयो भास्वरस्यं भागोरिष शनैश्चरः ॥५८४॥
 585 रक्षारक्षोपमे तस्मिन्सन्निवेस्तमुपागते । प्राप्तामपि भियं मेने नृपतिर्हारितामिव ॥५८५॥
 तस्य दिग्विजयस्वान्ते मानम्लानिर्धिनिर्ययो । मानसात्पृथिवीभर्तुर्नामात्योपक्रिया पुनः ॥५८६॥
 चित्रं जितवत्तस्य स्त्रीराज्ये मण्डलं महत् । इन्द्रियपामविजयं बहमन्यन्त भूभुजः ॥५८७॥
 कर्णश्रीपटमावध्य स्त्रीराज्यान्निजिताश्रुतम् । धर्माधिकरणाभ्यं च कर्मस्थानं विनिर्ममे ॥५८८॥
 द्वितीयं चलगञ्जाभ्यं कर्मस्थानमपि व्यधात् । उपयुक्तं प्रयाणेषु गच्छे दूरस्थिते निजे ॥५८९॥
 590 किमन्यत्तद्गुणावासनिवासिन्या जयभियः । चत्वारोऽम्बुधयोभूवन्विलासमणिदर्पणाः ॥५९०॥
 पुनः प्रविष्टव कश्मीरान्स भूपैः परिवारितः । विराय बुभुजे राजा विजयोपार्जितां भियम् ॥५९१॥
 तं कदाचिदृप स्वये सर्वाशाविजयोर्जितम् । पुमान्दिव्याकृतिः कोपि व्याजहार कृताञ्जलिः ॥५९२॥
 छलं स्वद्विषये राजन्वसन्नस्मि सन्नान्धवः । नागेन्द्रोऽहं महापद्मनामा त्वां शरणं भितः ॥५९३॥
 द्वाविडो मान्त्रिकः कश्चिन्माभितो नेतुमुद्यतः । जलाकाङ्क्षिणि वित्तेन विक्रेतुं मरुमण्डले ॥५९४॥
 595 तस्माच्छेत्पासि मां तत्ते स्वर्णधातुखनं गिरिम् । स्वदेशे दृशयिष्यामि स्कीतोपकृतिकारिणः ॥५९५॥
 राजा स्वमे निशम्येति दिक्षु संप्रितैश्चरैः । कुतोपि प्राप्तमानीय तं पप्रच्छ चिकीर्षितम् ॥५९६॥
 इत्ताभयः स नागोक्तं यथावत्सर्वमुक्तवान् । सविस्मयेन भूभर्ता स्वयं भूयोऽप्यष्टच्छत ॥५९७॥
 भूरियोजनविस्तीर्णात्सरसोभ्यन्तरात्त्रया । नागः प्रभावोत्कृष्टः स निष्कटुं शक्यते कथम् ॥५९८॥
 स तं व्यजिज्ञपन्नामन्नचिन्त्या मन्त्रशक्तयः । ताथेद्विदृक्षते क्षिप्रमेत्याधर्यं विलोकयताम् ॥५९९॥
 600 अयानुगम्यमानः स राजा प्राप्तः सरोन्तिकम् । अभिमन्योज्जितैर्वागैर्देवाशोशोषयज्जलम् ॥६००॥

५७५. ¹) A, gloss सद्यो व्यापादिततनुर्विस्वाहि पताम्भसीत्यन्ता शिवा राज्ञः कृते नखनिर्मिन्नस्वचारीररक्तेन लिखिता मेन कृतसैन्य मन्त्रिणेण स्वकीयकण्ठनिबद्धे वस्त्रखण्डे.—²) A, gloss अत एव दूतिवार्त्तिक्यर्थः.—³) A, originally दूतिर्मो^०; to this reading refers the gloss of A₂. दूतेः सकाशात्पृथिवीभर्तुर्नामात्योपक्रिया On altering the reading to दूतिर्मो^०, A₂ has struck out the first gloss and added a fresh one: अभिमन्यो दूतिरस्मि.—⁴) A, gloss मां दूतिकथं. ५७६. ¹) Thus corr. by later hand from A₁ कण्ठ-वन्धाय.—²) A₂ gloss दूणीपपट्टिका वेदनाशूलहृत्पट्टिकारूपः. ५८३. ¹) Thus corr. by later hand from A₁ शनैश्चरः. ५८४. ¹) Thus A R G; C नाभूञ्चि सदृशः.—²) Thus A₁; A₂ भास्वरस्य. ५९३. ¹) Thus A₁, A₂ प्रियतैश्च^०.

राजापरमचतः पङ्के तुङ्गं नानुमानम् । वितस्तिदेवमुरं मूरिहस्वोरणाम्बितम् ॥६०१॥
 मन्त्रसंकोचितं राजानुज्ञाम्यमुमिति तुवन् । मा महीरिति मूयेन सोमिधायं म्बिधाय ॥६०२॥
 मूर्धे राजाज्ञया तेन मन्त्रवीर्येण संदते । सरोमूलापवस्थं तत्पुनर्मूर्धोत्तदिमन्तरम् ॥६०३॥
 द्वाविडं द्विविधं दत्त्वा विबुध्याचिन्तयन्नुप । दद्यात्ताद्याप्यसौ नागः कर्षं स्वर्णोकरं गिरिम् ॥६०४॥
 ध्यायन्तमेव तं स्वप्ने ततः प्रोवाच पञ्चगः । केनोपकारेण गिरिः स्वर्णसूक्तं ददर्यते ॥६०५॥ 605
 स्वदेशोयं विदेशोयमिति बुद्धेः प्रवर्तकः । अन्वयव्यतिरेकाभ्यां स्थित्यभ्यासः शरीरिणाम् ॥६०६॥
 शरणं स्वामहमगमवमानमयास्तुतः । शरण्येन सना तपु मन्त्रैव प्रदर्शितम् ॥६०७॥
 उद्वहानिव योक्षोभ्यो ज्ञायते संभितैः भुः । का ह्रीस्ततोन्वा सोम्यैर्यतेषामपेक्षयते ॥६०८॥
 याभिरग्याभिभूताभिरिक्षितस्वानुमक्षमः । तासां केनाभिमानेन स्त्रीणां दृश्याम्यहं मुखम् ॥६०९॥
 येकारणं सधर्माणो ध्यानुदस्य मन्त्रम ते । विद्वन्मन्त्राणाः क्रीडायै ते वयं प्राकृता इव ॥६१०॥ 610
 अथ वा श्रीमहाग्धानामपेक्षापूर्वकारिणाम् । धर्तिकचनविधावित्थं पार्थिवानां किमकुतम् ॥६११॥
 मन्त्रान्ते क्षमाभुजः क्रीडामुत्ततानां विमाननाम् । वायव्यीयं तु सन्ध्यासं मरणं तां विदन्ति ते ॥६१२॥
 उपेक्ष्यपक्षे भूपानां मानः स्वार्थस्य सिद्धये । स तु प्राणानुपेक्षापि प्राज्ञपक्षे मनस्विनाम् ॥६१३॥
 महतो येषमन्यन्ते घटन्ते च विमानितैः । मनःस्वरूपाभिज्ञत्वं तेषां केनानुमीयते ॥६१४॥
 भवन्त इव तथापि न वयं ध्वर्यदर्शनाः । तावधातुरसस्यन्धी ददर्यते तन्निरस्तव ॥६१५॥ 615
 इत्युक्त्वा संविदं तस्मै स्वप्न एव स तां ददौ । यथा प्रबुद्धः प्रबुद्धे प्राप ताव्वाकरं गिरिम् ॥६१६॥
 स तस्मात्क्रामराज्यस्यान्तावमाकृत्य निर्ममे । शतं दीनार्द्रकोटीनामेकोनं स्वामिधाकृतम् ॥६१७॥
 पूर्णं कोटिशतं कुर्याथः स मां निर्जयेदिति । र्धमङ्गाय भूपानां सज्जनं स्थापयन्नुपः ॥६१८॥
 समस्या इव स क्षमाभृत्सावशेषैर्विचेष्टितैः । विशेषेण तुल्यानिर्माणकुण्डत्वावेति भूभृताम् ॥६१९॥
 अथाकस्मान्महीपालः प्रजाभाग्यविपर्ययैः । त्यक्त्वा पैतामहं मार्गं ययौ पित्र्येण सोध्वना ॥६२०॥ 620
 किं विजयादिभिः केशैः स्वदेशाद्वर्ज्यतां धनम् । इत्यर्थमानः कायस्थैः स्वमण्डलमदण्डयत् ॥६२१॥
 शिवदासादिभिर्तुल्यैर्धनस्थानाधिकारिभिः । प्रविबर्धितविकेच्छः सोभूक्षोमवधं वदः ॥६२२॥
 काश्मीरिकाणामुत्पन्नं निजाज्ञाव्यवधायकम् । कायस्थवक्त्रमेषित्वं ततः प्रभृति भूभृताम् ॥६२३॥
 मन्त्रस्तस्व महीभर्तुर्योभूतत्तन्नुपमदे । वास्तव्यवन्धविन्तायां स एव स्वैर्यमावयौ ॥६२४॥
 यत्सतां प्रशमाधायि पापस्वोपदिदेश तत् । अयापीडस्य पाण्डित्यं प्रजापीडनशीण्डताम् ॥६२५॥ 625
 स सौदास इवानेकलोकप्राणापहारकृत् । अस्तुत्यकृत्यसौहित्यं स्वप्रेषि न समागयौ ॥६२६॥
 कुर्मः किल्बिषमेतदेव ददये कृत्वेति कौतूहलात्स्वैरिभ्यः क्षितिपाथ धिक्पलतां प्रौढं च कुर्युः सकृत् ।
 पापाक्रान्तधियो भवन्त्यथ तथा नान्स्यान्स्पृशन्त्योपि ता दूयन्ते न च ते यथा स्वपितरौ घ्नन्तोपि शान्तवपाः ॥६२७॥

६०२. ¹) Emended; A सोम्यधाय. ६०३. ¹) Thus corr. by A, from A₁ जाये. ६०४. ¹) Thus corr. by A, from A₁ मूलये. ६१०. ¹) A, वेङ्कारण. ६१२. ¹) Thus corr. by later hand from A₁ विमानिनाम्. ६१३. ¹) A, gloss स्वाव्य. ६१०. ¹) Thus A₁; A, महीर. ६२२. ¹) Thus corr. by A, from A₁ 'कायस्थिभिः'. ६२३. ¹) Thus corr. by A, from A₁ कायस्थिरका. ६२०. ¹) Thus A₁; A, यथा.

- लोभाभ्यासात्तथा क्रौर्यं स ययौ वस्तरवचम् । सह कार्यकामागेन यथाहर्षीच्छरत्फलम् ॥६२८॥
 लुब्धस्वभ्रष्टाधीर्भूत्स्वल्पवित्तप्रदान् । सर्वस्वहारिणो मेने कायस्थान्हितकारिणः ॥६२९॥
 सामुद्रास्तिमयो नृपाश्च सहसा एके इतार्द्धम्भः स्वस्मादेव कणान्धनस्य जहतौ जानन्ति ये हातृताम् ।
 630 सर्वस्मात्स्फुटलुण्डिताहितरतो लेशान्किलान्येपि ये दुष्कायस्यकुलस्य हन्त कलयन्त्यन्तर्हिताधाविताम् ॥६३०॥
 सर्वकालं ब्राह्मणानामहो धैर्यमकुण्ठितम् । निक्षिप्तस्य बभूवुर्वै तस्यापि परिपन्थिनः ॥६३१॥
 देशान्तरं प्रयातेभ्यो ये शोपास्ते व्यरंसिषुः । विक्रोशान्तो न मरणाद्धरणाच्चापि पार्थिवः ॥६३२॥
 विप्राणां शतमेकोनमेकाहेन विपद्यते । निवेद्यमेतदित्युक्ते क्रौर्याक्रान्तोऽपि पार्थिवः ॥६३३॥
 विपर्यस्तचरित्रस्य तस्य क्रूरस्य भूपतेः । एषं स्तुतिविपर्ययः काव्येष्वपि कुपेः कृतः ॥६३४॥
 635 नितान्तं कृतकृत्यस्य गुणवृद्धिविधायिनः । श्रीजयापीडदेवस्य पाणिनेश्च किमन्तरम् ॥६३५॥
 भाष्यव्याख्याक्षणे श्लोकैर्वैचक्षण्यदत्तैः कृतः । सोऽयं तस्य विपर्ययोऽपि कुपेरेव प्रवर्तितः ॥६३६॥
 कृतविप्रोपसर्गस्य भूतनिष्ठाविधायिनः । श्रीजयापीडदेवस्य पाणिनेश्च किमन्तरम् ॥६३७॥
 तुलमूल्यापहर्ता च चन्द्रभागातटे स्थितः । विप्राणां शतमेकोनमभृणोत्तज्जले मृतम् ॥६३८॥
 ततोऽप्यहर्हरणादेव प्रविरतोऽभवत् । वास्तव्यानां इतां भूमिं न तु निःशेषतो जही ॥६३९॥
 640 अथ विद्वत्समये तुलमूल्याकिसो द्विजाः । मुकुमुर्जातु तस्यापि प्रतीहारकराहताः ॥६४०॥
 मनुमान्धातुरामाद्या बभूवुः प्रवरा नृपाः । अन्वभावि तदप्येपि ब्राह्मणैर्न विमानना ॥६४१॥
 सेन्द्रं स्वर्गं सरीलां रक्षां सनागेन्द्रं रसातलम् । निर्दग्धुं हि क्षणेनैव विप्राः शक्ताः प्रकोपिताः ॥६४२॥
 तदाकर्ण्यस्त सामन्तस्यक्तपृष्ठः क्षमापतिः । उल्लासितैकभूलेखो दर्पाह्वनमब्रवीत् ॥६४३॥
 भिक्षाकणभुजां क्रौञ्चं शठानां यो मदज्वरः । येनैवैव इव ब्रूय प्रभावख्यापकं वचः ॥६४४॥
 645 भीमभूभङ्गमीतेषु तेषु तूष्णीं स्थितेष्वथ । हर्षिताख्यस्तमाह स्म ब्रजतेजोनिधिर्द्विजः ॥६४५॥
 राजन्युगानुकूप्येण भावाभावानुवर्तिनः । शासितुस्तेनुसारेण न कस्मादृषयो वयम् ॥६४६॥
 आह स्म विश्वामित्रो वा वसिष्ठो वा तपोनिधिः । त्वमगस्त्योऽयं वा किं स्या इति हर्षेण तं नृपः ॥६४७॥
 ज्वलन्निव ततः स्फूर्जतेजोतुष्प्रेक्ष्यविग्रहः । स फणीवोत्फणस्ताम्यन्कोपावृपतिमब्रवीत् ॥६४८॥
 भवान्यत्र हरिश्चन्द्रस्तिशङ्कुर्नहुषोपि वा । विश्वामित्रमुलेभ्योऽहं तत्रैको भवितुं क्षमः ॥६४९॥
 650 विहस्येत्वाच त राजा विश्वामित्रादिकोपतः । हरिश्चन्द्रादयो नष्टास्त्वयि कुद्रे तु किं भवेत् ॥६५०॥
 पाणिना ताडयन्नुर्वी ततः कुद्रेभ्यधाद्विजः । मयि कुद्रे क्षणादेव ब्रह्मदण्डः पतेन्न किम् ॥६५१॥
 तच्छ्रुत्वा विहसन्नाजा कोपाद्वाक्पणमब्रवीत् । पतन्तु ब्रह्मदण्डोऽसौ किमद्यापि विलम्बते ॥६५२॥
 नन्वयं पतितो जात्मेत्यथ विप्रेण भाषिते । राज्ञः कनकदण्डोऽत्रैव नितान्तस्त्रलितोऽपतत् ॥६५३॥

६३०. ^{१)} Thus A₁; A₂ इतान्.—^{२)} Thus A₁; A₂ तान्त्रि. ६३३. ^{१)} Thus A₁; A₂ काहे चेहि. ६३६. ^{१)} Thus A₁; A₂ लोके वै.—^{२)} Thus corr. by A₂ from A₁ विपयसि.—^{३)} Thus corr. by A₂ from A₁ विवर्तितः. ६३७. ^{१)} A₂ gloss विद्वत्समये इह नाशवाची. ६३८. ^{१)} Thus corr. by A₂ from A₁ तुलमूल. ६४०. ^{१)} Thus A₂; A₁ तुलमूल. A₂ gloss तुलमूलाक्षयो कायः ६४४. ^{१)} Thus corr. by A₂ from A₁ व्यापक. ६४५. ^{१)} Thus corr. by A₂ from A₁ तूष्णीं.—^{२)} Thus corr. by A₂ from A₁ हर्षिता. ६४६. ^{१)} A₂ विमा नृपानुवर्तिनः इत्यन्वयार्थ. ६४८. ^{१)} Thus A₁; A₂ दुष्प्रेक्ष. ६४९. ^{१)} A₂ gloss भवान्यत्रेति विश्वामित्रापाद्धरिश्चन्द्रो अटः स्वपदात् वसिष्ठस्यापाद्धिशङ्कुर्नहुषः अगस्त्यस्यापि नहुषो अहः इति तद्व्याख्येयं वक्तव्यं.

कृतमजः स तेवाङ्गे विमर्शकविमहः । कीर्तमागकिमिकुलः ककषैश्चारितैरभूत् ॥६५४॥
 अनुभाव्य स्वयां भाविनिरयक्तेश्वार्णिकाम् । गणरात्रेण तं प्राणाः काङ्क्षितापगमा जङ्घः ॥६५५॥ 655
 ब्रह्मदण्डकृतं दण्डं भुक्त्वा दण्डधराधिपः । अकाण्डदण्डस्तथा ययौ दण्डधरान्तिकम् ॥६५६॥
 तस्यावियतवित्तस्य त्रिंशत् परिवत्सरान् । एवं प्रतापिनः सैकान्भूमोगो भूपतेरभूत् ॥६५७॥
 तथा भूभुजस्तस्या ब्रह्मिणकलुषाभ्यः कृततृषः स्थितिं स्त्रामुज्ज्वल्यो विवधति कुमारानुसरणम् ।
 क्रियन्ते कार्त्तान्तानुगविकृतकैवर्तनिवहैर्यथा स्नेकस्मात्स्थिरनिरयमालप्रणयिनः ॥६५८॥
 कृतपापं तमुद्दिश्य विपन्नममृतप्रभा । मृतोद्दाराय तन्माता व्यधत्तामृतकेशवम् ॥६५९॥
 ललितापीडनामाभूत्ततो बद्धमतीपतिः । देव्यां दुर्गाभिधायां यो जयापीडादजायत ॥६६०॥ 660
 बभूव रागिणो राज्ये राज्यकार्वाण्यपश्यतः । यस्व वाराङ्गनामोज्यं राज्यं दुर्नेषदूषितम् ॥६६१॥
 दुष्कृतेनार्जितं वित्तं पित्रा निरयभाणिना । यश्चारणादिषु व्यस्यन्ननुकूपं व्ययं व्यधात् ॥६६२॥
 बन्धकीबन्धुभावेन मातराजगृहाभयाः । तं पैंथलीयविद्यानामन्तरङ्गं व्यधुर्विटाः ॥६६३॥
 केशान्स्त्रीवशान्छिन्नान्बन्धस्तस्यललाटिकम् । वपुषो मण्डनां मेने किरीटकटकोज्जितः ॥६६४॥
 यो यो वेद्याकयाभिज्ञो यो यो नर्मविचक्षणः । स स तत्पियतां लेभे न भूरो न च पण्डितः ॥६६५॥ 665
 अतमः स्त्रीभिरल्पाभिरुपरागः स पार्थिवः । जडं मेने जयापीडं स्त्रीराज्याभिर्गतं जितात् ॥६६६॥
 दिङ्मूर्जयत्र्यसन्निः पूर्वभूपाञ्जहास सः । गणिकाभोगवृत्तितः स्वसामयिकमध्यगः ॥६६७॥
 संकोचकारिणो वृद्धाजमोत्तरोद्देज्य वारयन् । तस्माद्विडमनो लेभे संप्रीतात्पारितोषकम् ॥६६८॥
 अङ्गवेष्ट इव स्पष्टपरिहासविचक्षणः । सोऽज्जबन्धमन्त्रिवृद्धानास्थाने गणिकासलः ॥६६९॥
 बन्धकीपादमुद्राङ्गं चारु शबरणादि सः । गौरवार्हान्पुराचारः सविबान्पर्वधापयत् ॥६७०॥ 670
 मानी मनोरथो मन्त्री परं परिजहार तम् । अशकुबन्धमभितुं मध्यपातपराकुलः ॥६७१॥
 कुकृत्यं योगराहित्यं वैधुर्ध्वं शोहवृत्तिता । ..... दुर्धृतस्य प्रभोरन्वत्परिहारस्य भेषजम् ॥६७२॥
 सुवर्णपार्श्वं विषेभ्यो दधत्फलपुर्णं तथा । भूभुजस्त लोचनोत्सं च शब्दशब्दानभूभिः ॥६७३॥
 कल्याणदेव्यां संजातो जयापीडमहीभुजः । संप्रामापीडनामाथ बभूव भुवनेश्वरः ॥६७४॥
 पृथिव्यापीड इत्यन्यन्नाम विभस्त भूपतिः । समामिं सप्तभिर्बर्षैः साक्षाज्यस्य समासदत् ॥६७५॥ 675
 श्रीचिप्पटजयापीडो बृहस्पत्यपराभिधः । ललितापीडजो राजा शिशुदेवस्तनोभवत् ॥६७६॥
 रागपदगृहीतस्य ललितापीडभूपतेः । वेद्यायां कल्पपास्यां यो जयादेव्यामजायत ॥६७७॥
 उष्पाख्यस्याखुवप्रामकल्पपालस्य तां हताम् । रूपतुण्डोबह्मत्वात्समैवीस्त हि भूपतिः ॥६७८॥
 पद्मोत्पलककल्याणमम्मधर्मैः स मातुलैः । बालकैः पाल्यमानोभूत्पृथिवीमोगभागिभिः ॥६७९॥

६५४. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ विमर्श. ६५६. ²) Thus corr. by A₂ from A₁ जितं. ६६२. ¹) A₁ seems to have read ब्रह्म; corrected by A₂. ६६५. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ कयाविज्ञो. ६७१. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ तम्. ६७२. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ योगराहित्यं.—²) Here seems to be a lacuna in the text. ६७३. ¹) A₁ gloss सुमपाह.—²) A₂ gloss परिहासपुरतनीये. ६७६. ¹) A₂ gloss कल्पं कुरां पालयतीति कल्पपालः कल्पपाल इति आचक्षते.—²) Thus corr. by A₂; two nksharas of A₁, corresponding to रुद्रा, are illegible on account of an ink blot. A₂ gloss अवकृता उरुता इति आचक्षते. ६७९. ¹) Thus A₁; A₂ चय्ये.

- 680 तस्य पञ्च महाशब्दास्त्रयायानुत्पलकोपहीत् । अन्ये जगृहरेभ्यानि कर्मस्थानानि मातुलाः ॥६८०॥
 आयत्नीकृतसास्त्राज्यैर्भानुभिर्भन्दिताश्रवा । भूभृज्जनन्या विदधे जयादेव्या अयेम्बरः ॥६८१॥
 राज्ञां कृपणवितैर्यत्प्रविष्टैर्दूष्यते धनम् । अचिरासीयते शान्तिमपूर्वैः कैचिदेव तत् ॥६८२॥
 जयापीठस्य यत्किंचिच्छनुना हि ध्वयीकृतम् । समुत्पातैरशेषं ततैः क्रमेण हतं वद ॥६८३॥
 भगिनीभगसौभाग्यसंभवैर्दिग्भैः कृताः । तेभङ्गुराणां भोगानां भोक्तारो भाग्यभागिनः । ६८४॥
- 685 निरङ्कुशं चेष्टमानाः शनकैस्त्वक्तव्यैश्चान् । ते स्वकीयाजपाकाशमकुलीनाः शशाङ्किरे ॥६८५॥
 अथाभिचारक्रियया मिथः समन्वयं पापिभिः । राज्येष्वप्य तैः स्वकीयः स्वामी च स नृपो हतः ॥६८६॥
 भुक्तक्षितौ हादशाभ्यांस्तस्मिन्व्यापादिते तथा । वैष्णवेकस्व तैः राज्यं परस्परमहंकृताः ॥६८७॥
 तेषामाक्रान्तदेशानां नाममात्रमहीपवीन् । तांस्तान्कर्तुमनामान्वाङ्मिरोधोन्योन्यमुद्ययौ ॥६८८॥
 अथ मेघावलीदेव्यां जातो वपियमूपतेः । उवेडोप्यवाक्रिकतया बोभूद्राज्यविवर्जितः ॥६८९॥
- 690 लोयं त्रिभुवनापीडो जयादेव्यामजीवनत् । राजानमजितापीडं तं बलादुत्पलो व्यधात् ॥६९०॥ युग्मम् ॥
 श्रेडाविगणनास्थाननिष्यन्दोत्थावृणाव ते । पञ्चमाङ्गनास्थानादशनाच्छादने ददुः ॥६९१॥
 एकसंभाषणाख्येह वास्त्वन्मेषु दिने दिने । पञ्च तुल्यमुखाचैश्छद्दुःस्यो राजा तदाभितः ॥६९२॥
 ते राजन्यजितापीडे राज्ञोत्पत्यपहारिणः । पुरदेवगृहादीनां प्रतिष्ठाकर्म चक्रिरे ॥६९३॥
 सापरवास्ते बुभुजिरे राज्यं स्वामिविवर्जितम् । निर्जने महिषं शान्तं मिथः सेव्यां वृका इव ॥६९४॥
- 695 उत्पलेनोत्पलस्वामी तथोत्पलपुरं कृतम् । पद्मस्य पद्मस्वाम्यास्ते कृतिः पद्मपुरं तथा ॥६९५॥
 बभूव्यधत्त पद्मस्य गुणादेवी गुणोज्ज्वला । मञ्जुकमधिष्ठाने शिनीषं विजयेश्वरे ॥६९६॥
 धर्मो धर्मोद्यमी हेतुर्धर्मस्वामिभिर्निर्मितेः । कल्याणवर्मा सत्कर्मा कल्याणस्वामिकेशवे ॥६९७॥
 दीप्तराणां सहस्राणि पञ्चोपकरणं कृत्वा । एकैकस्थाः क्षुभीर्धनोः कृत्वा मम्मो महाधनः ॥६९८॥
 पञ्चाशीतिसहस्राणि गवां दत्त्वा प्रकल्पयन् । कुम्भप्रतिष्ठासंभारं यो मम्मस्वामिन् व्यधात् ॥६९९॥
- 700 तस्यैकस्यैव सामग्र्यां कः संख्यां कर्तुमर्हति । भानूनां किं पुनस्तेषां सर्वेषां भूरिसंपदम् ॥७००॥
 श्रेहार्जितास्तु वा लक्ष्मीः सुकृतोपाजिताथ वा । सर्वेषां स्पृहणीयैश्च तेषां दानृतया तथा ॥७०१॥
 कृता देवगृहास्तैर्ये तत्पार्श्वेन्यसुरास्पदैः । दिङ्नातङ्गसमीपस्थकलभौपम्यमाभितम् ॥७०२॥
 एकोनवदने वर्षे स्वकीये शान्तिमागते । निर्विघ्नभोगास्तेभूवन्वर्द्धिशाश्वत्यावधि ॥७०३॥
 अथ मम्मोत्पलकयोदवभूराणो रणः । दहपवाहा यत्रासीद्वितस्ता क्षुभटैर्हतैः ॥७०४॥
- 705 कविर्बुधमनःसिन्धुशशाङ्कः शङ्कुकाभिधः । यमुविहयाकरोत्काव्यं भुवनाभ्युदयाभिधम् ॥७०५॥

६८० ¹⁾ A₂ gloss कर्मस्थानानि कारखान इति प्रसिद्धानि. ६८१. ¹⁾ A₂ glosses ललितापीडेन and पद्मोत्पलकादिभिः. ६८६. ¹⁾ Thus corr. by A₂ from A₁ 'देहानां.—²⁾ A₁ wrote 'मसामान्यादि'; A₂ altered this to 'मसम्भन्ता'; A₂ has struck out the reading of A₁ and has written above 'मसामान्यान्वि'.—³⁾ Thus corr. by A₂ from A₁ 'नाचयो. ६९०. ¹⁾ युग्मम् added by A₂. ६९१. ¹⁾ Thus corr. by a later hand from A₁ 'देहा'; R Edd. 'देहा'; G 'देहा'. Cf. viii. 578 (C.).—²⁾ A₂ gives the marginal note शमस्तूल्यं नामित्वापकं मिथानं नवपायादि एषां चतुर्णां सम्बन्धी एकीत्वंतिप्रवेशः स पञ्चमगणनास्थानमिति लोकाश्च. ६९२. ¹⁾ Thus A₁; A₂ 'मुलान्ये' ६९९. ¹⁾ To this verse seems to refer the gloss of A₂: 'मनुमाया. ७०५. ¹⁾ A₂ gloss श्रीशङ्कुकाभिधः प्रसिद्ध आलङ्कारिक बन्धु मत् रसविरूपणे काव्यप्रकाशे चतुर्थोऽस्ते श्रीमन्महाभारतैर्न निकषितम्.

मम्मचतुर्थशोचर्मा संप्रामाये व्यपाहरत् । स च तेजः भूराणां तत्त्वज्ञाननिवार्यमा ॥७०६॥
 अथोत्पादजाजितापीडं संप्रामापीडसंभवः । अत्रापीडनामभूक्तो मम्मदिभिर्नृपः ॥७०७॥
 मम्मोत्साहासहिष्णुत्वात्संभूतामर्षैकृतः । तस्य राज्यं द्विजवासीसुखवर्मोत्पलात्मजः ॥७०८॥
 वर्षत्रयेणोत्पलके ततः प्रथमागते । स चकारोत्पलापीडमजितापीडं नृपम् ॥७०९॥
 तेषामाश्रयुजीराजसदृशानां महीभुजाम् । भूत्वापि भूत्याः कृतिर्नो विभूतिं केचि लेभिरे ॥७१०॥ 710
 सांघिजिपदिकस्तस्य रजो नाम विभूतिभाक् । तस्मिन्कालेपि यश्चक्रे रत्नस्वामिसुरास्पदम् ॥७११॥
 भेजुर्दार्ढ्याभिसारादीन्देशानुत्तम्य भूपताम् । विमलाश्वा पामभुजो नराणां व्यवहारिणः ॥७१२॥
 राज्ञां कार्कोटवद्वानां क्षीणमावमभूत्कुलम् । वंशस्तूत्पलकुल्यानां भुवि त्रैपुल्यमावयौ ॥७१३॥
 सामर्थ्योपनतप्रयपार्थिवस्यो व्यपद्यत । विद्वेषास्तुखवर्माथ भुङ्क्ताख्येन स्वचन्धुना ॥७१४॥
 ततः भूराभिधो मन्त्री सुखवर्मात्मजेकरोत् । राज्ययोग्योयमित्यास्थां सगुणैर्वन्तिवर्मणि ॥७१५॥ 715
 एकत्रिंशे स वर्षेष्ट प्रजाविग्रहशान्तये । विनिवार्योत्पलापीडं तमेव नृपतिं व्यधात् ॥७१६॥
 यत्कृते विफलकेशा आसन्पि नृपितामहाः । पौत्रेण हेलया ग्रामा सा सिद्धिः पुण्यकर्मणा ॥७१७॥
 कुम्भाः पयोनिधिपयोहरणप्रवृत्ता नित्यं वहन्ति किल ये विफलभ्रमत्वम् ।
 चित्रं क्षणादिह तदेकसमुद्भवेन संदर्शिता निखिलवारिधिपानलीला ॥७१८॥
 अभूत तदनु मूर्ध्नि राजलक्ष्मीवदितकटाक्षकृतादिपट्टवन्द्ये ।
 कनकचटमुत्ताजवाभिषेकं स्रष्टि पतन्तमवन्तिवर्मदेवः ॥७१९॥
 संप्रामावुपदेष्टुमिन्दुतपनावुक्तं स्ववंशोद्भवैर्भूपालैर्नवराज्यतन्त्रमिव स भोजह्वये धारयन् ।
 राजा मण्डनकुण्डलद्वयमिधारस्वच्छातपत्रच्छलालक्ष्मीविष्टरपुण्डरीकचटितच्छायोदयो दिष्टुते ॥७२०॥ 720
 'इति श्रीकाश्यपिरिकमहामात्यचण्णकप्रष्टुसूतोः कल्हणस्य कृतौ राजतरङ्गिण्यां चतुर्थस्तवः ॥
 समाशतद्वये षष्टियुगे मासेषु षट्सु च । निर्दशाहेषु कार्कोटवंशे सप्तदशाभवन् ॥

७०९. ¹) A₁ gloss सुखवर्मा. ७१०. ²) Thus corr. by A₁ from 'दुजे मासत'; A₂ gloss आश्रयुजे मासि चत्वार्यं ये
 निर्गच्छन्ति ते हेवारवा इति प्रसिद्धास्तत्सदृशानां.—³) Thus A₁; A₂ कठिना. ७११. ¹) A₁ gloss अवन्तिवर्मानम्. ७१२. ²) Thus
 corr. by A₂ from A₁ तदुक्त. ७२०. ³) Thus A₁; A₂ 'तपनो दुक्त. Colophon. ¹) A₁ inserts before this the following
 note: रा १७ मे ७१६ आवितः राजानः ७० मे १७८९

॥ पञ्चमस्तरङ्गः ॥

- काप्येतेषु रुचिः कचेषु फणिनां पुंस्कोकिलस्येव ते गोभिः कण्डतटस्य दृश्यति पुरो दृक्पश्य चक्षुःभुतेः ।
संधानेभिनवे मियो भगवतोर्जिह्वापृथक्स्पन्दिनी' भिन्नार्थी सदृशाक्षरामपि वदन्त्येवं गिरं पातु वः ॥१॥
अवन्तिवर्मा साध्याज्यं प्राप्य पाटितकण्टकः । चकार चरितैश्चित्रं सतां कण्टकितं वपुः ॥२॥
आसतां क्षितिपामात्यौ तौ हावपि परस्परम् । आशादाने' परिवृद्धौ भृत्यावाज्ञापरिमहे ॥३॥
कृतज्ञः क्षान्तिमान्क्षमाभृन्मन्त्री भक्तः स्मयोज्ज्वलः । अमङ्कुरोयं संयोगः सुकृतैर्जातु दृश्यते ॥४॥
- 5 विवेक्ता प्राप्तराज्यः स क्षमाभृद्दीक्ष्य नृपभियम् । अविलुप्तमृतिर्धर्मानन्तरेवमचिन्तयत् ॥५॥
गोभुजां वल्लभा लक्ष्मीर्मानङ्गोस्सङ्गलालिता । सेयं स्पृहां समुत्पाद्य दूषयत्युन्नतात्मनः ॥६॥
स नास्ति कश्चित्प्रयमं यः प्रदर्शयानुकूलताम् । संताप्यते न चरमं नीचमीत्येव नानया ॥७॥
चपलाभिः प्रवृद्धेयं स्वर्वेद्याभिः सहाम्बुधौ । तदेकचारिणीवृत्तमनया शिक्षितं कुतः ॥८॥
निःकेहा नान्वगास्कांश्चित्छचिरं संस्तुताप्यसौ । परलोकाध्वगान्भूमानपाधेयानवान्धवान् ॥९॥
- 10 हेमभोजनभाण्डादि भाण्डागारे यदर्जितम् । कस्मादस्य न नाभास्ते लोकान्तरगता नृपाः ॥१०॥
अन्योच्छिष्टेषु पात्रेषु भुङ्क्तेषु मरीमुजः । कस्मात्त लज्जामवहञ्छौचचिन्तां न वा दधुः ॥११॥
स्थूलेषु राजतस्थालकपात्रेष्ववलोकितैः । प्रेतभूपालनामाङ्कैः शङ्का कस्य न जायते ॥१२॥
कृष्टाः प्रविष्टे ये कालपाशे कण्ठान्मुमूर्षताम् । अशस्ता अपवित्राश्च ते हाराः कस्य हारिणः ॥१३॥
सदूष्य बाष्पैर्दुःखोष्णैस्त्वक्ताम्पूर्वैर्मुमूर्षुभिः । स्पृशन्नेतानलंकाराश्च कः संकोचमाप्नुयात् ॥१४॥
या वारिराशिसलिलान्तरसंनिधानसंसेवयापि सततं मलिनैश्च लक्ष्मीः ।
- 15 पात्रेषु रोरंशिखिभागिषु सा विमुक्ता धैमन्यमेति हरिणीव हुताशशौचां ॥१५॥

१. ') A₃ gloss: काप्येतेषु इति । एतेषु प्रत्येकविषयेषु फणिनां सर्पाणां कचेषु बन्धनेषु ते कापि रुचिः कश्चिदप्यभिलाषोस्ति । अहा जूट-
काश्चादिबन्धनार्थमत्यन्तं सर्पान्मिलयतीति देवीवचनम् । बन्धनस्थानानां कण्डमकोष्ठकाश्चादीनां बहुस्याद्वन्धानामपि बहुवचनम् । एतेषु
कचेषु केशेषु फणिनां सम्बन्धिनी अर्धान्मोक्षकारिणी कापि रुचिरनिर्बन्धनीया क्षान्तिस्तथास्ति तत्र केशानामजगराणासिच वशोवनामीव
मोहा जायते इति महादेववचनम् । पुंस्कोकिलस्येव तत्र कण्डतटस्य गोभिर्वचनैः चक्षुःभुतेः सर्वस्य दृक् नेत्रं दृश्यति मोक्षे । कोकिलरुतमिव
तत्र कण्डभ्रमि भुत्वा सर्वस्य दृग्दर्शः । सर्पाणां चक्षुर्वचनं अवगस्थानीयमित्येतो दृक् दृश्यतीत्युक्तम् । गीतमियो हि सर्पः । बहुक्तम् । शिमुर्वेति
पशुर्वेति चेति गीतरसं फणी । साहित्यामृतसारस्य शङ्करो वसि वा न वेति ॥ इति महादेववचनम् ॥ देवीवचनं तु । तत्र कण्डतटस्य को-
किलस्येव करे पुगेमे नेत्रं दृश्यति । गीतः किरणे । कोकिलनुल्लवर्जकण्डतटनैल्यदर्शनेन सर्वस्य दृग्दर्शः दृष्टिवक्ताः कोकिलरुतं भुत्वा
सर्पाणां नेत्रविकासो जायते गीतसमये तु संकोच इति लौकिकाः ॥—') Thus A₁; A₁° स्पष्टिनी. ३. ') Thus corr. by A₃ from
A₁ °धाने. ७. ') Thus corr. by later hand from A₁ °कूट्यवाम्. १०. ') न supplied by A₃. १५. ') A₃ gloss रोरः वारिणः—
'A₁ °शौचे altered by later hand to °शौचा; A₃ glosses: अभिशाचानां शृगाणां अभिना लोमभुद्धिः अभिनीचवसनचत्, and
हुताशौचमिना शौचं भुद्धिर्वत्सा सा हुताशशौचा । हरिणी शुगी इव यथा सा भ्रमो प्रभितदेहा सती भुद्धिलोमा भवति सङ्गम्.

इति निर्धाय नृपतिर्नीत्वा स्वर्गादिं चूर्णताम् । निजैरञ्जलिभिः प्रादाद्विजम्भ्यः करम्भकम् ॥१६॥
 साधु भूपति वक्तव्ये हर्षाभिगौरवं हिजः । साध्वन्नस्तिविति वदजेकः प्रापाञ्जलीन्बहून् ॥१७॥
 लक्ष्मीं कृत्वाधिसाकृत्कां कृतिनावन्तिवर्मणा । विभूतिधामरच्छत्रमाश्रयेषा व्यधीयत ॥१८॥
 अनन्तस्यसंपन्नभूरिगोत्रनविग्रहे । राजभीर्दुर्जरा तस्य नवत्वे भुभुजोभवत् ॥१९॥
 विभुताम्समरे भ्रातृभ्रातृव्यांश्च विजित्य सः । चकार भूरिभिर्बहै राज्यं विगतकण्टकम् ॥२०॥ 20
 राज्यं निष्पाद्य निर्बिग्रमश्च वात्सल्यपेशलः । विभज्य बन्धुभृत्येषु बुभुजे पार्थिवः भिवम् ॥२१॥
 भ्राता हेमानुरस्तेन भूरवर्माभिधः क्षुभीः । श्रान्तिप्रियेण वितते वीरराज्येभ्यविध्यत ॥२२॥
 खाधूयाहस्तिकर्णोऽख्याययशरौ प्रशवं यः । भूरवर्मस्वामिनं च गोकुलं च विनिर्ममे ॥२३॥
 संपूर्णः पूर्णमहिमामूर्त्यमाहास्यमन्दिरम् । पञ्चहस्तापदश्चक्रे मठं हकृतकर्ण्डः ॥२४॥
 भ्राता व्यधत् नृपतेरपरः समराभिधः । केशवं चतुरात्मानं समरस्वामिनं तथा ॥२५॥ 25
 द्वौ भूरावरजौ धीरविज्रपाख्यौ निजाख्यया । व्यधत्तौ विबुधावासौ हावन्धौ गणनापती ॥२६॥
 भूत्वा वातुलताच्छत्रप्रभावानुभवौ भुवि । गतौ सविप्रहावेव हरावासांश्चसम्भ्यताम् ॥२७॥ युग्मम् ॥
 राजदौवारिकः श्रीमाञ्भूरस्यासीन्महोदयः । महोदयस्वामिनो यः प्रतिष्ठां समपादयत् ॥२८॥
 रामटाख्यमुपाध्यायं ख्यातज्याकरणभमम् । व्याख्यातृपदकं चक्रे स तस्मिन्मन्दिरम् ॥२९॥
 भमात्येन महीभर्तुः श्रीप्रभाकरवर्मणा । कृतं प्रभाकरस्वामिनासौ विष्णोर्निकेतनम् ॥३०॥ 30
 आयातेन भुक्तेः सार्धं रत्ना गृहभुक्तेन यः । मुक्ताः पाप्य प्रतिष्ठायां चक्रे ख्यातां शुक्रावलीम् ॥३१॥
 विच्छिन्नप्रसरा विद्या भूयः भूरेण मन्त्रिणा । सत्कृत्य विदुषः सम्बान्देशेस्मिन्नवतारिता ॥३२॥
 युगैः क्षितिभुजां योग्यैरुद्यमाना महर्षयः । बुधाः प्रवृत्तस्तकारा विविधभूषणेः सभाम् ॥३३॥
 मुक्ताकणः शिवस्वामी कविरानन्दवर्धनः । प्रयां रत्नाकरश्चापास्ताब्जज्येवन्तिवर्मणः ॥३४॥
 आस्थाने कृतमन्दारो बन्दी भूरस्य मन्त्रिणः । संकल्पस्मृतिमाधातुमिमामासी सदापठत् ॥३५॥ 35
 अथमवसर उपकृतये प्रकृतिचला यावदस्ति संपदियम् । विपदि सदाभ्युदयिन्यां पुनरुपकर्तुं कुतोवसरः ॥३६॥
 कृतः सुरेश्वरीक्षेत्रे बहुगेहविधायिना । शिवयोर्निभयोस्तेन प्रासादः सोऽव्ययस्थितिः ॥३७॥
 भूरेश्वरं प्रतिष्ठाप्य स्ववेदमेव समुन्नतम् । चक्रे भूरमठं धीमान्स भोगाय तपस्विनाम् ॥३८॥
 स्वकृते पत्तनवरे तेन भूरपुराभिधे । क्रमवर्तमदेशस्थो हक्रीभूविनिवेशितः ॥३९॥
 सुरेश्वरीप्राङ्गनतश्चक्रे भूतेश्वरं हरम् । मठं भूरमठान्तश्च भूरजो रत्नवर्धनः ॥४०॥ 40
 काव्यदेव्यभिधा भूरवधूः भुजान्वया व्यधात् । सदाशिवं सुरेश्वर्यौ काव्यदेवीश्वराभिधम् ॥४१॥

१६. ¹) A, gloss आदिशब्देन वीरिकादिः परिग्रहः.—²) A, glosses इन्द्रं and करम्भं व्यामिश्रं लिखन् इति भाषया.
 १७. ¹) A, gloss बुधलोका.—²) A, gloss व्यामिश्रमे कामहासे.—³) A, विधाव. ३४. ¹) Thus A₁; A, सपूर्णपुण्यमहिमा.—
²) Thus A₁; A, मन्त्रणा.—³) A, gloss वाञ्छय. ३५. ¹) A, gloss साध्वन्नस्तिविति स्वस्व तत्रापि विधाव लोकाविधे यो-
 वितनिजप्रभावविस्वर्यः.—²) Thus corr. by A₁ from A, धुरै. ३६. ¹) A, gloss वदवत्ये. ३७. ¹) सार्धं supplied by A,
 in space left by A₁.—²) Thus corr. by later hand from A, कथाप्रमुखा. ३८. ¹) A, gloss आनन्दवर्धनः काव्यान्त-
 र्गन्निधयकाः.—²) A, gloss रत्नाकरः हरविजयकारः. ३९. ¹) Thus corr. by A₁ from A, लमाभु. ३९. ¹) A, gloss
 भूरपुरे. ३९. ¹) A, gloss कवितेनकोदयः.—²) A, gloss हक्रीः.

- निर्मलरोवन्तिवर्मा सोदरेभ्योनपायिनीम् । भूराय च सपुत्राय नृपतिपत्निषां ददौ ॥४२॥
 छन्वानुवर्ती मृगालो देवतस्येव मन्त्रिणः । आ वास्याद्वैष्णवोपासीच्छैवतामुपदर्शयन् ॥४३॥
 क्षेत्रे विश्वैकसाराख्ये मृगानामपवर्गदे । भूरिभोगास्पदं राक्षां तेनावन्तिपुरं कृतम् ॥४४॥
 45 अवन्तिस्वामिनं तत्र प्रायाज्याधिगमाकृती । विधाय प्राप्तसाम्राज्यधकेवन्तीश्वरं तदा ॥४५॥
 त्रिपुरेश्वरभूतेशविजयेषु भूमृता । ज्ञानद्रोण्या रूप्यमय्या तेन पीडयन् कृतम् ॥४६॥
 भूरस्यापि नरेन्द्रं तं ध्यायतः स्वाधिदैवतम् । तत्पियार्थमुपेक्षोभूद्धर्मः प्राणाः सुतोषि वा ॥४७॥
 तथा चार्चयितुं जानुं यातो भूतेश्वरं नृपः । विभवानुगुणे स्वस्मिन्पूजोपकरणैर्घृते ॥४८॥
 ददर्श पीठे देवस्य पूजकैरुपपादितम् । बन्धमुत्पलशाकाख्यं तत्कशाकमवस्थितम् ॥४९॥
 50 तत्रस्थाः क्षमाभुजा पृष्ठास्तसिबेदनकारणम् । व्यागिहपन्थितिन्यस्तजानुप्राञ्जलयस्ततः ॥५०॥
 डामरो धन्वनामास्ति लहरेः विषये बली । भूरस्य मन्त्रिणो देव श्रेष्ठको यः सुतोषमः ॥५१॥
 इतेषु तेन प्रामेषु निरवमहशक्तिना । निवेद्यमेतदेवास्मै भूतेशाय निवेद्यते ॥५२॥
 अकाण्डभूलजनितां पार्थिवः कथयन्त्ययाम् । भुतमभुतवत्कृत्वा त्यक्तपूजोद्य निर्ययौ ॥५३॥
 पूजां संत्यज्य गमनं भूतं चाकस्मिकं प्रभोः । सहेतुकं विदुर्भूरो वृत्तान्ताम्बेकोभवत् ॥५४॥
 55 ज्ञाततत्त्वस्ततस्तूर्णं भूतेशाभ्यर्णवर्तिनः । क्रुद्धः समातृषकस्व भैरवस्याविशदृष्टम् ॥५५॥
 निषिद्धजनबाहुल्यार्जुत्वा विरलपार्श्वगः । प्राहिणोद्धन्वमानेतुं ततो दूतान्पुनः पुनः ॥५६॥
 स क्षितिं पत्तिपूतनासंमर्देन प्रकम्पयन् । अप्रकम्पतनुः प्राप क्रूरः भूरान्तिकं घनैः ॥५७॥
 तस्य प्रविष्टमात्रस्य शक्तिः भूरचोदिताः । मुण्डं सजीवितस्यैव विच्छिदुर्भैरवापतः ॥५८॥
 आसवे सरसि क्षिप्त्वा रुधिरोग्गारि तद्वपुः । क्षमापतेः क्षालितामर्षो धीरः भूरो विनिर्ययौ ॥५९॥
 60 तस्य भुत्वा शिरमिच्छन् स्वपुत्रस्येव मन्त्रिणा । क्षीणमन्युः क्षितिपतिः सदैलश्च इवाभवत् ॥६०॥
 भूरोय पृष्ठकुशलो निर्ममोस्मीति भाषिणम् । उत्थाप्य तलपात्तं देवं पूजाशेषमकारयत् ॥६१॥
 इत्थं समस्तकृत्स्नेषु भावतः स महीपतेः । अनुक्तेव हितं तत्तत्प्राणांस्त्यक्त्वाप्यसाधयत् ॥६२॥
 परस्परमनुत्पन्नमन्युकालुष्यदूषणौ । न दृष्टौ न भुतौ वाय्यौ तादृशौ राजमन्त्रिणौ ॥६३॥
 श्रीमेघवाहनस्येव साम्राज्येवन्तिवर्मणः । भरोषपाणिनामासीदमारो वश वत्सराम् ॥६४॥
 65 अलं जहङ्गिः शिशिरं तटानेत्थाकुतोभयैः । तत्कालं सेवितः पृष्ठे पाठीनैः शरदातपः ॥६५॥
 अनुपहाय लोकानां भद्रभीकृच्छटादयः । अवन्तिवर्मणः काले सिद्धा भुवमवातरन् ॥६६॥
 चरित्रे बहुवक्त्रकये वेषामेकस्व पावनः । अयं प्रासङ्गिकः कश्चिद्वृत्तान्तो वर्णयिष्यते ॥६७॥
 देशः प्रबलतोयोयं महापद्मसरोजतैः । कूलिनीभिश्च शबलः स्वल्पोत्पत्तिः सदामभवत् ॥६८॥
 ललितादिस्थभूमर्तुरद्योगेन बलीयसा । किञ्चिदाकृष्टसलिलः प्रापोत्पत्तिं मनाक्ततः ॥६९॥

४४. ^१) A, gloss विश्वैकसाराख्ये नारसो इति प्राये.—^२) Thus corr. by later hand from A, राजा. ४६. ^१) Thus corr. by later hand from A, जानो. ५१. ^१) A, gloss तत्र इति मसिद्धे रादे. ५५. ^१) A, separates स from the following and gives the gloss भूरः to स. ५६. ^१) Thus A₁; A₂, 'बाहुल्यो मृग'. ५७. ^१) Thus A₂; A₁, दुरः. ६०. ^१) Thus corr. by A₂ from A, लय.

जयापीडे क्रमाच्छते स्वल्पवीर्यं राजह । सलिलोपग्रथैरासीत्पुनरेवावृता सितिः ॥७०॥ 70
 दीकाराणां दशशती पञ्चाशत्स्थधिकामवत् । धाम्यलारीक्रेवे हेतुर्देशे दुर्मिषविषने ॥७१॥
 अवन्तिवर्मणः पुण्यैर्जन्मस्त्रीवयितुं ततः । स्वयमवपतिः भीमान्मुद्यः सितिमवातरत् ॥७२॥
 यस्वाविज्ञातसंभूतेस्तुयै कालेपि निश्चितम् । अयोनिजत्वं कृतिनधारितैर्मुक्ताङ्गुतैः ॥७३॥
 पुरा रथ्यारजपुञ्जं संमार्जन्ती पिधानवत् । सुय्याभिधाना जण्डाली मृगाण्डं प्राप नूतनम् ॥७४॥
 तस्मिन्पिधानमुद्धृत्य सापदयन्मध्यशायिनम् । बालं कमलपत्रात् पश्यन् स्वकराङ्गुलीः ॥७५॥ 75
 मात्रा कयापि स्वक्तोसौ हृन्मरो मन्दभाग्यया । अयेति चिन्तयन्वासीस्ता स्नेहाद्यस्तुतस्तमी ॥७६॥
 अदूषयन्सां स्पर्शेन धाव्याः मूढस्त्रियो गृहे । तथा विहितवृत्तिः स शिमुर्नृदिमनीयत ॥७७॥
 स सुय्यनामा मनिमाग्नवृद्धः शिशिताक्षरः । कस्याप्यासीद्दृष्टपतेरर्मकाध्यापको गृहे ॥७८॥
 वनकानादिनिधमैस्तं सतां हृदयंगमम् । गोष्ठीषु विशदग्रहं विहङ्गाः पर्यवारयन् ॥७९॥
 तेषां कथाव्यवस्थादु निन्दतां जलविश्रवम् । धीरस्ति मे निरर्थस्तु किं कुर्यामिति सोमवीत् ॥८०॥ 80
 उन्मत्तस्येव बदतस्तस्य तन्नियमाह्वयः । निशम्य भूमृषारेभ्यश्चिरमासीत्सविस्मयः ॥८१॥
 ततस्तमानीय नृपः किं ब्रूय इति पृष्ठवान् । धीरस्तीत्यादि राजामेव्यवोचस्सोप्यसंभ्रमः ॥८२॥
 वानूलोत्ताविति निजैरुक्तोप्यथ महीपतिः । धिक् दिव्युद्भिदधे तस्यायत्तं निर्जं धनम् ॥८३॥
 कोशादीन्धारमाणानि बहून्वादाव हेलवा । ययौ मृदवराज्यं स नावमादय रंहता ॥८४॥
 यामे तत्र प्रवृद्धांमुनिममे नन्दकाभिधे । एकं निक्षिप्य दीक्षारमाण्डं व्यावर्तत हुतम् ॥८५॥ 85
 सत्त्वं वानूल एवासी सन्नेव्यपि वदस्त्वपि । वार्ता निशम्य तां राजा तच्चिन्तान्वेषकोमवत् ॥८६॥
 क्रमराज्यं स संप्राप्य देशे यक्षदराभिधे । अञ्जलिभ्यां विविक्षेप दीक्षारान्तालितान्तरे ॥८७॥
 वच तीरद्वालम्बिहैलनिर्लुडिताः शिलाः । बहुविधैस्तं निष्पीड्य पयः प्रतिपयोन्मुखम् ॥८८॥
 दुर्मिषोपहता धाम्या दीक्षारान्वेषिणस्तदा । शिलाः प्रवाहापुद्धृत्य वितस्तां समघोषवत् ॥८९॥
 एवं दिगानि विषाणि पयो युक्त्या विकृष्य तत् । वितस्तामेकतः स्थानात्कर्मकृत्रिरवन्धयत् ॥९०॥ 90
 पाषाणसेतुवन्धेन सुय्येनास्तुतकर्मणा । समाहममवदुःख निखिला नीलजा सरित् ॥९१॥
 अधः प्रवाहं संशोध्य लुडदहमपतिक्रियाम् । कृत्वा बद्धैः शिलाबन्धैः सेतुवन्धमपाठयत् ॥९२॥
 चिरकालनिरोधेन सोत्काण्डेवाभ्युधि प्रति । ततः प्रावर्तत जवाहन्तुं सागरगामिनी ॥९३॥
 जम्बालाङ्गा स्फुरन्मीमा मूर्ध्नी सलिलोज्झिता । ध्वस्तकाण्यी सनसत्ता निर्मेधेव गमःस्थली ॥९४॥
 वन वन विवेदीयवेधं सलिलविश्रवे । तत्र तत्र वितस्तायाः प्रवाहाभूतनान्वधत् ॥९५॥ 95
 मूलकोतोऽन्यनिष्ठयूतभूरिखोता बभौ सरित् । एकभोवाधकांनेकफनेवासितपत्रमी ॥९६॥
 वामेन सिन्धुस्निग्धाम्या वितस्ता दक्षिणेन तु । बाम्बौ मे समवर्त्तातां प्राग्वैन्यस्वामिनोन्तिके ॥९७॥
 वर्ततेषु महानयोः कल्पापादेव्यनस्वयः । संगमौ ववरोपान्ते स सुय्योपक्रमस्तयोः ॥९८॥

७१. १) Thus A₁; A₂ पञ्चाशत्स्थि.—२) Thus corr. by A₂ from A₁ 'कारे'. ७२. १) A₂ gloss वतुयै हुने. ७५. १) Thus A₁; A₂ पुत्राणि. ७७. १) Thus corr. by later hand from A₁ 'मन्त्रा'. ७९. १) Thus corr. by A₂ from A₁ 'समवर्त्ता'. ८९. १) A₂ gloss चारणकावधे. ९०. १) सवर्त्ता supplied by A₂ in space left by A₁.

- अथाप्यास्ता कलपुरपरिहासपुरस्थितौ । विष्णुस्वामी संगमस्य वैष्णवस्वामी च तीरयोः ॥१९१॥
 100 सुन्दरीभवनाभ्यर्णमाप्तस्वाद्यतनस्य तु । योगशायी इषीकेशः सुटयस्याभ्यर्क्षितस्तटे ॥१९०॥
 रुच्यन्तेद्यापि सरितां पूर्वकोतस्तदोद्गताः । निपादाकुडमौरकुजुरेकाङ्क जीर्णपादपाः ॥१९०१॥
 स्फुरन्तरङ्गजिह्वाः स नदीमार्गमभिपद्यत् । तास्ताः स्वेच्छानुसारेण मान्त्रिकः पञ्चगीरिव ॥१९०२॥
 बद्धा शैलमवान्सेतुन्वितस्तां समयोजनीम् । महापद्मसरोवारि स चकार नियन्त्रितम् ॥१९०३॥
 महापद्मसरःकुण्डादितस्ता येन योजिता । जवाविर्वाति कोदण्डयन्त्रादिपुरिवाध्वना ॥१९०४॥
 105 उद्धृत्य सलिलादुर्वीमेवमादिवराहवत् । अनेकजनसंकीर्णान्मामाद्यानाविधान्यभात् ॥१९०५॥
 पालीभिरम्भः संरोध्य यान्कुण्डसदृशाग्न्यभात् । कुण्डलानीति सर्वाक्षसमृद्धान्बुधते अनाः ॥१९०६॥
 उत्खातकीलनिबन्धनयोद्यापि शरत्कृशाः । व्यञ्जन्ति जलगन्धेभवन्धनस्तम्भसंनिभान् ॥१९०७॥
 वीक्षारभाण्डानैर्ज्वालिस्त यदगाधजलान्तरे । नन्दके निर्गतजले स्थलान्मातदलभ्यत ॥१९०८॥
 अदेवमानृकान्पामान्परीक्ष्य विविधाः सिन्धुः । संविभजे विभक्तेन नादेयेन स वारिणा ॥१९०९॥
 110 असिञ्चच्च जलैर्मान्मामान्मुदमुपाहताम् । वा यावता क्षणेनागाच्छोषं तां तावता इति ॥१९१०॥
 कालेन मत्वा सेकाहीं प्रतिग्रामं जलक्षुते । परिमाणं विभागं च परिकल्प्य निरत्ययम् ॥१९११॥
 चकार चानूलाद्याभिः सिन्धुभिः सर्वतो दिशः । सत्कलोदरकेदारसंपत्संपन्नविभमाः ॥१९१२॥ तिलकम् ॥
 न कश्यपेनोपकृतं न यत्संकर्षणेन वा । हेलया मण्डलेमुष्मिस्तत्सुद्येन धुकर्मणा ॥१९१३॥
 भूमेर्जलादुद्धरणं द्विजक्षेत्रे तथार्पणम् । सेतुबन्धोदमभिस्तोये यमनं कालियस्य च ॥१९१४॥
 115 चतुर्षु सिद्धमिति यद्विष्णोः सत्कर्मजन्मद्वयम् । सुटयस्य तत्पुण्यराशेरकस्मिन्नेव जन्मनि ॥१९१५॥ बुधम् ॥
 यस्मिन्महाब्रह्मक्षेत्रेषु दीक्षारणां शतद्वयी । धान्यखारेः प्राप्तिहेतुरा सर्गादभवत्पुरा ॥१९१६॥
 ततः प्रभृति तत्रैव चित्रं कश्मीरमण्डले । षट्त्रिंशतां धान्यखारेर्दीक्षारैरुदितः कथः ॥१९१७॥
 निर्गतायां महापद्मसलिलात्स्वर्गसंनिभम् । वितस्तायास्तटे चक्रे स्वनामाङ्कं स पञ्चनम् ॥१९१८॥
 स्वकृता स्थापिता तेन सरसि व्याप्तदिक्कटे । आसंसारं स्थितामारमर्यादा ह्यपसिणाम् ॥१९१९॥
 120 सुट्याकुण्डलनामानं ग्रामं कृत्वा द्विजातिनात् । सुट्यामुर्विद्य तन्नाम्ना सुट्यांसितुं स निर्ममे ॥१९२०॥
 तेनोद्धृताश्च सलिलाद्बुधे ग्रामाः सहस्रशः । अवन्तिवर्मममुखैर्जयस्थलमुखाः कृताः ॥१९२१॥
 ईदृशैर्धर्म्यवृत्तान् नैव वर्तितकृतोदयः । अवन्तिदेवः पातिस्म मान्धातेव वहुंपराम् ॥१९२२॥
 प्राणप्रयाणसोद्योगरोगप्रस्तस्ततो ययौ । क्षेत्रं स त्रिपुरेशान्निष्ठउद्येष्टेभ्रराभितम् ॥१९२३॥
 आत्मनस्तत्र निश्चित्य विपत्तिं चिरगोपिताम् । प्राणान्ते प्राञ्जलिः भूरो वैष्णवस्त्वमदर्शयत् ॥१९२४॥
 125 तेनान्ते भगवद्गीताः भृण्वता भावितात्मना । ध्यायता वैष्णवं धाम निरमुच्यत जीवितम् ॥१९२५॥

१९. ^१) Emended; A₁ अञ्जलि, altered by later hand to अञ्जलि. १०१. ^१) Thus G and Edd.; A °द्वयः. १०४. ^१) Thus G and Edd.; A °वर्तित. १०६. ^१) Emended; A °मान्धातौ. ११२. ^१) Supplied by A₁. ११५. ^१) Thus corr. by A₁ from A₁ अस्मिन्. —^२) बुधम् supplied by A₁. ११६. ^१) Thus corr. by A₁ from सारि. ११७. ^१) A₁ gloss दावता-दीनारणां बाह्यगन्धे इति कश्मीरदेशभाषया परिग्रहने यद्विषादीभारः निवाहगन्ध इति शेषः. ११८. ^१) Thus corr. by A₁ from A₁ निर्ममे वा.—^२) A₁ gloss सुट्यपुराणम्. ११९. ^१) Thus corr. by A₁ from A₁ दिवराखार. १२०. ^१) Thus corr. by later hand from A₁ सुट्यकु.—^२) Emended; A सट्या.—^३) Thus corr. by later hand from A₁ सट्या. १२१. ^१) A₁ gloss जियम्.

आवाहपुष्पक्षस्य तृतीयस्या क्षमापतिः । वर्षे एकोनषष्ठे स श्माभृषास्तमुपाययौ ॥१२६॥

तस्मिन्पश्यान्ते प्रत्येकं विभक्तोस्तिष्ठन्चेतसान् । तुल्यमुत्पलवद्वहानां राज्येष्वा भूयसामभूत् ॥१२७॥

ततश्चक्रे प्रतीहारः प्रयत्नाद्भक्तवर्धनः । नृपं शंकरवर्मणमवन्तिनृपतेः हतम् ॥१२८॥

कर्णयो विजयामात्यस्तनूजं भूरवर्मणः । तत्रेवास्तुखवर्माख्यं यौवराज्येप्ययोजयत् ॥१२९॥

अतस्तबोरभूद्वरं क्षितीशयुवराजयोः । वस्मिन्क्षणे क्षणे राज्यमासीदोलामिवाभयत् ॥१३०॥

130

शिवशक्त्यादयो वीराः स्वामिकार्योजितासवः । यथाभूधन्वसत्त्वस्य परीक्षाक्षणलाभिनः ॥१३१॥

कुर्वतां स्वामिशूणां हानमानप्रतिभवम् । सत्त्वैकाग्र्या ते वस्मादानुकूल्यमशिभयन् ॥१३२॥

पिण्डस्पृहां परित्वज्याहकृताः शिशिताः क्वचित् । तावन्न कीततमसः श्वृत्तिमनुजीविनः ॥१३३॥

कथंचिदय निजित्य युवराजं महौजसम् । माज्जः स्वयिजयौकारश्चक्रे शंकरवर्मणा ॥१३४॥

समादत्समरवर्मापौर्षितीर्णसमरोत्कृत् । कीर्तिं भिया प्रगथिनीं लम्पयाधिविदेह सः ॥१३५॥

135

अय निजित्य दायदांलम्प्या तस्मीं क्षितीश्वरः । जिष्णुर्दिविजयं कर्तुं भीमानासीन्महोद्यमः ॥१३६॥

तस्य कालबलादेशे प्रक्षीणजनसंपदि । लक्षाणि नव पत्नीनां द्वाराभिष्कामतोभवन् ॥१३७॥

स्वपुरस्थोपकण्ठेपि योभूत्कुण्ठितशासनः । स एव रत्नोत्तसेषु राज्ञामाज्ञां न्यवेष्टयत् ॥१३८॥

गच्छन्नाद्याविच्छेदसंप्रदायः ककुब्जये । स्वप्रज्ञया समुचीतो राज्ञा शंकरवर्मणा ॥१३९॥

तस्तेना नरनाथानां धृतनामिः पदे पदे । कुलापगेव कुल्याभिर्षिष्ठान्नीभिरवर्धत ॥१४०॥

140

दार्वाभिसारराजेन ब्रह्मतां समुपाभिताः । अग्निद्रोण्यो न बाहिन्वस्तस्तेनानादमादधुः ॥१४१॥

जनोत्सर्गैर्हरिगणैर्गृह्णन्हरिगणं क्षणात् । अनासादितदुर्गे स चक्रे दुर्गान्तरातिथिम् ॥१४२॥

लक्षाणि नव पत्नीनां वारणानां शतवधू । लक्षं च बाजिनामासीद्यस्य सेनापुरःसरम् ॥१४३॥

स गूर्जरजयज्यमः स्वपरामत्रशङ्किनम् । त्रैगर्तं पृथिवीचन्द्रं निन्ये तमसि हास्यताम् ॥१४४॥

पुत्रं भुवनचन्द्राख्यं नीचिं प्रागेव दत्तवान् । स ह्यभूत्प्रगतिं कर्तुं तस्याभ्यर्णमुपागतः ॥१४५॥

145

अथ तत्कटकं भाम्यङ्गुरिमण्डलनायकम् । वीक्ष्य संमुखमायान्तं महार्णवमिवोत्सवम् ॥१४६॥

समागमक्षणे वस्माच्छङ्कुमानः स्वबन्धनम् । पलाय्य प्रययौ दूरं निर्वाणौजोविजृम्भितः ॥१४७॥ तिलकम् ॥

यमप्रतिमसौन्दर्यमयाऽप्याहुः पुराविदः । तमेवात्राक्षुहक्षस्ता नृपाः कालमिवोत्सवम् ॥१४८॥

उद्यत्नालालस्त्रानस्य संक्षये गूर्जरमुभूजः । बद्धमूलां क्षगाक्ष्मीं भुवं दीर्घमरोपयत् ॥१४९॥

तस्मै दत्त्वा टक्कदेशं विनयोदङ्गुलीमिव । स्वशरीरमिवापासीन्मण्डलं गूर्जराधिपः ॥१५०॥

150

हतं भोजाधिराजेन स साम्राज्यमदापयत् । प्रतीहारतया भूस्थीभूते धक्षियकान्वये ॥१५१॥

१२६. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ 'वते:'. १२९. ¹) Thus A₂; A₁ 'पापख'.—²) A₂ gloss अर्धन्तवर्मणाः. १३४. ¹) A₂ gloss सुखवर्माणम्. १३९. ¹) Thus A₂; altered by later hand to 'विच्छिद'. १४१. ¹) A₂ gloss दार्वाभिसारः दारवाली इति भाषया.—²) A₂ gloss नरवाहनमात्रा.—³) A₂ भाम्यता.—⁴) A₂ gloss दार्वाभिसारमृपस्य सेनाः. १४४. ¹) A₂ gloss गूर्जरेति अथ गूर्जरः लघुगोत्रवारः इति प्रसिद्धो वेषः.—²) A₂ gloss विपत्तौ मयराकोटः सप्तमीषः. १४५. ¹) A₂ writes in margin the gloss: वीचिः । येव इति वेषभाषया प्र, which A₂ continues with सिद्धः चः स्वयतिमिधिः न्यूनबलेन माण्डलमिकेनाधिकबलस्य राज्ञः प्रतीत्यर्थं समर्प्यते ॥. १४७. ¹) वि supplied by A₂ in space left by A₁. १५०. ¹) A₂ gloss तक्कदेशः अद्वितीयतटे वाकरही नाम भुवनेश्वरं वर्तमानो यौवनविद्यतिकेन.

- दरगुरुकाधिपयोः केसरिवराहयोः । हिमवद्विन्ध्ययोरासीदार्थवर्त इवान्तरे ॥१५९॥
 उदभाण्डपुरे तस्युर्बदीये निर्भवा नृपाः । पक्ष्मदेव्यवावस्ता महार्जव इवावयः ॥१६०॥
 नक्षत्रेष्विव भूपेषु नमसीबोत्तरापये । वस्त्रैव विपुला कपातिर्माताण्डस्त्रेव मण्डलम् ॥१६१॥
 155 स श्रीमांछाद्विष्यः शाहिरलखानावयः कुषा । विराकरिणोः^१ साक्षाज्यासस्य सेवा न लब्धवान् ॥१६२॥
 एवं दिग्विजयं कृत्वा प्राप्तः स निजमण्डलम् । प्रदेशे पञ्चसत्रालये स्वनाम्ना विदधे पुरम् ॥१६३॥
 तस्य श्रीस्वामिराजस्य तनयोर्देवप्रथमोः । पूर्णिमेव भगवन्भोः सुगन्धास्त्राभक्तिका ॥१६४॥
 तथा समं पुरवरे खरराजोपमो नृपः । तस्मिंश्चांकरगौरीशसुगन्धेशौ विनिर्ममे ॥१६५॥
 द्विजस्तयोर्नायकाख्यो गौरीशखरसमोः । चातुर्विधः कृतस्तेन वाग्देवीकुलमन्दिरम् ॥१६६॥
 160 परकाव्येन कवयः परब्रह्मेण चन्द्रराः । निर्लोडितेन स्वकृतिं पुष्पन्ययतने क्षणे ॥१६७॥
 स्वल्पसत्त्वो नरपतिः स्वपुरखयापनाम सः । सारापहारमकरोत्परिहासपुरस्य यत् ॥१६८॥
 क्वातिहेतुः पञ्चानं पञ्चानं कयविक्रयौ । इत्यादि यत्पत्तनेस्ति तत्तस्मिन्नि पुरेभवत् ॥१६९॥
 राज्यप्रदेन नृपते रजवर्धनमन्त्रिणा । श्रीरजवर्धनेनाख्यो व्यधीयत सदाशिवः ॥१७०॥
 चित्रं नपहिषाः पूतमृतयः कीर्तिनिर्द्धरैः । भवन्ति व्यवसायसक्तिपांशुखानमलीमताः ॥१७१॥
 165 अथ क्रमेण नृपतिर्लोभाभ्यासेन भूयसा । आधीयमानं चित्तोर्मूखजापीडनपण्डितः ॥१७२॥
 आरम्भेऽर्धसर्पैर्भूषा क्षीणकोशः क्षणे क्षणे । देवादीनां स सर्वस्वं जहारायासयुक्तिभिः ॥१७३॥
 कर्मस्थाने पुरगृहपामादिधनहारिणा । तेनाहुपतिभागाख्यगृहकृत्याभिधे कृते ॥१७४॥
 धूपसन्दनतैलादिक्रियोत्थं समाददे । इविणं देवदेहमभ्यः क्रयमूल्यं कलाच्छलार्त् ॥१७५॥
 प्रत्यवेक्षां मुखे दृष्ट्वा विभक्तैरधिकारिभिः । यतुःपटिं खरगृहान्मुमोषेत्तरदञ्जसा ॥१७६॥
 170 पामान्देवगृहमाद्याजाना प्रतिकरेण सः । स्वयं स्वीकृत्य चोत्पत्तिं क्षमां कार्ष्णक इव व्यवहत् ॥१७७॥
 तुलां कृत्वा विभागोनां वर्षदेयां स पर्षदे । भुक्तिकम्बलमूल्याविदम्भादभ्यधिकं हवी ॥१७८॥
 दिगन्तरस्यो ग्रामीणानूहभाराननागतान् । तद्देशार्थेर्भारमूल्यं वर्षमेकमदण्डयत् ॥१७९॥
 वर्षेपरस्मिन्निलालभारमूल्यं विरागसः । तथैव संकयवा पाम्यान्प्रतिपाममदण्डयत् ॥१८०॥
 इत्येषा कृष्णारोहिः प्रथमं तेन पातिता । शारिद्रावृत्ती पामाणां वा त्रयोदशधा स्थिता ॥१८१॥
 175 स्कन्दकयामकायस्थमासवृत्रादिसंघैः । अन्यैश्च विविधायसैर्व्यधामान्स निर्धनान् ॥१८२॥
 तुलापहारोपययामकण्डादिसंघैः । इत्येव तेन संवाहो गृहकृत्ये प्रवर्तितः ॥१८३॥
 व्यधत्त पञ्च दिविरान्स तस्मिन्निजकर्मणि । पञ्च तथा गज्जवरं शक्यं लब्धवामिधम् ॥१८४॥

१५९. ^१) This verse is added in margin by A₂; found in G R. १५९. ^२) A₁ विपुलकपाति वा^०; A₂ has altered this to विपुला कपातिर्मा^०, but has subsequently restored the reading of A₁. G follows A₁, R reads as A₂. १५९. ^३) Thus corr. by A₂; A₁ "नक्षत्रः.—" Thus corr. by A₁ from "विपुलः"; R G "विपुलः". १६०. ^१) A₂ gloss सज्जुरवर्णः.—" A₂ gloss सज्जुरवर्णः. १६०. ^२) A₂ gloss सज्जुरवर्णः.—" A₂ gloss कञ्जा. १६०. ^३) Emended; A "विपुलः". १६१. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ अथेवनाम^०. १६१. ^२) Thus A₁; A₂ "नक्षत्रः.—" Thus corr. by later hand from A₁ "नक्षत्रः.—" A₂ gloss कलासमः. १६१. ^३) Thus A₂; A₁ पुनोपेत^०. १६१. ^४) Thus A₁; A₂ पुन^०.—" इत्यत्र supplied by A₂ in space left by A₁. १६०. ^५) Thus A₁. Cf. vi. 180; vii. 111, 119; misread विविशान्स in R G Edd.

आत्मनो निरर्थं मूढः सोऽङ्गीकृत्येवमुक्तिवाम् । भाविनामकरोद्वाक् पापी बह्वं मिथोनिगाम् ॥१७८॥
 निमित्तं मण्डलेमुत्तिष्ठन्सविद्यानामवाहरे । राज्ञां प्रतापहानौ च भान्वः शङ्करवर्मणः ॥१७९॥
 मुख्येन गुणिनां राज्ञा धनहान्या प्रयापराः । मूर्खेण येन कावल्या हास्याः पुत्राः प्रवर्तिताः ॥१८०॥ 180
 तथा कावल्याभोज्या भूर्जाता तदवस्थेष्वेव । यथा संजायतेवर्गै ररणादिव मुमुजाम् ॥१८१॥
 तस्मिन्बोरे प्रजादुःखे कृपार्हः पृथिवीपतिम् । पुत्रो गोपालवर्माख्यः कदाचिदिदमवधीत् ॥१८२॥
 प्रजातुस्तात भवतः पूर्वं न्यासीकृतः स्थितः । वरो वः सत्यसंप्रसव सोधुना प्रार्थ्यते मया ॥१८३॥
 कावल्यापेरणादितैर्देवैश्च प्रवर्तितैः । आयासैः आसदेष्विव प्राणवृत्तिः शरीरिणाम् ॥१८४॥
 न च मामास्ति तातस्य काविलोकहयोचिता । जनांगपि हितप्राप्तिरितया जनपीडया ॥१८५॥ 185
 अरुष्टविषयां वार्ता गहनां विवृणोति कः । दृष्टेऽप्यनिष्टादन्वय कर्मणानेन दृश्यते ॥१८६॥
 एकतो न्यायिदुर्भिक्षप्रमुखा विपदोत्थिताः । प्रजानामेकतस्त्वेका लुब्धता बहुधापतेः ॥१८७॥
 भूभुजोभ्यस्तलोमस्य श्रीः कैश्चिन्नामिनम्यते । अकालकुसुमस्यैव कलसंभावनोज्झिता ॥१८८॥
 दानं च क्षुद्रता हृत्किर्त्तिशंसवननं प्रभोः । लोभः पूर्वं तयोरेव विनाशाय सहोद्यमः ॥१८९॥
 प्रतापमायति शोभा हेमन्तादस्य वारिदः । स्मृतिशेषां करोत्येव लोभश्च पृथिवीमुजाम् ॥१९०॥ 190
 दयाया व्यवभीरुतापरिहृतादन्धेर्भवेन्क्षुब्धता भृत्वाः प्रत्युपकारकातरमतेः कुर्वन् केवि पियम् ।
 राशीभूतधनस्य जीवितदत्तौ शश्वत्तेरभिजा भूमर्तुः क्रियते द्विवेव रभसालोभेन किं नाग्रियम् ॥१९१॥
 राजसंवाहनात्मायं नवायासो जनाङ्गदत् । तदेव लोभप्रभवः प्रजानाथ निवार्यताम् ॥१९२॥
 भुत्वेति राजपुत्रस्य सौजन्येनोज्ज्वलं वचः । स्मितधौताधरो राजा शनैर्बचनमवधीत् ॥१९३॥
 तत्राकृत्यविस्मयादि वचः सौजन्यपेशलम् । स्मारयत्यथ मामेतच्चित्तवृत्तिं पुरातनीम् ॥१९४॥
 कुमारभावे पूर्वं मे तवेवार्द्रान्तरात्मनः । प्रजावत्सलता वत्स पर्याप्ता पर्यवर्धत ॥१९५॥ 195
 सोऽहं धर्मं महद्दमं शीते दत्त्वाऽहंभुक्कम् । पत्रातिरपपादवः पित्रा संचारितोभवम् ॥१९६॥
 मृगव्यादीं इयैः सार्धमटन्तं कण्ठकक्षतम् । अन्तर्बोर्ध मां विलोक्य तमस्तुविपुरमगाः ॥१९७॥
 स तामुवाच सामान्यो भूत्वाहं राज्यमाप्रयाम् । काले काले सेवकानां जाने सेवापरिभ्रमम् ॥१९८॥
 ईदृशुःखमयं मुक्ता शास्वत्यन्वयव्यां भुवम् । प्राप्तिश्रयो भवेन्मूढो गर्भेश्वरतयान्वया ॥१९९॥
 उपार्थरीदृशैर्योहं कृतः पित्रा वृत्तिसितः । तेनापि प्राप्तराज्येन मयैव पीडिताः प्रजाः ॥२००॥ 200
 गर्भवासव्यायां जातः शरीरी विस्मरेद्यथा । प्राप्तराज्यस्तथा राजा नियतं पूर्वचिन्तनम् ॥२०१॥
 त्वयैव तस्मादेकीय वरो महं प्रदीयताम् । प्राप्तराज्यः प्रजापीडां मा कार्षीस्त्वमतोधिकाम् ॥२०२॥
 सात्त्व्यमिति तेनोक्तः कृतान्योन्यस्मितैर्विष्टैः । राजाप्रैर्वीक्षितधावीकुमारो वीनताम्रः ॥२०३॥
 त्यागभीरुतया तस्मिन्गुणिसङ्गपराङ्मुखे । आसेवन्तावरा वृत्तीः कवयो भङ्गटादयः ॥२०४॥
 निर्वैतनाः क्षुब्धवदो भारिकी लब्धस्त्वभूत् । प्रसादात्तस्म दीक्षारसहस्रहयवेतनः ॥२०५॥ 205

१७८. ^१) Thus A; *varia lectio* in R G वापीकृत्या.—^२) Thus corr. by A₂ from A₁ विधीयि°. १८१. ^१) A₂ gloss अपवसाः. १९१. ^१) Thus A₂; A₁ 'पञ्चवीचन'. १९७. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'दण्ड'. २००. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'विद्या'. २०१. ^१) A₂ 'विहितम्'.

- कल्पपालकुले जन्म तत्तेनैव प्रमाणितम् । क्षीयोचितापभ्रंशोक्तैर्हवी वाग्वस्य नाभवत् ॥२०६॥
 वेष्टितमभ्रुवृष्णीषो ब्राणस्यामे प्रदेशिनी । ध्यानैकाया दृगित्यासीत्सुखराजस्य मन्त्रिणः ॥२०७॥
 योयमार्योचितो वेधो दुर्न्यासेविनः प्रभोः । उन्वानुवृत्त्या स प्राप नटस्त्वेव विडम्बनाम् ॥२०८॥ जुग्मम् ॥
 सोनुगैः सह निर्व्रीहं जघान द्रोहशङ्कया । भूरं दार्याभिसारेण शर्ववी नरवाहनम् ॥२०९॥
 210 प्रजामिश्रापे पतिते नृपस्योन्मार्गवर्तिनः । विशिष्टाः सुतास्तस्य व्यपद्यन्तामयं विना ॥२१०॥
 वंशः श्रीर्जीवितं हारा नामापि पृथिवीभुजाम् । क्षणादेव क्षयं याति प्रजाविभ्रियकारिणाम् ॥२११॥
 इत्युक्तं वक्ष्यते चापे व्यक्तमेतत्तु चिन्त्यताम् । प्रनष्टं तस्य नामापि यथा क्रूरेण कर्मणा ॥२१२॥
 नाम्ना पत्तनमित्येव प्रख्यातं स्वपुरं कृतम् । कस्यान्यस्याभिधाध्वंसि यथा शंकरवर्मणः ॥२१३॥
 स्वजीयः सुखराजस्य तेन हाराधिपः कृतः । वीरानकाभिधे स्थाने प्रमादादासद्वन्द्वम् ॥२१४॥
 215 तत्कोपात्स स्वयं राजा दत्तबाओ मदीर्जितः । वीरानकं समुन्मूल्य प्रविशेत्तारापयम् ॥२१५॥
 सिन्धुकलाभयान्देशाञ्जित्वा भूरीन्भयातुरैः । कृतानतिर्महीपालैः प्रस्थावृत्तोभवत्ततः ॥२१६॥
 उरशां विशतस्तस्य बास्तव्यैरौरदौः समम् । निकेतहेतोः सैन्यानामकस्मादुवभूत्कलिः ॥२१७॥
 गिरिभृङ्गाधिकडेन शपाकेन निपातितः । वेगवाही शरस्तस्य प्रमादादविशद्वलम् ॥२१८॥
 मुमूर्षुरामान्कटकं संरक्ष्य नयतेति सः । उक्त्वा कर्णिरथाकडः स्थानात्तस्मादिनिर्वयौ ॥२१९॥
 220 हीनदर्शनसामर्थ्यः परिहाय क्षणैर्गिरा । क्रन्दन्त्या वपुरालिङ्ग्य स्थितायाः क्षामभाषितः ॥२२०॥
 पुत्रं गोपालवर्माम्बु न्यासीकृत्य च रक्षितुम् । शिभुदेव्य महादेव्याः सुगन्धाया अभयान्वयम् ॥२२१॥
 काल्पुणे कृष्णसप्तम्यां वत्सरे मप्रमप्रतौ । उत्सवावमानविशिखो मार्ग एव व्यपद्यत ॥२२२॥ तिलकम् ॥
 सुखराजादयः सैन्यं रक्षन्तः परभूमिषु । वृत्तान्तैर्गोपयन्तस्तं यान्त एवाभवन्पथि ॥२२३॥
 तं वन्धसूत्रेस्ते मूर्धो नम्रतोऽज्जतावहैः । प्रतिप्रणामं प्राप्तानां सामन्तानामकारयन् ॥२२४॥
 225 षड्भिर्दिनैर्निजे स्थाने प्राप्ते बोल्यासकाभिधे । अकिरे गतसंवासास्ततस्तस्यान्तसत्किणाम् ॥२२५॥
 तिस्रः सुरेन्द्रवत्याया राश्यो राजानमन्वयुः । वेलावित्तः कृतश्च जयसिंहादयः कृती ॥२२६॥
 'हौ लाडो वज्रसारश्च तं भृत्यावनुजग्मतुः । इति षड्भिधितारुडैः सहस्राक्रियताभिसात् ॥२२७॥
 ततो जुगोप गोपालवर्मा धार्मिकतोऽज्जलः । सुगन्ध्या पाल्यमानः सत्यसंधो वसुंधराम् ॥२२८॥
 मध्ये लालितकादीनां दुर्वृत्तानां वसन्नपि । अनतिक्रान्तवात्योपि दुःसंस्कारात्त सोमहीन् ॥२२९॥
 230 भूपालजननी भोगैर्वैधयेधिकमुन्मदा । सा प्रभाकरदेवाख्यमनीकमत मन्त्रिणम् ॥२३०॥
 तथा निर्भरसंभोगप्रीतया स व्यधीयत । सौभाग्यपदभृङ्गारमौलिचक्रव्याङ्कितः ॥२३१॥
 कोशाध्यक्षेण रागिण्यास्तस्या लुण्ठितसंपदा । उदभाण्डपुरे तेन शाहिराज्यं व्यजीवत ॥२३२॥

२०७. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ 'रागस्व. २१०. ¹) न supplied by A₂.—²) A₁ writes below this word ५०. २११. ¹) A₂ gloss पदम्. २१४. ¹) A₂ gloss हाराविद्यायां वीरानक.—²) A₂ gloss सुखराजस्वजीव. २१७. ¹) A₂ gloss उरु. २१९. ¹) Thus A₂; A₁ 'कडान्स्या'. २२०. ¹) Thus corr. by later hand from A₁ 'लिङ्गया. २२३. ¹) A₂ gloss मन्त्रिणः.—²) Thus A₂; A₁ 'वृत्तान्तं गो'. २२५. ¹) Thus A R G; A₂ gloss वराहमलसमीपे हारवत्तं. २२६. ¹) Emended: A R वालावित्त; G वालाविभु. Cf. वेलावित्त vi. 73, 106, 324. २२९. ¹) A₂ gloss लालितकाः पदानयः. २३२. ¹) Thus corr. from A₁ 'उदभाण्ड' by A₂ which adds the gloss 'वैद्य'; R G read as A₂. Cf. उदभाण्डपुरे v. 153.—²) Thus A₂; A₁ 'व्यजीवत'; G R follow A₂.

अज्ञातिक्रमिणः शाहेः कृत्वा कमलकुम्भाभिधाम् । तोरमाणाय स पादाश्रायं लालियस्त्रये ॥२३३॥
 मत्पावृत्तोऽथ मगरं विवेश विजयोर्मितः । शौर्यभृङ्गारवली साभिमानः स्वविपदे ॥२३४॥
 स राजजननीजारः सार्हकारो जयार्जनात् । मानक्षतिमधिसेषीराणां व्यधितान्वहम् ॥२३५॥ 235
 क्षुब्धेण कामिना वेद्यावेहमनीय नृपास्पदे । तेनावृते संपवेशो नाभूदन्वस्य कस्यचित् ॥२३६॥
 शानेर्विज्ञातवार्तस्य धनमानां पहारकृत् । सोमदक्षिणतोत्सर्वं राज्ञो गोपालवर्मणः ॥२३७॥
 त्रिषते यत्र गञ्जेस्मिन्स्तत्सर्वं शाहिविपदे । गतमित्यङ्गीकृतं स कोशगणनोद्यतम् ॥२३८॥
 अथ गञ्जाधिपे राजभीतः स्खलितवेदिनम् । रामदेवाङ्गं बन्धुमभिचारमकारयत् ॥२३९॥
 तयाभिचारक्रियया भुक्तभृत्सरह्यम् । गोपालवर्मनृपतिर्जातदाहो व्यपद्यत ॥२४०॥ 240
 व्यक्तीभूतकुर्मा स राजदण्डभवाकुलः । रामदेवोऽधीष्ठापः स्वयमेव स्वविपदम् ॥२४१॥
 रभ्यागृहीतो गोपालवर्मभ्राताय संकटः । बभूव प्राप्रराज्यः स दशमिर्दिवसैर्व्यस्रः ॥२४२॥
 अथ वंशक्षये धृते राज्ञः शंकरवर्मणः । प्रजाप्रार्थनया राज्यं सुगन्धां विदधे स्वयम् ॥२४३॥
 गोपालपुरं गोपालमठगोपालकेडावान् । सा पुरं च स्वनामाङ्कं विदधे धर्मवृद्धये ॥२४४॥
 गोपालवर्मणो जाया नन्दामिन्धान्वयोद्भवा । शिभुरप्यभवज्जन्दामठकेडावधारिणी ॥२४५॥ 245
 अन्तर्वल्याः क्षणे तस्मिन्पत्या गोपालवर्मणः । जयलक्ष्म्यां वदन्त्यास्यां चभूः संतानकाङ्क्षिणी ॥२४६॥
 तस्यां विपत्तापत्यायां प्रसवान्तेतिदुःखिता । साभूदन्वयिने राज्यं कस्मैचिद्गतमुद्यता ॥२४७॥
 तस्मिन्काले महीपालनिग्रहानुपहस्यम् । तत्र तन्निर्गदातीनां कृतसंहत्यभूत्कुलम् ॥२४८॥
 ततः समाभितेकाङ्गा स्वयं संवत्सरह्यम् । सुगन्धां विदधे राज्यं सां मित्रत्वेन तन्निर्गताम् ॥२४९॥
 योग्याय दातुं सास्त्राज्यं कस्मैचित्सा किलैकदा । मन्त्राय मन्त्रिसामन्तांस्तन्व्यैकाङ्गामहीकयत् ॥२५०॥ 250
 अवन्तिवर्मवशान्ते नगरं शूरवर्मणः । गङ्गायाः स्वकुटुम्बिन्याः संजार्तं सुखवर्मणा ॥२५१॥
 अनुव्रतो मे संबन्धिवेहादेवं भवेदिति । राज्ये निर्जितवर्माख्यं कर्तुं तस्या मनोभवत् ॥२५२॥ युग्मम् ॥
 तथा तदुक्तं विषयस्यसमित्वेन जागरात् । राज्ञी दिवाशयतया योप्यनुत्थानहृषितः ॥२५३॥
 नाम पङ्कुरिति प्राप राज्ये का तस्य योग्यता । इत्युदीर्घाभवन्मन्तो यावत्केचन मन्त्रिणः ॥२५४॥
 संहतैर्भेदनिर्यतैस्तावन्निर्जितवर्मजः । दशवर्षः कृतो राजा पार्यस्तन्निर्गदातिभिः ॥२५५॥ तिलकम् ॥ 255
 ते गञ्जाधिपवाक्यानां सुगन्धोत्पादनात्कृतम् । प्रायश्चित्तममन्यन्त मानक्षतिविधायिनाम् ॥२५६॥
 सा राजभान्याः सास्त्राज्यपरिभ्रष्टा विनिर्ययौ । कृताधिकारा हारस्य पतितैर्बोध्यविन्दुभिः ॥२५७॥
 शरणं प्रत्यभाङ्गृत्यो यो यस्तस्याः क्रमागतः । तं तमैस्मिन् निर्यान्ती विपक्षैः सह संगतम् ॥२५८॥
 वर्षे एकान्नवते संभूयैकाङ्गसैनिकाः । गत्वा सुगन्धामानिभ्युः पुनर्हुत्कपुरंस्थिताम् ॥२५९॥

२३३. ^{१)} Thus corr. by later hand from A₁ 'धन'—^{२)} Thus A₁; A₁ तोरणाय. २३५. ^{१)} Thus A₁; A₁ 'जननीसङ्गतास्ता-
 निमानो.—^{२)} Thus corr. by A₁ from A₁ 'मनः'. २३७. ^{१)} Thus corr. by A₁ from A₁ 'माला'—^{२)} Thus A₁; A₁ 'माला'. २३९. ^{१)} A₁ gloss मनाकर-
 २४३. ^{१)} A₁ gloss गोपालवर्मसङ्कटवोर्मता सुगन्धा.—^{२)} Thus corr. by A₁ from A₁ 'पुरम्'. २४४. ^{१)} A₁ gloss मुरीपुरम्.
 २४५. ^{१)} A₁ gloss बन्धुमिदं. २४८. ^{१)} Thus corr. by A₁ from A₁ 'विपदा'—^{२)} Thus A₁; A₁ तत्र. २४९. ^{१)} Thus emended;
 A G R तस्मिन्—^{२)} A₁ v. l. मन्त्रिणाय; struck out. २५०. ^{१)} Thus A₁; A₁ 'स्तासन्व्यै'. २५७. ^{१)} A₁ gloss निर्जितवर्मा.
 २५८. ^{१)} A₁ gloss कीदृशता. २५९. ^{१)} Thus corr. by later hand from A₁ 'राज्य'—^{२)} Thus A₁; A₁ इता. २५९. ^{१)} Thus
 A₁; A₁ 'एकोन'—^{२)} A₁ gloss वराहमुले.

- 260 तामापतन्तीमाकण्ठ पार्थानुवहका मदान् । वैशान्ते तन्निष्ठाः सर्वे निर्वयुः समरोम्मुखाः ॥२६०॥
 ते जित्वा नवते बर्षे वैशाखे भिन्नसंहतीन् । एकाङ्गा-भूतसंघातान्बन्धुस्तां पलायिताम् ॥२६१॥
 मिष्यालकविहारान्नस्तैर्बद्धा सा व्यवधान । अनिस्पष्टतनोष्ठाया विचित्रा भागवद्वृत्तवः ॥२६२॥
 अस्मिन्धनजनसौम्यनिमित्तं मण्डलोत्तमे । सर्वतोदिक्कुमुदस्थानवधानर्षपरंपरा ॥२६३॥
 जनकः पालको भूत्वा पञ्चुर्बालस्य भूपतेः । सामात्योषीडमल्लोकमुत्कोचमहतत्परः ॥२६४॥
- 265 भूभुजो ग्रामकायस्था इवान्धोन्यविपाटनम् । इत्याधिकाधिकोत्कोचा विदधुस्तन्निक्षेपया ॥२६५॥
 वराजैः कन्यकुब्जाया विलम्बास्तत्र मण्डले । तन्निष्ठां हुण्डिकादानाद्भूभुजां जीविकायवत् ॥२६६॥
 विष्णुः पुराणाधिष्ठाने मेरुवर्धनमन्त्रिणां । भीमेरुवर्धनस्वामिनामा जेन व्यधीयत ॥२६७॥
 तदात्मजाः क्षणे तस्मिन्महान्नोदकाकिंकाः । चकुर्निगूढराज्येष्ठाः प्रजायासैर्धनार्जनम् ॥२६८॥ युग्मम् ॥
 साधे सुगन्धादित्येन गूढं शंकरवर्धनः । तेषां ज्येष्ठो बह्वलक्यो मुमोष नृपमन्दिरम् ॥२६९॥
- 270 क्षीणप्रजे क्षणे तस्मिन्सारपात इव क्षते । उदीपः प्राविताशेषशरच्छालिरजृम्भत ॥२७०॥
 क्षायो सहस्रक्रोयायां दुर्लभे भोजनेभक्त । बर्षे त्रिनवते घोरे दुर्भिक्षेण जनक्षयः ॥२७१॥
 शनैश्चिरमविष्टान्मुससेकोष्णविमर्षैः । वितस्ता सर्वतमङ्गा दुर्लक्ष्यललितमवत् ॥२७२॥
 विश्वतोऽस्मिन्ने जाते वैविद्यास्तितिमण्डले । सर्वभूतमवादायि इमशानैक्यमवायत ॥२७३॥
 महार्धान्मसंभारविक्रयमाप्तसंपदः । मन्त्रिणः क्षमापतः प्रापुस्तन्निष्ठा धनशताम् ॥२७४॥
- 275 आधेयः क्षमाभुजः सोभुन्मन्त्री यस्तादृशीः प्रजाः । विक्रीय बाह्यजालीसन्निष्ठां हुण्डिकाधनम् ॥२७५॥
 अटव्यां वृष्टिसंपाते वातवर्षैरुपद्रुतम् । बहिः सर्वे जने पश्यन्कश्चित्प्राप्तोऽप्यमन्दिरः ॥२७६॥
 यथा तथा जने दुःस्थं वीक्ष्य कापुदवधिरम् । राजधानीस्थितः पटुः स्वकुलं बहमन्यत ॥२७७॥ युग्मम् ॥
 तुञ्जीनचन्द्रापीठादिप्रजापालप्रियाः प्रजाः । पथं तस्मिन्क्षणे नीताः संक्षयं राजराक्षसैः ॥२७८॥
 प्रापुश्चिरमवस्थानं पार्थिवा न तदा कश्चित् । धारासंपातसंभूता बुबुदा इव दुर्दिने ॥२७९॥
- 280 पार्थः पितरमुत्पाद्य कदाचित्प्रामादस्वयम् । कदाचित्स तमुत्पाद्य तन्निष्ठाकिकयाप्यभूत् ॥२८०॥
 अधीणवत्पञ्चधूवद्वामण्डलं बुवा । सुगन्धादित्येबीजाभो व्यबाधविधिसेवया ॥२८१॥
 राक्ष्यां बप्पटदेव्याः स निर्वयैः क्षुरतोत्सवैः । खण्डवामास कण्डूति साध्यस्यार्थवणां धनैः ॥२८२॥
 भगिनीभगसौभाग्यबद्धराज्याः स्वयं बहुः । वां पञ्चमे मनोज्ञाङ्गी मेरुवर्धनसनवः ॥२८३॥
 सुगन्धादित्यमौल्यव्यास्तायि देवी मृगावती । स्वयं संवुभुजेभ्यर्थ्य कान्ता कामितकामिनी ॥२८४॥
- 285 पर्यायेणामवद्वृत्तः स तदोर्मोर्गवृद्धये । हरिप्रयोषितोरेकं भुक्तिपात्रमिदमन्वहम् ॥२८५॥

२६४. ¹⁾ A₂ gloss निजितवर्णः. २६६. ¹⁾ Thus A₁; altered by later hand to ब्रह्माक्षरैः. २६७. ¹⁾ A₂ gloss पांशुवृत्त इति पत्तिरिति वाक्ये.—²⁾ A₂ gloss पञ्चुन्धुरेण. २६८. ¹⁾ A₂ gloss निजितवर्णकाः तदालङ्काराः चक्रवर्णो मूरवर्णः। साम्प्रवर्णः शंकरवर्धनः मेरुवर्धनपुत्रः २६९. ¹⁾ A₂ gloss मन्त्रिणां.—²⁾ A₂ सुगन्धादित्येन सह. २७०. ¹⁾ Thus corr. by later hand from A₁ उदीपः; A₂ gloss उदीपी (Kāśmīrī). २७१. ¹⁾ A₂ gives the full date Saptarshi ३१९३. २७२. ¹⁾ Thus A₁; altered by later hand to दुर्लभे. २७३. ¹⁾ जाते supplied by A₂ in space left by A₁. २७४. ¹⁾ A₂ महार्ध. २७५. ¹⁾ Thus A₁; A₂ आधेयः. २७६. ¹⁾ Thus corr. by A₂ from A₁ इति. २८१. ¹⁾ A₂ gloss वन्द्यी.—²⁾ A₂ gloss व्यवधानः वैभुवनम्. २८२. ¹⁾ A₂ gloss चक्रवर्णमाहुः. २८५. ¹⁾ A₂ gloss तदोर्मोर्गवृद्धये मृगावतीः पञ्चुपत्त्योः.

पुत्रयो राज्यतामाय स्वर्धयाभ्यां स्वमन्त्रिणे । दत्ता निधुवनभक्ता धनवानैः सहसिणा ॥२८६॥
 अथ पार्थ समुत्पाद्य तस्मिन् पञ्चराशितः । तन्त्रिभिः समनयते बर्षे पौत्रेभिरेवितः ॥२८७॥
 मावेष्टानयते बर्षे स्त्रोभिरेवितः शिशुं हतम् । चक्रवर्माभिर्ध राज्ये क्षीणपुण्यो व्यवस्यत ॥२८८॥
 पैतृके वाञ्छन्ते राज्यं पार्थस्यानुवरा ज्यधुः । एकाङ्गैः सह संपानं तत्र तन्त्रिपदातवः ॥२८९॥
 मातुर्व्यददेष्ट्याः स कविस्कारं शिशुर्नृपः । मातामयाः क्षिप्रिकायाः पाल्यस्वासीस्त्वमा ददा ॥२९०॥ २९०
 काल्यादव्यक्तदोः शील्ये तस्मिन्सत्यातनं तयोः । निर्दोषमासीदण्डस्वफणिलालनसंनिभम् ॥२९१॥
 जातः पञ्चोर्मृगावस्थां नयनेश्वर तन्त्रिभिः । चक्रवर्माणमुत्पाद्य भूरवर्मा नृपः कृतः ॥२९२॥
 निःकोटा मातुलामात्वाः प्रययुः स्वार्थतत्पराः । अदत्त्वा तन्त्रिणां देयं तस्योत्पादनहेतुताम् ॥२९३॥
 अहर्बुधोपि स श्माभृदिना मूरिधनार्पणम् । गुणवानिब नेश्वरानां तन्त्रिणां नामकस्त्रिवः ॥२९४॥
 बर्षे नते समुत्पाद्य हृदोत्पत्तिवत् नृपम् । बह्वर्षं पुनः पार्थ व्यधुतन्त्रिपदातवः ॥२९५॥ २९५
 अभुस्ताम्बवती वेदया साम्नेश्वरविधायिनी । पार्थमिया तन्त्रिचक्रसंगहे ज्ञातवक्तिका ॥२९६॥
 कालावेशी चक्रवर्मा ततोऽप्येकद्वयं बहु । एकादशाब्दस्याबाहे कृतो भूयोपि तन्त्रिभिः ॥२९७॥
 पार्थादीन्यैः समुत्पाद्य भुक्तं चक्रितया पुरा । तैस्तैः स्थानैश्च ये तेभ्यो जीवनायुषलेभिरे ॥२९८॥
 पिता धाता च वैरस्य राज्यादुत्पत्तितोमवत् । संवन्धिभ्योपि पैतृकं कम्पां दस्येतेरेतरम् ॥२९९॥
 भक्तोद्बुद्धदोषाणां तेषामेव स नष्टधीः । मेदवर्धनपुत्राणामधिकारसमर्पणम् ॥३००॥ तिलकम् ॥ ३००
 कृतोत्पत्तलाधीशस्तेव शंकरवर्धनः । गृहकल्येवसत्कृत्यो दाम्निःकः शुभुवर्धनः ॥३०१॥
 पौत्रे तस्यैव बर्षस्य धनाभावात्स तन्त्रिणाम् । अदत्तदण्डिकादेयः पलायित मयाकुलः ॥३०२॥
 स्थिते महाराज्यान्तस्मिन्शंकरवर्धनः । राज्यार्थां तन्त्रिणां दूतं प्राणिशोध्यधुवर्धनम् ॥३०३॥
 भावजितैः स निखिलैरधिकोत्कोचवर्धया । वञ्चयित्वायमं राज्ये तैः स्वतेषाम्यभेद्यत् ॥३०४॥
 तीर्थस्थितः स्वकुलजांस्तिमिरसि भुङ्क्ते मौनी वक्रस्तिमिमुपेत्य वनान्तवासी ।
 व्याधो निहन्ति तु वक्रं प्रभवन्ति ते ते पात्रायुर्वर्षपरि वञ्चनवञ्चुतायाः ॥३०५॥ ३०५
 भट्टश्रीचक्रवर्माय निशि श्रीदृक्कासिनः । एकदा जामराज्यस्य संप्रामस्याविशदृहम् ॥३०६॥
 ज्ञात्वा कान्तिविशेषेण राजानं स कृताञ्जलिः । पण्यव प्रादयामास संधमाभिजमासनम् ॥३०७॥
 राज्यभ्रंशादिवृत्तान्तमुक्त्वा साहायकार्यिनम् । न विपत्येक्षत् महो विविन्त्योवाच जामरः ॥३०८॥
 तन्त्रिणां वा नृणानां वा राजन्का गणना रणे । स्वस्तेववार्थं सामर्थ्यं कस्मिन्मम कर्मणि ॥३०९॥
 मातोत्साहः पुनर्नूनमस्मानेव हनिष्यति । विस्मरन्त्युपकारं हि कृतकार्यं महीभुजः ॥३१०॥ ३१०
 कर्जारीदे च भालम्बहेतुर्भूमृच्छिमसि तम् । कुटारिकस्तस्यस्तम्भमिवाधोगमनोन्मुखः ॥३११॥
 भीषेर्वादिप्रकर्षेण केनोपक्रियते नृपः । मातोदयः स तेनैव शङ्कुं नैर्युपकारिणम् ॥३१२॥

२८६. १) A, reads धनवानैः. २९०. १) Thus corr. by later hand from A, कलि°. २९२. १) A, gloss मेदवर्धनपुत्रां —
 २) Thus A, A, कलिभिः. २९९. १) A, gloss साम्नेश्वरवर्धयि. ३०६. १) A, gloss अथ सर्वथ वञ्चयेन मेदवर्धनपुत्रपरायणः —
 २) A, साधोविभः. ३०९. १) A, gloss दृक्. — २) A, gloss पार्थः भूरवर्मा वर. — ३) A, gloss चक्रवर्मा. — ४) A, gloss गुणावर्ती. —
 ५) A, gloss वञ्चये. ३०५. १) Emended; A वञ्चु°. ३१०. १) Thus corr. by A, from A, 'स्वतेषां'.

- अस्मिन्स्थिते विपद्मूदिति संधिन्व बर्ज्यते । मूढः परिवृद्धैरापस्तेवको मङ्गलेष्कुभिः ॥३१३॥
 संपद्यापत्सहायस्य विस्मृतोपक्रिया नृपाः । मध्ये प्रमादस्त्वलितमुत्पन्नं हवि कुर्वते ॥३१४॥
 315 आमयार्तिरिपुत्रासक्षुदादौ दृष्टवैकृतान् । लब्धोदया ह्रीमवेन क्षमापा ग्रन्थनुयायिनः ॥३१५॥
 राक्षः सतोपि नाश्यासो बस्वेभस्वेव कर्णयोः । अभिभुङ्गप्रकृतयो ध्वनन्ति मधुपा इव ॥३१६॥
 दिवसे संनिधानेन पिशुनमेरणा प्रभोः । ईर्ष्यालुना स्वैरिणीव रक्षितुं यवि पार्यते ॥३१७॥
 राजचजम्बुपाध्यायो देवी यच्छिक्षयेद्ब्रह्मः । तत्र प्रजागरः कर्तुमसर्वज्ञैर्न शक्यते ॥३१८॥
 कथंचिदङ्गि हृदये कुशलैर्दिनिवेशिता । शिक्षा गौरवरेणेव राज्ञा विस्मार्यते निशि ॥३१९॥
 320 न के लोभं समुत्पद्य जिह्वा क्षिण्णदीर्घया । पिपीलिका इव यस्ताः क्षमापालैः शान्दकैरिव ॥३२०॥
 जानाति हन्तुं हन्तव्यमासन्नं न तु दूरगम् । एको बकः परं सत्यं ब्रह्मवृत्तिर्महीपतिः ॥३२१॥
 न नाम कण्टकाक्षीर्णः कौटिल्यं लक्ष्यतां नयेत् । कालापेक्षी क्षितिपतिः शरीरमिव आहर्कः ॥३२२॥
 नमस्रपि हरिर्हन्त्यादाक्षिप्यन्नपि पञ्चगः । विहसन्नपि वेतालः स्तुवन्नपि महीपतिः ॥३२३॥
 अश्रोहवृत्त्या तस्मात्त्वं ब्रह्मस्वस्मान्सदा यदि । ससैन्यस्ते तद्देशोऽहं प्रातरेव पुरःसरः ॥३२४॥
 325 तदाकर्णार्थव्रीडाया लज्जास्मितसिताधरः । स्वार्थमेव दूर्य संरक्ष्या मम पूर्वोपकारिणः ॥३२५॥
 ततो निक्षिप्य चरणं रक्ताक्ते मेघचर्मणि । कोशं चक्रतुरन्योन्यं सखद्भौ नृपङ्कामरौ ॥३२६॥
 अथ संबटितासंखचण्डडामरमण्डलः । चक्रवर्माकरोद्यात्रां प्रत्यूषे नगरोन्मुखः ॥३२७॥
 तस्मिन्क्षणे पुरस्कृत्य योङ्कुं शंकरवर्धनम् । विनिर्ययुः सिताष्टम्यां चैत्रे तन्निपदातवः ॥३२८॥
 कालानुवृत्तिप्रच्छन्नं तेषां संभावयोज्झितम् । स तत्त्वरे पुरस्कृतुं चक्रवर्मा स्वविक्रमम् ॥३२९॥
 330 अथ प्रवृत्ते संग्रामे धोरे पद्मपुराङ्गुहिः । जवान प्रेरितहयः पूर्वं शंकरवर्धनम् ॥३३०॥
 हते सेनाधिपे तत्र शतधा तन्निवाहिनी । प्रययौ पवनपातमेरितां नैरिवार्णवे ॥३३१॥
 पृष्ठानुसरणोऽपुक्तो नृपस्तेवामपाहरत् । गतिं तुरगवेगेन शिरःश्रेणिं तथासिना ॥३३२॥
 भ्रमतः समरे बभूवैरिपङ्कालच्छटाः । चक्रवर्ममृगेन्द्रस्य सटापटलविभ्रमम् ॥३३३॥
 किमन्यत्सञ्चवाण्यासन्सहस्राणि रणाङ्गने । पतितानि क्षणादेव हतानां तत्र तन्निष्णाम् ॥३३४॥
 335 तन्निष्णो रणसंरम्भपरिभ्रान्ताः क्षमातेल । नृपपक्षकृतच्छाये शायिताश्चक्रवर्मणा ॥३३५॥
 विभुद्वन्द्वैर्गुणिभिर्निहतैः संभितैः समम् । अभूवयदीरशय्यां भूरः शंकरवर्धनः ॥३३६॥
 उदयं संहता एव संहता एव च क्षयम् । प्रयान्तः स्पृहणीयत्वं तन्त्रिणः कस्य नागमन् ॥३३७॥
 माननीयानधृष्यांध महावदयान्महीपतीन् । अहीनिव खिलीकृत्य भिषयन्तः क्षणे क्षणे ॥३३८॥

३१६. ^१) A₂ note न विभुद्वय प्रकृतियेषां ले । अविभुद्वयप्रकृतयः सूचकाः यस्व राक्षः कर्णयोर्विषये ध्वनन्ति । तस्य सतोपि साधोरपि स्वयं नाश्यासः । इमस्येव । यथा हस्तिनः कर्णयोर्मलिता । मधुपा ध्वनन्ति ॥.—^२) A₂ gloss कुटिलः. ३१९. ^१) A₂ गोपख. ३२०. ^१) A₂ भोग. ३२१. ^१) Thus corr. by later hand from A₂ परं. ३२२. ^१) Thus A₁ and B, misread in G and Edd. आर्थकः; A₂ gloss आर्थको युकमाज्जरखटाकैरण्डकाद्यु चेति विध्व. ३२६. ^१) A₂ gloss विषयसिन्धुः. उभौ वैरीसम्यन्धार्थं रक्ताक्ते मेघचर्मणि (gloss भस्त्रायां) परस्परं पादप्रक्षेपं कुरुत इति शपथसंप्रदायः दिव्ये च कोशः पुष्पादिकुङ्कुमासिनिधानयोरिति मङ्गलः. ३३१. ^१) A₂ विहीनी. ३३२. ^१) Thus corr. by later hand from A₁ "सारणी". ३३३. ^१) A₂ gloss अधारवन्.—^२) A₂ gloss शिरस्त्रबन्धनार्थं हस्तो यो वीरपदः जोषह इति प्रसिद्धः तस्य अखलच्छटाः फिते इति प्रसिद्धाः. ३३६. ^१) Thus A₁, altered by later hand to "हतः".

भनयन्कीदृश्या श्रीकां याचन्तो जीविकाकृते । शार्गादितुण्डिकाः कूरा इव ये गर्भवृत्तवः ॥३३९॥
 ते सन्निजः शार्गादृश्या वृद्धैरविद्याभिना । विमाननामिविधेन चक्रवर्ममहाहिना ॥३४०॥ तिलकम् ॥ 340
 अथ द्वितीये दिवसे ममान्तमपि सन्निजानाम् । वीरः संघटनां यावदकरोच्छंभुवर्धनः ॥३४१॥
 तावन्मिलितसामन्तसन्निजकाङ्क्षललितः । सेन्यैर्नानापयायतैर्नदद्विर्व्याप्तदिवसः ॥३४२॥
 वत्सान्मध्यध्वजाराणां नृत्नतेवाभ्यवाजिना । वल्गाकुनौहृत्तम्यं शिरसं वामपाणिना ॥३४३॥
 सख्येदेतरहस्तामयेहोकासनस्तृषः । अङ्गस्य विम्बितार्कस्य भाभिर्योतितकुण्डलः ॥३४४॥
 कवचोल्लेखसंरम्भकण्ठायासेन ताव्यता । वरधुं कुटिबन्धेन वदनेन मवावहः ॥३४५॥ 345
 तर्जयन्कृतकुंकाराङ्गुलकाङ्क्षितनापणन । शिरोधिरसंज्ञया वत्सवास्तव्यकृतसान्त्वनः ॥३४६॥
 भेरीरवैः भुक्तिं भिन्नन्यौराशीर्षोपरोधिभिः । संपामनयशोभाङ्गुलकवर्माविशाल्युरम् ॥३४७॥ कुलकम् ॥
 तस्मिन्निवहासर्गं मान्यमाक्रामति जयोभिरे । वद्धा कुतश्चिदानिन्ये भूभटः शंभुवर्धनम् ॥३४८॥
 राज्ञः पुरस्तात् शस्त्रपातभीमीलितेक्षणम् । मर्क्तिं प्रदर्शयन्पापचण्डाल इव सोवधीत् ॥३४९॥
 उज्जतां धर्ममर्वादां भूत्वानां जनकोपमानम् । इन्तु नरेन्द्रान्द्रोहेण प्रारभः शंभुवर्धनः ॥३५०॥ 350
 मान्यं निष्कण्टकं रान्यं चक्रवर्मनृपः क्रमात् । अजायत धृतोत्सेको नृशंसविचमक्रियः ॥३५१॥
 स्वविक्रमकथास्तोत्रोमन्धमियताहतः । सोमवद्विद्वन्वादिवातुकारविधेयधीः ॥३५२॥
 आत्मानं देवतमिव स्तुतिमोहितचेतसः । जानतः प्रार्थयन्स्व विवेकविगुणाः क्रियाः ॥३५३॥
 तस्मिन्प्रसङ्गे रंगाख्यः प्रख्यातो डोम्बगायनः । वैदेशिकोभयव्राजा वितीर्णवसरो वहिः ॥३५४॥
 मामान्सचिवसामन्तान्निन्यस्वन्तो यथाक्रमम् । प्रतीक्षारा नृपस्यापमनयन्त विविचिताम् ॥३५५॥ 355
 विवमौ धवलोज्जीवा सभा दीपप्रभोज्ज्वला । शेषशम्भेन मणिभिः कृतालोका फणोद्भवैः ॥३५६॥
 कृतावरोधधम्मिलसमालान्दोलनकेलिभिः । प्रदोषपवनैश्चक्रे शिशिरैर्जानतर्पणम् ॥३५७॥
 जातगीतदिवृक्षाणां गवाक्षावलयो बभुः । आसन्नामोदिभिर्विक्रैरवरोधमृगीदृशाम् ॥३५८॥
 शरकङ्कुणकेयूरपारिहायादिशोभिना । स्ववृन्देनानुयातोय प्राविशडोम्बगायनः ॥३५९॥
 हृसी नागलता चास्य हृते ललितलोचने । चक्रतुः कौमुकोद्रीयां सभां चिचार्पितामिव ॥३६०॥ 360
 तयोर्विलासबलितैश्चलितपाङ्गविभ्रमैः । द्वितीयपुष्पप्रकरो व्यकीर्यत सभास्तरे ॥३६१॥
 गायनैर्जय जीवेति कृतकोलाहलैरभूत् । सद्यः सदायं कुर्वद्विस्तलवृत्तपुण्यमहम् ॥३६२॥
 भुक्तोत्तरोचितोद्वन्धत्पञ्चमस्थानधारिणः । बंदौ रागविशेषस्य इते स्थाने ततः शनैः ॥३६३॥
 अविक्रियशिरःकम्पधूनेत्रभ्रमशोभितः । अभिन्न इव गायन्योगीतध्वनिरजृम्भत ॥३६४॥
 अथ ताम्बूलरोमन्धत्वागनिधलमूर्तिना । जालं राजकुरङ्गेन प्रमोहास्पन्दरुतिना ॥३६५॥ 365
 गायन्वी भावमालक्ष्य तस्य निधमगायताम् । अधिकोद्ग्रेषिताभिर्यं विलासस्मितविभ्रमैः ॥३६६॥

३४४. ¹) Thus A₁; A₂ स वायेतर. ३४५. ¹) A, संघटना. — ²) A, वक्रतु. ३४६. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁, "सुवधकां".
 ३४८. ¹) Thus A₂; A₁, "मान्यति". ३४९. ¹) A, "वर्धयत्". ३५०. ¹) Thus G Edd.; A "स्तस्तवृत्त". ३५१. ¹) A, ताये.
 ३५४. ¹) Thus corr. by later hand from A₁, गायन्योगी. ३५५. ¹) Thus corr. by later hand from A₁, गायन्योगी. —
²) A₂ gloss आशय.

- राज्ञस्तयोश्च संसक्तचित्तयोरितरेतरम् । इग्यापारैः स्वसंवेद्यैः संलाप इव पमये ॥३६७॥
 नृपं हारितचिन्तं तं विशायैकः प्रियो विदः । ततः प्रसज्ये योवाच प्रीतिवृद्धिकरं वचः ॥३६८॥
 देव गीतमिदं वातं संश्राप्येते मगोरमे । कर्पूरपारीपतितं मैरेयमिव हारिताम् ॥३६९॥
 ३७० गायन्त्योर्मांजितामेतां रागादन्तवृत्तिकारम् । अवयोः प्रतिमाभ्याजापुम्बतीव निशाकरः ॥३७०॥
 करन्त्यस्तकपोलान्तमुद्रायन्त्याविमे भुवम् । कटाक्षैः कुक्षतो व्योम्नि वैमानिकविमोहनम् ॥३७१॥
 जानत्या स्वाभयां चर्चामनयोरेकवाचयोः । असूयास्मितगर्भोयं कटाक्षः पश्य पातितः ॥३७२॥
 गायन्त्येकानतमुक्षी कर्णव्यालोलकुण्डला । विपरीतरतोद्रेककृतारम्भेन शोभते ॥३७३॥
 सफलं तस्य तारुण्यमीदृश्यो निर्जने खिद्यः । औत्सुक्याक्षिरहे यस्य गायन्त्येवविधैः स्वरैः ॥३७४॥
 ३७५ उपपत्तिपरित्यक्तशालानुष्ठानमोहितैः । एकसार्यमयातेभ्यः कथमेको विवर्ज्यते ॥३७५॥
 नेत्रस्य रूपं भोत्रस्व ध्वनिं संस्पृशतो न चेत् । तदङ्गस्यान्धकान्ताङ्गं स्पृशतो दुष्कृतं कुतः ॥३७६॥
 अभिलाषाङ्कुरः सिक्त इव तैर्विदम्भायितैः । राज्ञः स्वभावलोलस्य शतशाखत्वमाययौ ॥३७७॥
 ये' विस्वारितवर्णसंकररुचः संदृश्य गोत्रान्तकृद्द्वयावस्थितिचापलकुनमलं पार्श्वे ध्वनन्त्युदताः ।
 नीयन्ते विषयांवापातपरतां लम्बोदयेस्तैः क्षणास्तिहा वारिधररमी च रभसाङ्गपालविहा विटैः ॥३७८॥
 यस्तु क्षणादनुपपत्त्युपपत्तियुक्तं कृत्वा जडान्वदि विमोहयितुं समर्थाः ।
 न स्युर्विटा अथ कुतर्कपथस्थिताश्च विव्योदसेषु निरयेषु मृगाधरेषु ॥३७९॥
 ३८० संतोष्य हारकेषुरकुण्डलैर्दोम्बमण्डलम् । अमार्गस्यागराधेयः भुजान्तमयमनृपः ॥३८०॥
 क्लान्तोस्याः क्षितिबलभोयमभिधेयुर्वीपतेरेकतो' भूतेसार्वभित्तप्रण्डताण्डवयुतं दोम्बः स्वनामान्यतः ।
 मध्ये यत्किमपीति गीतरचना काव्यं वदेतद्विदो' बलभी' क्षपयन्ति ताभिधगबुधान्कीर्त्यर्धिनः पार्थिवान् ॥३८१॥
 वेद्यानुरागस्य महेन्द्रचापधासो हरिश्चरसरञ्जनस्य । उपाङ्गगीतस्य च हारिणोपि सौन्दर्यमस्यैर्यहतप्रकर्षम् ॥३८२॥
 दर्शनाभ्याससंवृद्धचक्षुरागः क्षमापतिः । विना श्रपाककन्धे ते न पुनः प्राप निर्वृतिम् ॥३८३॥
 गायन्त्यौ शयनोपान्ते शनैर्विहितबुम्बनम् । नृपं रतिस्तुलामिश्रं तं हठात्ते प्रचक्रतुः ॥३८४॥
 ३८५ समागमेन नध्येन त्रयोर्विद्यात्यशोभिना । चक्रे क्षपितसामर्थ्यः स लज्जोदहनाक्षमः ॥३८५॥
 रत्यन्तस्तुलभोद्वेदनिःसृतैः स्वेदबिन्दुभिः । भाग्योष्मसंक्षयजडं वपुस्तस्य व्यधीयत ॥३८६॥
 रागान्धेन कृता हंसी महादेवी महीभुजा । भेजे राजवधूमध्ये बालव्यननवीजनम् ॥३८७॥

३६८. ') A, तत्र ३६९. ') A, gloss हरति नन इति हारी तस्य नावः तस्या सां वातमिति सम्बन्धः. ३७०. ') Thus corr. By A, from A, गायन्त्योः.—') Thus A,; A, कमाह.—') A, gloss इत्यपार्थिवपुत्रं. ३७६. ') A, gloss दुष्कृतं.—') A, gloss स्वगित्प्रचर्य. ३७८. ') A, gloss वारिधराः विदाध.—') A, gloss वर्णाः नीलपीताद्याः प्राज्ञाणां च.—') A, gloss गोत्रान्तकृति इत्ये बद्धा अवस्थितिर्मे स चासौ चापः धनुः इन्द्रचापः तस्य लङ्घनं । गोत्रान्तकृतिः कुलप्रत्यकारिभिः पार्थिवैः बद्धा स्थितिर्यस्य । तत् चापलं प्रवृत्तं ध्वनन्ति इति च घनं निविडं इति चापलविशेषः.—') Thus corr. by later hand from नीयन्ते.—') A, कुपयाव.—') A, तरसा भू. ३७९. ') A, gloss निव्यभूयेषु. ३८०. ') A, gloss अपराधस्याये कर्णः. ३८१. ') A, gloss अये क्षितिबलः रागा अस्याः कस्याश्चित्कान्तः अस्यां विषये अयं राजा लज्जः इत्यनिधा—कथितमेकतः.—') A, gloss दोम्बेनां वारिता उर्वीपतेः अमिषा नामधेयं एकतः इत्यस्ति इति वायनिति कान्तोस्या इति.—') A, gloss उर्वीपतिः.—') A, जोम्बस्व नामा.—') A, कथेन्वस्तिन.—') A, gloss अतिक्रमपीति । अतिक्रमिषालजातमात्रं लौकिकं गीतं । तस्य रचना एव काव्यं.—') A, gloss एतत् गीतिरचनाकाण्डं विदन्ति एतद्विदः.—') A, gloss वेपां पार्थिवानां लम्बीः बलभीः तां.—') A, gloss अपहरति.

तस्या वैश्वकर्माभिर्भवेत्तं यथा चक्रवर्त्मजः । नृपान्तराजान्मेवावाम्भूयन्समासहः ॥३८८॥
 मन्त्रिणामक्षयदत्तमन्त्रमुत्तमाधिकारहा । प्रवृद्धिहेतुतां वाप होम्यसेवयवक्रिका ॥३८९॥
 मौढ्यार्थव्यवहारां केचिच्छुषाका न श्वभुः स्वयम् । केचिद्वक्तुर्वधीविका राजकार्याणि मन्त्रिणत् ॥३९०॥ 390
 मन्त्रिणस्तस्करा राज्ञी अपाकी अपचाः मित्राः । किं न लोकोत्तरमभूत्प्रपतेश्चक्रवर्त्मजः ॥३९१॥
 शत्रुकातार्तवद्भूतानि अपाकी स्वाभुकाव्यहात् । तदावकादवदुमेष्वा मन्त्रिणः प्राविशन्सभाम् ॥३९२॥
 केचित्स्थितिविभुजा वैरमज्जीकृत्यानि तत्क्षणम् । वैनाशि अपयोधिर्भवेत्तेभ्यस्सोमपैः समाः ॥३९३॥
 मण्डलेस्मिन्महावीर्या न देवा न्यवसन्भुवम् । तद्वेदमानि तदा नो चेच्छुषाकी प्राविशोत्कथम् ॥३९४॥
 तां रणस्वामिनिं प्रभुं विलङ्घयद्वयदे गताम् । सामन्तेभ्यः साभिमाना नान्बुर्धामराः परम् ॥३९५॥ 395
 राजकौटुम्बवृक्षाणां होम्यानां निर्गता मुक्ताम् । राजाभिवाद्या दुर्लभ्या न केवाप्युदलकुक्षत ॥३९६॥
 राजा प्रवृत्ते रङ्गाय हेतुप्रामिषादवत् । लिलेख पटोपाध्यायी न यदा वानपङ्कजम् ॥३९७॥
 तदाक्षपटलं तस्या रङ्गः कोषात्तमवधीत् । रङ्गस्तु हेतु दिण्णोतिं दासीकृत न लिख्यते ॥३९८॥
 लिलेख सोम संशासाङ्गभूमङ्गतर्जितः । कीं व राजनि दुर्गते भवेत्कीतिव्यतिक्रमः ॥३९९॥
 अन्त्यानमनरापस्य पापः पृच्छन्स निष्कृतिम् । विटैर्हास्यावहान्नेव प्रायश्चित्तानि कारितः ॥४००॥ 400
 हिमैव हिमं श्याम्येवुष्कलेनैव दुष्कृतम् । सोनुशिष्टो विटैरेव दधत्सामरसारताम् ॥४०१॥
 पवित्रास्पर्शतोस्तृहयास्पर्शपापं जिहीर्षुजा । तेनाहूयत् विप्रस्व बोधिन्मासोपवासिनः ॥४०२॥
 ततोपि पापिनोभूयन्केपि तस्मिन्ममे हिजाः । तस्मादप्यवहारान्ये जगृहृर्हमोजिनः ॥४०३॥
 यत्रे चक्रमठं सोपि पापः पापुपताभयम् । तस्मिन्मतेर्धेनिष्पन्नं तद्वर्ध्वमयोऽभवत् ॥४०४॥
 पूर्वोपकारान्विस्मृत्य क्षामराज्य निरामयः । नृपतिः स्वभाक्कामी विशस्ताऽऽग्रनावधीत् ॥४०५॥ 405
 इन्नुं न्याजेन विशस्ताः केचिद्भ्रामरतस्कराः । तस्युस्तस्यान्तिके होहृष्टिहानेहःप्रतीक्षिणः ॥४०६॥
 अपाकीशब्दनाशासातभावस्करमन्दिरे । दौघस्थितं तं निःशस्त्रं ते राज्ञी प्रापुदेकरा ॥४०७॥
 यत्र तैः प्राप्तसम्यैरकस्मात्तस्य सर्वतः । क्षिप्रं न्वशास्वताशेषशावशस्त्रपरंपरा ॥४०८॥
 क्षमस्तदाङ्गदे भट इव निहाललेखणः । प्रमुञ्चः शस्त्रपातैः स भवमुपगैरबाधवान् ॥४०९॥
 निःशस्त्रः शस्त्रमन्त्रिण्यभरत्क्षतजनिर्हरः । भवुद्गतोरिभिर्धौवङ्गव्यावेहम विवेश तत् ॥४१०॥ 410
 अशान्नेति क्रन्दन्त्या अपाकनातिङ्गिताङ्गकम् । तस्युचोत्सङ्गतपाङ्गं जगृहेनुपविश्य तम् ॥४११॥
 स्वैरेव मेदिता दारैस्ते तस्य नृपतेः किल । नुमूर्धोर्जानुवी स्त्रैरं शिलया समचूर्णयन् ॥४१२॥
 प्रयोदशान्ये ज्यैष्ठस्य मुद्राष्टम्यां भवाक्षणे । अपाकमोक्षः स श्रेयावत्करे तत्करैर्हतः ॥४१३॥
 उन्मत्तावन्तिनामाश्च पार्थिवमुर्दुराशयः । अन्धविष्यत कैवेयैः सचिवैः शार्वटादिभिः ॥४१४॥
 अपाकीकामुके पापे निहतो निक्षि तत्करैः । प्रजायां प्राप्नोता क्षोभूपापात्पापतरो नृपः ॥४१५॥ 415

३८९. ^{१)} A, gloss अवनार्ये गणनाभिवर्तित्वान्नस्य अक्षयदत्तस्य भइते इति भावना गत सिद्धिश्च इति केचित्. ३९२. ^{१)} A, gloss रङ्गः. ३९५. ^{१)} A, gloss केवलं. ३९७. ^{१)} Thus corr. by later hand here and in following verse from A, इह. ^{१)} A, gloss रङ्गस्तु हेतुः इत्या. ३९९. ^{१)} Thus corr. by A, from A, के—^{१)} Thus corr. by A, from A, भवकी. ४०१. ^{१)} A, वर्यापरपातनिष्कृत्यार्थं. ४०४. ^{१)} Thus corr. by A, from A, "वैद्यकी"; A, gloss मठ. ४१२. ^{१)} Thus A, G R Edd. पिनायां. ४१३. ^{१)} Thus G Edd.; A अवेष्टस्य.

- स्वगिता तत्कथापापस्पर्शमीत्या सरस्वती । कर्षयिष्यन्तुराशेन सेव प्रस्थाप्यते मया ॥४१६॥
 आसीत्पितृकुलं तस्य मरुत्वं दुर्नृपरक्षतः । जीर्वाभिषत्स ह्य्वाशविशेषस्वेव जीवनम् ॥४१७॥
 तस्यासंहरापातसटांकारकरोटिकाः । प्राणस्कन्दादिवाद्यज्ञाः सभायां मुख्यमन्त्रिणः ॥४१८॥
 तेषामाचारणत्वेन निर्लज्जास्तमरञ्जयन् । कालान्तरेण धैरेव भूमिपालैर्भविष्यते ॥४१९॥
 420 पर्वगुप्तोभवत्तस्य सर्वेभ्योऽप्यधिकं मियः । आस्थाने नर्तनं कुर्वन्प्राकृतकटीपटः ॥४२०॥
 आ तन्निविष्टवाग्वृद्धा कीटप्रायान्महापतीन् । पर्वगुप्तः सर्ववामूद्राज्यावामिकृतोद्यमः ॥४२१॥
 तदा निगूढराज्येभ्यः सख्यं मुखैः स मन्त्रिभिः । पीतकोशैः प्रविदधे पञ्चमिर्भूभटादिभिः ॥४२२॥
 भूभटः शर्वटश्छोजः कुमुदः सोमृताकरः । पर्वगुप्तेन संबन्धं चक्रिरे कोशपीथिनः ॥४२३॥
 गवाक्षासरसि प्राप्तश्रीजलोवागलद्विजः । संप्रामहामरगृहे यो रक्तः कथातपौरुषः ॥४२४॥
 425 पदानिमात्रो भूपेन दृष्टशीर्यः स संयुगे । महोदरो महाकायः प्रापितो मुख्यमन्त्रिताम् ॥४२५॥
 यादृशी तेन दृष्टो देवी श्रीः सरसोन्तरे । तादृग्रक्तजयादेवीत्यभिधानेन निर्ममे ॥४२६॥
 राज्यं निष्कण्टकं कृत्वा धूर्तेनापजिहीर्षुणा । प्रेरितः पर्वगुप्तेन भूभृशके कुलक्षयम् ॥४२७॥
 तेन लुण्ठितसर्वस्वः पार्यस्तस्यौ कलत्रवान् । श्रीजयेन्द्रविहारान्तः अमणैर्देवभोजनः ॥४२८॥
 शिशून्शंकरवर्मादीन्प्रातृन्धाराभिरोध्य सः । तत्र स्थिताननघनैरुत्क्रान्ताखनकारयत् ॥४२९॥
 430 उद्यतः पितरं हन्तुं मन्त्रिणोनुमतमदान् । बद्धपद्मान्धधाम्न्यधनिगडानितरान्पुनः ॥४३०॥
 एकदा मन्त्रिसामन्ततन्त्रिकायस्थसैनिकाः । पार्थं तदाज्ञामासाद्य निशायां पर्ववेष्टयन् ॥४३१॥
 ग्लानक्षीणान्धरां पत्नीं रुद्धहरां निपात्य ते । आलिङ्ग्यमानां क्रन्दन्निस्तर्णकैरिव दारकैः ॥४३२॥
 केशानालम्ब्य कर्षन्तः शर्करोत्पाटिताङ्गकम् । विपक्षं गोकुलाशान्तमिव निर्देत्य तं गृहात् ॥४३३॥
 क्षुत्क्षामकक्षं क्रन्दन्तं निजघ्ननमविषहम् । अण्डाला इव निःशस्त्रं कुमुदाया नृपमियाः ॥४३४॥
 435 पितरं निहतं भुत्वा राजा संजातकौतुकः । प्रातः स्वसचिवैः सार्धं गत्वा दृष्टोद्य दृष्टवान् ॥४३५॥
 अत्राङ्ग्रेस्य प्रहारोद्यं महत्त इति बादिनः । तस्यापे राजपुरुषाः शशोर्ध्वनिजविक्रमम् ॥४३६॥
 न्यङ्कृत्य स्त्रीकृतो राजा तदा तद्वज्रनोद्यतः । अचूचुदस्पर्धगुप्तो देवगुप्ताभिधं हतम् ॥४३७॥
 पार्षस्य निहतस्याङ्गे सोक्षिपत्सुरिकां ततः । रक्षितो येन भूपालो जातहासोभवधिरम् ॥४३८॥
 डामरैर्लुण्ठितो वेशः प्रणाद्यो चक्रवर्त्मजः । उत्थाप्य पापान्कायस्थांस्तेन भूयोपि दण्डितः ॥४३९॥
 440 संप्रेरितः कुसनिवैः शस्त्राभ्यासं चकार सः । पाटवन्सुरिकावातैः कोटवीस्तनकोटरम् ॥४४०॥
 गर्भिणीनां च जठरं गर्भान्द्रुमपाटयत् । काठिन्यस्य परीक्षार्थमङ्गं कर्मकृतामपि ॥४४१॥
 प्रतिघातमहाद्वेराद्यश्च बभभवादिजाः । प्रत्यगृह्णन्महारांस्तस्मादपि नृपाधमाह ॥४४२॥
 क्रूरपापानुरूपेण क्षवरोगेण पार्षिवः । ततोनुवाध्यमानोभूदपर्वन्तव्यधातुरः ॥४४३॥
 व्यथया तस्य तादृश्या प्रजा एव न केवलम् । तुतुर्निजशुभान्तमदिव्योपि चतुर्दश ॥४४४॥

४२६. ') Thus corr. by A₂ from A₁ वाचस्पति. ४३२. ') Thus corr. by later hand from A₁ निपन्न. ४४०. ') Thus corr. by later hand from A₁ कोटवी. ४४२. ') Thus corr. by later hand from A₁ विज.

अथान्तःपुरवासीभिर्नः कृतधितुपादतः । स्थितिपालाजनातोयमिति वन्द्यापितो मृषा ॥४४५॥ 445
 न शिर्षु मूरवर्माकर्म विनिवेद्य नृपासने । इत्थे निक्षिप्य सामन्तसन्निवेशाङ्गुलनिजाम् ॥४४६॥
 कम्पवाधितोर्बद्धैः कमलवर्धनात् । विभ्रम्भकवराज्यस्याङ्गमरोत्पादनसमात् ॥४४७॥
 भासन्नभिरयमितिः पितृषा पार्थिवाधनः । भुवो पञ्चदशाब्दस्य गजापुण्यैः सर्वं ववौ ॥४४८॥ वक्रलकम् ॥
 पितृपातिव्रतो राज्ञः जयस्वामिबिरोचनम् । भाषावैभुक्तसम्यां शिर्षुर्दु विनिर्धया ॥४४९॥
 नवा विरेजे राजशीर्षालस्य पृथिवीपतेः । कृपाणवैभिल्लिता उच्चवामरहासिनी ॥४५०॥ 450
 अथान्तरे जवावतैर्धारेरावेदितभुतः । सामन्तैर्नगरोपान्तं प्रातः कमलवर्धनः ॥४५१॥
 एकाङ्गुलनिजामन्तस्यालङ्कारकसन्निधिः । नगरं प्रविशन्मन्तः समं सैन्यैरवध्यत ॥४५२॥
 विरुद्धाभरानीकान्बुद्धा मार्गेषु निर्गतः । भ्रान्तोप्यसौ वैरितेनामजयद्विक्रमोर्जितः ॥४५३॥
 सहस्रमन्त्रकाराणां विद्राव्य मुरगेभिरेतः । राजधानीमसदृशः प्रविवेश ततः क्षणम् ॥४५४॥
 तं लब्धव्यमाकर्ण्य सैन्यैस्स्यक्तं पलायितैः । एकाकिनं काप्यनयन्नमनी शिर्षुभूपतिम् ॥४५५॥ 455
 प्राक्तमभिर्भोजितो वा मेरितो वा कुमन्निधिः । नामस्तिहासनाहो मूढः कमलवर्धनः ॥४५६॥
 तदानीं स्वगृहान्वातो राज्यकामोर्न्यवासरे । संवहयैहि जगत्सर्वान्बुधुददनीतिवित् ॥४५७॥
 ग्रीहं शक्तं च कुतश्च क्षमायं कथित्ववेशमम् । माभेव कुर्युः सामर्थ्यादिति मूढः स चिन्तयन् ॥४५८॥
 एकाकिनीं रहः क्षीवां लब्ध्वा दुर्लभमोषितम् । भ्रष्टोऽनुपभुज्याग्न्यादिमे हृत्पार्थिवेन यः ॥४५९॥
 विभूतिं रमसावासां यथ संन्यज्य तत्क्षणम् । नीत्या कामवतेत्येषुः शोच्यस्ताभ्यां परोस्ति कः ॥४६०॥ 460
 अर्धोत्पलकुले स्थिते स्थूलकम्बलवाहिनः । अभृङ्गोत्सभिर्भा मित्राः समगमनं गोकुले ॥४६१॥
 धूमनिर्ध्वजकूर्चानां राजस्तांस्तान्निर्धत्ताम् । राज्यव्यवस्थौपन्यासस्तेषां स्मरमवर्धत ॥४६२॥
 वैमत्येन मिथस्तेषां नाम्नः कोप्यभ्यधिष्यत । कूर्वा भाषणनिष्ठयूतैः स्वकूर्चहीनैः परम् ॥४६३॥
 राज्यार्हान्भोषिभिर्भिः प्रातः स्वस्मृतिक्रमेण । भवार्थतेहकाचातैर्मुग्धः कमलवर्धनः ॥४६४॥
 पञ्चवाणि विमानेष्वेव यावत्तत्पुष्टिमानमः । काहलाकांस्वतालादिवाद्यकोटाहलाकुलम् ॥४६५॥ 465
 उत्पताकभ्रजच्छब्दशोभि मुग्धार्थितासनम् । भ्रष्टो पारिषद्यानां तावत्तत्रामिरुद्धम् ॥४६६॥ मुग्धम् ॥
 स्वपत्नीं बन्धकीभूतामिवाप्यवशवर्तिनीम् । वीक्ष्य राजभिनं शोचन्नासीत्कमलवर्धनः ॥४६७॥
 पितृपातिव्रतपुङ्गवपुत्रराज्यवर्धिनी ततः । प्राहिणोऽराजपुरुषाण्यार्थं प्रायोपवेशिनाम् ॥४६८॥
 पिशाचकपुरपाने वीरदेवाभिष्वक् वः । कुदुम्भिनः कामदेवनामा सुनुरजावत ॥४६९॥
 स क्षिप्ताक्षरो लब्ध्वा मेरुवर्धनमन्दिरे । वाताभ्यापकतां ज्ञानशीलादिगुणभूषितः ॥४७०॥ 470
 क्रमाङ्गुलान्धिकायासीदथ तस्यास्मजः शनैः । तेने वन्द्याभित्तादिस्वं राज्ञः शंकरवर्मणः ॥४७१॥

४४५. ¹) Thus corr. by A, from A, 'मिति'. ४४६. ¹) Thus corr. by A, from A, 'अपदि'. ४४७. ¹) 'वारे supplied by A, ४४८. ¹) Thus A,; A, 'चपट्य'. ४४९. ¹) 'G sic. mona' अनीतो नीवमुद्देश्यादिने दूरार्थेति यः. ४५१. ¹) A, 'अयी-
 रपत'—) A, 'द्वेष' उत्पत्ती नाम कल्पनात्. वैम विन्यस्ययापीनं स्वकीयं निक्षिप्यनिष्पादयित्वा स्वकीयमाहुः पुनः अक्षितापीनः एवमे
 स्यादिति. । तदा प्रकृति कल्पनात्कल्पनात्. उज्ज्वलवर्धनं नाम कल्पनात्कल्पनं प्लेदः. अथ पक्षीकं. उत्पलकुले स्थिते इति. ४५३. ¹) Thus A,; A, 'कस्य'. ४५४. ¹) A, 'मिति'. ४५५. ¹) 'तत्तन्' supplied by A, in space left by A,.
 [C V. 445 23 89 C. V. 475]

- वः प्रभाकरदेवोपि सुगन्धाच्छ्रवणकामुकः । कश्चिच्च सरस्वतीदेवादेशविप्रबलौष वां ॥४७२॥
 विद्वान्यशस्करो नाम तत्पुत्रोऽस्मत्पुत्रतः । सकृन्ना कल्गुणकाख्येन समं देशान्तरं गतः ॥४७३॥
 स्वस्वप्रदर्शनैः पीठदेव्याशीर्भिरुर्गुलः । तस्मिन्मन्त्रे सोऽस्माहः मत्पापृतो विजां भुवम् ॥४७४॥
 475 पितृपातिवधूतैर्वर्तितैर्बोधयितुं द्विजान् । मध्ये गृहीतो बान्निस्वात्मनिवेशं तदन्तिकम् ॥४७५॥ कुलकम् ॥
 दृष्ट्वैव तं दैववशादैकमस्वस्मृशो द्विजाः । ध्वनिं राजाबमेवास्तिवस्युचकैरुदवारयन् ॥४७६॥
 अयाधविष्यत क्षिप्रं विप्रैरेव यशस्करोः । श्वापृतिमीदृशमर्थः सानुमानिब तोयदैः ॥४७७॥
 इत्थं जेजुवनं परस्परमहासंघर्षजेनाभिवा तन्मूलोद्भूतिरम्यता क्षणपृतोदेकेण संपादिता ।
 वास्वावेपविपादितं विटपिनं प्राप्तं कुतश्चिद्वृद्धं कर्हि नेतुमशो महाद्रिकुहरे भावा न किं सूचितम् ॥४७८॥
 भूस्वमेरुगया वंशं पार्थजः स्वं न वेदहेत् । तत्पुत्रोत्पादनं कुर्यान्न चेत्कमलवर्धनः ॥४७९॥
 480 अनुचकुलजातस्य हरिद्रुष्पाटतः क्षितिम् । तद्यशस्करोदेवस्य राज्यप्राप्तिः कथं भवेत् ॥४८०॥
 पद्मां प्रजशिरनुगो वरुणे जनेन वस्तुस्तनं निखिललोकसमानमूर्तिः ।
 साक्षाज्वरम्यममुमीक्षितुमास्त नारीरुज्जीरजस्तवकितो नरनाथमार्गः ॥४८१॥
 नृपतिवसति प्रत्यागच्छन्त्यशस्करोभूपतिः पुरमृगरक्षामाशीर्मध्ये वचोपि विवक्षितम् ।
 स्तिमितवलितापाङ्गं मृण्वसिमीलवर्धकृतिः कृतपरिकरस्मज्जैर्जले प्रजापरिपालने ॥४८२॥
 प्रतिमिनरविरीपोद्भासिभुभ्रातपत्रप्रचयरजतपात्रास्त्रविताराभिकाशीः ।
 अथ मुखरितमाशीर्मङ्गलैरङ्गनानामवनिहरिणधामा राजधामं प्रपेदे ॥४८३॥
 इति श्रीकाश्यमीरिकयहामात्यवज्रमकरजः । कश्चिच्च कृतौ राजतरङ्गिण्यां पञ्चमस्तरङ्गः ।
 व्यधिकापां समशीतो मासेषु च चतुर्वर्गम् । कन्यपालाष्टकं रथ्याहृतस्त्रीसचिवा अपि ॥

479. ¹ Thus A.; A, 'तो यतः. 480. ¹ A, gloss इमावाः भूतैः पूतिः धारणं वास्तिन् प्रीटं यावत्तु वस्तु लः. 481. ¹ इ supplied by A₂.—² A, 'क्षितिं किं सूचितमिच्छावर्तमाने पाठः. 482. ¹ A, gloss नीचकुलोत्पन्नस्य. 483. ¹ Thus A₂; A₃ 'क्षितिः. 484. ² A, glosses अवनी भूमी हरिणधामा चन्द्रः and राजासनं.

॥ षष्ठस्तरः ॥

नेदं पर्णसमीरणाद्यनतपोमाहात्म्यमुभोरगौ पश्येतावत एव संपति कृतौ तन्माचवृत्ती^१ वहिः ।
 प्रेम्णैर्बार्धमिदं चराचरपुरोः प्रापेयमात्मस्तुतीदेवं देवबधूमुखाच्छ्रुतिहृत्ताः मृण्मन्स्वर्णोदतात् ॥१॥
 इच्छन्तलङ्कनीयस्वमव कस्यां विलङ्कयन् । प्रतीहारान्मिजा इरं वार्यन्तामिति सोम्यज्ञात् ॥२॥
 वेत्तिविद्यास्वमानास्तु तान्कृताञ्जलिरन्नवीत् । राज्यप्रदाय पूज्याश्च वूर्य नो दैवतैः समाः ॥३॥
 राज्यदानाभिमानेन वर्तिष्यत महोदताः । वत्कार्यकालादम्बव नागन्तव्यं मदन्तिकम् ॥४॥
 तदाकर्ण्योखिलो लोकस्तमधृष्यममन्यत । व्यस्मरस्सहसंवाससंभूतमपि लावणम् ॥५॥
 खिलीभूताः पूर्वराज्यवस्थाः प्रतिमाबलात् । उन्नीतवान्स ह्यकाविः प्राकविप्रक्रिया इव ॥६॥
 भवौराभूतश्चा भूमिर्वया राक्षी वणिक्पथाः । अतिष्ठन्निवृत्तद्वारा मार्गाधाविप्रिताध्वगाः ॥७॥
 प्रत्यवेक्ष्यपदे तस्मिन्नासीत्सर्वपहारिणाम् । कृष्यध्वस्तस्वमुत्सृज्य कृत्स्नं नान्यन्नियोगिनाम् ॥८॥
 प्राग्याः कृषिपराधीना नापश्यन्नाजमन्दिरम् । विप्राः स्वाध्यायसंस्तक्ता नाकुर्वन्प्रत्यक्षधारणम् ॥९॥
 न विप्रगुरवः साम गायन्तो मदिरां पपुः । न तापसाः पुत्रदारपमुधान्यान्वहौकवन् ॥१०॥
 न मूर्खगुरवो मत्स्यापूपयागविधायिनः । चक्रिरे स्वकृतैर्मन्त्रैस्तर्कागमपरीक्षणम् ॥११॥
 नादृश्यन्त च गेहिभ्यो गुरुरीक्षोत्थदेवताः । कुर्वाणा भर्तृशीलभीनिबेधं मूर्धधूननैः ॥१२॥
 कार्तान्तिको भिषक्सन्धो गुरुर्मन्त्री पुरोहितः । दूतः स्थेयो^२ लेखको वा न तदाभूदपण्डितः ॥१३॥
 प्रायोपवेशाधिकृतैर्बोधितेन महीभृता । प्रायोपविष्टो निकटं प्रापितः कश्चिदन्नवीत् ॥१४॥
 अहमाहधोमर्धं पूर्वं वास्तव्योऽत्र महीपते । निर्दिकचनस्वं शनकैरगच्छं दैवबोगतः ॥१५॥
 उत्तमर्षेः पीडितस्य प्रवृद्धर्गस्य तस्य मे । निधयोभूवृणं छित्त्वा परिभ्रान्तुं दिगन्तरे ॥१६॥
 अथ विक्रीय सर्वस्वमृणं शोधयता मया । महाधनाय वणिजे विक्रीते निजमन्दिरम् ॥१७॥
 भार्यामुद्दिश्य भर्तव्यामेक एव तु वर्जितः । सोपानकूपो विक्रीतान्महतो वेदमनस्ततः ॥१८॥
 निदाघे पुष्पताम्बूलीपर्णाद्यावातिशीतले । न्यस्वन्निर्योतिर्कैर्देवास्तासा जीवेज्जाटकादिति^३ ॥१९॥
 ततो दिगन्तराङ्गान्वा विशस्या वस्त्रैरहम् । लम्भात्पवित्रः संप्राप्तो जन्मभूमिमिमां पुनः ॥२०॥
 अन्विष्यता मया साध्वी स्ववपूर्वदशेय सा । विवर्णदेशा जीवन्ती प्रेष्यात्वेनान्यवेदमस्तु ॥२१॥
 किं इत्यजीविकापि स्वमीदृशीं वृत्तिमाभिता । मयेति सा सद्युःखेन पृष्टा स्वोदन्तमन्नवीत् ॥२२॥

१. ^१) A, gloss पर्णकातजीवनी.—^२) A, gloss एवौ चराचरपुरोः वाहिः कृतौ इत्यन्वयः.—^३) Thus A₁, A₂ °हृत्ताच्छ्रुतिहृत्ताः.
 ११. ^१) Thus corr. by later hand from A₁ मूर्खी गु°. १३. ^१) A, gloss विवाहपरिनिर्मिता स्थेयः. १४. ^१) A, gloss मृतायम
 अने पादो काहन्ने सहृदी विपु इति कोशः. १९. ^१) A, gloss पौष्पिकैः.—^२) A, gloss भारी इति नायका । प्रत्यहं वेतनं भारी.

- सोपानकूपं संप्राप्ता स्वयं वाते दिगन्तरम् । लघुहस्ताडयित्वाहं वणिजा तेन वारिता ॥२३॥
 तद्व्या कास्त मे वृत्तिरित्युक्ता विरराम सा । तदाकर्ण्य निमग्नोदमन्तरे शोककोपयोः ॥२४॥
 25 कृतपायोपदेशीय स्थेयैस्तैः पदे पदे । प्रत्यर्धिनो दत्तजयैः किमप्यस्मि पराजितः ॥२५॥
 जडत्वाद्देहि न न्यार्यं न विक्रीतो मया पुनः । सोपानकूप इत्यस्मिन्नर्थे प्राणा इमे पणः ॥२६॥
 सोहं विपये क्षीणार्थो हारि श्वास्तुस्तव ध्रुवम् । वृजिनादस्ति चेद्रीतिर्वस्तु निर्णीयता स्वयम् ॥२७॥
 राजेति तेन विज्ञप्तो हत्वा धर्मासनं स्वयम् । संपटय्याखिलान्स्थेयानासीत्स्वं विचारयम् ॥२८॥
 स्थेयास्तमूर्च्छुर्बहुशो विचार्यार्थं पराजितः । श्वाद्यादगणयज्यायं दण्डो लिखितदूषकः ॥२९॥
 30 सोपानकूपसहितं विक्रीतं गृहमित्यथ । राजा विक्रयपत्रस्यान्स्वयं वर्णानवाचयत् ॥३०॥
 ततोधिगतमित्येव सभ्येषु निगदस्त्वपि । अन्तरात्मा जगादेव नृपतेरर्धिनो जयम् ॥३१॥
 मुहुर्तमिव संविन्स्व राजान्याभिरभूच्चिरम् । कथाभिरतिविश्रामिर्मोहयन्सभ्यमण्डलम् ॥३२॥
 कथान्तराले सर्वेभ्यो गृहजलानि वीक्षितुम् । हस्तमप्यर्धिनो हस्तादुपादत्ताङ्गुलीयकम् ॥३३॥
 क्षणादेवाखिलैः स्थेयमित्यमेवेति सस्मितम् । बचो ब्रुवाणः प्रययौ पादक्षालनकैतवात् ॥३४॥
 35 अभिज्ञानाय तत्रस्थः स त्रितीयाङ्गुलीयकम् । भृत्यमेकं वणिग्बेरम् प्राहिणोदत्तवाचिकम् ॥३५॥
 स वणिग्गणनाध्यक्षं यथाचे साङ्गुलीयकः । यत्राग्रे पत्रमुत्पन्नं गणनापत्रिकां ततः ॥३६॥
 निर्णयेद्य तथा कृष्यमस्ति भाण्डपतेरिति । भुत्वादाग्ननाध्यक्षस्तां गृहीताङ्गुलीयकः ॥३७॥
 दीप्तिराणां दशशतीं तस्यां भूभृदवाचयत् । व्ययमध्येधिकरणलेखकार्यं समर्पिताम् ॥३८॥
 तस्मै मितधनार्हाय बहुमूल्यार्पणाञ्जपः । रेफे सकारं वणिजा कारितं निश्चिकाय सः ॥३९॥
 सभायां तत्पददर्शाय पृष्ट्वा दस्याभयं च तम् । आनीय लेखकं सभ्यान्संजातपत्ययान्व्यधात् ॥४०॥
 सभ्यैरभ्यर्च्यमानेन राज्ञा सार्धं वणिग्गृहम् । त्रितीर्यमर्धिनं देशाखत्यर्थी च प्रवासितः ॥४१॥
 कृताङ्गिकं भोक्तुकामं तं दिनान्ते च भूपतिम् । अकालावेदनाद्विभ्यस्तस्ता जातु व्यजिज्ञपत् ॥४२॥
 देवः समानकृत्योद्य विज्ञप्तौ श्वस्तव क्षणः । इत्युक्तो दर्शने प्राणत्यागी विप्रो बहिः स्थितः ॥४३॥
 दत्तप्रवेशादेशोद्य रुदत्तदेव भूभुजा । द्विजः प्रविष्टः पृष्ट्वा तीमार्तिरिदमब्रवीत् ॥४४॥
 45 सुवर्णकूपकशतं भ्रान्त्वा देशान्तरेजितम् । गृहीत्वा भुतसौराज्यः स्वदेशमवभागतः ॥४५॥
 स्वयि राजनि निधौरैरध्वभिर्विशतः सुखम् । शोभवल्लवणोस्ते मे दिनान्ते भ्राम्यतः स्थितिः ॥४६॥
 दीर्घाध्वलङ्गुलान्तस्तत्राहमकुतोभयः । मार्गारामतरोर्मले त्रियामामत्यवाहयम् ॥४७॥
 जेतनं प्रन्धिबद्धं तदुद्याकोरपतन्मम । अरवद्वे समीपस्थे कक्षयोगादलक्षिते ॥४८॥

२४. ^१) Thus A. G. has *see, mams* the conjectural reading *वत्सा*. २५. ^१) Thus A₁, A. 'विवा'. २६. ^१) A, gloss *गणतं वनं इति मापया वही इति मन्वेदीया*. २८. ^१) A, gloss *दीप्तिराः द्या इति कश्मीरभाषणा*.—^२) A, gloss *वस्तुविधौ अधिप्रत्ययिनाङ्गुली भूमि कवाविकर्तुं कुरुत*. येन पादस्तरमानं क्रियते सोधिकरणलेखकः । अक्षतरपरिमाणलेखपत्रकारी सराफ इति भाषया. ३९. ^१) A, gloss *अधिकरणलेखनाय वीजारवशाद्यतीतानां*.—^२) A, gloss *गृहविक्रयिणा प्राहिना विक्रयपत्रे लिखित*. सोपानकूपसहितं विक्रीतं गृहमिति । तत्परेण मुग्धेन वणिजा द्रव्यायिना एकविधे सकारः कारितः अधिकरणलेखकाहस्तन । उरकाय वीजारवशाद्यत्यक्तं हत्वा कूपसहितं गृहं विक्रीतमिति लेखितं । ततोवन्तरे राजानुमितं लेखपत्रविषयार्थं किमर्थं वीजारवशाद्यती । बहुमूल्यत्वाविति । रेफस्य सकार एव कृतीनेन इति ॥. ४१. ^१) A, gloss *विक्षासिकराय*. ४२. ^१) A, gloss *दास्त्वः*. ४४. ^२) Thus corr. by later hand from A, पृष्ट्वा. ४८. ^१) Thus corr. by A, from A₁ 'तद्वि'.

तस्मिन्पुरवरोहेतिनिर्वहृत्वाज्जहद्वुः । सोऽहं शरितसर्वस्वः शोषयुद्धाभिरं जयैः ॥४९॥
 एकोऽभ्यवसितः कोपि साहसे' पुरुषोऽब्रवीत् । मयं दापितवित्तार्थं किं ददासीति मां ततः ॥५०॥ 50
 तमस्म्यवोचं विवशस्तस्यार्थस्वास्मि कः प्रभुः । तुभ्यं यद्रोषते मयं तत्ततो दीयतां स्वया ॥५१॥
 भवदद्याधिकृष्योऽयं कपकेभ्यो इयं मम । स मादास्पष्टमेवाष्टानवति स्वीचकार तु ॥५२॥
 व्यवहारा वचोनिष्ठा एव राशि यज्ञास्करे । निन्दन्व्यवस्थां तां लोकैर्न्यहृतोऽस्मीति वारिभिः ॥५३॥
 उपचारोऽपि सारस्यैकलहारितवेतनः । सोऽहं जहास्पष्टमूढारे दुर्ग्यवस्थापकस्य ते ॥५४॥
 पुंस्तस्य स राज्ञाय वृष्टः प्रकृतिनामनी । वदनप्रत्यभिज्ञैव समास्तीत्यभ्यभाषत ॥५५॥ 55
 पातस्तवेष्टितावाप्तिं करिष्यामीति भूभुजा । प्रतिज्ञाय कथंचित्स स्वपार्थे कारितोऽशनम् ॥५६॥
 लवणोऽस्तीकसां दूताहूतानां स विशां ततः । स्थितमन्तर्हिजोन्येषुस्तं राशेर्दृश्यन्नरम् ॥५७॥
 वृष्टः स राज्ञा विप्रेण यथैवोक्तं तथैव तत् । सर्वमूचे वाक्प्रतिष्ठं व्यवहारमुदीरयन् ॥५८॥
 सत्यवाक्पारतम्यस्य वस्तुवृत्तस्य चान्नरम् । अलक्षयन्तः प्रैक्षन्त देलाकुलधियो धराम् ॥५९॥
 धर्मात्तनस्थो राज्ञाय रूपकाणामभाषत । तमष्टानवतेः पार्थं विप्रमन्यं इयस्य तु ॥६०॥ 60
 अनुयोक्तृञ्जगादापि दुःसंविन्त्वा महात्मनः । धर्मस्याधर्ममुदृतं निहन्तुं धावतो गतिः ॥६१॥
 सायं हुताशं प्रविशन्नमयं' वेन्दुमण्डलम् । स्वतेजसा संविभजन्प्रदीपैर्ज्योत्स्नयाप्यसौ ॥६२॥
 तदुत्थाय यथा भानुर्निवृत्तिं ध्वान्तमुदृतम् । अनन्यकर्मा धर्मोऽयं तथाधर्मं व्यपोहति ॥६३॥ युग्मम् ॥
 दुःसंलक्ष्यस्तु धर्मोऽसावधर्मं बाधतेऽञ्जसा । तिष्ठत्स्वित्त्वमधिष्ठाय शायं काष्ठमिवानलः ॥६४॥
 ददाति यज्ञवान्दत्तां तदित्याशुक्तमुज्जतः । तुभ्यं रोषत इत्यादि वचोस्य निवृत्तं तदा ॥६५॥ 65
 हवितास्य बभूवाष्टानवतिर्लोभिनोऽस्य ताम् । नादादस्माद्यवचितं रूपकाणां इयं ददत् ॥६६॥
 इत्यादिस्मृशेक्षिकया धर्माधर्मान्तरं विदन् । प्रत्यवेक्षापरः क्षमाभृद्यधात्कृतयुगोदयम् ॥६७॥
 इत्थं जनं स विनयन्हास्योभूजिजुर्वचैः । परस्योपदिशान्ध्वमपयाशीव रोगहत् ॥६८॥
 श्रोत्रियेणैव तेनापि मृदस्मः शौचशालिना । डोम्बोऽपि वृष्टभुजो भृत्याः पार्थाञ्च परिजहिरे ॥६९॥
 यद्योत्तरं संभितार्थैरन्योन्यं वृष्टपातिभिः । नगराधिकृतैश्चक्रे चतुर्भिः सोऽर्थसंग्रहम् ॥७०॥ 70
 लेभिरे निधनं तस्मात्सत्यंकारात्पद्मातयः । श्रीरजेऽश्वरपीठायन्यस्तखट्वादपि प्रभोः ॥७१॥
 स ज्येष्ठे भातरि मृते तथामून्मुदितश्चिरम् । तदुपशं यथा माहैस्तत्रोत्पैर्त्तिं रत्नापेणम् ॥७२॥
 नीतस्य मण्डलेऽहत्वं वेलाचित्तत्वं भूभुजा । देवीः कामयमानस्य चक्रे गजनिमीलिकां ॥७३॥
 रागाच्छुद्धान्तकान्तानां मूर्धानमधिरोपिता । लह्या नामाभवत्तस्य वेदया वैवदयकारिणी ॥७४॥

५०. ¹) Thus A₁; A₂ "ही.—") A₂ शपितमन्त्राय. ५१. ¹) A₂ gloss वयसि वाक्प्र एव निष्ठा वेदां । न तु व्यावधिचारणे इति व्यवस्थां निन्दन्. ५२. ¹) Thus corr. by later hand from A₁ "सारस्यैकल". ५५. ¹) A₂ gloss वदनमेव केवलं तदीयं विहितं न न तु नामप्रकृती इत्यर्थः. ५६. ¹) A₂ gloss आप्त्यं. ५७. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ निहनिहम्. ५९. ¹) Thus A₁; A₂ "वेदेष.—") Thus corr. by A₂ from A₁ "वृत्तान्ता". ६०. ¹) A₂ gloss वृष्टातिभिः.—") Thus corr. by A₂ from A₁ वीर्यसं. ६२. ¹) Thus A₂; A₁ "भूभुजिजुर्वचैः.—") Thus corr. by A₂ from A₁ तदुपशं; Edd. "शौचशालिना.—") Emended; A R G "लोभिनोः"—") A₂ gloss पुष्टः. ६३. ¹) A₂ gloss दत्तकान्तकस्यचित्तत्वं; दत्तकान्तक struck out again.—") A₂ gloss उपेक्षा कृता इत्यर्थः.

- 76 अवकाशः सुवृत्तानां हृदयान्तर्गं बोधिताम् । इतीष विहितौ धरा सुवृत्तौ तद्विः कुर्वी ॥७५॥
 उत्तमाधमसंसक्तौ जानन्सुवृत्तवृत्तिताम् । मारीणां भुविवासानामङ्गमात्वं व्यधाद्विधिः ॥७६॥
 सा लालितापि राज्ञा बल्लुखा ललितलोचना । चण्डालवामिकेनागाद्यामिनीषु समागमम् ॥७७॥ सुगमम् ॥
 हृदयङ्करणं किञ्चिच्चण्डालतरुणेभ्यम् । तं यत्प्रभासविषया भेजे राक्षसपूरि ॥७८॥
 सा वा चण्डालकुलजा स वा कार्मेणकर्मवित् । अन्यथा संगमः किं स्वादसंभाव्यस्तथाविधः ॥७९॥
 80 सौभूत्केन प्रकारेण तथा सह समागतः । इत्येव लेभे वृत्तान्तः प्रतिभेदं न कुर्वन् ॥८०॥
 केवलं प्रत्यभासावृत्तपिनोः प्रेम तत्तयोः । इत्युपापारेक्षणास्तिर्षा ह्यस्तिनालोधिकारिणः ॥८१॥
 तमर्थमथ तथ्येन वीक्ष्य प्रणिधिभिर्नृपः । प्रावक्षितानुचरणक्षामः कृष्णामिर्न दशौ ॥८२॥
 कुपितोपि स यच्चैनां न्यवधीर्गमोदितः । तेनैवागास्युरोमागिवितर्कातङ्कपात्रताम् ॥८३॥
 होम्बोच्छिष्टानुशासङ्गावभुविष्यं यशस्करे । संक्रान्तं कुष्ठितंस्पर्धात्कुष्ठं दुःखमिवामवत् ॥८४॥
 85 सामान्येन सता कैश्चित्सुवृत्तैः शुभकर्मभिः । जन्मान्तरीयैः साक्षाज्जं मया प्रापीति चिन्तयन् ॥८५॥
 साक्षाज्जकामो नृपतिर्माविष्यपि स जन्मसु । सुतवा प्रादाद्विरातङ्कां राज्यलक्ष्मीं हि जन्मने ॥८६॥
 भुभुजा हानशौण्डेन पैतृके स्थण्डिले कृतः । जात्राणामार्थदेय्यानां तेन विद्यार्थिनां मठः ॥८७॥
 मठाधिपतये तत्र छत्रवामरहासिनीम् । स नरेन्द्राभिर्षं प्रादादङ्गान्तःपुरवर्जिताम् ॥८८॥
 वितस्तापुलिने राजा नानोपकरणाभिवितान् । ब्राह्मणेभ्यः सोयहारान्वेष्यपञ्चाशतं ददौ ॥८९॥
 90 अथ जातोदरव्याधिर्मज्जातो नायमित्यसौ । जानन्संप्रामदेवाक्यं परिवर्ज्यं निजात्मजम् ॥९०॥
 समर्प्य सविदैकाङ्गसामन्तानभ्यवेचयत् । रामदेवात्मजं राज्ये वर्णदं प्रपितृव्यजम् ॥९१॥
 शक्ये राज्यादपाकतुं शिशुवर्णमिषेचिते । निराशाः समपद्यन्त तदा राज्यजिहीर्षवः ॥९२॥
 स पर्वगुप्तकौटिल्ययुक्तेऽदयोन्मुखः । निपाककांतस्तत्राह्नि भङ्गोन्मुख इवामवत् ॥९३॥
 राजधानीस्थितस्त्वापि वर्णदो राज्यदायिनः । आरोग्यवार्तायाप्तासीन्मुमूर्षोरनिरिक्षकः ॥९४॥
 95 ततः सानुशयो राजा माम्बन्धैर्वत मन्त्रिभिः । राज्यं संप्रामदेवायं हानुमाश्वासकारिभिः ॥९५॥
 राजाज्ञया निशामेकां बद्धोदस्तममण्डपात् । बहिर्दत्तार्गलात्पातवर्णदो निरवस्थितः ॥९६॥
 भयाद्यजागराहापि तद्गत्यानां विवेकिनाम् । आस्थानमण्डपे प्राप पायुक्षालनभूमिताम् ॥९७॥
 एकाद्वराजपुरुषस्तदासि विजयेश्वरे । श्रीवादेवमसादाक्यो राजकीजी समर्पयत् ॥९८॥
 अथाभिषिच्य संप्रामदेवं तीव्रीभवद्वयः । स राजधान्या निर्गम्य मर्तुं निजमठं ययौ ॥९९॥
 100 धीः केशवमभुवपने शिरःशाटकवर्जनम् । काषायमहणोद्वेगः शक्यत्वागमहय यः ॥१००॥
 राजमृत्यैः प्रतिज्ञातः स तस्मिन्निधितस्तवे । जीवत्येव कृतद्वयव्यञ्जकैः परिवर्जितः ॥१०१॥ सुगमम् ॥

७५. ¹) Thus corr. by A₂; reading of A₁ illegible; A₂ in margin "कुणाकर्षा. ७७. ¹) A₂ gloss प्रहरजागककेन. ७९. ¹) A₂ gloss वृत्तवृत्त. —²) Thus corr. by A₂ from A₁ सम्भवः. ८१. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ "मार्पाद". ८३. ¹) A₂ "मध्यमहीन". ८६. ¹) Thus A₂; A₁ "कामोपि नृपो ना". ८७. ¹) Thus A₂; A₁ स्थितः. —²) Thus corr. by A₂ from A₁ "वैद्यानां. ८८. ¹) Thus A₂; A₁ नरेन्द्राभिर्षा. ८९. ¹) A₂ gloss काष्ठिलतीर्थविषये वृत्तस्करस्यापहारा अनवभिसम्पत्तिः लोकाः. ९०. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ नृपा. ९३. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ निपाकपाकस्त. ९५. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ "द्वयस्व. ९६. ¹) Thus A₂; A₁ निराशस्वत; perhaps to be emended निरवस्थित. ९८. ¹) A₂ gloss एकाद्वराजपुरुषस्तदासि विजयेश्वरे. १००. ¹) Thus A₂; A₁ शक्यत्वागमहय यः. १०१. ¹) Thus A₂; A₁ सुगमम्.

हे सहस्रे श्वर्णस्य सार्धं बद्धां पटाम्बले । यो निर्मगाम राजासौ मुमुर्षुर्मिजमगिरात् ॥१०२॥
 पञ्चभिः पर्वगुप्ताद्यैर्दीतकं तस्य मन्त्रिभिः । इत्तं सजीवितस्यैव विभक्ताभ्योन्ममपतः ॥१०३॥ मुग्धम् ॥
 विवेकमानः शङ्कायां व्याधिरन्ध्रान्तरो नृपः । तिष्ठन्मठाङ्गनकुटीगर्भे ध्वान्तान्धकारिते ॥१०४॥
 अजातसत्रिद्वेष्टोमे पश्यन्ब्रह्मराक्षिजान् । प्राणैरहानि द्विषाणि न यदा निरमुच्यत ॥१०५॥ 105
 तदा ब्रह्मन्धुभृत्यबेलावितैः कृतस्वरैः । जिहीर्षुभिश्च साम्राज्यं विषं दत्त्वा विपातितः ॥१०६॥
 अवरोधधूमध्मात्सती तं पतिमन्वगान् । एका त्रैलोक्यदेव्येष्वेव स्वप्रमेयं विरोचनम् ॥१०७॥
 वर्णाभ्रमपत्यवेषावद्वक्तव्यः क्षितीश्वरः । चक्रभान्वभिषं चक्रमेलके द्विजतापसम् ॥१०८॥
 कृतास्थाचारमालोक्य राजा धर्मवशंवदः । निजमाह अपादेन ललाटतटमङ्कयन् ॥१०९॥
 तन्मातुलेन तद्रोषादीरनाथेन योगिना । सांघिविपक्षिकेणार्थं स स्वैनेव म्बनृष्यत ॥११०॥ 110
 पूर्वाचार्यप्रभावेण स्वमाहात्म्याभिरुपणम् । पक्ष्यापयन्निर्गुह्यभिः भद्रेति बहुच्यते ॥१११॥
 तत्कथापितैव समाश्लेष विपक्ष इति श्रुतिः । दीर्घव्याधिरते तस्मिन्नुपपत्तिः कथं भवेत् ॥११२॥
 अध्यामयान्तरेवाभुस्ता वार्तेत्युच्यते यदि । वर्णटाद्यभिशापोपि तदावात्सव्य हेतुनाम् ॥११३॥
 भुक्तैश्चर्यो नव सभाधनुर्विशो स हायने । मासि भाद्रपदे कृष्णतृतीयस्यां व्यवपद्यत ॥११४॥
 पितामहीं शिशोर्गोप्त्रीं विनिवेश्य नृपासने । भूभट्टादौः समं भार्गवपर्वगुप्तोप पञ्चभिः ॥११५॥ 115
 क्रमात्समं पितामह्या तान्व्यापाद्येतरान्बली । एकः स एवमाक्रान्तः प्रबभूव नृपास्पदे ॥११६॥
 स पार्थिवत्वमन्त्रित्वमिभया चेष्टया स्फुरन् । राजा राजानकं चेति मिथामेवं धियं व्यधात् ॥११७॥
 सेवमानः स्वयं बालभुपं भोज्यार्पणादिभिः । क्रज्जनां पर्यभास्पर्वगुप्तो ब्रह्मवह्निष्कृतः ॥११८॥
 बान्ब्रह्मभीष्मसंभाव्य संविभेजे यशस्करः । तस्य तत्तनवोच्छेदे त एवासम्प्रयोजकाः ॥११९॥
 करभाङ्गदहापिक्त्रे ह्यभ्युणि क्षितिपालवत् । स ददौ कुकुमालेपं वर्चः शाहलविस्तृते ॥१२०॥ 120
 विभवेकाङ्गसंघातात्मकटोत्पाटनाक्षमः । प्रमापणाय प्रायुक्क शिशोः कर्मानिष्कारिकम् ॥१२१॥
 न्याय्यं ते सान्त्वयस्यास्ति राज्ञ्यं वैशादिसरे । अभ्यधाचरतो नाशः क्षियं वंशायुषोर्मवेत् ॥१२२॥
 इतीमामपि वामिन्वां भुवनाम्भूतभारतीम् । अभिचारस्य बन्धवत्वं निर्धवाधिकशङ्कितः ॥१२३॥
 एकाङ्गेभ्यो विभिन्नेभ्यो विभ्यदुन्निकसंभ्रमः । सदताम्यतया चिन्नातुप्रसंविद्विनिशम् ॥१२४॥
 यथा महाहिमापातनिःसंचारजने दिने । अकस्मात्संभृतबलो राजधानीं निरुद्धवान् ॥१२५॥ 125
 विरोधकारिणं बुद्ध्याभिधेन सह खनुना । निद्रोहमाहवे हत्वा मन्त्रिणं रामवर्धनम् ॥१२६॥

१०२. ¹⁾ Thus corr. by later hand from A, बद्धा. १०६. ¹⁾ A, gloss, partly effaced: चक्र...जने...करता ..चक्रनेल
 ...के... १०९. ¹⁾ A, gloss अतिक्रान्ताचारम्. ११०. ¹⁾ A, gloss चक्रभापुत्रिकमातुलेन.—²⁾ A, gloss सन्धिविपक्षयुक्तान्तमुच्यत.
 काधिकारी सान्धिविपक्षिकः कदकपालः. ११४. ¹⁾ नव supplied by A, in space left by A, ११५. ¹⁾ A, gloss सङ्क्रान्तवत्सव्य.—
²⁾ A, gloss प्रभुरभूत्. ११६. ¹⁾ Emended with G Edd.; A, एव साङ्क्रान्तिः which A, alters to एवमाक्रान्तिः.
 ११७. ¹⁾ Thus A,; A, स्फुरन्.—²⁾ A, gloss राजा पार्थिवः राजानकः नम्नी । राज्ञः भवः प्राणनं । जीवने धरित्रीरक्षतत्तनं । यस्मात्सः
 राजानः अतन्वतमानने । राजान एव राजानकः । इत्यर्थे कः यदा भवति तदा कः साहस्ये केवलत इव केवलत इतिवत् । यथा
 प्राणनं विना केवलतित्तिरिति । तथा भीताधिकं मन्त्रिणं पिता पार्थिवानां स्वयं कार्याकार्यधिककीयतासिद्धयो न सम्भवति । राजा-
 नेकवर्षेते राजा ॥ यदा राज्ञः भवः प्राण इव राजानक इत्यर्थः ॥

- पिच्छेण वेलाविद्येन प्रामृतार्थमुपाहृतम् । गते पुष्पस्रजं बद्धा पातितं पार्थिवसनात् ॥१२७॥
 स तं वक्राङ्गिसंग्रामं हतमन्यत्र मन्दिरे । पातयित्वा वितस्तान्तः कण्ठबद्धशिलं निशि ॥१२८॥
 चतुर्विंशस्य वर्षस्य दशम्यां कृष्णफाल्गुने । पापः सस्रङ्गकवचो न्यविक्षत नृपासने ॥१२९॥ चकलकम् ॥
 180 पारेविशोक्तं दिविराज्जातस्वाभिनवाभिधात् । सनुः संग्रामगुप्तस्य स तर्हा पार्थिवोभवत् ॥१३०॥
 केचित्सं प्रत्यवस्थानं ये पुरा प्रतिजज्ञिरे । ते सर्व एव तज्ज्ञीताः प्रातरेव प्रणेमिरे ॥१३१॥
 पार्थिवैकाङ्गसायन्तमन्त्रिकायस्थतन्त्रिणाम् । तज्ज्ञीत्या ब्रह्मवृत्तीनां ब्रह्मद्वैतमवदयत् ॥१३२॥
 एकाङ्गस्य तदास्थाने सुय्याभिजनजन्मनः । प्रमादान्मदनादित्यनाम्नो वक्रा व्यदीर्यत् ॥१३३॥
 इतांभुक्तेन भूभर्त्रा कुपितेन खलीकृतः । स निकृष्टकचरमभुस्तपस्वी समपद्यत् ॥१३४॥
 185 तादृशस्य पुनस्तस्य सखीपुत्रत्वमीयुषः । अद्याप्यभिजने जाता वसन्ति त्रिपुरेश्वरे ॥१३५॥
 कुर्वता पर्वगुप्तेन भूभृता ब्रविणार्जनम् । मापिताः पुनस्तस्माद् प्रजारोगा नियोगिनः ॥१३६॥
 व्यधत्त स्कन्दभवनविहारवद्विधान्तिके । पर्वगुप्तेभ्यः सोऽपि वृजिनार्जितया भ्रिया ॥१३७॥
 श्रीयशस्करभूमर्तृभुजान्तस्य विभुदधीः । कौलीनमलुनादेका गौरीव नृपसुन्दरी ॥१३८॥
 छविराङ्गुरितपीतेः पर्वगुप्तस्य याकरोत् । समागमार्थिनो युसया बन्धनामुचितां सती ॥१३९॥
 140 इदं यशस्करस्वामिद्वरवेदमार्थनिर्मितम् । त्वत्का पत्युर्बिपन्नस्य कृत्वा निर्माणपूरणम् ॥१४०॥
 अमोघमस्मिं निवमाद्विधास्यामि स्वदीप्सितम् । स शुपच्छन्दयज्ञेन द्रुधुवाभिहितस्तया ॥१४१॥
 अथ वृषद्वर्गेण तत्स्वत्पैरेव वासरैः । संपूर्णतां दुरगृहं गमितं तेन भूभुजा ॥१४२॥
 सा यागज्वलने राजललना पीतसर्पिषि । पूर्णाहस्या समं साध्वी जुहाव सहसा तनुम् ॥१४३॥
 उपर्यस्या निरस्तासोः पुष्टाः कुक्षमवृष्टयः । तत्काङ्क्षिणस्तु न्यपतन्नवर्णमुखरा गिरः ॥१४४॥
 145 छदीर्घसाहस्यारम्भचिन्तासरम्भशोभितः । पर्वगुप्तो बभूवाथ तृष्णामयपथातिथिः ॥१४५॥
 व्याध्याधिपशमायासैर्ज्ञात्वाप्यस्थायिनीं स्थितिम् । मूढाः प्रवृद्धिं नोज्झन्ति ब्रह्मश्रीलोभमोहिताः ॥१४६॥
 आशङ्क्य तावद्विधेः सोऽकुण्ठैः प्राप्तैः भूमैः । कैश्चित्सुरेश्वरीक्षेत्रे पराश्रुः समपद्यत् ॥१४७॥
 पङ्क्तिशब्दस्तरावाङ्महलेऽङ्गि त्रयोदशे । ब्रह्मार्जितेन नृपतिः स राज्येन व्ययुज्यत ॥१४८॥
 अतीन्द्रियायां परलोकवृत्ताविहैव तीव्राभुभपाकशसी ।
 दृश्येत नाशो यदि नाम नाशु न कः कुकृत्येन वतेत भूयै ॥१४९॥
 150 क्षेमगुप्ताभिधानोभूद्य राजा तदात्मजः । आसवासेवनोस्तिक्तवित्ततारुण्यसंज्वरः ॥१५०॥
 सोभूस्त्वभावबुर्बुसो नितरां बुर्जनाभयात् । कृष्णक्षपाक्षणो घोरमेघान्ध इव भीतिकृत् ॥१५१॥
 स्वतुल्यवेपालंकाराः शतं लालितकां नृपम् । तं फल्गुणपभृतयो दुराचाराः सिषेविरे ॥१५२॥
 शूतासवाङ्गनासेवाव्यसनेऽपि स पार्थिवः । विटनिर्लुण्ठमानोऽपि नाभूत्सखीबहिष्कृतः ॥१५३॥

१२७. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁, 'हतम्'. १२९. ^१) चकलकम् added by A₂. १३०. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁, 'विशोक्तं'.—^२) Thus A₂; A₁ तथा. १३१. ^१) Thus A₂; A₁ केचित्सत्यम्. १३२. ^१) Thus A₂; A₁ ब्रह्मद्वैत. १३८. ^१) A₂ gloss कौलीनं लोकमित्र्या.—^२) Thus corr. by A₂ from A₁, 'मधुनाह'. १४०. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁, निर्माण. १४१. ^१) A₂ gloss अस्मीति निपातः अहमित्यर्थे. १४२. ^१) Thus A₂; A₁ 'वेष्टा'.—^२) A₂ gloss पदात्मजः.

रागी मधुमणयवाग्निहिताक्षसक्तिर्यः सद्यमेति मधुपैर्वतकोशासारैः ।

पद्मे प्रयाति दिवमात्रमपि प्रसक्तिं श्रीस्तत्र चेत्किमिव तत्र कुतुहलाय ॥१५४॥

विद्याः प्रविष्टा इदं जिह्णुजा वामनादयः । पिशाचस्येव रुचितामभुञ्चि तस्य अकिरे ॥१५५॥

155

परोपहासकुशलः परनारीरतिमिव । परावसाशयस्तस्यौ पार्थिवोन्मथतस्परः ॥१५६॥

जीवनं इमंभुमालास्य गालयः भोजपालिभुं । तेन क्षिप्ताः प्रतीक्षणां करोटीषु च टकराः ॥१५७॥

कठिसंघटनैर्नोर्धो मृगव्यक्षां वनादयैः । विद्याधोलीलरटनैर्वाहभ्यं तस्य तेभिरे ॥१५८॥

पुधलीजालमवैधेयबालकद्रोघनिर्भरा । समभूदप्रवेशार्हा राजपर्वन्मनस्विनाम् ॥१५९॥

जिह्णुपुत्रैः क्षेमगुप्तसमाभृशन्त्रपुत्रकः । चारणस्वगुणाकृष्टः किं न धूर्तिरनर्त्यत ॥१६०॥

160

तस्य कङ्कणवर्षोसीत्यभिधानं विधात ते । तोषिताधासकृच्चकुर्दोष्णोः कङ्कणवर्षिताम् ॥१६१॥

निर्दोषदोषाविष्कारे नववस्तुप्रदर्शने । अभृष्यटकराधने प्रसादः प्रापि तैर्नृपात् ॥१६२॥

संलक्ष्यकुचकाक्ष्यान्ताः कृत्वा निजवधूः पुरः । रागी राजा गृहाचीतो धूते तैर्मिथेनः कृतः ॥१६३॥

संभोगाभसौभाग्यकृतस्पर्धेः परस्परम् । संभुज्यैता भवान्वक्तु विशेषमिति बोधितः ॥१६४॥

उपभोगं स्वभार्याणां निर्लज्जैस्तैः स कारितः । का इद्येति च रत्नन्ते पृष्टोभीष्टधनप्रदः ॥१६५॥ युग्मम् ॥ 165

तस्य लालितकेष्यास्तां मूढी संभोगडीकने । मात्रोत्थारिचरक्षित्वाजिज्ञासकौ हरिधूर्जटी ॥१६६॥

नीत्वा नर्मकथाङ्गतां निजवपुर्मुञ्चन्ति मानोजतिं संवृण्व स्वयमङ्गनाः भुवि तया त्यक्तं कुलं कुर्वते ।

सौख्यं प्रप्तिं सुदीर्घसेवनसमाप्तस्या यदर्थं भ्रमः प्रत्याकषाय तदेव वेद्ये न विद्वैः किं प्रार्थ्यते सेवया ॥१६७॥

यशस्करस्य भूत्वापि सचिवो भद्रफलगुणः । तस्याभूदनुजीव्यन्ते धिग्भोगाभ्यासवासनाम् ॥१६८॥

फलगुणस्वामिमुखानां प्रतिष्ठानां विधाधिनः । तस्योपदेशो भूभर्त्रा पर्यहास्यसकृद्रहः ॥१६९॥

गृहन्विहेवितां हन्तुं टकरादि मलासतः । वृद्धो रक्तः कम्पनेशो दुर्गोष्ठीमध्यगोभवत् ॥१७०॥

170

नीक्षणाक्षेपे संप्रविष्टं हन्तुं संप्रामडाभरम् । श्रीजयेन्द्रविहारं स निर्बृणो निरदाहयत् ॥१७१॥

सुगतप्रतिमारीति इत्वा दग्धासतोखिलात् । जरदेवगृहेभ्यश्च संगृह्यं यावत्संखयम् ॥१७२॥

सुरप्रतिष्ठया बाधे मूढः स्वयदासो विद्वन् । नगरापगवीध्वन्तः क्षेमगौरीश्वरं व्यधात् ॥१७३॥

एकः प्रयात्सुपरमं ब्रविणं तदीयं इत्वापरः प्रसभमुहति प्रमोदम् ।

नो वेत्ति तत्स्वनिधने परकोशायामि धिग्वासनामसममोहकृतान्धकाराम् ॥१७४॥

त्यागिना क्षेमगुप्तेन मुक्तयर्थे खडाभुमुने । इत्वा विहारान्निर्दग्धाभ्यामाः पट्विशदर्यिताः ॥१७५॥

175

दुर्गोणां लोहरादीनां शास्ता शतमखोपमः । नृपतिः सिंहराजाख्यस्तस्मै स्वां तमयां ददौ ॥१७६॥

स तस्यां शाहिर्वीहिण्यां दिहायां सकमानसः । दिहाक्षेम इति ख्यातिं वयी लज्जावहां नृपः ॥१७७॥

मानामहेन भूभर्तृव्यास्तस्या व्यधीयत । श्रीभीमशाहिर्वीहोदासमाश्रादो भीमकेशवः ॥१७८॥

१५७. ^१) Corr. by A₂ from A₁, "पालयः". १५८. ^१) Corr. by A₂ from A₁, "वदनाम्".—^२) दुग्गव्यक्षा supplied by A₂ in space left by A₁. १५९. ^१) Corr. by A₂ from A₁, "मृगव्यक्षा". १६५. ^१) युग्मम् supplied by A₂. १६६. ^१) Thus corr. by A₂; A₁, "रक्षित्वा जिज्ञासकौ". १७०. ^१) Thus A₂; A₁, "निर्बृणो". १७१. ^१) Thus A₂; A₁, "दग्धासतो".—^२) Thus A₂; A₁, "सङ्गृह्य". १७४. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁, "कृत्वा". १७५. ^१) A₂ gloss सिंहराजाख्यः १७६. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁, "पलमुखी" १७८. ^१) Thus A₂; A₁, "श्रीभीमशाहिर्वीहोदासमाश्रादो". Cf. *Albérán's India* (trans. by Sachau), ii. 13.

- अन्धलेखाभिर्भा कन्यां राशे' इत्यवतामवत् । फल्गुणशरपतिना समं दिवा समस्तरा ॥१७९॥
 180 गुरुपदेशः सुमहान्कुन्तविद्याभमस्तथा । तस्य निर्वहणाद्वर्षाङ्गुभुजो हास्यतां ययौ ॥१८०॥
 अमोघपतनान्मांसान्योप्यान्संपादकर्मसु । सुगलमृगयासक्तया स हि ज्ञाप्याममन्यत ॥१८१॥
 तं वृतं बागुरावाहिहोम्बाटविकपेडकैः । पर्यटन्त भूमिः सार्धमपहवन्सततं जनाः ॥१८२॥
 तस्य दामोदरारण्यलल्यानशिमिकाविषु । स्थानेषु क्रोष्टुमृगयारसिकस्य वयोगमत् ॥१८३॥
 अथ कृष्णचतुर्विधां स कुर्वन्मृगयां नृपः । ज्वालामपहयत्कीशन्त्याः सुगलेक निर्गतां मुखात् ॥१८४॥
 185 तदालोकनसंज्ञातसत्तासाकम्पितस्ततः । लूतामयज्वरेणाभूत्परीतो मृत्युहेतुना ॥१८५॥
 मर्तुं ययौ च वाराहक्षेत्रं यत्र विधायकः । श्रीकण्ठक्षेममठयोरासीद्गुल्फपुरान्तिके ॥१८६॥
 मन्दारविदलाकारलूताक्षिकलेवरः । पीथे चाम्दे चतुर्लिशे नवमेक्षिते मृतः ॥१८७॥
 क्षेमगुप्तात्मजः शमाभूवभिमन्युरभूततः । शिशुर्निक्षिप्तभर्मिण्या दिहादेव्यानुपालितः ॥१८८॥
 संधिर्विषहभुङ्क्षान्तमुख्यकर्माधिकारिणः । निःसाध्वसं राजवधूमवन्ध्यशयनां ज्यधुः ॥१८९॥
 190 अभिमन्यौ क्षितिं रक्षत्यकस्मादेव शरदणः । तुङ्गेश्वरापणोपान्तादुज्जगाम हुताशनः ॥१९०॥
 वर्धनस्वामिपार्थस्थभिक्षुकीपारकावधिः । वेतालसूत्रपातस्यान्त इहाह महागृहान् ॥१९१॥
 होम्बचण्डालसंसृष्टमूपसंपर्कदूषितान् । दग्धा महागृहान्वह्निर्भुवः भुजिमिवाकरोत् ॥१९२॥
 रक्षिणी शमापतेर्माता स्त्रीस्वभावाहिमूढधीः । सारासारविचारेण लोलकर्णी न पस्पृशे ॥१९३॥
 राज्ञः हुतापेणाद्भुतैरा तस्थौ पुरा यतः । पतियत्येवं सा सार्धं फल्गुणेनाभ्यमन्त्रिणा ॥१९४॥
 195 पत्न्यै' मृते सपत्नीनां दृष्टानुमरणं' ततः । दम्पेनानुमुर्वन्तीमनुमेने स तां हुतम् ॥१९५॥
 निषिधेधानुबन्धाकु सानुतापां चिताभितके । कृपालुर्मरणादेताममात्यो नरवाहनः ॥१९६॥
 अतो निसर्गपिभुनो रक्तस्तां मन्युवूषिताम् । फल्गुणाद्राज्यहरणाशङ्कां राक्षीमजिमहत् ॥१९७॥
 विरागशंसिभिर्लिङ्गैस्तां ज्ञात्वा विषमाशयाम् । समन्युं साहितामात्यां फल्गुणोप्यास्त शङ्कितः ॥१९८॥
 स हि सर्वाधिकारस्यः सर्वस्वास्तिगतोभवत् । दीप्यमानोधिकं प्रत्नशौर्योत्साहादिभिर्गुणैः ॥१९९॥
 200 अस्थीनि क्षेमगुप्तस्य गृहीत्वा जाह्नवीं गते । पुत्रे कर्दमराजाख्ये प्रबलैरन्वितो बलैः ॥२००॥
 तत्प्रत्यागमपर्यन्तं पर्णोत्से स्यात्तुमुद्यतः । अविश्वसन्नृपगृहे फल्गुणो वैरिशङ्कितः ॥२०१॥
 निर्गम्य नगराद्यावत्सभाण्डागारिसैनिकः । काष्ठवाटान्तिकं प्रापं तावद्भक्ताविचोदिता ॥२०२॥
 आकलय्य हुतं दिवा संव्यज्य प्रार्थनादिकम् । पृष्ठे प्रत्युत पाष्ठीकांस्तस्य हन्तुं व्यसर्जयत् ॥२०३॥
 नवावमानलिखः स मिलितानन्तसैनिकः । प्रत्यावृत्त्य ततो मानी वाराहं क्षेत्रमाययौ ॥२०४॥
 205 भुत्वा समेतसैन्यं तं प्रत्यायातं प्रतापिनम् । आस्कन्दशङ्किनी दिवा सामात्या समकम्पत ॥२०५॥

१७९. ') Thus corr. by later hand from A₁ राशो. १८०. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'प्रद्योतु'. १८१. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'प्रतिमान्या'—') A₂ कुम्भात्.—') Thus corr. by A₂ from A₁ ज्ञाप्यामम'. १८२. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'द्विहये'. १८५. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'तस्यसिः'. १८७. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'नवमेक्षिते'. १८९. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'मन्त्रिणा'. १९४. ') A₂ gloss समेतैकैव सती. १९५. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'परन्वी'—') A₂ 'गुप्तान्'. १९९. ') Thus A₂; A₁ तन्त्र'. २०२. ') Thus corr. by later hand from A₁ 'प्राप्य'; A₂ gloss प्राप्य इत्यर्थः.

तस्मिन्नेवे गतं शान्तं विलम्बं स्वामिन् विवम् । बराहपादसन्धिषु तेन शस्त्रं समर्पितम् ॥२०६॥
 श्रोतृसंभाषणापारं श्रवणयोगेन मन्त्रिणा । स्वस्व संमार्जितं तेन राजमातुष साध्वसम् ॥२०७॥
 युक्तानुक्तविचारबाधमनसः सेवा महर्षेशं कुरेस्मिन्प्रतिकारकमे गहनद्रोहापदादावरम् ।
 येन म्भूतगुणेशोपकरणीभावोपि तस्मै परं कोपः कोपि विवेकिनः समुचितः शास्त्राय शस्त्राय वा ॥२०८॥
 पर्णोत्समेव शनकैः ससैन्ये फल्गुणे गते । विगताध्यापका बाला इवामोहन्त मन्त्रिणः ॥२०९॥
 योगक्षेमौ चिन्तयन्ती क्षेमगुप्तवधूरपि । अनिष्टा प्रजजागार स्वयं कण्टकपाटने ॥२१०॥ 210
 राज्यमार्थं पर्वगुप्तो मन्त्रिणौ क्रोशपीथिनौ । अजिपहृत्करो पूर्व पुण्योर्थं छोजभूमदौ ॥२११॥
 तयोः प्रजातौ तनयौ ब्यातौ महिमपाटलौ । अवधिषातां यौ राजमन्दिरे राजपुत्रवत् ॥२१२॥
 तौ तत्रावस्थितावेव तत्कालं राज्यलालसौ । समन्वय समगंसातामुद्यमैर्हिम्मेकादिभिः ॥२१३॥
 बलिनौ तावदलया राक्षसापास्तौ नृपास्वदात् । समन्वू स्वगृहादास्तां बाधकृतगतगतौ ॥२१४॥
 एकतः वृद्धतः प्राधान्यमहिमो निर्गतस्य सा । निर्वासनाय बाढीकांस्तावत्प्रकटवैकृता ॥२१५॥ 215
 शक्तिसेनाभिधानस्य अभुरस्य निवेशनम् । प्रविशेश स तज्ज्ञात्वा तं ते तत्रापि दुहुधुः ॥२१६॥
 शक्तिसेनेन बाढीकाः सान्त्विता नाचन्मन्त्राः । तत्र भीतस्य जामातुर्वैक्तं प्रादात्स संभवम् ॥२१७॥
 तं लब्धसंभवं प्राप हिम्मकी मुकुलस्तथा । परमन्तकनामा च परिहासपुराभवः ॥२१८॥
 श्रीमानुदयगुप्ताख्योऽप्यमृताकरनन्दनः । ललितादित्यपुरजा यशोधरमुखा अपि ॥२१९॥
 एकैके ते' मिथः सैन्यैर्भुवनक्षोभकारिणः । संभूय चक्रुर्हीराज्यं महिम्नः पक्षमाभिताः ॥२२०॥ 220
 तस्मिन्महाभवे दिहापक्षं मन्त्री सबान्धवः । एक एव तु तस्याज नाशो नरवाहनः ॥२२१॥
 प्रवर्धमानपुतना योर्नु बद्धोऽयमास्ततः । पद्मस्वाम्यन्तिकं प्रापुर्हीप्यमानाबुधा द्विषः ॥२२२॥
 अथ भूरमठे दिहा विसृज्यात्मजमाकुला । आपञ्चाम्निक्षमांस्तांस्तानुपायान्तमचिन्तयत् ॥२२३॥
 ललितादित्यपुरजान्निजान्स्वर्णेन भूरिणा । तूष्णीं स्वीकृत्य विदधे रिपूणां संघमेहनम् ॥२२४॥
 एकाक्षेपेखिलैः कोपो विधेय इति वादिभिः । महिम्नः पीतकोशैस्तैः संधिर्देव्या समं कृतः ॥२२५॥ 225
 गोष्पदोल्लङ्घने यस्याः शक्तिर्नाशाय केनचित् । बायुपुत्रावितं पक्वा तथा संघाग्धिलङ्घने ॥२२६॥
 यत्संयदो रत्नमहौषधीनां करोति सर्वव्यसनावसानम् ।
 त्यागेन तदस्य भवेन्नमोस्तु विषप्रभावाय धनार्थं तस्मै ॥२२७॥
 वृत्कोचकाञ्चनादानेऽप्युक्तां ध्यायन्त्युपक्रियाम् । दिहा यशोधरादिभ्यः कम्पनादि समर्पयत् ॥२२८॥
 अभिचारं महिम्नश्च कृतवत्या मित्रैर्दिनैः । मण्डलेऽखण्डिताश्वत्थं रण्णायाः समजृम्भत ॥२२९॥
 कदाचित्स्थकनाम्नस्य शाहीशस्योपरि क्रुधा । सत्रा स्वर्गशैर्वासां कम्पनाधिपतिर्वदौ ॥२३०॥ 230
 तदेषां निम्नगादौलुर्गं प्रविशता जवात् । अखण्डशक्तिना तेन बलादप्याहि यजनः ॥२३१॥

२०६. ^१) Corr. by later hand from A, तत्र. २११. ^१) Thus corr. by later hand from A, को. २१३. ^१) Emended; A B G 'हिमका'. २१६. ^१) Thus corr. by A, from A, शक्तिसेनाभि°. २१८. ^१) Thus corr. by A, from A, तैल्लक्ष्म; A, gloss तं महिमानं. २२०. ^१) Thus A,; A, इकैकं तं. २२०. ^१) Thus corr. by A, from A, नवीस्तु. २२८. ^१) Emended; A B G समर्पयत्. २२९. ^१) Thus A,; A, विहावाः. Cf. vi. 260. २३०. ^१) Thus corr. by A, from 'विदुक्ता'.

- स कृतमणतेस्तस्य करमादाव भूपतेः । अभिवेकाम्बुभिधके श्रीलताप्यायनं पुनः ॥२३२॥
 लम्पमेवैः समये तस्मिन्नकादिभिः स्वतैः । कम्पनाधिपती राश्या विह्वेयोपाहि मूढया ॥२३३॥
 सर्वापितेभ स्फटिकाहमनथ शीलोऽस्मिन्नलीदयस्य चान्तः ।
 असंनिधानास्ततस्तस्मिन्तीनामन्वोपरार्गः कुरुते प्रवेशम् ॥२३४॥
 स्वचित्तसंवादि यचो वदन्तो धूर्ता वितन्वन्ति मनःप्रवेशम् ।
 २३५ वृषगजनानां गणिकावधूनां विटाः प्रभूणामपि गर्भवेटाः ॥२३५॥
 श्रोत्रार्थं यच्छ्रमं रक्षन्धनादायीति पैशुनम् । तथ्यमेव तदीयं सा स्वयंवादाहमन्वत ॥२३६॥
 भयं स्ववसतिं शान्ते कम्पनेशे जयोजिते । याष्टीकान्यध्वजहिहा स्फुटं निर्वासनोद्यता ॥२३७॥
 तदाक्षेपं समाकर्ण्य स्मरन्तः कोशसंविदम् । ते हिम्मकैरमन्तायाः पूर्ववशिक्रियां ययुः ॥२३८॥
 नरबाह्वनमुख्यास्तुं राक्षीपक्षं न तस्यजुः । विमेदं पूर्ववस्थापदेवं निजं बलं पुनः ॥२३९॥
 २४० प्रविष्टेषु ततः कोपास्पुर्दं शुभधरादिषु । भट्टारकामटे दिहा भूयः पुत्रं व्यसर्जयत् ॥२४०॥
 वस्तार्गले नृपगृहे स्थितां तां दैवमोहिताः । ते तदैव विना पुत्रं विमूढा नोदपाटयन् ॥२४१॥
 राश्याः संजघटे लोकः परस्मिन्नेव वासरे । मङ्गलेन तदा स्वैर्यं सा किञ्चित्समदर्शयत् ॥२४२॥
 ज्याभट्टारिकापार्थायावच्छूरमटान्तिकम् । व्याप्य स्थितैर्हिषस्तैर्न्यैरथ प्रवृत्ते रणः ॥२४३॥
 राजधानीं राजसैन्ये प्रविष्टे वासविह्वले । सिंहशारे घटावन्धमेकाङ्गाः समदर्शयन् ॥२४४॥
 २४५ शरीरनिरपेक्षास्ते मीनं संस्तम्ब तद्वत् । अथावन्विहितां सैन्यं चेतुः केचिच्च शम्भवः ॥२४५॥
 तस्मिन्नवसरे राजकुलभट्टः समाचयौ । नृपवैरिषां सैन्यं भिन्द्वानन्दवाजिजम् ॥२४६॥
 तस्मिन्प्राप्ते द्विषां सैन्यं विननाश विनश्वरम् । न ब्रह्माविनयं जानु सहन्ते शस्त्रदेवताः ॥२४७॥
 षोडशस्यायसान्ध्यान्स्फोटयत्युपलानिति । यः क्वातिमवहन्त्यां हिम्मको भीमविक्रमः ॥२४८॥
 तस्यासिना राजकुलभट्टदेहार्धपातिना । चर्ममात्रं न तुत्रोट कङ्कटस्यातिसंकटे ॥२४९॥
 २५० विलोक्य तदसंभाव्यं सैन्यं सैन्यं समाभिते । अघानि हिम्मको योधैरवाहन्ति यज्ञोधरः ॥२५०॥
 तथाप्यासीत्स्फुरन्संख्ये य एरमन्तकः क्षणम् । स भमासिञ्चुतो बाहाज्जीवमाहमगृह्यत ॥२५१॥
 नाजौ तैरेव्यताधानुं यः भीमाज्जाजबान्धवः । जगामोदयगुप्तः स कापि स्वस्ता महाहवम् ॥२५२॥
 इत्थं लम्पजया राक्षी तत्स्थणारुवपरीडुषा । यज्ञोधरं शुभधरं मुकुलं च सवान्धवम् ॥२५३॥
 काश्मीरिकाणां यः आहमुत्कोष्णेता गयान्तरे । सोप्येरमन्तकः भूरः परिहासपुराभवः ॥२५४॥
 २५५ बद्धा महाशिलां कण्ठे वितस्ताम्मसि पातितः । स्वदुर्मवकलं देव्याः प्रकोपेनानुभावितः ॥२५५॥

२३२. ^१) A, gloss श्रीः एव लता. २३३. ^१) Thus corr. by later hand from A, 'वेष्टः R G as above. २३४. ^१) Thus corr. by A, from A, 'म्बोम्बराय. २३५. ^१) Thus A,; A, स्वसंवादा. २३६. ^१) A, gloss एकाक्षेपेनितैः कोषो विवेक इत्येवंप्रका. २३७. ^१) मुढया supplied by A, in space left by A, २३८. ^१) Thus corr. by A, from A, मोपपाट. २३९. ^१) Thus corr. by A, from A, अवाचहि.—^२) The words from चेतुः to सैन्यं in the following verse are omitted by A, and supplied in margin by A, २४०. ^१) A, 'जिजाम्. २४१. ^१) Thus A,; A, G R विनेश्वरम्. २४२. ^१) Thus 'corr. by later hand from A, लीद. —^२) विवहवस supplied by A, in space left by A, २४३. ^१) Emended with C; A R G 'रवहमि. २४४. ^१) Thus A; R G 'र. २४५. ^१) Thus corr. by A, from A, काश्मीरिका.—^२) Thus corr. by A, from A; 'मुत्कोष्णेता.—^३) Thus corr. by A, from A, गयान्तरे.—^४) Thus corr. by A, from A, 'शर.

वे समसमसाद्वर्षाश गोपालनृपापुरा । अभिमन्युं चावदासन्बोडशानां महीभुजाम् ॥२५६॥
 वर्षवर्षे प्रतापानुःभीहरा होहवृक्षयः । ते क्षिप्तं मभिजणः सर्वे सान्धवायाः सहानुगाः ॥२५७॥
 भीमभूमङ्गमात्रेण दिवादेव्या सकोपया । आसन्निःशेषतां नीता दुर्गयेव महाहराः ॥२५८॥ तिलकम् ॥
 अभवन्विहिता राश्या तानुत्पाद्य मदीकृतान् । रक्षावयः कम्पनादिकर्मस्थानाधिकारिणः ॥२५९॥
 इत्थं मन्त्रिमकाण्डः स रण्डामाखण्डलोपमाम् । अखण्डमण्डलां चक्रे निद्रोहो नरवाहनः ॥२६०॥ 260
 राश्री कृतज्ञभावेन सापि मन्त्रितमान्तरे । तमाजुदाय निद्रोहं स्वयं राजानकावयया ॥२६१॥
 छत्रे ह्यव्यय निष्पन्नमोजनेस्मिन्नभुङ्क्ते सा । इहे महर्ष निर्विण्णे निर्विदेहानुकूल्यतः ॥२६२॥
 आरोग्यान्वेष्टयन् शिलाप्रार्थनां गृहवर्तिनः । सात्मवस्तुविसर्गे च नाकृत्वा तस्य पित्रिये ॥२६३॥
 अभूतां युगवाहस्य कुट्यनाम्नः इतो पुरा । यौ सिन्धुभुट्यौ तज्ज्यावान्सिन्धुर्लोलितकः किल ॥२६४॥
 पर्वगुप्तगृहे भूत्वा गज्जाध्यक्षे स्थिते क्रमात् । लब्ध्वा गज्जाधिकारित्वं तस्या राश्याः समैरभूत् ॥२६५॥ 265
 कथा तथैव गज्जेशो नवावासाविधावकः । कर्मस्थानस्य निर्माता सिन्धुगज्जाभिधस्य चः ॥२६६॥
 गायशो इतराज्यस्ते वर्तन्ते नरवाहनः । इति नेयत्रियं राश्रीं सोम्यधत्त दुराश्वः ॥२६७॥
 सा तथेत्स्ववकीयावसावत्सेव्या स जातुजित् । मन्त्री तां प्रार्थयामास मोक्षं निजगृहागमम् ॥२६८॥
 सा तानुगां तत्र यातां धुवं स्वामेव भस्त्वति । इत्युक्ता सिन्धुवाहस्यसत्कर्तव्यं भवाकुला ॥२६९॥
 अनूक्तैव प्रचलिता राजधानीमलक्षिता । स्त्रीधर्मिण्यस्मि जातेति पश्चाद्वाती व्यसर्जयत् ॥२७०॥ 270
 संप्रवृत्तोपचारायां गतायां तत्पर्याप्तया । राश्यां नाशममात्यस्य प्रीतिः संविद्य सा ययौ ॥२७१॥
 तयोस्ततः प्रभृत्येव निष्कृष्टवेद्योः कृतम् । चाक्रिकैरतिवृक्षत्वं सिलपिण्याकयोरिव ॥२७२॥
 कुलिशं सर्वलोहानामम्भसां शूलसेतवः । अभेद्याः प्रतिभाष्यन्ते न किंचिदसतां पुनः ॥२७३॥
 वे बालादपि संभूढाः प्राक्ताः क्षुरगुरोरपि । तेषां न विद्याः के तावन्निर्माणपरमाणवः ॥२७४॥
 विश्वासोद्भिन्नधीः शिभून्कलवते काकोम्बरीयाजिगान्धसः क्षीरपयोविभागकुशलस्त्रस्यस्यसाराहुनात् ।
 लोकावेक्षणमीक्षणधीः खलगिरं जानाति सस्यां नृपो धिगैदग्धविमुग्धताव्यतिकरस्पृष्टं विधानं विधेः ॥२७५॥ 275
 मूढा चरणहीना सा भुतिबाह्यतया तया । वैधेयविमप्रकृतिरिव प्रावाहिगर्भताम् ॥२७६॥
 ह्येजितस्तया शश्वतया स नरवाहनः । यया विमाननोत्तमः स्वयं तस्याज जीवितम् ॥२७७॥
 प्रकुप्यत्यप्रतीकार्ये स्वनेजस्तमचेतसाम् । शरणं प्ररणं त्वक्का किमिबान्यद्यशोधिनाम् ॥२७८॥
 शशिहीनेव रजनी सत्यत्वक्नेव भारती । विरराज न राजभीर्नरवाहनवर्जिता ॥२७९॥
 सा कौर्याभ्यासविषमा इन्तुं विततविक्रमात् । संप्रामडाभरकृताम्समीपस्थानचिन्तयत् ॥२८०॥ 280
 निजमुत्तरधीषं ते तज्जयेन विमिर्गताः । कट्यकक्षारपत्त्यादीन्कृतारणीम्यपावयन् ॥२८१॥
 उत्पिञ्जभीतया राश्या स्वक्का परिभवन्नपाम् । ते यक्तास्तमचक्षन्त मानः स्वार्थाधिनां कुतः ॥२८२॥

२६५. ¹) A, gloss कानौ क्षुरगृहे गज्जा गज्जागारि पुत्रानयेति कीदृशः.—²) Thus A B G; perhaps, to be emended with G *sec. manu* गज्जागारस्ततः कवान्. २६६. ¹) Thus emended according to conjectural reading (*sec. manu*) in G; A B G (*prima manu*) नवावासावि. २६९. ¹) Emended; A, भस्त्वति; G P बस्त्वति; R भस्त्वति; C बस्त्वति. २७५. ¹) A, 'वृत्ताय'.—²) A, तज्ज्यावतया. २७४. ¹) Thus A, A, किन्ताय.

- स्थानेश्वरादिभिर्मुख्यैर्होमैरितैरः समम् । ते भीताः पुरतस्तस्याः पुनरेव जगृम्भिरे ॥२८३॥
 अथ तस्मिन् राश्या रक्ते प्रमथमाणते । आनीतः फल्गुणो भूयो वीरार्थिन्वा निजान्तिकम् ॥२८४॥
 २८५ राजकार्याणि कुर्वाणः स भूवः शास्त्रममहीत् । न्यस्तशस्त्रोपि वस्तस्य दुस्त्वजा भोगवासना ॥२८५॥
 महिमा राजपूर्यादिजयिनस्तस्य पश्चिमः । अङ्गुतो वृद्धबन्धव्या अवहृद् इवामवत् ॥२८६॥
 अमूदुदयराजस्य रेवीभातुरतिमिषः । वः सहायोक्षपटले जयगुप्ताभिः कुषीः ॥२८७॥
 अन्येधिकारिणस्तेन सहिताः कूरवृत्तवः । कश्मीरेषु व्यपुर्तुण्डि दुष्कृतैस्तदुपार्जितैः ॥२८८॥
 दौःशील्यभाजो मातुष पाप्मभिर्विपुरीकृतः । अभिमन्युः क्षणे तस्मिन्क्षयरोगेण पश्यते ॥२८९॥
 २९० पण्डितः पुण्डरीकाक्षो विहृत्पुनैरुपस्कृतः । कृतभुतः स वैदुष्यतादृश्याभ्यां विदियुते ॥२९०॥
 तथा विमुक्तप्रकृतेस्तस्य दुष्कृतसंगमः । शोषाधावी शिरीषस्य रविताप इवामवत् ॥२९१॥
 अर्धमानः प्रजाचन्द्रस्तृतीयस्यां स कार्तिके । भुक्तेष्टवत्वारिशाब्दे मस्तो निवतिराहुणा ॥२९२॥
 तत्पुत्रो जन्दिगुप्तस्तु बालधक्ते निजसने । वृद्धस्तनयशोकस्तु दिहाया इदमे पदम् ॥२९३॥
 सा शोकपिहितक्रीया तस्यै प्रशमशीतला । रविरजशलाकेष्वान्तच्छन्नोष्मवैकृता ॥२९४॥
 २९५ ततः प्रभृत्स्वभुताभिस्तस्या धर्मप्रवृत्तिभिः । कुकर्मेभिरुपोडापि लक्ष्मीः प्राप्ता पवित्रताम् ॥२९५॥
 नगराधिपतिर्भुव्यः सिन्धुधारा भुमाशयः । तक्षीधर्मचर्यायां बभूव परिपोषकः ॥२९६॥
 सा तेनेत्पादितानर्धजनरागा गतैरसा । ततः प्रभृत्स्वभूरेवी सर्वलोकस्य संमता ॥२९७॥
 राज्ञः स सचिवः सस्यं दुष्प्रापो लुप्तपण्डितः । कुर्याथः कुलसेव्यत्वं हेमन्त इव भास्वतः ॥२९८॥
 सा निर्मायी विपन्नस्व सन्तोः सुकृतवृद्धये । अभिमन्युस्वामिनोभूदभिमन्युपुरस्य च ॥२९९॥
 ३०० अथ दिहापुरोपेतो दिहास्वामी तथा कृतः । मठश्च मध्यदेशीयलाटशौडोन्नतभवः ॥३००॥
 भर्तुः कङ्कणवर्षस्य पुण्योत्कर्षाभिर्वृद्धये । अकार कङ्कणपुरं रमणी स्वर्णवर्षिणी ॥३०१॥
 श्वेतशैलमयं चान्यं सा दिहास्वामिनं व्यधात् । भवत् चरणोद्भूतगङ्गात्मःप्रवर्णैरिव ॥३०२॥
 अत्रे काश्मीरिकाणां च दैशिकानां समाभयः । तयात्युच्चतुःशालो विहारआदत्तपदा ॥३०३॥
 श्रीसिंहस्वामिनं नाम्ना सिंहराजस्य सा पितुः । मठं च विदधे स्थित्यै दैशिकानां विजयनाम् ॥३०४॥
 ३०५ मठप्रतिष्ठावैकुण्ठनिर्माणाद्यैः स्वकर्मभिः । तथातिपावनधक्ते वितस्तासिन्धुसंगमः ॥३०५॥
 तेषु तेषु प्रवेशेषु किमुक्तैर्भूरिभिः मुमैः । सा प्रतिष्ठा व्यरचयन्नतुःपटिमिति भुतिः ॥३०६॥
 जीर्णोद्धारकृता देव्या प्रुष्टपाकारमण्डलाः । प्रायः कुरगृहाः सर्वे शिलावमावृताः कृताः ॥३०७॥
 क्रीडाचक्रमणे राश्याः पञ्चा विमहवाहिनी । वल्गाभिधा वैवधिकी वल्गामठमकारयत् ॥३०८॥
 तीर्थासेवनमौनभागपि तिमिः सक्तः स्वकुल्याशने वाताशान्मसते शिखी वनपयोमात्राशमोपवन्वहम् ।
 विश्वस्ताञ्जलचारिणः प्रकटितध्यानोपि भुङ्क्ते वक्तुः सत्कर्माचरणेपि दोषविकृतौ न प्रत्ययः पापिनाम् ॥३०९॥
 ३१० वर्षणी' वर्षमात्रेण शान्तशोका बभूव सा । भोगोत्सुकार्मके तस्मिन्नपरि व्यभिचारकृत् ॥३१०॥

३०२. ^१) Thus A R G ; Edd. वर्षमानः, found also *sec. manu* in R G. A₂ gloss वर्षवक्तुः लण्डविन्वय. ३००. ^१) Thus A R G. ३०३. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ जनान्. ३०४. ^१) स्थित्यै omitted by A₁ and supplied in margin by A₂. ३०६. ^१) Thus A₂; A₁ भुताः. ३०९. ^१) Thus A₁; A₂ विरली. ३१०. ^१) A₂ gloss वर्षणी अकली इत्यर्थः.

वर्षे एकावपञ्चाशो नीतः पक्षे स्थिते क्षयम् । स मार्गशीर्षमाह्वयाममार्गव्यमवा तथा ॥३११॥
 पौषस्तिभुवनो नाम मार्गशीर्षे सितेद्विनि । पञ्चमेप्येकपञ्चाशो वर्षे तद्वत्तथा इतः ॥३१२॥
 अथ मृत्युपक्षे राज्यनासि स्थैरं निवेशितः । कूरवा चरमः पौषो भीमगुप्ताभिषेकतथा ॥३१३॥
 तस्मिन्मन्त्रसरे वृद्धः फल्गुणोपि व्यवधत् । निगूढकौर्यदौःशील्या दिहा वशीरवाद्भूत् ॥३१४॥
 बभूव साधं कृष्णदुष्टपेष्टाशतोत्कटा । भद्रवक्त्रपटा प्रसन्नमूर्तिरिबोत्कटा ॥३१५॥ 315
 महाभिजनजातानामपि हा भिक्षुसर्मतः । सरितामिव नारीणां वृत्तिर्मिथ्यानुसारिणी ॥३१६॥
 क्षोतोधिराज्यमधिगम्य विराजमानास्तिष्ठोः प्रसन्न कमलाख्यपद्मिनेते ।
 जाते सरस्यविरतं जलजे प्रसक्ता नारी महाभिजनजा अपि नीचभोग्याः ॥३१७॥
 स्वशस्य बहिर्वासांश्चयर्णोत्सवामजन्मनः । बाणस्य सनुस्तुङ्गाख्योविश्वाम्निहृषपालकः ॥३१८॥
 प्रविष्टो जातु कश्मीरांस्त्रिहंशरकर्मणा । सुगन्धिशीहृप्रकटनागादधिकषण्मुखैः ॥३१९॥
 पञ्चभिर्भानुभिः सार्धं सार्धिविषहिकान्तिके । देव्या दृग्गोचरं यातो इदयावर्जकोभवत् ॥३२०॥ तिलकम् ॥ 320
 रहःप्रवेशितो दृष्ट्वा स भाव्यर्धबलाद्युवा । संभुक्तभूरिजाराया अपि तस्याः प्रियोभवत् ॥३२१॥
 तुङ्गानुरागिणी राक्षी पापा लज्जोज्झिता ततः । रसदानेव वैमुख्यभाजं भुटयमघातयत् ॥३२२॥
 भिक्षुविचारान्कुपतीन्वेवां विषमचेतसाम् । फलभून्या स्तुतिस्तोषे होषे प्राणधनक्षयः ॥३२३॥
 रक्ताक्षो देवकलशो वेलाक्षितः कृतस्तथा । भुटयाधिकारे कौटुम्बमाचरन्निजपो विटः ॥३२४॥
 येषि कर्दमराजाया वीरा इरादिनायकाः । तेषि कौटुम्बमभमन्त्र्येवां गणनैव का ॥३२५॥
 चतुष्पञ्चानि वर्षाणि तिष्ठवृषगृहे शिशुः । भीमगुप्तोभवद्यावर्तिकविलौढीभवन्मतिः ॥३२६॥
 राज्यव्यवस्था यावच्च पितामहाथ वृत्तयः । दुःस्थिताः प्रत्यभासन्त संस्थाप्यास्तस्य चेतसि ॥३२७॥
 भङ्गशीलविहीनाया निर्वृणाया निरर्गतः । तावच्चेवधियस्तस्याः स चिन्त्यः समपद्यत् ॥३२८॥
 अभिमन्युवधूस्तं हि चक्रे गूढप्रवेशितम् । महाभिजनजं पुत्रं तस्मात्सोभूतयाविधः ॥३२९॥
 सा देवकलशोनाथ इत्तमन्त्रा विशङ्किता । ज्योतिष्ता स्पष्टमेव भीमगुप्तमबोधयत् ॥३३०॥ 325
 निगूढे नन्दिगुप्तादिद्वौहे लोकस्य योभवत् । संदेहः स तथा तेन व्यक्तकृत्येन वारितः ॥३३१॥
 ताभिस्तामिर्वातनाभिर्भीमगुप्तं निपात्य सा । वटपञ्चाशोभवद्वर्षे स्वयं क्रान्तनृपासना ॥३३२॥
 प्रवृद्धरागया राक्ष्या इतोद्वेको दिने दिने । सर्वाधिकारी तुङ्गोय बभूवापरितालिलः ॥३३३॥
 सभ्रातृकेन तुङ्गेन मीलिताः पूर्वमन्त्रिणः । राज्यविग्रवमाधानुमयतस्त विरागिणः ॥३३४॥
 तेथ संमन्त्र्य कश्मीरानामिन्धुः कूरपौरवम् । उषं विग्रहराजाख्यं दिहाभातुः क्षतं नृपम् ॥३३५॥ 325
 मुख्याप्रहारांस्त प्राप्नो विधानु राज्यविग्रवम् । भीमान्प्राचोपवेशार्थं हुतं प्रावेशयन्निजान् ॥३३६॥
 विहितैक्येषु विधेषु लोकः सर्वोपि विभ्रुतः । अन्विषेवाग्वहं तुङ्गं तत्र तत्र जिघांसया ॥३३७॥

३१२. ^१) Thus A₁; A₂ एकोनप^०. ३१३. ^१) Thus corr. by later hand from A₁ मार्गशीर्षे. ३१५. ^१) बभूव साध supplied by A₂ in space left by A₁. ३१८. ^१) A₂ gloss वीरौल नाम. ३१९. ^१) स supplied by A₂ in space left by A₁. ३२०. ^१) Corr. by A₂ from A₁ सन्धि^०.—^२) Thus A₁; A₂ कान्तिक. ३२५. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ कौटुम्ब^०. ३२९. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ अभिमन्यव^०. ३३३. ^१) परि supplied by A₂ in space left by A₁. ३३६. ^१) A₂ gloss प्राचं भीमान्प्राचः^०.—^२) Thus A₁; A₂ प्राचोपवेशार्थं.

- कर्त्तिमन्विष्टिद्वारे तुङ्गं पञ्चाश वेदमपि । दिनापि कतिविदिहा तस्यावास्कन्दशङ्किनी ॥३३८॥
 तथा स्वर्णमदानेन सुमनोमन्तकादयः । ब्राह्मणाः समगृह्णन्त ततः प्राचो न्यवर्तत ॥३३९॥
 ३४० एव तस्मिन्महाक्षेपे तथा दानेन वारिते । ययौ विग्रहराजः स भग्नशक्तिर्वैष्णवतम् ॥३४०॥
 अथ दार्ढ्यं समासाद्य तुङ्गाद्याः प्रभविष्णवः । शनैः कर्दमराजादीन्जगुर्विहितविग्रवान् ॥३४१॥
 सुलङ्घनो रक्तसूनुस्तथान्ये मुख्यमन्त्रिणः । हृष्टैर्मिर्वासिता देशानुष्टैः संप्रवेशिताः ॥३४२॥
 प्रवर्धमानवैरेण गूढदूतैर्विसर्जितैः । प्रायं विग्रहराजेन ब्राह्मणाः कारिताः पुनः ॥३४३॥
 वस्कोवादिस्तथा विद्या भूयः प्रायविधाविनः । लम्पस्थैर्वैरेण तुङ्गेन संनिपत्यापहस्ताः ॥३४४॥
 ३४५ तेषां मध्ये वसन्गूढमादिस्त्याह्वः पलायितः । हतो विग्रहराजस्य प्रियः कटकवारिकः ॥३४५॥
 शस्त्रक्षतः प्रतीहारी वत्सराजाभिधः पुनः । न्यङ्कोतकादिभिर्भावस्त्रीवपाहमगृह्यत ॥३४६॥
 ते स्वर्णापाहिणो विद्याः सुमनोमन्तकादयः । सर्वेपि बद्धास्तुङ्गेन कारागारं प्रवेशिताः ॥३४७॥
 अथ फल्गुणनाशेन हरे राजपुरीपती । तां प्रत्यारब्धिरभवत्कुध्यतां सर्वमन्त्रिणाम् ॥३४८॥
 निपत्य संकटे वीरः पृथ्वीपालाभिस्ततः । चक्रे राजपुरीराजः काश्मीरिकावलक्षयम् ॥३४९॥
 ३५० शिपाटको हंसराजो विपद्यौ तत्र मन्त्रिणौ । चन्द्रायैर्दुर्गतिर्दृष्टां मरणं यत्र भवेजम् ॥३५०॥
 अथान्येन पद्याकस्मान्तुङ्गः सार्धं सहोदरैः । कृत्वा राजपुरीं वीरः प्रविश्य सहसादहत् ॥३५१॥
 ननाश तेनोपायेन पृथ्वीपालः स पार्थिवः । शेषाणां मन्त्रिणां सैन्यं प्राप मुक्तिं च संकटात् ॥३५२॥
 अबलः सप्त भूपालस्तुङ्गाय प्रददौ करम् । एवं कृतं तदा तेन नष्टस्यार्थस्य योजनम् ॥३५३॥
 प्रविशन्नगरं तुङ्गस्ततः स्वीकृतकम्पनः । चकार डामरयामसंहारं सिंहविक्रमः ॥३५४॥
 ३५५ दिवाप्युदयराजस्य भ्रातुः पुत्रं परीक्षितम् । चक्रे संप्रामराजाख्यं युवराजमशङ्किता ॥३५५॥
 सा हि सर्वाङ्गिशुभ्रायान्पुरो भ्रातृहृतान्स्थितान् । परीक्षितुं मुमोचामे पातेयतफलावलम् ॥३५६॥
 शक्तः कियन्ति कः प्राप्तुं फलान्यत्रेतिवादिनी । साभवद्राजपुत्राणां तेषां कलहकारणम् ॥३५७॥
 गृहीताल्पफलांस्तत्रपहारास्तान्ददर्श च । संप्रामराजं स्वस्वल्पफलभाजमभिक्षतम् ॥३५८॥
 अनन्तफलसंप्राप्तावक्षतत्वे च कारणम् । सविस्मयं तथा पृष्टः स तामेवं तदाब्रवीत् ॥३५९॥
 ३६० अन्योन्यकलहव्यपानेतान्कृत्वा पृथग्बसन् । समवापं फलान्यस्मिन्न चाभूवं परिक्षतः ॥३६०॥
 व्यसनं संप्रवेद्यान्यान्स्थितानामप्रमादिनाम् । न काः क्लेशविहीनानां घटन्ते स्वार्थसिद्धयः ॥३६१॥
 भुर्वेति तस्य सा वाचमप्रमत्तत्वदूतिकाम् । भीरुर्नारीस्वभावेन राज्येमन्यत योग्यताम् ॥३६२॥
 भूरस्य लभ्यं शौर्येण भीरोर्भीरुतया यथा । कार्यं हि प्रतिभात्यन्तर्न भवेद्य तदन्वया ॥३६३॥
 काष्ठं बहुशुद्धितमपि भवेच्छीतशान्त्यै कपीनां लोकां शुद्धयै सलिलमनलधाप्रिशौचैणकानाम् ।
 जन्तोर्भावा विदधति यथा भाविनः कार्यसिद्धिं तत्त्वं तेषां कृचन सहजं वस्तुतो नास्ति किञ्चित् ॥३६४॥

३५०. ^१) Thus A₂; A₁ 'दुर्गतिं दृष्टा'—^२) Thus corr. by later hand from A₁ 'नैव'. ३५३. ^१) नष्टस्या supplied by A₂ in space left by A₁. ३५६. ^१) राज्ञं omitted by A₁ and supplied by A₂. ३५९. ^१) Thus corr. by A₂; A₁ व्यसने संप्रवेद्या. —^२) Thus corr. by A₂ from A₁ 'विहीना'. ३६४. ^१) A₂ gloss अभिषौचा दृष्ट्या अभिषमन्ति विषमूषका विषं च न विषयन्ते जीविता — — — —. ^२) A₂ जयाभावन.

तस्यामेकाग्रशीत्यन्धमुक्तभाद्रपदीदिने । देव्यां दिवं प्रवातायां बुधराजोमवधृपः ॥३६५॥

जीसबन्धेन मूपालवद्वानां भुवनाजुतः । गृतीयाः परिवर्तोयं वर्ततेमुत्र मण्डले ॥३६६॥

निर्गष्टकण्टककुले वसुसंपदाद्ये श्रीसातबाहकुलभाप महीतलेस्मिन् ।

दावाभिदग्धकुतरी जलदाप्नुतिस्ते चूतमरोह इव केतिवने प्रवृद्धिम् ॥३६७॥

अथ स मृदुतवान्तर्गृहधैर्यानुभावः सुखमवनिमयोषां रोष्णि सधामराजः ।

बिसकुलनिमज्जोभानिहुतमाणसारः कणकुल उरगाणामीक्षितेव न्यधत् ॥३६८॥

इति श्रीकाश्यपिरिकमहायात्यवण्णकप्रभुसूनोः कल्हणस्य कृतौ राजतरङ्गिण्यां बह्वस्तरङ्गः ॥

अथ वर्षचतुःषष्टौ मासेष्वर्धे दिनेषु च । अष्टस्वभूवन्मूपाला दश भूमेतभोगिनः ॥

३६६. ^१) Thus corr. by later hand from A, 'वर्षा'. ३६७. ^१) Thus corr. by A, from A, निष्पन्नक. — ^२) Thus corr. by A, from A, जलदा; R G as above. — ^३) A, प्रवृद्धिम्. ३६८. ^१) Thus corr. by A, from A, कलकुल. Colophon. ^२) A, inserts here the note: रा० १० व ३६९ ॥ जातिः रा० ११ मन्थः ३३३३ ॥. — ^३) A, adds here: किञ्चित्पथे राजानकालकण्ठेन. — ^४) A, मणिः.

॥ सममस्तरङ्गः ॥

- मातुस्तेजनि निर्मले' पितृकुले ज्ञाप्या तनुर्वेधसा त्वं संध्याहितसंनिधिर्मम अपारस्केधरे खेलसि ।
संध्यावन्दनसाभ्यस्तयगिरिजास्तुत्येव शैर्वाक्यलैर्यः संध्यामपि बन्दते स्म स जगत्प्रीणानु गौरीश्वरः ॥ १॥
- क्षमां' क्षमापतिर्बिभ्रन्मनसा च मुजेन च । याम्भीर्येण च शक्त्या च सोजयद्वाहिनीपतीन् ॥ २॥
- जशे राक्षीक्षये भङ्गो वैस्तुङ्गस्य तदाखिलैः । दिनभीविगमे संध्याप्रसङ्गस्येव रागिणः ॥ ३॥
- तत्तत्प्रतिभटाटोपचोटनात्प्रत्युतास्य तैः । उदयो दृश्यो शश्वद्वतिं को वेत्ति वेधतः ॥ ४॥ युग्मम् ॥
- 8 नृपेण जातज्ञानेयः भूरः शक्तिसमन्वितः । सर्वाधिकारयोग्योऽसदा चन्द्राकरः क्षयम् ॥ ५॥
- अन्ये भीमलिकाग्रामदिविरस्थोरुसंपदः । पुण्याकरस्य तनयाः भूराः क्षान्तिं प्रपेदिरे ॥ ६॥
- समर्थमन्त्रिविरहादनिच्छन्नपि वेधसा । निन्ये गत्यन्तरत्यक्तस्तुङ्गपक्षं क्षमापतिः ॥ ७॥
- संग्रामराजतुङ्गादीन्देवी कोशमपाययत् । मुमूर्षन्ती पुरा स्यातुमद्वेहेतेतरेतरम् ॥ ८॥
- क्लेशसहो महीपानस्ततः कार्यवशादपि । तुङ्गन्यस्तपजाकार्यो भोगाभ्यसालसोभयन् ॥ ९॥
- 10 पर्याप्तं तस्य भीरुत्वं कियदन्यथाकाश्यताम् । असमैर्यैः नसंबन्धीक्षक्षमे वशासः क्षतिम् ॥ १०॥
- साहायकार्थं यत्प्रादाच्छ्रीशौर्यहिमते क्षताम् । दिशामटाधिपतये प्रेमनाम्ने स लोटिकाम् ॥ ११॥
- क लोकोद्भवोऽत्र भूभृद्योग्या नृपात्मजा । प्रतिप्रहजलह्रिषपाणिः काल्पमना द्विजः ॥ १२॥
- अथ तुङ्गादिभङ्गाव मायं ब्राह्मणमन्त्रिणः । परिहासपुरे विप्रपारिषद्यानकारयन् ॥ १३॥
- विप्रमन्त्रिमैक्येन कृतो राज्ञः स विप्रवः । दुःसहः पवमानाभिसमागमसमोभवत् ॥ १४॥
- 15 राज्ञोऽप्युत्पाटने सज्जैः कथंचित्प्रार्थितैर्द्विजैः । मतिः क्षान्तिचरुपाये' तुङ्गनिसारणे कृता ॥ १५॥
- राज्ञां तुङ्गादिभिर्धैर्यावसेभ्यः प्रतिभ्रुतम् । अन्यत्पार्थयितुं लमास्तावन्ते शत्रुकुडयः ॥ १६॥
- तुङ्गास्कन्देन विप्रोऽयं यो मृतस्तद्दृष्टे' वयम् । तं निर्दहाम इत्युक्त्वा शवः कोप्यरबद्धतः ॥ १७॥
- तैरुद्धृत्य यदानीतः शठैस्तुङ्गगृहान्प्रति । केशहोमाय विहिताया कृत्योत्थापिताभवत् ॥ १८॥
- तया प्रतीपपातिन्या निःशौचानां द्विजन्मनाम् । अकस्मात्सिरंगाच्छस्त्रं विनाशायोत्थिते कलौ ॥ १९॥ तिलकम् ॥
- 20 तनः पलायिता विप्रा यस्तेषां मन्त्रदोभवत् । निगूढं राजकुलशस्तद्वेषम प्राविशन्भयात् ॥ २०॥
- स व्यक्तीभूतकौटिल्यः संमार्गं सुचिरं व्यधात् । अपहरिस्तु ते विप्राः पलाय्य स्वगृहान्ययुः ॥ २१॥

१. '1) A, निर्मिते. २. '1) A, gloss भुवं क्षान्ति च.—' A, gloss सेमावलीन् सगुह्रांश्च. ३. '1) ग्रा supplied by A.
4. '1) A, gloss कोशं । विप्रं । अपावयत् अकारयत् । पीतकोशान् कृतवती इत्यर्थः. १५. '1) Thus corr. by A, from A,
प्रार्थितो.—' A, 'प्रविस्तु'. १६. '1) Thus corr. by A, from A, राजस्तु.—' A, gloss निःसारणं. १७. '1) च supplied by
A,.—' A, gloss तुङ्गः युद्धे.

विभिते राजकलशो समकार्यं हिजातयः । मन्त्रिणः श्रीधरद्वयः समानत्वं व्यभुर्नृपम् ॥२२॥
 ते कृत्वा सुमहत्कर्म समार्तिं सत्तरे यताः । निर्मिय मण्डलं सप्त सप्तवत्सेर्तुतं ययुः ॥२३॥
 जितः सुगन्धिसीहैर्न तेषु शान्तेषु संयुगे । बभूव राजकलशस्तुङ्गेनानावितो गृहम् ॥२४॥
 जीवमानोधिरोप्याभु स्कन्दं मार्गेषु विक्षतः । तुङ्गस्थं नृग्यवाहैः स नर्तितोपहतायुधः ॥२५॥ 25
 भन्योपि भूतिकलशो नाम मन्त्री विनिर्जितः । हतेन राजकाश्येन सह भूरमठं ययौ ॥२६॥
 क्रमात्सुगन्धिसीहाद्यैर्मुक्तः करुणया ततः । सपुत्रः सोवमानाभितप्तो देशान्तरे ययौ ॥२७॥
 परिहासपुरादेवं जातो यो देशविप्रवः । स दैवयोगानुङ्गस्य शुभाय प्रत्युताभवत् ॥२८॥
 ततः प्रसादिते राशिं गुणदेवेन मन्त्रिणा । आनयौ भूतिकलशः कृतगङ्गानिमज्जनः ॥२९॥
 पुनर्नृपगृहे तस्मिन्किञ्चिद्व्यपदे शनैः । तुङ्गं निवृत्तं राक्षसं गूढं कृताः प्रयोजिताः ॥३०॥ 30
 ज्ञातवार्तेन तुङ्गेन तस्मिन्नर्थे प्रकाशिते । सपुत्रो भूतिकलशो राक्षा निर्वासितः पुनः ॥३१॥
 अवष्टम्भं मनाग्लेभे चन्द्राकरदतः रुनैः । यो मय्यामन्तकः सोऽपि तस्मिन्काले व्यपद्यत ॥३२॥
 भूत्वा किञ्चित्क्षणं भूमृत्कन्यासंयोगभाजनम् । राजोपकारकृच्छ्रीमान्प्रेमापि ममयं ययौ ॥३३॥
 विप्रेदिरेन्ये गङ्गायाः सर्वेऽपि नृपतिप्रियाः । अवाशिष्यन्त भोगाय तुङ्गः सभ्रातृकः परम् ॥३४॥
 इति यो यो हि वृत्तान्तस्तस्य नाशाय शक्तिः । स स दैवानुकूल्येन प्रत्युतोद्भेदकोऽभवत् ॥३५॥ 35
 कालक्रमवृत्तिसंभयभूः स्वमूलमात्राभयौ तटतटः सरितोन्मुपूरैः ।
 यैः शङ्क्यते निपतसीनि वितीर्णमृद्धिस्त्रैरेव तस्य हि भवेत्स्थितिभूमिदार्ढ्यम् ॥३६॥
 नीलवुज्ज्वलं व्यवहरन्मजाराधनतत्परः । शक्रपुण्यसंक्षयानुङ्गः शनिस्त्रासीस्त्वलन्मतिः ॥३७॥
 यस्त्वभाग्यापहाराय हीनजन्मानमाहवे । साहायकाय कायस्थं क्षुद्रं भद्रेश्वराभिधम् ॥३८॥
 विद्वान्निज्यं सौमिकत्वं काष्ठविक्रयितादि च । भारामिकस्य यस्यासीत्कृत्यं वंशक्रमोक्षितम् ॥३९॥
 कम्बलोदृष्टपृष्ठोय भोजनार्थमवालगतं । मस्त्रामचीभाण्डवाही यथ पञ्चाक्षियोगिनाम् ॥४०॥ 40
 अनन्तराजकार्यादिविन्ताभ्रान्तो विधाय तम् । तुङ्गः सहायं नाबुद्ध संसर्गाङ्गाव्यसंक्षयम् ॥४१॥
 धार्मिकं तेन धर्मार्कं विनिवार्यार्थचेतसम् । गृहकृत्वाधिकारे स दुष्कृती विनिवेशितः ॥४२॥
 देवगोत्राक्षणानायातिथिराजोपजीविनाम् । अकालमृत्युविदधे वृत्तिच्छेदं स दुर्मतिः ॥४३॥
 शबाजीवोऽपि पुण्यमति क्रूरः कापालिको निजान् । भद्रेश्वरस्तु पापेभूषिजानामपि जीवहृत् ॥४४॥
 तुङ्गेन चैत्रे सर्वत्र कृते भद्रेश्वरे प्रभौ । सुगन्धिसीहः प्रययावापादे मासि संक्षयम् ॥४५॥ 45
 परलोकं गते तस्मिन्सर्वभारसहेनुगे । तुङ्गश्चिञ्चोत्तमाङ्गस्य सदैव्योमन्यतात्मनः ॥४६॥
 श्रीत्रिलोचनपालस्य शाहेः साहायकार्थिनः । देशं ततो मार्गदीर्घं मासि तं व्यसृजकृपः ॥४७॥
 राजपुत्रमहामास्यसामन्तादिनिरन्तरम् । सैन्यं तमम्बगाङ्गुरि भुवनक्षोभनक्षमम् ॥४८॥

२४. ¹⁾ A, gloss सुगन्धिसेन. २५. ¹⁾ A, gloss रुद्रिकरः. २६. ¹⁾ Thus emended with C; A R G 'सीहस्य'.
 २९. ¹⁾ A, gloss जौनविकवित्तं.—²⁾ Thus corr. by A, from A, 'कविकवित्तं'. ३०. ¹⁾ The first half of this verse has
 been omitted by A, and supplied by A, in margin. ३२. ¹⁾ Thus corr. by A, from A, 'कापी'. ३३. ¹⁾ A, gloss
 मृत्कन्यासदे.—²⁾ A, gloss मृत्कन्यासदे.

- अपागतेन सद्यतः^१ शाहिना कृतसत्किचः । पञ्चपाणि दिगम्बासीसहेशे स करोन्मदः ॥४९॥
- 50 पजागरवरन्यासशास्त्राभ्यासादिवासनाः । अभियोगोचिताः शाहिरपरवर्त्तं तदावधीन् ॥५०॥ युग्मम् ॥
 तुरुष्कसमरे वाचय वृत्तं कृतबुद्धयः । आलस्यविषयास्तावन्निष्ठतास्मिन्निरेस्तटे ॥५१॥
 एवं त्रिलोचनेनोक्तं सोपहीन दितं वचः । तस्थौ परं समं सैन्यैस्तेकादाहबोद्धकः ॥५२॥
 हम्मिरिणं तदा सैन्यं जिज्ञासार्थं विसर्जितम् । तौषीपारे^२ मितप्रायैस्ततस्तीर्त्वावधीद्वलैः ॥५३॥
 ततस्तमाहितोत्सेकमपि शाहिः पुनः पुनः । जगादाहवतरवज्रः पूर्वोक्तमेव संविदम् ॥५४॥
- 55 स तस्य मायहीहाकषं दणौत्सुक्यवशंवदः । प्रत्यासन्नविनाशानामुपदेशो निरर्थकः ॥५५॥
 यातस्ततः स्वयं कोपातुरुष्कानीकनायकः । सर्वाभिसारेणार्णवच्छलाहवविशारदः ॥५६॥
 अथ तुङ्गस्य कटकः सरसा भङ्गमाययौ । शाहिसैन्यं परं संख्ये दृष्टो विचरत्क्षणम् ॥५७॥
 शाहिसैन्ये गतेप्यासीज्जयसिंहः स्फुरवणे । श्रीवर्धनश्च सांप्रामिविभ्रमार्कश्च डामरः ॥५८॥
 कैरे तुरंगतुमुले प्रहरज्जिस्त्रिभिर्भटैः । क्षीरक्षेत्रे निजे देशे रक्षितस्तैर्यशःक्षयः ॥५९॥
- 60 कस्त्रिलोचनपालस्य माहात्म्यं वक्तुमीधरः । निःसंख्या अपि यं संख्ये न जेतुमशकन्निवः ॥६०॥
 भुभुभे दधिरासारवर्षी युद्धे त्रिलोचनः । कल्पान्तदहनज्योतिर्विसारीव त्रिलोचनः ॥६१॥
 स बोधयित्वा संपाप्ते कोटीः कङ्कटबाहिनाम् । एकाकी कार्कर्ममहो निर्ययौ रिपुसंकटात् ॥६२॥
 गते त्रिलोचने दूरमशेषं क्षितिमण्डलम् । प्रचण्डवण्डालचमूशतभच्छाद्यमानशे ॥६३॥
 संप्राप्तविजयोप्यासीव हम्मिरः समुच्छ्वसन् । श्रीत्रिलोचनपालस्य स्मरञ्छीर्यममानुषम् ॥६४॥
- 65 त्रिलोचनोपि संभित्य हास्तिकं स्वपदाद्धृतः । सद्योजोभून्महोस्ताहः प्रत्याहर्तुं जयश्रियम् ॥६५॥
 यथा नामापि निर्नष्टं क्षीत्रं शाहिभियस्तथा । इह प्रासङ्गिकत्वेन वर्णितं न सविस्तरम् ॥६६॥
 स्वमेपि वदसंभाव्यं यत्र भमा मनोरथाः । हेलवा तदिदधतो नासाध्यं विद्यते विधेः ॥६७॥
 ईष्यज्जुमिवैपुल्यं^३ राक्षः शंकरवर्मणः । वृत्तान्तवर्णने पूर्वममुत्र प्रकटीकृतम् ॥६८॥
 स शाहिदेशः सामात्यः समभुत्सपरिच्छदः । किमभूत्किमु वा नाभूदिति संविन्त्यतेधुना ॥६९॥
- 70 अवतारं^४ तुरुष्काणां दक्षाशेषे महीतले । प्राग्भङ्गस्ततस्तुङ्गः स्वदेशं प्राविशच्छनैः ॥७०॥
 तृगालायेव तुङ्गाय लब्धभङ्गाव भूपतिः । न तत्रागच्छि युकोष स धैर्यसरसाशयः ॥७१॥
 किं नु खेदाय समभुत्तुङ्गायत्तस्वमीशितुः । परावसतया चित्सं पशोरप्युपतप्यते ॥७२॥
 तुङ्गात्मजोपि कन्दर्पसिंहः श्रीशौर्यवर्धितः । राजोचितं व्यवहरंस्तस्योद्देगप्रशोभयत् ॥७३॥
 गृहलेखैः क्षणे तस्मिन्निष्ठान्वेषी स भूमजम् । आता विप्रहराजोपि धैर्यतुङ्गमारणे ॥७४॥
- 75 कोशादिस्मरणां राजा चिरं दोलायमानधीः । अभीक्ष्णपेरणोद्दिमः प्रेरकान्नवीततः ॥७५॥

४९. ^१) Thus A₂; A₁ स तथा. ५०. ^१) ए supplied by A₂ in space left by A₁.—^२) Thus corr. by A₂ from A₁ ° वृष्णवर्त्त. ५२. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ ° नोक्ता. ५३. ^१) Thus A₁; altered by later hand to हल्ली; G as above.—^२) Thus corr. by A₂ from A₁ ° याव; A₂ gloss तौषी नाम नदी. ५४. ^१) एव supplied by A₂. ५५. ^१) Thus A₂; A₁ ° रिनोत्सुक. ५६. ^१) Thus A₂ with gloss सङ्ग्रामस्वापत्वं साह्यामि; A₁ सह्यामे. ५७. ^१) Thus A₂; A₁ रिपुम्. ५८. ^१) A₂ gloss वत्स ईष्यस्व भूमेः वैपुल्यं. ७२. ^१) पशोर supplied by A₂ in space left by A₁. ७३. ^१) Emended; A राज्ञो. ७४. ^१) Thus A₁; altered by later hand to गृहजान् which is found also in G R. ७५. ^१) A₂ gloss वत्स ईष्या पीतकोशाः कृता इति स्मरणात्.

एकादशेष सप्तः स कोचरो नः कदाचन । पत्नीदि क्षणे तस्मिन्पदकामः किं विदुर्भवे ॥७९॥
 अन्धका भुवनाभिरो हन्धादस्थानवी बलात् । इति काताचकारार्थमुक्तामूरितो नृपः ॥७७॥
 साधनार्थं बभौ वीजभूतं इति विभाव वे । विधानु तदवस्थार्थं तुङ्गस्यावन्ततोषणाः ॥७८॥
 बन्धासाध्यन्तरे तुङ्गो भूषेवाकारितो वृहान् । सङ्गतो निर्बन्धो वृहदुःस्वयोपि विभेर्वशात् ॥७९॥
 स यद्विरथ नृपास्त्वान् स्थिरा राजोपतः सगम् । पञ्चभिः सहितो भूयैः प्राविशन्मन्त्रवन्दनम् ॥८०॥ 80
 पञ्चसन्निधास्तथैव पर्वशर्करकादवः । अमुक्तापि यदीपात् तुङ्गं सत्त्वैरपातवन् ॥८१॥
 मन्त्री महारथो यान भोभूषणंकरवर्मनः । तद्वद्वस्तुङ्गमृत्पेणु क्राव्यः सिंहस्थः वरम् ॥८२॥
 निःशस्त्रो यः क्षणे तस्मिन्परिचाणविधित्वा । हन्धनावस्व तुङ्गस्य दृष्टे स्वं वपुरक्षिपत् ॥८३॥
 तुङ्गस्य पञ्चमाक्षरो दहः आसोभवन्नवान् । रामा तस्मिन्निदम्बुले सोपद्रुतः समपद्यत् ॥८४॥
 आत्मानमाक्षपस्यालीहर्मनाक्षः कुतोन्तिके । कः पापकारी तुङ्गस्य पार्यः कङ्कथं दुर्मतिः ॥८५॥ 85
 ताभ्यामाभुविरेकिभ्यां बाणार्थं स्वाङ्गुलीर्मुले । शिपन्न्यां पभुवत्तव शस्त्रं बाणवशाज्जगहे ॥८६॥
 अन्तरङ्गाय चङ्गाया वेभूर्बस्तुङ्गमन्त्रिणः । तैः स्त्रीवदासितं नृणीं वस्तीः सस्त्वान्वितैरपि ॥८७॥
 अज्ञाततुङ्गमृत्पेणुस्तुमुले तत्र भूपतिः । तदुत्पेभ्यः सङ्गुमानो बह्निदामाहचारिकम् ॥८८॥
 आत्मासाय स्वभूत्वानां क्षिप्वा ज्ञेयं सत्वरम् । पातवाकास्य तुङ्गस्य सङ्गतस्व क्षिरो बहिः ॥८९॥
 दृष्ट्वा स्वाक्षिशिरस्त्रिदं तैन्धे दैव्यात्पलायिते । भूत्वतामुग्मलीपकुः कतिचित्तुङ्गसेवकाः ॥९०॥ 80
 भुजंगयाना सामन्वहिजापत्न्यो गृहागतः । संप्राप्तराजं विदधे गेहाग्रे पलायितम् ॥९१॥
 हारं कनकदण्डेन भञ्जजर्गलितं ततः । विशर्णि हतबाण्योधाण्य राजास्वानमण्डपे ॥९२॥
 कौशाधिकारी वैलीकयराजगमा इतो रणे । कट्यामन्त्रकधनेषो क्षीरोज्वलिनवाभिधः ॥९३॥
 अङ्गने विशदेकाङ्गा क्षीरास्तुङ्गीपक्षीविनः । मेणीं बभ्रुभूमिहता निःमेणीं स्वर्गपङ्कतेः ॥९४॥
 संधानं पद्मराजाक्षयः कृत्वापि विशृङ्खलतः । स्वाभिब्रमन्तुःस्वामितार्थं तीर्थाभयाज्जगहे ॥९५॥ 85
 अन्धे लोकहववापनित्रं शस्त्रं रणाङ्गने । संत्वमन्तो अजुज्मन्त वद्यसा जीवितैव च ॥९६॥
 चन्दावनः क्षमटमन्तो वैशिकभार्जुनाभिधः । हेलान्वतो क्षामरथ स्वकशस्त्राः परैर्वताः ॥९७॥
 लोडितावसथस्तुङ्गो लुण्ठितभीर्मक्षीमुजा । आकाशमुद्रहादरवां कथाक्षेपो व्यधीवत् ॥९८॥
 निर्दोहवृत्ती भूभर्ता तुङ्गे सननवे इति । लम्बीदया अजुज्मन्त कलपाया नृपास्पदे ॥९९॥
 राजो मतः कलुषयन्मूकवैभुवकर्मणा । यो भ्रातृभ्रातृद्वन्द्वोर्विपत्तौ हेतुतां यतः ॥१००॥ 100
 स दुष्प्रवायनिर्वन्धो साग्रे निजकुलास्तकः । तुङ्गभाता सतो राक्षाकम्पनाविपतिः कृतः ॥१०१॥ तुणलकम्॥
 भार्या कन्दर्पसिंहस्य क्षेमा परमवर्षणी । जामेज संवत्तं चक्रे रससेवावितक्षणां ॥१०२॥
 यद्यान्ते तुमुले चिन्ता यतुर्मिर्विबलीः सती । तुङ्गकुवा कृतं शाहेः पवित्रेण हताशनम् ॥१०३॥

७९. ') Thus corr. by A, from A, सप्तमः. ७९. ') Thus corr. by A, from A, वृहान्. ८१. ') Emended; A R G
 दहःकादवः. ८५. ') च supplied by A, in space left by A, ९२. ') Thus corr. by A, from A, रङ्गुलीर्गलितं इतः.
 ९५. ') Thus corr. by A, from A, 'कथं कृत्वा.—') A, निदम्बुले; A, निदम्बुले. १००. ') Thus corr. by A, from A,
 आतुपुत्रवत्. १०२. ') Emended; A 'वर्षणी.—') A, gloss रक्षी वि राक्षी वरवि.

- मम्यायामवदद्यात् कन्दर्पो वावर्जीजनत् । पुत्रं विचित्रसिंहं च मातृसिंहं च विभुती ॥१०४॥
 105 गृहीत्वा तौ स्नुषां तां च मङ्गला तुङ्गबलभा । देशादिनिर्गता दीना राजपुत्र्या स्थितिं व्यधात् ॥१०५॥ सुखम् ॥
 तुङ्गस्थाने ततो राक्षा पापो भद्रेश्वरः कृतः । भूतेश्वरादिदेवानां यत्र कौशादितुङ्गनम् ॥१०६॥
 कियदिवेकवैकल्यमस्य राक्षः प्रकाशयताम् । तादृशानपि यत्र के पार्थादीनधिकारिणः ॥१०७॥
 पार्थः परमदुर्मेधाः कथातो भ्रातृकलत्रगः । निर्दिष्टारेण यत्नेन नगराधिकृतः कृतः ॥१०८॥
 यथाविषाणं पार्थेन सुकृतस्यक्तचेतसा । पवित्रे प्रवरेद्यास्य रङ्गपीठे प्रवर्तितम् ॥१०९॥
 110 यत्रे तुङ्गस्थ भूभर्तुर्मतङ्गः कृष्णामणीः । सिन्धोः सुतः कोशवृद्धिं ममापीडनपण्डितः ॥११०॥
 पुरा देवमुखाख्यस्य दिविरस्य किलाजनि । आपुषिकायां वेद्यायां पुत्रश्चन्द्रमुखाभिधः ॥१११॥
 वस्तुङ्गोपाभयाल्लभ्या लालितत्वं महीपतेः । वराटकात्प्रभृत्पासीकोटीनां कृतसंनयः ॥११२॥
 विभूतिमध्ये तुङ्गस्थ प्रभृतायांन्यदौकितैः । अपूर्वेर्निजभृत्पुत्रे विक्रयोभूत्कुलोचितः ॥११३॥
 प्रभृताभिरोगध भूत्वा लम्बोदरः पुनः । यो मन्दाभिः सरोगध तिष्ठलोकैर्व्यहस्यत ॥११४॥
 115 एकमेवाभवद्यस्य सुकृतं मरणक्षणे । कोटोस्त्रिभागं यददाच्छीरणेश्वरयोजने ॥११५॥
 तदात्मजाः कृता नानभागनन्दिमुखास्त्रयः । अधीशाः पृथनाङ्गस्य राक्षा तुङ्गोपजीविवः ॥११६॥
 हास्यं बभूव भूभर्तुस्तेषां तुङ्गपदार्पणम् । बन्धनं यत्रकाण्डीनां हेमस्थाने शिशोरिव ॥११७॥
 ते तुङ्गकाशे राक्षा तुङ्गवत्प्रहिताः पुनः । प्रत्यावृत्त्य यदुर्देशं निजमेव पलायिताः ॥११८॥
 इत्थं मन्त्रिष्वयोर्येषु क्षान्तिशीले च भूपती । केचिदुद्रेकमभजन्दरदिविरडामराः ॥११९॥
 120 सा लोटिकामतं कृत्वा लोटिका नृपतेः सुता । तिलोत्तमाया विदधे मातुर्नानापरं नटम् ॥१२०॥
 पाणिनामपि हन्तेयं कापि सत्कर्मवासना । भद्रेश्वरोपि यत्र के विशारं सुकृतोपञ्चलम् ॥१२१॥
 सत्यं विवेक्ता संप्रामराजो योन्वाय्यतोर्जितम् । निजं दुवाणो हविर्णं प्रपामपि न निर्ममे ॥१२२॥
 श्रीलेखा पार्थिवधूः श्रीयशोमङ्गलात्मजा । पत्नी शिथिलसामर्थ्ये स्वैरिणीस्वमसेवत ॥१२३॥
 सुतः सुगन्धिशीहस्य जयलक्ष्म्यां बभूव यः । वल्लभो निर्भरं देव्याः सोस्यास्त्रिभुवनोभवत् ॥१२४॥
 125 स जयाकरगङ्गादिगङ्गाजटातितीक्ष्णधीः । कोशोपकारकृतस्या आरोन्वासीजयाकरः ॥१२५॥
 मयप्रामीर्णगङ्गादिकर्षी संनयतत्परा । साभूङ्गुः प्रसादेन क्षमया भूरिवैभवा ॥१२६॥
 स चतुर्थसमाषाढप्रारम्भाहे महीपतिः । हरिराजाभिधं पुत्रमभिविष्यास्तमाययौ ॥१२७॥
 क्षमनःसेवितः कुर्वन्नशेषाशांपकाशनम् । ह्लादोवहः स सर्वस्य वैजोत्सव इवाभवत् ॥१२८॥
 भूमिवाजेन तेनेमां निधौरां कुर्वता महीम् । पण्यवीथ्यां निशीथिन्वां निविदा हारसंवृतिः ॥१२९॥
 130 भविरस्याविनी राक्षस्तस्याज्ञाविन्निनोन्नतिः । वन्द्या नवेन्दुलेखेन पार्थिवानामजावत ॥१३०॥

१०४. ¹) A, gloss कन्दर्पोसिंहः. १०५. ¹) सुखम्. added by A₁. ११०. ¹) Emended with G G; A R भूभर्तुः सतङ्गः. १११. ¹) A, gloss कोशलिकार्थः. ११७. ¹) Thus A₁; A, 'यदेवम्. १२४. ¹) Thus corr. by A₁ from A, 'मही. १२५-१२६. ¹) The words from 'गङ्गादिगङ्गाजटा' to 'नयपानी' in the following verse have been omitted by A₁ and supplied in margin by A₂; they are found in G R. १२८. ¹) A, gloss पण्डितैः पुण्येषु.—²) A, gloss आकाङ्क्ष विषयः.—³) A, gloss सौख्यं लोचनम्. १२९. ¹) ²) Thus corr. by A₁ from A₁ पुण्यवेद्यां and निशीथिन्वां. १३०. ¹) Thus A₂; A, 'शाविन्निनोन्नतिः.

शर्विण्यतिशयानुवीं त रक्षित्वा शमायति । शर्वं ववीं मुचिपथाः मुचिमुक्ताहमीदिने ॥१३१॥
 प्राणिनां श्रोतमानानां नक्षत्राणामिव क्षणात् । लक्ष्मीर्धाम्निपेवेवं संमता भद्रदायिनी ॥१३२॥
 समन्धोः स्वैरिणीवृत्तिः सुतस्य जननी विजा । अभिचारं चकारास्वेत्यविनामां जनभुतिः ॥१३३॥
 राज्योपकरणे सज्जीकृते राज्यार्थिनी स्वयम् । सा राममाता श्रीलेखा बावत्कात्वा समागता ॥१३४॥
 मिलितैस्तावदेकाङ्गैर्भावा भावेयकेन च । सागराक्येन तत्पुत्रो बालो जन्तो नृपः कृतः ॥१३५॥ सुगमम् ॥ 135
 मिथि जिघृक्षोरन्धेन इते सत्र ममायणम् । तद्वशिष्ठोर्हेर्तुं श्वस्य नापायैव वषा किल ॥१३६॥
 राजमातुस्तथा राज्यतुम्भावाः पुत्रनाशनम् । अभुदग्न्यइते राज्ये कृत्रिमायैव केवलम् ॥१३७॥ सुगमम् ॥
 सा राज्यविरलम्भेन तादृशा व्यधिताश्रया । व्यस्मरत्तनवस्नेहं शिरोवाभ्यासवासनाम् ॥१३८॥
 अथाजगाम स्वधिरः पितृव्यो बालभूपतेः । राज्यं विप्रहराजाक्यो हतुं विततविक्रमः ॥१३९॥
 स लोहस्यधलितो रग्धा हारजर्कितः । दिनहयेन सार्धेन नगरं सत्वरविशत् ॥१४०॥ 140
 श्रीलेखाप्रेरिताः सेनाः प्रविष्टं लोटिकामठम् । वशीपितामयस्तत्र निजघ्नस्तं सहायुगम् ॥१४१॥
 मउद्वयं ततः कृत्वा स्वस्य भर्तुः सुतस्य च । तस्यैव व्यववती राज्ञी राज्यद्रोहोद्यतानिशम् ॥१४२॥
 ततो नरपतिः किञ्चिच्छनैः शिथिलशैशवः । अतिव्यवाहिव्यसनी बर्भेश्वरतयाभवत् ॥१४३॥
 तस्यासज्जुहपालायाः शाहिपुत्राः परं पिताः । अनल्पयेननादौ राज्योत्पत्त्यपहारिणः ॥१४४॥
 कृतमल्पहनिर्वाहः सार्धलक्षेण भुभुजा । रुद्रपालो हरिद्रव्यं कदाचिदपि नात्यजत् ॥१४५॥ 145
 दिवापालः क्षमापालतन्धवा प्रतिवासरम् । सहस्राणामशीत्वापि शेते स्म न क्षलं निशि ॥१४६॥
 अनङ्गपालवेतालधके क्षमापाललालितः । शश्वत्सुवर्णगीर्वाणप्रतिमापाटने मनः ॥१४७॥
 रुद्रपालः परिचाता धनप्राणादिहारिणाम् । बभूव चीरचण्डालप्राचाप्यं वचपञ्जरः ॥१४८॥
 कायस्था रुद्रपालासाः प्रज्जनं पीडनं प्वधुः । चकारान्धमठं भीमानुत्पलाण्यो वदपणीः ॥१४९॥
 कियद्रूपालकाङ्क्षमन्वत्तस्याभिधीयताम् । जालन्धराधिपस्येन्दुचन्द्रस्येन्दुमुत्तीं हताम् ॥१५०॥ 150
 उपयेमे मनोज्ञस्वाज्ज्येष्ठामासंमतिं स्वयम् । यया मउः स्वाभिधवा निदधे त्रिपुरेश्वरे ॥१५१॥
 तस्याः किञ्चिद्वोम्बुनां स्वसारं यो ववीवसीम् । अयं सूर्यमतीं देवीं मूभुजे परिणीतवान् ॥१५२॥
 रुद्रेण भूपतिः लब्ध्वा स कर्मशुलदायिना । पावीकृतो दुर्नयानां कर्णेनेव सुयोधनः ॥१५३॥
 कम्पनाभिपतिस्तत्र क्षणे त्रिभुवनो बली । आयवौ भूपतेर्हेतुं राज्यं संभृतडामरः ॥१५४॥
 आकृष्टशेषकटके तस्मिन्चोदुमुपागते । एकाङ्गाः सहयारोहा राजपक्षं च तस्यजुः ॥१५५॥ 155
 असिना लङ्कयन्प्रासानमोषाङ्गसाध्यविक्रमः । प्रजहारानन्तदेवः स्वयं त्रिभुवनं रणे ॥१५६॥
 सनाहरसिताङ्गः स रुद्रपदनिपीडितः । विदहीं वदनेमावृत्स्वप्रतापमिचोदमन् ॥१५७॥
 विनयच्छन्नश्रीटीर्कः शिभुमावः स भूपतिः । रुद्रा बलमसंमाम्बं तस्मिन्स्यक्ता रणं गते ॥१५८॥

१३१. ^१) व्यविनामा supplied by A₂ in space left by A₁. १३५. ^१) A₂ gloss तस्या अपरः पुत्रः. १३६. ^१) Thus A₂; A₁ एव १३९. ^१) Thus A R; G C इत्यु. १४१. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ प्रविष्टो. १४६. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ नापटके. १५०. ^१) च supplied by A₂. १५१. ^१) वाक् supplied by A₂ in space left by A₁. १५२. ^१) Thus A₁; A₂ किञ्चिदिव. १५०. ^१) A₂ gloss चण्डाल. १५८. ^१) A₂ gloss श्रीटीर्क अविनामः प्रागल्भ्यं वा.—^१) A₂ gloss शिभुसदृश.

- शमालाङ्गमरं मन्तं शरीरभिनवाभिधम् । शालास्थले व्याध्याख्यायिकमो मोचविक्रमम् ॥१५१॥
- 160 मांसाद्यपेक्षनाद्यभिभूतकृदो भ्रमजये । भुवनक्षोभकदभुजैरभोवन्तमूपतिः ॥१५०॥
 पश्यन्पहारतूनाङ्गानेकाङ्गान्ध वदे वदे । निवेद्यमानानमस्यैर्नाममहणपूर्वकम् ॥१५१॥
 क्षिप्रभृज्जातदाक्षिण्यो विलम्बिस्थावरे ततः । आश्वत्थमक्षपटलादेकाङ्गानो व्यवारजम् ॥१५२॥ पुष्पम् ॥
 एवं तत्र कृतज्ञेन भृशेभ्यः प्रतिपादिता । विलम्बिस्तेन वीजारकोटिषण्वतिः क्रमात् ॥१५३॥
 राज्ञो रणाजिवृत्तस्य दुग्धसेकैः करास्वरुः । स्मिरमरुदः कृष्टभिरनेति जनभुतिः ॥१५४॥
- 165 भक्षो महत्त्वं भूमर्तुर्दीनो देशान्तरागतः । तारक्षिभुवनो नैव संविभेजे विमन्तुना ॥१५५॥
 बह्वराजाभिधस्तेन बभ्रुर्गङ्गाधिपः कृतः । रुद्रपालकृतदेवो विरक्तधलितो यदौ ॥१५६॥
 समभिर्लैच्छमूपालैः समं मिलितङ्गामरः । तेनामीनो दरद्राजो जगद्वत्समकलः ॥१५७॥
 क्षीरपृष्ठाभिधं मामं पापस्य समरोत्सुकः । तस्मात् विक्रमोदमो रुद्रपालो विनिर्वयी ॥१५८॥
 भो व्यवस्थापिते बुद्धे सैन्धाभ्यां हरदीधरः । प्रीडन्पिण्डारकाक्यस्य नागस्य भवं यदौ ॥१५९॥
- 170 दुर्नवाचरणाक्षत्र पार्श्वस्थैर्बिरितोपि सः । इवमानस्य भस्वस्य गात्रे कुन्तमपातयत् ॥१६०॥
 अथोज्जगाम गोमायुवपुः कुण्डाङ्गुलमः । स च न मृगवैस्तुक्कादध्वजहरदीधरः ॥१६१॥
 तमापतन्तमालोक्य व्यवस्योन्मूलनं विवत् । आस्कन्दाशङ्कि गूमर्तुः सैन्धवं बुद्धाय निर्वयी ॥१६२॥
 अभूतलोकासंघर्षसंजातानलसंहतिः । कृतस्पर्णाङ्गोद्ग्राहो वीराणां समरोत्सवः ॥१६३॥
 तस्मिन्महामठाटोपे शिरमिच्छन् दत्तपतेः । रुद्रस्य रौद्रमहत्तः संघर्षं यदाः पुनः ॥१६४॥
- 175 समरे बधवन्धादि स्तेच्छराजाः प्रवेदिरे । संयाप हेमरत्नादि पुनः कश्मीरभूपतिः ॥१६५॥
 उन्तंसमुक्ताद्योताम्भःक्षालिताक्षलज्जलम् । रुद्रपालो दरद्राजशिरो भर्तुरपानयत् ॥१६६॥
 आभोदयनवस्तेन कृतमायैस्तथा विजैः । बह्वैर्बन्धिधास्तस्य बभ्रुमुरवदालिकाः ॥१६७॥
 रुद्रपाले ततो तूतामयेन प्रमथं यते । अन्येपि शाहितनयाः क्षिप्रमेव क्षवं वपुः ॥१६८॥
 पालक्षेहान्धविगमे बुद्धाश्वजुषोभवत् । देवी सूर्यमती भर्तुर्पणत्येव विधिना ॥१६९॥
- 180 सुभट्टापरनामा सा गौरीश्वरविधाविनी । पुष्पं वितस्तापुलिने निर्ममे सुभट्टामठम् ॥१७०॥
 गोदेमहवरजादिप्रधानैः हवहन्निजान् । सदाशिवप्रतिष्ठाचामरिद्रांधकार सा ॥१७१॥
 आशाचन्द्रापराक्यस्य कल्लनस्थानुजम्भनः । नास्त्रा व्याधापि वास्तव्यात्सापहारो मठस्तथा ॥१७२॥
 सिद्धनाक्यस्य च भानुर्मर्तुधाभिधका सती । मठौ चाकारवत्पार्श्वे विजयेशामरेशयोः ॥१७३॥
 अष्टोत्तरं चापहारशतं श्रीविजयेश्वरे । ब्राह्मणेभ्यो महापुण्यं निहृद्यः प्रत्यपादयत् ॥१७४॥
- 185 पश्युर्नास्त्राप्यपहारान्महामरेश्वरे । त्रिभूलनाणलिङ्गादिप्रतिष्ठायां विनिर्ममे ॥१७५॥

१५१. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁, मोचविक्रमम्. १५२. ¹) Supplied by A₂. १५३. ¹) Emended with G C; A कृपः. १५४. ¹) A, gloss बह्वराजेन. — ²) दत्तपतेः supplied by A₂ in space left by A₁; A, gloss मय. १५५. ¹) Thus A₂; A, कराङ्गा, with gloss करोह इति भाग. कनराङ्गे. १५६. ¹) Emended; A विवत्. १५७. ¹) A, gloss उन्तंसभूताः वा पुक्ताः पुक्ता-
 मयः सार्ता यो योतः कीदृशः स यवाम्भः तेन क्षालिता अकस्य रुधिरस्य हलज्जलाकायकणं यकाशः स्फार इति कायम् अक्यं तत्
 इति शिरोविशेषणं । हलज्जला तु सीमावामिति कीदृशः पुक्ताफलदीप्तिमुक्तावस्वरत्नं कवचम् । अकस्य वि भुजं कपामिति वैश्वे.
 चिन्ताः ॥ — ²) Thus corr. by A₂ from A₁, हलज्जलम्. — ³) Thus corr. by A₂ from A₁, कपामयम्. १५८. ¹) Thus A₂; A,
 तथा कौप

दंपती राजराजाख्ये मृते पुत्रे प्रचक्रतुः । सदाशिवान्तिके रामवेदन संव्यस्य तौ स्थितिम् ॥१८६॥
 ततः प्रभृति सत्त्वज्य पूर्वराजकुलस्थितिम् । तथैव कथा भूपालास्तथैव वसतीर्व्यधुः ॥१८७॥
 पार्थिवस्याश्वशालीवाः प्रियवाजितया मिवाः । प्रसादैर्देवसुगुणा व सर्वतः समतां वयुः ॥१८८॥
 गर्भेश्वरतक मनुर्वल्लभो नर्मकोविदः । अतुष्टवत्पत्न्या निर्व्व डङ्गाको नाम देशिकः ॥१८९॥
 सालवाभिपतिर्भोजः प्रहितैः स्वर्णसंचयैः । अकारक्येन कुण्डवोजनं कपटेश्वरे ॥१९०॥ 180
 प्रणिजा भोजराजेन पापसुदनतीर्थजैः । सततं वदनखाने वा तोयैर्बिहिताभवत् ॥१९१॥
 अपूरवत्तस्य वस्तां दुस्तरां निवमादितः । प्रहितैः कार्पकलशीकुंतैस्तद्धारिपूरितैः ॥१९२॥
 स तस्य पद्मराजाख्यः पर्णप्राप्तिकदेशिकः । प्रियताम्बूलशीलस्व स्वागिभो वल्लभोभवत् ॥१९३॥ चक्रतकम् ॥
 तेन नागरखण्डादिपर्णविक्रयिणा नृपः । देशोत्पत्तिधनं मायो निःशेषं दापितस्तदा ॥१९४॥
 पञ्चवन्त्रकशोभाङ्गमैलिसिंहासने नृपान् । बन्धायादस्य तन्मध्ये धने स धनिकोधिके ॥१९५॥ 185
 तद्वाजविक्रमास्यानोपयुक्तं तस्य मन्दिरान् । आनीयमानं मासार्धवासरे मासि मास्यमूत् ॥१९६॥
 स्वकोशसंचयं दद्याद्देवी सूर्यमती ततः । पद्मराजोद्भवां देशस्वाभ्यवस्थां व्यवहारवत् ॥१९७॥
 क्षमिते बाणशालीबडलकादिभये तदा । प्रार्थनत पुनर्देशे व्यवस्था निरुपद्रवाः ॥१९८॥
 ततः प्रभृति राज्येव राजकार्योद्यताभवत् । तस्यौ शौर्यकथां त्यक्त्वा राजा कार्यकरः पुनः ॥१९९॥
 भर्तुर्नारीविधेयत्वं तस्या भर्तृजयस्तथा । निष्कलङ्केन शीलेन नान्योन्यं गर्द्यतामगात् ॥२००॥ 200
 भवभक्तिव्रतज्ञानस्यागशीलादिभिर्गुणैः । कृतिनानन्तदेवेन मुनयोपि विनिर्जिताः ॥२०१॥
 राज्ये तस्य महीभर्तुर्दीर्घं तांस्तानलङ्घयत् । पतिवरेव राजभीर्भृत्यान्नचनबोन्मुखी ॥२०२॥
 क्षेमाभिधो राजगङ्गपूरणं बालभञ्जकः । व्यवधादशभागादिप्रकारैर्दीर्घकयन्धनम् ॥२०३॥
 मन्त्री ततोभवत्साधुस्त्रैर्गर्तः केशवो द्विजः । सौधधन्वातपेनेव भूपालो येन भूषितः ॥२०४॥
 भाग्यन्यतभीरेकाकी स एव ददृशे जनैः । भाग्याम्बुवाहतडितो निविडाः कस्य संपदः ॥२०५॥ युग्मम् ॥ 205
 भाग्याधीनं धनं ध्यात्वा मुधा मुग्धधियामसौ । कुलविक्रमयोर्दोषो मिथैव धृयुतां प्रति ॥२०६॥
 प्रासादपालवैश्यस्य गौरीशविदशालये । भूतेर्हलधरो वज्रो वराहश्चाभवन्नुताः ॥२०७॥
 तेभ्यो हलधरः सूर्यमत्या विहितसेवनः । वृद्धिं दिने दिने गच्छन्नेभे सर्वाधिकारिताम् ॥२०८॥
 विधेयान्मुद्रियुक्तेन कुर्वतः क्षित्यनन्तरान् । सपत्नीकोभवत्तस्य मुखप्रेक्षी क्षमापतिः ॥२०९॥
 क्षेमेण सन्नितं पूर्वं सपादायमुदमधीः । कर्मस्थानं स्फुटीचक्रे सर्वस्वानधुरंधरम् ॥२१०॥ 210
 अभूवर्णकमुल्वादिरेखनं कनकस्य यत् । राजायत्तं जनस्यार्थसंचयानां प्रकाशकम् ॥२११॥
 स तद्विवारयामास भाविनां भुभुजां विदन् । ज्ञानी संचितनिचस्य दण्डाद्यावासकारिताम् ॥२१२॥

१८६. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ कथा. १८८. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'लुण्ठ'. १९०. ^१) Thus corr. by later hand from A₁ 'नर्मकोविदः'. १९१. ^१) A₂ gloss वसतिर्वा. —^२) Thus corr. by later hand from A₁ 'प्रहितैः कारक' —^३) A₂ gloss तोय इति भावना. १९२. ^१) A₂ gloss वानविशेषः. १९५. ^१) Thus corr. by later hand from A₁ 'सर्व'. १९६. ^१) व supplied by A₂ in space left by A₁. २००. ^१) Thus corr. by later hand from A₁ 'शीलेन'. —^२) Thus corr. by A₂ from A₁ 'गुह्यता'. २०१. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'न्याय'. २०३. ^१) A₂ gloss मण्डितः. २०४. ^१) Thus corr. by later hand from A₁ 'केशवो'. २०५. ^१) Thus A₂; A₁ 'मृतिर्देव'. २०९. ^१) Thus A₂; A₁ 'जुष्टेन'. —^२) Thus corr. by A₂ from A₁ 'प्लव'. २१०. ^१) Thus A₂; A₁ 'सर्वकार्य'. २१२. ^१) Thus A₂; A₁ 'ज्ञाने'.

- भस्तिस्तान्धशालीयान्धनदारापहारिणः । कांश्चिद्यापाय स शर्म निम्बे लोकस्य विप्रवम् ॥२१३॥
 तनायासवता नीतः कचस्त्वर्णैः क्षुरास्पदैः । शोभां मवापहारैश्च वितस्तासिन्धुसंगमः ॥२१४॥
 215 भ्रातरैश्च सुतायाश्च लक्ष्मीपरिचयोन्मदाः । त्रिरदा इव न कापि दानप्रणयितां जहुः ॥२१५॥
 तज्जातृपुत्रो विम्बाक्षयः भीमान्भीरो बराहजः । शाराधिकारकार्यासीशानप्रलयवारिदः ॥२१६॥
 स डामरकुलाकालमृत्पुः स्वल्पानुगोभवन् । खशाहवे जहौ प्राणान्पलायनपरोद्धुतः ॥२१७॥
 चम्पायां सालभूपालमुन्मुन्यान्तभूपतिः । तत्तद्वृषजयी नश्यं पराधवमरोपयत् ॥२१८॥
 मन्त्रभून्वेन शौर्येण परदेशेषु भूपतिः । हठप्रवेशान्विदधस्तोभूत्कृच्छ्रगतोसकृत् ॥२१९॥
 220 तुक्कात्मजस्य कलशस्यारण्यौ खिन्नसैनिकम् । भगोवयद्दलधरो युक्त्या वल्लापुरादमुम् ॥२२०॥
 उरशां च प्रविष्टस्य वैरिहृद्वाधनो व्यधात् । कम्पनाधिपतिस्तस्य मार्गान्संशोध्य निर्गमम् ॥२२१॥
 कालेनन्तमहीभर्तुर्वैरिचिह्नहसंकटे । साहसान्युदजृम्भन्त तानि तानि क्षणे क्षणे ॥२२२॥
 राजेश्वरो हारपतिः भीमान्भद्रेश्वरात्मजः । डामरैः क्रमराज्यस्थैरन्येपि बहवो हताः ॥२२३॥
 वीक्ष्य नीतिनृणां कार्यं भीत्या व्यवहरन्नपि । भृत्कतां निष्परिमयां को भुङ्क्ते नृपमन्दिरे ॥२२४॥
 225 दुष्प्रवादास्पदीभूतो देव्या निविडसेवनात् । आशाचन्द्रादिभिः कुडैर्बद्धो हलधरोप्यभूत् ॥२२५॥
 स राज्ञा इतसर्वस्वो बन्धनकेशमन्त्रभूत् । भाग्यप्रभावे निःसारे सुखमेकान्ततः कुतः ॥२२६॥
 नृपेण बन्धनात्यक्तं तं भीः प्रत्यागता पुनः । आतिलिङ्ग सितच्छत्रलज्जास्मितसितानना ॥२२७॥
 स राज्ञ्याः प्रावृष इव प्रणयेन क्षणे क्षणे । कोपप्रसादमेवार्कपर्यायापातमन्त्रभूत् ॥२२८॥
 ततः सरलचित्तस्य क्रमेण समपद्यन् । भार्याजितत्वं भूभर्तुर्दुर्बिषाकार्पणोन्मुखम् ॥२२९॥
 230 अधिकारपरित्यागारोषाननुशयाग्रहान् । वदद्भिर्वीर्यमाणोपि प्राश्नैर्हलधरादिभिः ॥२३०॥
 पत्न्या संप्रेरितः शश्वत्तनयबेहमुदया । पुत्राय कलगायाभूराज्यं दातुं समुद्यतः ॥२३१॥
 यास्यस्यनुशयं राजश्रेयवाद्यपि कारितः । सज्जं तेन रणादित्यनामा क्षत्ताभिषेचनम् ॥२३२॥
 एकाक्षत्वारिंशस्य वर्षस्य तनयाः सिने । पष्ठेहि बाहुलस्यांभूदभिषिक्तो महीभुजा ॥२३३॥
 अभास्थाने रणादित्यो राजपुत्राच्चिह्नेशयन् । चिन्तयन्नाज्यमाहारम्यं प्रतिपत्तिषु निष्ठुरः ॥२३४॥
 235 अनन्तां राजपुत्रोयं देवेति कथयन्बन्धः । कृकाटिकान्यस्तहस्तः क्षितिपाले न्यवेदयत् ॥२३५॥
 कुपितेन स भूभर्ता परितृत्यावलोकितः । एवं कृतस्मितो व्यक्तं तमूचे नीतिनिष्ठुरः ॥२३६॥
 हर्षं यत्र निवेद्यन्ते कान्यकुब्जादिभूभुजः । तत्रैव त्यक्तराज्यस्य कान्यास्तु प्रक्रिया तव ॥२३७॥
 दिने दिने सानुशयो नियतं भविता भवान् । नाभिमानपरित्यागः कर्तुं शक्यो मुनेरपि ॥२३८॥
 सुदूरदर्शिनां तत्र मन्त्रिणां वदयंगमम् । राजा तस्य यत्रः श्रुत्वा प्रतिवाक्याक्षमोभवत् ॥२३९॥
 240 हृष्टान्वेषुर्नैव भूयं राजचक्रेण सेवितम् । नञ्चैतरं च सहितं परिमेषैः परिच्छदैः ॥२४०॥

२१४. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ कांश्चिद्व्यपाय; A₂ gloss कचत् इदीप्यमानं स्वर्णं येषां तैः. २१५. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ भवत्.—²) Thus A₂; A₁ जहत्. २२०. ¹) तुक्का supplied by A₂ in space left by A₁. २२१. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ मार्गान्सं. २३२. ¹) सज्जं supplied by A₂ in space left by A₁.—²) A₂ gloss तेनाप्यन्तदेवेन रणादित्य-नामा क्षत्ता प्रसीदारः अभिषेचनं सज्जं कारित इत्यन्वयः कथं भूत एवमेषां अपि. २३३. ¹) A₂ gloss कलशः.—²) Thus corr. by later hand from A₁ बहवः; A₂ gloss कांश्चिद्व्यपाय. २३४. ¹) प supplied by A₂.

धीमान्महलधरो युक्तया कृतकास्तयया नृपम् । एवं निर्मलैर्बलैर्मतीं तं तस्याजीवरत्नम् ॥२४१॥
 विधाय निःसुखं सुखं राज्यभारार्पणाच्छिभुम् । कस्मात्स्वद्वयसापेक्षो न जिह्रेष्वत्र चार्द्धके ॥२४२॥
 तत्स्वयं राजकार्याणां कार्यमुद्घनं स्वया । अभूव्यो यौवनाभोगैरयमस्तु हृतस्तव ॥२४३॥
 इत्युक्त्वा स पुनर्भूपमधिकारमजिघ्रहत् । चक्रे कलशदेवं च कलया युक्तिवञ्चितम् ॥२४४॥
 पित्रोरेवान्तिके कुर्वन्नाहाराद्यपि संततम् । ततो बभूव कलशो नाममात्रमहीपतिः ॥२४५॥ 245
 सर्वास्थानास्तपुजाविधाने पार्थिवोचिते । पितुः सहायकल्पः स पौरोहित्यमिवाकरोत् ॥२४६॥
 अनिमित्तप्रदद्यानामनिमित्तानुतापिनाम् । न कापि चलचित्तानां तिरश्चामिव निधयः ॥२४७॥
 दापयित्वा पतिं राज्यं निर्धनेनापि तावता । सखी बभूव यशस्वी विप्रेमेशानुतापिनी ॥२४८॥
 सेव्यां कुषाणामुत्कर्षं पार्थिवप्रमदोचितम् । चेवालंकरणादौ सा रक्षचित्ता न चक्षते ॥२४९॥
 दासीकुरवं तया पुत्रमहिभ्यः कारिताः सदा । गृहोपलेपने वाक्त्र वैमुख्यमदर्शयन् ॥२५०॥ 250
 पुत्रो विप्रमहाराजस्य क्षितिराजाभिषततः । राज्ञः पितृभ्यजो धाता कदाचित्पार्श्वमाययौ ॥२५१॥
 तस्मै न्यवेदयत्खेदं स चित्तस्वोपतापकम् । पुत्रे भुवनराजाख्ये राज्यलुब्धेतिविभ्रुते ॥२५२॥
 स हि तस्यात्मजो नीलपुराराज्यं समाभितः । तद्वलैः पितुरारब्धं विधानं सोद्यमोभवत् ॥२५३॥
 नाम भागवतानां च पूज्यानां स्वपितृभ्यधात् । दत्तयज्ञोपवीतानां शुभानामुचिमानसः ॥२५४॥
 क्षितिराजः स्वबन्धां च विदुषां विभुद्वयः । मनस्तापापहे चक्रे सर्वत्यागामृते स्पृहाम् ॥२५५॥ 255
 राज्यं कलशपुत्राय ज्येष्ठानन्तरजन्मने । रामलेखाभिधानायां राज्यां जाताय सत्स्वरम् ॥२५६॥
 दत्त्वा स्तनध्यायापि तदोत्कर्षाभिधाय सः । राजर्षिर्द्विषुः सार्धं विदधे तीर्थसेवनम् ॥२५७॥
 भुक्त्वा शमनसुखं भूरीन्वर्षात्परमवैष्णवः । स चकायुधसायुज्यं ययौ चक्रधरं सुधीः ॥२५८॥
 स च भोजनरेन्द्रं दानोत्कर्षेण विभुनौ । सखी तस्मिन्क्षणे तुल्यं द्वावास्तां कविवान्धवौ ॥२५९॥
 पितुः पितृव्यजाज्ञातुर्जातस्यानन्तभुभुजा । तन्वज्जराजस्वोत्सङ्गे नम्रां न्यासीकृतः शिभुः ॥२६०॥ 260
 तन्वज्जरापि विवृष्टिं तस्मिन्ना राहू शिशुं च तम् । पुनः प्रविष्टः कश्मीरानस्तं चक्रधरं ययौ ॥२६१॥
 सर्वसाधारणीभूतभोगानां राजकीजिनाम् । तावज्ज्ञातेयमभवत्तद्ब्रह्मकलङ्कितम् ॥२६२॥
 इन्दुराजात्मजास्तिस्रहराजो यो बुद्धराजतः । जातो मदनराजाख्ये वीरं पुत्रमजीजनत् ॥२६३॥
 अर्धुत्सिक्तः हृतस्तस्य दर्शयुपतिमण्डलात् । विधुरे राक्षि निर्यातः शीर्षोद्रेकादखण्डितः ॥२६४॥
 तदानीं जिन्दुराजाख्यो डामरोद्रेकखिन्नया । राज्या स्वयं गृहं नीत्वा सावित्र्यं याहितोभवत् ॥२६५॥ 265
 काणः शोभाभिषक्तेन गाढोद्रेगावहः प्रभोः । देप्रामस्थो डामरोष इत्वास्कन्दं निपातितः ॥२६६॥

244. ¹) A₂ gloss विप्रमहाराजस्य; A₁ क्षितिराजाभिषततः इत्यन्वयादर्थः. 249. ¹) हः supplied by A₂ in space left by A₁. 251. ¹) Thus A₁; A₂ नीलपुराराजं.—²) Thus corr. by A₂ from A₁ 'राजर्षिः'; A₂ gloss आत्सङ्गः. 254. ¹) इत्त supplied by A₂ in space left by A₁. 256. ¹) A₂ gloss कलशदेवं ह्यो पुत्रो यज्ञेनो हर्षदेव एकः कलिष्ठ उत्कर्षो द्वितीयः. 259. ¹) A₂ gloss अनन्तसेवः.—²) A₂ gloss भोजनस्य. 260. ¹) A₂ gives in margin a genealogical list showing the descendants of the brothers उदयराज and काम्बिराजः उदयराज, संघान्वेष, अमलान्वेष, कलश, and काम्बिराज, अस्तराज, तन्वज्जरा.—A₂ gloss (to पितुः) संघान्वेषस्य.—²) A₂ gloss क्षितिराजपुत्रकस्तुराजाह.—³) A₂ gloss तन्वज्जरात्.—⁴) Thus corr. by A₂ from A₁ तन्वज्जरा.—⁵) A₂ gloss यौव कर्त्तव्यः. 264. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ इत्यु.—²) A₂ इत्त उपती रत्नान्वार्षः. 266. ¹) Thus A₁; A₂ यत्वा. 266. ¹) A₂ gloss देवानी इति नाचका.

- कम्पनाधिपतां दृष्ट्वा ततस्तस्य प्रतापिनः । पार्श्वो राजपुर्वादीन्देष्टांश्चक्रे करमदान् ॥२६७॥
 अनन्तभुभुजो राज्ये तत्तत्सलितसंकटे । आलम्बयद्विप्रतिभो वयौ हलधरः क्षयम् ॥२६८॥
 मुमुर्षुणा चक्रधरे तेन पार्श्वस्थितो नृपः । सजानिरुपदेष्टार्थं स तदेत्यमकथ्यत ॥२६९॥
 270 मा कार्ष्णं परराष्ट्रेषु रभसारभिषाहसम् । युक्त्या वल्लापुरादौ नो ध्वपोऽं व्यसनं भवा ॥२७०॥
 विशङ्क्यो जिन्दुराजोऽयं परार्धो वृद्धिमागतः । भेदं वः सह पुत्रेण जयानन्दो विधास्यति ॥२७१॥
 कथितं तेन तत्स्मृत्वा जिन्दुराजं महीजसम् । विज्जेनामन्धब्रह्मा युक्तिमांस्त्वाजितायुधम् ॥२७२॥
 अथ कालेन कलशश्चामृतकलुषिताशयः । भृत्यैरसाधुसंसेव्ये प्रसक्तिं याहितोऽध्वनि ॥२७३॥
 तस्याभवन्विज्जपित्थराजपाजादयः प्रियाः । उत्सेकदा राजपुत्राश्चत्वारः शाहिर्वशाजः ॥२७४॥
 275 पुत्रो गञ्जपतेर्नागनाम्नो निकटसेवकः । सोऽपि तस्य जयानन्दः कौटिल्याभापकोभवत् ॥२७५॥
 द्विजेन्द्रेमरकण्ठे तु याते शिवसमानताम् । राजा प्रमदकण्ठस्य वयौ तज्जस्यं शिष्यताम् ॥२७६॥
 दुःशीलस्य प्रकृत्यैव तस्याकृत्योपदेशकृत् । गम्यागम्यविचारस्य परिहर्ताभवदुहः ॥२७७॥
 गुरोर्गतविकल्पत्वं तस्यान्यत्किमिवोच्यताम् । त्यक्तशङ्कः प्रवृत्ते स्वसुताद्वरतेपि यः ॥२७८॥
 महासमयसंनारचतुरैर्यैरभीहितः । गण्यते स्वप्रभावोऽर्थैरवोपि न निर्भयैः ॥२७९॥
 280 ते भट्टपादास्त्रासेन पतिता भगजानवः । विडालवणिजा स्वस्थाः शिरोहस्तार्पणैः कृताः ॥२८०॥
 पुरा कृष्णविडालाङ्गो वणिकश्चिदिहाभिधाम् । विडालवणिगित्यात्मनामविस्मारिकां दधे ॥२८१॥
 यो व्याजमुखो वैद्यत्वंगुरुत्वाहंकृतः क्रमात् । पदकृद्रजकादीनां शिल्पिनां गुरुतामगात् ॥२८२॥
 स भट्टपादानुष्ठापार्थं मूर्ध्न्यधरोपयन् । श्रेष्ठो विडालविष्टौषाद्विद्वन्मोक्षकं करम् ॥२८३॥
 एवं प्रकृतिनिःसारैरपि गर्जन्निरन्वहम् । आन्ध्यं स गुरुभिर्नन्ये दिवसोऽमुधरैरिव ॥२८४॥
 285 ये दीर्घजागरां रात्रौ भूरिभोजनसेविनः । अजीर्णपिशितोद्गारानित्यदुर्गन्धकन्धराः ॥२८५॥
 अवस्करप्रणालाभाः पृष्ठे क्षिप्रमधःपथैः । शौचपाथ इव क्षिप्रमुज्जान्ति मधुनिर्हरम् ॥२८६॥
 नक्तमातोद्यवाद्यज्ञैस्तैः सार्धं कृतसेवनः । चारणो वेणुवाद्यज्ञो योषितां धर्षयन्हृतात् ॥२८७॥
 कनकाख्ये मदोक्षामे कुण्डे हलधरात्मजे । सन्धे निबद्धा तद्वृत्त्यैऽङ्गनासो व्यधीयत ॥२८८॥
 यो विटश्चमको नाम तूनाङ्गोमङ्गलावहः । शनैर्लेभे स वाह्यार्थं कौटिल्यासवभूपतेः ॥२८९॥
 290 प्रसादविनो भूभर्तुरन्तरे मन्त्रिणामपि । लब्धप्रतिष्ठः स प्राप उकुराख्यां नृकुरुरः ॥२९०॥
 प्रथां प्राप्तस्त्वपाहेतुं स भञ्जन्वशमञ्जसा । प्रागेव नासावशस्य भञ्जनं बह्ममन्यत ॥२९१॥
 तेनोद्दीपितदौःशील्यः स यथार्थं त्रपोजिततः । अत्राच्यमपि घृतान्तं मध्यपातात्तदुच्यते ॥२९२॥
 कञ्चनाख्या स्वसा राज्ञो नगनाख्या च तदात्मजा । परदारप्रसक्तेन संभोक्तुं नावशेषिता ॥२९३॥

२६७. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ सपर्या and 'नेष्टांश्चक्रे —' A₂ gloss राजविर. २७१. ¹) A₂ gloss कलसेन. —) A₂ gloss अनन्तभुभुजपतेर्नागनाम्नो मृत्युस्य पुत्रः. २७२. ¹) A₂ gloss हलधरेण. २७४. ¹) Emended; A R G 'महादिज'. २७५. ¹) A₂ gloss कुञ्जपातः. २७६. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ तज्जस्यं. २७८. ¹) १ supplied by A₂; A₂ gloss स्वा आत्मीया वासी पुत्री तस्याः सुरते सम्भोगे. २७९. ¹) Thus A₁; A₂ निर्भवः. २८०. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ विडाव. २८१. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ विडालनाम इत्या. २८२. ¹) This verse has been omitted by A₂ and added in margin by A₁; found in R G. २८५. ¹) Thus A₂; A₁ 'जागराद्वरा'. २८६. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ क्षिप्रम्. २८९. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ कौट. २९१. ¹) Thus A₂; A₁ कथामासोपाहेतु. २९२. ¹) Thus R G; A₂ वचको.

तनुवर्णं सपत्नीको नुद्वान्मृदुभूयति । न तत्पत्नीसीकनया तस्वी तु विभूतव्ययः ॥२९४॥
 भिन्नको भान्वनुदीपयौघनीपामजो दिवा । वोपमभूतामदैवको वैभेको सौष्टकामिधः ॥२९५॥ २०५
 न भान्वेवपातस्य वसतात्पर्वटकिणि । वस्तूनां मुष्टिमन्त्राणां विद्याभान्वुष्टिलोचकः ॥२९६॥
 परां प्रसिद्धिं संगमो नवभवापस्य रागिणः । आसीदुदयकोद्वन्द्वदैवकस्यै रतिविधः ॥२९७॥ तिलकम् ॥
 भङ्गारकमंडापीठः साधुर्व्योमशिखो नदी । कुर्वुदायकवधिकरणे मृहीतनिवतनतः ॥२९८॥
 अन्धगान्धर्विकाम्मन्मन्त्रः स्वार्थनसेवकात् । अवन्तिपुरजे वस्तुपादकहिजवेलकम् ॥२९९॥
 परिभ्रष्टमुपादय लालितस्वेन र्वं पुरा । न तेन कारिताशस्तभङ्गसूत्रमभाम्बरः ॥३००॥ २००
 विद्वज्जमानः पुष्पाणि पादधिया नृपान्निकम् । ..... ॥३०१॥
 मदनी नाम वाचालः प्रपेदेत्यन्तरङ्गनाम् । शनैः कौद्वन्द्वगुणोडीमभवात् समाभयम् ॥३०२॥ चक्रकम् ॥
 तैश्चान्यैश्च विद्वद्भ्योः क्षिप्रविमोहितः । शोभानपि गुणान्मेने कलशाः कलुषीकृतः ॥३०३॥
 नर्म द्वेषणकारि वाक्यमुचितं कृत्वा प्रजापीडनं तेजस्विस्त्वमलज्जता सरसतागम्याङ्गनाक्षयम् ।
 सारत्वं कलशालिदासहर्षं वेदां न तत्संनिधौ किंचित्कर्म कुकर्मा दोष इति वद्विज्ञान संत्यज्यते ॥३०४॥
 राजा पीरैरतौत्स्वनात्यतिनेहं परिभ्रमम् । स्वहारातिङ्गनैः प्रीतिं क्षणदाय न लब्धवान् ॥३०५॥ २०५
 पारतन्त्र्यकृतान्तरासीतिः परवधूरतिः । अभिलाषानलोत्सेके रागभाजां वृतावृतिः ॥३०६॥
 तान्मुहुनान्पुंस्कृत्य पञ्चपानेकदा नृपः । जिन्दुराजमुहं प्रावास्त रात्रौ चौर्यकामुकः ॥३०७॥
 तत्रासीजिन्दुराजस्य स्तुषा परमपुंजली । स्वगृहे दससंकेता नक्तं कलशभूमजः ॥३०८॥
 प्रविशन्तमधवस्तं मयङ्गिः क्षुचितं यमिः । धृतास्यो नृद्वारं चण्डालाधौरघाङ्गिताः ॥३०९॥
 तान्दन्तुमुपायान्मुद्रा वं क्षिती पतितं भवात् । पृष्ठम्वस्तस्ववपुषो ररशुरनुपायिनः ॥३१०॥ २१०
 तेभ्यः स मुष्टिपातादि ददन्नः कथमप्यभून् । नैवं कलशदेवोपमित्युक्ता त्याजितो निजैः ॥३११॥
 प्राणहीनं पुरस्कृत्य नारीमभिषसार क्त । तदेव कामिनस्तस्व नूनमासीदमङ्गलम् ॥३१२॥
 स निर्यातो नृवात्कान्ताकटाक्षविषयीकृतः । पञ्च कालीकटाक्षार्थं देवाय प्रलब्धं वयौ ॥३१३॥
 विजयितापराधिनं कुर्वन्नीतिव्यतिक्रमम् । अस्पृश्यदेवः परिभ्रमं भूपालोप्युपलब्धवान् ॥३१४॥
 इन्द्रियैरिन्द्रचन्द्राणां हेपिता नैः कदा अपि । अपरिप्लायमानस्वं तैर्मर्त्यस्याय वा कथम् ॥३१५॥ २१५
 प्रागुन्मीलति दुर्बलः क्षुचितं गच्छोमिलासस्ततो धर्मः पूर्वमुपैति संक्षयमयो साध्योमिमानक्रमः ।
 सर्वैर्धर्मं प्रयात्यमिजगं पथास्पुनर्जीवितं किं वाभ्येति विपर्ययं विगलने क्षीलस्य विन्तामणेः ॥३१६॥
 राजधानीमभामस्य दुःशीलस्य महीपतेः । क्षपायायेव तां वार्तां पितरावधिजन्मतुः ॥३१७॥
 ती सदित्वा सुतवेदलज्जाशोकान्वितौ चिरम् । निधनं कम्पने तस्य खदोपस्य मयक्रतुः ॥३१८॥
 सर्वविद्याभिधि ज्येष्ठं नन्दुणां वप्यिकात्मजम् । हर्षं राज्ये चिकीर्षु च निम्ननुस्तां निशीथिनीम् ॥३१९॥

२९५. ¹) Thus A B G, C विद्वज्जमानः. —²) A₁ gloss उदयं नाम मानः. २९८. ¹) A₁ gloss नदीमह. २९९. ¹) The second half of this verse has been omitted by A₁ and supplied by A₂ in margin. ३००. ¹) A₁ gloss मयं वदन्नमयं. —²) A gloss उदोपविधेय. ३०१. ¹) A₁ indicates here a lacuna of two pādas. ३०७. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ कुहानान्पु. ३११. ¹) Thus A₂ originally; मृत्यु has been subsequently erased by A₁ and replaced by two dots. ३१२. ¹) A₁ gloss नूनमासीद. ३१३. ¹) Thus emended with C and G *pro. manu*; A "कटाक्ष". ३१४. ¹) न supplied by A₁.

- 320 आकारितस्ततस्ताभ्यां प्रातः कलशामुपतिः । कचे विज्जज्जवान्दो साकडो जनकाग्रवन् ॥३२०॥
 तन्मतेन जयानन्दरत्नहस्तः कथं वन । अन्वीयमानो विज्जेन स पिबोः माविशहुरम् ॥३२१॥
 पिता प्रविष्टमात्रं तं वक्त्रे दत्तचपेटकः । अमाग्यभागिहिरिहिरि भुरिकाभित्थपात्रवीत् ॥३२२॥
 एतं वासविश्ववाङ्मालालम्ब्य पाणिना । सावहृन्मं सृशान्मं विज्जो राजानमग्रवीत् ॥३२३॥
 राजन्मानवतां पुर्वो भवत्तपि भवान्कथम् । नात्कज्जं मानिनां वेसि मानमदमहावतम् ॥३२४॥
 325 गृहीतवेत्तनैनाचं राजपुत्रेण शस्त्रिणा । संकटेस्मिन्मया स्वामी जीवता स्वज्जते कथम् ॥३२५॥
 पिता भवानयं पुत्रः क्षणेन्यस्मिन्महीपते । मय्यसंनिहितेमुप्य वयोर्ग्वं तद्विधीयताम् ॥३२६॥
 मुग्धं विमोहं नृपतिं वयोभिः क्षिप्रकर्कशैः । विज्जः स्वामिनमाराध निराक्रामतद्विनितात् ॥३२७॥
 विज्जस्यापूजवन्धीरास्तदैवमतिमानुषम् । अनन्तदेवस्याप्यये वदेयं स व्यजुम्मत ॥३२८॥
 वण्डी नरपतेः पत्नी माव्यर्धवलवन्तया । अत्थाज्जपमौनस्या तस्मिन्नवसरेभवत् ॥३२९॥
 330 सा वेदासिप्यतोषुक्ता नाभविष्यत्तदेतरत् । विवमात्सर्वनाशाहा वण्धनात्कलशस्य वा ॥३३०॥
 ततो विज्जेन कलशः सत्त्वरेण प्रवेशितः । वस्यन्दिह्माभिधानाया वल्लभाया निवेद्यनम् ॥३३१॥
 शिरोर्निरस्य संजतेत्युक्ता भीतं पतिं व्यधात् । सा प्राशा ज्ञातवृत्तान्ता तैलेनाभ्यक्तमस्तकम् ॥३३२॥
 व्याजेन तेन सर्वस्य संप्रवेशं निविध्य सा । पतिं जुगोष चिन्वत्य विज्जं हारस्य रक्षणे ॥३३३॥
 ततः समाधेर्विरता राक्षी निर्भस्त्य भूपतिम् । कुशलान्वेषणमिवात्तनयस्यान्तिकं ययौ ॥३३४॥
 335 वहुं वज्रोद्यमो राजा तथैव प्रययौ महा । दत्तप्रवेशो विज्जेन तदैकाग्र्येव सोमवत् ॥३३५॥
 निवेधादनुगन्तृणां ततः कुडो पराधवः । रुदित्वा विजयक्षेत्रं गन्तुं प्रार्थितोद्धतः ॥३३६॥
 तं प्रयास्तं सपत्नीकं प्राप्तं पश्यपुरान्तिकम् । अवोचत्तस्य तत्रस्था विदशावहादयो विजाः ॥३३७॥
 अधिकारं स्वयं त्यक्त्वा राजन्किमनुत्पद्यते । कृतस्यानुशयो पुक्तो न सतो नासतोपि वा ॥३३८॥
 न च ते दुर्मतौ त्यक्ताः प्रजा पता मयेत्यपि । ध्यात्वा सूनोः समुचिता कर्तुं दुष्टस्य वाच्यतां ॥३३९॥
 340 न वन्तपुत्रकस्येव शक्तिः कापि हि भूमजः । भवेत्ताभुरसाधुर्वा स प्रजानां भुमानुमैः ॥३४०॥
 वज्रान्ति यत्प्रयोवाहा जलानि तदितोय वा । वनस्पतीनां सदसत्कर्मपाकस्य तत्कलम् ॥३४१॥
 वशापथस्थितं पुत्रं त्यक्तेष्वस्वांसितुं सुखम् । कोशं त्यक्त्वा ग्रथितस्य वटते तत्कथं तव ॥३४२॥
 धाराधिरुद्धसामर्थ्यः सहशः भुविमानपि । संस्पृश्यते क्षीणकोशः कृपाण इव कैः पुमान् ॥३४३॥
 भुत्वेत्यैकमृपो वावत्प्रत्यावृत्तिं विचारवान् । तावत्त पुत्रेणाभ्येत्य सभावेण प्रसदितः ॥३४४॥
 345 अथ प्रविश्य नगरं स प्रासादापवर्जितान् । अशान्तमन्बुरादाव लक्ष्मीं भूयो विनिर्वयौ ॥३४५॥

३२०. ¹) A, gloss अवागम्यः नागपुत्रः दुष्टभावापुत्रः. ३२४. ¹) Thus corr. by A, from A, न स्वाग्र्यं. ३२९. ¹) पत्नी वरपतेः and सवसरेभवत् supplied by A, in space left by A,.
 ३३०. ¹) विप्यतो supplied by A, in space left by A,.
 ३३५. ¹) Emended: A, वन्तु, A, वन्तु. ३३९. ¹) सुखः supplied by A, in space left by A,.
 ३३९. ¹) Emended: A विष्वा. ३४६. ¹) कृतस्या supplied by A, ३३९. ²) Thus corr. by A, from A, त्यक्त्वा.—³) A, gloss, partly effaced, दुर्मतौ दुष्टद्विविधिते पुत्रे प्रजा पताः प्रजाः त्यक्तः पुत्र एव राज्यं [त्या] प्रजा-विषयि [ध्या]त्वा दुष्टस्य पुत्रस्य वाच्यतां निम्ना कर्तुं न समुचिता ते—रव्यवजः. ३४२. ¹) A, gloss नागदागारं. ३४५. ¹) Emended: A प्रसादा, C प्रसादा.

हमाधुभतनुकारः स्वयं स्वीकृत्य निर्गतः । देवीं प्रवीक्षमाणोऽप्यात्तरित्वा ततः क्षणम् ॥३४६॥
 नायामकारान्तरोप्य कोशाक्षौषु नृपज्जन्तः । नाभःशङ्कुनपि वृद्धे निर्गम्यः सर्वलोचनम् ॥३४७॥
 अज्ञातवर्तः शङ्कुर्णो तस्यस्थानेभमञ्जनः । ज्ञातवर्तस्तदा स्वासीदाकन्दमुखावतः ॥३४८॥
 यमिभोक्तुं पुरे ताभ्यां शङ्कुपुष्पाञ्जली जनः । बाण्यमिन्दुमिषादीज्जीवीर्धनार्थकण्ठमिव ॥३४९॥
 हा मानर्हा यिवाः केत्यं नञ्जतः परितेधितान् । इत्यस्मादपरः शब्दो मार्गेषु न तदा श्रुतः ॥३५०॥ 850
 मार्गेणराजराजकन्याविरपी निर्हृत्भविः । शैलानां शोकमिः शालभुक्कार इव मुमुक्षे ॥३५१॥
 तयोराकन्दिभैः शब्दस्यमि संज्ञातसंस्तवी । कर्णौ भूयेव्यभृमुतामाकन्धितमिवासाकृत् ॥३५२॥
 पुत्रायसा तारही तौ हृद्वा मार्गे हुमीकक्षाम् । जगतां शावभरणमपि लोको व्यवर्हत ॥३५३॥
 तयोः पुत्रावयोचमवेतलोर्विजयेश्वरः । मयःपसारं संरुहः क्षिप्रमभ्युदितकरोत् ॥३५४॥
 तत्तत्र भाण्डागाराभृत्पाशावसवार्थिभिः । संविधागक्रियाभिध व्यपयोरगमविनम् ॥३५५॥ 855
 देवो कोक्षोपकरणपूर्णगोपीगणावृते । भासन्निभमगङ्गालीच्छन्नरथा इवापणाः ॥३५६॥
 तन्वज्जराजतुङ्गदिक्कतिपुत्रा नृपात्मजाः । तं सूर्यवर्मचन्द्रायाः डामराबाधुनज्जुः ॥३५७॥
 डामरान्क्षीरभूपादीकाजा नौनगरादिषु । स्थानेषु स्वेषु निक्षिप्य रक्षित्वे गुप्तिमानभूत् ॥३५८॥
 विभान्तसर्वविषस्य भीमतीव्रन्तभूपतेः । प्रवर्तन्तोऽस्त्वैर्गन्तुं दिनानि विजयेश्वरे ॥३५९॥
 राजपुत्रहवारोदशाविडामरमण्डलैः । कृत्स्नैरेव स्थितिर्बद्धा समिधे वृद्धभुजः ॥३६०॥ 860
 वत्सरे पञ्चपञ्चाशो ज्यैष्ठे नाशि विनिर्गतः । आसाद्य विजयक्षेत्रं च स्वर्गद्वलमन्वभूत् ॥३६१॥
 कलशस्तु यते राक्षि प्राप भीतवर्द्धं महीम् । रक्षाही चलिने वातराजां निधिमहीमिव ॥३६२॥
 स्वराज्यमुज्ज्वलीकर्तुं रिक्तोपि विहितोद्यमः । चक्रे संमन्त्र्य विज्ज्ञापैः समतानधिकारिणः ॥३६३॥
 तेन सर्वाधिकारेषु जयानन्दो नियोजितः । शरे वराहदेवस्य वितस्तान्पुरोद्भवः ॥३६४॥
 यो जम्बराधिकार्यासीज्जिन्दुराजस्य कम्पने । राज्ञां विजयमित्रः स कम्पवाधिपतिः कृतः ॥३६५॥ 865
 यथाधिकारमन्यांथ विनिधायाधिकारिणः । राजार्थक्षिप्तामारेभे संरम्भः पितृविषहे ॥३६६॥
 अध्यानन्दः पदासीनां विकीर्षुर्द्वय संपदम् । यज्जारमुचितेभ्योपि धनिकेभ्योमहीरुणम् ॥३६७॥
 स्वीकृत्य पत्नीन्विज्ज्ञादिराजपुत्रगणान्वितः । अथावन्तिपुरं प्राप योद्धुं वृद्धनराधिपम् ॥३६८॥
 अभ्यर्च्य कारितो वेलां राज्ञा काराविभिर्गतः । शिमिकावर्त्मना योद्धुं जिन्दुराजो विनिर्यया ॥३६९॥
 तेवामुद्योगमाकर्ण्य मुक्ता वृद्धमहीभुजम् । स्वे डामराभवाराधाः संरम्भादुपतस्थिरे ॥३७०॥ 870
 अजायत न्यस्तगुडकाडिचुरगमण्डला । शस्त्रैः सबाधवी कृत्वा संकटा विजयेश्वरे ॥३७१॥
 ततः सूर्यमती वलात्पतिं परमकोपनम् । वयाने पुत्रवास्तव्यादयुद्धं दिवसद्वयम् ॥३७२॥

३४६. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'स्या क्षति'. ३४८. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'स्तवाप्यासी'. ३५०. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'स'. ३५३. ^१) A, gloss वाताः पोताः सेवां नरणं वीक्षन्. ३५६. ^१) A, गण्डान्तां गण्य इति वाच्यम्. ३५७. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'जुङ्ग'. ३५९. ^१) A, gloss अनन्तदेवः.—) A, gloss स्वर्गद्वलं परवानमन्त्रं न पुनृ [सिद्ध]. ३६२. ^१) A, gloss वनरक्षितम्. ३६४. ^१) व supplied by A₂ in space left by A₁.—) A, gloss वितस्तान् नाम वपुर्. तस्यापुत्रयो वत्स च वितस्तान्पुरोद्भवः. ३६५. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'यो हान्वाधि'.—) A, gloss कालहीन. ३६६. ^१) व supplied by A₂ in space left by A₁. ३७०. ^१) संरम्भ supplied by A₂ in space left by A₁.

- अव्याप्तानय मट्यादीन्निजाभिनि विमुञ्च सा । तन्मुञ्चेनातिवास्तव्यादिदमूचे ररः कृतम् ॥३७३॥
 विनाशशंस्मयं पुन कस्ते नतिविपर्वयः । तीमशीर्षेण पित्राय यदेवं योजुमिच्छसि ॥३७४॥
 375 यस्य भूमङ्गमात्रेण दरद्राजादयो हताः । तत्प्रकोपनले कस्मादीदृते शालभाविनुम् ॥३७५॥
 अस्मिन्सु वीतिनांके वीतिशेषसमे नृपे । कस्त्राता स्वास्वदीवानां नृणानामिव शस्त्रिणाम् ॥३७६॥
 सेनाङ्गैः कतमैः केन शीर्षेण कतमैर्धनैः । भवाङ्गशक्तिमतां धुर्यं योजुमेनं प्रधावति ॥३७७॥
 देवात्संस्वकमेतेन मुञ्च राज्यमखण्डितम् । पित्रा तीर्थोपविष्टेन किमिवापकृतं तव ॥३७८॥
 द्विधेच्छुभिः पात्यमानो ध्वसनेस्मिन्नुदासणे । प्रधावसि विनैरेव रिक्तोप्यस्वन्तरिक्तताम् ॥३७९॥
 380 नय सेनाः पितुर्भीतिर्जीवन्त्या ममि नास्ति ते । कञ्जमेवं नयस्वार्द्रं प्रत्युतानुनयोक्तिभिः ॥३८०॥
 इति दूतमुत्तैर्गूढं पुत्रो मात्रा कृतार्धनः । सर्वाशाभ्योनयस्तेनैव रात्रावेन निजान्तिकम् ॥३८१॥
 भुतापसारं सैन्यानां दूतैश्चैव प्रसादितम् । उपालेभे पतिं प्रातर्धृष्टा प्रत्युत बलमा ॥३८२॥
 रात्र्या मिथस्तबोरेवं शमिताक्षेपबोरपि । पिभुनमेरणात्वाप कालुष्यं धीः क्षणे क्षणे ॥३८३॥
 वैरस्य कर्पमेतदि भेदं याति मुहुर्मुहुः । संधीयमानमपि चक्रिवाम्बरमिवाशयम् ॥३८४॥
 385 बाह्याल्यादौ ह्युतोदन्तं भुत्वा तमाशयो नृपः । गृहं प्रविष्टो भृष्टलीमावितैर्जडतां ववी ॥३८५॥
 एवं प्रतिदिनं तप्तस्यक्ततापः प्रतिक्षपम् । स्वच्छाशयः शरकुण्डतडाकौपम्बमावयौ ॥३८६॥
 चकार पितृपक्ष्याणां पुत्रो वेदमादिनाशनम् । पिता तु पुत्रपक्ष्याणां न किञ्चित्स्त्रीवशीकृतः ॥३८७॥
 पुत्रस्तेहान्धवः पक्ष्या बाधितैश्चानुवायिभिः । रक्षोक्तिभिस्ताप्यमानस्तस्यौ दुःस्थः सदा नृपः ॥३८८॥
 राज्यं जिहीर्षुः पुत्रस्य निःभूरं तद्वलं विदन् । ईपस्य जिन्दुराजस्य गणनां पौरुषेकरोत् ॥३८९॥
 390 पुत्राज्जिहीर्षुणा राज्यं तेन तन्वङ्गनन्दनाः । प्रार्थन्ते स्म तदा राज्यकृतये तत्पराङ्मुखाः ॥३९०॥
 संभेयं तं तदा रात्रौ स्वान्वयाशर्मशङ्किनी । हर्षं देवी नृपं कर्तुं दूतैराहतवत्यभूत् ॥३९१॥
 स पितामहयोदैतैराहतः साहसोन्मुखः । बाह्याल्यां निर्गतः सञ्जै रक्ष्यमाणोपि रक्षिभिः ॥३९२॥
 दक्षपार्थिकवाधातः क्षणार्धेनोदलङ्घयत् । मनोजवेनाभमौजा वाजिना पञ्चयोजनीम् ॥३९३॥
 वाजिनं विजिताभ्यासमनुगन्तुं समुद्यताः । अगच्छन्वहवो मार्गे दीनाः सेनाहयाः भवन् ॥३९४॥
 395 प्राप्तस्य पादयोस्तस्य पतितस्य पितामहौ । आनन्दासुजलस्यन्दैरभिषेकं प्रचक्रतुः ॥३९५॥
 पुत्रे तन्निर्गतं प्राप्ते कलशः कम्पिताशयः । अपिवावरणात्पित्रोः संधिस्तुः स व्यवर्तत ॥३९६॥
 स तस्य नगराल्पनीः पार्थं प्राज्ञो व्यवसर्जयत् । अकरोद्विभुते राष्ट्रे स्वभेदस्याप्रकाशनम् ॥३९७॥
 एवं प्रवर्धमानेपि वैरे कलशभूपतिः । कञ्चित्कालं मते मातुरवर्तिष्ठ मनामिव ॥३९८॥
 खशालाः कलशादेशाधिवासाः कम्पनापतेः । तथा प्रावर्तितवतेमार्गं संत्याजितः पतिः ॥३९९॥
 400 अत्रान्तरे क्षमयितुं वैरं देशोपवातकृत् । तावुहिदय पितापुत्री द्विजाः प्रायं प्रचक्रिरे ॥४००॥

३७५. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ ^०पिच्छिरे. ३७६. ^१) A₂ gloss अन्ध. ३७८. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ ^०उत्त. ३८३. ^१) A₂ gloss अमलकलशयोः. ३८४. ^१) रूप supplied by A₂ in space left by A₁. ३८५. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ बाह्याल्या. ३८६. ^१) ^०कुण्ड supplied by A₂ in space left by A₁. ३८८. ^१) Thus A₂; A₁ तदा. ३९१. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ स्वयम्. ३९२. ^१) A₂ gloss पितामहयोः पितामहपितामहयोः.

संधिवन्धे समुत्पन्ने ततस्तदुरोधतः । दंपती संप्रविष्टौ तौ त्राये भावद्वयं पुरम् ॥४०१॥
 जयानन्दादिबुद्ध्याथ बुद्ध्या बन्धोद्यते सुतम् । भूयोपि यवनः केदाभिर्गत्वा विजयेश्वरम् ॥४०२॥
 तस्याश्वासकूटानि पुत्रो रात्रावदाहयत् । व्यापादयत्पदार्थीश्च विषशस्त्राभियुक्तिभिः ॥४०३॥
 तथा प्रवर्धमानेपि विरोधि सत्त्वरोधयत् । वात्सल्यविषया राक्षी भर्तुः प्रविचिकीर्षितम् ॥४०४॥
 लुब्धाभिधाभृतैर्वर्तवन्धकी तद्विधेवधीः । थक्कडामरनामा च तज्जारः खलतिस्तदा ॥४०५॥ 405
 स तत्राक्षैव दुष्टात्मा कथ्यमानो समीपगैः । शुभाव पितरौ निस्त्रं लीलास्मितसिताननः ॥४०६॥ गुणम् ॥
 तौ दंपती पुनर्हेमनुलापुरुषयुग्मदौ । विद्याभिर्धर्मवर्थाभिर्मनस्तापममुञ्चताम् ॥४०७॥
 बद्धा पुनस्तयोर्दार्ढ्यमाद्यत्वाच्च व्यहीयत । तदा सेष्यः स दुष्पुत्रो रात्रौ बह्निमदापयत् ॥४०८॥
 तेनाभिर्नोर्वरीशस्य सर्वोपकरणैः समम् । भस्मावशेषमभवद्विजयेश्वरपत्ननम् ॥४०९॥
 सर्वनाशभुक्ता दीना राक्षी मर्तुं समुद्यता । तन्त्रज्जपुत्रैश्चकृपे कथंविज्ज्वलतो गृहात् ॥४१०॥ 410
 त्यक्तांभुकानि शय्याभ्यो निशायां सुप्तमुत्थितम् । निःशेषं राजसैन्यं तदजायत दिग्म्बरम् ॥४११॥
 तत्राजधानीसौधायास्पदबन्कलशभूपतिः । तोषादनुत्पज्ज्वालौघैर्गगनालिङ्गिभिः समम् ॥४१२॥
 अतरङ्गद्वयसर्वस्वः स पारं सरितो नृपः । निमज्ज सजानिस्तु दुस्तरे शोकसागरे ॥४१३॥
 संप्राप्य प्रातरनुष्टं रत्नलिङ्गं नृपाङ्गना । व्यंक्राणाक्षसप्तस्या टाकानां पार्श्वमीयुषाम् ॥४१४॥
 क्रीत्या च प्रददौ पूर्वं भूत्वानां भोजनान्मुके । धनेन तेन निर्दग्धान्यपि धामान्यशोधयत् ॥४१५॥ 415
 भस्मकूलतलाच्चबद्धं स्वर्णादि भूभुजा । कदापि यावतो हन्त मययत्यद्य कौतुकम् ॥४१६॥
 राजा भूत्वाटवीभूते पत्नने तत्र सानुगः । नडत्स्वर्गमधितच्छत्रपटलाच्छादितेवसत् ॥४१७॥
 तावत्स्वर्ग्यसामर्थ्ये विकीर्षोस्तत्पुरं नवम् । विना राजोचितामाज्ञां न सिद्धं वृद्धभूपतेः ॥४१८॥
 अदृष्टाभिभवो मातुरानुकूल्याजबो नृपः । परितापं पितुस्तेस्तेर्दुःसंदेहैः सदाकरोत् ॥४१९॥
 निर्बन्धादथ पुत्रेण पर्णोत्सगमनं पिता । निर्वासनोत्सुकेनोक्तः शश्वदुत्तुल्यैर्यदा ॥४२०॥ 420
 इमबन्ध्या यदा आसीत्पत्न्या तस्यैव बस्तुनः । निष्पत्तये प्रेर्यमाणः साधिल्लेपं क्षणे क्षणे ॥४२१॥
 तदा जातु रहः कुप्यस्तन्त्रज्जे थक्कने स्थिते । उवाचानुक्तपूर्वं तामेवं स पदं बधः ॥४२२॥ तिलकम् ॥
 अभिमानो यद्यः शीर्यं राज्यभोजो मतिर्धनम् । मया जायाविधेयेन हन्त किं किं न हारितम् ॥४२३॥
 मिथ्योपकरणं नारीर्गणवन्ति नृणां जनाः । परिणामे तु नारीणां क्रीडोपकरणं मराः ॥ ४२४ ॥
 हेवोन्मेवात्पसक्ताभिर्विरक्ताभिरस्यया । के नाम नाथ कान्ताभिः कृतान्तस्यातिथीकृताः ॥४२५॥ 425
 कपं काश्चिद्वलं काश्चित्पक्षां काश्चिन्न कर्मणैः । पुंस्त्वं काश्चिद्वल्काश्चिन्नर्तुणां जहुरङ्गनाः ॥४२६॥
 हरन्ति पावभिरिव क्षमां पुत्रैरन्यगोत्रजैः । मत्ताः पक्षोपदौलस्यात्तरङ्गिण्य इवाङ्गनाः ॥४२७॥
 पर्यन्ते वेतनमिमे किं जीर्णरीरुशिरिति । पोषयन्ति स्तुताम्भर्तृकशोषयन्ति तु योषितः ॥४२८॥
 सर्वकालं विदित्वापि दोषान्धोषितकृतानमून् । पतिपत्यनुरोधेन मयेवं नावधीरिता ॥४२९॥

४०१. ^१) A, gloss पितृपति पितरौ राजा राक्षी च राजा थक्कडामरनामा खनीयः. कथ्यमानः राक्षी च लुब्धाभिधा कैवर्ती नाम्ना कथ्यमाना उपपत्त्यर्थनिरूपः. ४१४. ^१) Thus corr. by A, from A, नृपाङ्गना.—^१) Thus corr. by A, from A, विकीर्ष. ^२) Thus A,; A, पूर्वनीड. ४१५. ^१) Thus A,; A, तस्य. ४१७. ^१) नडत्स्व. विष्णु इति भाष्य. ४२१. ^१) वस्तुकाश्चि sup-
 plied by A, in space left by A, .

- 430 मभविष्णुर्मिहत्वेवमैविकीः ह्रस्वसंपदः । परलोकह्रस्वस्याशामवि हन्तुं ममोद्यता ॥४३०॥
 बलीपलितमुक्तस्व मेदीयोमरणावधेः । विहाय विजयक्षेत्रं कुत्र गन्तुं ममोचितम् ॥४३१॥
 क्षपाकरकलाभीलेः किलिबक्षपणक्षमा । हारोपकण्डर्पसंसेवोत्कण्ठा कुण्डीभवेत्कथम् ॥४३२॥
 पुत्रो लोकहयव्राता कस्यान्यस्येशो भवेत् । तीर्थावस्थापयन्मां वत्कुपये मृतमिच्छति ॥४३३॥
 मतिभास्ववगीतोयं प्रबाहो मेघ येतसि । अनयान्यकुलोद्भूतो वदयं संप्रवेशितः ॥४३४॥
- 435 विसंवादिममाकाराकारैर्वन्धुविरोधिनम् । पुत्रं पितुरसंक्षिप्तं जानीयादन्धरेतसम् ॥४३५॥
 ह्यचिराविष्कृताकूतां त्यक्त्वा प्राणाय वन्धनम् । एवं वदन्पतितस्याधके नर्मह्य ताडनम् ॥४३६॥
 गोत्रजस्य पुरः पुत्रोत्पत्तिगुह्ये प्रकाशिते । आमृष्टनिप्रियालापा सामूहिकलज्जिता ॥४३७॥
 महत्तमस्य पुत्रो हि प्रशस्ताख्यस्य सोमवत् । विपक्षापत्ययोपात्तस्तयेत्यासीज्जनभ्रुतिः ॥४३८॥
 उत्तिक्तभाषितं भर्तुर्बोधितो जितभर्तृकाः । जानन्त्यन्याङ्गिसंवृत्तधिरस्ताडनसंनिभम् ॥४३९॥
- 440 अतः सा ह्यष्टं प्रौढिसंस्कारपर्यं वयः । प्राकृतप्रमदेनोद्यैरित्युवाच हवा पतिम् ॥४४०॥
 गतभीस्तापसो मन्दो जातभाग्यविपर्ययः । वृथा वृद्धः क किं वाच्यमिति मूढो न वेत्त्ययम् ॥४४१॥
 आत्थोत्थितस्य यस्यास्य नाभूत्पावरणं पुरा । लोको जानास्वयं किं न तेन मां प्राप्य हारितम् ॥४४२॥
 स्वकुलस्त्रीसमुचितं यत्किञ्चिन्मामभ्यधाः । क्रियते किं न कालोयं यत्प्रायश्चित्तसेवने ॥४४३॥
 अकर्मण्यो गतवया देशात्पुत्रेण वारितः । पत्न्यापि त्यक्त इत्यस्मात्परिवारादि मे भयम् ॥४४४॥
- 445 कुलदोषादिवृत्तान्तगर्भोपालम्भनिर्भरैः । बन्धोभिर्व्यथितस्तस्मास्तस्यौ तूष्णीं वदा नृपः ॥४४५॥
 तदा तस्यासनपान्तःसृतः प्रसरन्बहिः । निर्भिकाराकृतेर्धृक्कं हरशे रक्तनिर्हरः ॥४४६॥
 संभ्रान्तायां ततो रात्र्यामपहस्यकनो हवन् । अस्मिन्नेषु गुदे तेन कुपा राज्ञा प्रवेशिताम् ॥४४७॥
 ततोतिथीरो राजैव तं लज्जावकितोन्वशात् । राज्ञो रक्तातिसरणं जातमित्युच्यतां बहिः ॥४४८॥
 विधेया नारीणां तनयनिहिताशेषविभवाः कृतम्लानौ भृत्ये पुनरुदितविजम्बरभसाः ।
 नयन्तो गण्यत्वं प्रसभमभियोगैर्लेपुमरिं नयत्यक्ताः क्षमायाः प्रत्यमुपगच्छन्ति न विरात् ॥४४९॥
- 450 नृपतिर्बाहितहयः शरदातपखेदितः । नृप्यजिपीय भान्याम्बुं द्युतासृज्यात इत्यभूत् ॥ ४५०॥
 गम्भीरै राजपुरुषैस्तथा वार्ता प्रवर्तिता । यथा नाबुद्ध वृत्तान्तमेतं कोपि बहिर्जनः ॥४५१॥ पुग्मम् ॥
 वत्सरे सप्तपञ्चाशे पौर्णमास्यां स कार्तिके । विजयेश्वरपतो राजा जीवितेन व्ययुज्यत ॥४५२॥
 पत्न्याः पुत्रस्य चौहानैस्त्यक्तो राजा ह्रस्वोचितः । प्रसार्य पादौ निद्रातुं प्राप सोवसरं विरात् ॥४५३॥
 चुकोपासौ न कस्मैचिपुकोपासौ न कथन । चक्रे ह्रस्वी विमन्युध मरणेन महामनाः ॥४५४॥
- 455 संग्रामराजदायाहो न कस्यचिदिह पियः । अंशुकाष्टादितो भूमावमाय इव सोऽस्वपत् ॥४५५॥
 न प्रियाक्रन्दितैः क्षिप्रञ्च कुप्यन्नप्रियोक्तिभिः । सर्वत्यागी बभौ राजा दीर्घनिद्रारसज्ञताम् ॥४५६॥
 दाक्षिण्योल्लङ्घनप्रायश्चित्तावेव स्वजन्मसम् । कृतव्या पतिः पत्न्या ततो निन्दे सनाथताम् ॥४५७॥

४४९. ') Thus A₁; A₂ "वीजं लघु". ४५०. ') A₂ gloss धाम्बं यथिका धाम्बवत् इति पापका । तदन्व. ४५२. ') Thus corr. by A₂ from A₁ क्षपाक्षिके. ४५५. ') Thus corr. by A₂ from A₁ सोमवत्.

आरामपुत्रवण्डालं देवं प्रत्यहवेतनम् । इदौ स्वस्येव भृत्येभ्यः सा कर्तुमनृणं पतिम् ॥४५८॥
 गृहीतवेतना भृत्याः कोशं सर्वं तया स्वयम् । पुरस्ताद्विजयेशस्य तनुः सेमाय पाविताः ॥४५९॥
 पाद्व्यस्तशिवाः पीडो ददन्निपितकोशवा । मूर्धन्वाप्राय कथितो मा पितुर्विचारीरिति ॥४६०॥ 460
 उत्थितैव ततो भूत्वा स्वयमासलतां सती । प्रातिहार्यं व्यधात्रतुः कारवन्त्यन्तमण्डनाम् ॥४६१॥
 साविनां शानमादिश्य नमुस्तवैव रक्षणे । सा पुनः शिविकास्त्रमय प्रास्थापयत्पतिम् ॥४६२॥
 क्षपामेकां दिनार्धं च स्थित्वैवं पतिदेवता । प्रणम्य विजयेशानं पुष्पाकृष्टा विनिर्ययी ॥४६३॥
 निर्यान्तां वीक्ष्य तौ प्रेमनूर्यकलोलमिभितैः । लोकस्याक्रन्दतुमुत्तैर्ममा इव दिशोभवन् ॥४६४॥
 विमानस्योत्पत्ताकस्य परिष्कारेषु विम्बिताः । प्रजा राक्षोन्तिके रेजुरनुगन्तुमिबोधिताः ॥४६५॥ 465
 राक्षां वितीर्णस्कन्दानां मदल्लोलाः शिरोरुहाः । विमानस्थस्य नृपतेरवहंक्षामरभिवम् ॥४६६॥
 पश्यन्तीं पथिमां सेवां सैन्यानां नृपतिविद्या । अस्ताभिलाषिणि दिने प्रपेदे पितृकामनम् ॥४६७॥
 पुस्त्यजाम्बुतवात्सल्याद्यहा केनापि हेतुना । सा बभूव क्षणे तस्मिन्स्ननवालोकोत्सुका ॥४६८॥
 जानन्ती पवनोद्भूतं रजः सेनासमुत्थितम् । अकितोत्कण्ठिता सामूत्कलशागमनांशवा ॥४६९॥
 तस्मिन्क्षणे जनाः केचिदावाता नगराध्वना । अङ्ग किं कलशः प्राप्त इति पृष्टास्तया स्वयम् ॥४७०॥ 470
 स तु पुनः क्षणे तस्मिन्विद्याधुर्मातुरन्तिकम् । दत्त्वा विभीषिकास्तास्ता निरुद्धो द्वैधकारिभिः ॥४७१॥
 ततो गृहीतनैराहवा राक्षी पुष्पावलोकने । सा पार्श्वयित्वा वैतस्तं वारि श्लोकमथापठत् ॥४७२॥
 वैतस्तेन तु तोयेन उठरस्थेन ये मृताः । मोक्षं गच्छन्त्यसंदहं ते वया ब्रह्मवादिनः ॥४७३॥
 उपनीतं वितस्ताम्बु पीत्वोपस्पृह्य प्राय सा । एवं शशाप पिभुनास्मेहसंक्षयकारिणः ॥४७४॥
 जनितं प्राणद्वैरं वैः पुत्रेण सहावयोः । सान्द्रवानां क्षयस्तेषां भूयात्परिमितैर्दिनैः ॥४७५॥ 475
 तस्यास्तेनोपनमायाः शापेनाव्यभिचारिणा । क्षिप्रमेव अयानन्दजिन्दुशजादयो मृताः ॥४७६॥
 अके हलधरामस्यजातकौलीनशान्तये । परलोकं पणीकृत्य युक्त्या च शापयं सती ॥४७७॥
 एवं त्रिभुवशीलस्य संप्रकाश्य भुविस्मिता । कर्णीरथाददाज्जम्पां ज्वलिते जातवेदसि ॥४७८॥
 अजायत नभो बह्निज्वालावलयमालितम् । तदागमोत्सवे दत्तसिन्दूरमिष निर्जरैः ॥४७९॥
 साक्रन्दैर्न घटस्कारी दुःखोत्प्रेमं बोधमलः । परमालेख्यलिखित इव जप्ते शिखी जपैः ॥४८०॥ 480
 गङ्गाधरश्चक्रिबुद्धौ युग्यवाह्य दण्डकः । तानुहा नोनिका बल्गा चेति दास्यस्तदान्बधुः ॥४८१॥
 बप्पटोद्भटयोः कुन्वी सेनटक्षेमटाबुधौ । भूपालवत्सभावास्तां वैराग्याद्विजयेश्वरे ॥४८२॥
 भावा यन्मनिसर्गभङ्गुरतरास्तिष्ठन्ति मैत्रे चिरं चेतःकायघटस्य तस्य घटते दीर्घोद्यमेको गुणः ।
 यत्तस्मिन्निहितप्रकटि न गलत्यावाति न म्लावतां धत्ते नापचयं यमकृतवचो गीर्वाणगङ्गापथः ॥४८३॥
 एकवष्टिमतिक्रम्य वर्षान्भूपतिराधुषः । सपत्नीकः पुरारातिगौरीसायुज्यमासदत् ॥४८४॥

४५९. ^१) A₂ gloss विषय. ४६१. ^१) जरिय supplied by A₂ in space left by A₁.—^२) A₂ gloss आत्मा गृहीता लता वया.—
^३) A₂ gloss दास्यस्य. ४६६. ^१) A₂ gloss वितीर्णाः इत्या स्थान्ताः पुष्पाविलसि शिविकाप्राप्तार्थं वैः तेषां. ४६७. ^१) Thus corr.
 by A₂ from A₁ पश्यन्त्यपथि. ४६९. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ नमाशवा. ४६९. ^१) A₂ gloss चेतोके कायघटे
 वीर इति प्रसिद्धे.

- 485 अथास्थीनि समादाय वनुर्ये दिवसे तयोः । पुत्रास्तन्वज्जराजस्य सर्वे गङ्गां प्रतस्थिरे ॥४८५॥
 पैतामहेन कोशेन परिवारेण चान्वितः । पित्रा विरोधं जगद् हर्षस्तु विजयेश्वरे ॥४८६॥
 आये पिता पुरवरे' पिता श्रीविजयेश्वरे । तस्मिन्पुत्रस्तु तत्रासीत्पिता तु नगरान्तिके ॥४८७॥
 ततोतिव्यथिनं पुत्रं हरिद्रो नीतिमान्पिता । अभ्यर्थ्यानर्थभीतश्च संधिं दूतैरवाचत ॥४८८॥
 स तैरसकृदायातैरुत्सिक्तो युक्तवारिभिः । राजपुत्रः समं पित्रा संधिं निन्ये कथंचन ॥४८९॥
- 490 रक्षां पैतामहे कोशे शरीरे चात्मजन्मने । प्रतिभुभाव जनकः कृतप्रत्यहवेतनः ॥४९०॥
 नृपतेः पुत्रमानेन विज्ञातो विजयेश्वरम् । दृष्टिः द्रुष्टैर्गृहेर्दग्धा भुतिश्च जनगर्हया ॥४९१॥
 स पीतकोशः संगृह्य तत्रयं प्राविशत्पुरम् । कोशं चास्यापयन्मुद्रां दत्त्वा तदभिधाङ्गिताम् ॥४९२॥
 अत्रान्तरे तस्य राज्ञो धार्मिकी धीरजायत । दारिद्र्यच्छेदिनी धर्म्या धनकुद्धिश्च सर्वतः ॥४९३॥
 तनयो नयनाख्यस्य कल्पः सेल्यपुरौकसः । कुटुम्बिनो जट्यकाख्यः क्रमाश्रमरत्नामगान् ॥४९४॥
- 495 स्थलोत्पत्तिः स दिग्देशविक्रीताक्षो वणिज्यया । संभृतार्थः शनैर्लुब्धो धनेशसर्पितां दधे' ॥४९५॥
 सार्धं कोशं लब्ध्वा स नित्यं दीक्षारराशिभिः । पूरितायाः क्षितेः पृष्ठे बहून्मीहीनवापयत् ॥४९६॥
 दीक्षारन्यसनं भृत्यैः कारयित्वा प्रतिक्षपम् । बहवो मेदभीतेन तेन गूढं निपातिताः ॥४९७॥
 स भाङ्गिलं लम्पुमिच्छन्वलेकस्मात्पलायिते । द्राक्षालतानिरुद्धाधो हतः केनापि पत्निना ॥४९८॥
 तदीयेनोपलभ्येन धनेन बद्धधातलान् । पर्याप्तेनात्यजराजा वावदायुर्दरिद्रताम् ॥४९९॥
- 500 समृद्धं क्षाल्यमानेषु तदीक्षारैश्चर्हिनाम् । कलुषाग्भा बहून्मासान्वितस्ता समपद्यत ॥५००॥
 हानोपभोगरहिताः काले क्लेशेन भूयसा । अभ्यर्थमर्थान्नक्षन्ति सिद्धं लुब्धा महाशयाः ॥५०१॥
 प्राणान्धारयते निषीय मरुतः शोते तमोन्धे बिले संभोगे परदत्तामिच्छति पटं नमस्त्वपाशान्तये ।
 विस्तार्येति कदर्यतामहिरवत्यभ्यस्य देतोर्निधीन्नान्यः कोपि परं परोपकृतिषु प्रीढोस्ति लुब्धं विना ॥५०२॥
 अन्धैश्च बहुभिर्मोर्निषाः सिन्धुमिवाविशन् । नानार्थसंपदस्तां भाग्यभाजं महीभुजम् ॥५०३॥
 अर्था भाग्योदये जन्तुं विशन्ति शतशः स्वयम् । दिग्भ्योभ्युपेत्य सर्वभ्यः सायं तदभिवाण्डजाः ॥५०४॥
 क्षोतांसि प्रबलत्वमेव बद्धधां मूलेषु पुण्यन्त्यधो व्योस्रोम्भः पतति त्यजन्ति हरितो वारि प्रणालीमुखैः ।
- 505 इत्थं भुष्कसरः पयोदसमये संपूर्यते सर्वतो भाग्यानामुदये विशन्ति शतशो ह्रैर्न कैः संपदः ॥५०५॥
 जनरक्षणदाक्षिण्ये ततः पितुरिवान्वहम् । कुशला कलदास्यासीत्पुण्योदयैर्मतिः ॥५०६॥
 स्वयं वणिगिवार्यानां गणनाकुशलोपि सः । विवेका सत्प्रयत्यागे मुक्तहस्तः सदाभवत् ॥५०७॥
 उपस्थितौ भाविनौ च पश्यन्नायम्ययौ स्वयम् । अन्तिकाजात्यजर्ज्वलटिकादि नियोगिवत् ॥५०८॥
 तस्य स्वरूपमूल्येन रत्नादि क्रीणतः स्वयम् । नाशकन्वञ्चनां कर्तुं केपि विक्रयकारिणः ॥५०९॥
- 510 त्रिषर्गं सेवमानः स विभज्य समयं सुखी । मध्याह्नादूर्ध्वमभवदहयः सर्वकारिणाम् ॥५१०॥
 तस्य स्वेषां परेषां च कृत्यमन्विष्यतश्चरैः । अज्ञातः स्वप्रवृत्तान्तः प्रजानामभवद्यदि ॥५११॥

४८५. ४) Thus emended with G; A पुत्रवरे. ४९५. १) दस्य supplied by A₂ in space left by A₁.—2) Thus corr. by A₂ from A₁ पैतामगात्. ५००. १) Emended; A तदीना. ५०३. १) Thus corr. by A₂ from A₁ 'स्तास्त. ५०६. १) ततः supplied by A₂ in space left by A₁.—2) Thus corr. by A₂ from A₁ 'वाञ्छिकात्.

स्ववेदमेव गृहस्वस्य ध्यायतथास्व मण्डलम् । जनो जनपदे जातु न कथिर्न्यमस्पृशत् ॥५१९॥
 कौलीनचकितो राजा कुर्वन्कण्टकशोधनम् । प्रकटं नास्वजगदं वीरेभ्योपि स जातु चित् ॥५२०॥
 न तस्यार्थः कोपि नष्टो मन्त्रिणो बभूवोजयन् । मन्त्रिणां च पुनश्चक्रे नष्टस्यार्थस्य योजनम् ॥५२१॥
 विवाहयज्ञवाचादिमहोत्सवशताकुलः । नित्यमहष्टो निर्देग्यस्तत्राज्ये दृष्टो जनः ॥५२२॥ 515
 तेन नीतिविदाक्रान्ताः शमाभुजः क्षित्वनन्तराः । आहाराचरणेष्वासंस्तद्व्यस्तान्विनाक्षमाः ॥५२३॥
 तन्त्रङ्गस्थस्थङ्गनादींस्त्रीनायातान्दिगन्तरात् । व्यधितैकानुजान्महामुखान्गुह्यजावपि ॥५२४॥
 अशीणयज्ञधुभृत्यान्त भव्याभिर्बिभूतिभिः । कलाभिरमृताश्रमिः सोमः स्वरपितृनिव ॥५२५॥ पुग्मम् ॥
 अवाप्रपरिपाकोपि दौःशील्येन न भूपतिः । कुदैशिकोपदिष्टेन दुष्टाचारेण योजितः ॥५२६॥
 टक्केन बुद्धियाख्येन कन्यकाः समुपाहताः । क्रीतास्तस्य तुष्टक्रेभ्यो नानादिवेशसंभवाः ॥५२७॥ 520
 स ताभिः परदारैश्च रूपलोभादुपाहतेः । अवरोधपुरंधीणां हासप्रतिमहीकयत् ॥५२८॥
 बह्वीः कामयमानस्य बोधितः प्रतिवासरम् । मत्स्ययूपादिभिर्वृष्यैर्नास्य पुष्टिरहीयत ॥५२९॥
 महासमयपूजाद्य व्ययः स गुरुभिः समम् । महाचक्रणामाहारं नीतिमुत्सृज्य चाकरोत् ॥५३०॥
 एवं शबलकृत्येन पुरं तेन नदीकृतम् । निर्देग्ये विजयक्षेत्रे शिलावेशम न भूलिनः ॥५३१॥
 विजयेशशिलावेशममौलावातपवारणम् । नृपोम्बरशिरभुम्बि जाम्बूनदमयं व्यधात् ॥५३२॥ 525
 व्ययस्थितिं चानपायां व्यधत् त्रिपुरेश्वरे । पिनाकिनश्च मासादं स स्वर्णमलसारकम् ॥५३३॥
 ततः सत्कर्मकुशलधकार कलशेश्वरम् । निःसंख्यशटकषटीपटलकुशिलागृहम् ॥५३४॥
 कलशेशोपरि कञ्चं चिकीर्षोः काञ्चनाम्बितम् । तुरुष्कदेशजः शिल्पी राजोभ्यर्णमुपाययौ ॥५३५॥
 सहस्रैर्भूरिभिर्हस्तैश्चक्रसिद्धिं वदन्कलाम् । स छादयन्निजां तावे काञ्चनारोपणं विदन् ॥५३६॥
 कानिचिद्विसान्वासीत्पामुवचुपसत्क्रियाम् । तनोतितीक्ष्णप्रज्ञेन ज्ञानकाख्येन मन्त्रिणा ॥५३७॥ 530
 अभ्यूष्य शिक्षितकलो विलक्षोणाद्यथागतम् । तच्च कञ्चं ययौ सिद्धिमत्यल्पैरेव काञ्चनैः ॥५३८॥
 अनन्तेशाभिधं बाणलिङ्गमन्याध भूपतिः । प्रतिष्ठा विविधाधके स शक्राधिकवैभवः ॥५३९॥
 नृपे सङ्गजपालाख्ये शान्तिं यातेभ्यविच्यत । ततः संध्यामपालाख्यो राजपुर्यां तदात्मजः ॥५४०॥
 राज्यं जिहीर्षुर्बालस्य पितृयस्तस्य भूपतेः । भेजे मदनपालाख्यो बलीयानुद्यमं मदात् ॥५४१॥
 तद्गयाच्छरणं प्रायाश्चुपं साहायकारिणी । स्वसा संध्यामपालस्य जस्तराजश्च ठक्कुरः ॥५४२॥ 535
 कृतेप्रसादो नृपतिः साहायककृते हदौ । तयोः पथाज्जयानन्दं भूरिर्बिज्जादिभिः समम् ॥५४३॥
 तच्च विद्वाधितामित्रः स स्फूर्जन्क्रान्तमण्डलः । संध्यामपालामास्थानां कार्कान्ते शङ्कुतां ययौ ॥५४४॥
 काकुन्तो गमनं तस्य दत्त्वा तास्ता विभीषिकाः । ते वासमैच्छन्नाधानु स वीरो न त्वकम्पत ॥५४५॥
 मतिं राजपुरीयाणामसावेतामदादिति । शङ्कुमानेन तेनाथ विज्जे मन्युरुपाहतः ॥५४६॥

५१९. ¹) Thus corr. by A₁ from जनेः. ५२०. ¹) Doubtful; thus A. ५२८. ¹) न. supplied by A₂ in space left by A₁. ५२९. ¹) Thus A₂; A₁ तुरुष्केन. ५२२. ¹) A₂ gloss वृष्णैः काञ्चीकरवै. A₂ quotes: इत्येकस्मिन्परी पारिवर्तयते हि कुलं नामवाचकम् । नर्देवित्वा पारिवर्तयतेत्यर्थोक्तः । योजयेत्सर्वयोक्तुं सप्तकमुक्तमित् ॥. ५२४. ¹) न supplied by A₂ in space left by A₁. ५३३. ¹) A₂ gloss राजविद् इति नाचवा. ५३५. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ संध्यामराजस्य. ५३९. ¹) A₂ gloss जयानन्दः. Thus emended with G sec. manu; A संध्याम.

- 540 तेस्तत्र दत्तद्विगैः प्रार्थितोय महामतिः । रक्षापदेशास्त्वं सैव्यं स्थापयित्वा न्यवर्तत ॥५४०॥
 एवं राजपुरीं तस्मिन्स्वीकृत्यान्तिकमागते । तुतोष कार्यमर्मज्ञः प्राज्ञः कलशभूपतिः ॥५४१॥
 क्रमाद्राजायमानेषु विज्जादिष्वथ पस्पृशे । आभयेन जयानन्दो देवात्प्रमथहेतुना ॥५४२॥
 स्वास्थ्यवार्तोपलम्भाय भूपतिं गृहमागतम् । वाच्यमस्ति रहः किञ्चिदित्यूचे स कथान्तरे ॥५४३॥
 निर्यतेष्वथ सर्वेषु किञ्चिद्वैवावधीयता । तदा ताम्बूलनित्यक्षाय्याजद्विज्जो विनिर्ययौ ॥५४४॥
- 545 आग्नेनोक्तोपि निर्गच्छन्किं प्रयासीति भूभुजा । मन्त्रिणा चैत्य स प्राज्ञो बहिरेव व्यलम्बत ॥५४५॥
 जयानन्दोभ्यधाद्रूपमुक्ता राजपुरीकथाम् । व्यक्तं नास्त्येव ते राज्यं विज्जे वृद्धिमुपागते ॥५४६॥
 आदीयमानाद्विज्जेन कार्येभ्यो वेतनादपि । दर्शयामास गणनां बहुमूल्यां महीभुजे ॥५४७॥
 प्राप्तः कलुषतां राजा प्रयातः स्वगृहांस्ततः । याचितो गमनानुज्ञां विज्जेनेज्जितवेदिना ॥५४८॥
 निषेधसिद्धिं दाक्षिण्यलेशाग्निर्बन्धकारिणः । तस्यानुज्ञां ददौ गन्तुं सान्तस्तोषो महीपतिः ॥५४९॥
- 550 लब्धदेशो गृहान्गत्वा सर्वोपकरणैः समम् । प्रस्थाप्य सोपतो भ्रातृनामृदुं नृपतिं ययौ ॥५५०॥
 राजधर्मगभीरत्वंकूरयोः स्वामिभृत्ययोः । काञ्चिदिव क्षणे तस्मिन्नेष्टभूरद्रुतावहा ॥५५१॥
 न यत्प्रभुः प्रियं भृत्यं गमनास्त न्यवर्तयत् । उपातेभ्ये समन्वुध न यद्वृत्त्यः प्रिय प्रभुम् ॥५५२॥
 सहोत्थितेन कतिनित्पदानि सह भूभुजा । चिरं कृत्वा कथां नीचैर्हसन्विज्जो विनिर्ययौ ॥५५३॥
 जिन्दुराजं हलधरो मुमुर्षुर्दूषयन्वधा । तथा विज्जं जयानन्दः स व्यकारोपयत्पदात् ॥५५४॥
- 555 तद्वक्ष्यमीमांशेषां क्षमां कृत्वा गच्छन्निधीयताम् । इतार्थो विज्ज इत्युक्तिं नाग्रहीन्मन्त्रिणां नृपः ॥५५५॥
 निवर्तयिष्यति क्षमाभृच्चियतं गमनावमुम् । इत्याशयान्त्रगाद्विज्जं राजवज्रैर्जनोखिलः ॥५५६॥
 आत्कन्द शङ्कमानोस्याद्विज्जाद्राजा बलोजिमात् । तृणस्पन्देपि चकितो निर्भिन्नः पञ्च यामिनीः ॥५५७॥
 तस्मिन्भूरपुराद्यां निवृत्तेष्वनुगन्तृषु । निवृत्तशङ्कस्तां शङ्कां प्राबुधक्रे स मन्त्रिणाम् ॥५५८॥
 ते तदाकर्ण्य यं मन्त्रं विज्जार्यहरणेब्रुवन् । तस्याविधाने भूभर्तुरमन्यन्त नयज्ञताम् ॥५५९॥
- 560 विज्जादयस्तु निर्दोहा यं यं देशमशिभयन् । तत्र तत्रैव पूज्यत्वं रत्नानीव प्रपेक्षिरे ॥५६०॥
 विज्जोधिकं प्रवृद्धोपि दैवतस्येव भक्तिमान् । पद्मां कलशदेवस्य सत्यंकारः सदाभवत् ॥५६१॥
 एवं निर्वास्य विज्जादीनचिरावाप्तवैभवं । क्षिप्रं सूर्यमतीशापाञ्जयानन्दः क्षयं ययौ ॥५६२॥
 राज्ञो विरोधकृद्भक्तं शापस्याव्यभिचारिताम् । प्रमथं जिन्दुराजोपि तस्मिन्नेव क्षणे ययौ ॥५६३॥
 तेपि विज्जादयः क्षिप्रमचिरावाप्तसंपदः । प्रापुः शापोचितं सर्वं प्रमथं गौडमण्डले ॥५६४॥
- 565 आकस्मिकेण प्रमथे विज्जः प्रमथमाययौ । सुदीर्घबन्धनकेशं प्रापुस्तदनुजा अपि ॥५६५॥
 पलायितेषु कारायास्तेषु व्याघ्रेण पाजकः । हतस्तदनुजाः शेषा भुक्तकेशाः क्षयं ययुः ॥५६६॥
 द्वित्रास्तद्वैधकाराणां नानदयन्मदनादयः । अदीर्घैर्नैव कालेन गुरन्तैर्वैर्भविष्यते ॥५६७॥
 जयानन्दसहायोय तत्पुत्रान्परिपालयन् । सर्वाधिकारी भूयेन वामनाक्यो व्यधीयत ॥५६८॥

५५१. ^१) Thus corr. by later hand from A, राजव. ५५८. ^१) A, gloss कूरपु. ५५९. ^१) A, gloss आकस्मिके प्रमथे नारी-
 शेष इत्यर्थः. ५६१. ^१) Thus A₁; A₂ B G पाजकाः.—^२) Thus A₁; A₂ ततस्त. ५६३. ^१) Thus A₁; A₂ दिनास्त
 द्वय. —^२) Thus corr. by A₂ from A₁ --सैस्तैर्नैव.

यस्व तास्ता व्यवहतीर्नीतिस्माद्भुतावहाः । वर्णवन्ति बयोवृद्धा गोष्ठीव्यापि' भीमताम् ॥५६९॥
 सुमानवन्तिस्वाम्यादिभोग्यामाहृत्य लुब्धधीः । राजा कलशाग्राख्यं कर्मस्थानं विनिर्ममे ॥५७०॥ 570
 मन्त्रिणे भोजकायासौ धनोत्पादविदेव्यदात् । कौर्ववस्तो न पादामं जनरक्षणदक्षिणः ॥५७१॥
 मन्त्रिणो राजकलशापस्यान्यत्यन्तरङ्गताम् । लेभिरे स्माभुजः पार्श्वे प्रशस्तकलशावः ॥५७२॥
 सुताः स्वाच्छन्दाविबशाधौराः संधादिसंभवाः । युतया निदधिरे राजा निबद्धस्वाधिकारिणः ॥५७३॥
 पुनर्मदनपालेन क्रान्ते राजपुरीपतौ । साहायकाय व्यहजत्सेनान्वं बप्पटं नृपः ॥५७४॥
 प्रतापैर्भूपतेस्तेन भुत्वाशेनापि' निर्जितः । बद्धा मदमपालोपि कश्मीरान्वसंभवेशितः ॥५७५॥ 575
 भ्राता वराहदेवस्य कन्दर्पाख्यो महीभुजा । कृतो हाराधिपो वीरौ विदधे ह्यामरक्षयम् ॥५७६॥
 बभूव जिन्दुराजास्व शिक्षितो नयविक्रमौ । भूम्यनन्तरसामन्तमुकुटस्पृष्टशासनः ॥५७७॥
 स राजपुर्यादिजयी हारं परमकोपनः । क्षणे क्षणेत्यजराज्ञा प्रसाद्य माहितः स्वयम् ॥५७८॥
 मदनः क्षितिपालेन प्रापितः कम्पनेशताम् । लब्धप्रकर्षान्वोपादीन्हामरान्वबुशोवधीत् ॥५७९॥
 सेवावशीकृतः इवेनपालं स मगराधिपम् । यत्रे विजयसिंहाख्यं हताशेषमलिप्तुम् ॥५८०॥ 580
 कन्दर्पोदयसिंहाद्यैः प्रहिते लोहरे सकृत् । राजा भुवनराजस्य दूरं निःसारणं व्यधात् ॥५८१॥
 कीर्तिराजस्य तनयां स च नीलपुरप्रभोः । लब्ध्वा भुवनमत्याख्यां रिपोऽभिज्ञानमवोभवत् ॥५८२॥
 कार्यप्रतिग्रहे कर्तुं प्रवृत्तिं माहितोभवत् । इत्था विजयसिंहाद्यो नृपेण नगरेशताम् ॥५८३॥
 गुह्यात्मजः स मल्लोद्य तेन हारपतिः कृतः । राज्ञां मीलिमणिस्थाने स्वप्रतापमरोपयत् ॥५८४॥ युग्मम् ॥
 शौर्यं निष्परिवारस्य पार्थस्योत्तरंगोप्रहे । उरशासंभवेणे वा भुतं मल्लस्य मानिनः ॥५८५॥ 585
 पञ्चाशैस्सुरमैर्यत्स कृत्वा तीर्त्वा व्यपाहरत् । राज्ञं वाजिप्रजैः सार्धमभयालयस्य भूभुजः ॥५८६॥
 एवं वशीकृतभुवो भूपतेर्नयवेदिनः । सममेवाटभूपालात्त्रिपष्टेन्द्वेविशन्पुरम् ॥५८७॥
 कीर्तिन्यम्बपुराधीशश्चाप्येयो भूभूरासटः । तुक्कात्मजस्तु कलशो बल्लापुनरेधरः ॥५८८॥
 राजा संप्रामपालाख्यः स च राजपुरीपतिः । उत्कर्षो लोहरोर्बभूवैर्वशो मुहुरजो नृपः ॥५८९॥
 गाम्भीरसीहः कान्देशः काष्ठवाटपराधिपः । भीमानुत्तमराजोपि राजानमुपतस्थिरे ॥५९०॥ तिलकम् ॥ 590
 राजलोकः प्रवृद्धोपि घने जनपदेभवत् । दुर्लभ्यो वार्षिकसरित्पूरो वारिनिधाविष ॥५९१॥
 तस्मिन्क्षणे शिलीभूतवितस्तासलिते नृपैः । शीतक्षणेप्यसंक्षीणं क्षुल्लं तैरन्वभूवत् ॥५९२॥
 मनसापि हि भूपाला यत्ने किञ्चिद्विन्तयन् । प्राप्तेव पुरेपदयन्वामनेन तदाहतम् ॥५९३॥
 कौशलं मन्त्रिणस्तस्य रराजेतरदुर्लभम् । निमित्तं तदसंभ्रान्तो निस्वययोस्ववाहयत् ॥५९४॥
 पार्थिवेष्वथ यातेषु मल्ले कार्यपराकुले । क्षितिपालेन कन्दर्पो हारं स्वीकारितः पुनः ॥५९५॥ 595
 अभिमानधनो मन्त्री कृतारब्धिर्मिजैधनैः । दुर्गं स स्वापिकं नाम युक्तया तुर्धममहीन् ॥५९६॥
 स प्रविष्टोपि नगरं खिन्नः केनापि हेतुना । पार्थिवान्धर्ष्यमानोपि कार्यं नैवापहीयदा ॥५९७॥

५६९. ^१) यि supplied by A₂. ५७५. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'लेनाति'. ५७९. ^१) A₂ gloss मदनपाल. ५८०. ^१) स supplied by A₂. ५८९. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'कम्पपोन'. ५९२. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'क्षितिप्रायो'. ५९५. ^१) A₂ gloss अर्जुनरक्ष.—^२) A₂ gloss उररो विराड्भुज.—^३) Thus A₂; A₁ हृत्.

- तदा प्रज्ञास्तकलशो^१ नित्यं दूष्यं समाचरन् । तदुत्सिक्तोक्तिसंतप्रः संस्पृशन्नभिमानिताम् ॥५९८॥
 निजभ्रिवातिभूयस्या भूरीन्संगृह्य क्षत्रिणः । तत्पदे रजकलशं स्वभातरमकारयत् ॥५९९॥
 ६०० सोर्धैः कीर्तप्रयोप्यासीन्न कन्दर्पसमः कश्चित् । किं चित्रोल्लिखितः सिंहः सत्यसिंहक्रियां स्पृशेत् ॥६००॥
 ततः क्रमेण भूभर्त्रा भृत्वरत्नं कथयन् । राजस्थानाधिकारं स नगरे यादितः पुनः ॥६०१॥
 अतिताडनतथैरे विपक्षेय कृपाकुलः । त्यक्त्वा तमप्यधीकारं विषण्णो जाह्नवीमगात् ॥६०२॥
 पटान्तकृतसरोधस्ताडयित्वा करं प्रभोः । कोपाहेशान्तरे यातस्तं प्रत्यास्ते^२ स्म मन्यमान् ॥६०३॥
 अत्यन्तखेदितोप्यासीदानीतस्यान्तिकं पुनः । रथं हर्तुं नृपस्तस्य संनद्धो न तु जीवितम् ॥६०४॥
 ६०५ इत्थं पुरुषसिंहानां प्रौढदार्यो विसोढवान् । आरोहमवरोहं च सोन्तरङ्गः क्षमापतिः ॥६०५॥
 वषाङ्गगीतव्यसनं गर्तकीसंप्रदाहरः । देशान्तरोन्नितं राज्ञा देनैवेह प्रवर्तितम् ॥६०६॥
 ततो जयवनोपान्ते निरन्तरमहागृहम् । स्वनामाङ्कं पुरं कर्तुं प्रावर्तत किशांपतिः ॥६०७॥
 मठापहारप्रासादमहागृहपरंपराः । सत्तोयोपबनास्तत्र ययुः सिद्धिं सहस्रधा ॥६०८॥
 अन्नान्तरे राजसनुर्हर्षः सोत्कर्षपौरुषः । गुणैर्लेभे प्रकाशात्ममन्यभूपालदुर्लभैः ॥६०९॥
 ६१० सोशेषदेशभाषाज्ञः सर्वभाषासु सत्कविः । कृत्स्नविद्यानिधिः प्राप क्वातिं देशान्तरेऽपि ॥६१०॥
 तुभ्येन पित्रा संत्यक्त्वा जना नानादिगागताः । गुणशौर्योज्ज्वलास्तेन गृहीताः कृतवेतनाः ॥६११॥
 अपर्षामे पितृकृते वेतने व्ययशालिनः । एकाहान्नारितं तस्य भोजनं त्यागिनोभवत् ॥६१२॥
 पितरं गायन इव व्यक्तं गीतैः स रञ्जयन् । भर्तव्यभरणं चक्रे तद्वस्त्रैः पारितोषिकैः ॥६१३॥
 उद्रायति पुरस्तस्मिन्कदाचिदथ पार्थिवः । सभ्येषु प्रियमाणेषु दौष्टाद्योत्थाय निर्ययौ ॥६१४॥
 ६१५ तेन प्रसङ्गभङ्गेन जाततेजोवधः क्षुभीः । क्षुभ्यन्धैलक्ष्यकोपाभ्यां कुमारः क्षितिमैक्षत ॥६१५॥
 प्रभुर्धैतक्षान्तिः सुहृदतिशयः स्त्री परुषावस्तुतो गर्वोन्नतः परिजन उदात्तप्रतिषेधः ।
 इयान्सोढुं शक्यो ननु हृदयदाही परिकरो न तु भ्रोतावज्ञालुलितनयनान्तं परिभवन् ॥६१६॥
 पितुरेव तदा भृत्यो विश्वावह्नाभिधो विटः । शाधि राज्यं निहत्येनं नर्मणेवेत्युवाच तम् ॥६१७॥
 अधिक्षिपन्त तं रोषाच्चानेनोक्तमसांप्रतम् । इत्यासत्तेन हस्तता धम्मटेनाप्यकथ्यत ॥६१८॥
 अये भोगेच्छवच्छसाः कुमाराननुगाम्पितुः । केहं मदरयं स्वीकुरुर्वैद्या कामिसंलीरिव ॥६१९॥
 ६२० पुनः सभां संप्रविष्टस्तं पिता पर्यतोषयत् । प्रीतिदायैस्ततस्तैस्तैः साधुवादैश्च मानिनाम् ॥६२०॥
 अन्येषुस्तु पितुः पार्श्वेऽस्य भुक्त्वा स्वगृहान्गतः । अभ्येत्य विश्वावहेन तदेव जगदे रहः ॥६२१॥
 उपपन्नं तत्तदुक्त्वा तेनाभीक्ष्णं निषेधता । निर्बध्नपि हस्तेन सोऽथ कोपादताडयत् ॥६२२॥
 लग्नमिषातं रुधिरं वमन्तं प्राणवर्मना । तं वीक्ष्य सोभिजातोभूस्तदाक्षिण्यो नृपात्मजः ॥६२३॥
 भृत्यैः प्रक्षालयन्नं तस्यैवकपात्मनो भवेत् । उक्तेनापीति कथयन्स्मिन्त्वा वासांस्यदापयत् ॥६२४॥

५९८. ^१) Emended; A R G 'कलशं'. ६००. ^२) Thus A₁; A₂ नीत'.—^३) Thus corr. by later hand from A₁ कन्दर्पः समः.
 ६०२. ^१) जाह्नवी supplied by A₂ in space left by A₁. ६०३. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ प्रत्यास्ते. ६०४. ^१) Thus A₁; A₂ 'खेदितोप्यासीत्'. ६१३. ^१) Emended; A 'लीपको'. ६१५. ^१) Thus A₁; A₂ क्षुभ्यन्धै.—^२) Thus corr. by A₂ from A₁ कुमारः.
 ६१८. ^१) Emended; A धर्मटेना'. ६१९. ^१) Thus A₁; A₂ कामी स'.

अनिच्छोरपि तस्येच्छा दानात्तेनान्वसीयत । दुःशीलैर्नाम्बकामिन्याः स्मितमात्रादिव स्पृहा ॥६२५॥ 635
 अतकृत्कृतयवः स ततः कालेन भूयसा । तं प्रैरयत्तत्र कृत्ये मध्ये स्वीकृत्य धम्मटम् ॥६२६॥
 स रोहोद्वंसकम्पजन्मना पाप्मना भितः । समन्वय पितरं हन्तुं तीक्ष्णान्प्रायुक्त्वा सर्वतः ॥६२७॥
 शब्दस्त गोचरीभूतस्तेषां खेदलवस्तृशाम् । न धानितः सूनूना च वर्जिता न च तत्कथा ॥६२८॥
 आप्रतत्वं तीक्ष्णवर्गेयं प्रतिभेदभयाहते । तां विद्वशावह पन्थायु वार्ता राज्ञे न्यवेदयत् ॥६२९॥
 बुद्धाज्जाजपुत्रस्तत्तस्मिन्नहनि जातमीः । भोक्तुं नागार्षितुः पार्थमापि दूतैः कृतार्थनः ॥६३०॥ 630
 सोपि तस्मिन्ननायाते तत्रार्थे शान्तसंशयः । दिने तत्र मनस्तापासाभुक्त्वा सपरिच्छदः ॥६३१॥
 सभामृकस्य प्राप्तस्य प्राप्तदुःखं न्यवेदयत् । सुखिरं थक्कनस्याङ्के शिरो विन्यस्य सोरुदत् ॥६३२॥
 उक्त्वा च धम्मटोदन्नं बद्धां तस्य समर्पणम् । विधेहीत्यभ्यधात्वापि तं भङ्गीभणितिकमैः ॥६३३॥
 न कृताधिगमावातां कृत्यस्यास्वेत्युदीर्य तम् । अभापितां धातुरर्थे पुनस्तन्त्रङ्गनन्दनी ॥६३४॥
 त्वत्प्रसादबलाद्वाजपसत्राणदीक्षितौ । यात्रायां तत्प्रवेशार्थं व्यक्तद्वारं निशास्वपि ॥६३५॥ 635
 कथं नु वृद्धिबीपालं प्राप्ते प्राणात्ययक्षणे । निर्दोषो वा सदोषो वा ताभ्यां संत्यज्यतेनुजः ॥६३६॥ युगलकम् ॥
 स्वामिश्रोतापवादश्च भवेत्तद्रक्षणायुक्त्वम् । देशस्वार्गं तदुत्सृज्य शरणं नान्यदावयोः ॥६३७॥
 इत्यादि संभाष्य तयोः पादन्यस्तोतमाङ्गयोः । रुदित्वा गमनानुज्ञां कथंचित्पार्थिवो वदौ ॥६३८॥
 पाथि कश्चिदमुं हन्यान्मभीकृत्वेति धम्मटम् । तौ विनिर्जग्मतुर्देशात्ततः सखलत्राहणौ ॥६३९॥
 तन्वक्त्रजेषु यातेषु विविक्तीकृतमन्दिरः । सुतमासीत् नृपतिः सान्त्वयन्नदिमन्नमीत् ॥६४०॥ 640
 आसंसारं जगत्स्यस्मिन्सर्वतः ख्यातकीर्तिना । जनकैश्चैव अन्यस्यं ह्यग्निरुत्पाद्यते जनैः ॥६४१॥
 पुत्रं क्षीतांशुनेवात्रिं विग्रीपय्यातकीर्तिना । भवता तु सुपुत्रेण मां जानात्यखिलो जनः ॥६४२॥
 स त्वं गुणवतामभ्यो निरर्गलयशा भवन् । असाधुसेव्यमभ्यानं वद कस्माद्विवेचसे ॥६४३॥
 पैतामहं निजं चार्थं यच्च तुभ्यं समर्पयम् । तत्र हेतुमनाकार्थं नात्स्यां कर्तुमर्हसि ॥६४४॥
 रिक्तः स्वेभ्यः परेभ्यश्च प्राप्तोत्यभिभवं नृपः । इति निर्व्याय हि मया क्रियते कोशरक्षणम् ॥६४५॥ 645
 पुरप्रतिष्ठां निष्पाद्य क्षिप्रं राज्यपुरं त्वयि । वाराणस्यां गमिष्यामि नन्दिक्षेत्रं वा पुनः ॥६४६॥
 तद्वाज्यकोशयोः स्वामी जुभुवुर्न विराड्भान् । अतितात्पर्यतः कस्मादनार्योचितमीहसे ॥६४७॥
 संभाष्यते त्वयि न तद्यन्ममावेदितं खलैः । यथार्थकथनात्तस्मात्कौलीनं विमिश्रयताम् ॥६४८॥
 त्रिभुज्ये करोत्येष स्वकृतस्यापतिभवम् । केहादितीर्ष्यस्तद्वाजा साभिप्रायं वचोभ्यधात् ॥६४९॥
 अपलापवचोमात्रं निनीपुस्तस्य हेतुताम् । जनप्रत्यायने सोभूयस्मात्क्षान्तिसमुत्सुकः ॥६५०॥ 650
 हर्षस्तु साधुत्रादैस्तत्पितुः संपूज्य भाषितम् । वक्ष्याम्याममुल्ले तत्त्वमित्युक्त्वा निर्ययौ बहिः ॥६५१॥
 सामान्यप्रेरणदेषा विकीर्षाभूदिति ब्रुवन् । स पितृप्रहितं वृत्तं श्रितः स्वावसथं ययौ ॥६५२॥

६२५. ¹) Thus corr. by A, from A, दुःशीलान्ब^०. ६२६. ¹) र^० supplied by A₂. ६३०. ¹) Thus corr. by A₂ from A, "पुत्रस्तत्त^०". ६३१. ¹) A, तत्रार्थेऽशान्त^०. ६३३. ¹) Emended; A हम्मट्^०.—²) Emended; A बुद्धा. ६३४. ¹) A, gloss धम्म-टम्. ६३५. ¹) वावायां तत्प्रवेशा^० supplied by A₂ in space left by A₁. ६३९. ¹) Emended; हम्मट्^० supplied by A₂ in space left by A₁. ६४१. ¹) A, gloss पुत्रस्तत्. ६४४. ¹) A, gloss अनन्तदेवसम्बन्धिनं.—²) Emended with C; A समर्पयम्. ६४६. ¹) Thus R G C; A पुत्रः. ६५३. ¹) Emended; A सावसथं.

- दुतं म्लानाननं श्रीक्ष्य पाणिभ्यां ताडयञ्छिरः । हा पुत्रेति वदन्नाजा तस्यास्कन्दमहापयत् ॥६५३॥
 हनेस्मिन्स्वशिरविहन्वामिति प्रोक्तवतः प्रभोः । विदेशाद्वैद्यित्वैव तस्युस्तद्देहम शालिणः ॥६५४॥
 655 तीक्ष्णास्तु पिहितहाराः परिवार्य नृपात्मजम् । ऊचुः सुपक्षां वाचमेवं निधितमृत्ववः ॥६५५॥
 अस्मान्पुणी प्रमादी च विरुद्धं कथं कारयन् । चातयित्वा दुराचार क जीवन्स्थातुमिच्छसि ॥६५६॥
 रक्षिष्यति क्षुतं स त्वां स पिता रक्षितस्त्वया । ज्ञातेयं युवयोरस्ति वयमेव हताः पुनः ॥६५७॥
 युध्यस्व मध्यगोस्माकं त्वां विहन्वोन्वया वयम् । एवं सर्वप्रकारं ते व्यक्तं नास्त्येव जीवितम् ॥६५८॥
 तां वार्तां भूपतेः श्रुत्वा व्याकुलस्याधतः स्थितः । हर्षान्तिकं दण्डकाख्यः प्रायोजिजमहत्तरः ॥६५९॥
 660 तीक्ष्णैर्निजतया हस्तप्रवेशः स नृपात्मजम् । प्रहृत्योवाच मतिमानेवं सर्वान्विमोहयन् ॥६६०॥
 क्षत्रियापुत्र जीवित्वा कल्पानल्पेतरानपि । कारणैरपि गन्तव्यं नियमावियतेर्वशम् ॥६६१॥
 तदेतस्मिन्समासत्रे मरणेव्यभिचारिणि । यदर्थं गृह्यते शास्त्रं स मानः पालयतां त्वया ॥६६२॥
 कृतभुतः खयातयशा युवा क्षक्षत्रियो भवान् । तदाहवत्तिलम्बेन कार्यं किमिह पश्यसि ॥६६३॥
 पतेषु क्षुसहायेषु मयि चापेसरेषुना । विपत्तिर्निजयो चापि प्रतापिस्तव शोभते ॥६६४॥
 665 खलिष्ठ नखकेशादियोजनं कारय क्षुतम् । वीरपङ्कं बधानापि स्वःस्त्रीपरिणयकजम् ॥६६५॥
 इत्युक्त्वा क्षुरकर्मायं राजपुत्रं सनापितम् । पावेष्टायत्पुण्यमानस्तीक्ष्णैराभ्यन्तरं गृहम् ॥६६६॥
 न्यस्तासिधेनुर्हर्षेण हस्तमम्पः क्षणात्स्वयम् । पश्चात्प्रविश्य तद्देहम नके सुनिहितार्गलम् ॥६६७॥
 ततः स राजस्थानीयं तमारादव्रवीद्वचः । रक्षितो राजपुत्रोयं क्रियतां स्त्रोचितं स्वया ॥६६८॥
 भुनक्तुमिहभिमोक्षधिभिर्बिरोधिजातं बलैः प्रहरणप्रभवं तनुवैः ।
 निर्वाप्यते प्रतिभयं पृथिवीपतीनां सार्वत्रिकं तु रभसाङ्गुवि बुद्धिवृद्धैः ॥६६९॥
 670 नदन्तस्तुमुलं योधास्ततो राजगुतास्पदे । आरोहुमाययुर्वप्रहर्ष्यादि प्रविशेक्षत्रः ॥६७०॥
 तीक्ष्णाः हृद्धारगृहस्थितं त्यक्त्वा नृपात्मजम् । यावन्निर्गन्तुनिच्छन्ति हन्यमाना युयुत्सवः ॥६७१॥
 द्वित्राः प्रसङ्गसांनिध्यान्मध्यपातं समाभिताः । तावद्भिर्निर्ययुर्वीरा निद्रोहा अभिमानिनः ॥६७२॥
 ते निर्पाताः सूर्यमतीगौरीशाभयिणो गृहान् । सदाशिवान्तिकं प्रापुर्मन्तो युधि विरोधिनः ॥६७३॥
 रक्ष्यमाणोपि भूमर्तुर्गिरा ज्ञातेयशालिनः । राजज्ञानिर्हृतस्तेषु प्रथमं सहजाभिधः ॥६७४॥
 675 द्विजस्तिष्ठ्याभिधो वीरः पण्डितः सौर्यमण्डितः । रामदेवश्च 'केशी' च कर्णाटोरिभटैर्हतः ॥६७५॥
 केचित्त्यजन्तः शस्त्राणि स्वं प्रन्तः केपि च स्वयम् । तेभिरे वधबन्धादि पायाः कापुरुषोचितम् ॥६७६॥
 सितवस्त्रां सहस्यस्य चतुःषष्ठे स वस्त्रे । धैरं नीत्वा पितापुत्रौ विप्रवः कारितो विटैः ॥६७७॥
 हृदयागासक्तिः प्रिययुवतिसंघेरणवचः खलासङ्गः पूर्वप्रणयपरिहारो जनयितुः ।
 अमात्येन आश्रा सममपरमाश्राय कलहः कुमारानां बुद्धिं पितरि विपरीतां प्रतनुने ॥६७८॥
 एवं स खलसंगत्या कुमारो लब्धलाघवः । बन्धं कारागृहे प्रापदसुखानि सुखोचितः ॥६७९॥

६५९. ¹) A, gloss स्वकीया एव पूर्वं राजबन्धं प्रति प्रोत्साहिताः. ६६१. ¹) A, gloss कारणाणि ब्रह्मादीनि पश्य. ६६७. ¹) Fol. 166 of A ends with पश्चात्; fol. 167 which ended with verse 688, is now lost. ६७५. ¹) Thus B; G केसाय.

राक्षी भुवनमस्यस्मिन्बद्धे माध्यस्थ्यसंविदि । स्थापिता मानिनी कण्ठच्छेदं कृत्वा जहावसन् ॥६८०॥ 680
 रक्षिणो मन्त्रिणामाप्तास्तस्य विन्यस्य भूपतिः । प्राहिणोदुनिताम्भोगान्छतस्नेहाहिने दिने ॥६८१॥
 चक्रिकायामशक्तोयमिति सन्नित्य भूभुजा । भृत्यः प्रयागनामास्य निजः पार्श्वे चारितः ॥६८२॥
 नोनको हर्षमुद्दिश्य स्वेनान्यैश्च महीभुजम् । जीवितं लोचने वास्य कृष्वेतमित्यभाषत ॥६८३॥
 नृपः स वीलवैकल्ये पशुतुल्ये द्विष्यं त्यजन् । रिपोदिच तनूजस्य चकमे कतिचित्पिषाः ॥६८४॥
 तावु भभुरवास्तभ्यमवाप्य सुगलाभिधा । बभूव तुक्कभूर्भनृवप्त्री मर्तव्यार्थिनी ॥६८५॥ 685
 संमन्य नोनकः सा च ह्रीं सूदावशान्तरे । रसं प्रदानुं हर्षस्य पापं प्रैरयतां ततः ॥६८६॥
 अन्यसूदमुखाहातीं प्रयागस्तामवापवान् । प्रभुं तदाप्यमावाचपरिहारमकारयत् ॥६८७॥
 तेनाज्ञेन परीक्षार्थं दापितेनापजीवितौ । हर्षः आनौ निश्चम्बाभूषिराशो निजजीविते ॥६८८॥
 प्रयुक्तिं गूढवण्डस्य पितुरेव स तां विदन् । ततः सर्वाणि भोज्यानि स्पृष्ट्वैवौज्जीहिने दिने ॥६८९॥
 प्रयागोपदतेनासीत्परं बाह्येन सर्वदा । भोज्येन येन केनापि कुर्वन्जीवितधारणम् ॥६९०॥ 690
 अन्नस्याभोजनं भुत्वा राजा सुदैर्निवेदितम् । ततः प्रयागमानीय तत्र प्रपन्नं कारणम् ॥६९१॥
 प्रयोजकौ च सुदौ च सोपलभ्य न्यवेदयत् । रसार्पणकथां कृत्वा तज्ज्ञानं च स्वयं प्रभोः ॥६९२॥
 अथान्येष्वपि सुतेषु पित्रा दत्तेषु शङ्कितः । राजसूनुर्न बुभुजे प्रयागोपदतं विना ॥६९३॥
 स सर्वेषु विद्वजेषु यद्यत्तत्वात्प्राहयत् । मेने तत्तद्दिनं लब्धं शेषेष्वास्थापराकुलः ॥६९४॥
 अत्रान्तरे समुद्रभूतकस्माद्याशसूचकः । अदृष्टपूर्वो भूभर्तुः सदानारविपर्ययः ॥६९५॥ 695
 उत्पाद्य तान्नस्वाम्याख्यं पूर्वं तान्नमयं रविम् । स रीतिप्रतिमाः स्वैरं विहारेभ्योप्यपाहरत् ॥६९६॥
 धनानि निरपस्यानामाहर्तुं व्यवसायिना । न्यवार्यतार्यमर्यादां क्रीर्याक्रान्तेन भूभुजा ॥६९७॥
 ततोतिशापसंतापयञ्जकेनाञ्जसाभवत् । अतिसंभोगजातेन धातुज्ञेन्येन सोदितः ॥६९८॥
 कुम्भप्रतिष्ठासंभारं चिकीर्षोर्हरमन्दिरे । तस्यापतन्महाकालकुम्भे नासापुटादसृक् ॥६९९॥
 आकस्मिकं दुर्निमित्तं तत्प्रतीकारसंविदा । न मनागप्यगाच्छान्तिं प्रवृद्धिं प्रत्युताययौ ॥७००॥ 700
 अन्नक्षुत्यनुबन्धेन तेन रक्तपित्तसौष्ठवः । शनैः शय्याप्रणयितामन्तः स प्रस्थपद्यत ॥७०१॥
 बलमांसकृतसैण्यमभिमान्याशुपद्रवैः । कलाशेषेण शशिना तद्वपुः साम्बमाययौ ॥७०२॥
 राज्यं स दिव्यहर्षार्थं दद्यामास्यान्पराकुलान् । ततोभिषेकमौत्कर्षमानिन्ये लोहराचलात् ॥७०३॥
 उवाचवास्तेन सर्वे सविभक्ता मुमुर्षुणा । परमीर्याविधेयेन न भुञ्जान्तवभूजनः ॥७०४॥
 कृत्वा धनार्पणं कुर्यां देशादस्य प्रवासनम् । इत्युक्त्वा हर्षमानेतुं तेनापार्थ्यन्त मन्त्रिणः ॥७०५॥ 705
 ते तु गोमृन्नित्रार्याणां ह्यकुराज्जोहराभितान् । विन्यस्य रक्षिभावे तमुत्कर्षाय न्यवेदयन् ॥७०६॥
 स नाद्यमण्डपात्तेन निष्कृष्टः क्षामविपदः । निवेशितश्चतुःस्तम्भे बद्धा बान्धववर्जितः ॥७०७॥
 अथोज्जिगमिषून्प्राणाग्निःसामर्थ्यो विदसृपः । मुमुर्षुरभक्तरीर्यप्रस्थानाय कृतस्वरः ॥७०८॥

६८०. ^१) Thus R G *so. manu*; C G *prima manu* माध्यस्थ्य°. ६८५. ^१) Emended; G R "भुवनं नृपभूतार्थिनी"; C "भुवनं नृपभूतार्थिनी". ६८६. ^१) Thus G C; R रसे. ६८६. ^१) Thus emended with C; A B G तेनाज्ञेन. ७०१. ^१) Emended; A अशु. ७०६. ^१) Emended with C; A गोमृन्नि. ७०६. ^१) Emended with C; A अथोज्जिग.

- स जानन्दैवतक्रोधं ताम्रस्वामिनिपादनात् । हयैष शरणं कर्तुं मार्ताण्डं प्राणलब्धये ॥७०९॥
- 710 संत्यज्य विजयक्षेत्रमत एकापवर्गदम् । महीश्वरोपि प्रययौ तत्र नासवशंवदः ॥७१०॥
- अधीकारप्राप्त्या तृणमिव विद्वन्विश्वमखिलं नियोगी जातार्तिर्नमति गृहशसीरपि रुदन् ।
नदन्मूर्खो ज्ञानी बहुदुरूपदेशाधिगमतः करोति प्राणान्तं शिशुरिव च किं किं न विगुणम् ॥७११॥
- तादृश्या कृपणप्रायसेष्यया कैव्यसंविदा । गुरुपदेशार्हकारस्तस्य हास्यत्वमाययौ ॥७१२॥
- भुक्तायां मार्गशीर्षस्य तृतीयस्यां निशामुखे । तलादेवाभितो युर्यं भूभृन्मर्तुं निमिर्ययौ ॥७१३॥
- स भेरीतूर्यनिर्घोषैर्जनाक्रन्दं तिरोदधत् । सामास्यान्तःपुरो नौभिः प्रतस्थे जलवर्त्मना ॥७१४॥
- 715 यामशेषे दिनेन्यस्मिन्प्राप्तस्य चरणान्तिके । मार्ताण्डस्य स्वजीवाप्त्यै सौवर्णीं प्रतिमां व्यधात् ॥७१५॥
- भृत्यैरगणिताज्ञस्य दिदृक्षोज्यैष्ठमात्मजम् । औत्सुक्येनारतिस्तस्य व्यथितस्याधिकाभवत् ॥७१६॥
- बहिर्हर्षकृतं गीतं गायनानां स गायताम् । विवृतद्वारविश्वरः भृणोति स्म विनिःश्वसन् ॥७१७॥
- प्राणावसानसमये परिसंकुचन्ती स्वप्नप्रसङ्ग इव धावनशक्तिराज्ञा ।
प्राचुर्यदा खलु रुजो मरणोद्भवाया मर्मव्यथां प्रक्षयते पृथिवीपतीनाम् ॥७१८॥
- प्रजान्येष्टं तनुजं च संविभक्तं कृतार्थनः । उत्क्रवं पादयजिज्ञासां बद्धजिह्वोभवत्ततः ॥७१९॥
- 720 अव्यक्तं वदतो हर्ष इति वाचं पुनः पुनः । निह्नीतुं नोनको भावं तस्यादर्शमण्डौक्यत् ॥७२०॥
- स तन्निवार्य विहसन्वद्रीष्टः कम्पयजिहारः । जपन्किमपि सार्धं द्वे बद्धवागभवद्विने ॥७२१॥
- आसन्नप्राणनिर्याणः संशयाह्वय मन्त्रिणः । ततः स्वं तैरसंभूदैर्मार्ताण्डादमनाययत् ॥७२२॥
- वर्षनिकावपञ्चाशजुक्तवान्त सितेहनि । मार्गस्य गच्छवष्टेष्टे षष्ठ्यां निष्ठामयासदत् ॥७२३॥
- सप्त मम्मनिकामुख्या देव्यः परिणयादताः । अवरुद्रापि जयमत्यभिधाना तमन्वगुः ॥७२४॥
- 725 प्रसादवित्तया तस्य पुनः कट्याभिधानया । अवरुद्रिकया कृत्वा स्त्रीजातिरपवित्रिता ॥७२५॥
- सर्वावरोधमाधान्यप्रदानं नास्मरद्यदि । मा स्मार्थीनाम भर्तुस्तदनुशाभिजनोद्भवा ॥७२६॥
- संभित्व विजयक्षेत्रं क्रमाङ्गामनियोगिनः । भेजे यस्त्ववरुद्रात्वमतो दुःखाकरोति नः ॥७२७॥
- भूषालभोग्यं स्ववपुः सा भोगाभ्यासभासुरम् । निनाय याम्यभोग्यत्वं धिक्कुरीर्नीचचेतसः ॥७२८॥
- उत्कर्षस्याभिषेकाद्य व्यपेक्षालिमन्त्रिषु । अन्त्येष्टिमकरोद्ब्राह्मः कृतज्ञो वामनः परम् ॥७२९॥
- 730 दोषोभिषेकतूर्याणामेकतो गीतमङ्गलः । साक्रन्दः प्रेततूर्याणां नादोन्यत्र समुद्ययौ ॥७३०॥
- जातः पद्मश्रियो देव्याः पुत्रः कलशभूभुजा । ततो विजयमष्टाख्यो धातुर्वैमत्यमादधे ॥७३१॥
- यददाहर्षदेवस्य पिता प्रत्यहवेतनम् । प्रतिभुभाव तस्मै स तदेवोत्कर्षभूपतिः ॥७३२॥
- आभासाय च मध्यस्थान्बदौ सामन्तमन्त्रिणः । कट्यान्मजस्य चक्रे च जयराजस्य वेतनम् ॥७३३॥
- अन्विष्यन्ति रुदस्य एव तरला गत्यन्तरं योषिनो योगक्षेमकथां वितान्तिकगता एवात्मजाः कुर्वन्ते ।
अन्येषां शतशोवसानसमये चर्चा विचार्येदृशीं स्त्रीपुत्रादिकृते कुकर्मभिरहो संविन्वतेर्यं जडाः ॥७३४॥

७११. ^१) Emended with C; A °देवोधि°. ७२०. ^१) A, gloss हर्षे आनीकतामिति राज्ञो भावमभिप्रायं निह्नीतुं आहर्षो नोनको-
नीत इत्यर्थः हर्षः आहर्ष इति पाठमात्रसाध्यादित्यर्थः. ७२४. ^१) A, gloss उरुद्रा इति देवाभाषया. ७२९. ^१) Emended with C;
A अन्त्येष्टि°. ७३१. ^१) अ supplied by A. ७३२. ^१) Emended; A तदेवो°.

प्रविशेद्य ततः भीमाङ्गगर्गं नृपतिर्नवः । न तु हर्षोदयाकाङ्क्षि इदं नगरीकसाम् ॥७३६॥ 735
 तद्वाज्यलाभदिक्षसो जनस्याभोगदूषितः । सन्नपि प्रत्यभाषैव स रोगार्तेरिबोत्सवः ॥७३६॥
 हर्षदेवस्तु पितरि प्रयाने मर्तुमातुरे । नववदधनुःस्तम्भे न तस्मिन्नाङ्गि भुक्तवान् ॥७३७॥
 सार्थभट्टमित्राध्वन्यमन्यस्मिन्नङ्गि ठकुराः । ते शोकमूकं संपार्थ कथं विलसमभोजयन् ॥७३८॥
 राज्यं दातुं भिजे देशे पल्लवास्तु पतिभयम् । राज्यद्वयं नायमर्हस्येक एवेति वादिनः ॥७३९॥
 एवं मिलितभित्तसौर्विपत्तिं ध्रुतवान्पितुः । कृतोपवासः सोम्येषुः शुभावोत्कर्षमागतम् ॥७४०॥ 740
 काप्यैः पिबे प्रयच्छन्तं निर्वापसलिलाञ्जलीन् । तं दूतैरनुजो राजा कान्तं प्रार्थयताथ सः ॥७४१॥
 तस्य कानक्षणे राज्ञि सज्जे राज्याभिषेचने । वीर्यभिरुक्ततूर्याणामुदभूस्तज्जवध्वनिः ॥७४२॥
 स तेन छुनिमित्तेन प्राप्तां मेने निमित्तवित् । विशुद्धोतेन जीमूतगर्जामिव नृपभियम् ॥७४३॥
 ततः प्रभृत्पुण्यता छुनिमित्तैरगृह्यत । तस्यात्यासन्नराज्यस्य भृत्यैरिव दिने दिने ॥७४४॥
 स भोजनं कारयितुं दूतान्भ्रात्रा विसर्जितान् । देशाजिर्वासयतु मां राजा संत्यज्य बन्धनात् ॥७४५॥ 745
 स्थातुमप्रत्यवस्थित्यां विदध्यां कोशसंनिधम् । भियेव्यया निरुद्धैः संदिश्येति व्यसर्जयत् ॥७४६॥
 स तन्मिथ्या प्रतिभुस्य तं दूतैः प्रहिमैस्ततः । कृतकोशं सान्त्वयित्वा राजा भोज्यमभोजयत् ॥७४७॥
 नित्यं च भो विधास्ये तदर्थ्यमान इति ब्रुवन् । कालापहारं कुर्वाणः शङ्कनं तस्योदपादयत् ॥७४८॥
 विश्वासाय स्वताडङ्कपाणिं कृत्वा प्रयागकम् । पार्थं विजयमल्लस्य सोध गृहं व्यसर्जयत् ॥७४९॥
 तदेवोक्ता तमूचे स त्वां व्रते दुःस्थितोपजः । कुमारं स्वमि राज्येस्मिन्भुष्यामी बन्धने वयम् ॥७५०॥ 750
 संक्रान्तदुःखः संखिन्त्य शिरेणापि तमब्रवीत् । कार्यं कुर्यात्कथमिदं मन्त्रिरा नीतिमावृपः ॥७५१॥
 तथाप्यस्मिन्यथाशक्तिं यत्किञ्चिद्विद्विष्ये । त्वया तु सावधानेन रक्षणीयं स्वजीवितम् ॥७५२॥
 न पार्थ हर्षदेवस्य संदिश्येति व्यसर्जयत् । उपायांश्चिन्तयन्नासीत्तस्य कार्यस्य सिद्धये ॥७५३॥
 उत्कर्षः प्राप्रराज्यस्तु वैवैरिभ्य मोहितः । नादधे किञ्चिदारम्भं व्यवस्थापयनक्षमम् ॥७५४॥
 समर्पिताधिकारोपि कन्दर्पादीन्स मन्त्रिणः । राज्यकृत्यं न पश्यन् विदधे स च न स्वयम् ॥७५५॥ 755
 परिमाणं परीमाणं कोशसंख्यकीक्षणे । परं क्षमापतेस्तस्य दिनकृत्वमजायत ॥७५६॥
 कर्मणा निर्व्ययेनास्य चिन्त्यमानस्य येन वा । सुदीर्घदर्शी लोकोभूमेन लुब्धत्वनिबन्धी ॥७५७॥
 सा तस्य लुब्धतादुषातिः समुद्राजप्रदायिनः । भूभर्तुः पितृपत्नीभिः स्वैरिणीभिः पर्वारिता ॥७५८॥
 स भोजयि इवोत्कर्षी व्यवहारमिताशयः । महाद्वयभोग्यानां प्रजानां नाभवस्मिन् ॥७५९॥
 ततो निवमितां वृत्तिं तस्मात्सुखादनामुवन् । कुप्यन्विजयमल्लोभूरेद्यान्वन्तुं कृतोद्यमः ॥७६०॥ 760
 स्वं रक्षितुं स मध्यस्थाननुग्रज्याकृतेखिलान् । प्रार्थयामास तेनापि सज्जास्तमनुवव्रजुः ॥७६१॥
 लज्जोत्से निशामेकां पुराजिर्गत्वा तस्मिन् । मध्यस्थसैव्यास्तस्यैव योधाः पक्षमशिशयन् ॥७६२॥

७३७. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'अस्मि'. ७४१. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'राज्यास्तम्भ'. ७४१. ^१) रवा supplied by A₂ in space left by A₁. ७४६. ^१) Emended; A 'वर्जना'. ७४९. ^१) सार्थ supplied by A₂ in space left by A₁. ७५७. ^१) येन वा supplied by A₂ in space left by A₁. ७५९. ^१) A₂ gloss इवोत्कर्षी कान्तस्य सन्नपि इत्यर्थः. ७६१. ^१) A₂ gloss हेतुना. ७६२. ^१) मध्यस्थ supplied by A₂ in space left by A₁. —^२) Thus corr. by A₂ from A₁ 'स्तस्या'.

- हर्षे बडे त्ववि गते कृतकृत्यो भवेन्नृपः । तत् निष्कृष्य काराया गमनं तव सांपतम् ॥७६३॥
 इति तैः प्रेर्यमाणः स राजसुनुदवायुषैः । विनिवृत्त्याकरोद्यात्रां प्रत्युषे नगरोन्मुखः ॥७६४॥
 765 भुत्वा चिकीर्षितं तस्य व्यावृत्तस्य तथाविधम् । सहायाः समपद्यन्त कतिचिज्जामरा अपि ॥७६५॥
 भकरोन्मधुरावहो हयसेनापतिः सुतम् । राजसुनुर्धियासुर्व मध्यस्थाननुयात्रिकम् ॥७६६॥
 नागाद्वयो श्रोहहीनो राजपक्षमसंत्वजन् । कैश्चित्सह हयारोहैः स पद्मपुरवर्त्मना ॥७६७॥
 आगच्छन्नन्तिकं राशो दुर्मिस्तद्वतस्वरः । न यावज्जगर्गं प्राप क्षिप्रकारी नृपात्मजः ॥७६८॥
 शकुनैराहितोत्साहः शालाघोरीपितामिभिः । सैन्यैर्गृहान्द्रहंस्त्रावज्जानीमवेष्टयत् ॥७६९॥ चकलकम् ॥
 770 समयाप विनिर्यातं त्यक्तोत्कर्षं महीभुजम् । तत्पक्षं जयराजोपि राजसुनुरशिभयत् ॥७७०॥
 हस्तस्थितौ राजपुत्रौ तस्याचिन्तयतां गतिम् । नवौ कवी व्यवहर्ति सिद्धवानः कवेरिव ॥७७१॥
 हर्षदेवे परित्यक्ते वास्याम इति वादिनः । स हस्तिमहिषादीनां शालाः सैन्यैरदाहयत् ॥७७२॥
 त्यागप्रलयजीमूतो हर्षदेवोभिषिच्यताम् । तुम्भः खशो वणिक्प्रायो राज्यादेशं निवार्यताम् ॥७७३॥
 एवं बद्धन्तः सन्तोपि हर्षमेत्य पुरौकसः । पुण्यैः प्राच्छादयन्बद्धं तमोरिविवरार्पितः ॥७७४॥
 775 उत्पिञ्चे तत्र संजाते भद्रसैन्यस्य भूपतेः । संपेय्य ठकुरान् हर्षस्तटस्थं तद्वलं व्यधात् ॥७७५॥
 इत्थं बद्धोपि तत्कृत्वा वैरिकार्यविरोधिनः । संदेहवेषमानाङ्गस्ततस्तानेवमब्रवीत् ॥७७६॥
 वर्तय संकटे हुष्टे तन्मां मुञ्चत बन्धनात् । न चेदाशु महीपालादनिष्टं नियमाद्भवेत् ॥७७७॥
 इत्युच्यमानास्ते यावद्विमृशन्ति स्म तन्मुहुः । पादप्रहारा न्यपतस्तावद्भारगृहाद्बहिः ॥७७८॥
 उच्चचार स किं प्रोहः प्रक्रान्तोऽयं दुराशयैः । रे ठकुरा विवृणुत हारमित्युच्चकैर्वचः ॥७७९॥
 780 ठकुरेष्वथ भीतेषु धैर्यादगणयन्भयम् । अकारय हर्षदेव एव हारमपावृतम् ॥७८०॥
 नेत्रमात्रस्थितप्राणो ददर्श त्रिशतस्ततः । लौहराश्शस्त्रिणो हन्तुं प्राप्तान्बोडश कारिकान् ॥७८१॥
 ते हि ठिक्वोञ्जिते हर्षशीर्षे सर्वमिदं क्षणात् । शाम्येद्विह भयं मन्त्रं नोनकस्येति जल्पतः ॥७८२॥
 उत्कर्षेणासकृच्छ्रुत्वा तं निहन्तुं विसर्जिताः । विमृश्य चोक्ता गच्छन्तः कार्यशेषं विमुञ्चता ॥७८३॥
 कदाचित्तेन कृत्यं स्यादहतेनेति तत्क्षणम् । निवार्य ठकुरान्स्थौ हन्तव्यश्च यदोर्मिकाम् ॥७८४॥
 785 इमां दद्यामभिज्ञानं यदा चेयं विसृज्यते । तदा तु बन्धनात्याज्य इत्युदीर्याङ्गुलीयकम् ॥७८५॥
 पाणौ दर्शयता चोक्ता विलम्बालम्बनं यतः । निवार्य ठकुरांस्तस्मिन्क्षिप्रं न प्रादरेस्ततः ॥७८६॥ कुलकम् ॥
 स तु प्रत्येकमाहूय नामग्रहणपूर्वकम् । अजिमहत्तांस्ताम्बूलमप्युपावेशयत्पुराः ॥७८७॥
 जहुस्ते कृतसत्कारास्ताम्बूलग्रहणक्षणे । श्रिताः करापाच्छस्त्राणि प्रजिहीषी च मानसात् ॥७८८॥
 धत्ते भिर्यं सृजति कीर्तिमघं तुनीते मित्रत्वमानयति हन्त विरोधिनीपि ।
 यात्यध्वभिः प्रतिपदं छमनोनुकूलैर्गैः कामधुकमिव नापहरत्यनर्थम् ॥७८९॥
 790 राजपुत्रः स तानूचे किं श्रिता इव तिष्ठथ । निर्दोषाः सर्वया प्रेप्याः स्वाम्यादेशानुपालने ॥७९०॥

७७०. १) Thus corr. by A₂ from A₁ स्वकोत्क°. ७७६. १) Emended; A वैरि-वि°; C वैरिकाववि°. ७८१. १) Thus A;
 R °वार्षिकम्.

विलम्बतां तथाप्यत्र दृष्टव्यं महदनुत्तम् । वयोदेवत्ववस्थापामन्वयात् क्षणे क्षणे ॥७९१॥
 द्विपदीपिक्रम्यादुरगतुरगादिभ्रमकृतो यथास्यां भिद्यन्ते दिवि किल त एवाम्बुदतयाः ।
 तथा सौम्यकुरकमविकृतिभाजस्तनुभृतां क्षणावां नावात्वाच्चनु इति विकारोर्मय इमाः ॥७९२॥
 क्षणानुवृत्तिं कुर्वाणास्तथापि स्थिता वयम् । तथा सन्तु भवन्तोपि कार्यान्तरविरक्षयः ॥७९३॥
 अपि चैवंविधा एव वितन्वन्तो रत्नाम्बरम् । आसन्नराज्यप्राप्तिनां राक्षां स्तुः प्राणसंशयाः ॥७९४॥
 भीष्मस्योष्मा व्रजति वनतां नूनमासन्नवृद्धेर्नैशं काहीभवति तिमिरं संनिकृष्टप्रभातम् ।
 जन्तोरेवं प्रसभविभयस्फारसंपत्न्यवाराभिन्नामन्ती विपदुषवितोपद्रवोद्रेकमेति ॥७९५॥ 795
 प्राणचारेण शकुनं निश्चित्वेति वदन्सताम् । आवचक्षे भुभोर्दंकाः स्वोदन्तसदृशीः कथाः ॥७९६॥
 कालं क्षेममुपन्यस्तभुजिव्यक्तीभवद्रसाम् । तेभ्यश्च कथयामास हरिश्चन्द्राभवां कथाम् ॥७९७॥
 तद्वज्जने स्वरक्षायां बाह्यवार्ताववेधने । व्यापृतत्वं गभीरस्य न तस्य समलक्ष्यत ॥७९८॥
 अत्रान्तरे तमुद्दिश्य मते जाते नवे नवे । राजभियश्च काल्पायं शतशोभूतागतम् ॥७९९॥
 उत्कर्षो भूमिपस्तस्य परिस्थानं समन्यत । आदिदेशानुगांस्तांस्तान्भूरिशश्च प्रमापणे ॥८००॥ 800
 अभिज्ञानोर्मिकादानं वधादेशे तु नास्मरत् । ते नोक्तिं तस्य दूतानामन्वतिष्ठन्त रक्षिणः ॥८०१॥
 स तान्वन्व्यभमान्वीक्ष्य स्मृत्वाभिज्ञानसंविदम् । सत्त्वात्मजं राजपुत्रं भूराख्यं व्यसृजस्ततः ॥८०२॥
 अभिज्ञानं वितरतस्तत्करे तस्य मुद्यतः । दैवयोगाक्षणे तस्मिन्मूर्धिकाव्यत्ययोभवत् ॥८०३॥
 यः पातार्थमुपाजितोऽप्यशिरसस्तेनैव सिन्धुप्रभुर्वृद्धक्षेत्रपराभवः स्वशिरसः पातं करेणान्वभूत् ।
 दिव्या स्त्रैव गदा भुतायुधनृप इन्तावधीदाहने यक्षाणाम् विगण्यते विधिवशात्तेनैव नाशो भवेत् ॥८०४॥
 तथा चैकस्व विस्मृत्या व्यत्ययेनापरस्य च । अभिज्ञानस्य स नृपो नाशं प्रत्युत लब्धवान् ॥८०५॥ 805
 आभिजन्वेन हर्षस्य ते क्षणादेव रक्षिणः । प्रपेदिरे द्वितैवित्वमुत्कर्षाज्ञाविरोधिनः ॥८०६॥
 शारमाक्रान्तमुत्क्रोधो वधायायमुपागतः । इति निर्धाय ते भूरं हन्तुमैच्छन्नुदायुधाः ॥८०७॥
 षड्घाटिताररिपुटा दृष्ट्वा तस्योर्मिकां करे । तेनैव साकं तृष्यन्तो हर्षं समुपनस्थिरे ॥८०८॥
 पादव्यस्तोक्तमात्रैस्तैर्निर्गच्छेत्सार्धितस्ततः । अविश्वसन्नाजस्रनुः क्षणमासीत्स चिन्तयन् ॥८०९॥
 तस्मिन्क्षणे हर्षदेवं हतं ज्ञात्वा रणे स्थितः । कुप्यन्विजयमल्लोभूदधिकोविक्षिपौरुषः ॥८१०॥ 810
 तं दग्धुमुद्यतं राजधर्मी जीवति तेमजः । अभिधायेति दग्धुः कथंचित्पार्थिवानुगाः ॥८११॥
 प्रत्ययार्थं ततस्तस्य राज्ञा हर्षवर्धुतम् । गृहीतमर्तुताडकू सुगला प्रैष्यतान्तिकम् ॥८१२॥
 तां विलोक्यैव विरते वह्निदाहावृषात्मजे । राजा भयप्रतीकारं हर्षत्यागादमन्यत ॥८१३॥
 गत्वामात्याः स्वयं नोवप्रशस्तकलशादयः । हर्षं निर्मियञ्च कृत्वा कारागारात्ततोत्थजन् ॥८१४॥

७९१. ¹) Thus corr. by later hand from A₁ 'कुत्ताम्.—') इत्यस्य supplied by A₂ in space left by A₁. ७९५. ¹) Thus corr. by A₁ from 'प्रसाप्य'; A₂ 'प्रसाते'. ७९६. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ 'सुधीव'. ७९९. ¹) A₂ gloss काली वमस्ती. ८०२. ¹) Doubtful; thus A R G. ८०४. ¹) A₂ gloss यः पातार्थमिति एतद्वृत्तव्योपाख्यानं महाभारते शीतपर्वणि ज्ञेयम्. ८०६. ¹) A₂ gloss आनीकम् इति वेषनायका. ८०६. ¹) के वृष्यन्तो supplied by A₂ in space left by A₁. ८११. ¹) Emended; A R G तेषुजः.

- 815 मन्त्रः स तेषां शोकेन वक्राकृतगतगतः । अन्त्यक्षणे आस इव प्रससार बहिर्धरन् ॥८१५॥
 हर्षः प्रच्छाद्यमानस्तु पौराणां पुष्पवृष्टिभिः । हयमारुह्य सामास्यो रणस्थं नृपमासदत् ॥८१६॥
 अभिनन्द्यानुजो राजा तमूचे भ्रातरं रणान् । निवार्यागम्यतां कुर्मः प्राप्तकालं ततो वयम् ॥८१७॥
 तथेति प्रस्थिते तस्मिन्त्यक्ता तत्स रणाजिरम् । प्राविशन्मन्त्रिभिः सार्धं कोशं हेमादिसंभयम् ॥८१८॥
 उत्तीर्णं महतः कृच्छ्राद्धर्षदेवमुपस्थितम् । इष्ट्वा विजयमल्लोभूषणहर्षाभिः क्षणम् ॥८१९॥
 820 ततो वयन्दे तत्पादौ स चोत्क्राम्यामिलिङ्गं तम् । तास्ताः कथास्तयोरासनुपकर्तुं पकार्ययोः ॥८२०॥
 व्यापावयैनमेवादी हर्षोत्कर्षं ततो नृपः । निष्कण्ठकोसि मन्त्रित्यामस्योपांशु जल्पतः ॥८२१॥
 ततो विजयमल्लेन नाशेहेणादृतं वयः । ज्ञात्वेङ्गितमो हर्षस्तत्तत्सु चकितः क्षणम् ॥८२२॥ शुभम् ॥
 स्वदेहमाभिधीभूतं स भ्रात्रोः ह्येनयोरिव । निष्कपक्षप्रतिमो ररक्षार्धगतधरन् ॥८२३॥
 आसन्नाभजलस्य दावविगमे विद्युद्भयं शाखिनो वक्रास्यातलतश्च मज्जनमयी शङ्का भवेद्दरिधौ ।
 भोक्तव्यस्य विधिः शुभस्य रभसात्स्वादुत्वनिष्पत्तये जन्तोः संतनुते निराकृतभियो भीत्यन्तरोत्पादनम् ॥८२४॥
 825 तं हयभ्रमणव्याज्राक्षितुं निजजीवितम् । ज्ञातवार्ता निजाः केचित्पत्नयः पर्यवारयन् ॥८२५॥
 साकं विजयमल्लेन ततः संमन्य स क्षणात् । चचाल विद्ववापायमाख्यातुं तं महीभुजे ॥८२६॥
 अयं तद्देहमनः प्राप्तं विनिर्यान्तं नृपात्मजात् । ततो विजयसिंहस्तं संपवेशाक्यवारयत् ॥८२७॥
 ऊचे च मरणापीणो मर्तुं विशसि किं पुनः । निष्पन्नं गत्वोपविश त्यक्तशङ्कं नृपासने ॥८२८॥
 एवमुक्तवतस्तस्य भृत्यैः कोशादुपाकृते । सिंहासने हर्षदेवस्तत्तूर्णमुपाविशत् ॥८२९॥
 830 वैशाख्यशुद्धादितानन्तप्रातिकूल्या तदन्तिके । उपाविशश्च सुगला महादेवीत्वसिद्धये ॥८३०॥
 तस्याभिषेकशब्देन समवद्यन्त सर्वतः । रसितेनायुषाहस्य चातका इव मन्त्रिणः ॥८३१॥
 तद्द्वार्ताभरणेनार्तमुत्कर्षं मन्दिरात्ततः । धूर्तो विजयसिंहोपि कृष्णान्वमनयदृढम् ॥८३२॥
 आस्थानस्थस्य भूमर्तुरमेण स मितानुगः । नष्टभीर्दृशे गच्छन्स्थिराः कस्य विभूतयः ॥८३३॥
 तस्य वैश्वप्रविष्टस्य बहिर्धिन्यस्य रक्षिणः । राशो विजयसिंहस्तकृतं कार्यं न्यवेदयत् ॥८३४॥
 835 कारायां संस्तुताज्जाजपार्थमानीय ठकुरान् । तत्सैन्येवस्थितेत्याक्षीज्य विजयमल्लतः ॥८३५॥
 सोप्यमजं प्राप्तं राज्यं भुत्वा तत्सविधं व्रजन् । निन्दे संमान्य तद्वृतैः स्वामेव वसतिं क्षणात् ॥८३६॥
 तत्सैन्यं स्वान्तिकं प्राप्तमद्य वीक्ष्य क्षमापतिः । आभिनाय तमभ्यर्च्य क्षणमात्रेण नीतिवित् ॥८३७॥
 मद्यं प्राणाद्य राज्यं च स्वया इत्तमिति व्रुवन् । स प्राञ्जलिस्तमकरोत्केशसाफल्यदायिनम् ॥८३८॥
 तस्य वैश्वानुकूल्येन नीत्येव शुभयुक्तया । तत्कालमेव तद्राज्यशय्यायां समुपाविशत् ॥८३९॥
 840 कारानृणान्तःसंवीतान्येव वासांसि धारयन् । सिंहासनेन शुभे भीसांनिध्याज्यो नृपः ॥८४०॥
 तादृक्साहससंरम्भपरिभ्रान्तो दिनात्यये । कृतारोहोय शय्यायां त्यक्तभार इवापतत् ॥८४१॥

८२०. ¹) एकांशः supplied by A, in space left by A₁. — ²) Emended with C; A "शुपकर्तुं". ८२३. Thus A; perhaps, "पक्षि". ८२४. ³) The same hand which has supplanted the marginal note of A, in i. 110, writes here: वक्रास्यातलतश्च मज्जनमयी शङ्का न्यवस्थापयती हयव्याघरौ, with the gloss वक्रः जलपानिविधेयः यो अलहस्तिनां पीरयति तन्मुखास्तकासाहव्या-
 चलितस्यापि शुभमयी शङ्का उज्ज्वल स्वधिवेश्यः.

पदयन्निवसतामेव सर्वतो विशरादताम् । न च निद्रादुलं तत्र भीतिशक्तौ च लम्बयाम् ॥८४२॥
 उत्कृष्टो युधि बहसु मन्त्रं पुष्कलस्वमग्निजः । आशिष्यान्वहयो क्तं नौमकेवेत्यकथ्यत ॥८४३॥
 मातः मोक्षोऽपि यन्मन्त्रं तन्माकार्यमिहीरते । पत्न्यायनयादस्माद्भाविवी मृणु संविदम् ॥८४४॥
 अथाशिषो बन्धवस्य स्यं तमुच्छिन्नमोजिनाम् । यः त्रमांसार्पिणां हस्ते स तु त्वत्समर्पयिष्यति ॥८४५॥ 845
 शरणं मरणादन्मत्तस्मादस्मिन्क्षणेति किम् । त्यक्ताहवानामस्माकं तदप्यप्यतां गतम् ॥८४६॥
 कवसावफलास्वादकालेऽत्यन्तमस्तुदम् । बहोनालम्बपाण्डित्यं न विपक्षेण क्षीयते ॥८४७॥
 स्वभाषावमनालोच्य न उपामः प्रवर्तितः । सर्वमेकपदे तेन मुहूर्तेनैव शारितम् ॥८४८॥
 संस्थाप्यसानो दुर्नीत्या हृष्येव जरटः पटः । प्रत्युतोपग्रभोलोपोपि शतहारः प्रजायते ॥८४९॥
 एवं भुक्त्वा स तन्मध्याभिर्गिस्ताभ्यन्तरं गृहम् । अणुरक्षिकया साधे विवेश सहजाक्यया ॥८५०॥ 850
 तत्र संघासमाधिस्यस्तिष्ठामीत्यभिधाय ताम् । क्षणं तिरस्करिष्यन्तरेकाक्येवाकरोत्स्थितिम् ॥८५१॥
 निःशस्त्रेण गते क्षिप्रा पट्येदेनकर्तरीम् । नाशः प्राणहरास्तेन विद्याः खिन्नात्मना ततः ॥८५२॥
 कणत्कारेण कर्तव्यं युताया भुवि शङ्किता । अपहवत्सहजा रक्तं श्वेतज्जवनिकान्तराद् ॥८५३॥
 लोच लम्बशिरोनिर्वृत्तान्द्रासृग्दृशे तया । बभाषममृद्भान्तश्वेतद्रातुत्तिवतः ॥८५४॥
 तस्यास्तदानीमौचित्यं निर्व्यूहं येन योषिताम् । भर्तृपसादपात्राणामद्याप्युद्यैस्तरां शिरः ॥८५५॥ 855
 व्रजति रजनी त्यक्त्वा कापि क्षये क्षणदाकरं पदमुपगतस्वास्तं संध्या रवेरनुगच्छति ।
 इति परिणतो प्रेमयुक्तावने परिचिन्तिते कचन निषमात्रिण्या बन्धा न वा हृषिवां स्त्रियः ॥८५६॥
 कुलाचारपतिप्रेमसादृश्येभ्यस्तदा । कट्यासहजयोर्वस्मात्रिण्या बन्धा च पक्षतिः ॥८५७॥ युग्मम् ॥
 सापि हि युसदो वेदमनर्तकी नाद्यमण्डपे । रट्वा मेनावशब्दात्वं भिन्वे राजवधूः पुरा ॥८५८॥
 कान्तास्यैरिकास्यन्वृत्तसाम्नाङ्गरागया । प्रेम्णो हेम इवौज्ज्वल्यं प्रविश्यामि तयार्पितम् ॥८५९॥
 हर्षदेवस्यापि पूर्वं वेदयात्वे साभवत्प्रिया । अतस्तेनार्थ्यमानापि मरणाच्च न्यवर्तत ॥८६०॥ 860
 चतुर्विंशत्तद्वेशीयो दिनशिविशतौ नृपः । मृतस्तिष्ठजिज्ञासेकां प्रातः स्तोकित्यतामिसाम् ॥८६१॥
 तस्यावरोधलोकास्यो लोहशस्त्रिस्थिता अपि । कृशानुवर्त्तना काचित्पदवीं हुतमन्ववुः ॥८६२॥
 शास्त्रं संस्थाप्यमानेषु तन्मन्त्रिषु नृपानुगैः । मुमुर्षुर्नोन्नतः शक्तं न तत्वाज क्षणं बहा ॥८६३॥
 विनास्मान्मन्त्रदो राक्षः कोन्धः स्याद्यद्वैरसौ । मोक्षवत्यस्मास्ततः प्राणाजोपेक्षिष्ठा विचारयन् ॥८६४॥
 स्वयुध्य एवेति वचः प्रशस्तकलशो बवन् । तदा संस्थाप्यमास स्ववं तच्च समर्पितम् ॥८६५॥ तिलकम् ॥ 865
 नौमसिन्हारभहारप्रशस्तकलशादवः । बद्धाथ हर्षदेवेन कारागारं प्रवेशिताः ॥८६६॥
 इत्येवमेकैवास्मा तादृमाजविपर्ययः । कृतञ्च हर्षदेवेन द्वैवेवेन महाभुतः ॥८६७॥
 वयाकर्षयिष्युत्क्रान्ता बहवः पृथिवीभूतः । प्रतीतिविषमो मार्गः कष्टमावतितोयुता ॥८६८॥
 सर्वोत्साहोदकक्षेत्रं सर्वानुल्लासदुतिका । सर्वव्यवस्थाजननी सर्वनीतिव्यपोहकृत् ॥८६९॥
 अत्रिक्तश्रासनस्फूर्तिरत्रिक्ताशक्त्यभितिः । अत्रिक्तात्वागवैपसिदत्रिक्तरणमहा ॥८७०॥ 870

- काश्योस्तेकद्वयम् हिंसोस्तेकमर्चकरी । सत्कर्मोस्तेकललिता पापोस्तेककलङ्किता ॥८७१॥
 स्पृहणीया य वज्र्या च वन्द्या निन्द्या च सर्वतः । विधोषा चोपहास्या च कम्प्या शोष्या च धीमताम् ॥८७२॥
 आशास्या चापकीर्त्या च स्मार्त्या स्वाध्या च मानसात् । हर्षराजाभवा चर्चाकथा व्यावर्णविष्यते ॥८७३॥ कुलकम् ॥
 नूनं स तेजसैरेव सद्यज्ञे परमाणुभिः । कुतोऽन्यथाभूत्सत्वे दुष्प्रेक्ष्यो महतामपि ॥८७४॥
 875 न मर्त्येषु न देवेषु तद्वैरो रक्षते क्वचित् । दानवेन्द्रेषु स प्राज्ञैः परमुपेक्ष्यते यदि ॥८७५॥
 प्रतिमार्कपरीमाणज्वलत्कुण्डलमण्डितः । उतुङ्गमुकुटानङ्गविकटोष्णीवमण्डलः ॥८७६॥
 पल्लवसिंहविभेक्षी नीलरुमभुषण्डाञ्जितः । वृषस्कन्धो महाबाहुः दयामतोहितविषहः ॥८७७॥
 व्यूहवक्त्राः क्षाममध्यो मेघचोपगभीरकाक् । सोमानुषाणामपि यत्प्रतिभामङ्गकार्यभूत् ॥८७८॥ तिलकम् ॥
 सिंहहारे महाघण्टाधनुर्दिकमबन्धयत् । ज्ञातुं विक्रमिकामान्स प्राप्तोस्तदाद्यसंज्ञया ॥८७९॥
 880 आर्ता च वाचमाकर्ण्य तेषां तृष्णानिवारणम् । प्रावृषेण्यः पयोवाहधानकानामिवाकरोत् ॥८८०॥
 आचक्रवर्जो निर्हेमभूषणोऽल्पपरिच्छदः । दृष्टो विगतो न कश्चिद्भ्राजमन्दिरे ॥८८१॥
 सिंहहारे नरपतेर्नाजानसमभिते । सर्वदेशभियोभान्तमासंज्ञाशीकृता इव ॥८८२॥
 जपेतसंख्याः सौषर्ण्यमृदुलाकटकाग्निताः । भेमुर्मन्त्रिप्रतीहारमुक्याः क्षमापतिमन्दिरे ॥८८३॥
 एवं स्फूर्जन्त नृपतिर्नवसाक्षज्वह्वरः । अभूद्विजयमल्लस्य गुरोरिव मते स्थितः ॥८८४॥
 885 आसीदमानवधत्तः कृतज्ञेन महीभुजा । तस्याभूत्पार्थिवस्येव सेवकैः संकटा सभा ॥८८५॥
 स्वस्वैकाननादृत्य रक्षन्संस्थाप्यतिक्रमम् । विज्येभ्य एव अज्येभ्यः सोधिकारान्समर्पयत् ॥८८६॥
 हारे चकार कन्दर्पं मदनं चापि कम्पने । अग्न्यान्विजयसिंहादीन्कर्तव्ये च निजे निजे ॥८८७॥
 तेन प्रशस्तकलक्षममुखाः शान्तमन्त्रिणा । बन्धास्तस्यज्य कार्येषु निजेभ्यश्च नियोजिताः ॥८८८॥
 स्मृत्यार्पकारान्द्वयद्वन्द्वमात्यो नोनकः परम् । धात्रेण सप्त धात्रा कोपाच्छूने विपादितः ॥८८९॥
 890 काले काले तु कार्येषु संकटेषु महामतिम् । संस्मरन्स्वामिभक्तं तं पञ्चाक्षपेन वस्तुधे ॥८९०॥
 योग्यः कृतापकारोऽपि कदाचिदुपयुज्यते । विहितापारदाहोभिः शरणं भोज्यसिद्धये ॥८९१॥
 संदर्वर्षये स्वभार्तायाः कर्णनासावकर्तनम् । विश्वाभहो राजभृत्यैः भूलेनैव विपादितः ॥८९२॥
 उदये संविभेजे स मृत्वाङ्काराभिर्निर्गतान् । मधौ प्रफुल्लः शास्त्रीय भुक्काम्भुविचरोत्थितान् ॥८९३॥
 राक्षोः क्षेमस्य च पीबो वज्रजः स महीभुजा । सर्वमात्यप्रधानस्व निन्द्ये सुप्रः सहानुजः ॥८९४॥
 895 राक्षो चात्रादिसमये प्रेक्षकाणां पदे पदे । एक एकोऽभवन्मन्त्री महीपालभमप्रदः ॥८९५॥
 सर्वप्रतीहारचटामूर्धनमभिरोपितः । अथराजोऽनुजस्तस्य जीवितावधिकोमवत् ॥८९६॥
 आज्ञवीचात्रया आनोरानृक्षत्वा - - - । धम्मटः सोऽपि तान्ब्रह्मैर्भूतपुत्रैः सहायवै ॥८९७॥

८७१. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ मर्चकरी. ८८०. ¹) कर्ण्य and वृष्या supplied by A₂ in space left by A₁. ८८१. ¹) A₁ indicates here a lacuna of two aksharas; O विगतोऽपि; perhaps, विगतोऽपि (?). ८८२. ¹) Emended; A °नासीत्वापी°. ८८८. ¹) Thus corr. by A₂; A₁ - - - - सप्तमज्य कार्येषु नियोजिताः. ८८९. ¹) Thus corr. by later hand from A₁ स्मृत्योप°. ८९३. ¹) Thus A₁; perhaps, to be read विश्वाभहो; cf. vii. 617, 621, 630, ८९३. ¹) A₁ gloss मधौ वसन्ते भुविचरोत्थिता वृक्षा नीलवज्रम् इति वाचका प्रसिद्धाः ये अस्तावन्निनि सुखे सुभेभ्यः भुविचरोभ्यः वसन्तसमये अनिष्टमिति शास्त्रीयपरि सङ्ग्रहार्थे H. ८९०. ¹) Here A₁ indicates a lacuna; C °मृत्वाङ्काराभिर्निर्गतान्.

संमान्य तं नरपतिः स्वकृते शरितामयम् । सभातुपुत्रवशास्तीत्यविशेषेण सर्वदा ॥८९८॥
 विमज्ज भुञ्जते राज्यं तस्यैव मेरितः क्षतेः । क्रमाद्विजयमज्ञोप दुमुसुर्विकृतिं वधे ॥८९९॥
 राज्यं प्राप्ताः किमन्वस्ये जित्वेत्सुक्तः स दुर्जनैः । तल्लिच्छर्मन्जयानास वधं प्रथमजन्मनः ॥९००॥ ९००
 विजये मन्दिरे हन्वामिति संमन्व भूपतिः । पागं विधातुं व्याजेन तेनावन्तु निमग्नितः ॥९०१॥
 मन्त्रे भुक्तिं मते राज्ञः सोषास्त्वन्विद्युक्ताः । आदिदेश स्वसैन्यानां हुतं संनहनेष्वमम् ॥९०२॥
 संनदे राजसैन्येव हुतं निर्घेत्य भूपतेः । इता विजयमज्ञेन मन्दुराभ्यस्तुरंगमाः ॥९०३॥
 संहरन्तुरगान्भीक्ष्व प्रहरन्तुर्वैतलम् । कुर्वन्महादवं बीरो निर्गन्तुं तत्परे पुरात् ॥९०४॥
 आश्लिष्य वृष्टं तिष्ठन्त्या जायता सहितो मज्जन् । स चकार तुरंगम्यः संधायमतिमानुषम् ॥९०५॥ ९०५
 भरासारैः क्षणे तस्मिन्कालजलदोज्झिते । विपर्येत्येव पृथिवी सर्वतः समलक्ष्यत ॥९०६॥
 भांकारमादतारम्भभूरिमेरीरवे रणे । आसारेण शरिवासीवशाद्यमानो नृपात्मजः ॥९०७॥
 तं क्षीयमाणपुत्रं वान्तं हन्तुं समुद्यताः । कर्माणि प्राकृतानीव न खण्डकस्यता जहः ॥९०८॥
 मन्त्रेण पदोपेयैर्वितस्तासिन्धुसंगमम् । सजातिरन्तरङ्गोर्ध्वमवतीर्य स वाजिनः ॥९०९॥
 सन्वयान्करोत्यर्था मज्जनं रिपुसंकटे । सिन्धुं प्रवृत्तामुत्तीर्य तुरंगोपि तमन्वतात् ॥९१०॥ ९१०
 द्विषां वृणोचरायातः स तमादृश वाजिनम् । दद्विशोन्मुखो बीरः प्रायासहरवर्त्मना ॥९११॥
 कन्दर्पशरपतिना सर्वतो वक्ष्यदतिः । गिरीकुलकुञ्ज आविश्कारिगुप्तं दरपुरीम् ॥९१२॥
 दरदार्भाचितं तत्र श्रीविद्याधरहिना । केवलिभ्याः परिजनाः शानकैस्तं प्रवेदिरे ॥९१३॥
 भुत्वा स्वीकार्यमाणं च संरम्भं डामरादिभिः । प्रायुक्तं हर्षपृष्णीमृषाकांक्षकितोन्वहम् ॥९१४॥
 तेषु वन्त्रेषु क्षीतुं सोतिबाह्य दरपुरे । डामरैः प्रहितालापयैव वाकामवाग्महात् ॥९१५॥ ९१५
 उत्तीर्य संकटास्तिष्ठन्मार्गान्तः पटमण्डपे । अकस्मादभयमानी हिमानीहतजीवितः ॥९१६॥
 यदुल्लासाय संरम्भो धीरैर्विस्तार्यते महान् । कृत्स्नं विनस्ति तैवमत्यल्पेनैव वस्तुना ॥९१७॥
 उन्मीलनं तिग्मरश्मिः प्रयत्नदोषां सहयोग करैः करोति ।
 उन्मूलयत्येककरेण तानि पद्मानि धाता कुपितो द्विपेन ॥९१८॥
 द्विराज्यशकुना कंचित्कालं संकुचितं ततः । भूयः प्रमथतो लभं राज्यं हर्षमहीभुजः ॥९१९॥
 राजशम्भस्तदा सेहे न कुचाप्यधिरोपणम् । अस्त्रुदपतवा तस्मिन्नुत्प्रेषाम्बराजश्च ॥९२०॥ ९२०
 कृशोभादाविनीर्मज्जीः प्रार्थयत मण्डले । निर्मत्सरो नरपतिः पुणर्वृत्तिरिव कानने ॥९२१॥
 मुक्तकेशा निरुष्णीवा निष्कलाभरणाः पुरा । संरञ्ज्यैकं महीपालममवजिह रेहिनः ॥९२२॥
 धम्मिल्लप्रथमाद्य मदनः कम्पनापतिः । अयामन्त्रेण्यन्तास्त्राभ्यविषाधोरुधाराणात् ॥९२३॥

९०२. ') वास्तव्य supplied by A₂ in space left by A₁.—') Emended; A 'मोक्षतम्. ९०४. ') संहर supplied by A₂ in space left by A₁. ९०६. ') Thus A₁ perhaps, to be read शरितामय. ९०९. ') सजातिर supplied by A₂ in space left by A₁.—') Thus corr. by A₂ from A₁ 'सरन्वो'.—') Thus corr. by A₂ from A₁ 'वर्ध'. ९१०. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'जायक'.—') एष्वक्ता and न supplied by A₂ in space left by A₁. ९११. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'रराया'.—') A₁ indicates a lacuna, C 'दरेशिना. ९१५. ') अवाग्म supplied by A₂ in space left by A₁. ९१६. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'दुरा'. ९१९. ') प्रमथतो लभं राज्यं supplied by A₂ in space left by A₁.

- अन्धभूत्याधिपक्रोधमविशेषेण मण्डले । तेन राज्योदितो वेपस्तत्र रात्रा प्रवर्तिताः ॥९२४॥ युग्मम् ॥
- 925 स केषांचिदमास्थानामाकल्पोल्लास्योभिनाम् । निर्मलसरः स्ववासीभिरारात्रिकमकारयत् ॥९२५॥
 दक्षिणास्याभयवृद्धिः मित्रा तस्म विलासिनः । कर्णाटानुगुणद्वस्ततस्तेन प्रवर्तिताः ॥९२६॥
 लङ्गालीदलाः स्थूलचन्दनस्यासृष्टन्दराः । रेजुर्जनास्तदास्थाने स्नाप्यदीर्घासिधेनवः ॥९२७॥
 स्वर्णकेतकपञ्चाङ्गजुटलम्बोर्जितकजः । चतुर्लालिकाभिष्टवितोलतिलकाङ्कुराः ॥९२८॥
 अयाङ्गभोग्योर्बद्धसंभयोञ्जनरेखया । निर्मीरङ्गिककेशान्मबद्धहेमोपवीतकाः ॥९२९॥
- 930 अथराज्यरपुष्कान्तैर्लघ्वैशुम्बितभूतलाः । प्रच्छादितार्धदोलैर्लकम्बुकाङ्कपयोधराः ॥९३०॥
 कर्पूरोद्भूतलस्मेरा भ्रमन्त्यस्तरलधुवः । अधुराभितपुर्वेषां क्षपाङ्कुलदङ्कताम् ॥९३१॥ चक्रलकम् ॥
 अम्योपजीव्यतां प्रापुस्तत्पार्थिवेन मार्गणाः । विश्वाप्यायकतां मेघाः प्रणवेनेव वारिधेः ॥९३२॥
 प्रसादैस्त्यागिनस्तस्य रात्रः कनकवर्षिणः । समस्ता गायकगणाः पार्थिवस्पर्धितां ययुः ॥९३३॥
 त्रिहृष्टमणिर्भूत्पण्डिताञ्जलमण्डितान् । चकार युग्यतुरगच्छन्नादिप्रक्रियाभूतः ॥९३४॥
- 935 कश्मीरेभ्यो विनिर्द्योतं राज्ये कलद्रुभूपतेः । विद्यापतिं च कर्णाटस्थके पर्मोडिभूपतिः ॥९३५॥
 प्रसर्पतः करटिभिः कर्णाटकटकान्तरे । राशोमे दृश्ये तुङ्गं यस्यैवातपवारणम् ॥९३६॥
 त्यागिनं हर्षदेवं स भुत्वा शुकविबान्धवम् । विन्हणो वञ्चनां मेने विभूतिं तावतीमपि ॥९३७॥
 सौवर्णमलसाराद्यां राजधान्यो धरापतेः । श्वबहोभलिहृष्टा भेजिरे भुवनाङ्कताः ॥९३८॥
 तदीये मन्दनवने द्रुमेभ्यो नो व्यधुः स्थितिम् । त्यागिना निर्जितास्तेन केवलं कल्पपादपाः ॥९३९॥
- 940 विविधाभिरभून्वायु विहङ्गमृगजातिभिः । तेन व्याप्तदिगाभोगं चक्रे पम्पाभिर्ध सरः ॥९४०॥
 सोन्नासीद्यावतीर्दिद्यास्तासां नामापि निश्चितम् । वक्तुं नास्त्येव सामर्थ्यं व्यक्तं वाचस्पतेरपि ॥९४१॥
 गीतमाकर्ण्यतेद्यापि तस्य वाग्मेयकारिणः । विपक्षैरपि परमापलुटद्वास्पोदविन्दुभिः ॥९४२॥
 स्वपतो दिनयामौ द्वौ सर्वकालं विलासिनः । हस्तस्थानस्य तस्यासीद्यामिनीषु प्रजागरः ॥९४३॥
 तस्य दीपसहस्राङ्गैः स्थितस्यास्थानमण्डपे । विहरोष्ठीगीतनृसप्तस्तावेन क्षपा ययुः ॥९४४॥
- 945 कथान्ते शुभुत्रे तत्र पर्णचर्वणजः परम् । कान्ताधम्मिल्लशोकालीबुटिजन्मा च मर्मरः ॥९४५॥
 वितानैः सपयोदेव साधिवशेव दीपकैः । दक्षमण्डैः सशस्त्रैव सधूमेवासिमण्डलैः ॥९४६॥
 साप्सरा इव कान्ताभिः सनक्षत्रैव मन्त्रिभिः । सर्षिसंघेव विदुषैः सगन्धर्वैव गायकैः ॥९४७॥
 निम्यसंकेतवसतिर्धनदस्य यमस्य च । एकं विहरणारण्यं दानस्य च भयस्य च ॥९४८॥
 क्षपास्थानस्थितस्तस्य रात्रः शकाधिकभियः । कस्य वाचस्पतेर्वाचा वक्तुं कास्त्र्येन शक्यते ॥९४९॥ चक्रलकम् ॥
- 950 दैर्घ्यैव राजतैश्चासीद्यवहारस्तदा वनः । मण्डले विरलामुष्मिन्दीक्षारैस्ताम्रजैः पुनः ॥९५०॥
 शण्डनायकतां प्राप्य सुज्ञः सर्वोन्नतिं भजन् । तस्मिन्काले त्वभूत्सोमाक्षीचो मुष्टिपवः परम् ॥९५१॥
 निजा जयवने सूर्यामूलके विजयेश्वरे । भाषयामि यस्य तुभ्यस्त्वं निर्व्ययस्थितयो मठाः ॥९५२॥

९२६. ^१) A, gloss ललाटलम्बकमप्यारचतुलालको मतः. ९३१. ^१) Emended; A° पुर्वेषा. ९३५. ^१) Thus corr. by A, from A, 'दृश्ये. ९३६. ^१) Thus corr. by later hand from A, सौवर्णमालं.—^२) रात्रा supplied by A, in space left by A, [C. VII. 925

शुभित्वाधितानावदीनाधार्मिनिवारणम् । हृस्पष्टं माप पट्टस्य राज्यलक्ष्मीः कृता-ज्जाम् ॥९५३॥
 नन्दिक्षेत्रे ध्वयीकृत्य प्रत्यब्दं सप्तवासरात् । चण्डकः सफलां चके सर्वकालार्जितां भिषम् ॥९५४॥
 कृष्णाजिनोमममुष्मीमुक्यैर्दणैः क्षमाभुजा । अदरित्रीकृता विद्या निःशेषार्तिविहारिणाम् ॥९५५॥ 955
 राज्ञो वसन्तलेखाख्या शाहिर्वसमिवाकरोत् । मठामहाराजगरे पूज्ये च त्रिपुरेश्वरे ॥९५६॥
 माहेभर्वमयी काविदित्त्वं ज्वालेन सोयवी । उदारम्यवहारं तु न तत्राज्यं प्रचक्षते ॥९५७॥
 भय प्रवृत्तिं संप्राप्ताः शनकैर्नममन्त्रिणः । पूर्वामास्वद्विषो राज्ञो मतिमोहं प्रचक्षिरे ॥९५८॥
 कुठार्ताङ्गियुगः क्षिप्त्वा बहुपरं गृह्णाति धावन्नि भानुः । पदसहस्रभाष्यतिपदं संचार्यतेनूतना ।
 बन्धयन्ते बलिनोपि यक्षबुधैः सामर्थ्यहीनैश्च यज्ञायन्ते परिपूर्णवृत्तय इह दैवस्य लीलायितम् ॥९५९॥
 स सर्वशास्त्राधिगमयीः परिवृद्धो विशाम् । बन्धोहितमतिधके वैभैरवि मन्त्रिभिः ॥९६०॥ 960
 विषयस्य पितुर्वैरप्रतिकारविधिस्तथा । स राजधानीनामाङ्गमठादि निरलोठयत् ॥९६१॥
 स्थायी तत्कोशसंभारं ध्वयीकुर्वन्निस्ततः । लुम्भस्य चाभिधां तस्य पापसेन इति व्यधात् ॥९६२॥
 मुद्रान्ते मुद्रशीलानां षोडशैः मूढचेतसा । स्पष्टं पट्टचधिकं राज्ञा स्त्रीणां तेन शतत्रयम् ॥९६३॥
 वादशीस्नादशीस्तत्र नारीर्विन्ध्यस्वतानिहम् । नागृह्यन्त परं डोम्बजर्नगमकुलाङ्गनाः ॥९६४॥
 भ्रान्तरे पूर्वमाणो गूढं कोटपदातिभिः । पुनर्भुवनराजोभूहृत्तरालम्बिलुम्बधीः ॥९६५॥ 965
 स दर्पितपुरं प्रापः कन्दर्पेश्वरनायकम् । भुत्वा योद्धुं विनिर्घातं ययौ भूयोप्यदृश्यताम् ॥९६६॥
 तस्मिन्प्रसङ्गेपि नृपो हृद्यजाजपुरीपतिः । संप्रामपालः केनापि हेतुना विक्रिणां ययौ ॥९६७॥
 कन्दर्पे कोटभृत्यानां भिन्नानां संप्रहोद्यते । कुप्यजाजपुरीं राजा व्यस्रजवण्डनायकम् ॥९६८॥
 स महद्भिः समं सैन्यैर्गच्छंल्लोहरवर्मना । अधीरः कोटकच्छेषु सार्धं मासं व्यलम्बत ॥९६९॥
 प्रत्यासन्नाच्छुवेर्मासात्प्रतापाय विरोधिनाम् । वस्यतस्तस्य वाचायां न संकल्पोऽप्यराजत ॥९७०॥ 970
 अविशेषज्ञभावेन भर्तुस्तिष्ठविदुषमः । ततो जगाम कन्दर्प एवोपालम्भमावताम् ॥९७१॥
 कृतप्रतिज्ञोनाहारतया राजपुरीजये । उपालम्भादितः सोऽब निःसामप्योऽप्यवाचलत् ॥९७२॥
 निराहारस्य वसतः कन्दर्पस्याग्निगदरे । पष्ठेऽङ्गभूजाजपुरी योजनेभ्यधिके स्थिता ॥९७३॥
 भव्याहतः सोरिबलाक्षिपच्छस्त्राणि पातयन् । कदलीपल्लवान्मृद्गन्धनं सिंह इवाविशत् ॥९७४॥
 इण्डनायकसैन्येभ्यः परमेकस्तमन्वगात् । सेनानीः कुलराजाख्यो बुद्धराजकुलोद्भवः ॥९७५॥ 975
 तं बाष्पाख्यां राजपुर्यां हतासंख्यादितं द्विषः । निहत्य मुहुर्यजाङ्गं कन्दर्पे मेनिदे हतम् ॥९७६॥
 मध्याह्ने स तु कन्दर्पः स्वयं संप्राविशद्वली । राजधानीं राजपुर्यां विश्वविधौः समं भटैः ॥९७७॥
 द्विषां विश्वत्सहस्राणि योधानामनिर्वातिनाम् । दरोध राजपुर्यधे तत्पदातिशतत्रयम् ॥९७८॥
 काश्मीरिकाणां निहतं रणे तत्र शतत्रयम् । अत्वारि तु शतान्युर्वी खड्गानामप्यशेरत् ॥९७९॥
 भमे रिपुबले दूरमसंख्येयैश्चित्तामिभिः । संस्कुर्वन्निर्हताच्चाशीकणो मृत्थोर्महागवः ॥९८०॥ 980
 तेनैव स्वाम्युपालम्भवेतालो रभसार्पितः । रणदमशाने वीरेण क्षमितो मांसशोणितैः ॥९८१॥

९५५. ') Emended; A डोम्ब. ९७९. ') Emended; A काश्मीरका.

- वाममात्रावशेषेहि पुनरेवाय संवताः । द्विषः परिमवोत्तमाः कन्दर्पं योजुमाययुः ॥९८२॥
 ततस्तानय नाराचाचिचिषेय स संयुगे । लिप्तानौषधितैलेन विद्धा यैः प्राञ्चलमिदं ॥९८३॥
 आमेयं वेद्यसावस्त्रमिति मूढा विशङ्किताः । ते दूरं प्रयवुर्भीता निन्दन्तः पुनरायनम् ॥९८४॥
 ९८५ प्रगल्भभावः प्रतिभानमोजः प्रयोगचातुर्यमसंभ्रमम् । महाशयानामतिसंकटेषु धैर्योपनदानं धियं जहाति ॥९८५॥
 राजधानीं प्रविष्टः स भानावस्तामिलाधिनि । भूषोप्यपश्यत्स उन्नां बाष्पालीं बहलैर्बलैः ॥९८६॥
 योजुं विद्यादः शुभाव प्राप्तं तं दण्डनायकम् । घोरं रणाटवीं दृष्ट्वा भयात्स्थगितसैनिकम् ॥९८७॥
 स्वीयैर्दृष्टैः क्षतैः कैश्चिद्व्यन्त्यधिकमाहवे । पारकीयैस्त्रसन्त्यन्ये कोन्तरं वेत्ति देहिनाम् ॥९८८॥
 आनीतोद्य विनिर्गस्य तेनैव स भवे ब्रुडन् । स्पर्धमानो वयाम्भोधौ मज्जन्हसिन वायसः ॥९८९॥
 ९९० रक्तप्रजं कीनसैन्यमभिधं बहुकोशवत् । परराष्ट्रं विशेदेवं स्ववीर्येणैव कोपरः ॥९९०॥
 प्रणतात्करमादाय ततो राजपुरीपतेः । मासमात्रेण कन्दर्पः पुनः स भुवमाययौ ॥९९१॥
 प्रत्युद्गमादिसत्कारैः कृतपूजो महीभुजा । स दण्डनायकादीनां शिरःभूलावहोभवत् ॥९९२॥
 परिहासपुरे पारिपात्यं कुर्वन्कटोरधीः । वातगण्डाख्यया ख्यातिं निन्द्ये यस्तत्र पर्वदा ॥९९३॥
 प्रभूतोत्कोचसंघीतसचिवप्रेरणस्पृशा । अणस्थ वामनं राक्षा पादामादौ विप्रोजितः ॥९९४॥
 ९९५ आनन्दः स क्षणे तस्मिन्निष्कन्द्वाराधिकारिताम् । कन्दर्पैश्चेष्टिणामासीन्मन्त्रिणामतिसंमतः ॥९९५॥
 तत्प्रेरितस्ततः पार्तुं लोहुरं विप्रुताहितम् । मण्डलेधरतां दत्त्वा कन्दर्पं प्राहिणोक्षृषः ॥९९६॥
 मन्त्रविक्रमसंपन्नः कुमृत्यैः स्वोदयेच्छभिः । युक्त्या तया राजपशोः समीपास्तोपवाहितः ॥९९७॥
 वृत्त्यार्क्षोयमिति प्रहाय निकटोद्देशान्तरं वाग्मिनं वरिं बन्धुवियोगकृच्च नु वचोमुप्येति संत्यज्य च ।
 भूरो राज्यमसौ हरेदिति तथा हिंसा विचारोज्जितो धूर्तप्रेरणयाकुपो नृपपभुर्नायाति नाशं चिरात् ॥९९८॥
 अवर्धनास्त्रबद्धापि कन्दर्पमीतिराशयात् । रात्रेः जगलं कालेन सा मुष्टेरिबं बालुका ॥९९९॥
 १००० उत्कर्षपुत्रावादाय चिकीर्षुर्लोहुरेशताम् । कन्दर्पो वर्तत इति क्षितिपं मन्त्रिणोवदन् ॥१०००॥
 तथेति नृपतिर्गृह्णन्बन्धुं हन्तुमयाभु तम् । ससैन्यं व्यसृज्यत्यहं टर्कं चासिधराभिधम् ॥१००१॥
 तथोः संग्रामयोर्वीर्यां तां लेखव्यत्ययाद्विधन् । विमुखधकितास्मा च कन्दर्पोभूषया मुहुः ॥१००२॥
 केलिभूतक्षणे हस्तं मृगस्त्रेवकवत्पुरः । आसीदसिधरस्तस्य बन्धुर्मभ्युद्यतस्तदा ॥१००३॥
 ततः पाणिं विनिष्कृत्य सोऽकुष्टायेण तत्करम् । अमृग्रायेण निस्त्वक्कं क्लिप्तः पक्षीव सोवमत् ॥१००४॥
 १००५ अनन्तरशो भूभुध तेनास्मा च नृपाश्रितः । विगर्हते स्म खिन्नेन पट्टश्चैवमकथ्यत ॥१००५॥
 मेवाशयो नरपतिः कुटुम्बं प्राहिणोतु मे । अर्पयित्वा ततः कोटं प्रयास्यामि दिगन्तरम् ॥१००६॥
 आनीय दत्तांस्तैर्ज्ञानीनादाय शोचवर्जितः । स विमुक्ताधिकारोय मन्त्री वाराणसीं ययौ ॥१००७॥
 हत्वा गयायां सामन्तमेकमन्त्रं निवेद्य च । काश्मीरिकाणां चक्रे स आह्वयुत्कनिवारणम् ॥१००८॥

९८२. ^१) Emended; A 'यवो मन्त्राः' ९९१. ^१) Thus A; perhaps, to be read स्वयम्. ९९४. ^१) Thus A₁; A, वासव. ९९९. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ मुष्टेरिब. १००१. ^१) A₂ gloss मन्त्रिणम्.—^२) Thus A₁; A₂, रक्षि. १००२. ^१) तां supplied by A₂ in space left by A₁. १००३. ^१) Emended with C; A 'स्त्रेवकवत्पुरः'.—^२) Emended; A बन्धुम्. १००४. ^१) Doubtful emendation; A apparently निस्त्वक्कं; R G निस्त्वक्कं. १००८. ^१) Emended; A काश्मीरिकाणां.

स हत्वा वीरसेनान्धं ससैन्ये दुर्गमेध्वनि । पूर्वाशामध्वनीनां च व्यधासिर्धृतकण्टकाम् ॥१००९॥
 व्याप्तं निहत्योमसत्त्वं वाराणस्यां निरस्वता । पूर्वा दिग्भूषिता तेन भटैः कृतकर्मटैः ॥१०१०॥ 1010
 ते तच्चिरासनदेव लम्बलक्षाः कुमन्त्रिणः । अन्धोन्मादयया जघुरथ कार्याणि भुभुजः ॥१०११॥
 स्वैराहारोदितगुहमदाः शृङ्गकण्डूतिष्ठान्त्यै दुर्वारेण्यकिलुचमतयो यत्र दुर्मन्त्रिणेषां ।
 प्रन्त्यन्धोन्धं भवति गणितैर्वासरेरेव कैचिन्मध्यस्थाणोरिव नरपतेस्तत्र सर्वाङ्गभङ्गः ॥१०१२॥
 अतिक्रामति कालेय पार्थिवं हन्तुमुद्यमम् । दुद्रुक्षुर्जातरान्वेष्टस्तान्वाङ्गिर्धम्मटोभजत् ॥१०१३॥
 द्रोहापवादभावेव भवेद्राज्यमिदं पुनः । मामेव वैदवांपुत्रत्वादनर्हेस्मिन्नुपेक्ष्यति ॥१०१४॥
 इति संमन्य सच्चिरं निहन्तुं पृथिवीभुजम् । मेरितो जयराजोभूतेनासरलचेतसा ॥१०१५॥ युग्मम् ॥ 1015
 त्रिलावप्रामंजान्क्षिप्वा तीक्ष्णान्द्रोहाय भूपतेः । सोवरोधवधूहित्रा विदधे मध्यपातिनीः ॥१०१६॥
 कमास्तिदधुन्मुखे तस्मिन्कार्ये राजपुरीं नृपः । दूत्याव व्यसज्जतां बहुमानेन धम्मटम् ॥१०१७॥
 सहस्रमङ्गलगृहे दुदिनपेक्षया स्थितम् । तं सिद्धिमङ्गलकितो जयराजः समाययौ ॥१०१८॥
 तमर्थं मण्डपे गूढं तयोर्मन्त्रायमाणयोः । प्रयागानुचरः कथिन्निसिध्ववहितोशृणोत् ॥१०१९॥
 तदावेदिततद्दार्ताप्रयागात्तत्कथां ततः । बुद्ध्वा निवर्तयामास धम्मटं गमनादृपः ॥१०२०॥ 1020
 कुलक्षयभयासिद्धंस्तत्पतीकारमन्धरः । स्वमेव केवलं रक्षन्नासीत्स चकितोन्वहम् ॥१०२१॥
 असिद्धिं जयराजस्तु रष्ट्रा दूतैः स्वसंमुखौ । शमालडामरौ वीरौ वागपाजाभिधौ व्यधात् ॥१०२२॥
 स्वभूत्वैर्मदनिर्यातैर्वियामुं तं निवेदितम् । भुत्वा क्षपावां क्षितिभृदिषु विक्षेप रक्षिणः ॥१०२३॥
 व्याजाद्यावां वदन्सज्जः प्रातस्तान्वाङ्गिरेव तम् । चतुष्कं पूजने धूर्तो जयराजमुपानयत् ॥१०२४॥
 राज्ञो दत्तार्गले धात्रिं स्थितस्य स्यान्मण्डपम् । सत्रा स भ्रातृपुत्रेण धम्मटेन ततोविशत् ॥१०२५॥ 1025
 रक्षिणोद्य बहिर्न्यस्य प्रयागं पार्थिवाज्ञया । जयराजं वधानेति नीचैर्धम्मटमभ्यधात् ॥१०२६॥
 धम्मटे विश्वसज्जस्रं जयराजस्त्यजेद्भुवम् । निदेशेनामुना वेत्ति स्वमन्त्रार्तं च धम्मटः ॥१०२७॥
 इत्येरेकस्य वा युद्धे तयोर्मृत्यौ हितं च नः । व्यक्तीकृतैक्ययोर्वापि वधो लोकेष्यगर्हितः ॥१०२८॥
 इति निध्यायतः शब्दविरोधेन वेधसः । प्रज्ञास्य मत्स्यमात्राशो मन्त्रो युक्ततमस्तथा ॥१०२९॥ तिलकम् ॥
 नाबुद्ध मां धुवं राजा तान्वाङ्गिरिति विश्वसन् । जयराजमुपागत्य ततो धाट्यार्थाश्चोन्नवीत् ॥१०३०॥ 1030
 अपसन्नस्त्वयि नृपौ यद्यद्द्रोहोसि निभयात् । तत्त्वयाभु विशुद्धचर्यमसिधेनुः समर्प्यताम् ॥१०३१॥
 द्वेवेन वा मोहितः स तद्दिशासेन वात्यजत् । आक्षिप्यमाणः शास्त्रास्त्रकोविदः शास्त्रमन्यवत् ॥१०३२॥
 वैष्णवदर्शनास्तेष्वस्ततः स परुषां गिरम् । तन्वाङ्गपौत्रदुष्टाफयस्तं जगाराजकात्मजः ॥१०३३॥
 न त्वं निःसत्त्व कट्याया जाताः कलशभुभुजा । आसीज्जगयिता नूनं ह्रीनो यः कथिदेव ते ॥१०३४॥
 निष्ठायां धैर्यचर्याणां परिणाममजानता । तेनेत्युक्तः स क्षीताम्बुलिक्तह्रमोपमोभवत् ॥१०३५॥ युगलकम् ॥ 1035
 द्रोहोदन्तं पृच्छयमानो धीरस्तन्मध्यपातिनम् । यातवाक्क्षेपितोप्युधे स्वमेव न तु धम्मटम् ॥१०३६॥

१००९. ¹) च has been erased by A₁. १०१२. ¹) Thus A₁; corr. by later hand दुर्मन्त्रिणेषां. १०१४. ¹) Thus corr. by later hand from A₁ वेदवा. १०१६. ¹) Thus corr. by later hand from A₁ स्थितिम्. १०२४. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ पूर्वै; A₁ in margin भोजने. १०२६. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ प्राचन.

- विषममन्त्रवीर्येण मोषीकृतविषाशनः । रज्ज्वा विपीय वीषार्थं ततो निक्षि विपादितः ॥१०३७॥
 जट्यकेन प्रतीहर्त्रा शिरश्चिखोम्भितं ववौ । भङ्गारनङ्गुलातोये तद्वपुर्मत्स्वमोज्ज्वलाम् ॥१०३८॥
 तमेकसप्तमे वर्षे हत्वा भाद्रपदे नृपः । वर्षं वभीरुद्वयो भम्मटस्याप्यचिन्तयत् ॥१०३९॥
 1040 आदिवेशाय तस्तिष्ठचै रवः शास्त्रभृतां वरम् । भूरं कलशराजाख्यं ठकुरं लीहराभवम् ॥१०४०॥
 प्रदिशोति वदा दूतं प्रयागस्ते तदा स्वया । संपाद्यमेतदित्यूचे तं चोपचितसत्क्रियम् ॥१०४१॥
 असिद्धिभीत्या स्वं दूतं स प्रदिष्वन्प्रयागकः । संमन्त्र्य क्रियतामेतदित्यूचे कुपितो नृपम् ॥१०४२॥
 राज्ञि मन्त्रं यमाणेय पञ्जामीवाध्यमन्त्रिणः । कामनः सार्गले हारे त्यक्तदेहोन्नवीहवः ॥१०४३॥
 मन्त्रश्च मन्त्रिणधैते न यावन्निःसृता बहिः । तावत्क्रियेत चेदेतन्न भद्राणि दरिद्रति ॥१०४४॥
 1045 राजाज्ञया प्रयागेन ततो दूते विसर्जिते । तीक्ष्णः कलशराजाख्यस्तनयाभ्यां सहाववौ ॥१०४५॥
 तस्मिन्पक्षे तान्वाङ्गिः ह्येनस्व दददातपम् । राजधान्यन्तरेवासीद्विषैरनुचरैः समम् ॥१०४६॥
 पुरः कलशराजं तं दृष्ट्वा पश्चाच्च तत्पुत्रौ । यावत्साशङ्कमाचक्ष्यौ तावद्भृत्यैर्निजैर्जहे ॥१०४७॥
 शाक्तोपि धम्मटः क्रष्टुं कृपाणीमिति वारिणम् । हन्तुं कलशराजं तु यावच्छस्त्रे व्यधात्करम् ॥१०४८॥
 तावत्सेनापतः पश्चात्तत्पुत्राभ्यां कृताहतिः । भासनादुच्चलसेव क्षिप्रं प्राणैरमुच्छत ॥१०४९॥
 1050 मुमूर्षुणा क्षतस्तेन ज्यायान्कलशराजजः । विषमायुधैगुण्णान्नाभीक्ष्णप्रणितोभवत् ॥१०५०॥
 तस्य क्षमाययोगेन तेवैवाहः छ शस्त्रिणः । निजा कृपाणीं नुब्रोड तेनाभद्रायुधोभवत् ॥१०५१॥
 निहत्य पातितः पृष्ठास्त तैर्व्याधैरिवाण्डजः । भुनां पासाय संत्यक्तः अपार्कैः पार्थिवारुह्य ॥१०५२॥
 राज्ञा तन्वङ्गनसारी स्वयं रन्हणमन्हणौ । आगत्य प्राङ्गने त्यक्तकृपाणीं परिरक्षितौ ॥१०५३॥
 हत्वास्कन्दास्तु दुष्ठायाः संरम्भेण युयुत्सवः । माययोदयसिंहेन दाम्भिकेनैव वन्धिताः ॥१०५४॥
 1055 यूयं पुत्रा ममेत्युक्तवतस्ते धार्मिकस्य यत् । प्रत्ययात्तस्य शास्त्राणि तस्यजुर्जावितेच्छवः ॥१०५५॥
 राज्ञो विभुदिः क्रियतां पार्श्वमेत्येति तद्वचः । तैः समागत्य जगृहे मार्गो राजगृहान्प्रति ॥१०५६॥
 तन्वङ्गजगृहोच्छिष्टैर्बाल एव विवर्धितः । दुष्टं ततो विहस्यैत्रं स्वच्छजपाहकोवदत् ॥१०५७॥
 तन्वङ्गनप्रर्वत्यपूर्वं जयराजमभाषथाः । न त्वं निःसत्त्व कट्याया इति तद्विस्मृतं तव ॥१०५८॥
 स ते तावृश एवायं वर्तते संकटः क्षणः । किं धैर्यावसरे मूढ वैक्लव्यमवलम्बसे ॥१०५९॥
 1060 तस्मान्जातोसि निघृतं मत्पित्रोच्छिष्टमुष्टिना । अहं तु तेन वीरेण त्वत्पित्रा कीर्तिभागिना ॥१०६०॥
 इत्युक्त्वा स रणे गृह्णन्वङ्गभाराजलज्जलम् । पपात जन्ममालिन्वं मानी प्रक्षालयन्निव ॥ १०६१ ॥
 नृपान्तिकं प्रमास्याम इति निश्चयतस्ततः । दुष्ठादीनाजपुरुषाः कारागारे निचिक्षिपुः ॥ १०६२ ॥
 ते यौवनभरोन्मत्ता हुमा वासन्तिका इव । प्रत्यभासन्त कारुण्याद्रक्षणीयाः क्षमाभुजः ॥ १०६३ ॥
 टक्कस्तु विम्बिथो नाम पापः समिष्य भूभुजम् । न्वजिघहन्तान्भीवाह निशि पाशाक्षिवेशयन् ॥१०६४॥
 1065 दुष्टो विजयराजश्च बुद्धो गुह्यश्च तेलुवन् । तन्वङ्गपौत्राधत्वारो हता बध्यमहीतले ॥ १०६५ ॥

१०४३. ^१) Emended; A मन्त्रिणः. १०४५. ^१) A here and elsewhere प्रयागेन. १०४७. ^१) Emended; A ° त्साशङ्कमा °
 १०४८. ^१) Thus A; perhaps, to be emended कृपाणीमविषाहिनीम्. १०५१. ^१) दुष्टो supplied by A, in space left by A.
 १०५४. ^१) Emended; A °स्कन्दायास्तु. १०५८. ^१) Emended; A °नक्षो बत्पूर्व.

- इतानामपि सौम्यैर्नेषामद्यापि वर्ण्यते । कथामन्तरे वयोवृद्धैर्महापुरुषैर्गुह्यैः ॥१०६६॥
 सतताभ्यस्तनाम्बुलैः कसैस्तद्वशाद्गुरैः । कीर्तिशोणारममालेखं सुचिरं बभूवभूतम् ॥१०६७॥
 वृद्धिमासीतयो राक्षस्युत्कर्षापत्ययोस्ततः । ज्यायान्ममिमेयं डोम्बाक्यो गूढदण्डैः कुलच्छिदा ॥१०६८॥
 स्फुल्लिकमिव संभाव्य तेजोविस्फूर्जितं शिशुम् । जघान जयमह्यं च तद्विजयमह्यजम् ॥१०६९॥
 गोमृन्स्वगोत्रमाहत्वा भोक्तुमेकस्य कस्यचित् । कुर्वन्ति दैनोपहता राज्यं निष्कण्ठकं नृपाः ॥१०७०॥ 1070
 संकष्टं मधुगोलमुखापिपथ्युहावलीगह्वरे मूढः । कर्तुमकृच्छ्रार्थमभितः कस्यापि भव्यात्मनः ।
 दैवप्रेरणया प्रकम्पयिष्यति । वज्रमहारैर्वृद्धं महोमृन्मधुपासितस्व शमयत्यथस्वपृथ्वीरुहः ॥१०७१॥
 ज्ञानिद्रोहमहापाप्मनश्चीरं पार्थिवः । डिम्बानामप्यसंभाव्यामभजद्विभोज्यताम् ॥१०७२॥
 वामनस्यात्मजः क्षेमस्तं जानन्ननकद्विषम् । प्रैरयत्कलशेशस्थश्चक्षहेमनिर्बर्णे ॥१०७३॥
 तामिच्छामश्चिन्नतस्य भक्तो युक्त्या प्रयागकः । धावतः भ्रमपतेष्ठां धीरो वन्तेव इमिनः ॥१०७४॥
 अनिशं नष्टवेष्टानां शवानामिव भूभुजाम् । अन्तःप्रवेशकुशलो यो वेताल इवामवत् ॥१०७५॥ 1075
 नम्रा हलधरस्याय विद्रो लोष्टधराभिधः । जगाद निर्जने जातु राजानं रञ्जनेच्छया ॥१०७६॥ युग्मम्॥
 द्विजतां पामहेमादि कलशेश्वरसंभयम् । तत्पासादाहमभिः सेतुं वितस्तायां करोमि ते ॥१०७७॥
 आलेख्यं गगने लिखामि विसिनीसूत्रैर्व्याप्यस्वरं स्वप्राप्तोक्तिमानयापि कनकं पश्यामि वरं हिमैः ।
 इत्याशुक्रमपि स्फुटं जडमतिर्जानाति सत्त्वं नृपो वस्ताद्वक्ष्यपया न वक्ति स गतप्रीतिः परं वक्ष्यते ॥१०७८॥
 निषिन्धेव विकीर्णं तु प्रयागस्तामपि प्रभोः । सतुपस्थाधिकोपध्याभ्यर्चनानामिव रोगिणः ॥१०७९॥
 अथ लोष्टधरो हास्यावसरे जातु भूपतिम् । बद्धस्य योक्षो देवस्य क्रिवतामित्यभाषत ॥१०८०॥ 1080
 स्मिन्वा-किमेतदित्युक्तवन्तं तं स व्यजिह्वपत् । उदभाण्डपुरे - ^१ भीमशार्ङ्गिरभूत्पुरा ॥१०८१॥
 विरोधात्पारिषद्यानां तत्कृतो भीमकेशवः । राज्ये कलशदेवस्य बद्धहारोभवच्चिरम् ॥१०८२॥
 तैः शान्तैर्बैर्बिदधे यदाय विवृताररिः । चौरापहतदुर्वर्णकवचो हरश्च तदा ॥१०८३॥
 भूयोपि चक्रे तंज्रीत्या कोशसामग्र्यभाषिति । ततः प्रभृत्स्यद्य वावद्वद्धाराररिः स्फुटम् ॥१०८४॥
 आहीयतां तदीयस्तकोशं धीरभयावहः । सोपि बन्धादिमुक्तोऽस्तु पुष्पदीपादिभोगभाक् ॥१०८५॥ 1085
 इति संप्रेरितस्तेन तथा चक्रे स भूपतिः । कोशं ततः प्रवेदे च मणिस्वर्णादिनिर्भरम् ॥१०८६॥
 अचिन्तयच्च यवेद्वर्षस्तु भून्वसुरास्पदे । कीदृक्कन्यापरेषु स्यादाद्येषु स्वरवेदमह्य ॥१०८७॥
 कृतप्रायः स तत्ररथैः पारिषदीस्ततो नृपः । निष्कृत्य कडभारोद्विभारणेन प्रदापितः ॥१०८८॥
 क्रमेण सेनानानाङ्गव्ययसमशालिनः । स्वरार्थहरणे कडा धीः संभावयता तदा ॥१०८९॥
 पूर्वराजार्पितान्कोशांस्ततः स भुवनानुतान् । सर्वगीर्वाणवेदमभ्यो लुब्धपुष्टिरपाहरत् ॥१०९०॥ 1090

१०६६. ^१) Thus A₁, altered by later hand into "गोपात्रम्". १०६८. ^१) Emended; A प्रसिद्धे. १०७०. ^१) Emended; A गोपु. १०७१. ^१) Emended; A तत्रोपु. १०७३. ^१) Emended; A जान जनक. —) w supplied by A₂. १०८१. ^१) Two aksharas are wanting; A does not indicate the lacuna. —) Emended; A नीनहसाहिर. Cf. vi. 178. १०८२. ^१) Doubtful emendation; A "स्वरिषावर्ण". Cf. vii. 1088. १०८५. ^१) Emended; A "लोचनीर". १०८६. ^१) Emended; A ववेद्वर्षस्तु. —) Emended with C; A कीदृक्कन्या. १०८९. ^१) Thus A; G C स्वरार्थहरणे.

- इनेषु कोशेष्वनेतुं देवानां प्रतिमा अपि । सकारोदयराजाख्यं देवोत्पादनेनायकम् ॥१०९१॥
 वदनेषु स नगटैः शीर्णप्राणाङ्गिपाणिभिः । मूर्तिनाशाय देवानां शकृन्मूषाद्यपातयन् ॥१०९२॥
 स्वर्णकंप्यादिचटिता गीर्वाणाकृतयोतुडन् । अध्वस्त्रिभनगण्डाल्य इव सावस्करेष्वपि ॥१०९३॥
 विबुधप्रतिमाश्चकुराकृष्टा गुल्फदामभिः । वृत्कारकुक्षुमच्छन्ना भग्नमाटकादयः ॥१०९४॥
 1095 यामे पुरेय नगरे प्रासादो न स कश्चन । हर्षराजतुरुष्कोणं न यो निष्प्रतिम्रीकृतः ॥१०९५॥
 तस्य देवावधृष्यौ द्वौ परमास्तां प्रभाविनौ । नगरे श्रीरणस्वामी मार्ताण्डः पत्नमेष्विव ॥१०९६॥
 द्वौ महाप्रतिमामध्यादुह्विम्बावरक्षताम् । दानप्रसङ्गे न जातु याचित्वा त्यागिनं नृपम् ॥१०९७॥
 परिहासपुरं जन्ममेदिन्यां कनकाभिधः । गायनः कुशलभीष्ट भ्रमणो नगरान्तरे ॥१०९८॥
 अधिगतवतां लोके विश्राज्जुतामपि संपदं न खलु विरतिर्दुष्कर्मभ्यो धनार्जनकाङ्क्षिणाम् ।
 किमपि कमलावाप्त्यै पद्माकरोदृतिपातकं भजति कमलालीलावासो भवन्नपि हि द्विपः ॥१०९९॥
 1100 पैतामहेन पिच्छेण तथा राज्यविकीर्षया । लोहरादाहतार्थस्य कोशेनोत्कर्षभूपतेः ॥११००॥
 युक्तोपि पूर्वराजार्थं देवैकोभ्यो जहार यः । ऐच्छद्भनार्जनं हा धिक्सोपि वास्तव्यपीडया ॥११०१॥ युग्मम् ॥
 तदाज्ञामात्रमादाय सचिवैरथ पाणिभिः । ते ते नवनवायासनामाङ्गा नायकाः कृताः ॥११०२॥
 कालानुवृत्तिप्रदतां धिग्धिप्राजोष्मीविनाम् । यत्र मन्त्री वयःस्थः सन्सदाचारोपि गौरवकः ॥११०३॥
 सर्वदेवगृह्णामसर्वेस्वापदतिव्रतम् । स्वीचकाराज्ञया भर्तुरर्थनायकतामपि ॥११०४॥ युग्मम् ॥
 1105 पार्षदः समरस्त्रामिदेशागारे सहेलकः । भागो विजयमल्लस्य यो राज्ञो हेप्यतां ययौ ॥११०५॥
 द्विगुणोत्पत्तिदानेन सोर्धनायकतां गतः । लब्धावकाशो राजापे क्रमेणासीन्महत्तमः ॥११०६॥
 किमन्यद्भरता तेन सर्वार्थान्सर्वनायकैः । व्यधीयत धनावाप्त्यै पुरीशस्यापि नायकः ॥११०७॥
 भीमर्षपदपर्यायच्छञ्जज्ञप्रभावतः । तथार्जितस्य कोशस्य सोनुरूपव्ययोभवत् ॥११०८॥
 मृगीदृशां दुर्लभतां हयानां आसान्विटानां कुबजःसहस्रम् ।
 वैतालिकानां च विकत्यनत्वं क्रेतुं क्षितीशः क्षपयन्ति लक्ष्मीम् ॥११०९॥
 कोपप्रसादैर्देयिताजनस्य हयादिवृत्तान्तगवेषणेन ।
 1110 भृत्यानुवृत्त्या मृगयाकथाभी राक्षां शिशुनामिव याति कालः ॥१११०॥
 विलासहासासनयानदानपानाशनाद्या भसतीः सतीर्षा ।
 छात्रेव चेष्टाः क्षितिपालवर्गः परानुकारेण करोति सर्वाः ॥११११॥
 भ्रमानुषत्वं पुरुषाधिराजा विटस्तवैः स्वस्य विचिन्त्य सत्यम् ।
 तृतीयमध्यम्यधिकं भुजौ वा ममेति मत्वा न विदन्ति मृत्युम् ॥१११२॥
 निशाङ्ग येषां प्रभवन्ति दारा दिनेष्वमात्या नियताधिकाराः ।
 अहो भ्रमः स्वस्य यदत्र तेपि विदन्ति भूपा प्रभविष्णुभावम् ॥१११३॥

१०९१. ') Emended with R C; A 'स्तादनायकम्. १०९३. ') Emended; A 'हृष्या'. १०९४. ') Thus corr. by later hand from A₁ हृष्या. ११००. ') Emended; A 'भूपतिः. ११०५. ') Emended; A च हेलकः. Cf. vii. 1170, 1319, 1358, 1359. [C. VII. 1098 146 C. VII. 1116]

स्वादूषितं स्वादुतयैव भुङ्क्ते युक्तस्य मुञ्चत्यपि युक्ततामि ।
 विद्यासितस्मासमुपैत्यकस्माद्भुञ्ज कालश्च समाप्तभावः ॥१११४॥
 नाशमित्यादि परिकल्पिततिपात्रां कटाक्षितम् । तत्सर्वं हर्षदेवस्य आशेन लघुतां वदौ ॥१११५॥ 1115
 तुष्टः पटवशाद्येन हृष्टातोषविदे ददौ । भीमनायकनाम्ने स करिणं करिणीसखम् ॥१११६॥
 स्वशिष्यस्तेन तस्यासीद्वायनः कनकोय सः । अप्यकावरजः खेदाशीताभ्यासकृतोद्यमः ॥१११७॥
 प्रसादीकृतमस्मै च खेदच्छेदनमिच्छता । तेन काञ्चनशीकारलक्ष्मभक्तचेतसा ॥१११८॥
 कर्णाटभर्तुः पर्माण्डेः सुन्दरीं चन्दलाभिधाम् । आलेख्यलिखितां वीक्ष्य सोभुत्पुण्यायुधधनः ॥१११९॥
 उल्लेजयन्ति संघर्षे हास्ये जडमतीन्विताः । सारमेयानिवाजर्षे प्रोत्साह्य प्राकृताशयाः ॥११२०॥ 1120
 स विदोद्वेचितो वीतव्रथश्रेष्ठे सभान्तरे । प्रतिज्ञां चन्दलाबाधैर्पर्माण्डेश्च विलोडने ॥११२१॥
 कृतापक्वितमकर्पूरपरित्यागं प्रतिशया । तं च स्तुतिमिषादेवं जहद्वः कविचारणाः ॥११२२॥
 भाषायेवविशेषतः परिगतस्त्वं वाक्षिणात्येध्वनो गन्धादप्यवधारितं यदुत ते कर्पूरकोलं करे ।
 पक्वं वेदिदमङ्ग हर्षनृपतेस्तत्कल्पयोपायनं नो वेत्तिष्ठतु गालिकेरकुहरे संप्रत्यमुष्मन्धतः ॥११२३॥
 आ कर्णाटवत्संधराधमवधादा चन्दलानिङ्गनादा कल्याणपुरप्रवेशनविधेरा पिम्मलादर्शनात् ।
 आ राजाभयकाननान्तवद्धधापारदिकौतूहलाद्देवेन प्रतिविद्धमिद्धमहसा पोताससंघर्षणम् ॥११२४॥
 विद्वः प्रसाद्य नृपतिं मदजः कम्पनापतिः । महत्तरस्त्वं जग्राह तस्याधिनापिताकृतेः ॥११२५॥ 1125
 वस्त्रालंकारनिर्वाहकृतेमुप्याध वेतनम् । निस्त्रमादस भूपालाहावमीर्ष्याशमाय च ॥११२६॥
 विद्वत्वे निस्त्रपत्वे च मदनस्य कथाक्रमः । मौग्ध्वे पारिव्रजत्वे च नृपस्य निकषोमवत् ॥११२७॥
 मातेयं वप्यिकां नाकाक्षवानीतेति वारिभिः । संदह्यं जरतीं नारीं मुषितः सोपरीर्षितैः ॥११२८॥
 दासीश्च देवता एता इत्युक्तान्यैः प्रवेशिताः । उन्नतिं च भियं चौस्त्यणमञ्जहसे जनैः ॥११२९॥
 दास्यो मदनसंलापमन्त्राद्युद्देशकारिभिः । अध्यापिता विद्वेस्तस्य मतिमोहं प्रवक्रिरे ॥११३०॥ 1130
 ताभ्यः काभिरपि क्षमाभृत्पुनरतं समयोचितम् । वाङ्मन्त्रीभिः कृतः स्वाङ्गस्पर्शाङ्गाव्योदयोज्ज्वलः ॥११३१॥
 आयुष्कामाय भूयांसं कालं जीवितकाङ्क्षिणे । आयुर्वर्षशताम्यस्मै ता मूढमतये ददुः ॥११३२॥
 होम्बेन पिण्डसिद्धार्थं केनाप्येतद्वसायनम् । पिण्डसिद्धिद्वित्युक्ता पेयं किमपि पायितः ॥११३३॥
 किं तस्य कथितरन्ध्रैर्मौग्ध्वैर्यो याचितो विद्वैः । विद्यमानादिव धनादायुयोपि व्ययं व्यधात् ॥११३४॥
 बलकपेक्षुरपरानुपायान्यानसेवत । कथयेत्कः सहाचारस्तामनोपि ज्ञावहान् ॥११३५॥ 1135
 स एवमन्धतामिक्षे निक्षिप्तः शाश्वतीः समाः । मुग्धबुद्धिः स्वजाशेन दुर्जतिश्च कुमन्त्रिभिः ॥११३६॥
 मेघवाहनमुख्यानां कृत्ये लोकोत्तरे यथा । सन्त्यद्यान्पथिवः केचित्सिद्धिहान्दोलिताशयाः ॥११३७॥
 तथास्मिन्नपि दुष्करये वर्ण्यमानेऽनुतावहे । भविष्यतीव कालेव नूनमप्रत्ययो जनः ॥ ११३८ ॥
 राज्ये बहुच्छले तादृग्दुर्मैत्र्योपहतोऽप्यभूत् । आयुःशेषेण न वदो स रन्धान्वेषिणां द्विषाम् ॥११३९॥

११३८. ^१) Emended; A वक्षिका. Cf. vii. 319. ११३९. ^२) Emended; A "तामने.—") Emended; A स्वजाशेन;
 C स्वजान्वेन.

- 1140 नर्तकीः शिक्षयन्नाशानुत्थावामिनयं स्वयम् । तिष्ठन्हीपोज्ज्वले धाम्नि दूरात्केनाप शत्रुणा ॥११४०॥
 क्षिमेवुरपि नाभूद्यद्विहतो जगितोष वा । फलं तस्यावुःशेषस्व प्रजानां कुकृतस्थ वा ॥११४१॥
 कश्चिदेवाथ भुजान्ते पातवृत्तो महीपतेः । सर्वाभुक्तिनिधेः मामुचारीवारिषविग्रहः ॥११४२॥
 ते युवानो मदोन्मत्तास्ताः खियो दौघनोन्मदाः । नाशाय हर्षदेवस्य तस्मिन्नेवामवन्त्यजे ॥११४३॥
 निगृहीतास्तेन रोषास्तजाराः काश्चन खियः । काश्चित्वाकृष्य भुजान्ताज्जारीर्नीता विगन्तरम् ॥११४४॥
 1145 स्वेन दौःशील्यदोषेण सर्व एव विशङ्किताः । भृत्यास्तस्याभुमान्यैच्छस्यतन्त च शान्तये ॥११४५॥
 तस्यापि शीलवैकल्यं तावत्सर्वत्र पश्ये । यावत्कलशभूपातास्तंजातस्योपपद्यते ॥११४६॥
 दौष्ट्ये वर्धितो याभिरङ्गमारुह्य मातृभिः । सोङ्गमारोप्य ता एव चुम्बन्संभुजेनिशम् ॥११४७॥
 संभोगं भविनीवर्गे कुर्वता दुर्ध्वचोरुषा । निगृहीता च भुक्ता च नागा पुत्री पितृस्वहः ॥११४८॥
 स तुरुट्कशताधीशाननिशं पोषयन्धनैः । निधनावधि दुर्बुद्धिर्भुजे याम्यसूकरान् ॥११४९॥
 1150 अथ सेवामिसारेण कदापि कुपितो नृपः । स मन्दबुद्धिरास्कन्दमदाद्राजपुरीं प्रति ॥११५०॥
 विलोक्य सैन्यसामग्रीमन्यसदृशीं पथि । त्रैलोक्याक्रान्तिसामर्थ्यं पार्थिवैस्तस्य शङ्कितम् ॥११५१॥
 स तु पृथ्वीगिरिं दुर्गं दृष्ट्वा तद्गृह्णोद्यतः । अग्रविष्टो राजपुरीं तन्मुले समुपाविशत् ॥११५२॥
 मासमभ्यधिकं तेन तस्युषा परिपीडिताः । प्रक्षीणास्त्रादिसंभारा बभूवुर्दुर्गरक्षिणः ॥११५३॥
 शत्रुं संग्रामपालस्तानूरीचक्रे धरापतिः । कियन्तं न करं भीतः कियतीर्न च संविधाः ॥११५४॥
 1155 द्योढादौ नृपतौ स तदप्रतिगृह्णति । लुब्धमुत्कोचदानेन स्वीचक्रे दण्डनायकम् ॥११५५॥
 अमन्यमाने नृपतौ व्यावृत्तिं प्रेरिता रहः । प्रवासवेतनं भूरि मार्गितुं तेन शस्त्रिणः ॥११५६॥
 नैः प्राये प्राकृतप्रायैः कृते सोऽमुष्यभाषितैः । रामो दूरस्थकोशस्य कटकः क्षोभमाययौ ॥११५७॥
 स तत्समर्थनां यावच्छक्रे तावद्विभीषिकाम् । तुरुट्कास्कन्दजामन्यां प्रवदौ दण्डनायकः ॥११५८॥
 अथात्पथ्यौ नृपतिरुत्थाप्य कटकं ययौ । कृत्स्नां च कोशसामर्थ्यं तत्याजाध्वस्त साध्वसात् ॥११५९॥
 1160 अपरीक्ष्यादृते भृत्यः स्वामिनामतिसंकटे । करोति व्यसनापातमजात्योसिरिवाहवे ॥११६०॥
 तेन स्वयमयोग्येन योग्यानन्याननिच्छता । कलङ्किता नरेन्द्रधीः क्षुद्राध्वनेन मन्वुरा ॥११६१॥
 ततः प्रभृति निर्वाणप्रतापस्य महीपतेः । प्रतापवक्रवर्त्याख्या सर्वतो म्लानिमाययौ ॥११६२॥
 म्लानाननो न यस्तिङ्गं स्वेन भृत्यैस्तथाखिलैः । तत्कर्म कृतवन्तं स कन्दर्पं बह्ममन्यत ॥११६३॥
 आनिनीबोधं तं तस्य जडस्याकृत भूपतेः । दण्डनायक एवेच्छाच्छेदं पैशुनकर्मणा ॥११६४॥
 1165 ज्ञातब्रह्मोद्य नृपतिरबभ्रादण्डनायकम् । प्रातिपस्यानुरोधेन न क्रुधा न्यमहीत्युनः ॥११६५॥
 दुर्गे संक्षिप्यजीवोपि निवसन्संविधाय सः । लुब्धस्ताम्बूलवस्त्रादि प्रहितं भृत्यबान्धवैः ॥११६६॥
 आत्मनः सर्वनाशाय संजातं दैवमोहितः । वधार्हं प्रत्युत पुनर्मिन्ये तं स्वपदं नृपः ॥११६७॥
 तं विडाभाटुभिर्भूयो राजानमुद्वेजयन् । घोषवाजाजितं स्तोत्रैः कर्णाद्या इव कौरवम् ॥११६८॥

११४२. ^१) Emended, A सर्वभुक्तिनिधेः. ११५६. ^१) Emended, A प्रमन्यमाने. ११६५. ^१) Emended; A न्यमहीत्युनः.
 ११६६. ^१) Conjectural reading; A पुन्ये.

वादी वादपराजितः प्रतिभटं गालीभिरत्वाक्षिपन्धोषिष्यसतीव्रता कुकलहैरुद्वेजयन्ती पतिम् ।
 कायस्थश्च इत्याखिलार्थमहिमा कृच्छ्रे नृपं पातयन्स्त्रस्यासन्नपराभवस्व कुर्वते भूयः समुत्तम्भनम् ॥११६९॥
 भुक्तदेवधनो विभ्रान्तं सहेलमहतमः । सर्वोपतिं दुर्धसने प्रेरयन्स्वार्थपण्डितः ॥११७०॥ 1170
 बन्धुमन्विष्य दरदां लवन्धैः सह लाहरीः । दुर्गपाताभिर्धं दुर्गं गहीतुं तमचूचुवत् ॥११७१॥
 तत्रि लङ्कानन्धशब्दे पुरा गोमरि डामरे । जनकशरपतिना हतेनस्तनूपाश्रया ॥११७२॥
 मायोपविष्टया द्वारे तत्पस्यापि समर्पितम् । कलशश्चामुजा कूपोपेक्षं प्राप दरद्वयः ॥११७३॥
 तद्वलाहारदैः कान्तान्मन्त्रामेव मण्डले । राजा च मन्त्रिणा चाथ बभूव स्वीकृतोद्यमः ॥११७४॥
 निहिदे तत्र गोमूणां वृत्तये संभृतं हिमम् । अवपहेण तत्तस्मिन्क्षणे निःशेषतां ययौ ॥११७५॥ 1175
 चारैस्तद्वन्धमालश्च तद्वहाय महत्तमः । अमीक्ष्य प्रेरयन्स्वभावं स च तत्रोद्यमं व्यधात् ॥११७६॥
 वासगण्डं तदुद्योगे प्रतिष्ठासुं नृपाश्रया । चण्पको द्वारकार्यस्थमभिसंधातुमैवत ॥११७७॥
 द्वारं निवार्य भूमेन प्रापितो मण्डलेशताम् । सर्वैः सहाभजद्वारं स हि द्वाराधिकारिभिः ॥११७८॥
 विसृजितोपि कटके तेन द्वारपतिस्ततः । तीर्त्वा मधुमतीं सिन्धुं सैन्यैर्दुर्गमवेष्टयत् ॥११७९॥
 समस्तानपि सामन्तान्प्राहिण्यन्सर्वतः स्वयम् । एकप्रयाणान्तरितः कोटेपि न्यवसन्नृपः ॥११८०॥ 1180
 त्यजन्निर्गण्डशैलादि दुर्गसंभयदुर्जयैः । कादभीरिकाः सह दरसैनिकैः समरं व्यधुः ॥११८१॥
 विदधे प्राजिमठिकानाम्याघातपदे वसन् । सपुत्रो गुङ्गजो मल्लः संभ्रमानतिदुःसहान् ॥११८२॥
 तत्पुत्रौ दैवविष्णोक्तराज्यप्राप्ती तद्विष्णुया । मानं व्यवधिवातां यौ वीरावुच्चलमुस्सलौ ॥११८३॥
 अत्युदामस्तयोज्यायान्निष्पन्नपि नृपासनम् । भासीज्ञाभ्यर्थमाहात्म्याद्यात्रायां तत्र निर्गतः ॥११८४॥
 अवपहेण भूपालप्रतापेन च शोषिताः । यथाकथञ्चित्तुर्गं ररक्षुर्दारदा भटाः ॥११८५॥ 1185
 अथाज्ञेव विधेर्हर्षप्रतापपरिपन्थिनी । वपात महती वृष्टिरेकीकृतजलस्थला ॥११८६॥
 दुर्गमृङ्गं हिमैः कृत्वा दुर्भेद्यैः पर्ववार्यत । अनुकूलेन विधिना संनारैर्मिहितैरिव ॥११८७॥
 छट्याने पातयन्कांक्षितपतने कांक्षिदुस्तिपम् । वेधाः कन्दलयत्येव कन्दुकक्रीडितध्रमम् ॥११८८॥
 ततः स्मृत्वा गृहान्वृष्टिदुःस्थास्ते दुष्टमन्त्रिणः । चक्रिरे पूर्ववद्राशः स्कन्दाधारे विसृजणम् ॥११८९॥
 ऊर्ध्वकोतोनुसारीच तिमिः शैलहताननः । ततोपि चक्रे व्यावृत्तिं राजा जयपराङ्मुखः ॥११९०॥ 1190
 मुक्तापणः शीर्णकोशः त्यक्तश्रीकव्युतायुधः । कटकः सर्व एवामूल्यलावनपरायणः ॥११९१॥
 भावतः पथिभिस्तैस्तैः साकन्द्राजसैनिकान् । पृष्ठलपरिपून्दीर्घा मार्गेप्रसिष्यतापया ॥११९२॥
 क्षौमेः सहसमालेव साग्जवण्डेव खेटकैः । सशेवलेव खट्वीधैः सशिलेव तुरंगमैः ॥११९३॥
 क्षौबर्जैः सरयाङ्गेव राजनैर्भाजवैरपि । सफेनेव जनस्थकैरासीन्मधुमती सरित् ॥११९४॥
 नीतानां च हतानां च दरदैः प्रसृतोदयैः । अभूवहीहतानां च संख्या काकिञ्च देहिनाम् ॥११९५॥ 1195
 अनायवक्षया भूतं सैन्यं वातुं कृतोद्यमः । एकस्तु वानुजो मानी नाबलन्याहिरुच्छलः ॥११९६॥

११७६. ^१) Emended; A निहारे. ११७७. ^१) Emended; A वासगण्डस्तु. ११७९. ^१) Thus or, perhaps, विसृजितेपि to be read for A विसृजितापि. ११८९. ^१) Emended; A कादभीरिकाः. ११८९. ^१) Emended; A तत्पुत्रो.

- दरद्वलाम्बुधिर्धाम्नस विश्वाक्रमणोद्यतः । ताभ्यां वेलागिरीन्द्राभ्यामिव संस्तम्भितोत्थितः ॥११९७॥
 तौ रक्षित्वा बलं प्राप्नोति प्रसिद्धिमनुलां गतौ । पतिवरेण राजश्रीर्भवेत् लक्ष्येण तेजसा ॥११९८॥
 ततः प्रभृति लोकस्य सर्वस्यासीदसौ मतिः । राज्यार्हो मानिनायेतौ ह्रीर्बोयं न तु भूपतिः ॥११९९॥
 1200 तथा कृत्वापि यद्वाज्ञे दर्शनं परिजह्वुः । तौ प्रीतिदायविमुखौ बबन्धास्थां ततो जनः ॥१२००॥
 अथ शान्तरिपुत्रासौ जगरे प्राविशन्नुपः । प्रतापस्तु दिशः प्रायान्मल्लराजतनूजयोः ॥१२०१॥
 तौ रामलक्ष्मणविवेकाविति सर्वस्तदाब्रवीत् । रावणप्रतिमे रात्रि भाव्यर्चानुगुणं वचः ॥१२०२॥
 राजा तु गतलज्जः स नित्यकृत्योपमं जडः । कर्तुं प्रारभतास्त्रिभुवः पुनर्मण्डलपीडनम् ॥१२०३॥
 अल्पापकारमपि पाशेभ्यः निहन्ति नीचो न दूरमसमागसमप्यरातिम् ।
 आ निर्दशत्युपलमन्तिकमापतन्तं तस्यागिनं न तु विदूरगमुग्ररोषः ॥१२०४॥
 1205 ततः प्रविष्टः संपीतः सेवया दत्तकम्पनम् । मदनं सोऽगृणोस्त्वैरे शंसन्तं तत्पराभवम् ॥१२०५॥
 तत्रोषेण जिघांस्तुस्तमागो जग्राह सोपरम् । तस्य देवीविषष्टाशालेखोल्लङ्घनलक्षणम् ॥१२०६॥
 प्राप्नो मङ्गवराज्यात्स क्षमाभुजादत्तदर्शनः । भीतो लक्ष्मीधरस्यागान्मन्दिरं टक्कमन्विजः ॥१२०७॥
 राजा प्रसाद्यमानोऽपि तत्कृत्येन्येन मन्त्रिणा । सस्मितं वीक्षितं सैन्यैस्तं सपुत्रमवातयत् ॥१२०८॥
 कोपस्मितं नरपतेरकालकुसुमं तरोः । वेतालस्यादृष्टसितं नैवमेव प्रशाम्यति ॥१२०९॥
 ये संपरुद्धविपुलप्रणयाभिमाना निःशङ्कमीश्वरनिवेशणमाचरन्ति ।
 1210 मन्त्रानुपङ्गरभसाद्भुजगेन्द्रसख्यं प्रख्यापयन्त इव ते प्रलयं प्रयान्ति ॥१२१०॥
 कर्णेजपकुले तावन्मदनमलयावधिः । शापः सूर्यमतीदेव्याः प्रसारितभुजोभवत् ॥१२११॥
 विक्रमालोकनोत्कम्पी निचिक्षेप क्षमापतिः । बद्धा कलशाराजं तं लक्ष्मीधरनिवेशने ॥१२१२॥
 विरुद्धं तस्य बद्धस्य शिक्षापेक्षाभिवाच्यः । तेजोवधाय सविधमुदयाख्यं व्यसर्जयत् ॥१२१३॥
 लक्ष्म्या जाज्वल्यमानं तं वीक्ष्य प्रज्वलितः कुधा । लब्धासिधिनः कस्माच्चिन्मनस्वी सहसावधीत् ॥१२१४॥
 1215 तन्मृत्यैरथ संकुक्षैर्निपत्य स विपादितः । दुर्बुद्धेस्तस्य भुभर्तुरेवं भृत्या विप्रेदिरे ॥१२१५॥
 मण्डले राजदण्डेन क्षतेनेव परिक्षते । क्षारपातोपमान्यापि प्राभूतुः खपरंपरा ॥१२१६॥
 अहरि काञ्चनस्याली धैः पार्थिवगृहादपि । सत्यप्यहस्करे जघ्नुस्तस्करास्ताश्चा विशः ॥१२१७॥
 प्रवर्धमाने मरके क्रन्दितध्वनिनिर्भरः । निर्दोषः प्रेतवाद्यानां न व्यरंसीद्विवादिशम् ॥१२१८॥
 छदीपद्भुजितयामे वत्सरे पञ्चसप्तते । अखण्डं सर्वभाण्डानां दुर्मिक्षमुदजृम्भत ॥१२१९॥
 1220 वीक्षारणां धाम्बलारिः प्राप्याभूत्पञ्चभिः शतैः । वीक्षारेणामवलम्ब्य मार्दीकस्व पलङ्कयम् ॥१२२०॥
 ऊर्णापलस्य वीक्षारैः क्रयः पद्भिरजायत । लवणोषणहिङ्गुदेरभिधाप्यास्त कुर्लभा ॥१२२१॥
 श्वैर्नद्योभवत्तन्मःसंसेकोऽप्युच्यतेऽहैः । उल्लतोया गिरिस्तैश्चिह्नसदारुवनेतिव ॥१२२२॥
 एतद्व्यवहितं राजधानी दूरात् दृश्यते । ध्यास्वेति सर्वतो राजा बुभाणां छेदमादिशत् ॥१२२३॥

समञ्जनफला वृक्षा गृहस्था इव पातिताः । कुटुम्बैरिव रोलम्बैरशोच्यन्त पदे पदे ॥१२२४॥
 प्राणापहं महादण्डं तथार्तेषु जने नृपः । हलावरुणे वृद्धोक्ते मण्डलैर्मिवाक्षिपत् ॥ १२२५॥ 1225
 विभीषा लोकां कायस्थैर्महारण्डव्यवस्था । पुरमामादिषु कापि न मृदप्यवशेषिता ॥१२२६॥
 भयोत्पण्डितं संप्राप्राक्षिहन्तु सर्वज्ञामरान् । स दण्डभृदिव क्रुध्यन्नादित्यमण्डलेभरम् ॥१२२७॥
 पूर्वं मडवराज्योर्वी होलडान्तः स डामरान् । दत्तास्कन्दोवधीतांस्तान्कुलाये विहगानिव ॥१२२८॥
 प्रता लवन्त्यानुब्रूयन्तुलोकिकटाकृतिः । जीवन्महवराज्यान्तस्तेन विप्रोपि क्रोडितः ॥१२२९॥
 लावन्त्यबुद्ध्या भूतानि पान्धैरप्यथ रोपितैः । भीमरूपाभवद्भूमिर्भरवस्य महानसः ॥१२३०॥ 1230
 भूले लवन्त्यस्यैकस्य क्रूरां विन्यस्यतो वधूम् । ययुः सर्वे दिशो भीता लवन्त्या मण्डलेभरात् ॥१२३१॥
 केचिदुभुजिरे तेषां गोमांसं स्लेष्मभूमिषु । भरवद्वपरद्वादिकृष्टाः केचिदबालगन् ॥१२३२॥
 पाहिणोत्पामृतं भूरि भैरवाय महीभुजे । लवन्त्यमुण्डमालालीरखण्डा मण्डलेभरः ॥१२३३॥
 तोरणावल्लयो राजहारेदृश्यन्त सर्वतः । डामराणां करोटीभिर्घटीभिरिव निर्भराः ॥१२३४॥
 हारे कङ्कणवस्त्रादि लम्बमानं नृपौकसः । नेता डामरमुण्डस्य यः कोपि स किलासदत् ॥१२३५॥ 1235
 भोक्तुं डामरमुण्डानि ध्यातवित्स्तीर्णतोरेणाः । विदधुर्गृध्रकङ्कणा राजहारोपसेवनम् ॥१२३६॥
 यत्र यत्रासन् भूपालस्तत्र तत्र व्यधुर्जनाः । लवन्त्यमुण्डैरुष्यैर्विस्तीर्णास्तोरणखजः ॥१२३७॥
 गन्धेनाभुविना प्राणं कर्णो भीमैः शिवास्तैः । अखिद्यन्त शपाकीर्णे दमशान इव मण्डले ॥१२३८॥
 बलेरकप्रपामान्ताल्लोकपुण्यावधि व्यधात् । एकत्रेणीं मण्डलेशो डामरैः भूलकीलितैः ॥१२३९॥
 एवं मडवराज्यं स कृत्वा निर्नष्टडामरम् । अथावत्क्रमराज्योर्वी कर्तुं तामेव पञ्चतिम् ॥१२४०॥ 1240
 अथदृश्यं न भविष्याम इति निश्चित्य डामराः । अक्रिरे क्रमराज्यस्या लौलाहे सैन्यसंगहम् ॥१२४१॥
 तैः सर्वैर्देवसंभ्रमैः कुर्वन्निः कदरं ममत् । आस्ते स्म तत्र ह्यचिरं निरुद्धो मण्डलेभरः ॥१२४२॥
 किमन्यद्राक्षसः कश्चित्पुत्रतीर्थैर्षिपूजितम् । निहन्तुं मण्डलमिव हर्षय्याजादवातरत् ॥१२४३॥
 उल्लासो रात्रिषु दिने स्वापः क्रौर्यमुदपता । अवाङ्मयत्वं कर्तव्ये दक्षिणेशोचिते रतिः ॥१२४४॥
 इत्यादयस्तस्य केचिदूर्मा नक्तनरोचिताः । तथा हि तत्कालभयैः प्रियाः प्राप्तिः प्रकीर्तिताः ॥१२४५॥ 1245
 अप्रान्तरे मल्लवन्तुः कमीयान्यौघनोन्मदः । लक्ष्मीधरस्य गेहिण्या इदयाहुदकोभवत् ॥१२४६॥
 सा हि राजसुते तस्मिन्संस्तप्ता पातिषेधिमके । नारज्यत निजे पत्यौ धानरप्रतिमाकृतौ ॥१२४७॥
 ज्ञातीमगण्यान्हत्वान्यान्क्रस्माद्राज्यार्थलक्षणी । नावधीरुद्धतावेतौ राजकुञ्जलसुस्तलौ ॥१२४८॥
 इति लक्ष्मीधरेणैष्यारोषादुक्तोपि भूपतिः । न कुकोषानुतापार्ति पूर्वज्ञातिवधान्नतः ॥१२४९॥
 स्वयमन्यमुखेनापि स तेनोक्तस्ततोसकृत् । -- वाते तदौद्धत्यं ध्यात्वा साध्वसमावधे ॥१२५०॥ 1250
 ज्ञातिप्रीत्यनुवृत्त्वादि तेन विस्मरता ततः । संमन्य मन्त्रिभिः सार्धं दधे तद्वधनिधयः ॥१२५१॥
 आसन्नवारवनिता धक्कनाव्याध तं व्यधात् । भूभर्तुर्दुरभिप्रायं तयोः कर्णपञ्चातिधियम् ॥१२५२॥

१२२४. ¹) Emended; A रोलम्बैर°. १२३२. ¹) Thus A₂, A₁ 'वाङ्मय', G 'वागलव'. १२३३. ¹) Emended; A ज्यासा
 विस्तीर्णतोरेणा. १२३९. ¹) A₂ gloss वृत्तन—वाचस्तीकनयम् (thruo aksharas illegible). १२४१. ¹) Emended; A यकोषा°.
 १२५०. ¹) A₂ indicates a lacuna of two aksharas.

- सख्या दर्शनपालेन तत्रार्थे छिन्नसंशयौ । निरगातां निशीथिभ्यां द्वित्रैस्तावनुगैः समम् ॥१२५३॥
 षट्सप्तमेन्द्रे नगरान्मार्गशीर्षेण निर्गतौ । उन्नासंबसतेः प्रातौ डामरस्योपवेशनम् ॥१२५४॥
 1255 प्रशस्तराजो दुधुधुः सिंहराजं निजानुजम् । सोभिसंधाय तौ निन्द्ये लवन्त्यो मण्डलान्तरम् ॥१२५५॥
 ततो राजपुरीं ज्यायान्प्रायात्कल्हस्य भूपतेः । कनीयान्पयवौ पार्श्वे कलिक्करधरोशितुः ॥१२५६॥
 तयोर्निर्गतयो राज्यं न कैश्चिद्भ्रूयत । निमित्तज्ञेन राक्षसं दुर्निमित्तैस्त्वदाकुचत ॥१२५७॥
 लक्ष्मीधरमुखेनैव पार्श्वनां हनुमुच्चलम् । चक्रे संप्रामपालस्य सोङ्गीकृत्य धनं ततः ॥१२५८॥
 स त्वन्तिकगतस्येषमल्लसूनोः दूतादरः । तथा विशङ्कया शबोरासीदधिकगौरवः ॥१२५९॥
 1260 आसन्नाभ्युदयं शत्रुं हेष्टैव विधिबोधितः । शङ्काविष्करणाहोके नवेत्संभावनाभुवम् ॥१२६०॥
 राजपुर्याः प्रकृत्यैव काश्मीरानर्थकाङ्क्षिताः । प्रमविष्णौ रिपौ प्राप्ते चक्रिकायां किमुच्चताम् ॥१२६१॥
 कांश्चिन्निकृतिप्रयायात्पार्श्वयातानयोच्चलः । नमानमानुतोद्योगो डामराणामकारयत् ॥१२६२॥
 डामरास्तु महोत्साहास्तमानेनं व्यसर्जयन् । राज्ञा विप्रकृतां दूतान्वितीर्णोपायनान्बहून् ॥१२६३॥
 तं सूर्यवर्मचन्द्रस्य तनयो जनकाभिधः । चकारोपचितोत्साहं मायादूर्तैर्धिसर्जितैः ॥१२६४॥
 1265 वीक्ष्य डामरदूतांस्तान्जहता राजतो भयम् । व्यक्तं संप्रामपालेन निन्द्ये माहात्म्यमुच्चलः ॥१२६५॥
 स कार्यनौरवात्प्रहो भूभिर्नर्पूरचूर्णनम् । कृत्वा तमविनाशाय यावद्विहङ्गुमैहत ॥१२६६॥
 तावत्कलशराजाख्यस्तद्वेशो मुक्कबडकुरः । हर्षदेवार्थितोक्तोक्तस्तमेत्य विजनेब्रवीत् ॥१२६७॥
 राज्ञः प्रसादनं त्यक्त्वा तवोच्चलक्षितैरिणः । कामधेनुं विनिर्धूय जगत्कण्ठमहे महः ॥१२६८॥
 कोयं काश्मीरभूपानां कास्व शक्तिस्तपस्विनः । आराधनेन तद्वाञ्छो विधेहि स्वमसाध्वसम् ॥१२६९॥
 1270 भवं राजागिरौ पुनै स्थाप्यतां कार्ष्णिबस्ततः । स्थाप्यनीतितर्षां वज्रासान्मिधं च सर्वदा ॥१२७०॥
 तेनेति मभुराख्यातः स्वज्ञानां स मिताशयः । तज्जीतः स्वार्थेलुब्धश्च तथेति प्रत्यपद्यत ॥१२७१॥
 तमभ्यधाद्य नो बन्तुं शक्नोहममुमुद्यतम् । त्वयैव बध्यतामेव मिषतः प्रेषितोन्तिकम् ॥१२७२॥
 इत्युक्त्वा तं स्ववसतिं विशृज्यावदुच्चलम् । प्रातः कलशराजस्य त्वया गन्तव्यमन्तिकम् ॥१२७३॥
 इह प्रधानमाख्योसौ तेन ते स्वादनस्वयः । ततो विपक्षोच्छिद्यै त्वां प्रतिमोक्षयामि सानुगम् ॥१२७४॥
 1275 अथ तद्वसतिं गन्तुं चलितोन्येषुदुच्चलः । प्राग्दुर्निमित्तैस्तत्कृत्यमात्रैरथ विबोधितः ॥१२७५॥
 मन्त्रे भिन्ने निवृत्तं तं भुत्वा स्वशत्रुपान्तिकम् । कुप्यन्कलशराजोऽपि सज्जसैन्यः समायवौ ॥१२७६॥
 तमास्कन्दाय संप्राप्तं जानक्यास्त्रमृतां वरः । ऐच्छद्गणाय विगन्तुं निजमृत्यैः सहोच्चलः ॥१२७७॥
 क्षोभे संप्रस्तुते तं स सान्त्वयित्वा स्वशाधिपः । तिष्ठन्कलशराजेन सहानिन्द्ये जिज्ञां सभाम् ॥१२७८॥
 निवेधाभायिनो भृत्यान्स विधूयौजसां निधिः । सज्जः स्वशत्रुमाजं तं कोपकम्पाधरोविशत् ॥१२७९॥
 1280 ब्रह्म तं नाशकत्कथितकल्पान्तार्कमिबोल्बणम् । कुत्र कलशराजो वा राजा वा तेजसां निधिम् ॥१२८०॥
 स विविक्तीकृते भास्वि स्वशाधीशं समन्त्रिणम् । सान्त्वयन्तं महातेजाः कोपकम्पाधरोब्रवीत् ॥१२८१॥

१२५४. ^१) Thus A₁; A₂ gloss डबसो, corr. by later hand into उन्नास; A₃ reads उन्नास. १२५६. ^२) Thus corr. by A₁ from कामि. १२५७. ^३) Emended; A कश्चि. १२६१. ^४) Thus A₁; a later hand corrects डामरास्तु महोत्साहास्त° and विप्रकृतान्. १२८०. ^५) Emended; A तज्जास. १२८१. ^६) Emended; A कृती.—^७) Emended; A कथासीस.

पूर्वं दावाभिखारेभूझारवाजो नरो नृपः । नरबाहवनामास्य सूनुः फुल्लमजीजनत् ॥१२८२॥
 स सातवाहनं तस्माच्चन्दोभूतस्ततः हृती । गोपालसिंहराजाख्यौ चन्द्रराजोप्यवाप्तवान् ॥१२८३॥
 ब्रह्मात्मजः सिंहराजो दिहाख्यां तनवां हरी । श्मामुजे क्षेमगुप्ताय सावीरा भ्रातृनन्दनम् ॥१२८४॥
 राज्ये संप्रामराजाख्यं व्यधादुदयराजजम् । भ्रातापि कान्तिराजोऽस्या जस्सराजमजीजनत् ॥१२८५॥ 1285
 पितामन्तस्य संप्रामो जस्सस्तन्वङ्गगुङ्गयोः । अनन्तात्कलशश्चाभृदुङ्गान्मल्लोप्यजायत ॥१२८६॥
 कलशार्धदेवाद्या जाता मल्लान्तया वयम् । कोवमित्यादि तन्मन्त्रैः क्रमेस्मिन्कथ्यते कथम् ॥१२८७॥
 पृथिव्यां वीरभोज्यायां क्रमो वा कोपयुज्यते । वीरस्य च सहायोस्तु कः स्वबाह्वयात्परः ॥१२८८॥
 दिष्ट्या तदनुकम्प्यानां मूर्ध्नि हस्तनिवास्तृशन् । काश्मीरिकाणां भूपानां नाभूषं कुलपांसनः ॥१२८९॥
 तस्माद्भक्ष्यं मे शक्तिमित्युक्ता निर्गतस्ततः । विजयाय स पत्नीनां शतेनानुगतोचलत् ॥१२९०॥ 1290
 निहतं चाक्षमाक्षाय तस्याये कश्चिदाययौ । स तेन हनिमित्तेन प्राप्तां मेने रिपुभियम् ॥१२९१॥
 अरघद्वपरद्वादिकृष्टिमुत्सृज्य निर्गताः । डामरा बाह्वदेवाद्यास्तं वान्तमुपतस्थिरे ॥१२९२॥
 कटकस्थस्य संप्रामपालस्यायातमन्त्रिकात् । तपेभ्यो राजपुर्यन्तः खिन्नं निन्युः प्रसन्नताम् ॥१२९३॥
 भुक्त्वा तद्वसतेर्गच्छन्स्वायासं स दिनार्यये । सैन्यैः कलशराजस्य हत्तास्कन्धोभवद्दहिः ॥१२९४॥
 राज्ञीभिर्निर्गमात्तस्मिन्धारं संरोध्य वारिते । तवीयाः सैनिका युद्धे लोष्टावहादयो हताः ॥१२९५॥ 1295
 मध्यं प्रविश्य शमिते प्रथमैस्तत्र संयुगे । सोल्यसैन्योपि संवृत्तः हृतरामल्पसैनिकः ॥१२९६॥
 वैजस्य पौर्णमास्यन्तः कृष्णमप्यनुभूतवान् । वैशाखासितपञ्चम्यां वात्रामव्रस्तधीर्भूधात् ॥१२९७॥
 विहृज्य बाह्वदेवादीन्विज्रवाय स्ववर्त्मभिः । आलम्ब्य प्रवेशेष्वां क्रमराज्याध्वना स्वयम् ॥१२९८॥
 यं राजोदयसीहान्ते कपिलं क्षेमजात्सजम् । अस्थापयल्लोहरोव्यां स विशन्तं मुमोच तम् ॥१२९९॥
 स्वयमग्रे समप्राणां खड्गवर्मधरो व्रजन् । पलायने पूर्वदिश्यान्पणौत्से तद्गटान्वधात् ॥१३००॥ 1300
 बद्धा निःशङ्कुमालीनं हारेशं सुज्जकाभिधम् । कश्मीरानामिषाकाङ्क्षी क्षिप्रं हवेन हवापतत् ॥१३०१॥
 तं डामराश्च कतिचित्खाशिकाश्चादिसंभवाः । राजद्विषः प्राप्तमात्रं सर्वतः पर्यवारयन् ॥१३०२॥
 तमाकाशादिव जस्तं भुजो गर्भोदिवोत्थितम् । निशम्बातर्कितं प्राप्तं चक्रम्ये हर्षभूपतिः ॥१३०३॥
 मा भूदसौ बद्धमूलः क्रमराज्यान्तरस्थितम् । मा बधीन्मण्डलेशं च ध्यायन्नित्याकुलोद्य सः ॥१३०४॥
 विलम्बमाने संनद्धसैनिके दण्डनायके । स्वरितं प्राणिनोत्पद्यं वितीर्णसंख्यनायकम् ॥१३०५॥ 1305
 द्वैत्रोपहतवीर्यो वा क्रान्तो वा द्रोहचिन्तया । अभ्यनिशीजतां त्यक्त्वा स तु मार्गे व्यलम्बत ॥१३०६॥
 अन्यांश्च यान्यांस्तिलकराजादीन्बद्धजघ्रुषः । ते ते पदं समासाद्य नाकुर्वजपनिर्गमम् ॥१३०७॥
 दण्डनायकमुख्येऽपि लोके राज्ञा विसर्जिते । वाते विमूढतां प्राप बद्धमूलस्वमुच्चलः ॥१३०८॥
 वराहमूलं प्रविशन्नागतं द्विषतां बलात् । अर्धां कुलक्षणेपेतां राजलक्ष्मीमिवासदत् ॥१३०९॥
 महाबराहमौलिकस्तस्व मूर्ध्नि पपात च । तदसंस्थितया पृथ्व्या वरणार्थमिवार्पिता ॥१३१०॥ 1310

१२८१. १) Emended; A कार्यवाहनं. Cf. vi. 367. १२८९. १) Thus corr. by A, from A, 'स्वास्त्यज्जरा'. १२८९. १) Emended; A काश्मीरिकाणां. १२९९. १) Thus A₁; corr. by later hand into लोहवहा. १२९८. १) Emended; A, बह. — २) निज्जवा and र्व supplied by A, in space left by A₁. — ३) Emended; A आलम्ब्य. १२९९. १) Thus A; perhaps, to be emended क्षेत्र. Cf. vii. 482. १३०४. १) Emended; A स्थितिम्. १३०८. १) Thus A₁; A, 'नायकसंख्ये'.

- काकायवैद्यकुलजैर्बोधैः संरुद्धपदतिः । स हृत्कपुरमुख्यं क्रमराज्योन्मुखो ययौ ॥१३११॥
 भवान्तरे तमायान्तमाकर्ण्योत्सेकमागतैः । विद्वदोन्मुखतां निग्ये डामरैर्मण्डलेभरः ॥१३१२॥
 तैर्हि प्रागेव भङ्गं स भीतो दृष्ट्वा महाभटान् । यशोराजमुत्तमान्भूरीन्वयौ मन्दप्रतापताम् ॥१३१३॥
 घनैरपसरन्सोद्य तारमूलकमासदत् । उच्चलाभिष्ठितास्तोपि विद्विषन्तस्तमन्वयुः ॥१३१४॥
 1315 समेतामन्तसैन्येन तेन तत्र चिरं धृतः । उच्चलप्रलयाभ्रस्य पौरस्त्यानिलविभ्रमः ॥१३१५॥
 सैन्ययोद्धमयोस्तत्र जयभीकरिणीकृते । बभूव तुल्यसंपर्षः सेर्व्ययोरिष रन्तिनोः ॥१३१६॥
 आनन्दनामाप्नुस्त्रिस्तोत्थानमुच्चलमातुलः । चक्रे महुवराज्येय निविडीकृतडामरः ॥१३१७॥
 तद्विषये डामरौषा दिग्देशेभ्यः सहस्रशः । सम्मज्जुर्हिमापावे रन्ध्रेभ्य इष वट्पदाः ॥१३१८॥
 तत्क्षणं क्षीणभाग्यस्य यथा द्वारपतिस्तथा । कावस्थः कम्पने राक्षः सहेलोभून्महतमः ॥१३१९॥
 1320 आनन्देन कृतास्कन्दो बहुशो विहिताहवः । औज्जीन्महुवराज्यं स न वत्तद्वभूतदा ॥१३२०॥
 अधाजुतप्रतपिन वेष्टयित्वा महाभूमम् । उच्चलेनाहवे बद्धः ससैन्यो मण्डलेभरः ॥१३२१॥
 न विद्यः किं तदा कृतं योधानां वस्तिलाविहन् । ते सखज्जाभ्यसनाहा बद्धा वयमिति स्फुटम् ॥१३२२॥
 तथा यदोपि निर्देष्टव्यं स भव्यः प्रभवे हितम् । स्वामिभक्तिर्विपर्येति पर्यन्तेपि न मानिनाम् ॥१३२३॥
 तूर्णं पुरप्रवेशाय सोष प्रैरयदुच्चलम् । विश्वास्व नेदगन्धोस्ति क्षण इत्थसकृद्बुधन् ॥१३२४॥
 1325 विशतस्तस्य चानेकैः पुरयामाद्यलुण्ठयत् । कर्मणानेन कौलीनमस्यास्त्विति विचिन्तयन् ॥१३२५॥
 परिहासपुरे तेन स ततः संपवेक्षितः । श्वाभ्युविषमाद्यस्माच्चिर्गमोत्खन्तदुर्गमः ॥१३२६॥
 तत्रोच्चलं चतुःशाले स्वं च दग्धुमशूचुदत् । निगान्स निशि ते तनु न चक्रुस्तद्वितैषिणः ॥१३२७॥
 यथा चित्तं तथास्य स्यात्कायधेस्तादृशसप्तमः । तदात्मनिरपेक्षस्य किं न सिध्येन्मनीषितम् ॥१३२८॥
 क्षीयच्छन्नपुस्त्वचा सह वसत्यच्छेद्या कच्छपो निर्वर्मा रणकर्मसाहसमहोत्साहध सिंहः सदा ।
 धिक्प्रातुष्कृतपक्षपातरभसो नीत्रेषु मुग्धो विधिर्वीराणां कुरुते शरीरमभितो वैकल्यशल्याहतम् ॥१३२९॥
 1330 संदिदेशाय स क्षमापमाकृष्यार्थं मयागतः । खगल इव ते क्षिप्तः क्षिप्रं निर्गत्य बध्यताम् ॥१३३०॥
 ततः समस्तसामन्तसैन्यसंततिसंयुतः । अथ मृत्युर्जयो वेति निश्चित्य निरगावृषः ॥१३३१॥
 स प्राणसंशये सर्वायासप्रशममादिशत् । पटहोद्गोषणेनासीत्स्वरैरनुगतोखिलैः ॥१३३२॥
 प्राप्तं भरतसेत्स्वयं घ्नन्तः सैन्यं विरोधिनम् । आजावेवै राजभृत्याः क्षणान्मार्गमलङ्कयन् ॥१३३३॥
 क्षुभितेभ्योविवायाते राजसैन्ये द्विषद्वलम् । मण्डलेभर एवान्तःप्रविष्टो निरनाशयत् ॥१३३४॥
 1335 अयोच्चलबले भमे विदुषुः केपि जाङ्गिकाः । भ्रान्ता राजविहारं च प्राविशन्केपि डामराः ॥१३३५॥
 त्रिल्लसेनाभिर्धं दृष्ट्वा प्रविष्टं डामरं परे । उच्चलोसाविति भ्रान्त्या विहारं तमदाहयन् ॥१३३६॥
 सोमपालाभिधेनारिहयारोहान्तरे त्रिरम् । कुर्वन्दर्शनपालस्य पितृव्येण सहाहवम् ॥१३३७॥
 यत्नाज्जनकचन्द्राद्यैर्मानी व्यावर्तितो रणात् । परिहासपुरास्यायान्मृत्युवक्त्रादिवोच्चलः ॥१३३८॥

१३११. ^१) Thus A₁; corr. by later hand into काकायवैद्य^०. १३११. ^२) Emended; A सहलो.—^३) Emended; A °मृद-
 चमः. १३३२. ^१) Doubtful; thus emended with C; A °सीत्पारै^०. १३३६. ^१) Thus A₁; corr. by later hand into प्रविष्टा.

वितस्तां गौरिकाबालपामासीत्वा हयान्वितः । स डामरैः सह पुनः प्रययौ तारमूलकम् ॥१३३९॥
जयेन तावन्मात्रेण कितवोल्ब इवोन्मदः । राजा प्रशंसमानन्दं राजधानीं न्यवर्तत ॥१३४०॥ 1340
जीवन्तमप्यरिं भुत्वा न पथादलगत्य यत् । आसक्तुच्छसितास्तेन भङ्गभाजोपि डामराः ॥१३४१॥
यातान्पलाय्य ताञ्ज्येष्ठामूलीये भासि सर्वतः । भूयोपि संघटयितुं स्थिरधीरैश्चदुच्छलः ॥१३४२॥
स्वदोर्मात्रसहायस्य परावत्स्य मानिनः । दुर्मिस्तान्तर्महोद्योगः स तस्य विषमोभवत् ॥१३४३॥
तन्मयेतिददिरौपि संग्रामं स ररक्ष यत् । तमुत्पाद्यानयद्राजा श्रीपरीहासकेशवम् ॥१३४४॥
तस्मिन्विषटिते पांडुः कपोतच्छदधूसरः । रोदसीच्छादनं हर्षशीर्षच्छेदावधि व्यधात् ॥१३४५॥ 1345
प्रागन्धकारो देशेस्मिन्निवसेपि व्यजृम्भत । रूपिकादिवसालोक इति वत्पत्रये जने ॥१३४६॥
निवेशिते परीहासकेशवे प्रशशाम तत् । तस्मिन्मुन्मूलिते भूयः सार्धं मासमजृम्भत ॥१३४७॥
किंचिदुच्छसिते राशि मन्दोद्रेकतया रिपोः । दिशा शूरपुरस्याथ सुस्सलः प्रत्यदृश्यत ॥१३४८॥
अवनान्हे स हि वसक्तुपालम्भपरैः पितुः । संदेशैः शंसतो ज्येष्ठमौदासीन्यादपाहतः ॥१३४९॥
ब्रह्मन्कल्हक्षितीशेन कांक्षिदादाय बाजिनः । विरेण राजदाक्षिण्यमीज्झीसेन व्यलम्बत ॥१३५०॥ 1350
आरम्भाबुदयान्तं च तिष्ठन्वैरेपि निष्ठुरे । साम प्रयुयुजे मोहावहं मायानिधी रिपोः ॥१३५१॥
जित्वा माणिक्यनामानं तेन सेनापतिं रणे । प्रापि शूरपुरद्रङ्गाज्जयन्धीः श्रीध भूयसी ॥१३५२॥
तस्याभुदयपात्रस्य तथा संग्रामया भिया । आरब्धिसमयः कृत्स्नः स विभूत्यद्भुतोभवत् ॥१३५३॥
मण्डलेश्वरपट्टादीनविचिन्त्योच्छलं ततः । प्राहिणोवृत्तियोजुं सुस्सलं क्षिप्रकारिणम् ॥१३५४॥
तेन शूरपुरे भग्नास्तथोधाः शौर्यशालिना । भूवांसः प्रलयं प्रापुर्ममा वैतरणीजले ॥१३५५॥ 1355
तत्र दर्शनपालस्य स्वामिद्रोहकृतो वपुः । विक्रामतो न संस्पृष्टं खिन्नयेव जयभिया ॥१३५६॥
राजसैन्यं तदन्येर्षुर्हतशेषं पलायितम् । लोकपुण्ये निवसतः सहेलस्यान्तिकं ययौ ॥१३५७॥
सुस्सलापातकल्पान्तं विशङ्क्यापि सहेलकः । तैस्तेर्मैर्वैरैः साकं नगरं प्राविशत्ततः ॥१३५८॥
एवमभ्येत्य नृपतौ सुस्सलेन विस्त्रजिते । अवाप तारमूलस्थः प्रतिष्ठां पुनरुच्छलः ॥१३५९॥
विभ्वद्रिस्तुरगानीकात्पत्तिप्रायैः स डामरैः । आनिन्ये शैलवर्गेण भूयो लहरवर्मना ॥१३६०॥ 1360
राजाप्युदयराजाख्यं कृत्वा हारपतिं पुनः । प्राहिणोदुच्छलं जेतुं लहरं मण्डलेश्वरम् ॥१३६१॥
ततः पद्मपुरं प्राप्ते मातुले मल्लजन्मनोः । न कोपि कम्पनं भूपान्मन्त्री वासातुरोपहीत् ॥१३६२॥
को मेस्तीति विनिश्चस्य वदतोय महीपतेः । अधिकारव्रजं हस्ताब्जन्द्रराजः समावदे ॥१३६३॥
अनाशीः शयने मृत्युर्येषां तेषां स वंशजः । श्रीजिन्दुराजमुख्यानामौचित्यं प्रत्यपाद्यत ॥१३६४॥
स द्वौणिरिव निर्नष्टे काले सेनापतिः कृतः । निर्मल्य तत्पद्मपुरादरिसैन्यं न्यवारयन् ॥१३६५॥ 1365
विपक्षः कम्पनेशः स तेन क्षमां कामतां क्षनिः । नवम्यां भुङ्गनभसो हतोवन्तिपुरान्तरे ॥१३६६॥
स हि गोवर्धनधरोपान्ते कुर्वद्रिराहवम् । स्वसैन्यैर्वैजितो गीतं भृण्वन्परिमितानुगः ॥१३६७॥

१३३९. ^१) A₂ gloss परिहासपुरसमीये गुरिकाबलमस्ति. १३४६. ^१) Emended, A °कारकसे°. १३४९. ^१) Thus A₁; A₂ (?)
अवनान्हे, A₂ gloss पीडुपावधाने. १३५९. ^१) Emended; A मोहोवहं. १३६०. ^१) Emended; A °नीकान्पति°.
१३६६. ^१) Emended, A कम्पन.

- प्रविद्यारिहवारोदैर्धितस्तानीरवर्मना । प्राप्नोक्तस्माद्वधं लेभे प्रमत्तानां भुभं कुतः ॥ १३६८ ॥
 प्रहितं चन्द्रराजेन क्षमापतिर्विषय तच्छिरः । भूयो जयाशामकरोदानुकूल्यं विदम्बिधेः ॥ १३६९ ॥
 1370 वैमुख्येन व्रजन्कुर्यात्सांमुख्यैरन्तरा विधिः । प्रत्यागमभ्रमं सिंह इव व्यावृत्य बीक्षितैः ॥ १३७० ॥
 अथ लम्बबलध्वन्त्रराजोमन्दोद्यमोविशत् । विजयक्षेत्रमाकर्षन्कटकं दशधाष्टधा ॥ १३७१ ॥
 तुलाभर इव अष्टा साम्यभङ्गः न चक्षमे । तदा हयोः कटकयोस्तुलायाः पुटयोरिव ॥ १३७२ ॥
 प्राप्ते यतस्तृतीयस्मिन्दिवसे मण्डलेशितुः । अकालवृष्टिविवशं लहरे व्यववद्वलम् ॥ १३७३ ॥
 शीतवातहता योधा ममाः केदारकर्कमे । तुरगासितनुवादि द्राक्षिर्यश्च इवामुचन् ॥ १३७४ ॥
 1375 उच्चलेन ततो रक्ष्यमाणमप्यार्द्रचेतसा । प्राप्तं जनकचन्द्राया निजधुर्मण्डलेश्वरम् ॥ १३७५ ॥
 हर्षभूभृद्व्यवर्गे द्रोहशङ्काङ्किते परम् । कलेवरव्ययात्कीर्तिः क्रीता तेनैव मन्त्रिणा ॥ १३७६ ॥
 धुञ् संस्पर्धतो वन्द्या देवदामादयोस्य ते । न चेत्कोपि विपर्यासे दोषमुद्घोषयेज्जनः ॥ १३७७ ॥
 लब्धन्योर्मूलनारातिव्यूहव्यामोहनादयः । विध्यधीने फले ध्याते स्तुत्याः कस्य न तत्क्रियाः ॥ १३७८ ॥
 किं पातालतमो न हन्ति हिमगुः किं नो विषं भीतये पानीयं गिलतः किमान्तरशिखिध्वस्त्यै न ध्वन्वन्तरिः ।
 सर्वैकपदे प्रयास्यफलतां वाच्यो जडो नाम्बुधिः सिद्धेर्देवविधेयतां विमृशतां स्तुत्यैव वस्तुज्ञता ॥ १३७९ ॥
 1380 स्वामिकृत्योद्यमस्तुत्यसूतिषु स्त्रीषु पूज्यताम् । गज्जा तज्जननी स्वस्य नमस्यन्त्यविशखिताम् ॥ १३८० ॥
 साहसे सा हि तनये यत्र तत्र महीभुजा । प्रहीयमाणे तं कोहमोहिताह स्म भूभुजम् ॥ १३८१ ॥
 अनन्यसंततरेकं क्षुण्णमेतं प्रभो मम । मा नियुङ्क्ष्यां यत्र तत्र कार्ये संदेहिताद्यनि ॥ १३८२ ॥
 स तामकथयन्मातर्यथा तेनन्यसंततः । तथा मेनन्यभृत्यस्य सोयमेकोबलम्बनम् ॥ १३८३ ॥
 स्वसंभवस्व तां भर्तुर्भक्तिसंभावनामसौ । प्राप्रप्रतिष्ठानिष्ठायां मेने मानवती सती ॥ १३८४ ॥
 1385 उच्चलस्य क्षणे तस्मिन्निर्हरण्यपुरमीयुषः । राज्याभिषेकं संभूय तत्रस्या ब्राह्मणा द्रुः ॥ १३८५ ॥
 नृपमत्यन्तविवशं प्रसङ्गे तत्र मन्त्रिणः । भूयांसः सन्ति तैः सार्धं व्रज तल्लोहराचलम् ॥ १३८६ ॥
 प्रजा एव ततः शान्तोत्कण्ठा नननृपं प्रति । त्वामानेष्यन्ति न विराडिनैर्वा स्वयमेप्यसि ॥ १३८७ ॥
 सोऽबध्नादवरोधस्त्रीकोशसिंहासनाद्यहम् । असामान्यं परित्यज्य गन्तुं सपदि नोत्तरे ॥ १३८८ ॥
 पुनस्तेकथयन्प्राप्ता यान्तोऽध्यारुण्य बाजिनः । पृष्ठे विन्यस्य नेप्यन्ति कोशान्तःपुरयोधितः ॥ १३८९ ॥
 1390 अपाकीकामुकोप्यासीद्यस्मिन्स्तदपरोपि चेत् । सिंहासनं समारोहेत्काभिमानक्षतिस्ततः ॥ १३९० ॥
 आस्तामेतत्परं श्रुत्य मन्त्रमित्यथ बोदिताः । ते पार्थिवेन भूयोपि ससंरम्भं बभाविरे ॥ १३९१ ॥
 क्षत्रधर्मं पुरस्कृत्य शासतां क्षमां क्षमाभुजाम् । को दैन्यस्यावकाशः स्यादाशीर्येषां मृधे वधः ॥ १३९२ ॥
 अनुयोगश्च लज्जा च भयं दैर्घ्यं च मन्त्रिणा । भूभुजां व्यवसन्नोक्षासे राजवो न तु गोविणः ॥ १३९३ ॥
 कार्यं न पश्येदलसः स्वयं वो भृत्येषु विन्यस्तसमस्तकृत्यः ।
 बह्वन्नाभयस्त्वेष विनष्टदृष्टेः पदे पदे तस्य किलोपघातः ॥ १३९४ ॥

१३७९. ^१) Emended; A धाम्. १३८२. ^१) Emended; A निवृत्त्या. १३८४. ^१) Emended; A सा भर्तु. १३९२. ^१) Thus A₁; corr. by later hand into सैन्य.

- यमः कुबेरश्चैवापे राक्षां तिष्ठत इत्यस्त्री । मरेकशरणैवाभूत्कृत्वातिरस्मिन्कली कुणे ॥१४१७॥
 कर्त्तोपेन्द्रमहेन्द्राद्याः प्रयातारो बबध्वना । उपस्थितायां निवृत्तौ तत्र मर्त्यस्य काः भुवः ॥१४१८॥
 किं तु दृष्टे यदेवा भूर्भूत्वा कुलवधूरिष । नरोवाङ्मनोदेवीष प्राप्ता प्रसन्नमोग्यताम् ॥१४१९॥
 1420 इतः प्रभृति यः कश्चिद्राज्यस्वास्व गतौजसः । चक्रिकामात्रसाध्यत्वं जानन्नाशां करिष्यति ॥१४२०॥
 अलौकिके कृते यद्यस्तस्तीक्ष्ण फलवन्ध्यताम् । प्राप्नोदयैरल्पसत्त्वैर्दोषाच्चूनं हसिष्यते ॥१४२१॥
 कार्यारम्भः कतोलासमालोक्य प्रायशो जनैः । अनानुगुण्यगणनां कुर्वाणैर्न विगर्हते ॥१४२२॥
 पक्षान्तकोरिरवलम्बनभूः स नेत्रं दुरधेन वस्व मरणं धिवि कैरिवेद्यम् ।
 परं गते मयनकर्मणि मन्दराद्रेर्देवोर्ध्वते विगुणहेतुपरीक्षणेन ॥१४२३॥
 शोखसंहर्षविष्वेपि भीगर्भस्वमर्दशवम् । जनेपजीवमार्थं वसोज्जातं जायसिद्धये ॥१४२४॥
 1425 उच्चलेनापि सत्कृत्ये हस्तायोद्येयवेतसा । दर्शितव्यामदृशानं करिष्यन्ते विहम्बनाः ॥१४२५॥
 ततोवमानाच वासास्समाधेय विहस्तताम् । समर्धयेच्छुर्वाङ्गामि मृत्युमीदृशमप्यहम् ॥१४२६॥
 स्वैरेव स हतो नो चेत्कस्तस्माद्वृथां हरेत् । लब्धां रक्षितुमिच्छामि कथातिमेतेन हेतुना ॥१४२७॥
 मुक्तापीडः पुरा राजा ज्वलित्वा मूर्ध्नि भूभुजाम् । कार्पण्यप्रणयं प्राप लम्बरन्ध्री विरोधिभिः ॥१४२८॥
 स द्युत्तरापथे नानापथस्थगितसैनिकः । मितानुगोहितै हङ्गमार्गोभूदुगमेध्वनि ॥१४२९॥
 1430 तं शल्यो नाम सामन्त्यवैरलम्बविबशं नृपः । बन्धुं प्रतिशामकरोद्वाजितसैर्युतोद्यभिः ॥१४३०॥
 स सामपमुखोपायापायध्यानावसन्नधीः । भवत्स्वाम्यभिषं कृत्यमपृच्छन्मुक्यमन्त्रिणम् ॥१४३१॥
 असाध्यां सोपि निर्व्याय विनिपातप्रतिक्रियाम् । न्याये निधित्य नैवत्यं कर्तव्ये मृत्युवाच तम् ॥१४३२॥
 उपावयुक्तिप्रत्युक्ते कृत्ये कीर्त्येभिमानिनाम् । निःसंभवेन प्रतिभा लोभेनाक्षोभिते हृदि ॥१४३३॥
 कृत्यं कृत्यविशो लम्बपसिद्धिपरिरक्षणम् । साक्षाज्योपार्जनमुखो व्यापारस्तानुपक्रिकः ॥१४३४॥
 1435 गच्छच्छरीरनिष्केशदपि मस्माकशेषताम् । कर्पूरः सौरभेणेव जन्तुः क्वात्स्वानुमीयते ॥१४३५॥
 शान्तबोर्जातस्थानं हयमत्वज्जुनं हयोः । अनङ्गस्याङ्गनापाङ्गः स्तोमृजिह्वा वशास्त्रिनः ॥१४३६॥
 कथातन्त्ररक्षणं नाम जन्तोः कल्पान्तरस्थितिः । वर्तने कीर्तिकायस्य संपूर्णाः परमाणवः ॥१४३७॥
 धीरैर्विधिष्व मिर्ध्वयो विरोधिष्ववधानवद् । यस्तेषामुन्नतिधनध्वंसाव यततेन्वहम् ॥१४३८॥
 मुक्तावपातनहृदयसनी विधाता स्वोत्पत्तिपद्मकुलजेपि सरोजचण्डे ।
 संकोचिनि द्विजपतात्रवि भुजिवन्ध्वे मातङ्गहस्तपतनैः कुरुतेवमानम् ॥१४३९॥
 1440 ये हठापातिनो धातुर्धियं कथातिनिपातने । रक्षितुं समुपेक्षन्ते तैः किं नाम रक्षितम् ॥१४४०॥
 जातिः श्माभृति वंशजाश्रयतया कथातिप्रतिष्ठामिसामुदीप्यानलमुज्जितस्ववपुषः केप्यत्र वेमाङ्कुराः ।
 त्रातुं हन्त विवर्न्ति ये न विधिना कुजेन पृथ्वीमृता द्वारि हाःस्यकरैर्गतागलजलीकाराणि संप्रापिताः ॥१४४१॥
 भोगाग्निर्वाणभूयिष्ठानिष्ठान्प्राप्तानवेत्य तत् । प्रतिष्ठासौष्ठववाणे संरम्भं देव सांप्रतम् ॥१४४२॥

१४३०. ^१) Thus A₁; A₂ वैवस्व^२. १४४०. ^१) Thus corr. by A₁ or a later hand from 'आतुरिष्व.'—^२) The lacuna not indicated in A; w supplied in B C.

दण्डकालसकायस्य तद्गोस्याशुकारिणः । पार्थिवकस्मिकोत्थानं मिश्रदय प्रकाशयताम् ॥१४४३॥
 शो वक्तास्मय कर्तव्यं व्यापत्तक्षपणक्षमम् । उक्तेति स महामास्यो निर्गत् स्वगृहानगात् ॥१४४४॥
 दण्डकालसकं दण्डधरो बन्धुमिपाततः । अभीर इव चक्रन्द तुल्यस्फन्दलोचनः ॥१४४५॥ 1445
 स्वेदसंवाहनकोदयमनाद्यैरुपक्रमैः । निःशैथिल्यव्ययं तेन मुमुर्षु तं जनोवदत् ॥१४४६॥
 ततो निधितमृत्सुखं पश्युः कथंभूता कृतः । वक्रियवेशोमात्मेन कृतस्त्वनिवेदकः ॥१४४७॥
 कर्तव्यशोर्षं दाक्षिण्यादनात्रक्षणभद्रतः । युक्तयोक्तनिष्ठुराचारमन्तस्तुष्टाव तं नृपः ॥१४४८॥
 भग्नैः सोढुमुशमां व्यधामस्मीति वादिना । राक्षस्यनलसावेहं ततश्चक्रेभिमानिना ॥१४४९॥
 तेन पाणानुपेक्षैश्चमन्यक्यातेर्मनस्विना । ऊर्ध्वोधिरोहे सोपानं कृतं न निजकीर्तनात् ॥१४५०॥ 1450
 एवं दैवोपनीतानामकृपातीनां विकित्सितम् । स्वधियामास्यबुद्ध्या वा पारमेति मनस्विनाम् ॥१४५१॥
 इत्युक्त्वा विरतो वंशधीजरक्षार्थमात्मजः । भोजो विरुज्यतां कोटभेवमूलेष मन्त्रिभिः ॥१४५२॥
 तं राजपुत्रं प्रस्थानमङ्गलान्ते विनिर्गतम् । पुनर्यावर्तयामास दण्डनायकमोहितः ॥१४५३॥
 सा धीः स साहसारम्भस्तद्वैदित्यमापदि । नष्टमेकपदे तस्य नाशकाले द्युपस्थिते ॥१४५४॥
 लक्ष्मीनाडिलता कीर्तिबलाका सौर्यपार्जितम् । प्रतापशक्रावापं च भागधेयाम्बुदानुगमू ॥१४५५॥ 1455
 धीशौर्यादिगुणेन भाग्यसमये प्रागेव एको नृपः शास्त्रस्याक्रमणं क्रियेत न कुतोनेनेति संभाव्यते ।
 मौग्यं पञ्जजडान्धवच्च स ततो गच्छन्नभान्योदये दक्षिणेन पदक्रमो भुवि कथं नभिति संचिन्त्यते ॥१४५६॥
 विरोधिप्रतिरोधाय तन्त्रितैर्नयं विसर्जितम् । नगरस्थमपि क्षमापात्यवासधनमादधे ॥१४५७॥
 दायदाभयं राजभृत्याः सर्वेपि चक्रिरे । ये केचिन्नवसन्धे ते देहेदेव केवलम् ॥१४५८॥
 पराभयपरं द्विजं न संकल्पमपि व्यधुः । किं वा स्तुमैस्त्वैस्त्रीवदमुम्भसंचिरादसन् ॥१४५९॥
 यां काणश्चावतीनर्तक्यन्वये कापि नर्तकी । पुत्रीचक्रे कापि जातां जयमत्यभिधाव सा ॥१४६०॥ 1460
 भूत्वा गृहीतकौमारा तरुमुच्चलरागिणी । धनतुष्ठावदुदात्तमभजन्मण्डलेशितुः ॥१४६१॥
 तस्मिन्हते तदैवास्तापत्रपोच्छलमाययौ । तयैव दैवयोगेन पट्टदेव्या भविष्यते ॥१४६२॥ तिलकम् ॥
 भावदपङ्कथधर्मांमुच्छलाभविणीं व्यधुः । भूपालदर्शनेष्वस्तभीतयो राजसेवकाः ॥१४६३॥
 वेतनस्वीकृतैः सर्वैः शिक्षाधायी पुरस्कृतः । लोभावमानाबुद्धोप्य योधभद्रां हरन्त्युधि ॥१४६४॥
 मन्दप्रतापतावाप्तो नर्मोत्थया नर्मोदकृत् । आहारादिशणे कर्ता प्रक्रियार्थनया कलेः ॥१४६५॥ 1465
 अनीव प्रभुदानादिमाहास्याख्यानक्रोविदः । एक एकोकरोद्योधः वृत्तानां विद्वज्जपम् ॥१४६६॥ युग्मम् ॥
 श्रीलेखाभानुवनोर्यस्तनयो व्यधुमङ्गलः । मल्लज्ञातीयकोपेन स राजास्कन्धं चातितः ॥१४६७॥
 मानुलस्यात्मजा मल्लापत्ययोस्तस्य गेहिनी । अश्व्या समं स्ववसतीरादीप्य दहने मृता ॥१४६८॥
 मौनप्रतादिनियमच्छक्रौयोन्तकोपमः । करोत्यभ्यन्तराग्निज्वाल्मलः परमदाग्निभकः ॥१४६९॥
 तदेव पुत्रराज्येच्छुर्वध्यतां निर्मयं रिपुः । शाहिपुत्रीभिरित्युचे तस्मिन्नवसरे नृपः ॥१४७०॥ 1470

१४५५. ^१) Emended; A लक्ष्मीस्तुति°. १४५९. ^१) Emended; A "पुञ्जवधि". १४६२. ^१) A, writes here ३ instead of तिलकम्. १४६६. ^१) A, writes here २ instead of युग्मम् (युगलकम्). १४७०. ^१) Emended; A "वैभवा".

- स्वयं प्रादात्समास्कन्दं हारि स्थितवतः पुरः । तस्य प्राणार्थिनो वाक्कापूर्त्तं मल्लश्च निर्ययौ ॥१४७१॥
 स हि हैराज्यसज्जाभ्यां पुत्राभ्यां प्रार्थितोपि सन् । मुनिव्रतः वशाश्वरानुरोधात्प्रात्यजवृषम् ॥१४७२॥
 विश्वासाय परं राक्षो भ्रातृजाज्ञोर्भविष्यतोः । हैमानुरात्सल्लणादीक्षीमि दस्त्रावसहृहे ॥१४७३॥
 आसेदुषे मुनिदशामाजन्मप्रीणितामये । तथा स तस्मै युकोध प्रत्यासन्नबधो नृपः ॥१४७४॥
 1475 स मृगभर्त्वनं कुर्वन्नाहूतः परिपन्थिभिः । रेजे तेनैव वेपेण समराय विनिर्गतः ॥१४७५॥
 वपवीत्यक्षसूत्राङ्गपाणिर्दभोज्ज्वलाङ्गुलिः । भस्मस्मेरललाटाङ्गो जामदग्न्य इवापरः ॥१४७६॥
 जानार्धधवलद्वयामलोलधम्मिल्लीलया । देहत्वाने प्रयागाम्बु धारयन्निव मूर्धनि ॥१४७७॥
 वष्णीवी वीरपद्मेन खेटकेनोष्णवारणी । सोसिधारतीर्थपाण्यो वण्डी खड्गेन दिशुते ॥१४७८॥
 भोगे पुरस्कृताः केचित्कट्ट्याः पूर्वनिर्गताः । अमर्त्यनारीभोगेपि तस्यासन्नप्रभागिनः ॥१४७९॥
 1480 ही रघ्यावद्विजयौ हिजौ पौरोचनस्य । कोष्ठकः सज्जकाख्यश्च योद्धा युद्धे हता बभुः ॥१४८०॥
 क्षतोप्युदयराजाख्यः क्षत्तायुःशेषसत्तया । प्राणैर्नियोगभागाजौ नाञ्जकोपि व्ययुज्यत ॥१४८१॥
 विरोधिषोर्धैर्नारम्भं हारमालोक्य सर्वतः । त्यक्तकम्पो दहौ शम्पां स तेषामेव मूर्धनि ॥१४८२॥
 शोबलेष्विव खड्गेषु खेटकेष्वुजेष्विव । जरसा धवलो भ्राभ्यन्नाजहंस इवाबभौ ॥१४८३॥
 क्षणाद्य दूरशे शातशरशङ्कुशताचिनः । प्रवीरो वीरशब्दे ह्यग्रे भीष्म इवापरः ॥१४८४॥
 1485 शोष्यं गतायुषो राज्ञः किं नाभूत्तस्य तारुण्यः । बिम्बेद यः शिरः पृष्ठे हयं च भ्रमवन्स्मयात् ॥१४८५॥
 राज्ञी कुमुदलेखाख्या मल्लस्याला च वल्लभा । गृहेष्वनुहतां वीमिहोक्ते गात्राणि संभृते ॥१४८६॥
 राजावकन्ययोः पत्न्यौ बाले सल्लणरन्हयोः । सुषे मल्लस्यासमती सहजा चामिसाहने ॥१४८७॥
 सर्वोपभोगभाविन्यस्तदन्तःपुरयोदिताम् । परिवाराङ्गना बह्वौ वट्टाश्चैव विपेदिरे ॥१४८८॥
 महागृहामितापेन शोकोऽप्यैव जलाशुभिः । तन्नाभसो बितस्तायास्तीरे बामे बभूव तत् ॥१४८९॥
 1490 प्रवर्धितायाः स्तन्येन ब्रधुमक्षमया पयः । शस्यमानं निवापेपु पुण्याश्चान्द्राख्यया समम् ॥१४९०॥
 धाव्या परस्मिन्वै तस्मिन्तीरे स्वान्तःपुरे स्थिता । माता भविष्यतो राज्ञोर्नन्दानिन्द्याकुलोद्भवा ॥१४९१॥
 महानसामिधूमेन संलक्ष्यावीक्ष्य पुत्रयोः । सोत्कण्ठं कटको सौधावुदग्दक्षिणदिक्स्थयोः ॥१४९२॥
 क्रियतां दिवसैरेव पुत्री दानोः पितृद्विवः । जामदग्न्यायिनं वंशे शम्भेति नृपतिं सती ॥१४९३॥
 अनिषण्णेव वीमाम्री गृहे स्त्रं निरदाहयत् । प्रमृत्यन्तीभिरालीभिरिव ज्वालाभिरावृता ॥१४९४॥
 1495 वधे दर्शनपालस्तु नृपे प्रमि मतिक्षणम् । अन्यद्भुतैरन्तराधैरायुःशेषेण रक्षितः ॥१४९५॥
 वर्धमाश्वशेषायुर्यज्ञा ब्रह्मेण रक्षितः । सोवमानस्य पुत्रस्य रोगजस्य च भुक्तये ॥१४९६॥
 कृष्णभावनवभ्यां तं वधं श्रुतवतोः पितुः । मृष्टान्मज्जननोः शोकः कोपेन निरपीयत ॥१४९७॥
 आवह्निपुरकपामाप्रज्वलन्क्रोधवह्निना । अभावद्विजयक्षेत्रं सोन्येषुरथ सुस्तलः ॥१४९८॥
 योद्धुमभ्यापतन्तं तं चन्द्रराजोऽथ निर्गतः । पट्टदर्शनपालाद्यैः ससैन्यैः पर्यवर्ज्यत ॥१४९९॥
 1500 निजैरुपेक्षितधके स चिरं तत्र दुष्करम् । स्वल्पसैन्योपि संयामे भूरिसैन्येन शत्रुणा ॥१५००॥

१४७७. ^१) Emended; A °वम्मिल्ल°. १४८०. ^१) Emended; A गोधा. १४८१. ^१) Emended; A क्षताङ्गः. १४९१. ^१) Emended; A राज्ञो नन्दा°. १४९१. ^१) Emended; A योद्धुमभ्याप°.

अक्षोटमङ्गः समरे तत्र मङ्गल्य चान्तरिः । अगाता राजगृही है स्वर्गस्त्रीभोगभागनाम् ॥१५०१॥
 रजोन्धकारे कथेन्दुयोनिन्वालिङ्गितो हतः । चन्द्रराजः हारस्त्रीभिरिन्दुराजोस्व चानुगः ॥१५०२॥
 तस्मिन्नपि हते कीरे चके हर्षमहीभुजः । आशारविन्द्रिमीमूलकन्दनिर्दलन विधिः ॥१५०३॥
 पद्मादयः प्रविष्टाय विजयेशाङ्गनं भवात् । प्रविष्टे सुस्सले देशं हारं दत्तागलं व्यधुः ॥१५०४॥
 आस्थानीयः परं पद्मनामा युयु इतो बहिः । लक्ष्मीधरो भर्तुमिष्टुर्बद्धा नीतः स डामरैः ॥१५०५॥ 1505
 विजयेश्वरगङ्गापसीधकडोय सुस्सलः । अथो ददर्श तान्सर्वान्पभूनिष भयाकुलान् ॥१५०६॥
 भूतः स दत्तमध्यस्थो हस्तानीतवाङ्मुनः । पद्मदर्शनपालौ द्वौ तेषां पूर्वं निजान्तिकम् ॥१५०७॥
 निःश्रेय्यभावादारोदुमक्षमौ सुस्सलानुगैः । तौ नृताविष निर्वृणानी रज्ज्वाधिरोपितौ ॥१५०८॥
 तयोर्निदृशगमनं प्रीडादर्यायमानयोः । प्रतिभुत्वाकरोद्धीमान्सुस्सलो म्लानिमाज्जनम् ॥१५०९॥
 किङ्घोक्त्या मृष्टमांसादिभोगैस्तस्यामतस्तयोः । तस्मिन्नेवाङ्घ्रि मन्दस्वं विदेशौत्सुक्यमाययौ ॥१५१०॥ 1510
 केनाप्यधिष्ठितधके परेशुर्यस्त सुस्सलः । जान विश्वजोप्यङ्गरोमाश्चयति तस्मृतिः ॥१५११॥
 जासटो नृपतिर्हर्षभूभर्तुर्मातुलात्मजः । उमाधरमुखाधान्ये राजानो यत्र च त्रयः ॥१५१२॥
 राजपुत्रदयारोहत्तन्त्रिसामन्तसंततेः । न यत्र गणना काचित्स्तेभ्यश्चष्टादशस्वभूत् ॥१५१३॥
 विजयेशाङ्गनस्थानां हारमुत्पाटय सोविशत् । एकाक्येवान्तरं तेषां सासिराक्षेपकृत्वाक् ॥१५१४॥
 स तत्र साक्षिणं कृत्वा समावाञ्चिजयेश्वरम् । पतिभुत्याभयं तेभ्यः प्रणतेभ्यो विनिर्वयौ ॥१५१५॥ 1515
 पुनः सौधप्रमाकृष्टतान्सर्वानर्पितायुधान् । रज्जुबद्धकरान्भृत्यैरानिनाय ततोन्तिकम् ॥१५१६॥
 स्वर्णकण्यस्तदभोगिपूर्णयुधपरिष्कृता । कीर्णपुष्पोपकारेण सुस्सलास्थानभूरभूत् ॥१५१७॥
 चिन्त्यस्य पभुपालानां पभूनिष स तान्करे । संरक्षितुं डामराणां भ्यई तत्राकरोत्स्थितिम् ॥१५१८॥
 ततः सुवर्णसानूरप्रामं स प्राप्य बन्धनात् । पद्मदर्शनपालौ हारौज्जीवेशान्तरौमुखौ ॥१५१९॥
 पद्मः भूरापुरं प्राप्तो भार्यवागतया गृहात् । संसृष्टमानोप्यस्मार्थीदत्पसत्स्यो दिगन्तरम् ॥१५२०॥ 1520
 वाचन्मात्राप्यौचित्ये सा विदेशौन्मुख्यलक्षणा । शोभुर्दर्शनपालस्य पद्मैक्या विसृजिता ॥१५२१॥
 अर्धपूर्विकया राज्यं जिघृक्षुरय सुस्सलः । नगरासादनाद्वैष्णवमिश्रधातुममजम् ॥१५२२॥
 त्रिमानपायवयसोः सर्वशोभामयोरभूत् । यस्माज्ज्येष्ठकनिष्ठत्वं प्रक्रियारहितं तयोः ॥१५२३॥
 द्वित्रेभ्यः ह्य बातेषु कामस्तां तां भुवं बली । उदनिष्ठप्राजधान्याः सविधादेव सुस्सलः ॥१५२४॥
 निर्देग्धुं कलशां तत्पस्तुतं भूपतेः हतः । कुप्यापराभिधो भोजदेवो योर्दु विनिर्वयौ ॥१५२५॥ 1525
 आत्मबन्धुमानेन कुमारानां प्रवृत्तताम् । यो भाग्यर्थबलात्पित्रा हतौजा विवधे सदा ॥१५२६॥
 कृतो यत्सन्तरामावाप्तदानीं तु निरङ्कुशः । केतु केतु न युक्तेषु बोधानाममणीरभूत् ॥१५२७॥
 प्रपितामहतुल्यः स स्वाधेत्यागेव वर्धितः । कुर्यादुत्साहसंपन्नो निर्दोषादा न किं दिशः ॥१५२८॥
 बानीतिविज्ञानं कथित्ययोगस्तु विधीयते । अलखिलभूते सर्वो विषयस्तु दुर्लभः ॥१५२९॥

१५०२. ¹⁾ Thus corr. by A₁ from "मिन्द्रराजो".—²⁾ Thus corr. by A₁ from "वारजः". १५१७. ³⁾ Emended; A "हृत्त".
 १५२३. ⁴⁾ Emended with C; A "वयसो". १५२५. ⁵⁾ Thus A₁; C "अनप्राप्तः"; doubtful.

- 1530 स राजकुलद्वयविजयस्य रिपोरभूत् । अत्युद्यमोभिर्कं जातस्मिन्निरिष निर्मिगिलः ॥१५३०॥
 कृतप्रभावं पितरि प्रपद्ये निगर्हणां नार्हति तत्प्रसूतिः ।
 कल्कीभवेत्येनिलमुज्ज्वले किं तैलेन दत्तः कुड्मनाभिवासः ॥१५३१॥
 देवेश्वरात्मजः पितृः पार्थिवेनाधिगौरवम् । वर्धितोऽप्यमजत्वापः प्रतिपक्षसमाभवम् ॥१५३२॥
 ततस्तदात्मजो मिहः प्रस्थिते सुस्तलाहवे । नृपेणार्थावमानोऽथ खेदास्तावकमीक्षितः ॥१५३३॥
 1535 काव्यस्वयच्छान्तरं राजन्मनेत्युक्त्वा विनिर्गतः । खड्गभाराजतैर्मायी म्लानिमल्लालयद्वये ॥१५३४॥
 सर्वनाशादभूत्तुः खं तथा न इति भूपतेः । तदन्तरापदिज्ञानात्कृतज्ञस्व यथाधिकम् ॥१५३५॥
 विभवैर्मित्यसंमूढा जानते स्वन्तरं नृपाः । तदा क्षमया यदा तेषां प्रलापैरेव सत्क्रिया ॥१५३६॥
 भोजेन विजितानीको विद्रुतः सुस्तलो रणात् । लवणोऽस्तं पलाय्यागाद्विर्दक्षितवतागतः ॥१५३७॥
 प्रत्यावृत्तस्ततो भोजस्तीनातपकदर्शितः । उद्यानान्तस्तनुं तत्प्रे पित्रा सह मुहुर्जहौ ॥१५३८॥
 अथोत्तरेणोदतिष्ठन्नाहः पारावृष्टैकसः । ज्यायान्मल्लात्मजः प्राप्तः सेतुराच्छिद्यतामिति ॥१५३९॥
 1540 सुस्तलेन दत्तं राज्यं नद्यायासि हृतं यदि । स दण्डमायकेनाभूत्संदिष्ट इति प्रापित्वा ॥१५४०॥
 अतो जवेन चाविक्षत्ययमं चावधीमृधे । नरेन्द्रैश्चरदेवापकर्तिनं देवनायकम् ॥१५४१॥
 अथोऽज्जनाम स्यामस्यः सह व्यूहेन सादिनाम् । नगराधिकृतो नागस्तस्यामाजूरिसैनिकः ॥१५४२॥
 यथात्वा पार्थिवोऽप्यभानप्रतन्त्रम् । बभार नैष्ठलाशङ्कां सुस्तलाहवनिर्गतः ॥१५४३॥
 अल्पसैन्यो मल्लस्तनुर्वावत्तस्मादशङ्कतः । अपनीतशिरस्त्राणस्त्रावत्स तमवन्दत ॥१५४४॥
 1545 मण्डलेऽथरवर्णं स प्रियं शम्भोरविश्वम् । ऊचे स्वदेहम् नार्हति स च पापस्तथाकरोत् ॥१५४५॥
 तस्य द्रोहफलं दृष्टमेतस्मिन्नेव जन्मनि । मण्डले बहन्वस्मिन्निभित्त्वा जीवितं जहौ ॥१५४६॥
 ततो राजा सरितीर् प्राप्तः पक्षतं क्षामरान् । सेत्वमे दयामविकृतान्वायदग्धान्द्रुमानिष ॥१५४७॥
 बलक्षवारकाणस्य तेषां मध्ये वपुर्वमौ । परं जनकचन्द्रस्य भुक्तस्येव तमोन्तरे ॥१५४८॥
 महासेतुः स वडितो राक्षा नौभिः स्वसिद्धये । पर्ववस्वन्विधिवशाच्छृणां सिद्धये पुनः ॥१५४९॥
 1550 अथावहुरादाय वरिं हर्षवतुष्किकाम् । शतद्वारे मर्तुकामा देव्यः शाहिङ्गतादिकाः ॥१५५०॥
 लोको विरक्तः सेत्वमे दायद्विः सह संगरम् । ददर्शाश्चतुर्जीलागिमिव निष्क्रियः प्रभोः ॥१५५१॥
 विजये सावधेयेऽसौ बह्निदानोद्यताः प्रियाः । अनिशं वारयन्नाजा सेत्वमे रणमपहीत् ॥१५५२॥
 अथ विन्यस्तवर्माणं राजसेनागजं शरैः । सेतोर्जनकचन्द्राणाः प्रमुखस्यमताडयन् ॥१५५३॥
 स विजो मर्मतः शरैः पूष्कारोद्गारकृद्गजः । स्वचमूमेव चरणैरमृद्वाहिमुखीकृतः ॥१५५४॥
 1555 विधिमेव विदधेन सिन्धुरेण कर्दधिता । भवत्यपिहयारोहा समपद्यत बाहिनी ॥१५५५॥
 सेतुं तीर्णस्ततो वैरिसैनिकैर्विमुखीकृतः । शतद्वाराङ्गनं वस्तः साधारोहोविश्वदृषः ॥१५५६॥
 उद्यमवेर्दहितो रक्षोपि दृष्टो न वः । मुञ्जानस्वापि वस्यास्वमुद्रा नैव व्यमाव्यत ॥१५५७॥

१५३०. १) Emended with C; A जातस्मिन्निरिष. १५३१. १) Emended; A कुड्मी, corr. by later hand into कुड्मी.
 Cf Böhlingk, *Sanskrit Wörterbuch in kürzerer Fassung*, vi. 214 b. १५५२. १) Emended; A सावधेयोऽसौ.
 १५५०. १) Emended; A 'वेद्य'.

स मयदिगुणाकौमुदेदमस्विचावमहः । पुनः पुनः सिष्यमाणस्तवनीसकोभिजैः ॥१५५८॥
 अनवस्थितपाण्यस्तावतमचलितं हवन् । निरोधुं बहुशः कर्षवष्टवत्पावहं करम् ॥१५५९॥
 खल्व्वाटशीर्षपर्यन्तलम्बिनीः कुन्तलच्छटाः । पापवम्भवणोपान्तं करेण वलितासिना ॥१५६०॥ 1560
 लङ्घ्यलम्बनिर्भूषभोग्गपालितताच्छलात् । कालाहिनेष मूर्तेषु वेष्टितोच्छुष्ककन्दरः ॥१५६१॥
 निस्ताम्बूलतयोच्छुष्को जनुपीताविवाहकृत् । भोष्टादुस्तिष्य कृष्णेन विहलो जिह्वा लिहन् ॥१५६२॥
 कनीनिकासकरेण क्षामधूसरमाननम् । वृत्तामीकृत्य पृष्ठस्थाः पदवन्दीनमनाः शिवाः ॥१५६३॥
 परिधमजङ्गनान्तस्तः स दृश्यो जमैः । बह्निदानोद्यतास्ताव वारयन्करसंज्ञया ॥१५६४॥
 मल्लराजस्य वेदमाभूद्राजधान्यन्तिकेपि यत् । तीर्त्वा जवकचन्द्रेण तव बहिररीमत ॥१५६५॥ 1565
 राजधान्युन्मुखं दृष्ट्वा ज्वलन्तं बह्निमागतम् । भेजे पलायनं भोजो राज्यं निधित्य कारितम् ॥१५६६॥
 स भूलैर्बिह्विषां भीमैर्नैरिष तिमिरितम् । हारं भिष्वा तुरंगस्यः प्राङ्गनाभिर्पथी बहिः ॥१५६७॥
 पञ्चवैः सादिभिः सार्धं लोहरीन्मुख्यमाभितः । प्रतस्थे सेतुमुपीर्य सिंहराजमठाभगम् ॥१५६८॥
 यातस्य हृष्यथास्त्रनोः साधुरालोकबन्धिवाम् । राजाध्वनारैः सहितो वेदमनां बहिरभेदीत् ॥१५६९॥
 अन्तरे मर्तुकामास्त्रातुं काञ्चिद्वृषाङ्गनाः । अहमस्मिन्स्फारिजमैरमञ्जत वतुष्किका ॥१५७०॥ 1570
 शाहिपुण्यस्तदज्ञात्वा धात्रवः पतिता इति । मत्वा वतुष्किकाभृङ्गे ततोभिमुदरीपयन् ॥१५७१॥
 वास्तव्या डामराध्याय प्रन्तोन्वोन्वमुदाधुषाः । ज्वलतः क्षमापतिगृहाङ्गाङ्गागाराधलुण्ठयन् ॥१५७२॥
 केचित्तत्र वधं प्रापुर्धिपदं केचनात्यजन् । अदृष्टवस्तुसंग्रामिः केषांविज्ञास्वहामवत् ॥१५७३॥
 सितेयं शर्करेत्येकः कर्पूरं वदनेक्षिपत् । ततः सरिति तद्गण्डे निर्दग्धवदनो व्यधात् ॥१५७४॥
 पामरैः स्वर्णचित्राणि कैचिस्वर्णमदेच्छता । विनिर्दग्धानि वातांसि विधितं मम्म चादरात् ॥१५७५॥ 1575
 अभिद्वैमौक्तिकस्तोमः सिततण्डुलविभ्रमात् । कवित्पामरनारीभिर्वरहेषु विचूर्णितः ॥१५७६॥
 वसन्तवृद्धये देशेस्मिन्मलीकारेण तादृशा । एवं विजम्बिता लक्ष्मीर्न पुनः काव्यदृश्यत ॥१५७७॥
 विद्याधरीरिबोदात्तवेधाः क्षमापतिद्वन्द्वरीः । हरन्तो डामराः क्रूरा दृष्टवन्ते स्म पदे पदे ॥१५७८॥
 वसन्तलेखाप्रमुखाः सस्तुपास्तत्र चकिरे । निर्यातशेषाः स्वान्देहाज्जातयः समदशामिसान् ॥१५७९॥
 गृहाणां दृष्टमानानामभूयतं वटकृतिः । गाढोष्मकथमानाभसिन्धुषोऽवतीतिहृत् ॥१५८०॥ 1580
 श्रीपद्मश्रीप्रपापार्थस्थितस्तद्वीक्ष्य पार्थिवः । भार्थं शोकमिमं शोकास्मृत्यापातीत्युनः पुनः ॥१५८१॥
 प्रजापीडनसंतापास्तमुद्धूतो हुताशनः । राक्षः कुलं भिवं प्राणाद्यादग्धा विनिवर्तते ॥१५८२॥
 दग्धाय राजधानीं तामुच्छलो डामरान्वितः । अत्यक्तसैन्यं वीक्ष्वारि पारमेवातरत्युनः ॥१५८३॥
 ततो युद्धा मर्तुमिच्छन्निये राजाकुलात्मताम् । उद्यावधैर्मतिहैषैः पदातीर्णा क्षणे क्षणे ॥१५८४॥
 गच्छन्नन्तपालादिराजपुत्रधिया मृधम् । दण्डनायकवाक्येन न्यायिष्यत पदे पदे ॥१५८५॥ 1585
 बुधस्य लोहरं वाधि ग्राहीत्यूचे च चण्डकः । प्रयागस्योत्तरः पक्षः प्रत्यभाक्षामिमः पुनः ॥१५८६॥

१५७१. ') Emended; A 'स्तदा ज्ञात्वा. १५७१. ') Emended; A 'स्तोमसिद्ध'. १५७७. ') Emended; A 'वसन्तवृद्धये.
 १५७८. ') Emended; A 'वेद्या. १५८०. ') Emended; A 'धूमन्. १५८१. ') न wanting in A; supplied with R C.
 [C. VII. 1571 163 C. VII. 1599]

- मार्तामनुज्वा पुत्रस्य मृपतिर्बाकुलीभवन् । पदवीं भोजदेवस्य याहीस्थाह स्म चप्पकम् ॥१५८७॥
 प्रयागमात्रानुचरो राजन्संपत्स्यसे क्षणात् । तस्मान्मामपि मा त्याक्षीरित्यूचे तं स निःश्वसन् ॥१५८८॥
 सोन्तर्बाप्पस्तं बभाषे निर्द्वाहोसीति कथ्यते । स्वबाध्यस्मिन्क्षणे कस्मात्तस्मादुल्लङ्घ्यते वचः ॥१५८९॥
 1590 विना पुत्रं न पश्यामि सार्कैपि दिक्से दिशः । एवं तस्मिन्नुत्सृज्यते न मन्युं कर्तुमर्हसि ॥१५९०॥
 अश्वानिमित्तं कलहस्तेष्वेव दिक्सेष्वभूत् । मन्त्रिणो राजपुत्रेण तेन तस्माभिमानिना ॥१५९१॥
 गिरा प्रभोरुपालभस्तदागूरुणगर्भया । स लज्जानम्रवदनो राजपुत्रानुसार्यगात् ॥१५९२॥
 पञ्चाक्षताश्वारैः स भानृभृत्यादिभिः समम् । उत्तीर्णः सरितः पारमात्मना पञ्चमोभवत् ॥१५९३॥
 भानृद्वयेश्वारे च शेषारंजात्मजे पथि । हताश्वे पतिते सोभूद्भनकेनान्वितो भ्रमन् ॥१५९४॥
 1595 अनाम्रज्जाजस्रनोर्वाता वा बर्त्मनाप्यटन् । गलितेहनि संप्राप वितस्तासिन्धुसंगमम् ॥१५९५॥
 एवमात्मान्पुत्रान्पुत्रमन्वेष्टुं प्रादिणोवृषः । अन्येपि तन्मिथं लब्ध्वा तस्य पार्श्वदबाचलन् ॥१५९६॥
 उत्कोषादाभिना क्रुद्धं राजपुत्र्यादिविभहे । योग्यानसहता मृत्याभिःसारः कटकः कृतः ॥१५९७॥
 लोहरमस्थितौ विर्भराजा पुत्रस्य कारितः । प्रवेशितः पुरं वैरी राजन्यन्याहवाकुले ॥१५९८॥
 सर्वस्वभ्रंशिना येन स एव नृपतेरभूत् । तदाप्सुचितकर्तव्यनिवेष्टा इण्डनायकः ॥१५९९॥ तिलकम् ॥
 1600 राज्ञः कृत्वावसत्तस्य भृङ्गतो बहुमन्त्रितम् । नैकत्र कृष्टिः कर्तव्ये काप्यधीरधियोभवत् ॥१६००॥
 सर्वैर्यथा निखिलरन्ध्रमुखेन वंशः संपूरितः न खलु शब्दमपाकरोति ।
 तैस्तैस्तथा बहुपथप्रचयेन मन्त्रः संकल्पितः किल न निश्चयमभ्युपैति ॥१६०१॥
 भाग्यक्षयस्यैतदेव लक्षणं प्राकृतोपि यत् । अपृष्टः कथयेद्वाष्टर्चान्मन्त्रं स्वहृदयोचितम् ॥१६०२॥
 त्रैलोक्यनाम्ना सूतेन शंसता इण्डनायकम् । निरोध्य वल्गामित्यूचे भूयः क्षमाभूद्रणोन्मुखः ॥१६०३॥
 एकाङ्गैः साश्वारैः प्राग्जिगाय त्वंस्तितामहः । तद्दृष्ट्वा मोक्षपटलोपान्तं तत्संघहेच्छया ॥१६०४॥
 1605 पदातिमायसैन्यास्तासिहन्मः संहताजिपून् । पश्चाद्विपत्य तैः साकं द्येना इव विहंगमान् ॥१६०५॥
 ततश्चिलिषावेव राज्ञि तत्कटको दिशः । सवृष्ट्यम्बुदतो रङ्गपेक्षिलोक इवागमत् ॥१६०६॥
 पारेवितस्तां प्राप्तेभ्यः पाथेयायात्मजन्मनः । स शेर्याराजजन्मभ्यो रत्नवैवेयकाद्यदात् ॥१६०७॥
 आरामिकैस्तैः संप्राप्ते राजचिह्ने क्षणादिषु । तेजःस्फारोजितो राज्ञः गतश्रीर्देहशे जवैः ॥१६०८॥
 पदे पदे अध्यमानसैन्योक्षपटलादिषु । स्थानेषु चाभ्रमीत्कश्चिच्च च तस्यापदन्तिकम् ॥१६०९॥
 1610 संभयार्थ्यं बभ्राम सार्यं वेदमानि मन्त्रिणाम् । प्रवेशं प्रददौ चास्य न कोपि द्वारि तस्सुषुः ॥१६१०॥
 प्रायोपवेशकुशलाः शक्तास्त्वन्ते न कुञ्चित् । मिथ्यासंभावनाभूमिभूपानां ब्रह्मबन्धवः ॥१६११॥
 ये केपि देशे सन्न्यस्मिस्तद्देष्टव्यास्त्वया भ्रमन् । प्रविशिशुर्गृहान्प्राप कपिलाकृतस्य मन्त्रिणः ॥१६१२॥
 तस्मिन्लोहरकोटस्ये तत्पत्न्या स्थातुमार्थितः । नौमिच्च कोटं गन्तुं न प्राविक्षौवमोहितः ॥१६१३॥

१५९४. ¹) Emended; A आलङ्कारि.—²) Thus A; cf. vii. 1507. १५९७. ¹) Emended; A निसारः. १५९८. ¹) Emended; A राजपुत्रस्य. Cf. vii. 1453. १५९९. ¹) A₁ writes here ३ instead of तिलकम्, १६०४. ¹) Emended; A प्राग्जिगायन्तस्तिता^०. C "गाय तस्तिता". १६०७. ¹) A, शेवा — राजन्यभ्यो, च subsequently supplied by A₁ or later hand but comp. शेषा-राजात्मजे. vii. 1594.

आर्तस्य तस्य तत्पुत्रैः पितृवहोहकारिभिः । अणिकैश्चतुर्णस्य स्वं निःस्फिरिष गोपितः ॥१६१४॥
 सदोषोस्मीति सोक्षासीत्स्वयं भृशवन्निगर्हणाम् । तदैव गोपिताशेषकृत्सो दुर्मन्त्रिभिः पुरा ॥१६१५॥ 1815
 गृहीतसर्वैरराहयः पार्श्वस्थेष्वप्यविश्वसन् । अभूत्प्रक्षुब्धमुत्तीर्णो नितरां विरलानुगः ॥१६१६॥
 प्रख्यापयन्तः संभूतिं षट्त्रिंशति कुलंषु ये । तेनस्विनो भास्वतोपि सहन्ते नोचकैः स्थितिम् ॥१६१७॥
 तेऽन्तेनन्तपालाया राजपुत्रास्तमत्यजन् । सान्द्रतां दधति ध्वान्ते स्थगिताश्वाः पदे पदे ॥१६१८॥
 बाह्याज्जोहिलमठोपाप्तं प्राप्यावलीर्णवान् । स दण्डनायकेनापि तस्यजे सानुजन्मना ॥१६१९॥
 इहास्मभ्युपरावासस्तत्र वस्तुमिमो निशम् । वीक्ष्य ते स्थानमेप्यामीत्युक्त्वा ध्याजेन सोचतत् ॥१६२०॥ 1820
 धियासोरनुजं तस्य पायेयार्थं प्रयागकः । ययानेद्भ्रमस्मै स प्रादास्तकूत्र तत्पुनः ॥१६२१॥
 पक्षाभुक्तावशेषभीस्ततो वा शेषजीवितः । प्रयागशेषानुचरो नृपतिः समपद्यत ॥१६२२॥
 सूदधश्चकभृत्स्यस्य जलकाक्यस्य तत्क्षणम् । मुक्तो नामान्तिकं प्राप्तो नृपतेराप्रतामगात् ॥१६२३॥
 उदीपयिहितैः छातैरमे दुःसंचरा क्षितिः । धाम्यतस्तानुवाचेति नारी काचिदुहान्तरात् ॥१६२४॥
 तनस्तीरे वितस्ताया निषण्णेस्मिन्प्रयागकः । गन्तुं जयपुरं कोटमानुहास स नाविकान् ॥१६२५॥ 1825
 स हि प्राक्संधिदं चक्रे तत्रत्यैः सह शास्त्रिभिः । नृपं प्रेयाभयं नेतुं भीमादेवस्य मन्दिरम् ॥१६२६॥
 उच्छलाभयिणाप्युचे भीमादेवेन येन सः । राक्षानुगो गमिष्यामि प्रविष्टस्योपवेशनम् ॥१६२७॥
 मौचरैरावतां नावमारोह न भुवतिः । नाशोन्मुखः समासन्नदृष्टिपातभयाकुलः ॥१६२८॥
 पर्यापतत्कालकरस्थभोगिसंदर्शनेनेष्ट मतिप्रदीपः ।
 क्षिप्रं प्रशान्मयुन्मुखातुपैति बिनाशकालेषु शरीरभाजाम् ॥१६२९॥
 तस्मिन्द्वाद्विभेसिपि यस्य मानवतः परम् । अनन्यालोकिमी दृष्टिर्मेजे कुतवधूतम् ॥१६३०॥ 1830
 नीलाभ्रीयः स बिम्बाक्यो हामरोमिलितोदितैः ।
 तदपि प्रययौ राज्ञो विस्मृतिं संभवार्थिनः ॥१६३१॥ युगलकम् ॥
 ततः प्रावर्तत त्यक्तुं क्षरि वारिमुचां गगः । क्षमामिव क्षालयितुं द्रोहस्पर्शेन दूषिताम् ॥१६३२॥
 भूर्निर्जना वृष्टिपातस्तमिक्का दुःसहायिता । वैरिभीतिरिति प्राभूर्तिक किं तस्य न दुःखदम् ॥१६३३॥
 इति वृत्तानुरोधेन धिगुत्कर्षविधाविनाम् । अस्मर्तव्यमपि व्यक्तं नाम बाहिष्यतेधुना ॥१६३४॥
 सोमानन्दाभिधानस्य पूज्याः सिद्धस्य देवताः । सोमेश्वराभिधाः सन्ति काचित्पितृजनान्तरे ॥१६३५॥ 1835
 तस्माच्छिताङ्गना तुङ्गतदप्रच्छन्नवाटिका । अभूदुणाभिधानस्य कुटी क्षुद्रतपस्विनः ॥१६३६॥
 वारस्त्रियां स विरहभुजंगीतिप्रसिद्धया । भिन्नाक्यया समं भेजे चेटितं कुट्टिनोचितम् ॥१६३७॥
 तस्य प्रतापगौरीशदेवागारान्तिकस्थितेः । कुटीं मुक्तेन तां निन्द्ये क्षमाभूदस्तु स तां क्षपाम् ॥१६३८॥
 मुक्तमालम्ब्य नृपतिस्तमालम्ब्य प्रयागकः । यान्ति स्म विद्युदशोतेन क्षमां पश्यन्तोन्तरान्तरा ॥१६३९॥
 निरुष्णीषोऽसंस्पृक्तकृतवासाः स्खलनृपः । स तां प्रयागमुक्ताभ्यां कथञ्चित्प्रापितः कुटीम् ॥१६४०॥ 1840

१६१८. ^१) A₁ writes here ३ (instead of पुण्यम्?). १६१९. ^१) Emended; A लोभकम्पना. Cf. vii. 894. १६२०. ^१) Emended; A निजम्. १६२१. ^१) Emended with C; A तं पुनः. १६२१. ^१) Emended; A नृपादेवस्य. १६३१. ^१) Emended; A ज्ञानरात्रि°. १६३३. ^१) Thus A. १६३५. ^१) Thus A₁; A₂ 'वर्णान्तिके'. १६३६. ^१) Thus A₂; A₁ अभूदुणाभिधा°. १६३७. ^१) वारस्त्रिया supplied by A₂ in space left by A₁. १६३८. ^१) Emended; A क्षपाम्.

- तदा कुम्भनिष्कृतं स व्यापहारणक्षमम् । शोचन्तस्मार कन्दर्पं रुद्रं दैत्यमिवोत्पलः ॥१६४१॥
 प्राकारमूर्ध्ना मुक्तेन प्रविष्टेन इतार्गलाम् । नृपः कुटीपाङ्गनोर्वी विवेशास्थिततापसाम् ॥१६४२॥
 विशतोद्दमक्षतः पादस्तस्यासृग्दक्षिणोत्पजत् । मेने तेनानिमित्तेन स मृत्युं समुपस्थितम् ॥१६४३॥
 कुद्यामर्गलरुद्धायां निषण्णस्याङ्गने ययौ । रात्रिर्भीतिमतो भीमा तस्य घोराभ्रमालिनी ॥१६४४॥
 1645 पङ्कोपलिप्रः पङ्कजस्थण्डिलस्थो निनाय ताम् । दासकम्बलिकाच्छन्नगात्रो वृष्टशुक्तरां निशम् ॥१६४५॥
 विसस्मारान्तराहुः खमासीनप्रचलायितैः । निर्मिदस्त्वभवच्छ्रद्धान्दयस्त्रिषु समाकुलः ॥१६४६॥
 कोहं केनाभिभूतोऽथ क वतं कोनुगोधुना । किं कृत्यमिति निर्ध्याय मुहुर्मुहुरकम्पत ॥१६४७॥
 इतं राज्यं प्रिया दग्धा भ्रष्टः सनुरबान्धवः । जातोऽस्येकाक्यपाथेयो तुडम्बिभक्षामुजोङ्गने ॥१६४८॥
 इत्येकैकं च निर्ध्याय दुःखं नैक्षिष्ट सोपरम् । प्राप्तावसादं शोचन्तमास्मत्तुल्यं कथास्वपि ॥१६४९॥ शुग्मम् ॥
 1650 भोजस्तु वाजिभिर्हिषैरवशिष्टैः समं व्रजन् । हस्तिकर्णान्तरं प्राप निर्गत्य नगरान्तरात् ॥१६५०॥
 व्रजतस्तस्य भीरासीक्षितं पञ्चधैर्यिनैः । पुनः संप्रामुयां राज्यं यदीन्द्रोऽपि भवेद्विपुः ॥१६५१॥
 गर्भवास इव पौरुषे स्फुरन्किं न कर्म पुरुषधिकीर्षति ।
 कर्मवायुरिव संस्पृशन्हृदयान्मृदमेव कुरुते तु ते विधिः ॥१६५२॥
 मातृभिर्दत्तपाथेयं भृत्यं नागेश्वराभिधम् । प्रतीक्षमाणधके स रङ्गवाटान्तरे स्थितिम् ॥१६५३॥
 भूयै देवगृहे तत्र तिष्ठन्भुत्वा समागतम् । स निर्ययौ तेन तस्मिन्निःशङ्कं प्रहतं पुनः ॥१६५४॥
 1655 तत्र पादुङ्कृतद्वारे क्षत्रधर्मादविच्युतः । राजपुत्रः स यद्यपि न तत्कस्याहुतावहम् ॥१६५५॥
 स सिंह इव संहारं कृत्वा युधि विरोधिनाम् । अस्त्राङ्गरागलिप्राङ्गो वीरशय्यामभूययत् ॥१६५६॥
 भ्रातास्य मातुलापत्यं विपेदे पद्मकाभिधः । खेलो लालितवधैव संख्येसंख्यपराक्रमः ॥१६५७॥
 मठं सूर्यमतीदेव्याः शर्वर्याम् लोविशत् । भ्राताप्यस्य रणभ्रान्तो लवणोत्सात्समाययौ ॥१६५८॥
 इतं भोजं भुतव्रतोर्हर्षमात्रे स्थिते तयोः । मनस्युत्सातभूलेभिरेवैका पर्यशिष्यत ॥१६५९॥
 1660 प्राप्तामप्राप्तव्रजं तथापि प्रत्यभान्तयोः । प्रवासे विस्मृते राज्यवृत्ते लब्धे च कुत्रचित् ॥१६६०॥
 प्राङ्गे कुतश्चिदानीतो मुक्तेनान्विष्य तापसः । प्रणम्य नृपतिं चक्रे स्वकुटीं तां निरर्गलाम् ॥१६६१॥
 तां दंशमशकांकीर्णमास्तीर्णतृणविष्टराम् । कृताम्बुसेकां मुक्तेन नृपतिः प्राविशस्कुटीम् ॥१६६२॥
 यद्विरा बहुमानोभूच्छ्रुतया भुभुजामपि । स भूभृष्टादुक्कारित्वं भीनो भिक्षामुजोप्यगात् ॥१६६३॥
 भिक्षाकस्योचितं माम्यमनुदानं त्रपावहम् । आलापाभ्यवहाराभ्यां तस्य शृण्वन्स विध्यथे ॥१६६४॥
 1665 स भिक्षाकः प्रयागेन विक्रयायाधरांशुकम् । निजं दत्त्वा विसृजे विपणिं भोज्यसिद्धये ॥१६६५॥
 कदुक्तिः कटुवागमे परोक्षं भेदभीतिकृत् । कुतापसो दीस्थ्यहेतुर्नृपस्यारिषयाप्यभूत् ॥१६६६॥
 मध्याह्ने स्कन्धविन्यस्तभोज्यभाण्डकरण्डिका । तपस्विन्याप्यथानिन्ये तेन क्षुद्रतपस्विना ॥१६६७॥
 भृत्यभिक्षाकयोः पूर्वं स्त्रिया अप्यथ पार्थिवः । स्वं वीक्ष्य गोषरीभूतं निराशो जीवितेभवंत् ॥१६६८॥

१६५४. ^१) Emended with C; A 'भीतिमतो'. १६६१. ^१) प्राङ्गे कुतश्चि, पस., चक्रे स्वकुटीं तां, supplied by A₂ in space left by A₁. १६६२. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'पापस'.—^२) Emended; A 'मेषका'.

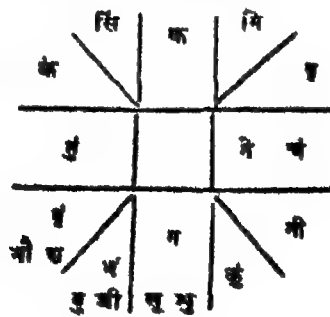
तेन प्रयागोपहतं भोज्यं तदनुरोधतः । स्पृष्टमेव न मुक्तं तु तीव्रदुःखोल्बणात्मना ॥१६६९॥
 का चार्तेति प्रयागेन प्राङ्मनस्येन वृष्टया । तापस्या घाम्बया व्यक्तमुक्तो भोजवधस्ततः ॥१६७०॥ 1670
 मिथैतादिति तेनार्थं कथ्यमानोऽपि पार्थिवः । भुतिं तामङ्गशकुनं परीक्षन्वाबुद्ध नान्यथा ॥१६७१॥
 नारोहति शिरं शबोरप्रियाख्यायिनोऽपि यत् । तस्य संबन्धने दुःखं निमग्नस्य तदापदि ॥१६७२॥
 स शोचन्नात्मजं बाल्ये नीत्यै यां यन्त्रणां व्यधात् । आजन्म दुःखदायित्वं मेने तस्यात्मनस्तथा ॥१६७३॥
 हतः स समरे वृत्त्या प्रवीरस्पृहणीयया । जज्ञे तेनातिवात्सल्यादङ्गुशायीव धातितः ॥१६७४॥
 गात्रेषु हारान्पुत्रस्य दौघनयूढवक्षसि । पश्यन्नात्मनि संकलौर्विहलः सोऽकृताशिषः ॥१६७५॥ 1675
 रक्षणीयो हतो बालो वृद्धस्त्वेवं स्वजीवितम् । रक्षाम्यनुंविताचरैर्जिह्वायेति स चिन्तयन् ॥१६७६॥
 एवं स पुत्रशोकेन धृतावाप्यध्ययो व्यधन् । विनाय तापसावासे द्वितीयमपि यामिनीम् ॥१६७७॥
 कृतार्थनः प्रयागेन प्रयातुं भगवन्मठम् । शोकहारितधी रात्रौ न संकल्पमपि व्यधात् ॥१६७८॥
 लम्बेन्दुवदनं सान्द्रावद्यायाम्भोजुर्वर्षिणी । रघाङ्गाक्रन्दिनी रात्रिः सशोकेवाथ सागमत् ॥१६७९॥
 क्षुत्पिपासापरिक्षामं प्रभुं वीक्ष्य स तापसः । प्रार्थ्यते स्म प्रयागेन प्रातर्भोक्तव्यसिद्धये ॥१६८०॥ 1680
 उपनिन्ये विनिर्गत्य प्रविष्टस्तापसस्तयोः । सव्यञ्जनाक्षपूणे द्वे पात्रे -- क्षणात्पुनः ॥१६८१॥
 कस्यापि गृहिणो वागोत्सवादिने मयाकते । तस्मिन्निस्त्युक्तवस्तून्ने विनिश्चस्य प्रयागकः ॥१६८२॥
 राजन्स्वामिबिद्योगोस्मिन्पश्य लोकस्य सुस्थताम् । स तं जगद् विहसन्किं मूढ इव भावसे ॥१६८३॥
 यो गतो गत एवासौ तत्क्षत्वा नापरः क्षतः । सर्वो निजसुखापेक्षी न किञ्चित्कोऽपि शोचति ॥१६८४॥
 लोकैकचक्षुषि गते परलोकमर्के लोकः स्वपितृखिल एव सुखं गृहेषु ।
 कोन्यो विचिन्तयितुमर्हति विश्वमेतत्सिद्धेस्मया विरहमेव कथं किलेति ॥१६८५॥ 1685
 पुत्रस्य ज्ञेयविश्वासः पूर्वमास्तं क्षये भुते । वयैकः प्रभवेजान्यस्तथा स्नेहोऽपि देहिनः ॥१६८६॥
 अहमेव हन् पुत्रं भुत्वा जीवितजीवितम् । तिष्ठामि स्वस्थवद्यत्र तन्वान्वा निग्यतां कथम् ॥१६८७॥
 हन्युक्ता विरते रात्रि पुनर्गूढं प्रयागकः । प्रैरयत्तापसं भोज्यं कर्तुं ते भाजने त्यजन् ॥१६८८॥
 अस्तनव्ययशिष्टं मे पर्याप्तं नास्ति वेतनम् । यते तथापीत्युक्ता स सखे इव निर्ययौ ॥१६८९॥
 गोत्यं रहस्यभणितमत्यल्पदद्यातिधि । अमृतं पारतमिव बाल्यसत्त्वैः क्षुर्जैरम् ॥१६९०॥ 1690
 कुत्सो मनोरथो नाम विप्रस्य वनवासिनः । सुदत्तपत्निवस्तस्य तां कथामुपलब्धवान् ॥१६९१॥
 राक्षः संदर्श्य दायादं भवावो भूतिभाजनम् । हन्युक्ता तेन निन्ये स क्रोद्धृतां क्षुद्रतापसः ॥१६९२॥
 जज्ञे भृत्येन गर्हेण जातः सोऽन्येन केनचित् । सहृदी यस्सहसतोर्ज्ञापकं जन्मकर्मणोः ॥१६९३॥
 हृष्टाराजस्तां प्रवृत्तिं बुद्ध्वा ताभ्यां न्यवेदयत् । उच्चलाय समादिक्षत्कार्ये तत्र तमेव सः ॥१६९४॥

१६७१. ¹) Emended, A तेनार्थ. १६७३. ¹) स्तया supplied by A₂ in space left by A₁. १६७४. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ हुनी.—²) रक्षाम्यनु and तावारे supplied by A₂ in space left by A₁. १६७९. ¹) Thus corr. by later hand from A₁ "वदना.—²) Emended with C; A "दयायोऽम्भो". १६८२. ¹) Two aksharas wanting in fourth pāda; the lacuna not marked in A; C लक्षणात्पुनः. १६८३. ¹) Thus A₁; A₂ पूर्वमावसते. १६८८. ¹) प्रैरयत्तापसं supplied by A₂ in space left by A₁. १६९२. ¹) Emended; A सोऽन्यतां.

- 1695 केचित् भूतिभिश्चाख्यमिहाराजोपसर्पणे । कावत्स्य कारणं प्राहस्तयोस्तापसविषयोः ॥१६९५॥
 वार्ता चेद्वगीतेयं सुबह्वभोजसंकुले । काले तज्जृम्भपाशस्य तस्यैव द्रोहमुख्यता ॥१६९६॥
 अपाकस्कन्धमाकरो लम्बा तास्ता विमाननाः । विषेदे वत्स कारायां युक्तं तत्तस्य कर्मणः ॥१६९७॥
 क्षुत्तमो हर्षदेवस्तु प्रयागेनार्थितोसकृत् । प्रत्यये पुत्रशोकेपि भोजनायाकरोन्मनः ॥१६९८॥
 गृहीतभोजनं जानन्प्राप्तं प्राप्तं स तापसम् । तमोरेर्बहिरैक्षिष्ट नीडाच्छिभुरिवाण्डजः ॥१६९९॥
 1700 अपश्यच्च कुटीं कृत्वा वेष्टितामेव शस्त्रिभिः । शुभाव वाङ्मनद्वाराद्यमानार्गलाद्धुनिम् ॥१७००॥
 जानन्जातं ततो द्रोहमङ्गनात्तापसाधमम् । सशस्त्रिणं मुक्तमेहीत्याह्वयन्तं व्यलोकयन् ॥१७०१॥
 मुक्तं विसृज्य कृत्वा च द्वारमुद्घाटितारि । त्यक्तभीरादधे लप्सी क्षुरिकामन्तिकस्थिताम् ॥१७०२॥
 एकस्तस्यविधं क्रूरः साहसाहंक्रियोन्महः । आकरोहाय कृष्टासिधेनुः कञ्चित्तो भटः ॥१७०३॥
 तं राजा संकटकुटीरुद्धायामोप्यपातयत् । क्षितौ व्याथामकुशलो नावभीष्कपया पुनः ॥१७०४॥
 1705 पतितेन हतेनार्थो वराकेणामुना न मे । इत्युच्ये दुराहंकारपस्तस्तस्मिन्नपि क्षणे ॥१७०५॥
 नीधमुत्पाद्य निपतयेकोन्योप्युत्पन्नभटः । भयाङ्गुमी न्यपततां तं विलोक्योद्यतायुधम् ॥१७०६॥
 पृष्ठे पूर्वं प्रविष्टस्य तिष्ठन्स्थानकनिधुरः । स हरोरिव चामुण्डा रेजे दण्डाकृतिः क्षणम् ॥१७०७॥
 न सिंहनादैर्भो मेरीतूर्यशोर्बैर्न योन्महैः । शस्त्रशब्दैः स भुभुभे भूपत्यान्तक्षणे रणः ॥१७०८॥
 आलोर्भोण्डप्रवेशस्य विद्याला इव डामराः । परं प्रवेशितास्तस्य निःशब्दं शस्त्रिणः कुटीम् ॥१७०९॥
 1710 अथान्यो नीधमार्गेण संप्रविष्टः प्रयागकम् । हस्ता दोग्धि च शीर्षे च राजानं समुपाह्वयन् ॥१७१०॥
 राज्ञः प्रहरतः शस्त्रं वञ्चयित्वा स शस्त्रभृत् । वक्षसि क्षुरिकापातद्वयं प्राहात्कृतस्वरः ॥१७११॥
 वर्णान्महेश्वरेत्येनान्द्रिक्ता गतजीवितः । पपात निहतो भूमौ क्षिप्तमूल इव हुमः ॥१७१२॥
 पलाय्य संप्रविशतो योन्वधीरस्य यादृशः । चक्रवर्त्येपि स प्राप वधं त्रेहमनि तादृशम् ॥१७१३॥
 नान्यः स इव कालेस्मिन्दहो भूतिमाद्युपः । गर्गनिर्हरणत्वं च तस्येशान्यस्य नेक्षितम् ॥१७१४॥
 1715 यद्वैकेनैव संपादयैमुख्येनोद्यतात्मनः । सर्वप्रकारसुमगं प्राहारस्य तस्य खण्डितम् ॥१७१५॥
 नेयमुद्धिस्वनेवासीद्वच वा तस्य वृषणम् । सर्वकेशावहा दोषाः कृत्स्नास्तन्मन्त्रिणां पुनः ॥१७१६॥
 हावत्वारिशतिः साष्टमासा यस्य वयःसमाः । स भुक्तभाद्रपञ्चम्यां हतोन्धे समसप्तमे ॥१७१७॥
 राजा दुर्योधन इव स्वर्बशब्देदमिच्छता । सोभूज्जातकयोगेन कारितः स्वकुलक्षयम् ॥१७१८॥
 तस्यासम्भर्माकनी जीवकुषी भक्रोष्णम् शशी । तनयाभिषजामिषलेषु कर्कटजन्मनः ॥१७१९॥

१६९५. ^१) Emended; A भूमिधा°. Cf. viii. 94. १००४. ^१) Emended; A संकटी कु°. १००७. ^१) Emended with C; A प्रविष्ट. १७१०. ^१) Emended; A हावत्वारिशतिः. १७११. ^१) Emended; A वयःसमां क्षमा°.—^१) Emended with C; A °ज्यामी.—^१) A₂ explains this verse by the following janmashakra :

चन्द्रदैत्येज्यपापेषु समदात्मजनेषु वत् । आहुः क्षसंहिताकाराः कौरवादीन्कुलान्तकान् ॥१७२०॥ 1720
 निर्गन्धो जनः कृत्स्नो देशेस्मिन्वैरिणोन्तिकम् । इत्योरिव शिरश्चित्वा स्वामिनोपि निमाव तत् ॥१७२१॥
 तत्सोत्तमाङ्गे भूमर्तुश्चिद्यमाने ससागरा । चक्रम्ये भूर्निर्भापि द्यौर्वृष्टिं नहतीं जहौ ॥१७२२॥
 तम्पुण्ड्रे लघुडाण्डे यद्युक्तं जनो व्यभान् । अभूत्तेनाभिशापेन सोमे दीर्घोपसर्गमाह् ॥१७२३॥
 मण्डले देवविम्बानां यथामुष्मिन्विपाटनम् । तथा नवं प्रववृते भूपतेर्मुण्डलण्डनम् ॥१७२४॥
 नैसिष्ट तच्छिरः प्राप्तामौचित्यादुच्छलो नृपः । भूत्वा चिरमुदयुस्तु कारयामास वह्निनात् ॥१७२५॥ 1725
 धिक्कष्टं तत्करस्वेव तादृशप्रवर्तितः । बोधलाक्षां विना प्राप्ता क्षीरेणान्तसक्तिया ॥१७२६॥
 भृत्यस्यक्तो नष्टबंशो गौरकारुणेन केनचित् । स काष्ठागारिणा चक्रे नमोनाथ इवामिसान् ॥१७२७॥
 दीर्घो हर्षनृपोदन्तः सोयं कोप्यजुतावहः । रामायणस्य निवर्त प्रकारो भारतस्य वा ॥१७२८॥
 भाग्याम्बुवाहतडितस्तरलाः भियस्तास्तथावसानविरसं प्रसभोद्यतत्वम् ।
 तत्रापि मैत्र वन मोहहताशयानां शान्तिं प्रयाति विभवानुभवाभिमानः ॥१७२९॥
 नाश्वन्यप्यबरोधिकापरिकरे नैकापि चक्रन्द तं तावत्स्वप्यनुगेषु नानुसृतवान्कोप्यास्त मीर्ये व वा ।
 लोकस्य स्वमुखोपलिप्तमनसो वीक्ष्येति निःस्नेहतां निर्वेदं समुपेत्य नाभयति धिक्स्वान्तं वनान्ते रतिम् ॥१७३०॥ 1730
 नादौ किञ्चिज्जयति निवर्त यद्य पथात् किञ्चिन्मध्येकस्मात्सपदि वटयन्तीस्थवीस्थानुरोधम् ।
 निःशीर्षाङ्गिर्नट इव मुहुः कोपि जन्तुर्नटित्वा नो जानीमो भवजवनिकान्तर्हितः क प्रयाति ॥१७३१॥
 श्रीः सातवाहनकुलेकान् कान्तिराजबंशे स्यजन्मुदयराजकुले प्रतिष्ठाम् ।
 भृङ्गं क्षुरैर्विरहितं जहती हिमात्रेर्दिव्ये तटे क्षुरगिरेरिव वासरभीः ॥१७३२॥
 इति काश्मीरिकवहामात्यवर्णकप्रभुसूतोः कट्टणस्य कवेः कृतौ राजतरङ्गिण्यां सप्तमस्तरङ्गः ॥
 समाप्तानवनावस्थां व्यहोनायां रहीभुजः । वटजोदयराजस्य वीरो जाताः प्रकीर्तिताः ॥
 राजानः ६ श्लोकाः १७२३ ॥

१७२०. १) A, gloss sy. १७३२. १) Emended; A नीलाक्ष.—२) Emended; A काम्यराज. Cf. vii. 1285.
 Colophon. Thus A₁, perhaps for १७३२. A₁ adds here निश्चितयैव नवा राजानकरलकण्डेन.

॥ अष्टमस्तरङ्गः ॥

ॐ नमो विप्रहर्त्रे ।

- मौढाः कञ्जुकिनो जटहरवृषः कुम्भसुधारयुतिर्नित्यामोपि बहिष्कृतः परिकरः सोयं समस्तोप्यहो ।
अर्धाद्यहसतीकृताङ्गवता आरिचर्याविदा सा भियांभुरितं वराचरगुरोरन्तःपुरं पार्ष्वती ॥१॥
उज्जकोपमसादोभूत्कञ्चिष्कालं नवो नृपः । पाकुन्धादिषु पायोभिरव्यञ्जितविशामृतः ॥२॥
सोदरो डामरीषध तस्याभूतां भृशोन्मदी । मेघस्येव पुरो वातावपही स्फुर्तिहारिणौ ॥३॥
धर्तिकचनविभाष्यासीद्वाता यद्यौवमोन्मदः । राशो दुष्प्रक्रिया दौःस्थ्यकरी वात्सल्यशालिनः ॥४॥
8 सोमिशं हि गजाब्जो विकोशासिः परिभ्रमन् । आसत्सारां महीं पीतरसां रविरिवाकरोत् ॥५॥
एकीभूतानमूत्सर्षाण्डामराञ्चिर्वहामिना । इत्युक्तं तेन नोर्वीभृत्सत्त्वैकाग्रो बभौषहीत् ॥६॥
इत्यथो मन्त्रिसामन्ता ह्यैराज्येषुः सहोदरः । भूर्निष्कोशेत्यभूत्किं न भूपतेस्तस्य संकटम् ॥७॥
अधिराज्याभिवेकेण सत्कृत्य भ्रातरं ततः । पातुं लोहरसंबन्धं प्राणिनोन्मण्डलान्तरम् ॥८॥
विरदायुधपत्न्यधकोशामात्यादि स व्रजन् । निनाथ सर्वं वात्सल्यादनिषिद्धोपजन्मना ॥९॥
10 आशङ्क्य कोहभृत्येभ्यः प्रवेशे प्रत्यवस्थितिम् । उत्कर्षजं प्रतापाख्यं सह निन्येन्नवीथ तान् ॥१०॥
कुर्याममुं नृपमहं प्रातिहार्यं समाचरन् । नवाः स्वभृत्यवसत्पुर्भुजो भूयन्ताराः ॥११॥
दिनानि सप्त संरुद्धे मार्गे तदनुयायिनाम् । गायनः कनको लम्भान्तरो देशान्तरं ययौ ॥१२॥
वाराणस्यां विजयता निर्वेदात्सेन जीवितम् । हर्षभूभर्तृभृत्येषु व्यक्तं निन्ये कृतकता ॥१३॥
ऊर्ध्वाधिरोहं दाक्षिण्याहस्यनामुच्चलः पुनः । सेवास्मृत्या हृषीः सेहे चन्दनो भोगिनामिव ॥१४॥
15 तथा जनकचन्द्रेण दर्पाद्यवहतं तदा । राजान्ये डामराध्यासन्वया नष्टप्रभा इव ॥१५॥
अभयस्योरशाभर्तुस्तनवायामजीजवत् । राक्ष्यां विभवमस्यां वं भोजो हर्षनृपात्मजः ॥१६॥
जातं मृतश्चिन्निपुत्रानन्तरं गुरुभिः शिशुम् । आयुष्कामैस्तमाबद्धाभ्यभिक्षाचराभिधम् ॥१७॥
व्यवदम्परिसंतानतन्नुत्वेनाप्रियोचितम् । ररक्ष तन्निरा राजा राक्ष्याधातुं समर्पयत् ॥१८॥ तिलकम् ॥
तमाशब्दं स्वयं वासी यावद्वाज्येकरोन्मनः । तावद्भारोज्जितसो नीतिकौटिल्यमुच्चलः ॥१९॥
20 तुल्योत्साहासहिणुत्वादस्मै कुप्यन्तु डामराः । एष एवातिसत्काराद्यहास्तु विशदाशयः ॥२०॥
इति संधिन्त्य स द्वारदिस्थां तस्मोबभौषयत् । यथा विकारं नवयुर्भीमादेवाद्योखिलाः ॥२१॥

१. ¹) Thus A₁; A, निष्प्रायः. २. ¹) Emended; A ²) भूर्निष्कोशेत्यभूत्कालं. ५. ¹) कोशासिः supplied by A₁ in space left by A₁. १०. ¹) Emended with C; A हृषी. १६. ¹) Emended with C; A समर्पयत्.

तेषां तस्य च मास्त्वै यदा पर्वाप्रियायवी । तदाभ्योन्वाभिता भृत्वाः पर्वा चक्रुर्गुणस्त्वयः ॥२२॥
 विरुद्धः क्षमापतिस्तेषां सेतुपुष्टे रणं मिथः । कार्यमाणोपि सचिधैरादरोह चतुष्किकाम् ॥२३॥
 इन्द्रपुष्टे मयूसे तु डामरैरुभयाभितैः । अथ मारुभ्यताकस्मात्संरभ्यैर्वाक्यो रणः ॥२४॥
 सेतुद्वयाभ्यगा युजे तमे रात्रि करिष्यताम् । योषा जनकचन्द्रस्य चारवर्षमवाक्रिन् ॥२५॥ ३५
 बान्तः शराः ससीस्कारास्ते स्तृष्टनृपविवदाः । मयाः सन्मेष्वदृश्यन्त कोपेनैव प्रकम्पिनः ॥२६॥
 भाकृष्य रौभ्यो भूषलं बलादिब तयोमुगाः । प्रविष्टा मण्डपद्वारं चक्रिरे निहितार्गलम् ॥२७॥
 शास्त्रं जनकचन्द्राया भीमादेवावबोपि ते । चतुष्किकायां चक्रुस्तयोभ्योभ्यं जिघांसवः ॥२८॥
 तुमुले तव शङ्खचक्रं भीमादेवानुबोभिनन् । तीक्ष्णो जनकचन्द्रस्य कालपाशात्मजोर्जुनः ॥२९॥
 स वीर्यं स्वं क्षतं द्रोहं प्रयुक्तं भूभुजा विदन् । पादमहाराजिबद्धे कोषाद्वारि नृपीकसः ॥३०॥ ३०
 अभमे तव संवासास्मान्द्रोणवन्तरं गतम् । अथावत्कृष्टशस्त्रीको भीमादेवो जिघांसवा ॥३१॥
 सन्मेष्वदृश्यन्त हिलोक्य तद्देहगणनापतिः । मध्यं जनकचन्द्रस्य कृपाणेन द्विधा व्यधात् ॥३२॥
 तस्मिन्हते तदमुंजी गग्गसञ्जी प्रधावितौ । स एव करवालेनालक्षितोक्त विक्षतौ ॥३३॥
 अकम्प्य तद् बज्रः क्षचिरं नावतिष्ठते । उदयकर्मा च पुनाजिहत्वास्तुक्षतं रिपुम् ॥३४॥
 स हि द्विभागे तत्राग्रे हर्षान्ताहादनन्तरम् । अन्यमानतिरिक्तैर्धर्मिभिः पक्षैरदृश्यत ॥३५॥ ३५
 यद्विपकर्तुरन्वेष द्रोहं यस्त्वानिमो व्यधात् । भीकयात्पाप्मनस्तस्य क्षिप्रमेव क्षयं बवी ॥३६॥
 सान्तस्तोत्रे कोपशोकावाविष्कुर्यति कृत्रिमौ । भीमादेवः पलायिष्ट गग्गस्तु व्यधसीकृषे ॥३७॥
 प्रहिते लोहर्गं गग्गे स्वमुल्लासयितुं क्षतम् । वस्तास्तेन व्यसृज्यन्त स्त्रोर्बिरन्धेपि डामराः ॥३८॥
 उपायापकृतैः प्राप्यं राज्यं दस्युभिदज्जितम् । एवं शनैरबद्धम्भं मेमे भूपतिदक्षलः ॥३९॥
 तेनाथ लम्बस्यैर्वेण दिनैरेव जिगीवुषा । त्याजिताः क्रमराज्यान्तर्हयसैन्यादि डामराः ॥४०॥ ४०
 ततो मडवराज्यं स प्रस्थितो विप्रियमिषान् । डामरान्कालियमुल्लान्बद्धा भूले व्यपादयत् ॥४१॥
 हृष्टाराजोपि बलबांस्तेन क्रान्तक्षितिः क्रमात् । बलैर्नगर एकोधैरवस्कन्देन वातितः ॥४२॥
 प्राजन्मप्रेमसंस्कारादन्तरकृतवाच वा । तस्य पुत्र इव प्रीतिर्गग्ग एव व्यवर्धत ॥४३॥
 न सेहे नाममात्रं यः कण्टकायां प्रियप्रजः । नृपो गग्गाय बुकोध सापराधायं न कञ्चित् ॥४४॥
 राज्यादभ्येनुयुक्तेन भीमादेवेन भीमता । उक्ते भुभावहे शिखे हे स मन्त्रवदस्मरत् ॥४५॥ ४५
 एकया लोकवार्तायं प्राक्कात्प्रभृति निर्गतः । बहिर्द्विहय बाष्पातीरचारीदादिनक्षयम् ॥४६॥
 अन्वयोत्थानशीलेन भुत्वा नामावि धैरिणः । अर्धरात्रेपि बावाभिस्तेनाच्छिद्यत विप्रवः ॥४७॥
 तस्यैवालुमधैर्यस्य राज्ञां मध्ये ममस्त्विनः । कार्यण्योपहतं वृत्तं नाप्यभूदमलीमसम् ॥४८॥
 अयोध्यालसदाचारजाह्नवीजलमञ्जनान् । कुतुपोदीरणोद्धूतो गिरः पाप्मापनेष्यते ॥४९॥
 तेनानुपविताङ्गेन प्रायशो विनिवारिताः । अनूद्येव सङ्घिर्धसिनो भ्रान्तसंजवाः ॥५०॥ ५०

३१. ^१) दस्यु supplied by A₂ in space left by A₁. ३३. ^१) Emended; A निहता°. ३५. ^१) Emended; A मण्डपद्वारं. ४४. ^१) Emended; A सापराध न कञ्चित्. ४७. ^१) Thus A₁; corr. by later hand into अन्वावी°. ४८. ^१) तस्यैवालुमधैर्यस्य राज्ञां मध्ये supplied by A₂ in space left by A₁.—^२) Thus A₂; A₁ कार्यण्यवहतं.—^३) Thus A₂; A₁ नाप्यभूदमलीमसम्°.

- मायोपविष्टमये देहस्यागप्रतिज्ञया । निबद्धा मस्यवेक्षा भर्माध्यक्षानकारवत् ॥५१॥
 निशम्य कृपणस्यार्तिं कन्दितं तदनिष्टकृत् । बभूव तस्य स्वात्मापि नानिमाद्यो महात्मनः ॥५२॥
 कार्यिणो वस्य वा दोषादार्तिं कन्दितमुद्ययौ । तस्य स्वबान्धवाक्रम्यैस्तस्मिन्कुटे क्षाशम तत् ॥५३॥
 अवलानुमहम्भये तस्मिन्नाजनि सर्वतः । वास्तव्या बलिनस्तस्थुरबलास्तन्नाभिकारिणः ॥५४॥
 55 सोमेनैकधरन्नाजेत्यज्ञात्वा कथितं जनैः । यं यं स्वदोषमश्रीषीत् तं स्वरितमस्यजत् ॥५५॥
 येन केनापि संप्राप्तः प्राप्नुयायेन पार्थिवः । अमोघदर्शनः सोभूत्कल्पवृक्ष इवार्थिनाम् ॥५६॥
 शुभाधर्षा विद्यालापपीतिहायैर्जनप्रियः । नाशकस्त्वेषकास्त्यक्तं विभ्रम्भमवनेष्वपि ॥५७॥
 ह्याप्यभ्रमैः प्रतिकलं तस्य सेवाविधायिभिः । प्राप्तं त्रिचतुराम्बाराम्भणवास्वपि दर्शनम् ॥५८॥
 सेव्यमानः सदाक्षिण्यः क्षणेनैव कलमदः । कस्वैन्द्रजालिकैरुपः क्षाखीव न बभूव सः ॥५९॥
 60 वास्तव्यानां निशम्यार्तिं तेन दैन्यनिवारणम् । चक्रे पिबेव पुत्राणां संत्यक्तेतरकर्मणा ॥६०॥
 स्वसंचितानि सौभाग्यानि विक्रीणानोत्पवेतमैः । दुर्मिक्षमुद्रतावेव जघाम जनवत्सलः ॥६१॥
 निवार्य चौर्याचरणात्कृपाद्रेस्तस्करानपि । कोशाध्यक्षान्स विदधश्चकारागर्हजीविकान् ॥६२॥
 कः संविभाग्यश्रेष्ठस्य विपदः कस्य मण्डले । इत्यन्विष्यन्सदैकैकं चारैभिन्तापरोभवत् ॥६३॥
 तस्यैकोप्यर्थनैस्पृह्यं नाम कोपि महान्गुणः । अनुपक्तो गुणैस्तैस्तै राक्षः पल्लवितोभवत् ॥६४॥
 65 स स्थित्यै दण्डयन् दण्डयान्नाशेषमयादनम् । तेषां नादत्त सत्कर्म भुङ्क्ष्वे तांस्त्वकारयत् ॥६५॥
 प्रस्तुतस्यार्थिने दातुं वस्तु तस्यैकसंख्यया । सदससंख्यया दानभङ्गात्पूर्णतां यदि ॥६६॥
 भूयतेर्या यया मद्यं देहि देहीति गां वदन् । तथास्मै देहि देहीति वदन्दाता स भुभुवे ॥६७॥
 अनुदात्तं क्षिप्रकालं क्षीणसंख्यमसत्कृतम् । नेतृवृत्तादिनीतार्थं न तद्वत्तमवृष्यत ॥६८॥
 खरसमे दैन्यविक्षप्री रञ्जने कार्यसाधने । आलेख्यलीनशाखीव न सोलभ्यफलोभवत् ॥६९॥
 70 उत्सवे शिवरात्र्यादौ जनतां सोसिचडनैः । पश्योगे पयःपूरैर्महेन्द्र इव मेदिनीम् ॥७०॥
 ताम्बूलदानव्यसनं परार्थोत्सवता तथा । नाभूद्वर्षनृपस्यापि तादृक्तस्यास्त्वं यादृशी ॥७१॥
 लोष्टमात्रावशेषेपि लब्धे नृपपदे व्यधात् । स दानविभ्रमांस्तान्ये धनदेनापि दुष्कराः ॥७२॥
 निर्माणलोठनैर्धोसामजलं वाजिनां क्रयैः । काश्मीरिर्कोपि चक्रे स न नृत्तस्करसादनम् ॥७३॥
 अध्वन्यध्वनि योगेन प्राणविन्यासनैस्तथा । बभूव सर्वकृत्यज्ञः सोमतरास्मेव देहिनाम् ॥७४॥
 75 भोगास्त्राजोचितान्विषमा भैषज्यं व्याधिपीडिताः । वेतनं वृत्तिहीनाश्च तस्मात्समुपलेभिरे ॥७५॥
 पित्र्योपरागकेत्वादितुर्निमित्तोपशान्तिर्बु । गोसहस्राश्च हेमादिसंभवेः सोभजहिमान् ॥७६॥
 नन्दिक्षेत्रे पुरं कृत्वा दग्धमुत्पातवह्निना । पूर्वाधिकगुणं तेन नवं राज्ये व्यधीयत ॥७७॥
 श्रीचक्रधरयोगेशस्वयंभूस्थानयोजनम् । जीर्णोद्भूतिव्यसनिना कृतं तेन सुकर्मणा ॥७८॥
 हर्षदेवेन यो निन्ये श्रीपरीहासकेशवः । परिहासपुरे तं स नवं नरपतिर्व्यधात् ॥७९॥

५३. १) Emended; A दोषादार्तिं; C दोषादार्तिं. ५७. १) A विभ्रम्भ. ७१. १) Thus A₁, A₂ 'स्थास्तु'. ७२. १) Emended; A 'विभ्रमास्तान्ये'. ७३. १) Emended; A काश्मीरिर्कोपि. ७६. १) Emended; A 'पयाविषु'.

प्रारब्धकृतभुक्तावल्या भूषेते हर्षनीतया । तेन त्रिभुवनस्वामी निर्लेभेन महीभुजा ॥८०॥ 80
 जयापीडाहतं हर्षोत्पादने द्रुष्टमग्निना । सिंहासनं नवं चक्रे स राज्यककुदं नृपः ॥८१॥
 लब्ध्वा तदर्थाध्यारोहं भर्तुः प्रेम्णानिदुर्लभम् । सामान्यवापि देवीत्वं जयमस्या न दूषितम् ॥८२॥
 सा क्षानृशस्यमाधुर्यस्यागसम्पितानयैः । अस्तम्भार्तपरिमाणमुख्यैर्मन्त्राभयहृणैः ॥८३॥
 लब्धभूपालवाह्या नार्थः क्रोधास्पजासु यत् । राक्षस्य इव भङ्गाय लावण्यललिता अपि ॥८४॥
 मियप्रजस्यायमन्यो गुणः सर्वगुणाग्रणीः । उच्चलक्ष्मापतेरासीदर्थैस्सृष्टशालिनः ॥८५॥ 85
 जिघांसवः पापकामाः परस्वादायिनश्च ताः । रक्षांस्यधिकृता नाम तेभ्यो रक्षेदिमाः प्रजाः ॥८६॥
 तेनेतिहासिनीं नीतिं भदधानेन सर्वदा । येन संपठता श्लोकं कायस्थोन्मूलनं कृतम् ॥८७॥
 यत्ने विपूषिकाभूलसंन्यासेभ्यः किलेतरे । घन्स्थाभुकारिणो विश्वं प्रजारोगा नियोगिनः ॥८८॥
 पितरं कर्कटो हन्ति मातरं हन्ति पुत्तिका । हन्ति सर्वं तु कायस्थः कृतघ्नः प्राप्तसंभवः ॥८९॥
 गुणास्समर्प्य स्फुरता येनैवोत्थाप्यते शठः । वेताल इव कायस्थस्तमेवाहन्ति हेतुषा ॥९०॥ 90
 विपवृक्षो नियोगी च यदेवाभित्य वर्धते । चित्रं करोति तस्यैव स्थानस्थानभिगम्यताम् ॥९१॥
 तेन ते क्षमाभुजा मानक्षतिकार्यनिवारणैः । काराप्रवेशेद्य खलाः शमं नीताः पदे पदे ॥९२॥
 कार्यान्निवार्य बहुशः संहैलाद्यान्महत्तमान् । भङ्गासूत्रमयं वासः कारायां पर्यधापयत् ॥९३॥
 स कार्यवेधं हास्याय समार्यं चारणोचितम् । अकारयद्रूपभिर्ध्वं पावनं डोम्वैवोधवत् ॥९४॥
 स प्राभुर्वेष्टितमधुदधोपेजोत्कलन्पुनः । भूलहस्तः सजानूतः केपामासीन्न हास्यकृत् ॥९५॥ 85
 स शीर्षदर्शनं साम्यवादवेद्याविटान्वितम् । मियवेद्यं केचिदमे नृत्तवाद्यमकारयत् ॥९६॥
 बद्धाश्वं शकटे नमं क्षुरतूनार्धमस्तकम् । अकारयत्सटान्मस्तथीनपिटृच्छटाङ्कितम् ॥९७॥
 ते कुम्भवादनेर्मुण्डमण्डनैधाङ्कितभिधाः । नियोगिनो भग्नमानाः सर्वतः ख्यातिमाययुः ॥९८॥
 कार्यभ्रष्टा मलक्लिन्नक्षीणवस्त्रावगुण्डनाः । सर्वाधनो व्यभाव्यन्त केप्यटन्तः प्रतिक्षपम् ॥९९॥
 वृथावृद्धाः सुखप्राप्य पाण्डित्यं भूर्जवत्पदे । मत्वा बाला इवाचार्यगृहे प्रारेभिरे भुतम् ॥१००॥ 100
 केप्युच्चैरुभिक्षाकाः सादरं स्तोत्रपाठिनः । कृतानुपायाः स्वापत्यैः प्राप्ते लोकमहासचन् ॥१०१॥
 माता स्वस्रा क्षुता भार्या स्वापि कैरप्यकार्यत । सामन्तसेवनं कार्यप्राप्त्यै सुरतसेवया ॥१०२॥
 जातकस्वमशकुनवृत्तक्षणनिरीक्षणम् । करयन्निः शठैरन्यैर्गणकाः परित्वेदिताः ॥१०३॥
 पिशाचा इव शुष्कास्वा क्लेशमभुक्ताः कृशाः । बद्धाः परैर्व्यभाव्यन्त मृदुलामुखराङ्गयः ॥१०४॥
 नृपेण कार्यिणां दर्पलिङ्गनाशो विपाटिते । अक्षयोर्जातिपरिज्ञानक्षमत्वं समजायत ॥१०५॥ 105
 भारतस्तवराजादिस्तोत्रपाठमग्निभिधम् । ते दुर्गोत्तारिणीविद्याजर्ष जोहन्तुलोकनाः ॥१०६॥
 इत्थं दीःस्थोदये दीर्घे मज्जन्तो नित्यदुर्जनाः । तस्मिन्नाजनि कायस्था व्यलोक्यन्त पदे पदे ॥१०७॥
 भिन्नसंधानभुर्ययदानभोग्यादिदीकनैः । न हि मोहयितुं शक्ताः नात्र तं तेम्यराजवत् ॥१०८॥
 तान्प्रजाकण्टकान्दुष्टान्कृतधीरकृतानिग्रहम् । तैस्तैः भुक्तिभिरभ्यसैः स विशामीश्वरो बहान् ॥१०९॥

१४ ¹) Emended; A "भूतनिधय".—²) Emended, A "होम".

- भूतेशस्य यथा पुरी इत्यवदुष्टा स्वदाशावतादूयः स्वां भियमावसाद सवसा तद्वत्तमस्तामिमाम् ।
 110 एवं कायस्यकुटुम्बिकृषिसन्निधयाया^१ पञ्चानलीलीडामुच्चलदेव निर्बृतिस्तस्यस्थित्या पुरीं स्वां क्रियाः ॥११०॥
 शिवराप्नुत्सवे भ्रातृकमभुं शिवरथाभिभः । विशान्पतंस्तेन दडात्सर्वाध्यक्षो व्यधीयत ॥१११॥
 व्यवहारानभिज्ञोपि कंचित्कालमदीदृशत् । भुविस्वादायसाजः स क्रामन्कृतयुगास्थितिम् ॥११२॥
 शीघ्रदण्डत्वमुष्णद्वतेजस्तस्य भूपतेः । कूरानुदित्य कायस्यान्भीमजिर्बहमन्यत ॥११३॥
 न हि सुद्राश्चकायस्यपिशाचाविद्वधैरिणाम् । शसन्त्यन्तरितं दण्डं दण्डनीतिविशारदाः ॥११४॥
 115 विरेण दण्डिता शेते कुर्युर्दण्डभयाद्भुवम् । लम्बान्तराः प्राणहरं कृच्छ्रं किंचिद्वशासितुः ॥११५॥
 दण्डानां दण्डमानानां पुत्रस्त्रीमित्रबान्धवाः । राक्षा विचारशीलेन न तेनोपद्रुताः कचित् ॥११६॥
 कर्णेजपांल्लोष्टधरममुखांस्तेन दुःखैः । कर्मभिः क्रिभताध्वापि पैभुन्वस्य खिलीकृतः ॥११७॥
 विस्मृतिं लम्बराज्यानां पूर्वसंकल्पवासनाः । प्रयान्ति प्राग्जनुषां गर्भवासस्पृहा इव ॥११८॥
 प्राप्ताज्याधिगमात्किंचित्सदसद्यश्चिन्तयत् । राज्ये तन्न विसस्मार जातिस्मर इवोच्चलः ॥११९॥
 120 वदशं शत्रोरद्वेष्टान्यान्त्रोद्धृन्वा पुरानुगान् । कर्तव्यानुगुणं तेषां प्रतिपत्तिमदर्शयत् ॥१२०॥
 स्मरेन्नोपपत्तिः पूर्वपतिद्वेष्टं कुयोषितः । पूर्वस्वाम्यरितां चाद्य कुभृत्यस्येधरो जडः ॥१२१॥
 शेषादिदेहान्मेदिन्या समं प्रशापि राश्यभूत् । तस्मिन्परिणता नूनं कृत्याकृत्यविवेक्तरि ॥१२२॥
 तथा शोकस्य वणिजो व्यववर्तुध सोभवत् । निवादे संशयं छिन्दन्नेवं स्तेयाद्यगोचरे ॥१२३॥
 सौदवागूढसज्जावे व्यापदीपयिकं धनी । न्यासीचकार वीजारलक्षं कोपि वणिग्गृहे ॥१२४॥
 125 तेनोपयुज्यमाना च व्ययेषु वणिजः करात् । कियत्यपि गृहीतामूदात्समात्रान्तरान्तरा ॥१२५॥
 विशिर्हिशाखं वाताह ससाह न्यासधारिणम् । गृहीतशेषं दातुं स धनं प्रार्थयताय तम् ॥१२६॥
 वणिक्तु कुकुरी तस्य न्यासपासाय सोद्यमः । कालापहारमकरोत्तैस्तैः कलुषधीर्भिवैः ॥१२७॥
 स्रोतोभिर्ध्वस्तमम्भोषौ लभ्य मेघमुखैः पयः । प्राप्तिर्भूयस्तु नास्त्येव वणिग्बस्तस्य वस्तुनः ॥१२८॥
 नैलक्षिण्यमुखः स्वल्पालापो मृदाकृतिर्भवन् । न्यासपासविवादोयो वणिग्याप्राहिशिष्यते ॥१२९॥
 130 विवादे भ्रेष्ठिना शाखं स्मितैः प्राक्सख्यदर्शिनैः । मुक्तं मुक्तं ज्ञायमानं प्राणान्तेपि न मुच्यते ॥१३०॥
 निसर्गबन्धका वेद्याः कायस्यो दिविरो वणिक् । गुरूपदेशोपस्कारैर्विशिष्टाः सयिवादिवोः ॥१३१॥
 चन्दनाङ्गालिके भेतांमुके धूपाधिवासिनि । विश्वस्तः स्यात्किराते^२ यो विमकुष्टस्य नापदः ॥१३२॥
 ललाटदृक्पुटभोजहन्द्दृक्चन्दनः । षड्विन्दुर्वृथिक इव क्षमाप्याणान्तकृद्वणिक् ॥१३३॥
 पाण्डुरद्वयामोमिधूमार्द्रः स्रष्ट्यास्यो गहनोदरः । तुम्बीफलोपमः मेष्टी रक्तं मांसं च कर्षति ॥१३४॥
 135 सोय निःशेषितमिषः कुक्षो निर्बन्धकारिणः । गणनापत्रिकां तस्य सभूभङ्गमदर्शयत् ॥१३५॥
 यदादौ भेयस इति न्यस्तमभेयसे पदम् । आतरेज्यत्यये तेनोर्गृहीता वटशनी त्वया ॥१३६॥
 छिन्नोपानत्कथावन्धे घातं चर्मकृतेर्पितम् । निपादिकाकृते दास्या नीलं पञ्चाशतो घृतम् ॥१३७॥

११०. ^१) A₁ indicates here a lacuna of one akshara. १११. ^१) Emended with C; A लोक°. १२५. ^१) Emended; A भूयसमा°. Cf. viii. 154. १२६. ^१) Emended; A विशिर्हिशाखात्ताम्. Cf. v. 210. १३२. ^१) Emended; A किराटे.

स्तोत्रे भाण्डभारस्य क्रान्तस्याः कृपयार्पितम् । कुलात्मा बहुशः पश्य भूमे तत्र शतवयम् ॥१३८॥
 क्षिप्रुभ्योस्व विद्यालस्य क्रीताः पोषाव मुषिकाः । त्वया शतेन वासल्याद्वान्मत्स्वरसस्तथा ॥१३९॥
 चरणोद्धर्तनं सर्पिः शालिचूर्णे च सप्तभिः । क्रीतं शतेः आरूपशब्दाने च वृत्तमाक्षिकम् ॥१४०॥ 140
 नीतं शौभ्राद्रेकं कासायासायादर्भकेण ते । सोम्यक्तजिह्वः किं वेत्ति वक्तुं तत्र शतं ततः ॥१४१॥
 वृषणोत्पाटको भिक्षावरस्ते हव्यावकः । वो वारितो वृषपटुस्वस्मै इत्तं शतवयम् ॥१४२॥
 आनीते महपादानां मर्त्य सर्वेष्वप्यपरि । शतं शतवयं धूपशब्दामूलपलाण्डुषु ॥१४३॥
 इत्याद्यविन्यतायुक्तान्परिहार्यव्ययानसौ । तस्यैकीकृत्य गणनां लाभेपि शनकैर्व्यभान् ॥१४४॥
 वर्षमासपक्षतिथिप्रत्यावृत्तिः पुनः पुनः । संसारस्येव तस्यान्तं न वयौ वर्तिताङ्गुलेः ॥१४५॥ 145
 स मूलवह्णं पिण्डीकृत्याथ सकलान्तरम् । प्रसारितोष्ठस्तोत्रे मीतवज्रभ्यभान्मृदु ॥१४६॥
 शल्वमुद्धर निक्षेपं नयोऽज्ञासधनं त्वदम् । विभज्यमदत्तं निर्दयं दीयतां सकलान्तरम् ॥१४७॥
 तस्य धर्म्यं वन्द्यो जानन्क्षणमुच्छसितोभवत् । शुरं शौत्रोपलितं तु ध्यात्वा पथादतप्यत ॥१४८॥
 युक्तापहृतसर्वस्वं कौर्यानार्यमथार्थकः । विवादे नाशकञ्जेतुं नापि ह्येया विचारकाः ॥१४९॥
 ह्येयैरभिहितव्यायं पुरो न्वरतं ततो नृपः । तदित्यभिति निधित्य वणिजं तमभाषत ॥१५०॥ 150
 अद्यापि न्यासदीक्षाराः सन्ति चेत्तत्प्रदृश्यताम् । अंशः कियानपि ततस्ततो वयमि यथोचितम् ॥१५१॥
 तथा कृते तेन वीक्ष्य दीक्षारान्मन्त्रिणोज्ज्वीत् । राजभिर्भोवितां राज्ञां नाम्ना ढङ्कः क्रियेत किम् ॥१५२॥
 न चेत्कलशभूपालकाले न्यासीकृत्येष्वमी । दीक्षारेषु कुतष्टूना मज्जामाङ्गा अपि स्थिताः ॥१५३॥
 निक्षिपेनैव लक्षणे वणिक्नस्माद्यवाहरत् । वणिजो ह्रदिनेनाद्यमप्यालेनान्तरान्तरा ॥१५४॥
 तस्माद्यदा यदेतेन गृहीतं दीयतां ततः । तदा प्रभृत्यद्यवावलाभोस्मै वणिजोर्धिनः ॥१५५॥ 155
 न्यस्तनानेहसन्धेय प्रभृत्यस्मै प्रयच्छतु । लक्षाद्वलाजितालाभं किं वाच्यं मौलिके धने ॥१५६॥
 अवधारयितुं शक्यं मादृशीः सवृणेरियत् । श्रीयशस्करवद्रीक्ष्यमीक्षेपु तु युज्यते ॥१५७॥
 विवादे संदिहानस्य युक्तं क्षान्त्यानुशासनम् । भाष्यं दण्डधराचारैः प्रयुक्तकुसुतेः पुनः ॥१५८॥
 भनिर्हार्येषु शल्पेषु महामर्मगतेष्विव । सविवादेषु चोपेक्षां कालापेक्षी स्वशान्नुपः ॥१५९॥
 पप्रये पार्थिवस्येयं निषोद्यं तस्य पालनम् । मजाह्व जागृकस्य मनोरिव मनस्विनः ॥१६०॥ 160
 सकथं कारणनिर्वपेक्षमिनताहकारहीना सतीभावो बीतजवापबाह उचिनोक्तित्वं समस्तमियम् ।
 विद्वत्ता विभवाग्निता तरुणिमा पारिव्रजस्वोऽजितो राजस्वं त्रिकलङ्कमव वरमे काले किलेत्यग्न्या ॥१६१॥
 स वाहशोषि राजेन्द्रधन्व्याः सन्निक्ताभवत् । मात्सर्याविद्वद्वैवद्व्याहोषोत्कावर्षभीषणः ॥१६२॥
 औदार्यवीर्यधीर्यगुणमरुण्यमत्सरः । बभूव संख्यातीतानां मानवाणहरो नृणाम् ॥१६३॥
 मानोज्ञैश्च भूयोपि वाक्पादप्यदवाहतैः । लाघवं मत्सुपालस्मैः पार्थिवोप्यनुभाषितः ॥१६४॥
 मञ्जुमानां फणीन्द्राणां च कोपेज्जवं चित्रा । तेजो विस्फूर्जितं जेवं न हि जगम शरीरिणाम् ॥१६५॥ 165

१४७. ^१) A विद्वत्. १४९. ^१) Emended with C; A कौर्यानार्य. १५२. ^१) Emended; A स क्षिता.

- विविधे भूतसर्गेस्मिन्न च कथितस्य विद्यते । अपूर्वशक्तिरादि वस्य शोभनं कथितम् ॥१६६॥
 जातिः पङ्कुरुहादपुः कपिलताक्रान्तं शिरः । खण्डनप्रभ्रवश्चुचिशीलतादिविगुणाचारप्रदुष्टं वशः ।
 विश्वकटुरिति प्रभूतविषयव्याप्तिस्पृहो दुःसहा दोषा यत्र पुरोस्तु तत्र कतमो निर्दोषतोत्सेकभूः ॥१६७॥
 अविचार्येति भूपालः स चकारानुजीविनाम् । वंशचारिभवेहादिदोषोद्दोषणमन्वहम् ॥१६८॥
 अन्धोन्मद्भेषमुत्पाद्य संख्यातीता महाभटाः । पुण्ड्रभङ्गालुना तेन इन्द्रयुद्धेषु पातिताः ॥१६९॥
 170 मासार्धदिनमाहेन्द्रमहाद्यवसरेषु सः । निनाय बोधान्संनयानन्धोन्मदप्रधनैर्धनम् ॥१७०॥
 स नाभुवत्सवः कथितदा वच नृपाङ्गने । भूमिर्न सिक्ता रक्तेन हाहाकारो न शोचयौ ॥१७१॥
 नृत्यन्त इव निर्वाता गृहेभ्यो वंशशोभिनः । बान्धवैर्मिन्त्रिरे बोधा लूनाङ्गाः पार्थिवान्गमात् ॥१७२॥
 किंघनयामकचांश्चाहमभूनाकल्पशोभिनः । इतान्वीक्ष्य भटाब्जाजा मुमुदे न तु विज्यये ॥१७३॥
 नार्यो राजगृहं गत्वा प्रस्थायातेषु भर्तृषु । मेनिरे दिवसं लम्भमनास्या निष्ठमन्वया ॥१७४॥
 175 भवेत्तद्यदहं कुर्यामित्यहंक्रियया बहन् । सावित्र्यमव्याहतवाग्वैस्तेभृत्यैरभिषहत् ॥१७५॥
 प्रवर्धमानांस्तानेव विद्वेषकलुषाशयः । इताधिकारान्विदधे बहुशब्ध विमानितान् ॥१७६॥
 दम्बकः कम्पनाधीशः प्रवृद्धौ तत्र सक्रुधि । विद्रुगो विषलाटायाम् निपत्य निहतः स्वश्रीः ॥१७७॥
 तेन स्ववर्धितो हाराधीश्वरो रक्तामिधः । इताधिकारो विदधे विभूतिं वीक्ष्य भूयसीम् ॥१७८॥
 माणिक्यसैन्यपतिना हारेकस्माद्विवारिते । खिन्नेन विजयक्षेत्रे चक्रे व्रतपरिपहः ॥१७९॥
 180 कम्पनायधिकारस्याः प्रवीरास्तिलकादयः । काकवंशा मार्वेन तत्कोपं नानुभाविताः ॥१८०॥
 भोगसेनो निरनुगः क्षीणवासा भवन्कृतः । तेनातिसेवाप्रीतेन राजस्थानाधिकारभाक् ॥१८१॥
 यस्वेन्द्रादृशीयुदे सान्द्रसैन्योपि विद्रुतः । सुद्रवद्रुगगच्छन्त्रोपि रौद्रमालोक्य विक्रमम् ॥१८२॥
 येषि सङ्ग्रामिधानस्य पुत्राः सामान्यशस्त्रिणः । तान्द्रुहद्रुह्यद्रुह्यन्त मन्त्रिणः समपादयत् ॥१८३॥
 पुत्रौ विजयसिंहस्य तस्सेवात्पक्तदुर्दशौ । तिलको जनकश्चास्ताममास्यभोगिमध्यगौ ॥१८४॥
 185 यमैलाभयबाणादिमुख्या हारादिनायकाः । कस्तान्समर्थः संख्यातुं तद्विस्तृतसंपदः ॥१८५॥
 दिवाः प्रशस्तकलशादयः पूर्वं तदन्तरे । प्रापुर्बालद्रुमान्तःस्थजीर्णानोकंहविधमम् ॥१८६॥
 कन्दर्पः क्षमाभुजा दूतैः समानीतोपि नाददे । तस्यासहनतां वीक्ष्य पार्थितोऽधिकारिताम् ॥१८७॥
 आस्थानाचारसंलापव्यवहारादि मण्डले । नवमेवाभवत्सर्वं तस्मिन्नभिनवे नृपे ॥१८८॥
 लक्ष्मीः कर्मण्यूर्णाङ्गा वेदयेव वशवर्तिनः । धीरावपि विधायेयं करोत्युन्मार्गवर्तिनः ॥१८९॥
 190 सपिण्डानामपि व्यक्तभूलवीक्षणतत्परा । प्रेततेषु जरेन्द्रजीर्णानिक्केहापकारिणी ॥१९०॥
 समस्तसंपत्पूर्णोपि यस्मात्सुस्तलभूपतिः । दध्यौ भ्रातुरवस्कन्दं राज्यापहरणोद्यतः ॥१९१॥
 अकस्मादभृणोऽभ्येनमिध तं शीघ्रपातिनम् । स्थानं वराहवार्ताय्यमुल्लङ्घ्यावातमपजः ॥१९२॥
 क्षिप्रकारी विनिर्गत्य तमप्रापपदं ततः । निपत्य सैन्यैर्बहुतैः सोपकारमकारयत् ॥१९३॥
 विद्रुतस्यास्पदे तस्य नानोपकरणैर्बहुतैः । ताम्बूलवल्लीकूटेश सामग्रीं सममावयत् ॥१९४॥

१८४. ^१) Emended with C; A "आस्तन". १८६. ^१) Emended, A "जीर्णानोकह". १९४. ^१) Emended; A ताम्बूलवेल्लिका.

कृतकार्षपरानृत्वासायकडोपि पार्थिवः । इत्यावृत्तं तमभूणोरन्ध्रेषुः क्रूरविक्रमम् ॥१९५॥ 195
 गग्गचन्द्रस्तदादेशाद्वत्वा बहलसैनिकः । चक्रे सुस्तलभूपालबलनिर्दलम् ततः ॥१९६॥
 अलङ्घ्यैः सौस्तलेयोपैराहवायासनिःसहैः । क्लान्तिविमानोद्यानेषु युनारीणामनुपगत ॥१९७॥
 भर्तृमहादस्वानुप्यं प्राणैर्युधि समर्पितैः । राजपुत्री गतौ तत्र सहदेवयुधिष्ठिरौ ॥१९८॥
 वराधानुस्तलानीकाङ्गस्तान् राव विद्रुताम् । चक्रे भूरितुरगस्य वैभूषत्वापि कौतुकम् ॥१९९॥
 निविहकटकं तं स भुत्वा सेत्यपुराधना । क्रमराज्योन्मुखं नाम्नं हुतमन्वसरक्षुपः ॥२००॥ 200
 अन्विष्यमाणसरणिः प्रयत्नादयजन्मना । प्रविशेश दरद्वेषां परिमेवपरिच्छदः ॥२०१॥
 इत्तमार्गं तस्य राजा हामरं लोष्टकाभिधम् । स सेत्यपुरजं इत्वा नगरं प्राविशन्नतः ॥२०२॥
 तस्मिन्मूर्धं ततो वैरकलुषोपि स नावदे । भानृस्नेहेन संरम्भं धरीतुं लोहरं गिरिम् ॥२०३॥
 कल्हः कालिञ्जराभीष्टो दौहित्रीं पुत्रबह्वदे । नामवर्धयत स्नेहादपुत्रः पितृवर्जिताम् ॥२०४॥
 राक्षो विजयपालस्य वृतां सुस्तलभूपतिः । उपवेमे स तां भीमाननघां मेघमञ्जरीम् ॥२०५॥ 205
 तस्य प्रभोवाधिष्ठानाच्छिरोरपि न लोहरे । शक्तिरासीद्विद्वानामुपि बाधाय वैरिणाम् ॥२०६॥
 भीरः सुस्तलदेवोपि मार्गेर्निर्गन्ध दुर्गमैः । आसददूरिभिर्मोक्षैः स्वोर्वा दुर्गिरिवर्मना ॥२०७॥
 प्रशान्ते व्यसने तस्मिन्भीरस्योच्चलभूपतेः । अन्येपि व्यसनाभासा उत्पन्नध्वंसिनोभवन् ॥२०८॥
 भीमादेवः समावाय भोजं कलशदेवजम् । साहायकार्थमानिन्वे दरद्राजं जगद्वलम् ॥२०९॥
 सत्सहो हर्षमशीभर्तुरवददात्मजोभवत् । आता दर्शनपालस्य सञ्जपालस्तु तद्वलम् ॥२१०॥ 210
 नीतिज्ञेन ततो राक्षा साधैव दरदीधरः । आक्षेपाहारिणः मायात्मस्वावृत्त्य निजां भुजम् ॥२११॥
 सत्सहस्तमन्वगाच्छर्त्तं भोजोविशस्त्वमण्डलम् । मेजे सुस्तलदेवस्य सञ्जपालोपजीविताम् ॥२१२॥
 वृहीतार्थेन भृत्येन निमेवैव प्रदर्शितः । भोजः क्षिप्रं वृषात्पाप निमई तत्करोवितम् ॥२१३॥
 देवैश्चरात्मजः पितृकोपि हैराम्बलालसः । हामरावाभिते राक्षि निर्वीते व्यग्रवदिष्टः ॥२१४॥
 विचारपरिहारेण धावन्तः सर्वतो जडाः । तिर्यञ्च इव हास्याय प्रसिद्धिचरणे जनाः ॥२१५॥ 215
 मल्लस्य रामलाङ्कयोर्दं सुनुरासं विगन्तरे । अहसूहः कश्चिदेवं चक्रिकाचतुरो बधन् ॥२१६॥
 भिन्ने प्रवृद्धिं स्वाभूदेवदुर्मिर्द्विप्रविधैः । धवमानादिराजेन भूमिपैर्भूम्यनन्तरैः ॥२१७॥ पुष्पमम् ॥
 वीर्ये प्रविष्टः कश्मीराजिकाकी वर्मपीडितः । स्वपीडित क्षिप्रनासः प्ररिहाय वृषानुगैः ॥२१८॥
 कटके पर्यटकाङ्गः स एव ददृशे पुनः । स्वजायुषितमश्वादिभिरुषी तस्मिन्तं जनेः ॥ २१९॥
 मिथैव नीतिकौटिल्यैः क्रियते बुद्धयधमः । शक्यतेपरया कर्तुं न हैवस्य मनीषितम् ॥२२०॥ 220
 क्षान्तापि ज्वलति क्वापि कविरीतापि क्षाम्बलि । देवदातवशाच्छक्तिः पुंसः कस्मापितनिमा ॥२२१॥
 यत्तावन्नैर्नापयति विधत्ता भवितव्यता । देहिनाः पुष्कलंलीला बह्विज्जालेव वसिणः ॥२२२॥

१९९. ¹) Emended; A "मीमांसनम्". २०४. ²) Emended; A कालिञ्जरो. Cl. vii, 1256. viii, 618.
 २१५. ³) Emended with C; A वदन्. २१९. ⁴) Thus corr. by A, from A, मल्लराजाला. २२०. ⁵) A, writes here २
 instead of पुष्पम्.

- नाथिजवह्निविषदास्त्रशरपयोगैर्न श्रमपातरमसेन न चाभिचारैः ।
 शक्या भिहन्मुमसवो विधुरैरकाण्डे भोक्तव्यभोगमिवतोऽकुसितस्य जन्तोः ॥२२३॥
 भिक्षाचरः समादिष्टवधो जयमतीगृहात् । नक्तं बध्यमुक्तं निम्बे बधकैः पार्थिवारुह्या ॥२२४॥
 २२५ पाणि प्रस्फोटय निक्षिप्तो वितस्तायां समीरणैः । क्षिप्रस्तटं क्षणं स्पन्दमानवक्त्राः कृपातुना ॥२२५॥
 हिजेनैकेन संप्राप्तधिरादुग्रतचेतनः । आसमस्यभिधानाया ज्ञानिर्दिष्टेति गौरवान् ॥२२६॥
 शाहिपुत्रीभिस्तप्ता या दत्तधनुरया तथा । भीतो देशान्तरं गूढं बधुधे दक्षिणापथे ॥२२७॥ तिलकम् ॥
 स वृत्तपथ्यभिद्योष पुत्रवज्रवर्मणा । मालत्रेन्नेत्रेण शस्त्रास्त्रविद्याभ्यासमकार्यत ॥२२८॥
 अन्यदीर्घं क्षतयित्वा तनुल्यवयसं शिशुम् । रक्षितो जयमस्यैव स किलेत्परेष्वप्यनु ॥२२९॥
 २३० देशान्तरागताहताक्षां वार्तामुपलब्धवान् । अत एवाभवत्तस्या भूमिद्विरलितारदरः ॥२३०॥
 बहिरप्रतिभिन्दस्तस्य भीरो मार्गवर्तिभिः । बहैः तदप्रवेशाय संबन्धं पार्थिवैः समम् ॥२३१॥
 ईर्ष्यामगोपयन्तार्याः शङ्कामण्डादयस्त्रिभिः । स्वयमन्याभिगम्यत्वं करोति हि जडो जनः ॥२३२॥
 भिक्षाचरे हते बालं कथिदाशाय तत्संमम् । तन्नाम्ना कथातिमनयद्विद्वेत्परेष्वप्यनु ॥२३३॥
 तथेव स्रोस्तु मिथ्या वा पतिष्ठां तां तथाप्रधानम् । यया लघुस्वमानेतुं न दैवेनाप्यशक्यतं ॥२३४॥
 २३५ स्वप्नेन्द्रजालमायानामपि निर्विषया इमाः । कर्मदैविष्यजनिताः काथिदाशार्थविमुखाः ॥२३५॥
 स राजकीजी नाशाय विद्यां गूढं स्ववर्धत । पुरमादादिदाशाय कक्षान्तरिच पात्रकः ॥२३६॥
 रोहस्यन्तिकसीमनि पतिविषावीरुहिवस्मारुहः कले प्रावृत्तुपश्रुताच्छलिते मूर्धेत्यगस्त्योदयः ।
 सर्गच्छेदविभिक्षमानुदयतो दृष्ट्वा किलोपद्रवान्स्थपने प्रतिकारकल्पनमहो दीर्घबलोकी विधिः ॥२३७॥
 अजायत विगन्मज्जज्जगदुद्धरणक्षमः । तस्मिन्नेव क्षणे वस्मात्सुस्तलस्मापतेः सुतः ॥२३८॥
 तज्जन्मकालादारभ्य सर्वतो जयमर्जयन् । नामान्वये नृपस्तस्य जयासिंह इति व्यधात् ॥२३९॥
 २४० शास्तुः सर्वार्थसिद्धाय वा सर्वार्थसिद्धिभिः । तथा तस्याभिधान्वर्था नात्यजद्रुद्धिशब्दताम् ॥२४०॥
 मुद्रां च कुङ्कुमस्याकुंस्तदीयस्याभुपागताम् । विलोक्योच्चलदेवोभूहिमन्वुर्भातरं प्रति ॥२४१॥
 बालस्यैवाङ्गिमुद्रास्य पैरं पितृपितृम्ययोः । निवारयन्ती विदधे ह्यस्थितं मण्डलद्वयम् ॥२४२॥
 स स्वर्गिणः पितुर्नाम्ना ततः सुकृतसिद्धये । यकारोच्चलभूपातः पितृके स्थण्डिले मठम् ॥२४३॥
 गोभूमिहेमवस्त्राजवाता तस्मिन्महोत्सवे । आर्चयेत्कल्पवृक्षत्वं त्यागी सर्वार्थिनामगात् ॥२४४॥
 २४५ प्रसद्वैः प्रहितैस्तेन महर्षिः श्लाघ्यसंपदा । महान्तोपि दिगन्तेषु पार्थिवा विस्मयं ययुः ॥२४५॥
 भर्तृपसादाभिगतां भिर्यं नेतुं परार्थताम् । विहारं समर्थं देवी जयमस्यपि निर्वमे ॥२४६॥
 केषांचित्पूर्वपुण्यानां विरहेण महीभुजः । हताभीष्टाभिधानोभून्मठो नवमटाख्यवा ॥२४७॥
 सुहृदां स्वसारमुद्दिश्य परस्मिन्स्थण्डिले पितुः । विहारोपि कृतस्तेन नोचिता कथातिमायवौ ॥२४८॥
 मृत्योर्मलकपानित्वं तस्याकलयतः किल । न मिष्ठां स्वपतिष्ठां संप्रपेदे व्यवस्थितिः ॥२४९॥

२२३. ^१) A, writes here & instead of तिलकम्. २३०. ^१) Emended; A 'तासावमनुप'. २३४. ^१) Emended with C; A 'कुङ्कुम'.
 २३९. ^१) A, gloss प्रतिविषा वीरुहं अस्या उपविष्यत्वादिनामान्तरं कीदृशं यथा विष्वाविषा प्रतिविषातिविषोपविषारुणा भूजनिमवीचयं चेति
 (Amarakosha.ii. 4. ९९-१००). २४३. ^१) Emended; A 'मठम्'.

कदाचित्कामराज्यस्थो ब्रह्मर्षि स्वयंभुवम् । ययौ बर्हटचक्राक्षं गिरिवामं स भूपतिः ॥२५०॥ 250
 तं कम्बलेम्बरप्रामादना वात्सल्यवेष्टयन् । भक्तमादेत्य तद्वत्पाथीराधण्डालशक्तिः ॥२५१॥
 गजिहीर्षुमिरप्याभु तस्मिन्नल्पसैनिके । न तैः ग्रहतमुत्तेजोबहम्भस्तम्भितायुधैः ॥२५२॥
 अथ शरितमार्गः स गङ्गे गिरिगङ्गे । भ्रमजल्पानुपाय्येकां क्षणदानत्वचाहवत् ॥२५३॥
 उच्चवार क्षणे तस्मिन्कन्दवारैर्बु दुःसहा । नास्ति राजेति दुर्वीरतां सर्वतः क्षोभकारिणी ॥२५४॥
 कटकान्निःसृतस्वल्पा वात्येव गिरिगङ्गरात् । सा दुष्पदुर्निर्दिष्टं पुरिणं इवासदत् ॥२५५॥ 255
 मगराधिकृतस्तस्मिन्क्षणे कुङ्कुभिर्भोभवत् । शक्तिः कामदेवस्य कुल्यो रङ्गादिसोदरः ॥२५६॥
 कृत्वा पुरश्चोभशान्तिं शालीकः स नृपास्पदे । मविहव भानूभिः सार्धं कार्यशेषमवित्तयत् ॥२५७॥
 नृपं कं कुर्म इत्येवं तान्निवित्तयतोन्नवीत् । सङ्गाभिर्भोपि कावस्थः कुटुम्बिकुटिलाशयः ॥२५८॥
 यूयमेव छद्मद्वन्द्वभृत्यबाहुल्यदुर्जयाः । राज्यं कुरुत संगम्य राष्ट्रमेवमकण्टकम् ॥२५९॥
 तेनैवमुक्तास्ते पापा जातराज्यस्पृहास्ततः । सिंहासनाभिरोहाय क्षिपमासन्समुद्यताः ॥२६०॥ 260
 प्रीयशास्करदेवस्य बंधवा एत इति श्रुतिः । तद्वन्धयेभूस्सर्वेषां राज्यौत्सुक्यप्रदायिनी ॥२६१॥
 अत एवाभजत्कोपं तेषां कुङ्कुदुक्तिभिः । सा वासनान्तःसंलीना सदाचारानपेक्षिणाम् ॥२६२॥
 कथं न प्रतिभात्वेवा सङ्गस्यापि कुपयतिः । भारिकस्य कुले जातो लवटस्य हि सोधमः ॥२६३॥
 क्षेमदेवाभिधानस्य पुत्रोऽल्पवियोगिनः । कूराद्यवस्थमभजन्महासाहसिकोचितम् ॥२६४॥
 यौवैर्ग स्वर्गभृङ्गारं दत्तवान्भूपतेर्गृहम् । संभावितोपि गाम्भीर्वाकाङ्क्षायां स किलेङ्गितैः ॥२६५॥ 265
 साक्षिभेर्भुविदण्णीषो विद्वज्जलिलान्स्मयात् । राजपुत्र इवात्यल्पं स वैलोक्यममन्यत ॥२६६॥
 तस्य भिन्ना काविदासीत्सदा दोलायतोऽङ्गुलीः । या राज्यहेतुः कूरेण फलेन समभाष्यत ॥२६७॥
 तद्विरा मिजसंकल्पादपि ते राज्यलालसाः । नृपं जीवन्तमाकर्ण्य ततोऽभून्नहतस्पृहाः ॥२६८॥
 न स्फुरज च संमीलनं वा ह्यम इवानिष्टम् । तेषां चेत्सि संकल्पस्तदा प्रभृति सोभवत् ॥२६९॥
 अद्यस्थिरादरेणाय क्षणकैः प्रविहीभुजा । निम्बिरे मध्यमां वृत्तिं राजस्थानासिचार्य ते ॥२७०॥ 270
 प्रकृत्वा कक्षवायाजा सर्वेषामेव सर्वदा । तेषामप्यकरोद्द्वान्तरे मर्मस्पृशः कथाः ॥२७१॥
 ते राज्ये हर्षभूभर्तुः पितरि प्रमथं गते । मातुस्तादृग्यमन्ताया विधवाया गृहेवसन् ॥२७२॥
 तैर्मन्यमान्यको नाम शकभृत्पातिवेदिनकः । छद्मद्वन्द्वे विध्वस्तो जननीजारशङ्कया ॥२७३॥
 असतीमपि किं मेते न्यगृह्णमिति भूपतिः । विचार्य कोपात्तन्मातुर्नासाच्छेदमकारयत् ॥२७४॥
 तां कथां स नृपस्तेषां परोक्षमुद्घोषयत् । क पुत्रांश्चिञ्चनासाया बद्धमित्यन्विवेष च ॥२७५॥ 275
 बृहद्भस्त्रादिगञ्जेशं कृत्वा कार्यारण्यकारयत् । स कावस्थकृतान्तर्ध्वं भगम्सकुमपि प्रभुः ॥२७६॥
 पीडितस्तेन रौद्रेण निजोद्य गणनापतिः । कोशोत्पत्त्यपहर्तारं तं नृपाय न्यवेदयत् ॥२७७॥
 प्रवेशभाषिकपदे बते राज्ञा यथा ततः । स क्रूरो रङ्गकुङ्कुमादीन्पैरयत्पूर्वचिन्तिते ॥२७८॥
 जिघांसवस्ते नृपतिं प्रसङ्गापेक्षिणः परैः । समगंसत दुष्पदैरथ हंसरथादिभिः ॥२७९॥

२५२. ') Doubtful emendation; A 'जुहोषीवहम्भ'. २७५. ') Emended; A 'पुत्रावाचिञ्चन'.

- 280 मणिर्हीनुभिर्द्वीशं पीतकोशैः समेत्य तैः । वसुधैवकुतूहलं क्वचिन् ॥२८०॥
 बहुभिर्बहुधा भिन्नैर्बहुकालं विचिन्तितः । न मेदमगममन्त्रः स विप्रं लोककुम्भतैः ॥२८१॥
 तथैतां कुरुते शश्वदृपो मर्मस्पृशं कथाम् । इति पत्येकमुक्त्वा ते विरागं पार्थिवेभजन् ॥२८२॥
 तैररः पार्थपृष्ठादि गृहेर्मर्मभिरावृतैः । पञ्चाश पार्थिवोऽजसमनुससे जिवांश्चभिः ॥२८३॥
 असहो विरहं सोढुं यां प्रसादयितुं न काम । राजापि संदधे वेष्टां प्राक्पाकृतभुजंगवन् ॥२८४॥
 285 स्वभाववैपरीत्येन माशुबिह्वेन स स्थिराम् । जयमत्या सहाप्रीतिं तदादाइस्तरइयम् ॥२८५॥
 रक्षां भिक्षाचरस्याहुर्निमित्तं तत्र केचन । केचित्तु विद्युत्सदृशीं प्रेम्णां तरलवृत्तिताम् ॥२८६॥
 अथ वर्तुलभूमर्तुरात्मजा बिज्जलाभिधा । कृतपाणिपदस्यागाहालभ्यं वसुधामुजः ॥२८७॥
 संग्रामपाले नृपतौ तस्मिन्नवसरे भृते । तत्सूनुः सोमपालाख्यः पित्र्यं राज्यं समादधे ॥२८८॥
 राज्याईमपजं वज्रा सोऽवविष्यत चाक्रिकैः । इति कोपाचरेन्द्रोभूत्कुब्जप्राज्ञपुरीं प्रति ॥२८९॥
 290 लक्ष्मीस्यैवमतिभुवः पुण्याः पाणिमजिपहत् । ..... ॥२९०॥
 अर्थिचिन्तामणस्तस्य प्रीणतो निखिलाः प्रजाः । नानाव्ययोजितो रेजे पथिमः स महोत्सवः ॥२९१॥
 याते जामातरि रुमाभृषके निखिलतन्त्रिणः । निर्वृत्तीन्किमपि कुब्जवुर्धुर्भूस्तु व्यसर्जयत् ॥२९२॥
 भोगसेनोपि भूपेन काले तस्मिन्समन्वुना । निवारितो हारकार्यात्सधैरः समपद्यत ॥२९३॥
 विक्रान्तः स हि कार्यरथो निर्जितालिलहामरः । सुस्तलभ्यापतिं जेतुं प्रतस्थे लोहरं पुरा ॥२९४॥
 295 वारसत्यमिर्धैरेण वारितोऽय महीभुजा । तत्परीवाहमकरोषुक्रोधावेत्य तच्च सः ॥२९५॥
 प्रवेशयज्जुष्टुहुनुवान्स समवान्तरम् । तमादिसुहृदं वीरं तदा राज्ञा विमानितम् ॥२९६॥
 विमानिता विशालेष्वाः संहता हतवृत्तयः । न ते बहिष्कृतास्तेन धमराष्ट्रं जिगीयता ॥२९७॥
 तान्भोगसेनविन्यस्तसङ्गावान्कुटिलाशयः । सङ्गो निनिन्द वीरस्वान्तं जानन्सरलान्तरम् ॥२९८॥
 ऊचे चाथैव हित्वापि प्राणान्वापायतां नृपः । भोगसेनोन्यथा भेदं कुर्यादगहनाशयः ॥२९९॥
 300 अन्वपाभूज सङ्गोक्तं भोगसेनो वदन्नधीत् । किञ्चिद्दोस्मि वक्तुमि नृपतिं भेदालसः ॥३००॥
 स तु किं वक्षि न हारं तव दद्यामिति ब्रुवन् । दुधुर्धुपक्षप्रणयं निन्ये तदवमानयन् ॥३०१॥
 प्रबोधाभाविनो हेष्टि निवर्तिमणवीभवन् । तपात्ययाहनिशान्त इव जन्तुर्गतस्मृतिः ॥३०२॥
 तन्त्रिणो यामिका भूत्वा स्वस्मिन्वारे ततोविशन् । ते राजधानीं संनद्धैः स्वसैन्यैः सह संहताः ॥३०३॥
 यामिन्यां यं वयं हन्मस्तं हतेत्यभिधाव च । प्रावेशयज्यस्तचिह्नांश्चण्डालाग्नमण्डपान्तरम् ॥३०४॥
 305 भुक्तोत्तरं स्थिते राक्षि ते वाशे मण्डपे स्थिताः । सरोपो नृप इत्युक्त्वा सेवकीत्सारणं व्यधुः ॥३०५॥
 राजा च बिज्जलावेदम विवाहमण्डपान्तरात् । दीपिकाभिः कृतालोको निर्ययौ मदनालसः ॥३०६॥
 मध्यमं मण्डपं तस्मिन्प्राप्ते स्वल्पैः सहानुगैः । तस्यक्तं मण्डपं सङ्गो हङ्गाग्नानवणज्जनान् ॥३०७॥
 अन्यैरन्यथैव हारे निदधे सर्वं एव ते । जिघांसवः समुत्थाय नृपतिं पर्यवारयन् ॥३०८॥

२८१. ^१) Emended with C; A पार्थिवे. २८२. ^१) Emended; A नहा. २८३. ^१) Emended with C; A विह्वल. २९०. ^१) A omits here two *pādas* without indicating a lacuna. C adds here: सं प्रेष्टं सर्वलोकाणां भिक्षं सर्वभक्षमाहुजां. २९२. ^१) Emended with C; A निर्वृत्तीन् किमपि.—^२) Emended; A दुधुर्धुस्तु. २९५. ^१) Emended with C; A निर्वृत्तीन्. ३०१. ^१) A पुष्टु.

विश्वमिदम्भादेकेन दृष्टममे निवेदुषा । तं द्विजो द्विजजस्तेजः शस्त्रा कृष्टकचोभिनत् ॥३०९॥
 ततः काश्चनगौराणि तस्याङ्गन्यलिधेनवः । बद्धाः सुमेरुभृङ्गाणि महोरम्य इवाविशान् ॥३१०॥ 310
 च द्रोहो द्रोह इत्युक्ता केशाङ्कटान्विमोचयन् । क्रीडाशस्त्राः कपां दृष्टमुष्टिं दन्तैर्वपाटयत् ॥३११॥
 सुजवाकरनामा हि मृत्युः कष्टारकं बध्न् । तस्यान्तिकाल्पलामिष्ट-महरत्तु विरोधिषु ॥३१२॥
 अतो बालोचितां लक्ष्मीं क्षुरिकां स चर्क्य ताम् । मुष्टावर्गलिता कोशास्त्रा कृष्णेन विनिर्वयौ ॥३१३॥
 निर्व्यातान्त्रः शत्रुभिस्तैस्त्यक्तकेशो बबन्ध तम् । धम्मिल्लमथ तां शर्मां जानुद्वन्द्वान्तरर्पयन् ॥३१४॥
 नदित्वा महरस्तेजं तादृशीर्योपि सोभयत् । केन क्षितौ निपतितः सर्वमर्मस्त्रिवाहतः ॥३१५॥ 315
 अभिनयं ततो रज्जुं महरन्तं च पृष्ठतः । नदन्तिह ह्य द्यङ्गं परिवृत्य व्यदारयत् ॥३१६॥
 अन्धं च शस्त्रिणं कंबित्सर्वमणमपातयत् । विवेष्टमानो यः प्रागैरक्षिरेण व्यबुज्जयत् ॥३१७॥
 लम्भान्तरे प्रयासाय तस्मिन्भावति मण्डपः । रक्षिभिर्भूमिपालोद्यमित्यबुद्धा कवाटितः ॥३१८॥
 हारमन्वत्सर्पन्तस क प्रयासीति अल्पता । छुत्वेन रुद्धमार्गेण खड्गपातैरहन्वत् ॥३१९॥
 भोगसेनं ततोपश्यद्धारस्यान्ते समुत्थितम् । शरतूलिकया भित्तिमालिखन्तं पराङ्मुखम् ॥३२०॥ 320
 भोगसेनेक्ष्ये कस्मादमुं त्वमिति वादिनम् । सोऽयं किमपि क्षितः प्रधावन्तं जगाद तम् ॥३२१॥
 रय्यावहाभिधो दीपधरस्तिष्ठन्निरायुधः । अयोदीपिकयारम्भमुद्धस्तैर्विस्तोपयत् ॥३२२॥
 चाम्पेयः सोमपालाख्यराजपुत्रः क्षताहितः । प्रहारैः प्राप्यैक्यो न गर्हाचारतामगात् ॥३२३॥
 पौत्रः श्रीभूरपालस्य राजकापत्यमज्जकः । विद्वद्वै श्वेन संघाय शस्त्रीं पुच्छच्छटोपमाम् ॥३२४॥
 ततः प्रधावन्प्रधीवमारुरुक्षुः क्षितीधरः । निकृत्तजानुधण्डालैरालिलिङ्गं बद्धंधराम् ॥३२५॥ 325
 तत्पृष्ठे स्वं क्षिपन्देहं प्रहारिर्जर्जरीकृतः । भृङ्गारनामा कायस्थो निर्दोहो वारितोरिभिः ॥३२६॥
 पुनरुत्थायुकामस्य सर्वे शस्त्रावलीर्द्विषः । न्यपातयन्तस्य काल्या नीलाञ्जवरणस्रजम् ॥३२७॥
 तिष्ठेत्कदाचिदूर्तोयमविपन्नो विपन्नवत् । कन्धरामधमः सङ्कुस्तस्येति स्वयमच्छिनत् ॥३२८॥
 कृतं पदापहरणं यत्स्य सोहमिति बुबन् । छित्त्वाहुलीधकर्षापि रक्षाङ्गमूर्मिकावलीम् ॥३२९॥
 एकपादस्थितोपानस्रस्तमाल्यैः शिरोरुहैः । छत्रवक्रः स दृष्टो ह्यतो दीर्घभुजः क्षितौ ॥३३०॥ 330
 पर्यायस्यास्य पर्यन्ते वीरवृत्त्या महौजसः । निर्दोषतामीषदगात्रिस्त्रिशत्वं जनान्प्रति ॥३३१॥
 सेवकः भूरटो नाम पुत्कुर्वन्द्रोहमुद्धकैः । निर्गत्य भोगसेनेन बहिः क्रोधाक्षिपातितः ॥३३२॥
 प्रस्थितो दयितावासं स दिङ्मोहबन्धादिव । पन्थानं पृथिवीनाथः काल्या जगाद वेदमनि ॥३३३॥
 राजबोधामे नृपतिमधुपा भोगकिञ्चलकलोलाभेतो नानावसनकुसुमभेगिभिः प्रीणयन्तः ।
 हा धिक्द्वैवानिलतरलया पात्यमाना निवत्या बह्वेवैते किमपि सहसा दृष्टनष्टा भवन्ति ॥३३४॥
 निर्वन्मस्त्रिजगज्जयी परिभयं लङ्केश्वरो लम्भयान्प्रापशिष्यनृपोत्तमः कुरुपतिः पादाहतिं मूर्धनि ।
 इत्यन्ते बहुमानदत्तपरिभवः सर्वस्य सामान्यवस्तुको नाम भवेन्महानहमिति ध्यायन्धृताहंक्रियः ॥३३५॥ 335
 पराङ्मुखमहितैस्त्यक्तं तमनायमिव प्रभुम् । नमं हुताशसात्कर्तुं स्वच्छजपादिनोदयन् ॥३३६॥

३०९. ^१) Thus corr. by A₁ from 'स्तेजः'.

- भुजी कण्ठे गृहीत्वैकः कराभ्यां वरणी परः । तं भुममीवमालोककुन्तलं हविरोक्षितम् ॥३३७॥
 सभूस्कारत्रयं नममनाथमिव पार्थिवम् । राजधान्या विनिष्कृष्टं न्यधस्तां पितृकामने ॥३३८॥
 महासरिद्धितस्ताम्भः संभेदहीपभूतले । अङ्गाव वङ्गिसंस्कारं ते भीतास्तस्य वक्रिरे ॥३३९॥
 340 न हतो नापि निर्दग्धः स केनापि व्यलोक्यत । उड्डीयेव गतस्त्वाम्भु नेत्रनिर्विषयोभवत् ॥३४०॥
 व्यतीतेन स वर्षकचत्वारिंशतमायुषा । समाशीत्यन्धपौत्रस्य भुङ्क्ष्वप्यथा व्यमुञ्चत ॥३४१॥
 चक्रेथ सासिकबन्धो रङ्गुः शोणितमण्डितः । हमशानाहमनि वेताल इव सिंहासने पदम् ॥३४२॥
 ..... । --- 'बद्धमूलानामाशानां तज्ज' दिद्युते ॥३४३॥
 तस्यावरोहतः सिंहासनाद्योर्ध्वं पुरो युधि । विक्रामन्तो बन्धुभृत्या युद्धभूमिमभूषयन् ॥३४४॥
 345 तन्निष्पण्णौ वृष्टपट्टाख्यौ युद्धा तद्वान्धवौ चिरम् । योधाथ कष्टसूर्यायाः सिंहहारेपतन्वताः ॥३४५॥
 रणरङ्गनटो नृत्यन्निव राजगृहाङ्गने । सखज्ज्वलेटको रङ्गुः खण्डयच्छिताम्बभौ ॥३४६॥
 दिशन्विजयसंदेहमहितानां क्षणे क्षणे । प्रहरैः सुबहून्भिच्छ्वा स विरेणापतद्गणे ॥३४७॥
 राजद्रोहोचितं तस्य निहतस्वापि निषहम् । वैदासत्यक्तमर्यादो गर्गः कोपादकारयत् ॥३४८॥
 दिदामटान्तिके द्यङ्गुः पौरैर्भस्माहमवर्षिभिः । अवस्करप्रणालान्तर्ममवक्रो न्यगत्यत ॥३४९॥
 350 ते गुल्फदामभिः कृष्टाः स्थाने स्थाने प्रभुबुहः । तत्क्षणं लोकयूस्कारपूजां कृत्योचितो दधुः ॥३५०॥
 पलाय्य प्रययुः कापि सङ्गं हंसरथादयः । मरणाभ्यधिकां कंचित्कालं सोढुं विपद्यधाम् ॥३५१॥
 दृष्यन्पराजितं गर्गं नष्टे तदनुजे विदन् । भोगसेनोप तां वार्तामभृणोत्पलयोपमाम् ॥३५२॥
 व्यावृत्त्य प्रत्यवस्थातुकामः पश्यन्पलायिनः । योधान्स्वैः सहितः कैश्चित्ततः कापि भयावगात् ॥३५३॥
 इत्थं निहतविभ्रस्तनायका द्रोणधूसंहतिः । स्वदीर्घावसहायेन गर्गचन्त्रेण सा कृता ॥३५४॥
 355 सखे साहससिद्धिं च नेतिहासेष्वपि क्वचित् । अभौषं तादृशं वादृक्तस्यास्ते स्म प्रतापिनः ॥३५५॥
 निशां प्रहरमङ्गलं राज्यं कृत्वा स लम्पवान् । द्रोहकृच्छ्रदुराजाख्यां गतिं कुकृतिनामगात् ॥३५६॥
 यदास्करकुले जन्म द्रोणधूमिस्तैः प्रमाणितम् । क्षणभङ्गचभजद्राज्यं यस्माद्दर्पददेववत् ॥३५७॥
 दावोहीपनकूटयन्त्रघटनैः सिंहादिसंहारिणो यान्पां कस्मिन्कण्डशैलपतनैरन्तं किराता बने ।
 एकेनैव ननु प्रधावति जनः सर्वोपि मृत्योः पथा हन्ताहं निहतोयमेष तु मितं कालं विभेदमहः ॥३५८॥
 स्त्रोहोहं ललनौघमङ्गलरवो वैर्हर्षुतैः भूयते क्षिप्तैर्दयिताविलाप उदयन्नाकर्ण्यतेन्तक्षणे ।
 ह्योपि प्रज्जहितं प्रहस्यति परः स्वं घन्तमन्ते मुदोदृत्तं सोप्यवलीकयत्यहह धिङ्गोहोयमान्ध्यावहः ॥३५९॥
 360 सायं विचिन्तितो राज्ञौ फलितोन्मयत्र वासरे । दुर्धिपाकप्रदाताभूद्रोणधृणां साहसद्रुमः ॥३६०॥
 अब सिंहासनस्यान्तः कार्यान्ते त्यक्ताविमहः । गर्गः प्रक्षालितामर्षधक्रन्द स्वामिनं चिरम् ॥३६१॥
 तस्मिन्कवति सर्वोपि पौरलोको भयोर्जितः । संप्राप्तावसरो भूर्प व्यलापीलोकवत्सलम् ॥३६२॥
 कारुण्योत्पत्तये दृष्ट्वा कोशं जीवितकामया । जयमस्या तदावादि गर्गः कपटशीलया ॥३६३॥

३४३. ^१) These words written by A₁ after verso 342, belong apparently to a verso of which the beginning is lost; the lacuna in the text is not indicated in A. Perhaps, more verses have been lost here.—^२) A लक्ष्मिर्दि.
 ३४६. ^१) Thus corr. by A₁ from गगः. ३५२. ^१) Thus corr. by A₁ from गगः. ३५६. ^१) A₁ gloss अहं हन्ता.

कुच मे संविदं भ्रातरिति सख्यमयस्तु सः । तत्प्रक्रियावचो ज्ञात्वा चितिं तस्या अकल्पयत् ॥३६४॥
 विकुरमिष्ये वस्कोटिल्यं विलोचनयोश्च वा तरुतरता यस्काङ्क्षिन् तया कुचकुम्भयोः ।
 वसति इदि तद्यासां पिण्डीभवन्ननु ता इमा गङ्गनददया विहायन्ते १ कैचन योषितः ॥३६५॥ 365
 दौःशील्यमप्याचरन्त्यो वातयन्त्योपि वल्लभान् । रेतसा प्रविशन्त्यपि न स्त्रीषु प्रत्ययः क्वचित् ॥३६६॥
 युग्माभिस्त्वा सा यान्ती धार्यन्मार्गे ज्वलन्वत । नमतो विज्जला तावन्निर्गत्य प्राविशच्छिताम् ॥३६७॥
 अथ तस्याधिनारोहं कुर्वन्त्या भूषणार्थिभिः । तुण्डकैर्तुण्डघमानाया व्यथा नात्रेषु पप्रथे ॥३६८॥
 सख्यचामरे राज्यौ दृष्टमाने विलोकयन् । लोकः सर्वोपि साक्रन्दो दग्धदृष्टिरिवाभवत् ॥३६९॥
 औचित्यं तेन च तदा निन्येत्स्वन्तपवित्रताम् । सर्वैर्देवैर्धर्मानोपि नोपाविशन्मृषासने ॥३७०॥ 370
 छत्रमुच्चलदेवस्य बालमङ्गे निधत्तता । राज्येभिषेक्तुं ते केचित्सेनाभ्यैष्यन्त यत्नतः ॥३७१॥
 लोको वेपथ्य केचाञ्चित्स्वत्वमालोक्य सस्मितः । भिक्षामप्यटितुं जाने नैव जानाति योग्यताम् ॥३७२॥
 रात्र्यां श्वेताभि-नायां महाराजस्य ये वृताः । सन्द्हणाद्यास्त्रयोभूवन्मध्यमे प्राक्क्षयं गते ॥३७३॥
 हन्तुं ज्येष्ठकनिष्ठौ द्वौ श्रेष्ठौ सन्द्हणलोठनौ । अन्विष्टौ शङ्कराजेन भयाङ्गवमठं गतौ ॥३७४॥
 निर्लेजौर्निहतान्द्रोग्धृन्विहाय मिलितैः पुनः । तन्त्यधारोहसविचैरानीतः कृतचाक्रिकैः ॥३७५॥ 375
 दृष्ट्वा राज्यार्हमप्राप्य कञ्चिज्ज्यायांस्तयोस्तदा । गर्गेण राज्ये संरम्भादभ्यविष्यत सन्द्हणः ॥३७६॥
 हा धिक्चतुर्णां वामानामन्तरे नृपतिव्रयी । अहस्त्रियामे तत्रासीद्दया या पुरुषायुषिः ॥३७७॥
 ये सायमुच्चलनृपं प्राक्के रङ्गं सिधेचिरे । मध्याङ्गे सन्द्हणं प्रापुर्ब्रह्मस्ते राजसेवकाः ॥३७८॥
 अथ लोहरकोटस्थः सार्धंङ्कि गलिते नृपः । सुस्तलो भ्रातृमरणं भुत्वा नृङ्गान्तमानसः ॥३७९॥
 गर्गेण प्रहितो वृतः स कन्दस्वर्भ क्षिपन्निभौ । ततस्तं धीतसिद्धं चकारार्तपलापिनम् ॥३८०॥ 380
 आद्यास्तन्द्हणवृत्तान्तपर्यन्तो नाभृणोत्कथाम् । गर्गदूताद्भ्रातृवधं स्वस्याह्वानं च केवलम् ॥३८१॥
 अभ्रध्वानस्तं शीघ्रमरिच्छेदं ब्रुवन्करम् । तदाह्वानाय गर्गो यं प्राहिणोत्तं चलन्गृहात् ॥३८२॥
 आक्रन्दमुखरो भूत्वा तां रात्रिमरुणोदये । कश्मीराभिमुखो यात्रामसंभृतबलोप्यदात् ॥३८३॥
 अन्योथ गर्गदूतस्तं पथि संघटितोभ्यधात् । कृत्स्नमावेष्टा वृत्तान्तं नागन्तव्यमिति ध्रुवम् ॥३८४॥
 क्षिप्रं हतेषु ब्रौहेषु स्वय्यसंनिहितेनुजः । कृतस्तु सन्द्हणो राजा कृत्यमागमनेन किम् ॥३८५॥ 385
 भुत्वेति गर्गसंदेशं कोपादसहनो नृपः । अप्रयाणैषिणो भृत्यान्विहस्यैव वचोब्रवीत् ॥३८६॥
 नास्माकं पैतृकं राज्यं यदि रिक्थं हरोनुजः । मज्ज्यायसा मया चैतद्भुजाभ्यामर्जितं पुनः ॥३८७॥
 राज्यं स्वीकुर्वतोऽन्यो न दाताभूत्तदावयोः । येनाहतमिदं पूर्वं स क्रमः क्व गतोऽधुना ॥३८८॥
 हत्युक्ताविरतैरेव बहव्वासीत्ययाणकैः । दूतांश्च पार्श्वं गर्गस्य स्वीकृत्यै प्राहिणोद्ब्रून् ॥३८९॥
 स काष्ठवाटं संप्राप सन्द्हणस्य हितैषिणा । निर्गत्य गर्गचन्द्रेण चक्रे हुष्कपुरे पदम् ॥३९०॥ 390
 प्रयुक्तायां विभावयीं दूतैः कृतगतागतैः । तस्याङ्गीकृतसामापि गर्गो द्रोधाभ्यधीयत ॥३९१॥

३९१. १) Emended; A दातो. ३९१. १) Emended with C; A 'भ्येयन्त. ३९१. १) Thus A, C R; A, च.

- कार्यमध्यगतो राजा तत्रापि ग्राहिणोत्तहा । धारैर्ध्वं भातरं गर्गाभ्यर्णं हितहिताभिधम् ॥३९२॥
 भोगसेनः क्षणे तस्मिन्नाययौ दैवमोहितः । स्नाशकान्विलम्बनजान्मभ्येकृत्य नृपान्तिकम् ॥३९३॥
 सोभ्यर्णं कर्णभूत्याख्यमभ्यारोहं महीपतेः । विद्यज्य गर्गं जेष्यामीत्युक्ताभूलोभनोद्यतः ॥३९४॥
 395 कालापेक्षामपि त्यक्त्वा हन्तुं भ्रातृद्वयं स तम् । योग्यं प्रसङ्गमन्विष्यज्जहो लोकेरसज्जनः ॥३९५॥
 यस्य भ्रातृद्वयः पार्थे स त्वमाभीयसे कथम् । गर्गोपि तमुपालेभे दूतैरित्यादि संदिशन् ॥३९६॥
 स तु मार्गोत्पलाय्यायं तमसीति विलम्बकृत् । दत्तास्कन्दः क्षपापाये तं सानुगमयातयत् ॥३९७॥
 पतञ्जलं कर्णभूतिर्वीरवृत्त्या प्वरोक्षत । तस्य हैमातुरो भ्राता तेजःसेनोप्यनूनाया ॥३९८॥
 तेजःसेनस्तु भूलापे नृपादेशाकृष्यैवहत । मरिचो लवराजस्य तनूजोऽप्यपतेरपि ॥३९९॥
 400 अथष्टमेन भूपोभूतिरावमहभयः । न वेनासितुमप्यास्था तावदासीन् तद्वलम् ॥४००॥
 पुरोगोपि कृतः पथाद्योतीतेहि महीभुजा । स सञ्जपालस्तत्पार्थमयाशयाययौ हयान् ॥४०१॥
 तेष्वायतेष्वेवष्टम्भं यातं किञ्चिन्न तद्वलम् । प्राप्तश्च गर्गसेनानीः सूर्याख्योनल्पसैनिकः ॥४०२॥
 दुधुक्षुर्भीक्ष्य तानामैर्नृपोऽभमधिरोपितः । उत्सेकशठधीर्धर्मं कृच्छ्राच्च परिधापितः ॥४०३॥
 गगनं शलभश्चक्षमिव कुर्वन्प्रयापतत् । शरासारो रिपुबलात्सर्वतोऽच्छिन्नसंततिः ॥४०४॥
 405 भोकारं शरभूत्कारैः कृत्वा श्रोहस्य दुःसहाः । प्राहरन्नाजकटके सर्वान्सर्वायुपेक्षिणः ॥४०५॥
 हतविक्षतविभ्रस्तसैन्यः साहसिको नृपः । वेगादपससारैको मध्याभिर्गत्य वैरिणाम् ॥४०६॥
 गर्जस्तिन्धुरयाभ्रान्तनत्युच्चतिरलङ्घयत् । सवाजिना तेन सेतुर्दुर्लभः पञ्चिणामपि ॥४०७॥
 सञ्जपालादयो द्वित्राः शेकुस्तमनुवर्तितुम् । पृष्ठलभा निरुन्धन्तः स्थाने स्थाने विरोधिनः ॥४०८॥
 वीरानकाभिर्ध्वं वीरः स खंशानां निवेशनम् । त्रिशङ्खैः समं भूत्यैः प्रविष्टस्तस्यजेरिभिः ॥४०९॥
 410 निरम्बरैर्निराहारैस्तिष्ठन्कतिपयैः समम् । स तत्र नित्रमाक्रम्य निर्भयो दण्डयन्खड्गान् ॥४१०॥
 क्रमेण च हिमापानदुर्लङ्घ्याध्वनि संकटे । अविपन्नो भाग्ययोगात्प्रययौ लोहरं पुनः ॥४११॥
 पदे पदे प्रागमृत्युरायुःशेषेण रक्षितः । तथाप्यासीत्स कश्चमीरमात्रमेव विचिन्तयन् ॥४१२॥
 वराकं शरसेष्वपावर्गो हितहितं क्षुधा । विरुद्धधीर्वितस्तायां वज्रपाण्यङ्घ्रिमक्षिपत् ॥४१३॥
 तस्मिन्प्रक्षिप्यमाणेषु क्षेमाख्यः स्वं क्षिपन्पुरः । दासोऽद्योद्यैः पदारोहमधःपातेपि लब्धवान् ॥४१४॥
 415 राज्यप्रदः क्षतारिश्च गर्गः प्राप्तोन्तिकं ततः । प्राप सल्हणराजस्य सविशेषमधीशताम् ॥४१५॥
 स भूभृन्मन्त्रिविक्रान्तिहीनो राज्यमवाप्तवान् । चक्रधममित्रापहयस्सर्वतो भ्रान्तमानसः ॥४१६॥
 न मन्त्रो न च विक्रान्तिर्मे कौटिल्यं न चार्जवम् । न दातृता न तुल्यत्वं तस्योन्निकं किमप्यभूत् ॥४१७॥
 तत्राज्ये राजधान्यन्तर्मध्याङ्गेपि मलिम्लुजः^{१)} । लोकं मुमुषुरन्वाध्वसंचारस्य कथैव का ॥४१८॥
 पञ्चुरप्यङ्गना कालं क्राप्त्वा यत्रात्यवाहयत् । पुमानप्यभवत्तत्र साध्वसाध्वस्तधीरसौ ॥४१९॥
 420 यामय सल्हणोन्त्येषुर्भजे तां लोठनः स्त्रियम् । साधारण्यं गतो राज्यभोग इत्यभवत्तयोः ॥४२०॥
 पुरुषान्तरविज्ञानविहीनस्य प्रमाद्यतः । सर्वोपि तस्य तन्त्रज्ञैर्व्यवहारो व्यवहस्यत ॥४२१॥

३९६. ^{१)} Emended with C; A सन्निवृत्तम्. ४१८. ^{१)} Thus A. ४२०. ^{१)} Emended with C; A लोठनः.

श्वपुरो लोठमस्योजसूहस्तेन व्यधीयत । हारे तापसगोष्ठीषु योग्यो विक्रमनिष्ठुरे ॥४२२॥
 यः सुस्तलभयोच्छेदमङ्गीकुर्वस्तदागमे । स्वमन्त्रलक्षणायेन सिद्धिं मन्त्रक्षणेभ्यधात् ॥४२३॥
 मिथो गर्गाक्षवा राजा तदभिव्यमपातयत् । बद्धाहमानं वितस्तायां विम्बं नीलाश्वकामरम् ॥४२४॥
 राजानुवाहको गर्गस्तांस्तान्पापादयन्निपूम् । हालाहाण्डामरान्मूरीन्स्वतभोज्यामपातयत् ॥४२५॥ 426
 राक्ष्यकिञ्चित्करे गर्गायत्तजीवितमृत्ववः । बाष्पाभाभ्यन्तरे चासन्नल्पे वा पृथक्वापि वा ॥४२६॥
 कदाचिच्छहराद्गर्गे मविष्टेय नृपान्तिकम् । सुशोभ नगरे लोकः सर्व एव भयाकुलः ॥४२७॥
 तदा ह्रुदचरहार्ता भूलाभ्यारोप्य नैषु यत् । कुध्यन्गर्गेयमायातो हन्तुं सर्वावृषाभितान् ॥४२८॥
 गर्भिणीगर्भपातिन्या तावद्वा भयवर्तिषा । द्वित्राण्यहान्यन्वमावि जनिर्ज्वर इवाखिलैः ॥४२९॥
 ततस्तिलकसिंहायैरुद्रेकाङ्गादीयत । अनवेक्ष्य नृपादेशमास्कन्धो गर्गमन्दिरे ॥४३०॥ 430
 देशधात्युत्पन्नः कृत्स्नो धावति स्म भृतायुधः । प्रत्यमहीतानखिलाङ्गार्गखन्त्रस्वविह्वलः ॥४३१॥
 निर्लेज्जा दिग्भट्टारलङ्ककायास्तुरंगमैः । आभ्यन्तस्तत्रादयन्त गर्गावसथवीथिषु ॥४३२॥
 निषिवेध न ताज्जाया प्रत्युतात्कन्ददायिनाम् । लोठमं कुण्डशक्तीनां तेषां स्फूर्त्यै व्यसर्जयत् ॥४३३॥
 तेनापि योधैर्गर्गस्य रुद्धमार्गेण मन्दिरम् । न रुद्धं नापि निर्दग्धं पारित दत्तवह्निना ॥४३४॥
 धानुष्कः केशवो नाम मठेशो लोठिकामठे । अबाधतैव नारायैस्तद्योधान्यातयन्परम् ॥४३५॥ 436
 प्रकाशेन सर्वं राजलोके विरलतां गते । सायं सानुचरो गर्गो हयाकूडो विनिर्ययौ ॥४३६॥
 समरैरप्रतिहतो निनाय लहरं व्रजम् । बद्धोजसूहमस्वस्वमासीनं त्रिपुरेश्वरे ॥४३७॥
 तापसेन किमेतेनेत्युक्ताग्येषुर्मुमोच तम् । तं सुस्तलेपि विपुले नृपति नोदपाठयत् ॥४३८॥
 क्षणे क्षणेभ्यश्चेष्टततः प्रभृति सर्वतः । गर्गागमनसंज्ञस्तपौरार्गतितमन्दिरः ॥४३९॥
 अभ्यर्तस्य महीभर्तुर्गर्गसंधानमिच्छतः । महत्तमः सहेलोभूच्छहरे दूत्यमाचरन् ॥४४०॥ 440
 तेनङ्गीकारितो गर्गः कथंचित्कन्यकार्पणम् । भृत्वास्तु तेन संबन्धं नैच्छन्भूतस्व भूपतेः ॥४४१॥
 ततः सुस्तलदेवेन सह संधिं निबद्धवान् । पश्चात्समार्प्यमानोपि संबन्धं न व्यधत् सः ॥४४२॥
 मण्डले विशारादस्वमेवं याते नृपोवधीत् । सङ्गं हंसरथं नोनरथं चासादितांभरैः ॥४४३॥
 तानभिकणसूच्यादिप्रवेष्टौ — — — र्जनः । अत्यक्तान्छुभिर्बोरामवस्थामन्वभीर्भवत् ॥४४४॥
 भोगसेनाङ्गनां मङ्गलामनुमेने स यन्मृपः । अनुसर्तुं पतिं वृत्तं वसन्तीं साधु तद्वधात् ॥४४५॥ 446
 तान्गृह्णापि वैक्लव्यं शङ्कितेन तदन्तरे । प्रभिद्ये दिग्भट्टारो रसदानेन भूभुजा ॥४४६॥
 न राजवीजी मोक्षण्डविक्रमो वा बभूव सः । क्षमितो गृहदण्डेन वत्तथा तेन पाविना ॥४४७॥
 तं या निनिन्दानिष्पन्नपौरुषं तत्समस्तदा । तस्या वह्निप्रवेशेन सिद्धं मानवतीव्रतम् ॥४४८॥
 सोत्प्लोपि राज्यकालोभूदेवमातङ्गदुःसहः । दीर्घस्यावृत्तमानदीर्घदुःस्वप्नसंनिभः ॥४४९॥
 कालवित्सुस्तलो गर्गोद्भूतसंधिरपि व्रजम् । न्ययुक्ताने सञ्जपालं काश्मीरौन्मुख्यभाक्ततः ॥४५०॥ 450

४२२. ^१) Emended; A "स्वीजसूह". Cf. viii. 437. ४२३. ^१) Emended; A "नृपोवधीत्". ४२४. ^१) A, "मवेशीर्जनः", without indicating the lacuna; C "वेषीर्ह दुर्जनः". — ^२) Emended; A "भीमवत्". ४२५. ^१) Thus corr. by later hand from A "वसन्ती". ४२९. ^१) Emended with B C; A "राजका".

- शारेण सह दत्तार्थं लङ्ककः सल्लभुभुजा । वराहमुलं संपाप कर्षयित्वास्थितिं भजन् ॥४५१॥
 गर्गः स्मरन्नवस्कन्दं पश्चादभ्येत्य नाशयन् । वाराहमुलेन समं तस्मै सैन्यमलुण्ठयत् ॥४५२॥
 विद्वद्वी स तु तद्योषैर्दत्तैश्च परिवस्वजे । अविष्यैर्मेदिनी दिव्यैर्देहैस्त्वत्सरसां गणः ॥४५३॥
 नायके गतिते भुङ्क्ष्वृषैः सङ्गशर्मेमरी । पतितैरप्यच्छुङ्क्षुर्वायैर्भूषिता मौक्तिकैरिव ॥४५४॥
 455 आगच्छता विजृम्भीतिः सञ्जपालेन लङ्ककः । विराभवः संप्रपेदे पार्श्वे सुस्तलभूपतेः ॥४५५॥
 सोऽथ भूभृत्सञ्जपाले दूरं क्रान्तरिषी गते । आजगामान्तिकं प्रातिः प्रेरितः पौरडामरैः ॥४५६॥
 संधिं तव विधास्यामि सार्धं सुस्तलभुभुजा । इत्युक्त्वा सल्लहणं प्रायातदभ्यर्णं सहैलकः ॥४५७॥
 काङ्क्षिताभ्युदयं पौरैश्चातकैरिव वारिदम् । अशिभिवन्नाजवर्गं सर्वं एवोच्चलानुजम् ॥४५८॥
 गर्गस्य गृहिणी कुङ्कुमाभिधानाय तदन्तिकम् । कन्यकाव्यमाशाय परिणेतुमुपायवी ॥४५९॥
 460 उपयेमे स्वयं राजा राजलक्ष्म्यमिधां तयोः । गुणलेखां कुवास्वेन स्वीचक्रे तद्यवीयसीम् ॥४६०॥
 सल्लहणे सानुजेभ्येत्य सञ्जपालेन वेष्टिते । राजापि राजसदसः सिंहहारं समासदत् ॥४६१॥
 साक्षाद्भिरोभिभूत्येन हारमेकेन पातितम् । अभून्मोघं तमप्राप्य सार्धं धैरिमनोरथैः ॥४६२॥
 ससैन्यैर्गलितहारराजवेष्टस्थिते रिपौ । गर्गास्कन्दविशङ्कुञ्जसीचकितं सौस्तलं बलम् ॥४६३॥
 गर्गे त्रितीर्णकन्येपि राजसैन्यमविधसत् । तस्यौ स्थातव्यमित्येव तृणस्पन्देपि शङ्कितम् ॥४६४॥
 465 अस्तामिलाधिनि दिने तादृकासहते बले । केहादददति क्षमापे दुर्भेदौकःस्थिताधिपून् ॥४६५॥
 प्रविश्य पावर्निर्भुमकवाटेन तमोरिणा । हारं विवृत्वाङ्गनस्थैः सञ्जपालोपहीव्रणम् ॥४६६॥
 तस्य निधित्य पातर्णीं वृत्तिं भूयस्वरिजजे । अनुप्रवेशं विदधे पश्चात्तिलककामिभः ॥४६७॥
 दरदानयने काष्ठवाटसंकटविक्रमे । वस्तस्य सदृशो योधः प्रतिविम्ब इवाभवत् ॥४६८॥
 स केशवश्च स मठाधीशस्तमनुसज्जतुः । शौमेयमारुती पार्थमिव पार्थितसैन्धवम् ॥४६९॥
 470 निर्गत्य मण्डपाद्वज्रप्रहारैस्तैः कर्षयन् । विवृते प्राङ्गनहारे धीरो राजाविशस्त्वयम् ॥४७०॥
 निर्विभागे वर्तमाने संगरे सैन्ययोर्द्वयोः । प्राङ्गने प्रमथं प्रापुर्भूयांसस्तत्र शक्तिणः ॥४७१॥
 सचिवः सल्लहाराजस्य पतंगग्रामजो विजः । आजौ प्रापाङ्गको नाम स्वास्त्रीसंभोगभागिताम् ॥४७२॥
 कायस्थेनापि रुद्धेण लम्बा गञ्जाभिकारिताम् । स्वामिप्रसादः साफल्यं निन्ये स्वत्का तनुं रणे ॥४७३॥
 सायं वनस्पतिर्लिनैः खगैर्वाचालितो यथा । पाणिं प्रविष्टे प्रोक्षीमनिःशब्दविहगोभवत् ॥४७४॥
 475 आयोधनोर्ध्वं वात्राला चक्रे विचारितेव सा । तथा सुस्तलभूपेन तुरंगस्थेन तर्जिता ॥४७५॥
 अनाकृष्टेङ्गान्तःस्थे तस्मिन्सहासनं ध्वनिः । सुस्तलो जयतीत्येवं वक्त्रावाधं च भुभुवे ॥४७६॥
 मल्लराजगृहे तादृङ्गान्यस्याप्युदपद्यत । अगातां तत्र वैरुध्यं यावत्सल्लहणलोठनौ ॥४७७॥
 आवदकवचावभाकृडावालिङ्ग्य सुस्तलः । बालौ युवामिति वदन्भूतोत्वाजयदनुधम् ॥४७८॥
 आदिश्य मण्डपेन्यस्मिन्बद्धयोध स्थितिं तयोः । प्राप्तराज्यस्ततो राजा विवेशास्थानमण्डपम् ॥४७९॥
 480 ज्योतीनां धनुरो मासान्भुक्तराज्यं बबन्ध तम् । सितस्य सोढाशीतेष्वे राधस्य त्रितयेहनि ॥४८०॥

४५२. ¹) Thus A. ४६२. ²) Emended with C; A साधाहि°. ४६९. ³) Emended; A वाननि°.

तेन सिंहासने क्राप्ते भास्वतेषु नभस्तले क्षणादेवाखिलो लोकः क्षोभमग्निधिरास्वजत् ॥४८१॥
 विकीर्णशस्त्रः सन्निहोहावेक्षणक्षोभतः सदा । व्याधलोके व्यासवक्तो मृगराज इवामवत् ॥४८२॥
 भ्रातृपुत्रां कुलच्छेदमन्विष्यान्विष्य कुर्वता । न तेन नीतिमिदं शिवावोप्यवशेषिताः ॥४८३॥
 जनस्य कीदृश दीर्जन्यमभूदाकारतां वदन् । स कार्योपेक्षयाप्यासीन्न काप्याहितमार्दवः ॥४८४॥
 वस्तुतस्तद्वाद्ददयः कूरं दमयितुं जनम् । अवास्तवं तस्मीमस्वाग्निसिध्याल इवादधे ॥४८५॥ 485
 कालचित्समयस्यागी प्रगल्भः प्रतिभामवान् । इङ्गितज्ञो दीर्घदृष्टिः स एवान्यो न कोप्यभूत् ॥४८६॥
 अधिकः कोपि कोप्यूनः कोपि तस्य समो गुणः । दोषोय वा पूर्वजस्य स्वभावेक्येप्यवृत्तत ॥४८७॥
 भन्वकारि समानेपि कोपे तत्पूर्वजन्मनः । कोपेन विषमालम्बं तदीयेन तु सारथम् ॥४८८॥
 न बभूव स वेशादौ सास्त्रयोनुचितं पुनः । स्थितिभेदभयास्तेह नोत्सेकमनुजीविनाम् ॥४८९॥
 मैच्छस्त इन्द्रयुद्धादिसंधानैर्मानिनां वधम् । तस्मिन्यमावाग्निर्युद्धे स्वदीवत कृपाकुलः ॥४९०॥ 490
 वाक्पातस्थं नृपस्यासीदाशस्यातङ्कदुःसहम् । तस्य तु प्रणयपाथं हिंसायावापवर्जितम् ॥४९१॥
 तस्यार्थगृध्रोदृष्टपादो भूयानास्ते स्म संपदाम् । त्यागो विषयकालादिनैवत्यानुं मितोभवत् ॥४९२॥
 नवकर्माश्रवाहुत्यप्रिये तस्मिन्दरिद्रताम् । तस्यजुः कारको वाजिविक्रेतारथ दैशिकाः ॥४९३॥
 दुःसहस्यसनोत्पत्तौ जिगीषोः प्रशमैषिणः । तस्यासीदपरित्याज्यं न किंचिद्वसुवर्षिणः ॥४९४॥
 तस्येन्द्रहादशी भूरिपराध्यांशुकदायिनः । यथा नृपस्य भुभुधे तथा नान्यस्य कस्वचित् ॥४९५॥ 495
 यथा प्रागुच्चलो राजा सुपापः प्रियसेवकः । स तथा सेवकैरासीद्भूषा दुर्लभदर्शनः ॥४९६॥
 मोक्षलादपरस्यासीद्यसनं हयवाहने । नान्यस्य सुस्सलनृपाहार्यं तत्र च पथे ॥४९७॥
 शममुत्पन्नमुत्पन्नं विन्ये दुर्मिक्षमुच्चलः । राज्ये सुस्सलदेवस्य न तत्स्वमेप्यवृत्तत ॥४९८॥
 किमन्यदखिलैः सोभूदपजादधिको गुणैः । त्यक्त्वा त्यागार्थेनैस्पृष्टसुपापत्वानि केवलम् ॥४९९॥
 औच्चलेः पालको गर्गो यं राज्ये कर्तुमैहत । सहस्रमङ्गलस्तेन निरवास्यत स कुधा ॥५००॥ 500
 तस्मिन्भद्रावकाशस्थे प्रासनामा तदात्मजः । काञ्चनोत्कोचवधके डामरैः सह चाक्रिकाम् ॥५०१॥
 अस्तस्यजबुच्चलजं पितृव्येनार्थितं शिशुम् । प्रसङ्गे तत्र गर्गोपि पातिकूल्यमदर्शयत् ॥५०२॥
 प्रहितानां नरेन्द्रेण तृणानामिव शशिणाम् । गर्गदावाप्रिदग्धानां निःसंख्यानानामभूत्स्यः ॥५०३॥
 गर्गस्यालोपि विजयः स देवसरसीजवः । प्रातिलोभ्येन नृपतिसैन्वानां कदनं व्यधात् ॥५०४॥
 राज्यप्राप्तेर्मासमात्रे दिमैरभ्यधिके गते । तेनोत्पिच्छेन राशोभूच धीरस्याकुलं मनः ॥५०५॥ 505
 सुरेश्वर्यमरेशोर्वीवितस्तासिन्धुसंगमाः । गर्गेण राजसैन्वानां कृताः कदनकाङ्क्षिणः ॥५०६॥
 संधामे तुमुलेमात्थौ भृङ्गारकपिलौ हतौ । कर्णभृङ्गकनामानौ तन्मित्रौ च सहोदरौ ॥५०७॥
 निहतानन्तद्वभटसमूहान्तरलक्षितान् । तादृशानपि निष्कण्डु नासीत्कास्यापि पाटवम् ॥५०८॥
 हर्षमित्रः कम्पनेशो भूमर्षुर्मातुलात्मजः । विजयेन हतानीको विदधे विजयेभ्यरे ॥५०९॥

४९३. ¹) Emended; A नैवस्या ह्य. ४९८. ²) Emended with O; A स्वमेववृत्तत. ५०६. ³) Emended with C; A राज्यसे.

- 510 पुत्रो मङ्गलराजस्य तिलहो राजान्यवंशजः । तत्र विन्वाकारमुखास्तन्निजश्च प्रमिथिरे ॥५१०॥
 राजानीके सञ्जपालः प्रवीरप्रचरोभवत् । भूरिसैन्येन गर्गेण नात्पसैन्योपि ज्ञो जितः ॥५११॥
 संस्तम्भ्य विजयक्षेत्रे लङ्काकायैर्विसर्जितैः । भीरो राजा बलं भग्नं स्वयं गर्गोन्मुखं ययौ ॥५१२॥
 सोन्निप्य गर्गेण हतान्योधानाशीकृतान्बहून् । निरदाहयदन्येषुरसंख्येयैश्चितामिभिः ॥५१३॥
 बलिना भूभुजा गर्गः पीडमानः शनैः शनैः । ततः स्ववसतीर्देग्ध्वा हस्ताहाभिमुखोभवत् ॥५१४॥
- 515 स तत्र रजत्र्यर्षाख्यं गिरिदुर्गं समाभितः । हताश्वोनुचरैस्त्यक्तो नृपेणारादवेष्टयत् ॥५१५॥
 अन्धारुहेन तत्रापि सञ्जपालेन वेष्टितः । चरणौ शरणीचक्रे राज्ञो दन्धोच्छलात्मजम् ॥५१६॥
 अन्तिकस्थं नृपे कर्णकोष्ठजं मल्लकोष्ठकम् । विरुद्धं दृढवत्याशु गर्गो विश्वासमाययौ ॥५१७॥
 गृहीतप्रणतिस्तस्य नष्टेषु विजयादिषु । शमितोपप्रवो राजा विवेका नगरं शनैः ॥५१८॥
 गत्वाथ लोहरे न्यस्य बद्धा सन्हणलोटनौ । स कल्हसोमपालाद्यै रेमे संसेवितो नृपैः ॥५१९॥
- 520 भूयः प्रविष्टः कश्मीरान्सेव्यः सर्वातिशायिभिः । गर्गं प्रसादैरनयत्प्रवृद्धिमधिकाधिकैः ॥५२०॥
 धीष्मार्कप्रतिमे तस्मिन्नुद्दिनावनुचक्रतुः । महादेवी कुमारश्च द्रुमच्छायावनानेली ॥५२१॥
 डामरौ देवसरसोद्भवौ विजयगोत्रिणौ । बृहद्विकस्तया सूक्ष्मटिको वेलं प्रचक्रतुः ॥५२२॥
 सानाध्यकाङ्गिणौ पार्थिवस्य प्रविशतः पुरः । लोकपुण्ये तस्थतुस्तौ क्रन्दद्भिः स्वानुगैः समम् ॥५२३॥
 विजये गर्गसंबन्धात्सदाक्षिण्यो महीपतिः । सदाचारं परित्यज्य वेत्रिभिस्तावताडयत् ॥५२४॥
- 525 तौ मानिनश्च तद्धृत्याः कृष्टशस्त्रास्ततो व्यधुः । सारसं सुमहत्सैन्ये प्रहरन्तो महीपतेः ॥५२५॥
 अपाकोभोगदेवाख्यः कृपाण्या प्राहरन्मृगम् । भीरो गज्जकनामा च करवालेन पृष्ठतः ॥५२६॥
 सावशेषतया भूपस्यायुषो मोषतां ययुः । द्विषत्प्रहतयो वाहतुरगी तु व्यपद्यत ॥५२७॥
 नृपस्यान्तरयन्त्रैरिप्रदतिं बाणवंशजः । निहतस्तत्र भृङ्गारसीहः सादीशसस्यकः ॥५२८॥
 सैनिकैस्तैर्बृहद्विकाभोगदेवादयो हताः । सूक्ष्मटिकस्तु निस्तीर्णो हेतुर्भाविनि विप्रवे ॥५२९॥
- 530 शूले व्यापादिता गज्जकादयो ब्रौहसंभिताः । संदेहितासुरित्यासीद्राजा गर्गानुकूल्यभाक् ॥५३०॥
 न भवेत्पविपातेपि प्रमयः समयं विना । प्रसूनमप्यसूहन्ति जन्तोः प्राप्तावधेः पुनः ॥५३१॥
 ज्वालाभिरौर्वदहनस्य पयोधिमध्ये न म्लानतामपि हि यानि मुहुः स्पृशन्ति ।
 तान्येव यान्ति विलयं किल मौक्तिकानि कान्ताकुन्नेषु युवभावभुवोष्मणापि ॥५३२॥
 प्राक्सेवामपि त्रिस्मृत्य परोत्सेकासहिष्णुना । मण्डलात्सञ्जपालाद्या निरवास्यन्त भूभुजा ॥५३३॥
 संबन्धी काकवंश्यानां यशोराजाभिधस्ततः । सहस्रमङ्गलाभ्यर्णे राज्ञां निर्वासितो ययौ ॥५३४॥
- 535 तमन्यांश्च विनिर्यातान्देशाद्बृहन्समृद्धिमान् । ऐच्छद्बन्धप्रतिष्ठः स राज्ञः प्रत्यभियोगिताम् ॥५३५॥
 तत्पुत्रः कान्दमार्गेण विविधुः क्षमापसैनिकैः । यशोराजे क्षते प्रासः प्रस्थावृत्य ययौ भयात् ॥५३६॥
 अद्यान्येष्वपि भूत्येषु राज्ञा निर्वासितेषु सः । मिलितेषु प्रधां यावद्यथावदुपलब्धवान् ॥५३७॥

५१४. ^१) Emended; A फलाह°. Cf. हालाहाण्डावरान् viii. 425. ५१७. ^१) Emended; A with diplography मल्लकोष्ठका
 दकम्. ५१५. ^२) Emended with C; A राजा.

वनराजे नये सज्जे पार्वतीयास्त्रयो नृपाः । आयेयो जासटो बज्जभरी बम्मापुराधिपः ॥५३८॥
 रामा सहजपालश्च वर्तुलानामधीश्वरः । बुनराजो विगतोर्वीरबल्लपुरमन्त्रयोः ॥५३९॥
 बन्ध आनन्दराजश्च पञ्च संबटिताः क्वचित् । मत्थानावै कृतपणाः कुवक्षेत्रमुपायताः ॥५४०॥ 540
 आसमत्थाइतं तावदभ्येत्थ नरवर्मणः । प्राप्तिभिक्खाचरं तेन इत्थपायेयकाश्चनम् ॥५४१॥ कुलकम् ॥
 स जासटेन संबन्धिबेहादित्तत्कृतिः । नीतोन्त्येय प्रथा भूपैर्बल्लपुरमधायवी ॥५४२॥
 देशादिनिर्गतेभिर्मन्त्रप्रमुखैर्विधितप्रथे । तस्मिन्प्राप्ते सहस्रस्य प्रतिष्ठा लभुतामगात् ॥५४३॥
 पौत्रोयं हर्षदेवस्य क एते राज्य इत्यथ । उक्ता स्वक्ता सहस्रादींस्तमेवाशिभिश्चक्षणाः ॥५४४॥
 कृतशमावमुत्सृज्य संबन्धिबेहमोहितः । दर्यको राजपुत्रस्तं राज्ञा निर्वासितोऽप्यगात् ॥५४५॥ 545
 पुत्रः कुमारपालस्य तत्पितुर्मातुलस्य सः । वृद्धिं सुस्सलदेवेन पुरा निम्बे हि पुत्रवत् ॥५४६॥
 प्रेरितो बुनराजेन जासटेन च कन्यकाम् । बल्लपुरेशः पदवीं भिक्षवेण स पद्मकः ॥५४७॥
 तद्देशवङ्कुरो भूषास्तंषट्पद्याखिलोस्ततः । तमैष्वङ्गयपालास्त्रयः कर्तुं पैतामहे पदे ॥५४८॥
 तां वार्तां श्रुतवाक्काजा शवदासीत्समाकुलः । गयपालो इत्तस्मान्नोषजैश्चक्षणा वली ॥५४९॥
 पद्मकं तान्प्रतिगते योद्धुं प्रधानमध्यगः । भिक्षाचरचमूधुर्यो दर्यकोपि व्यपद्यत ॥५५०॥ 550
 तेन प्रधाननाशेन ततो भिक्षाचरो वयौ । अकिञ्चित्करतां मेव इवावयवहारितः ॥५५१॥
 आसमत्थायां प्रयातायां क्षीणे पायेयकाश्चने । श्रुतुरोपि वयौ तस्य शर्मैर्मन्त्रोपचारताम् ॥५५२॥
 चतुष्पञ्चानि वर्षाणि तिष्ठज्जासटमन्त्रिरे । पासाव्वाहनमात्रं स ततः क्लेशास्त्रमासहत् ॥५५३॥
 ठकुरो देवपालोप चन्द्रभागातटाभयः । इत्था सतां वप्पिकास्त्रां तं निनाय निजास्तिकम् ॥५५४॥
 प्राप्सलौकयो वसस्तत्र कश्चित्कालं प्रयोजितः । स राजजीमी दैन्येन शीघ्रमेव स तस्यजे ॥५५५॥ 555
 तदन्तरे साहसिकः प्राप्तः साहसिरुन्मदः । गतागतानि कुर्वाणः संरम्भमनवकृपम् ॥५५६॥
 स सिद्धपथमार्गेण विविधुर्विद्वोन्मुखः । स्वैरेव भृत्यैर्भूतुर्बहुं पापैः समर्पितः ॥५५७॥
 तत्रोत्पिञ्जे परं सत्त्वं सज्जपालस्य पप्रथे । त्रिकोपि शोहविमुखो वत्स देशान्तरं वयौ ॥५५८॥
 तस्मिन्भूरे कुलीने च किं वाच्यं स दिगन्तरे । शौर्येणैव यशोराजः पप्रथे वत्सद्वज्रतम् ॥५५९॥
 अथ राजा निवार्यायान्सहेलादीन्महतमान् । सर्वाधिकारे विदधे कायस्थं गौरकामिधम् ॥५६०॥ 560
 स तापसस्य संबन्धी कस्त्वविद्विजयेश्वरे । सेवया लोहरस्वस्य तस्य जालभ्यमावयौ ॥५६१॥
 शमिते पूर्वकावस्त्वर्गे तेन ततः क्रमात् । नीतः सर्वाधिकारित्वं सोम्यामेव स्थितिं व्यधात् ॥५६२॥
 अशेषकर्मस्थानेभ्यो वृत्तिं राजोपजीविनाम् । निर्वाहं कोशे भरणं तेनाकार्यनिशं प्रभोः ॥५६३॥
 अदिक्का पाप्मिनस्तस्य नाशाय कूरता जनैः । मधुरिम्मा निवस्यैव शक्तिः प्राणापहारिणी ॥५६४॥
 न्यधात्कृपणवित्तं स पूर्वसंज्ञितनाशकम् । विभुदे नृपतेः कोशे हिमे हिमनिवाग्नुदः ॥५६५॥ 565
 कोशः कृपणवित्तेन प्रविष्टेव हि दूषितः । मुञ्चते भूमिपालानां तत्स्करैरथ वारिभिः ॥५६६॥

५३८. ^{१)} Comp. vii. 538. ५४५. ^{२)} A, with diplography इवेको राजको राजपुत्रस्य. ५५०. ^{३)} Emended, A प्रतिगतो.
 ५५२. ^{४)} Emended; A क्षणे. ५६३. ^{५)} Emended; A निर्वाहं.

- लोभाभ्यासेन भूयोपि संचिन्वन्कोशमन्वहम् । आस्ते स्म लोहरगिरौ ग्रहिण्यन्तर्बसंपदः ॥५६७॥
 गौरकाभयिभिर्वहपञ्जकाद्यैर्नियोगिभिः । विधीयते स्म निःसारा महोत्पातैरिव कितिः ॥५६८॥
 उच्चलद्वापतौ शान्ते मूर्ध्निच्छदिलोपमे । अवाधन्त पुनर्लोकं व्याधा इव नियोगिनः ॥५६९॥
 570 प्रशस्तकलशस्यान्ते तद्वातृतनयः परम् । कावस्थः कनको गाम स्नाय्यामकृत संपदम् ॥५७०॥
 गानादिगन्तरायातो दुर्भिक्षपतितो जनः । येनाभिच्छिन्नसन्नेन शान्तव्यापद्यधीयत ॥५७१॥
 संजातमुच्चलस्यान्ते केषां तस्वपरीक्षणम् । त एव चक्रिरे राज्ञा प्रमत्तेनाधिकारिणः ॥५७२॥
 हारे तिलकसिंहः स तावत्तेन व्यधीयत । राजस्थाने च जनकः काणस्तस्य सहोदरः ॥५७३॥
 प्रतापैर्नृपतेस्तीक्ष्णैः करमाक्रान्तमण्डलः । जिताद्वाराधिपः सोपि स्वीचकारोरशाधिपात् ॥५७४॥
 575 काकवन्दयस्तु तिलकः क्षमाभुजा इत्तकम्पनः । निन्दे प्रकम्पमहितान्प्रकम्पन इव हुमान् ॥५७५॥
 माम्बशास्त्रभृता शोडशराजस्थानाधिकारिण । नृपप्रतापैरहिताः सञ्जकेनापि निर्जिताः ॥५७६॥
 काकवन्शाभयार्त्तातराजहारेण भीमता । अहमेतकभृत्येनाप्यवापीष्टेन मन्त्रिता ॥५७७॥
 एवं स्वाहक्रियात्यक्तगुणापेक्षेण मन्त्रिणः । कुर्वतोवाचचांस्तेन कथित्कालोत्पवाद्यत ॥५७८॥
 वितस्तापुलिने सोय कर्तुं प्रारभतोच्चतम् । स्वस्व भूभाध पत्न्याध नासा हृदगृहवयम् ॥५७९॥
 580 उत्पातवह्निना दग्धो निःसंख्यधनशायिना । तेन दिहाविहारोपि नूतनत्वमनीयत ॥५८०॥
 पुरीमद्विलिकां जातु स प्रयातोन्तिकस्थितैः । भ्रातैः प्रैर्यत कल्हाद्यैर्गर्भोष्णेदाय भूपतिः ॥५८१॥
 गार्गीः कल्याणचन्द्राख्यस्तानतिक्रम्य हि स्फुरन् । मृगयादिक्षणे तेषामसूयामुदपादयत् ॥५८२॥
 सर्वाभ्यधिकसामर्थ्यं तं निपाद्य निवेद्य ते । नित्योपजपनैर्गर्भे विक्रियामनवधूपम् ॥५८३॥
 बद्धा त्वां लोहरे भूभुविच्छति क्षेममित्यय । गर्गः शशङ्के भृत्येन राज्ञा चैकेन बोधितः ॥५८४॥
 585 ततः स सञ्चतस्तत्र पलाय्य स्वभुवं ययौ । दिनैर्मूपोपि संमातः पवित्रेश स्वमण्डलम् ॥५८५॥
 अन्योन्यशङ्कया भेदं यातयो राजगर्गयोः । चाक्रिकैः कृतसंस्मरैर्वैरं प्रौढिमनीयत ॥५८६॥
 स्यात्तं गर्गस्य विजयं केहशेषवशंवदः । समीपात्स त्यजन्नाजा पश्चात्तापेन पस्पृशे ॥५८७॥
 कारायां गर्गशत्रुर्न्यस्तेन पूर्वं व्यधीयत । स मल्लकोष्ठकस्तस्मिन्कालेमुच्यत बन्धनात् ॥५८८॥
 निबद्धयौनसंबन्धं डामरैरपरैः समम् । तं कारयित्वा सामर्थ्यं निनाय बलितां नृपः ॥५८९॥
 590 शनैर्बुद्धाय निर्याते राजसैन्येण पूर्ववत् । गर्गेण कदनं चक्रे षोधानाममरेश्वरे ॥५९०॥
 तत्र सर्वातिशायिन्या वीरवृक्षा नृपाभितः । शमालाडामरः प्राप प्रथां पृथ्वीहृदः परम् ॥५९१॥
 रणे हारपतेर्गर्गनिर्जितस्य पलायने । शौर्यं तिलकसिंहस्य प्राप सर्वोपहास्यताम् ॥५९२॥
 हतशेषाः क्षताः शस्त्रवस्त्रादि स्याजिता भटाः । तदीया गर्गचन्नेन कारुण्यात्केपि रक्षिताः ॥५९३॥
 वह्निषात्क्रियमाणेषु वीरदेहेषु सर्वतः । राजसैन्ये चितामीमां गणना कापि नामवत् ॥५९४॥
 595 कृष्टसैन्येन राज्ञाय गर्गो निर्दग्धमन्दिरः । संस्वज्य लहरं प्रावाहिरिं धुङ्गावनाभिधम् ॥५९५॥
 गिरिमुलोपविष्टस्य भूपतेः सैनिकैः समम् । तेषु तेष्प्रकरोक्षित्वं गिरिमार्गेषु संगरम् ॥५९६॥

५९५. ¹) Emended with C; A प्रकम्प सहिता. ५९०. ¹) Emended; A "अवाध्यात". ५८९. ¹) Thus A; cf. viii. 764. 831. 1947 (C).

कूटमुद्धैर्नृपगीकं पतिराधुपतापवन् । रणे त्रैलोक्यराजादिममुखांस्तन्निजोवधीत् ॥६९७॥
 काल्पुने' हिमसंभारभीमे परिमितानुगः । स भीरो राक्षसि रिपौ न धैर्येण व्ययुज्यत ॥६९८॥
 धैर्यवान्काकबन्धस्तु तिलकः कम्पनापतिः । वरं शिखरिभृङ्गस्थं शक्तोभूतं प्रधावितुम् ॥६९९॥
 पीडितस्तेन संप्रेष्य स्वभार्यातमयेनिकम् । निष्येनुकूलतां भूपं प्रसादच्छादितकुपम् ॥६००॥ 600
 गूढमन्युर्नृपः संधिं वज्रां प्रचलितस्ततः । तं मल्लकोष्ठकं वृद्धिं निनाश न पुनः शमम् ॥६०१॥
 सेहय लहरे दिशान्मासानविशदे नृपे । स मल्लकोष्ठकासमस्पर्धं नीचविमाननाम् ॥६०२॥
 तन्मध्ये नृपतिर्गूढं विभेदं तद्वलं नयन् । तदीयानकरोद्धृत्याम्कर्णादीन्स्वहितावहान् ॥६०३॥
 स खिन्नो वीचदायादसमशीर्षिकयाथ तैः । प्रेरितः पार्थिवाभ्यर्णं सदारतनवोविशत् ॥६०४॥
 कान्तुं प्रवृत्तः पार्थस्यं ज्ञानद्रोण्युपरिस्थितः । अधैकरा तमाक्षिप्तं शस्त्रमत्याजबन्धुपः ॥६०५॥ 605
 कुर्यादास्थामबद्धमे कोन्यः पौष्ट्यगर्हितः । आक्षेपसमये सोपि वस्त्रैश्च भीरुवशयौ ॥६०६॥
 उत्प्लातरोपितनृपः क नु सोभिमानः कार्पण्यभागितरलोकसमा क वृत्तिः ।
 यद्वावशं नटयति प्रकटे विधातुरिच्छैव बन्धुगुणपङ्क्तिरिवाव जन्तुम् ॥६०७॥
 अशकन्नुधि' ये ब्रुवन्तु तं नास्य ते शत्राः । केपि राजप्रिया बाहू पन्थिवद्वौ तथा व्यधुः ॥६०८॥
 श्रीसंग्राममठाभ्यर्णमन्दिरस्था नृपे स्वयम् । संक्रान्ते' माङ्गनं पुडात्कल्याणाया व्यरंसिषुः ॥६०९॥
 जीवन्तं पितरं भुत्वा विदेहो गर्गनम्बनः । सान्त्वमानः स्वयं राजा कृच्छ्राच्छस्त्रं समर्पयत् ॥६१०॥ 610
 गर्गः सदारतनवो राजौकस्येव भूभुजा । उपाचर्यत शक्तिष्वाङ्गद्वौ भोगैर्निजोचितैः ॥६११॥
 गार्गीः पलाय्य यातोपि चतुष्को निजमन्दिरात् । अवर्णभाजा कर्णेन दृष्ट्वा राज्ञः समर्पितः ॥६१२॥
 रुद्धच्छत्रकोपस्य प्रसादस्य महीभुजः । अन्तःशुद्धिविहीनस्य व्रणस्येव न निधयः ॥६१३॥
 दरद्राजे मणिधरे दिव्यशत्रुगते नृपः । तत्संगमाय निर्यातो गर्गं भृत्यैरवातयत् ॥६१४॥
 दिशान्मासान्सोनुभूतकारागारस्थितिर्निशि । सत्रा विभिः क्षुत्तैः कण्ठबद्धरज्जुर्नर्वपात्यत ॥६१५॥ 615
 निष्ठां बिम्बमुखाक्षिन्ये यथैव स नृपानुगैः । तथैव कण्ठबद्धादमा सपुत्रोक्षिप्यताम्भसि ॥६१६॥
 तं चतुर्नवते वर्षे हत्वा भारपदे नृपः । क्षुत्तैश्चुः प्रत्युत प्राप दुःखभुङ्गतविग्रहः ॥६१७॥
 कल्हे कालिञ्जराभीशे महादेव्याथ मातरि । मल्लभिधायां शान्तायां स ततोभूच्छुःखितः ॥६१८॥
 तन्मध्ये नागपालाख्यः सोमपालस्य सोदरः । तेन प्रतापपालाख्ये हते द्वैमातुरेभजे ॥६१९॥
 शङ्कितस्तत्रिहन्तारं हत्वामातृं पलायितः । स्वकस्वदेशः शरणं वयौ मुस्तलभूभुजम् ॥६२०॥ 620
 कुडः स कारणात्तस्मात्पण्यं वशवर्तिनः । अगृह्णन्सोमपालस्य निधिकायाभिषेणवम् ॥६२१॥
 निधित्व सर्वोपायानामसाध्यं विधुरं नृपम् । स भिक्षाचरमाविन्ये तस्य बह्वापुरात्रिपुम् ॥६२२॥
 विशम्पानीतवायादं तं प्रकोपाकुलो नृपः । दत्तास्कन्धोविद्याचीमतेजा राजपुरीं ततः ॥६२३॥
 दत्त्वा राज्ये नागपालं सोमपाले पलायिते । सप्त मासान्स तत्रासीत्तांस्तान्संभ्रास्यबन्धिपुम् ॥६२४॥

५९८. ^१) A काल्पुने. ६०४. ^२) Emended with C; A पार्थिवः. ६०५. ^३) Emended; A विद्वत्सन्धः. ६०९. ^४) Emended;
 A सङ्ग्रामे शः. ६१०. ^५) Emended with C; A समर्पयत्.

- राज्ञां वज्रधरादीनां राजा बभूवरोपमः । सेवाससरदानेन प्रसादविबुधोभवत् ॥६२६॥
 क्षमतां चन्द्रभागादिसरितीरेषु सर्वतः । तस्मैत्यानां मुखमपि ब्रह्म शेकुर्न वैरिणः ॥६२६॥
 भवगाम्यभवत्तस्य तिलकः कम्पनापतिः । पृथ्वीहरो डामरश्च मार्गरेक्षगदीक्षितः ॥६२७॥
 धार्मिको नृपतिर्ब्रह्मपुरीं देवगृहांश्च सः । मण्डलं द्विषतो रक्षन्मयेदे मौलिकं फलम् ॥६२८॥
 तस्येन्द्रविमलस्यान्यस्तामस्यं वर्ण्यते कियत् । आययावन्धवासोपि सैव्ये यस्य स्वमण्डलात् ॥६२९॥
- 630 तत्र प्रसङ्गे तन्नामीभवन्सुजनवर्धनः । दूरस्थस्यानयबुद्धिं गौरकस्योपरि क्रुधम् ॥६३०॥
 राष्ट्रगुप्त्यै स्वयं राज्ञा स्थापितः स स्वमण्डले । अज्ञाथि वैभुनाभुदबुद्धिना निखिलार्थकत् ॥६३१॥
 तत्संबन्धेन जनकं स निन्दन्नगराधिपम् । मनस्तिलकसिंहस्य तद्भातुरुदवेजयत् ॥६३२॥
 इत्याधिकारं स्वस्याथ क्रुधः पर्णोत्ससंभवम् । अनन्तात्मजमानन्दाभिधं हाराधिपं व्यधात् ॥६३३॥
 सोमपास्तादयः श्लाघ्यास्तदा प्रकृतयोभवन् । राज्ञस्तथा स्थितस्यापि न याः सविधमाययुः ॥६३४॥
- 635 स यन्मनवते वर्षे वैशाखेय स्वमण्डलम् । प्राविशज्जागपालोपि राज्यभ्रष्टस्तमन्वगात् ॥६३५॥
 दुःसहातद्भूतेन लोभेन क्षोभितस्ततः । अदण्डयश्च वास्तव्यामनयचालपतां व्ययम् ॥६३६॥
 निवार्य गौरकं कार्योत्कार्यिणस्तस्माभितान् । तस्य दण्डयतः सर्वे विरामं मन्त्रिणो बभूवुः ॥६३७॥
 अकाण्डे व्यवहारेषु स विपर्यसितेष्वभूत् । अवसन्नधनो गाढमयीद्यान्नवमन्त्रिणाम् ॥६३८॥
 सौवर्णीरिट्टिकाः कृत्वा प्रादिणोल्लोहान्तरे । कान्ठनात्रिप्रतीकाशान्स्वर्णराशीनङ्गीकयत् ॥६३९॥
- 640 अथ दण्डयितुं गर्गमृत्यान्वण्डाधिकारिणम् । लहरेकृतं गर्गस्य मन्त्रिणं गज्जकाभिधम् ॥६४०॥
 तं दण्डभीतैर्गर्गस्य सेवकैराभितस्ततः । विश्वस्तमवधीत्कुप्यन्धधना मल्लकोष्ठकः ॥६४१॥
 लहरे विभुते राजा हैमानुरमयाप्रजम् । मल्लकोष्ठस्यार्जुनाख्यं बबन्ध सविधस्थितम् ॥६४२॥
 हस्तं च सङ्कुचन्द्रस्य पुत्रं गोत्रिणमप्यसौ । बद्धा व्यधाद्विहकाख्यं तस्य तद्भातरं हितम् ॥६४३॥
 पूर्ववैरं स्मरन्सूर्यं सपुत्रं तं परास्तांथा । बबन्धानन्दचन्द्रादीन्नीत्युल्लङ्घनमाचरन् ॥६४४॥
- 645 निर्गते लहरं मल्लकोष्ठके विभुते ततः । आरोप्यार्जुनकोष्ठं तं भुते कोपाद्यपादयत् ॥६४५॥
 निवेद्य सैन्यं तन्नाथं प्रविष्टस्य पुरं ययुः । डामरा निखिलास्तस्य वैरं विश्वस्तघातिनः ॥६४६॥
 कुप्यन्पृथ्वीहरायापि कृतसेवाय मन्त्रिभिः । आदिष्टैः कम्पनेशाद्यैरवस्कन्दमदापयत् ॥६४७॥
 कथं चित्तं तु निस्तीर्णो जयन्तीषियौकसः । बन्धोः क्षीराभिधानस्य प्रविवेशोपवेशनम् ॥६४८॥
 दिनेवन्तिपुरादीनां पुराणामन्तरेण तम् । व्रजन्तं विधुरं केचिन्नाशकम्बाधितुं द्विषः ॥६४९॥
- 650 तद्वैभुर्यविधानं तत्प्रजासंहारकार्यभूत् । प्रमादाद्भूपतेः क्रुद्धवेतालोत्थापनोपमम् ॥६५०॥
 क्षीरोथ सीधन्भीर्वृद्धः सह पृथ्वीहरेण सः । अदौकयच्छमाङ्गासान्तरेष्ठावश डामरान् ॥६५१॥
 अभेषसंवांस्ताञ्जेतुं निर्वातो विजयेश्वरम् । न्ययुक्तं भूभृत्संभ्रान्तस्तिलकं कम्पनापतिम् ॥६५२॥
 संपादैः खण्डशः कुर्वन्स तानतुलविक्रमः । विश्रावयामास रयैः पुरोवायुरिवाम्बुदान् ॥६५३॥

६२६. ^१) Emended; A तान्मैत्र्य°. ६३१. ^१) Emended with C; A स्थापितः. ६३३. ^१) Emended; A अनन्तात्मजमा°. Cf. viii. 713, 1005, 1042. ६३६. ^१) Emended; A क्षोभितस्ततः. ६४०. ^१) Emended with C; A कारिणम्. ६४४. ^१) Emended with C; A परस्त°. ६५०. ^१) Emended with C; A प्रमादभूते:

सन्मानावसरे तस्य जित्वाभातस्य डामरात् । प्रवेशं प्रसृतं नृपो न मादाव्यमानकृत् ॥६५४॥
 स भवमानो नगरं प्रविष्टे नृपतौ वतः । क्षिप्तः स्ववेशमन्वयसत्त्वानिकार्ये निरुद्यतः ॥६५५॥ 685
 संयाताः समशीर्षिकां विस्तरुतेस्तुल्यैर्मिहद्वेष्टया धैरे विहितां कृता पुरि परं संशो बहिः स्थापिताः ।
 कार्त्तिकीर्णतर्कमकीशलकृतावस्था विरागस्पृहाः सर्पाकीर्णमिवाभु मेहम गृहिणो मृत्वास्त्वमन्ति प्रभुम् ॥६५६॥
 स्तम्भकार्त्तिकीर्णतर्कमकीशलकृतावस्था विरागस्पृहाः सर्पाकीर्णमिवाभु मेहम गृहिणो मृत्वास्त्वमन्ति प्रभुम् ॥६५७॥
 भातद्वेष्टेजितैर्धैर्यैः कृतप्रभैः पुरे पुरे । बह्वी हुतादिभिर्बोरा कुकीर्णतर्कपथत ॥६५८॥
 उपसर्गेण नुरागाः करभाभ क्षयं यताः । न्यवेशमन्वयसत्त्वानिकार्ये निरुद्यतः ॥६५९॥
 प्रत्यासक्तानुभा कम्पं भयेन जनता इधे । भातद्वेष्टेजितैर्धैर्यैः कृतप्रभैः पुरे पुरे ॥६६०॥ 690
 अथ वणवताम्वस्य पारम्ये डामरावलिः । कल्पस्पृष्टा हिमानीव बभूवापतनीन्मुखी ॥६६१॥
 इधनं देवसरसाद्विभवप्रसरस्ततः । मुखं व्यधावरो गण्ड इव शार्कं व्यदर्शयत् ॥६६२॥
 एककार्त्तिकीर्णतर्कमकीशलकृतावस्था विरागस्पृहाः सर्पाकीर्णमिवाभु मेहम गृहिणो मृत्वास्त्वमन्ति प्रभुम् ॥६६३॥
 तत्र कावस्थपुत्रोपि स्थामस्थानीकनामकः । संरम्भं मागवहाफयः सेरे तस्य विरं वुधि ॥६६४॥
 कथंविदध भूमेन प्रार्थितः कल्पनापतिः । निर्वयी स्वाभिदौरास्यसंस्मृतिप्रयसौष्ठवः ॥६६५॥ 695
 विजयेन तनं तस्य वज्रमूलेन संयुगे । संदेहं पाणवृत्तिच जयभीधासकृद्यवी ॥६६६॥
 प्रवृद्धि मल्लकोष्ठेपि प्रयाति लहुरानन्दे । वैशाखे निर्वयी राजा धामं धन्योरकाभिधम् ॥६६७॥
 सैनिकाः शत्रुभिस्तस्य भामिस्तास्तत्र रात्रिषु । अरतिं निम्बिरे बोरैः स्वधैरिव मुमूर्षवः ॥६६८॥
 बाहुमानसहायेन सर्वशक्तिमतां वरः । वेन हर्षवरेन्द्रेण विपुरेणोदपाद्यत ॥६६९॥
 भूरीन्धाराश्रितवनो विक्रमेण महीभिमाम् । साहसानां न संख्यास्ति जामदग्न्यस्य वस्य वा ॥६७०॥ 697
 स संकुचितविक्रान्तिः कालस्य बलवन्तया । तत्र भवबलोकस्माद्यनुज्जत जयभिवा ॥६७१॥
 वतः पलायिते तस्मिन्कस्मादेत्य सज्जकम् । हाडिमामस्थितो कीरं भङ्गं पृथ्वीहरोनयत् ॥६७२॥
 पलायितस्यानुसरस्तस्य दृष्टं स निष्ठुरः । प्रतापी नगराभ्यर्णे दग्धा नागमठं ववी ॥६७३॥
 स चाम्ये च ततः क्रूरा डामराः सर्वतोन्वयम् । राक्षो राकाभितानां च चारकेभ्यस्तुरंगमान् ॥६७४॥
 निर्विजयतां तीव्रकोपस्ततो वृषः समाभयम् । जमाभ्यभाषिणो योग्यामालम्ब्ये कुपयति ॥६७५॥ 698
 नीचं पृथ्वीहरस्याय इत्या डामरमन्त्रिकम् । वृष्टम्यस्तवितं मोज्यमिष रावी व्यसर्जयत् ॥६७६॥
 विदग्ध आतरे हम्ब विद्वक्तस्य तथैव सः । अन्वेषां माहिणोरपार्थं भ्रातृन्पुत्रांश्च विभुतः ॥६७७॥
 मातरं जण्डिकाव्यस्य सिफिज्जापामवासिनः । विच्छिन्नकर्णमाणां च कृत्वाभ्यर्णे व्यसर्जयत् ॥६७८॥
 सप्तुर्बं सूर्यकं भूलेधिरौष्य नगरे परान् । भूरीन्धाराश्रितवनो विक्रमेण महीभिमाम् ॥६७९॥
 कालस्येधोरुवगत्वाय तस्य सर्वेपि शक्तिताः । आभ्यन्तराय वासाय विरागं मतिपेदिरे ॥६८०॥ 699
 वेमैकानीतिमार्गेण शरितं हर्षभूभुजा । निन्दयन्वादेधे तं स राज्ये व्यसर्जयत् ॥६८१॥

६५४. ') Thus corr. by A, from परं. ६५५. ') Emended; A "हीरास्त्वमन्ति". ६५६. ') वाक् supplied by A.
 ६५७. ') Emended; A चरके. ६५८. ') Emended; A तथैव.

- मविद्यानां युद्धे गहनकविकर्मप्रणयिनां प्रवक्तानां द्युते भरपतिधुराणां विहरताम् ।
 तटस्थस्ये नक्तुं स्खलितमसक्तस्योर्दिति परं प्रबोधे वैकल्पे स्वयमविकलो यो न भजते ॥६८२॥
 तीव्रप्रयत्नो नृपतिस्तत्रापि विहितोद्यमः । विनाय मल्लकोट्यादीर्मिकविष्कम्भपतापताम् ॥६८३॥
 अध्यानिनाय विजयो विषलाटाध्वना शनैः । नमार् हर्षदेवस्य तं भिक्षाचरमग्निकम् ॥६८४॥
 685 विविधभेदेवसरसं कम्पनापतिना ततः । विद्राव्यमाणः श्रभापात्यभावलोपतस्त्रितौ ॥६८५॥
 परिज्ञाय हतस्माद्य स तस्य विजयी शिरः । विसर्ज्यामिकं रात्रः फलं जयतरोरिषि ॥६८६॥
 तदप्यस्वकुतं कर्मे भजम्भुमुत्कृतप्रताम् । न तस्य तुष्टस्तुष्टाव न चकार च सत्क्रियाम् ॥६८७॥
 अवजानन्प्रवानामुं श्रभाख्यः कम्पनापतिः । तत्र कस्मात्तवोद्वेक इति तं संविदेश च ॥६८८॥
 सर्वमकारं तिलकाः कृतमं नृपतिं विदन् । अयं जातविरागः स श्रोतृमुख्यं समादधे ॥६८९॥
 690 सतां स्वादनुपालभ्यो मज्जेमुख्यमेव केन् । श्रोतृभ्यः स तु तथा वयावपाद्यनामताम् ॥६९०॥
 मेवाद्यविरचमय बोधितकृत्यकृत्यं नीतिप्रियाः प्रतिपदं समुदाहरन्तु ।
 मानोक्ततास्तु विहितस्तुतयः कृतज्ञैस्त्यक्ताप्यसूत्रपरहितं घटयन्ति सन्तः ॥६९१॥
 पटं वल्लिस्वर्शवलिमहिदष्टां स्वचमरेः भुतिं यातं मन्त्रं पतननिरतां जीर्णवसतिम् ।
 असेवाशं भूपं स्वसनविमुखं क्षिप्रमजहस्य धीरोप्युत्थानोपहतमहिमा शर्म लभते ॥६९२॥
 इत्युपायं परित्यज्य न्यार्यं ये प्रभवे कुपि । श्लोधारः कथितास्तेभ्यः केन्ये पापीयसां धुरि ॥६९३॥
 जन्मभ्येकोपकारित्वं पित्रोः सर्वत्र च प्रभोः । अधिकाः पितृघातिभ्यः पापिनस्तस्यभुद्रुहः ॥६९४॥
 695 निहते विजये शान्त्यप्रभावेऽपरेष्वपि । नाशायि कस्यचिस्त्वास्त्वं तस्येवेनान्तरात्मनः ॥६९५॥
 कंचित्क्षणं सोपसृतः प्रत्युतोऽप्योपतापकृत् । विप्रप्रसरो ज्ञातः सर्वैर्हुड इवोन्मदः ॥६९६॥
 आनिनीपुस्ततो मल्लकोट्यो^१ भिक्षाचरं पुनः । विषलाटां^२ तस्य पार्श्वे निजं सैन्यं व्यसर्जयत् ॥६९७॥
 कम्पनेशस्तमायान्तं श्लोकाप्यावेदयस्ततः । रात्रा न्येषेति तत्रोवादेवं च समविदयत् ॥६९८॥
 एमं वर्त्मन्यनुद्वाते त्यज हन्वामहं ततः । पुरोगतं मृगव्यान्तः सृणुतमिव वाजिभिः ॥६९९॥
 700 द्वैराज्यकार्यमर्मज्ञभावेपि विधिवोदितः । कर्तव्ये तत्र शाठ्यं स नृपतिः प्रत्यपद्यत ॥७००॥
 मर्मराजनुवादेवं लब्ध्वा श्लोकाय डामरान् । तिलकोकारवच्चैलमार्गैर्भिक्षाचरागमन् ॥७०१॥
 स्थाने स्थाने ततः प्राप ततः कर्णोपकर्णिका । जनानां या ख्यातिहेतुर्भिक्षो रात्रस्तु भीतिदा ॥७०२॥
 नासंस्कृतं वसिष्ठ शिला भिनयेकेषुणा दश । सभ्रान्तो योजनशतं यात्यायाति च संचरन् ॥७०३॥
 इत्यादितादृक्काहात्म्यभिस्तुत्यानयज्जनः । निखिलान्पलितधेतलम्बकूर्चोपि कौतुकम् ॥७०४॥ बुग्मम् ॥
 705 भविष्यद्विषयं सत्प्राज्यस्यैक एकोर्धभागभाक् । वार्तामव्यवहर्तापि भिक्षोरुच्येन्विशेष च ॥७०५॥
 सरित्स्नानगृहे कान्तो घृष्टाः क्षीणनिर्बोधिनाः । राजवेदमन्यगणिता नाममात्रनृपात्मजाः ॥७०६॥
 स्वभावदुर्जनाः केविशोधाधोवाधकाङ्क्षिणः । कारयन्तोऽप्युवाधायाः शिष्यान्सिक्कपणं नतिः ॥७०७॥

६९०. ^१) Emended; A. 'कोट्य'.—^२) Emended; A. विषलाट. Cf. viii. 177. 1074. 1664(C). ७०१. ^३) Emended; A. 'चरागम'.
 ७०४. ^४) A₁ writes २ instead of बुग्मम्. ७०६. ^५) Thus corr. by A₁ from A₂ शिष्यान्सिक्कपणं.

वृद्धाः क्षरीकोनर्तक्यो देवमासादपालकाः । वणिजो भुक्तानिक्षेपाः पुस्तकभुक्ततस्वराः ॥७०८॥
 मायोपवेशकुशलाः पारिवर्षादिजातयः । शालिणः कार्पकपाया नगरोपान्तहामराः ॥७०९॥
 छलवन्तः स्वमन्त्राश्च किमप्युत्पिच्छवार्तया । एते प्रायेण देशेस्मिन्पार्थिवोपद्रवप्रियाः ॥७१०॥ कुलकम् ॥ 710
 मन्वर्धमानया भिक्षाचरगमनवार्तया । वेपमानोभवलोको बभौ चिन्तां च भुक्तिः ॥७११॥
 पृथ्वीहरस्तद्वच्छत्रे विरिक्तच्छत्रे वसवश्च । राजानीकं वभस्माक्षी निर्गत्यातुलविक्रमः ॥७१२॥
 अनन्तकाक्योर्वेदवाचानन्दहारनाबकौ । चक्रे तिलकसिंहं च मन्त्रिणस्त्रीन्पलायिनः ॥७१३॥
 निहते विजये ज्येष्ठे भुक्तपल्लवां वराभवम् । तमावाहस्व नृपतिः प्राच्याभूद्विषयाः पुनः ॥७१४॥
 उद्गीकितैर्गवां वृक्षमूर्धारोहेण भोगिनाम् । पिपीलिककुलद्वयाण्डोपसंक्रान्तैश्च वर्धनम् ॥७१५॥ 715
 मत्वासक्तं च राजाय दुर्निमित्तैरुपद्रवम् । विविन्त्यावातनुवितं कर्तव्यं मत्प्रपद्यत ॥७१६॥ दुग्धम् ॥
 तृतीयेक्षि भुजेः भुक्ते ततः प्रास्थापयच्छतम् । देवीमन्वत्कुदुम्बं च स कोटं लोहरं पटुः ॥७१७॥
 ताननुव्रजतस्तस्य सेतुभङ्गात्परिप्लुताः । लोहद्विजातयो विषा जितस्तार्यां विप्रेविरे ॥७१८॥
 स तेन दुर्निमित्तेन विजो हुक्कपुरान्तिकम् । अनुगम्याथ तान्निर्वैर्निर्मूयोविशत्पुरम् ॥७१९॥
 किना पुत्रेण देव्या च स ततः मत्प्रपद्यत । प्रतापेन च लक्ष्म्या च परित्यक्त इवान्यताम् ॥७२०॥ 720
 स मन्त्रो व्यापदि शुभः मत्प्रभातस्य तदृशात् । अभ्यन्तरप्रकोपेपि सर्वाभ्युदयभागमूत् ॥७२१॥
 स्वयमुत्थापितानर्थः सोपि हर्षनरेन्द्रवत् । अद्यापि सान्त्वयो नीत्या तया साक्षाज्यभोगभाक् ॥७२२॥
 भावणे लाहुरैर्योपैरानीव बलशालिनाम् । भिक्षुर्महाराज्यानां डामराणामथार्थत ॥७२३॥
 तेपि जम्बा इव वरं श्वधुरातयसंनिभम् । प्रवेशयन्तं लहरमनुयान्तः ससैनिकाः ॥७२४॥
 सभाजयित्वा तान्महकोष्ठमुख्या निजां भुवम् । व्यसर्जयन्कम्पनेशप्रमाथाय पृथुभिः ॥७२५॥ 725
 सर्वतः परबकेय पर्यापतति पार्थिवः । संयसीतुं प्रवृत्ते परानीनतुल्यवयः ॥७२६॥
 तस्मिन्दुर्व्यसने राक्षि बहुवर्धिनि सर्वतः । अकारि शस्त्रपट्टं शिल्पिशाकटिकैरपि ॥७२७॥
 नगरे सैन्यपतयः प्रतिमार्भमकारयन् । तुरगाङ्गवत्संवाहान्मवाकामसमरोन्मुखाः ॥७२८॥
 मयग्रामस्थिते भिक्षावमरेन्द्रवासिभिः । राजसैन्यैः सर्वं वृद्धमगृह्येत्य लाहराः ॥७२९॥
 तैर्हिरण्यपुरोवाप्ते प्रवन्धारब्धसंगदैः । श्रीविनायकदेवाद्या राजसेनाधिपा हताः ॥७३०॥ 730
 आद्य एव एते याता राजानीकाहिरौधिवः । लब्ध्वा वराभामावाताममन्वन्त नृपभियम् ॥७३१॥
 राजधान्यन्तिके क्षिसिकाववायाः सरितस्तटे । पृथ्वीहरश्चकाराजावशेषमदस्तवम् ॥७३२॥
 तिलके विजयेशस्येवगृह्येत्य हामराः । महासरित्कटे युद्धं खड्गवीहोलद्वौकसः ॥७३३॥
 ते वृद्धनगरा दारं कापि कापि च लुण्ठनम् । वास्तव्यानां विदधिरे विनश्यतो दिवानिशम् ॥७३४॥
 निर्व्यसतूर्ध्वपुतनाः प्रविशच्छस्त्रविक्षताः । क्रन्दन्तानामिवहाः प्रधावन्नमसैनिकाः ॥७३५॥ 735
 प्रतरत्येक्षिनिवहा बहदाभुवभारिकाः । संचार्यमाणसेनाहाः कृप्यमाणतुरंगमाः ॥७३६॥

७११. ¹) A₁ writes here २ instead of दुग्धम्. ७२५. ²) च and प्रायाश्च supplied by A₂ in space left by A₁.
 ७२६. ³) Emended; A संगृहीतुं. ७३३. ⁴) A "वीलको". ७३३. ⁵) Emended with C; A व्यवहृ.

- आसन्नशान्तसंमर्दप्रसरत्सोत्तमोनिशम् । दिने दिने रामपथा उपवृत्तिनृत्तलाः ॥७३७॥ तिलकम् ॥
 प्रतिप्रसूयमायास्तु सर्वाभ्येन वैरिभु । अथ भुवं जितो राजेत्वायाति प्रतिवासरम् ॥७३८॥
 धीरः कः सुस्सलादयो न वः प्रसवभिषोणिनाम् । कृच्छ्रेणापि स्वरक्षिणं कर्तुं पैर्वाहपार्थव ॥७३९॥
 740 मणपद्माञ्जनं शल्योद्धारं पद्मपनार्वणम् । शस्त्रसतागो सततं कारयन्त स्वलोचनम् ॥७४०॥
 प्रवासयेतनशीतिहायमैषज्यहसिभिः । शखिलोके नरपतेर्निःसंख्योभूदमव्ययः ॥७४१॥
 बुद्ध एव विपन्नानां क्षतानां च स्वदेहमह । निर्यं नरतुरंगानां सहस्राणि क्षयं मयुः ॥७४२॥
 तुरंगवहैर्हन्वमाना नृपवलेस्ततः । लाहुरा मल्लकोष्ठाया मन्धोद्रेकस्वमाययुः ॥७४३॥
 भिक्षुराभ्यन्तरेण इतमन्त्राः सुरेश्वरीम् । ते निर्युर्भिधुमल्येन तन्मार्गेण युयुस्तवः ॥७४४॥
 745 सेतुना स्वल्पपार्श्वेन धन्विमवैः सरोन्मरे । अद्यापि तैर्जयो मोचिवाजिभ्यश्च मयं रणे ॥७४५॥
 द्रोणश्च कम्पनेशः स निवसन्विजयेन्धरे । बलितां हामराजिन्वे मन्धोद्रेकं स्फुरजने ॥७४६॥
 लवन्धलोको मा श्वासीदशक्तिं मेव गच्छतः । पृष्ठे निपत्य मा कार्षीद्यथां वेति विविन्त्यन् ॥७४७॥
 स प्रयावं दर्शयितुं मामस्य विजयेन्धरम् । अञ्जराजस्य सेनायां व्यावृत्त्य पस्थितोमवन् ॥७४८॥
 सार्धं शतहवीं तस्य योधानां इतवानपि । संत्वज्य विजयक्षेत्रं द्रोहकृन्नगरं ययौ ॥७४९॥
 750 पथि नान्वसरन्भीत्या मयात्तं हामरः कवित् । नदन्तोद्विशिरोरुद्धा मार्गान्सर्वीथ तत्पजुः ॥७५०॥
 स्वत्का मङ्गवराज्यं स प्रविष्टो ज्वलनातुरम् । पूर्ववेष्टां स्मरन्मूर्धं जहास कृतसत्किञ्चम् ॥७५१॥
 इतरामात्ववस्थामस्थितोय न निजोचितम् । रणे पादर्श्यात्किञ्चित्साक्षिभूत इव स्थितः ॥७५२॥
 ततो मङ्गवराज्यात्ते समस्ता एव हामराः । अभ्येत्य प्रत्यपयन्तं तां महासरितस्तटीम् ॥७५३॥
 उपायाः सामनेदाया रिपुवक्त्रे प्रयोजिताः । राक्षो विकलतां जग्मुर्बहिराग्निः प्रकाशिताः ॥७५४॥
 755 क्रान्ततलमन्दीपालमण्डलस्यापि भूपतेः । कलं दोषिकमस्वाभ्यमासीन्नगररक्षणम् ॥७५५॥
 अमरेदो हारपतिः सार्धं तस्यौ नृपात्मजैः । राजानवाटिकोपान्ते राजस्थानीयमन्त्रिणः ॥७५६॥
 बुरहीपान्तरगता इव स्त्रीचक्रिरे नपात् । ते प्रवासधनं भूरि न चाबुध्यन्त कुत्रचित् ॥७५७॥
 कटका विहितां सर्वे पर्वावेण जवाजवौ । लेभिरे विजयादन्वजं तु पृथ्वीहरः कवित् ॥७५८॥
 मधुमतेन तेनाजी वेतालैरेव बल्लवा । प्रायो वरा वराः सर्वे वस्ता नृपचमूभटाः ॥७५९॥
 760 उदयस्येच्छाटिकुलोद्भूतस्यैकस्य पश्ये । पुत्रदेहस्यापि शीर्षमेकस्मिन्स्तु तदाहवे ॥७६०॥
 पृथ्वीहरस्यापजग्मे हन्धुयुद्धामिमानिना । प्रदत्तं कृष्टकूर्चेन करायेनासिबल्लरी ॥७६१॥
 बुद्धे पुरोपकण्ठेषु वर्तमाने शराहताः । स्त्रीवालाया अपि न च प्रमादात्मतिपेदिरे ॥७६२॥
 एवं अवक्षये क्षीरे वर्धमाने किमप्यभूत् । अनुस्साहावृपो गेहादपि निर्गन्तुमक्षयः ॥७६३॥
 तस्मिन्निद्वन्द्वसंवारे सोमपालस्तदन्तरे । अतुण्डवशाङ्गलिकां लम्भरन्ध्रो हवाह च ॥७६४॥
 765 सिंहं गजाहव्यये तदुहामपरिमहे । समयो यामगोमायोः पौरुषस्यापरोस्तु कः ॥७६५॥

७३७. ¹) A, writes ३ instead of तिलकम्. ७४६. ¹) Thus corr. by A, from A, कम्पनेश्वर. ७५३. ¹) Thus corr. by A, from A, पश्यन्. ७५६. ¹) A, writes here २ for युयुम् which would be in its place after the following verse. ७५८. ¹) Emended; A °वाटिकार्त्त. Cf. viii. ३८१. ३८१. १९४७ (C).

राष्ट्रयोपमर्देन राजा निःसदृशेन सः । तेन वपाविधेयोभूत्स्वमपि द्रष्टुमक्षमः ॥७६६॥
 सर्वानौचित्यबहलः सर्वव्यसनदुःसहः । सर्वदुःखमयः कालस्तस्यावर्तत कोपि सः ॥७६७॥
 तथाप्यस्त्वलिते तस्मिन्निश्चयाजाडितापहः । राजानवाटिकाविधैः प्रायश्चित्ते विरागिभिः ॥७६८॥
 प्रार्थयन्ते स्म ते युद्धे तदस्यास्तव मन्त्रिणः । गृहीत्वा नीविरेतेभ्यो लोहरादौ विसृज्यताम् ॥७६९॥
 न चेद्वाप्य हवैतस्मिन्मसने स्थावितां गते । को दध्यान्न परैर्नीतं प्रत्यासन्नं शरस्फलम् ॥७७०॥ 770
 न प्रत्यभैस्तीक्ष्णाटस्थं यत्कालापेक्षया नृपः । तस्मिन्सैर्दर्शिते शङ्कां निखिला मन्त्रिणो दधुः ॥७७१॥
 शक्तिस्तृणं कुञ्जयितुं न यस्य स तदार्थिभिः । विसृज्यवहारस्त्वं निन्ये राजा शठहिजैः ॥७७२॥
 कर्मस्थानोपजीव्युपपारिषद्यादिसंकुला । तत्पार्श्वस्थययौ वृद्धिमन्या सेनेव वैरिणाम् ॥७७३॥
 तत्सान्त्वनक्षणे तैस्तैः प्रमादैरुत्थितैरगात् । देशो व्याकुलतां कृच्छ्रं लुण्ठिष्याद्यतोत्कटा ॥७७४॥
 अवृष्टपाधिबास्थानैः शठैरव्यवहारिभिः । कचे तैः सान्त्वयन्नाजा दुःस्थितस्तत्तदपियम् ॥७७५॥ 775
 लवण्यविग्रवाद्वातः सोधिको विग्रवोभवत् । गलरोगः पादरोगादिव तीव्रव्यथावहः ॥७७६॥
 कान्धनोत्कोचदानेन तन्मध्येधिकचक्रिकाम् । काञ्चिस्त्वीकृत्य स प्रायं कथञ्चिद्विन्यधीवरत् ॥७७७॥
 विजयो वर्णसोमादिशस्त्रिबन्धयो हठात्पुरम् । प्रविशन्निभुसेनानीरभारोहैरहन्यत ॥७७८॥
 तेनातिरभसात्स्थानं भित्त्वा प्रविशता पुरम् । प्रायशः कृत एवामुत्तदा राज्यविपर्ययः ॥७७९॥
 ईषन्मन्दप्रतापेन लवण्येऽपि भूपतेः । पृथ्वीहरेण संधित्वा भेदेऽङ्गोः संप्रकाशिता ॥७८०॥ 780
 तस्मिन्पुर्ये जिगीषूणां संधित्वा भूभुजा समम् । इथेऽपि सैनिकाः शान्तं तममन्यन्त विग्रवम् ॥७८१॥
 राजा नागमटोपान्तमानेतुं प्रहितांस्ततः । श्रीमत्सात्वान्धुविश्वस्तानागच्छंश्चक्षणावधीत् ॥७८२॥
 धात्रेयो मम्मको गुह्रो द्विजो रामश्च वारिकः । तेषां तिलकसिंहस्य पार्श्वे भृत्यास्त्वयो हताः ॥७८३॥
 नीविर्देवो गौरकस्तु हतो भूतपतिं स्मरन् । इष्टे त्वाक्रन्दिनि परैः प्रवृत्तं करुणोज्झितैः ॥७८४॥
 तद्वैशसं भुतवतो देशः सर्वो विरागकृत् । राजधान्यन्तरे राशो दुरुक्तिमुखरोभवत् ॥७८५॥ 785
 इषे भुङ्क्वतुर्देव्यां तद्विपर्यस्तमण्डलम् । अतिवाहयितुं कष्टं विनमासीम्महीपतेः ॥७८६॥
 अथ संजातवैरह्यो नेदमस्तीति चिन्तयन् । किं कृत्यमित्यसदृशानपि पप्रच्छ भूपतिः ॥७८७॥
 त्रिषमे वर्तमानस्य तस्य कश्चित्स नाभवत् । अन्तर्जहासं यो नान्त --^३ न तुतोष वा ॥७८८॥
 तमपि व्यसनापानं तस्य सोढवतस्ततः । अभजन्त क्रमाज्जुस्याः प्रतिपक्षसमाभवम् ॥७८९॥
 कम्पनेशस्य विम्बाख्यो भ्राता ह्येमातुरोहितान् । समाभयद्वारकार्यं तद्वत् प्रत्यपद्यत ॥७९०॥ 790
 गूढं जनकसिंहं दूतान्प्रेषयतानिहम् । भिक्षवे भ्रातृनया वाग्दत्ता निरवर्त्यत ॥७९१॥
 असिवाजितनुवादि हत्वा भिक्षाचरान्तिकम् । अश्ववारा व्यभाव्यन्त प्रयाग्नः प्रतिवासरम् ॥७९२॥
 किमन्यद्यत्कमेवाङ्घ्रि येनसन्पार्थिवान्तिके । अलक्ष्यन्ताग्रतो भिक्षोस्ते निशयां गतव्रजाः ॥७९३॥
 हतो याति ततश्चेति लोको व्यक्तमतन्त्रितः । इति राजनि कुण्डाङ्गे कोप्यजृम्भत विग्रवः ॥७९४॥

७७४. ^१) Emended with C; A 'यदितोत्कटा. ७७७. ^१) A₁ has first written 'द्विन्यधीवरत्' and then indicated the above reading between the lines. ७८०. ^१) Conjectural reading; A न वन्येऽपि. ७८८. ^१) Emended with C; A 'सर्वो.—
^२) Thus A; C नान्तर्जहासं न. ७९४. ^१) A₁ has first written 'तद्विषयः' and then indicated the above reading in margin.

- 795 डामरैः शरदुत्पत्तौ नीतायां सर्वतस्ततः । कान्दिशीकोभवलोकः कुर्यो भमजनोज्झितः ॥७९५॥
 प्रयाते सुस्तलनृपे स्वर्णपूर्णाभिमां महीम् । भिक्षुः कुर्यादिति मृषा लोकस्यासीद्विनिश्चयः ॥७९६॥
 क वृष्टा स्वागिता भिक्षोः कुतो वा तस्य संपदः । पराममर्शं नैवेति गतानुगतिको जनः ॥७९७॥
 संहरयते परिधृता चिरमम्बरेण रेखा स्वयं न खलु वा शशिनो नवस्य ।
 तस्यां जनः प्रकुरुते नतिमम्बरार्थं भिक्षुभूतामपसरत्सदसिचाराम् ॥७९८॥
 विजये राजवर्णाणां भुमदीव इवाभवत् । भिक्षुपक्षजये लोको ह्यप्यवासीद्विभृङ्गलः ॥७९९॥
 800 हिङ्गकौलेयकन्यायो राजडामरसंचयोः । ततोऽन्योन्यभयभ्रश्यद्वैरयोददजृम्भत ॥८००॥
 राजाभ्यन्तरभेदेन राक्षः स्यैर्येण चारयः । ऐच्छन्पलायितुं भीता भङ्गातन्वोन्यनिश्चयाः ॥८०१॥
 बान्धवानपि दुधुभुवनविश्वस्तो विदमृपः । स्थितौ पलायने वापि भ्रष्टे न स्वजीवितम् ॥८०२॥
 तं महाव्यसने वासःस्वर्णगङ्गादिवर्षणम् । नाभ्यमन्दगृहीतार्था निनिन्दुः शास्त्रिणः परम् ॥८०३॥
 नष्टोयं मैव भवितेत्यभीतेर्जल्पतो जनात् । वचो रोगी भिषक्त्यक्त इव शृण्वन्स विव्यधे ॥८०४॥
 805 अप्यपोपस्थितं किञ्चित्ताददेशेन ङीकयन् । सविलासं सगर्वं च तमैक्षिष्टानुगमजः ॥८०५॥
 सोऽन्य एवाभवत्तस्मिन्क्षणे साहसिकोप्यहो । स्वगृहादपि निर्गन्तुं नाशक्त्यन्नवाकुलः ॥८०६॥
 यावदैक्यसंभवेदाचलितुं डामरत्रजाः । स्वैरेव शास्त्रभिस्तावन्नित्ये भूमद्विद्वत्ताम् ॥८०७॥
 ते कृष्टशस्त्रा द्वाराणि दन्धन्तो नृपमन्दिरे । प्रवासवित्ते लब्धये प्रायं चक्रुः पदे पदे ॥८०८॥
 ददन्नं धनेशभीर्देवाद्यप्यधिकं नृपः । तेषामभिमतो नाभूदवमानाभिलाषिणाम् ॥८०९॥
 810 मर्तुं चिचलितुस्तीर्थमृणिकैरिव सामयः । स ह्युदा निविलैर्देयं दापितोऽथ गतत्रपैः ॥८१०॥
 स्थानपातैरपि मायकृत्रिराक्रम्य दापितः । धनं क्षुवर्णभाण्डादि नूर्णाकृत्य विभृङ्गलैः ॥८११॥
 समृद्धबालं नगरं ततः क्षुब्धक्षणे क्षणे । सोभूद्विभिमिशोदृत्तं न संस्थापयितुं क्षमः ॥८१२॥
 एकदा प्रातरेवान्यै ह्यङ्गहारः स्वशस्त्रिभिः । सर्वतः क्षोभमागच्छन्नगरं स व्यलोकयत् ॥८१३॥
 ततः क्षोभं शमयितुं जनकं नगराभिपम् । पुरभ्रमार्थमादिश्य चलितुं क्षणमैक्षत ॥८१४॥
 815 कथंचिन्नमानानाभ्यां तानाचर्यापि शास्त्रिणः । सावरोधः स संनद्धो राजधान्या विनियेयौ ॥८१५॥
 अङ्गनातुरगाकूटो बहिर्यावन्न निर्येयौ । राजधान्यन्तरे लुण्ठितावत्यारम्भि तत्स्वरैः ॥८१६॥
 अहदन्केपि केप्युद्वैरनदन्केप्यलुण्ठयन् । तद्व्याज्जाज्यमुत्सृज्य तस्मिन्प्रजति शास्त्रिणः ॥८१७॥
 विभृङ्गलस्वपाकोपशङ्काभिः शास्त्रिणां नृपः । सहस्रैः पञ्चवैरासीद्वज्रनुगतोऽध्वनि ॥८१८॥
 वर्षे वण्णवते कृष्णवृष्ट्यां मार्गे विनिर्गतः । वाममात्रावशेषेऽङ्गि सभृत्यो ब्रौहविह्वलः ॥८१९॥
 820 निजैर्हरिर्जिरादादि त्यज्यमानः पदे पदे । स प्रतापपुरं प्राप क्षपायामल्पसैनिकः ॥८२०॥
 तिलकस्य पुरो गत्वा प्राप्तस्थानं च विश्रसन् । तत्र बन्धोरिवाकूणि चिरं दुःखोत्सृज्यमुचत् ॥८२१॥
 ब्रौहं न कुर्यादेवं मे विश्रयित्वेति सत्वरम् । वेदम हुत्कपुरेन्येषुस्तस्य च प्राविशत्स्वयम् ॥८२२॥

७९५. ¹) Emended; A 'ममर्श'. ८०२. ²) Emended; A दुधुभुवन°. ८१०. ¹) Emended with C; A विचलि°. ८११. ¹) Emended; A स शास्त्रिभिः. ८११. ¹) Emended; A आङ्गना°. ८११. ¹) Emended with C; A वण्णवते.

तक्षारवेण खानादि कृत्स्नैकस्तेत्यवयवम् । अविद्यम कमराज्यं स कर्तुं भूयो जयोत्सुकः ॥८२३॥
 गूढं बुधुस्सूक्तन्याणवाडादीनय डामरान् । आनीय स पुरस्तत्तु धैर्यभ्रंशमकारयत् ॥८२४॥
 गृह्यतेन तया युक्त्या निष्कृष्टः स ततो ययौ । स्वीकुर्वन्स्वर्गदानेन दस्युन्मार्गविरोधिनः ॥८२५॥ 825
 यवान्तं तत एवौज्जीवितलकस्तत्सहोदरः । प्रयाणमेकमानन्दो दाक्षिण्यादम्बगासु तम् ॥८२६॥
 भृत्यत्वक्तः स दानेन विक्रमेण च तत्कारान् । अगान्मार्गेण समयन्नायुःशेषेण रक्षितः ॥८२७॥
 ज्ञाणं सिंहवत्ता बुमाद्रिगहनस्यारादरण्यस्य ये तेषां बालगलाभवाद्यपि भवेत्कालातिवाहः कमान् ।
 ये दन्ताः करिणां रणप्रहरणं तेषामुबुदीभ्यतां क्रीडायां करतावनानि न रुडा शौर्यस्य कृतिः क्वचित् ॥८२८॥
 जन्तूनां विक्रमस्थागयशःप्रदादयो गुणाः । भवे चित्रस्वभावेस्मिन्न भवेवुरभङ्गुराः ॥८२९॥
 भास्वानप्यौघ्यमृदुतां भिन्नार्थस्थां दिने दिने । तां तामायाति जन्तूनां कः प्रभावेषु निधयः ॥८३०॥ 830
 अशकुचचट्टलिकामरिदुष्टां निरीक्षितुम् । मनुनिःशब्दसैन्योद्दिमाकरोह स लोह्रम् ॥८३१॥
 स्वं कलत्रमपि द्रष्टुं तत्रातिप्रयासमः । शयनीयविमुक्ताङ्गस्तप्यते स्म दिवानिशम् ॥८३२॥
 दत्तदीपादनिर्गच्छन्तर्गहदिनेष्वपि । दाक्षिण्यादर्शनं प्रादादृत्यानां भोजनक्षणे ॥८३३॥
 बिलेपनानि नास्याक्षीमाकरोह तुरंगमान् । गीतमृत्तादि मैक्षिष्ट सुखगोष्ठीर्न चादधे ॥८३४॥
 ताम्यंस्ताटस्थमौख्यैर्यतैश्च्यहोहादि दर्शितम् । पकेनैकेन च स्मृत्वा स्मृत्वा देव्यै न्यवेदयत् ॥८३५॥ 835
 अन्वकात्स्वां भुवं त्यक्त्वा मामेतेनगुरित्यपि । निम्बे वृद्धिं परार्थ्यधीः स दाक्षिण्याद्वनार्थीः ॥८३६॥
 कश्मीरेषु गते तस्मिन्सदेषाखिलमन्त्रिणः । पुराणराजधान्यये ससैन्याः समगंसत ॥८३७॥
 मन्त्र्यभारोहसामन्ततन्त्रिपौरादिवसतः । तेषां जनकसिंहोभूदमणीर्नगराधिपः ॥८३८॥
 स भिक्षोर्मल्लकोष्ठापैराग्निः कृतयमावतैः । विश्वासाय द्रुतभानुद्वतौ कीर्तिं प्रदापितः ॥८३९॥
 प्रावर्तत भयभ्रयस्स्रीबालाद्यावृते पुरे । अराजकाय रजनी सर्वभूतमयावहा ॥८४०॥ 840
 निहताः केपि मुषिताः केपि केप्यरिभिः पुरे । दग्धानारा व्यधीवन्त दुर्बला राजवर्जिते ॥८४१॥
 सैन्यैरन्येकुरुजादैर्निददाखिलदिक्पथः । सिन्दुराकणपुण्ड्राक्षसादिमण्डलमध्यगः ॥८४२॥
 बिकोशशस्त्रकदलीषण्डदुर्लक्ष्यविग्रहः । मृगेन्द्र इव लीकस्य भयकीगूहलावहः ॥८४३॥
 कीरपट्टाञ्जलक्षिष्टैर्यौवनोद्देष्टैः कक्षैः । अबद्धैः शोभितः पृष्ठे जयभीमन्धमृदुलैः ॥८४४॥
 कुण्डलद्योतिना क्षिप्रधवलपयनदृष्टिना । प्रत्यमदमधुना चाक्षयन्दनोत्सेखद्योतिना ॥८४५॥ 845
 ताम्राधरेण व्रकेण भीरुनिध्याधिकस्त्रिषा । पक्षपाति विपक्षानामपि संशयवन्मवः ॥८४६॥
 असेषिकोशस्वान्तःस्थां श्रियमन्त्रेण वसुता । केसरच्छटया चापि चामरेणेव कीजयन् ॥८४७॥
 पदे पदे निधृत्वाः सामन्तैरुपपादिताम् । स्वीकुर्वन्जर्णो भिक्षुः पाविशन्नगरं ततः ॥८४८॥ कुलकम् ॥
 तस्यार्मकस्य धात्रीव पृष्ठस्यो मल्लकोष्ठकः । प्रययावमगल्मस्य सर्वकार्योपदेष्टताम् ॥८४९॥
 अयं पितुः पिबस्तेभूस्वमस्याङ्गे विवर्धितः । राज्यस्यार्थं मूलमिति प्रत्येकं समदर्शयत् ॥८५०॥ 850

८२३. ¹) Emended; A जनोत्सुकः. ८२४. ¹) A 'न्याणवाडादी' ८३०. ¹) Emended with C; A निजोवस्था.
 ८३०. ²) Doubtful emendation; A पुराणि राज. ८४०. ²) A omits here two aksharas without indicating a lacuna;
 चापि supplied with C.

- गृहं जगत्सिंहस्य प्राक्न्यावाप्रयेविशत् । राजलक्ष्मीं स संप्राप्तुं राजधानीं ततः परम् ॥८५१॥
 दूरनष्टे कुले तेन पुनरुद्वेचिते ययौ । ब्रह्मास्थो गर्भगेपस्ये स्त्रीजनो नवहास्यताम् ॥८५२॥
 दृष्टेन तावदा भिक्षोरिति वृत्तेन चाबुधु । विवस्येष्वपि साशङ्का नोपहास्या जिगीषवः ॥८५३॥
 प्रावर्तन्त धमाधीशभियः सुस्तलभूपतेः । कोशेन नीतशेषेण विलासा नवभूपतेः ॥८५४॥
 855 वाजिबर्मासिभूविष्टां राजलक्ष्मीं विभेजिरे । राजडामरलुण्ठाकमन्त्रिणो यन्त्रणोज्झिताः ॥८५५॥
 पुरे स्वर्ग इवास्वावं भोगानामुपलेभिरे । इत्यवो मामभोगार्हाः पिशाचा इव गह्वराः ॥८५६॥
 आस्थाने न बभौ भृभृद्वामीनैः सर्वतो वसन् । प्रलम्बकम्बलप्रायविलासावरणैः समम् ॥८५७॥
 भिक्षाचरस्यासंभाव्यप्रादुर्भावतया प्रथाम् । डामरा अवतारो यमित्यन्यां निन्धिरे प्रथाम् ॥८५८॥
 राज्यस्यानन्यदृष्टस्य कर्तव्येषु मुमोह सः । अदृष्टकर्मैव भिषग्भैषज्यस्य पदे पदे ॥८५९॥
 860 शनैर्जनकसिंहेन कृतभ्रातृवृत्तार्पणम् । कम्पनाधिपतिर्दत्तकन्योपि तमोशिभियत् ॥८६०॥
 जुङ्गो राजपुरीयस्य राज्ञः कटकवारिकः । पादायाधिकृतो द्वाक्षीत्स्वार्थमर्थं न तु प्रभोः ॥८६१॥
 सर्वाधिकारिणं राजलक्ष्मीर्विम्बमशिभियत् । राजशम्भस्यैव पात्रमभूद्विक्षाचरः परम् ॥८६२॥
 वेदयायत्नीकृतैश्वर्यः प्राकृताचारभागपि । अन्तरङ्गः सदसतां किंनिद्विम्बस्तदामवत् ॥८६३॥
 हैमातुरो दर्यकस्य भ्राता साधर्यशौर्यभूः । नृपान्तरङ्गज्येष्ठत्वं ज्येष्ठपालोप्यशिभियत् ॥८६४॥
 865 मन्त्रिणो भूतभिश्चाद्यास्तस्य पैतामहा अपि । लक्ष्मीसरोजिनीभृङ्गा बहवोन्ये जजृम्भिरे ॥८६५॥
 मुग्धे राज्ञि प्रमत्तेषु मन्त्रिबूध्रेषु दस्युषु । उत्थानोपहतं राज्यं नवत्वेपि बभूव तत् ॥८६६॥
 स्त्रीभिर्नवनवामिध भोज्यैः प्राज्यैश्च रञ्जितः । भिक्षुर्नैक्षिष्ट कर्तव्यं सुखानुभवमोहितः ॥८६७॥
 स सुखानुभवप्रावृद्धिद्वारं विजयोद्यमे । स्वैः प्रेरितः सभामध्ये स्वप्रमैच्छन्महालसः ॥८६८॥
 दर्पेण सचिवे वाचं कथयत्यनुकम्पिकाम् । न स चुक्रोध मुग्धस्तु पितरीष्वन्वरज्यत ॥८६९॥
 870 निष्प्रतिष्ठैः सेव्यमानो वेदयोः छिष्टैरशिष्टवत् । अट्टवेष्टोचितश्रेष्ठा विटैः प्रैक्षत सेवितुम् ॥८७०॥
 पानीयरेखाप्रतिमस्यैर्यस्याखिलवस्तुषु । तस्याप्रमाणवचसः सेवां प्रणयिनो जहुः ॥८७१॥
 यदूषुः सचिवास्तत्तानन्ववोचस भूभृतः । वचः सुपिरगर्भस्य तस्य किंचित्समुद्ययौ ॥८७२॥
 सचिवैः स्वगृहास्त्रीत्वा दत्तभोज्यः स मुग्धधीः । धनी विपन्नपितृक इव प्रमुषितो विटैः ॥८७३॥
 आहारमुष्टीर्विम्बस्य गृहे बिम्बनितम्बिनी । तस्याश्वस्येवं वद्धवा रागिणोऽगताहरत् ॥८७४॥
 875 वञ्चयित्वा पृथौ पत्युर्दर्शितैः स्मेरया तया । कुचकक्षकटाक्षैः स लुप्तधैर्यो व्यधीयत ॥८७५॥
 पृथ्वीहरो मल्लकोष्ठश्चान्योन्योद्धूतमत्सरौ । क्षेमं व्यधत्तां संरब्धौ राजधान्याः क्षणे क्षणे ॥८७६॥
 स्वयं राजा सुतोहाहं गृहान्गत्वापि कारितौ । तावन्त्योन्यमुपैक्षतां न मन्युं विक्रमोन्मदी ॥८७७॥
 अथ पृथ्वीहरगृहात्कृतोहाहः स्वयं नृपः । जानामर्षेण सुस्पष्टं मल्लकोष्ठेन तन्यजे ॥८७८॥
 बुधञ्जनककार्णोपि संबन्धापेक्षयोजितः । विरागमोजानन्दादीन्निन्ये ब्राह्मणमन्त्रिणः ॥८७९॥

८५१. ¹) Thus A. ८५४. ¹) A कोषेण. ८६२. ¹) Emended with C, A राजा लक्ष्मीविम्बमशिभियत्. ८६५. ¹) Emended; A भूतविष्ठा. Cf. vii. 1695. viii. 94. ८७०. ¹) Emended with C; A वेदयोः छिष्ट. ८७४. ¹) Emended; A 'मुष्टिर्वि'.—
²) Emended with C; A तस्याश्वे ८७७. ¹) Emended; A 'मुपैक्षतां'.

तदस्थो श्रोत्रधुर्बुद्धिपायभृत्यविधेयधीः । विद्वत्प्रव्यवहारत्वं निन्द्यत्वं च ययौ नृपः ॥८८०॥ 880
 डामरस्वामिके लोके प्राभवत्को न विद्वत् । ब्राह्मण्यो धर्षणं यत्र श्रपाकेभ्योपि लेभिरे ॥८८१॥
 अराजकेषु वा भूरिराजके मण्डले तदा । समस्तव्यवहाराणां स्फुटं तुत्रोद पञ्चतिः ॥८८२॥
 वीचारा भैक्षवे राज्ये निष्पचाराः पुरातनाः । तच्छतेन तु नव्यानामशीतेरभवत्क्रयः ॥८८३॥
 राजपुर्णध्वना विम्बं ससैन्यमथ पार्थिवः । लोहरं पाद्विणोत्कर्तुं सुस्सलास्कन्दमुन्मदः ॥८८४॥
 तुरुष्कसैन्यमानिष्ये सोमपालेन सोन्वितः । साहायकाय सज्जारे विस्मये मित्रतां गते ॥८८५॥ 885
 संदर्श्य पाशमेतेन बद्धा कथयामि सुस्सलम् । इत्येक एकोधरोहस्तुरुष्काणामकथ्यते ॥८८६॥
 कादमीरिकाख्यश्लेष्मयोपव्यतिकरोभवत् । न केषां नाम संभाव्यो विश्वोत्पाटनपाटवः ॥८८७॥
 भिक्षाचरः प्रयाते तु बिम्बे विगलिताङ्कुशः । न कासामव्यवस्थानां मूढः स्थानमजायत ॥८८८॥
 स निमन्त्र्य निजं नीतो गृहं बिम्बावहद्वया । भोगसंभोगदानेन धर्षय्या पर्यतोप्यत ॥८८९॥
 कार्योपेक्षापि तस्यासीन्न मन्त्रिस्त्रीसमागमे । कौलीनभीतेरासन्ननिपातस्य कथैव का ॥८९०॥ 890
 आद्यनानुगुणं भोज्यं कुम्भकास्यादिवादनम् । तत्र प्राकृतकामीव न स जिह्वाय ग्रीलयन् ॥८९१॥
 शनैः शनैस्ततो नष्टावष्टम्भस्य महीपतेः । काले भोज्यमपि प्राप्य नासीन्नलितसंपदः ॥८९२॥
 तादृक्प्रलोभकौर्यादिक्रान्ते यः प्रागगर्धत । स सुस्सलोय लोकानामभिनन्द्यत्वमाययौ ॥८९३॥
 धनमानादिनाशं या विरक्तास्तस्य चक्रिरे । काङ्क्षन्ति स्म घनोत्कण्ठास्मा एवागमनं प्रजाः ॥८९४॥
 प्रत्यक्षदर्शिनोद्यापि साधर्या वयमस्य यत् । ताः प्रजाः कोपिताः केन केन भूयः प्रसादितः ॥८९५॥ 895
 क्षणाद्वैमुख्यमायान्ति सांमुख्यं वान्ति च क्षणात् । न हेतुं केचिदीक्षन्ते पशुमायाः पृथग्जनाः ॥८९६॥
 ते मल्लकोष्ठजनकादयो दूतैर्विसर्जितैः । त्यक्तराज्यं पुनर्भूषं जयोद्यममजियहन् ॥८९७॥
 अश्वोमुवाग्रहारेण लोकैश्चक्रस्य लुण्ठिते । तत्रत्या ब्राह्मणाः प्रायं नृपमुद्दिश्य चक्रिरे ॥८९८॥
 तैश्चान्यैश्चायहादैश्च संश्रितैर्विजयेभ्यः । राजानवाटिकाप्रायो नगरेपि न्यविक्षत ॥८९९॥
 ओजानन्दार्दिभिर्मुख्यहिजैरुत्तेजितास्ततः । गोकुलेपि व्यधुः प्रायं त्रिदशालयपर्वदः ॥९००॥ 900
 युग्यार्पितैः सितच्छत्रवस्त्रचामरशोभिभिः । विबुधप्रतिमावृन्दैः सर्वतश्चादिताङ्गनः ॥९०१॥
 काहलाकांस्यतालादीवाद्यशोभितदिङ्मुखः । अष्टपुत्रो ददृशे पारिषद्यसमागमः ॥९०२॥
 ते सान्त्वमाना भूभर्तुर्दूतैस्तत्केवादिनः । न विना लम्बकूर्चं नो गतिरित्यमुवन्वचः ॥९०३॥
 ते हेलया लम्बकूर्चाख्यया सुस्सलभूपतिम् । तं निर्दिशन्तोमन्यन्त क्रीडापुत्रकसंनिभम् ॥९०४॥
 प्रायं प्रेक्षिनुमायातैः पौरैः सह दिने दिने । अमन्त्रयत कां कां न व्यवस्थां पर्वदां गणः ॥९०५॥ 905
 नृपापातभयार्क्षोभं मुहुर्मुहुरुपागतैः । पारिषदैश्च पौरैश्च योजुमांसीयतोद्धतम् ॥९०६॥
 वश्यं जनकसिंहस्य नगरं तन्मतेन तत् । सज्जं सुस्सलदेवस्य कृत्स्नमानयनेभवत् ॥९०७॥
 प्रायाहारयितुं पूर्वमग्रहारविजानुपः । प्रययौ विजयक्षेत्रं तत्रासीच्च हतोद्यमः ॥९०८॥

८८९. १) A₁ had first repeated here the second half of verse 878, but has subsequently erased it and written as above. ८८९. १) Conjectural reading; A 'सुहृत्कामकावत'; C 'सुहृत्कैः समकावत'. ८८९. १) Emended; A कादमीरक'.
 ८९९. १) Emended with C; A 'गुणी'.

- * तन्मध्ये निखिलांस्तत्र डामरास्तिलकोज्वीत् । व्यापादयेति तं तच्च सप्तैकादशो न सोपहीत् ॥९०९॥
- 910 राक्ष एव मुखाद्भुजा लब्धन्यास्तद्विशेषतः । तस्मिन्पृथ्वीहरमुखास्तत्रस्तिलकात्पुनः ॥९१०॥
भागिनेयं प्रयागस्य क्षत्तारं लक्ष्मकाभिधम् । बन्धुमैच्छन्पुत्रोक्तिं प्रययौ स तु सुस्सलम् ॥९११॥
ततः पविश्य नगरं संनिपत्याखिलं जनम् । अकारणविरक्तानां पौराणां प्रवदौ समाम् ॥९१२॥
युक्तमयुक्तवांस्तत्र हतोक्तिः शठबुद्धिभिः । पौरैः स चक्रे नास्त्येव भेषजं विप्रवस्पृशाम् ॥९१३॥
अत्रान्तरे सोमपालबिम्बाया लोहरे स्थितम् । योषुं सुस्सलभूपं ते सर्वे पर्णोत्समाययुः ॥९१४॥
- 915 तं च पद्मरथो नाम राजा कालिञ्जरेभरः । भैरवीं संस्मृत्य कल्हापौराययी तत्कुलोद्भवः ॥९१५॥
सोप भुङ्क्तेयवदश्यां वैशाखे बलिभिः समम् । तैर्मानी सुस्सलो राजा संपातं प्रत्यपद्यत ॥९१६॥
प्रेक्षकैर्वर्ण्यतेद्यापि स पर्णोत्सान्तिके रणः । तस्याद्भुतोबमानामिक्षालनप्रथमक्षणः ॥९१७॥
कुतोप्येत्य निजस्फारस्ततः प्रभृति भूपतिम् । तमभूयं पुनश्चक्रे मृगेन्द्र इव काननम् ॥९१८॥
भयस्खलितपाशानां कालपाशैः समागमम् । स चकार तुलकाणां क्षणात्पुष्कलविक्रमः ॥९१९॥
- 920 मातुलं सोमपालस्य निन्ये कवलतां बली । रणे तत्कोपवेतालो वितोलासरितस्तटे ॥९२०॥
किमन्यदत्तसैन्यः स बह्वपि स तान्वधात् । हनविद्रुतविध्वस्तान्ययात्मपरिपन्थिनः ॥९२१॥
काश्मीरिकाणांमौचित्यं किं नाभूत्त्रामिनो ददुः । एकस्य ये रणे नष्टाः कुकीर्तिमपरस्य च ॥९२२॥
तुलकैः सह यातेष सोमपाले गतत्रपाः । बिम्बं काश्मीरिकास्त्यक्त्वा राजान्तिकमशिभियन् ॥९२३॥
यो धनूषि शिरांस्मथ नमयन्तोद्भुताशयाः । कुलप्रभोः पुरः स्पष्टं न ते धृष्टा ललज्जिरे ॥९२४॥
- 925 आगच्छद्विस्ततः पौरैर्हार्मैश्च समं नृपः । पतस्ये दिवसोद्भिः काश्मीराभिमुखः पुनः ॥९२५॥
राजपुत्रः साहदेविः कल्हणो विशतः प्रभोः । डामरान्कमराज्यस्यान्संगृह्यावेसरोभयत् ॥९२६॥
य एव प्रथमं राजसैन्याद्विभ्रुमशिभियत् । स एव बिम्बो राजानं तमुत्सृज्य समाययौ ॥९२७॥
अन्ये जनकसिंहस्य संमता मन्त्रितन्निगणः । प्रत्युद्यन्तो व्यलोक्यन्त नृपतिं निरुपद्रवाः ॥९२८॥
काण्डिलेत्राभिधपामजन्मा शस्त्री छलक्षणः । भाङ्गिले कथिदभवच्छून्ये क्रान्तोपवेशनः ॥९२९॥
- 930 भिक्षुर्वितीर्णमार्गं तं सुस्सलान्तिकगामिनः । लोकस्यात्रान्तरे जेतुं सहपृथ्वीहरो ययौ ॥९३०॥
जितवांस्तं बबन्धेच्छां निहन्तुं सुस्सलोन्मुखम् । क्रोधाज्जनकसिंहं च बाती तां च विवेद सः ॥९३१॥
नगरस्थेन तेनाथ पौराश्वारोहतन्निगणः । संबटप्याखिलान्निभक्षोः प्रातिपक्ष्यमगृह्यत ॥९३२॥
जानस्तेनावृतं राज्यं ततो भिक्षाचरो नृपः । पृथ्वीहरेणानुयातो नगरं सहसाविशत् ॥९३३॥
सेतौ सदाशिवप्रस्थे तत्सैन्यैः सह संगरम् । इष्यञ्जनकसिंहोप सान्त्वमानोपि सोपहीत् ॥९३४॥
- 935 वृष्टं जनकसिंहस्य योधानां वल्यतां मदात् । अविशङ्क्य पराभूतिं मूहर्तुं ह्रमदायितम् ॥९३५॥
अलकेन समं पृथ्वीहरस्तद्भ्रातृसनुना । अन्येन सेतुना तीर्त्वा तस्य सैन्यमनाशयत् ॥९३६॥
तन्व्यश्वारोहपैरेषु विद्रुतेषु सवान्भवः । नक्तं जनकसिंहोप पलाय्य लहरं ययौ ॥९३७॥

९१०. ^१) Emended; A मुखाद्भुजा. ९११. ^१) Emended; A बन्धुमे. ९१४. ^१) Emended; A लहरे. ९२१. ^१) Emended; A भवत्सपथा. ९२२. ^१) Emended; A काश्मीरका. ९२३. ^१) Emended; A काश्मीरका. ९२९. ^१) Emended with C; A वेदत. ९३१. ^१) Emended with C; A स. ९३०. ^१) Emended with C; A तन्व्यश्वारोह.

भिक्षुपृथ्वीहरो मातस्तत्पुत्रमहणोद्यतौ । तत्पथात्तेभ्यश्चाराणा धृष्टा भूयोऽप्यभिभवन् ॥९३८॥
 क्षिप्त्वा क्षिप्रं स्वकक्षान्तर्निबुधप्रतिमा भवात् । ते पारिवर्षाविभाषाः प्रायमुत्सृज्य विवृताः ॥९३९॥
 भुम्भानि धरयुग्माणि रक्षन्तः केपि भिक्षुणा । प्रायानिवृत्ता वयमिच्छुस्तवन्तो न बाधिताः ॥९४०॥ 940
 सो जानके भिक्षवेद्य बल्यसुहृत्तुरंगमान् । रष्टवन्तो वयं सैन्ये सादिनोद्यापि तावताः ॥९४१॥
 भिक्षुराजपदीपेन घोतितः क्षणभङ्गिना । पैतृव्येणाधिकारेण स्यालस्तिलकसिंहजः ॥९४२॥
 गते जनकासिंहेय प्रतिपक्षानुसारिणाम् । विभातुं वेदमभङ्गादि लब्धं भिक्षुमहीभुजा ॥९४३॥
 अत्रान्तरे हृदयपुरे मीतिषु तिलकादिषु । भङ्गं सुहृणसिन्धवायैः समेतानन्तसैनिकैः ॥९४४॥
 अमावातैर्महकोष्ठजनकायैः ससैनिकैः । अपरैरपि सामन्तैर्बलवाहल्यशालिभिः ॥९४५॥ 945
 अन्वीयमानो दिवसैर्द्वैराक्रान्तमण्डलः । विशङ्खहरमार्गेण विपक्षलक्षितोपतत् ॥९४६॥
 नगराणवीथ्यन्तर्हयारोहमुखान्पुरः । श्रोत्रयोधानुपायानांस्तदैवोज्झितसाध्वसः ॥९४७॥
 वेष्टितालम्बकूर्चैर्न वक्त्रेण भुकुटीभृता । कोपकम्पिततारेण कुल्लासापुटस्पृष्टा ॥९४८॥
 काञ्चित्संतर्जयजिह्वान्ध्यान्ममांस्तथापरान् । तीव्रातपदयामवपुस्ताम्यन्काल इवोल्बणः ॥९४९॥
 आशीर्षोष्णकृतां पुष्पवर्षिणां पुरवासिनाम् । पूर्वापकारिणां भेषीज्वलज्वालयस्तलोचनः ॥९५०॥ 950
 स्कन्धमात्रोपरि न्यस्तं कवचं हेलया दधत् । केशानन्तशिरस्त्रान्तनिःसृतान्धूलिधूसरान् ॥९५१॥
 पक्षमालां च विभागः सकोशासिस्तुरंगिणाम् । भाङ्गद्वज्जुमालानामन्तर्बल्यसुरंगमः ॥९५२॥
 ससिंहनादैस्तमैर्मैरीमांकारनिर्भरैः । बलैर्मैरितदिकोशः सुस्सलः प्राविशत्पुरम् ॥९५३॥ कुलकम् ॥
 पङ्क्तिः सद्वादशदिनैर्मासैर्ज्यैष्ठे सितेहनि । स समनवताम्यस्य तृतीये पुनराययौ ॥९५४॥
 राजधानीमपविष्टो भिक्षुं पूर्वपलायितम् । अम्बिष्यन्क्षिप्तिकातीरे सलवन्त्यं व्यलोकयत् ॥९५५॥ 955
 सरित्सारं रिवौ प्राप्ते च सपृथ्वीहरो गतः । मार्गे लवन्त्यैर्मिलितैरन्यैः साकं न्यवर्तत ॥९५६॥
 तं विश्राज्य रणे राजा बद्धा महतिविषतम् । सिंहं पृथ्वीहरश्चातिं राजधानीमवाविशत् ॥९५७॥
 उपभोगैः सपत्नस्य तत्कालमिःसृतस्य सा । भङ्गिता मानिनस्तस्य वेरयेवोद्वेगदाभवत् ॥९५८॥
 भिक्षुः संत्यज्य कद्मीरान्सह पृथ्वीहरादिभिः । वामं पुण्याजमाडाकर्म सोमपालाभवं वधौ ॥९५९॥
 प्रस्थिते कामरान्तर्वाजा स्त्रीकृत्य तु व्यधात् । खेयौ बद्धात्मजं महं हर्षमित्रं च कम्पने ॥९६०॥ 960
 पूर्वापकारं स्मरतो देशकालानपेक्षिणः । ..... ॥९६१॥
 भिक्षुसंपर्कजं गन्धमपि सौकुमशकुबन् । भृत्येभ्यः खण्डशः कृत्वा द्वेषास्तिहासनं ददौ ॥९६२॥
 अनयोर्पाजितां त्वत्कुमनीशा कामराः भिवम् । समन्वोद्य नृपाद्रीता नास्वजम्बिजप्रयोजनम् ॥९६३॥
 भिक्षुस्तु राज्यविभट्टः ब्रह्मो विषये वसन् । वत्साई सोमपालस्य दानमानैः पुनर्ययौ ॥९६४॥
 विम्बः साहायकप्रार्थी विस्मयस्यान्तिकं गतः । तस्मिन्विरोधिभिर्बद्धे रणे धीरस्तनुं जहौ ॥९६५॥ 965
 भिक्षाचरो विम्बभूयो भजन्नुर्नमपावताम् । अनैसीद्वद्वदस्त्वं तद्विषयां तां गतवपः ॥९६६॥

९४९. ^१) Emended; A विह्वलेषा. ९४९. ^२) Emended; A पुण्याजमाडाकर्म. ९४९. ^३) Emended with C; A बल्येन. ९५५. ^१) Emended; A सलवन्त्यौ. ९५६. ^१) Thus A; perhaps to be emended प्रस्थितौ. ९५९. ^१) Here two pādas are missing. A does not indicate the lacuna; C supplements पूर्वविद्विषयस्वयं न कृतं प्रतिपेक्षिते. ९५९. ^२) Emended; A बद्धे; C बद्धौ. ९६३. ^१) Emended with C; A भिक्षाचरे.

- निपत्य स्वल्पसैन्योपि ततः भूपुरे बली । निर्या पृथ्वीहरो वहात्मजं व्यश्रावयद्गणान् ॥९६७॥
 तस्मिन्पलायिते भिक्षुं पुनरानीय सोविशान् । भुवं मडवराज्यानां हस्युनां स्वविकीर्षया ॥९६८॥
 तच्चरैर्मज्जज्ज्याद्यैर्द्धर्मैः स्वीकृतैः समम् । जगाम विजयक्षेत्रं विजेतुं कम्पनापतिम् ॥९६९॥
 ९७० जितस्तेनाहवे हर्षमित्रो निहतसैनिकः । विजयेश्वरमुत्सृज्य भीतोवन्तिपुरे ययौ ॥९७०॥
 विजयक्षेत्रजास्तत्पुरपामोरुवा अपि । जना भयेन प्राविशन्त्य चक्रधरान्तिकम् ॥९७१॥
 योषिच्छिभुपभुमीदिधनेपेतैरपूर्यत । स्थानं तस्यैव राज्ञश्च योषेः सायुधवाजिभिः ॥९७२॥
 अन्वाकुरैश्च स्पष्टं लोकोल्लुप्यनलालसैः । ते' भैरवैरवेष्टयन्त कटकैर्व्याघ्रदिक्कटैः ॥९७३॥
 तान्दाशमयवपौवहारगुप्ते हुरीकसः । अङ्गने' तिष्ठतो हन्तुं बन्धुं वा नाशकन्निवः ॥९७४॥
 ९७५ तदन्तरस्थितं दग्धं कर्पूराख्यं स्ववैरिणम् । कथिस्ततिस्थस्तीग्रामजन्मा निर्गुण्डामरः ॥९७५॥
 पापो जनकराजाख्यस्तत्राभिमुदरीदिपत् । मूढस्तादृगपर्यन्तजन्तुसंहारनिर्घृणः ॥९७६॥
 तमापतन्तं ज्वलितं ज्वलनं वीक्ष्य सर्वतः । भूतग्रामस्य ह्रमहान्हाहाकारः समुद्ययौ ॥९७७॥
 विशाक्तान्तवाहारिभियेव छिन्नबन्धनेः । अश्वरसूचीसंचारा भमत्रिजमिरे जनाः ॥९७८॥
 प्राण्छाद्यत बलज्ज्वालाकरालैर्भूभराशिभिः । व्योम पिङ्गकचहमभुजालैर्नक्तंचरैरिव ॥९७९॥
 ९८० निर्धूमस्य विसारिण्यो ज्वाला हव्यभुजो दधुः । संतापव्रतहेमाभस्रवर्णलहरीभ्रमम् ॥९८०॥
 संतापविद्रुतव्योमवारिमौलिपरिच्युताः । रक्तोष्णीषा इव भ्रेमुर्ज्ज्वालाभङ्गा नभोज्जने ॥९८१॥
 दीर्घदारुपन्थिभङ्गजन्मा चटपटारवः । तापप्रकायमानाभगङ्गाधोष इवोद्ययौ ॥९८२॥
 स्फुलिङ्गैः श्लेषविश्रस्तजन्तुजीमितसंनिभैः । अपाहि गहनव्योममार्गभ्रमणसंभ्रमः ॥९८३॥
 शकुनैः शाबसंचारशोकादाकन्दिभिर्नभः । मानुषैर्दह्यमानैश्च भूमिर्मुखरिताभवत् ॥९८४॥
 ९८५ भानून्भर्तृन्पितृन्पुत्रानालिङ्गन्नाकन्दनिर्भराः । भीमीलितदृशो नायौ निरवद्यन्त वह्निना ॥९८५॥
 तदन्तरात्साहसिका ये केचिन्निरयासिषुः । बहिस्ते निहताः क्रूरैर्द्धर्मैर्मृत्युचोदितैः ॥९८६॥
 तावन्तो जन्तवस्तत्र व्यपद्यन्त तदा क्षणात् । स्विया एव न ये दग्धास्तावतापि कृशानुना ॥९८७॥
 अन्तः शान्तेषु सर्वेषु बहिः शान्तेषु हन्तृषु । क्षणादेव प्रदेशः स निःशब्दः समजायत ॥९८८॥
 बह्वैः कवकहाशन्धो हस्वीभूतार्थिषः परम् । स्विद्यतश्च शत्रौचस्य भुतः सिमसिमाध्वनिः ॥९८९॥
 ९९० विलीनास्रग्वसामेदोनिःप्यन्दाः सरणीशतैः । प्रसङ्गुर्ध्विन्नगन्धश्च योजनानि बहून्वगात् ॥९९०॥
 एकः सुश्रवसः कोपाद्वितीयो दस्सुविश्रवात् । ईदृग्धुतवहाबाधो घोरश्चक्रधरेभवत् ॥९९१॥
 भूतग्रामस्य संहारः संवर्त इव वह्निना । तादृक्त्रिपुरवाहे वा स्थाण्डवे तत्र बाभवत् ॥९९२॥
 पुण्येक्षि मुकुटाद्वह्यां नभसः कुकृतं महत् । तद्विभुः कृतवाक्काज्यलक्ष्म्या भाग्यैश्च तत्त्वजे ॥९९३॥
 सकुटुम्बेषु दग्धेषु वदार्थी गृहमेधिषु । पुरग्रामसहस्रेषु गृहाः भून्वस्वमाययुः ॥९९४॥
 ९९५ मङ्गाख्यो डामरश्चिन्वज्जवाज्ञीचंगरीजवः । ग्रीणिं प्राप्तिस्तदीयार्थैः कापालिक इवाययौ ॥९९५॥

१९७. ^१) Emended with C; A विश्राव'. ९७३. ^१) Emended: A तैर्भैरवैः. ९७४. ^१) Emended with C; A भाङ्गने.
 ९७५. ^१) Emended; A निर्गुण्डा'. ९९१. ^१) Emended with C; A ईदृग्धुत'. ९९२. ^१) Emended; A भूतग्रामसंहार'; C
 भूतग्रामाविष'. ९९५. ^१) Emended; A 'चौगरीजवः'.

अवलोक्य विजयक्षेत्रं भिक्षाचरस्ततः । लब्ध्वा नागेश्वरं पापं यातनाभिरमीमरत् ॥१९६॥
 गर्भं पैतामहे देशे किं नासीत्तस्य चेष्टितम् । पितृदुःखः स तु वधः सर्वप्रीतिकरोभवत् ॥१९७॥
 पृथ्वी हर्षमित्रस्य पत्न्यौ त्यक्त्वा पत्न्याविते । पृथ्वीहरेण संपाप्ता विजयेशान्नान्तरात् ॥१९८॥
 निमित्तभूतमेतत्कर्मजासंहारवैशसम् । स्वं निम्बन्मुस्तलो राजा ततो योक्तुं विनिर्वयौ ॥१९९॥
 संवेगात्पाप्मनः शीघ्रं निरयत्तेषामुक्तये । मामो जनकराजेन बधोयन्तिपुरान्तिके ॥१००॥ 1000
 यत्कृते क्रियते कर्म लोकान्तरद्वयान्तकम् । स भूदः क्षलभापायः कायधिषं न गण्यते ॥१००१॥
 कम्पनाभिपतिं सिम्बं कृत्वा डामरमण्डलम् । चकर्ष विजयक्षेत्रादन्यतोपि ततो नृपः ॥१००२॥
 शमालां प्रययौ पृथ्वीहरो मडवराज्यतः । विजित्व मल्लकोष्ठेनं त्याजितो निजमण्डलम् ॥१००३॥
 क्षिप्ताः केचिद्विस्तृतायां केचिच्चक्रधराङ्गने । अक्रियन्तामिसात्क्रष्टुमशक्या बहवः शवाः ॥१००४॥
 क्रमराज्येय कल्याणवाङ्मारीजित्स्त्रिणोभवत् । आनन्दोऽनन्तजस्तत्र ततो हाराभिषेकभवत् ॥१००५॥ 1005
 भूले प्रमापितं सिंहं तयन्पृथ्वीहरो बली । सार्धं जनकसिंहहृदयैरयुध्यत्क्षिप्तिकातटे ॥१००६॥
 तीर्थे प्रस्थाप्यमानेषु विपन्नास्थिबिहास्तवहः । भाद्रे मास्येकमबलाक्रन्दिताक्रान्तदिकपथम् ॥१००७॥
 हतवीरबलाक्रान्तमुखरे नगरान्तरे । पृथ्वीहराहवे सर्वैर्दिवसैरन्वकारि तत् ॥१००८॥ युग्मम् ॥
 अथायातो यशोराजस्यालः भूरो दिगन्तरात् । श्रीवक्तो विदधे राज्ञा खेरीकार्याधिकारभाक् ॥१००९॥
 अभियं स लज्जन्यानां तेषां वा तस्य नावरन् । कालं तु गूढसौहार्दिरन्योन्यस्यास्यवीरवहन् ॥१०१०॥ 1010
 पुनराभ्युजे राजा शमालां निर्गतस्ततः । परैर्मनीमुषग्रामे युधि भङ्गमनीयत ॥१०११॥
 नित्याभ्यासेन युद्धानां लभोत्कर्षो न्यदर्शयत् । सर्ववीरामणीभिस्तुस्तत्पूर्वं तत्र विक्रमम् ॥१०१२॥
 तुङ्गशिखरादयो मुक्त्वा भिक्षुपृथ्वीहराविभिः । आसारापातविवक्षा निहताः सौस्तले बले ॥१०१३॥
 प्रधानवीरभूषिणे सैन्यवन्द्ये न कोप्यभूत् । स वीरधरतः संख्ये भिक्षोरैरिष्ट यो मुखम् ॥१०१४॥
 पृथ्वीहरस्य भिक्षोश्च संपामे भूरिवार्षिके । कादम्बरीपलाकाख्ये द्वे अथे पीतपाण्डुरे ॥१०१५॥ 1015
 आस्तामत्यजुते बाभ्यामनेकतुरगक्षये । न विपक्षं प्रदतिभिर्नान्वभाव्यथ वा ह्रमः ॥१०१६॥
 सैन्यानां संकटे प्राणमभान्तिरविकल्पितः । अभूत्केशसहो वीरो नान्यो भिक्षाचरात्कचित् ॥१०१७॥
 बोधानां सौस्तले सैन्ये विद्रवेषु न कथन । प्राणं बभूव तेनैते बहवो बहुधा हताः ॥१०१८॥
 नवेषु डामरानीकाः केचिन्नृपेषु सैनिकाः । भिक्षाचरगजेन्द्रेण कलभा इव पालिताः ॥१०१९॥
 नान्यस्येत्यानशीलत्वं इष्टं पृथ्वीहरास्तदा । स्वयं यो भिक्षवे हारे जजागार प्रतिक्षपम् ॥१०२०॥ 1020
 ततः प्रभृत्यभूतोऽपि पुरः पथाच्च सर्वदा । विभेदेव इव भाद्रे युद्धे भिक्षुर्महामटः ॥१०२१॥
 आहवे साहसं कुर्वन्सर्वतः सोभ्यप्राप्तिजान् । पवमस्त्रलितस्थैर्यमुपपत्तिमसंत्वजन् ॥१०२२॥
 न मे राज्याय यत्नोऽयं पर्याप्तं दुर्यथाः पुनः । कृत्वे पसक्तुं पूर्वेषां व्यवसायं व्यपोहितुम् ॥१०२३॥
 अनाथा इव ते नाथा विद्यां व्यापादनक्षणे । ज्ञात्वा नष्टं कुलं नायकस्यो नूनं स्पृहां दधुः ॥१०२४॥

१००१. १) Emended with C; A नृपः. १००५. १) A 'वाङ्मारी'.—२) Emended with C; A 'वीरवहन्'. १००६. १) Emended; A 'बलाक्रान्तु'. १००९. १) Emended; A अथ बाजी.

- 1025 इति मत्वा सोऽकच्छये^१ हरद्विधयः । दूयमानोस्मि दायारदुःखदात्री दिने दिने ॥१०२५॥
 नास्त्वेषामाप्रकालस्य विपत्तिरिति जायतः । कस्य साहस्यैमुख्यमुत्पद्येत वक्षोर्ध्विनः ॥१०२६॥
 किं कार्यगतिर्कौटिल्यैरुच्येताम्यथ वा कथम् । न वदामः प्रतिज्ञाय स्वयमार्थैर्ध्वनि स्थितिम् ॥१०२७॥
 सोऽकर्षणीयवाद्भिस्तोरणाङ्कित कामराः । ततो दायारविच्छेदं नास्याकृत्य जातु चित् ॥१०२८॥
 मायाज्वाधिनमाज्ञासन्धेयां राजकीजिनः । विन्तयन्तो व्यवहति षुत्पद्यन्ते शनैः शनैः ॥१०२९॥
- 1030 पितुः पितामहस्याथ न वृष्टं तेन किंचन । अत एवाभजन्मोहं राज्यं संप्राप्तवान्पुरा ॥१०३०॥
 तत्स भूयोपि चेदाप्यव्यक्तेषु वार्ता विपादने । सापेक्षं वीक्षितुं जाने न वैवेनाप्यशक्यत ॥१०३१॥ चकलकर्म॥
 जानंश्चन्यकौटिल्यं प्रमादात्स हतेहिते । प्रामुखां राज्यमित्याशां बद्धाहान्यस्यवादवत् ॥१०३२॥
 दम्बूनां सुस्सलो राजा मेने तत्त्वहितं मतम् । जिगीषुर्नीतिविक्रान्तयोः प्रमुक्तौ लिप्तरन्तरम् ॥१०३३॥
 मुने स्वान्स स्मरन्वैरं नापासीतेन तेभजन् । नास्मिन्विधासमेतस्मादेतोर्नीत्यामवज्जयः ॥१०३४॥
- 1035 इत्थं नामागतैः पक्षप्रतिपक्षैरुपेक्षितम् । राष्ट्रं निखिलमेवागारसर्वतः शोचनीयताम् ॥१०३५॥
 वत्सवन्धाद्विपिनिवृत्तिर्निवृत्त्यव्यवस्थाधनप्रतामलपरिभवः कोपि नन्वन्वभावि ।
 हा धिग्दन्ती विषटनपरः कोपि नाद्यजवीषां लभ्य भेषो विधिविधुरितैर्नान्यतो न स्वतोपि ॥१०३६॥
 द्वैराज्ये प्रभवत्येवमकाण्डपतितैर्हिमैः । विवशं सुस्तलरुमामृदजयद्वैक्षवं बलम् ॥१०३७॥
 पुण्याणानाहं भूयोपि भिक्षुपृथ्वीहरौ गतौ । अन्यैर्लव्यैर्भूमर्तुर्नतिर्दत्तकरैः कृता ॥१०३८॥
 सिन्धोपि कम्पनाधीशो व्यधाद्विजितहामरः । सर्वा मङ्गराज्योर्वी वीरः शमितैर्विजयाम् ॥१०३९॥
- 1040 तावत्यापि विपक्षाणां घ्राणस्या शीतलतां गतः । पूर्ववैरं स्वपक्ष्याणां प्रादुर्ध्वेन भूपतिः ॥१०४०॥
 जिघांसी कथिते राजन्बुल्लहेन पलायितः । मल्लकोष्ठः सेपि कोपाद्राज्ञा राष्ट्रात्प्रशसितः ॥१०४१॥
 अमन्तात्मजमानन्दं बद्धा शराधिकारिणम् । व्यधत् सैन्धवं प्रविजनामानं राजकीजिनम् ॥१०४२॥
 गतोऽथ विजयक्षेत्रं सिन्धेन सहितोविशत् । नगरं तं च विधत्सं बद्धा कारागृहेक्षितम् ॥१०४३॥
 अनुस्मृतिमहावात्यापेरितोमर्वपावकः । आचक्षाम क्षमावारि तस्य भृत्यान्विधत्सतः ॥१०४४॥
- 1045 सिंहैश्चकनसिंहाभ्यामनुजाभ्यां सहावधीत् । भूलेधिरोप्य सिन्धं च रोषावेक्षयितुमधीः ॥१०४५॥
 कम्पने श्रीवर्कं चक्रे सुविज मज्जेः सहोदरम् । बद्धा जनकसिंहं च राजस्थाने न्ययोजयत् ॥१०४६॥
 आमाथ नान्निगधासंस्तस्य वैदेशिकास्ततः । स्वदेशजस्तु सोभूषो लोहरस्यं तमन्वगात् ॥१०४७॥
 अथ सर्वेपि साशङ्कास्तं त्यक्त्वाध्यभयविपुन् । शतैकीयः कथिदासीराजधान्यां नृपाभितः ॥१०४८॥
 तेनाप्रतिसमाधेयो भूयः शान्तेऽप्युपद्रवे । इत्थमुत्पापितोऽनर्थो न पुनर्वैः शनं वयौ ॥१०४९॥
- 1050 एकाक्षेपे परेपि स्तुर्वैरं भृत्या विशाङ्किताः । तत्रापराधे प्राज्ञस्य राज्ञोवहैव शस्यते ॥१०५०॥
 माधेय मल्लकोष्ठायैराहूताः पुनरावयुः । ते शूरपुरमार्गेण भिक्षुपृथ्वीहरावयः ॥१०५१॥
 वितस्तापरिखाक्षिता मूरगम्या द्विषामिषम् । इति मायाज्वावमर्तं त्यक्त्वा राजगृहं नृपः ॥१०५२॥

१०२५. ^१) A, gloss स्वयं. १०२६. ^१) Emended with C; A नास्त्वेषामाप्र. १०३१. ^१) Emended; A चेदाप्यव्यक्तेषु. —^२) A, writes here ४ instead of चकलकर्म. १०३३. ^१) Doubtful emendation; A जिगीषुर्नीति and प्रमुक्तौ लिप्तरन्तरम्; C जिगीषुर्नीति and प्रमुक्तौ लिप्तरन्तरम्. १०३८. ^१) A पुण्याण. १०४८. ^१) Emended; A त्यक्त्वाध्यभय. १०५१. ^१) Emended; A कोष्ठायै आहूता.

वर्षेष्टावकते चैवे कामरेषु सुपुत्रेषु । अभ्येत्य मल्लकोष्ठेन गणेशायारि संवरः ॥१०६३॥
 लोभपातः सह रणं चकार नगरान्तरे । नृपादरोपेः लोभापरातोक्तिमवाकुलैः ॥१०६४॥
 भिक्षुणा क्षिमिकातीरे स्कन्दाधारे न्यवधत् । ..... ॥१०६५॥ 1055
 नृपोद्यानादुमाजिन्पुरिन्धनाय महानसे । दुर्वाङ्कुराम्भुराभ्यो बाहभोज्याय कामराः ॥१०६६॥
 पृथ्वीहरस्तु संगृह्यन्स्वर्गमडवराज्यजान् । चकार विजयक्षेत्रे पावस्तवकसंभवम् ॥१०६७॥
 तावत्प्रजिज्जमुत्तममल्लकोष्ठमुक्ताय भूपतिः । आदिष्टादादंशस्कन्दं वैशाखे साहसोन्मुखः ॥१०६८॥
 भक्तस्मात्प्रतिते तस्मिन्वतावदम्भविज्ञताः । प्रवयुः सेतुमुलङ्घ्य जीवाधस्ताः कथंचन ॥१०६९॥
 नगरं मल्लकोष्ठाजिज्जये प्रज्जावयाविशत् । पृथ्वीहरानुजः सुजिज्जि निर्जित्य मनुजेभ्यः ॥१०७०॥ 1060
 परं पारं वितस्तायां सेतुश्चेदादनामुवत् । अर्वाधि तीरे स गृहान्ध्यागांक्षिसिक्तां ततः ॥१०७१॥
 लवन्धैर्मगरं प्राप्तं मरुता सुस्तलभूपतिः । आययौ विजयक्षेत्रास्तेन्यमुत्थाप्य विह्वलः ॥१०७२॥
 अहंपूर्विकपारातिशङ्कर्तिष्वभिर्जितैः । पीडितस्तस्य गम्भीरासिन्धुसेतुरभज्यत ॥१०७३॥
 स कृष्णवस्त्रां ज्यैष्ठ्यं तस्मात्संभवमूचयः । ययाभिना चक्रधरे तथा तत्राम्भसा मृतः ॥१०७४॥
 मुचमुद्यन्व कामवन्तेभ्यानां संभ्रमं नृपः । प्रसीर्षेत्तथा वृष्टे पतितः सद्विन्दरे ॥१०७५॥ 1065
 अनभ्यस्ताम्बुतरणैराक्षिप्य मुडितोत्तङ्गत् । तरामुधविशङ्गः स निस्तीर्णः कथंचन ॥१०७६॥
 अनुत्तीर्णं बलं हवक्का पारे कामन्तलकुलम् । सवकांशेन सैन्यस्य तीर्णेनानुगतो ययौ ॥१०७७॥
 संवत्तान्तसैन्योपि कोषहन्ममयो नृपः । मविरय नगरं मल्लकोष्ठमुक्तामणेप्रसीत् ॥१०७८॥
 विजयस्याय जननी सिल्लाख्या स्वामिनोज्झितम् । विनाय देवसरसं सैन्यं तद्विजयेभ्यरात् ॥१०७९॥
 साय पृथ्वीहरेणैव हता तत्रोपवेशने । टिक्कश्च इतो भूपाठसैन्यं विश्रावितं च तत् ॥१०८०॥ 1070
 परं व्यावामविद्याविहिदुते निक्षिप्ते बले । दिजः कल्याणराजाख्यः जनरेभिमुखो हतः ॥१०८१॥
 मन्त्रिहामरसामन्तलकुलास्तेस्तलाह्वलात् । पृथ्वीहरेणानुगतं बन्धु वृन्दानि शस्त्रिणाम् ॥१०८२॥
 अन्धकारस्य वितस्तान्तं पावत्याम्बुताम्बलात् । भोजानन्दहिमार्दींश्च बन्धु भूले व्यवहवत् ॥१०८३॥
 मन्त्रिणे जनकश्रीवकाशः राजात्मजास्तथा । तीर्त्वाहि विपलाटायां शरणं प्रवयुः स्वशान् ॥१०८४॥
 इत्थं पृथ्वीहरो लब्धजयः संगृह्य कामराज् । जिगीषुभिर्क्षुणा साकं नगरोपान्तमावयौ ॥१०८५॥ 1075
 भूयोपि मानुषाद्यौषसंज्ञतां सर्वतज्जयतः । रणः प्रवृत्ते प्राग्बल्युरे दहस्य भूपतेः ॥१०८६॥
 निर्निरोधः पथानेन नृपावसथ इत्यभूत् । सैन्ये मडवराज्यानां स्वयं पृथ्वीहरोपणीः ॥१०८७॥
 तत्तस्यामन्तकुलजैर्वीरैः काश्मीरकैर्भटैः । समेतं कामरकुले दुर्जयं सर्वतोमवत् ॥१०८८॥
 काश्मीरकाः क्षोभकायाः काकवंध्याः सहजराः । यक्षता भेक्षवे पले रक्षायाथापरेस्फुरन् ॥१०८९॥
 नदतः स्वबलाहायं तुमुलं भृष्यतोन्मिवत् । पृथ्वीहरेणानुगतं पावत्याम्बुनि कीलुकात् ॥१०९०॥ 1080
 हित्वा भूर्ध्वं तूर्वादि परिच्छेत्तुं च कीलुकी । अवाकदुम्बुमीमांशघातानि हादशाशकत् ॥१०९१॥

१०५९. ¹) Here two *pādas* seem to be lost; A does not indicate the lacuna. C adds रामेन वावरी सेना यथा
 वावरीविजयेतरे. १०५८. ²) Emended; A °वकाशवदस्यम्. १०५९. ³) Emended with C; A °विजितः. १०५९. ⁴) Emended
 with C; A °न्यवधत्.

- तथा विनष्टसैन्येऽपि त्रिशद्विंशैर्नृपात्मजैः । मितैः स्वदेशजैश्चारीग्रतिजपाह सुस्सलः ॥१०८२॥
 राजन्याविच्छटिकुलोद्भूतापुदयधम्यकौ । चम्पावल्गापुराधीशापुदयब्रह्मजज्जलौ ॥१०८३॥
 ओजो मल्हणहंसानां धुर्यो हरिहडौकसः । क्षविकाभिन्त्रिकास्थानसव्यराजादवस्तथा ॥१०८४॥
 1085 विडालपुत्रा नीलाद्या भावुकान्वयसंभवाः । रामपालः सहजिको युवा तस्य च मन्धनः ॥१०८५॥
 नामावह्याः परेष्वुपसंगमव्ययताजुषः । पुरोपरोधसंनयानरुन्धन्सर्वतो रिपून् ॥१०८६॥
 तनूजनिर्विशेषेण रिल्हणेन महीभुजः । रणापेसरतामाहि विजयावैध सादिभिः ॥१०८७॥
 स्वयमुद्यमिना राक्षा बर्मणेव निजौ भुजौ । सुजिप्रज्जी पाल्यमानावभूतां रणकर्मणौ ॥१०८८॥
 ताभ्यां साधारणीकुर्वन्नाज्योत्पत्तिं महीपतिः । स महाव्यसने तस्मिन्सम्बन्धुदधुरोभवत् ॥१०८९॥
 1090 तत्पक्षा भागिकशरद्भासिमुम्मुनिमुद्रटाः । कलशायाध कुशला विपक्षतोभयेभवन् ॥१०९०॥
 भूभर्तुष्टकविषये लवराजस्य नन्धनः । आसीत्कमलियश्चास्य संपामापेसरः प्रभोः ॥१०९१॥
 प्रहार् बलिनस्तस्य चामरध्वजद्योभिः । प्रभिन्नस्येव नागस्य हयारोहा न सेहिरे ॥१०९२॥
 अनुजः सन्निकः पृथ्वीपालो भातुः हतोस्व च । पाष्कालाः कल्गुनस्येव पार्श्वरक्षित्वमाययुः ॥१०९३॥
 पताबन्निर्मृत्वरत्नै राष्ट्रेऽपि कुपितेभवत् । भूरिस्वर्णार्पणोपासैर्वाजिभिश्च महीपतिः ॥१०९४॥
 1095 तत्र तत्राहवे सोऽपि वधामासन्नमो नृपः । वस्त्रवे गृहमेधीव मण्डवे मण्डवे स्वयम् ॥१०९५॥
 तस्य हि व्यवसने प्राप्तहेतुः प्राभूवृषक्रमे । प्रवृद्धिं प्राप्तमभवदैर्वादाप्यथ भीमतः ॥१०९६॥
 द्विन्यकृत्स्नमापाते मध्यपाते न तादृशम् । करक्षिप्तं यथा क्षीतं मज्जने न तथा पथः ॥१०९७॥
 कैरितैस्त्वयतो वन्न वन्न ज्योत्स्नेव निर्ययौ । सितासिता च भूभर्तुस्तत्र तत्रास्य बाहिनी ॥१०९८॥
 एकदा कृतसंकेतास्तुल्यमाहवमेलके । महासरितमुत्तीर्य डामरा नगरेपतन् ॥१०९९॥
 1100 असीमनगरस्थानविभक्तकटकौ नृपः । परिमेयाश्चवारस्ताम्रिवातः स्वयमाव्रवत् ॥११००॥
 नम्रजङ्गमशानीकस्तेन विश्रावितो धृतिम् । हेमन्तमरुता कीर्णपर्णराशिरिवेरितः ॥११०१॥
 प्रधानन्दः काककुलजो लोष्टशाह्यनलादयः । अन्ये च डामरानीके ख्याता भूभुजैर्द्वैताः ॥११०२॥
 लमामिवातानानीताञ्चाहः क्रूरस्य रुक्पथम् । बहुसिजमुधण्डाला इव राजोपजीविनः ॥११०३॥
 भयाद्रोपात्रिमाह्वया अपरे भैक्षवास्ततः । आसन्नमृत्त्वयोभूवन्कटकैर्वेष्टिता द्विषाम् ॥११०४॥
 1105 यो मार्गो दुर्गमः पक्षिणोऽपि जातुं ततः स तान् । तत्र व्यापारवामास भिक्षुर्मात्री तुरंगमान् ॥११०५॥
 कर्चचित्पक्षिणा विद्धमीवस्तस्यामहीन्मुहुः । पार्श्वे पृथ्वीहरो कर्धं द्विषाधान्वे महामटाः ॥११०६॥
 वेलात्रिभिरिवोदृतैः सिन्धौ तैर्द्विषतां बले । रुदे गोपाचलं त्यक्त्वा तेन्यानारुहद्विरीम् ॥११०७॥
 अथोदतिष्ठद्वाभेन राजानीकस्य बाहिनी । मल्लकोष्ठस्य पश्यन्नभ्योमिताशेषद्विक्ता ॥११०८॥
 अरिपृष्ठप्रहव्यपैस्तिष्ठन्स्वैर्वर्जितो बलैः । तदाशाय्यखिलैरेव हतो राजेत्यसंशयम् ॥११०९॥
 1110 आपातं सुस्सलो राजा यावत्सत्याविसोडवान् । तावत्सावरजः प्रजिजराजगाम रणाङ्गनम् ॥१११०॥

१०८२. ^१) Thus A₁ in margin; A₁ तेजो in text. १०९०. ^१) Thus A, perhaps to be emended मुद्रुवाः; cf. vii. 589.
 १०९१. ^१) Emended (i.e. पाष्कालाः); A पाष्कालौ.—^२) Thus A, perhaps read with C काल्पुनः. ११०४. ^१) Thus A₁;
 A, रिषाव. ११०८. ^१) Emended; A तिष्ठमेव; C तिष्ठन् सुस्सेन. १११०. ^१) Emended with C; A प्राविजः.

आषाढबहुलाहम्वां स हयारोहमेलकः । निजशस्त्रध्वनिपञ्चसाधुबाहो महानभूत् ॥११११॥
 ताभ्यां स क्षमिति युद्धे सत्तनुः ससमीरणः । दासो नभोनमस्याभ्यामिष पापाम्बुधिभिः ॥१११२॥
 संधामबहले काले तार्दग्न्यो न कोम्बभूत् । यादृक्स्थ विषसो वीर्यशीटीर्यनिकषोपलः ॥१११३॥
 भनीकिनी लाहरी सा विलम्बेनाबवाविति । तेषामुत्पाटनेच्छूनां नामवद्धस्तमेलकः ॥१११४॥
 भन्वोन्यस्य परिज्ञाता दिवसे तत्र संकटे । भिक्षोर्भूमिभृता शक्तिर्भूमिभर्तुषु भिक्षुणा ॥१११५॥ 1115
 ततो मङ्गलराज्यांस्तान्मोक्षं तत्रैव निर्दिशन् । क्षितिकारोपसा युद्धमेव पृथ्वीहरोपहीत् ॥१११६॥
 दिगन्तराज्यापातो यशोराजो महीभुजा । मङ्गलेश्वरतां भिन्ये रिपुन्मतिजिहीर्षुणा ॥१११७॥
 खेरीकार्ये पुरा तस्य लब्धन्या दृष्टविक्रमाः । रणेपु मुञ्चमालोक्य शतशः भवकम्पिते ॥१११८॥
 कुङ्कुमालेपनञ्जलहयादिप्रतिपत्तिदः । सर्वेषामभिनन्द्यत्वं तं राजा स्वभिवानयत् ॥१११९॥
 दीर्घोपपन्नवाप्येन दुःस्थितः स्वास्थ्यलिप्सया । जनो भवन्ध तवास्यां नववैद्य इवातुरः ॥११२०॥ 1120
 ज्याषासं पञ्चचन्द्राक्ष्यं शेषाणां गर्गजन्मनाम् । नृपतिर्मल्लकोष्ठस्य प्रातिपक्ष्ये न्ययोजयत् ॥११२१॥
 शिशुभङ्गुडाख्यया माया पालितः स शनैः शनैः । आश्रीयमाणोनुषरैः पित्र्यैः किञ्चित्प्रयां ययौ ॥११२२॥
 यशोराजानुवातेन राज्ञा जन्मेषु निर्जिताः । केचित्तरपक्षमभजन्ममाः केचिच्च क्षामराः ॥११२३॥
 सभिक्षुः प्रययौ पृथ्वीहरः स्वमुपवेशनम् । मल्लकोष्ठोन्मुखो राजा निर्जगामामरेश्वरम् ॥११२४॥
 भवान्तरे मल्लकोष्ठो विसृज्य निशि तस्करान् । सदाशिवान्तिके भून्वां राजधानीमदाहवत् ॥११२५॥ 1125
 पृथ्वीहरेण भूषोपि योऽनुमापृच्छतासकृत् । मज्जिसुजिज्जमुक्ता युद्धमकुर्वन्क्षितिकातटे ॥११२६॥
 वारं वारं लब्धन्याः स नगरे निर्देहगृहान् । प्रायः भून्वत्वमनयद्वितस्तातीरमुत्तमम् ॥११२७॥
 तत्र तत्र रणान्कुर्वन्प्राणसंदेहदायिनः । आजक्रामाथ नृपतिर्लहरं बहलैर्बलैः ॥११२८॥
 निःसेतुं तरतः सिन्धुं इतिभङ्गवद्युर्जले । मन्दिरं कन्दराजायास्तदीयाः समवर्तिनः ॥११२९॥
 दरदेशं ययौ मल्लकोष्ठो राज्ञा निराकृतः । सपुत्राप्यभजच्छुक्रा पारोक्षं लहरान्तरे ॥११३०॥ 1130
 आग्निन्धिरे जप्यकेन लब्धन्येन नृपान्तिकम् । विचलाटान्तरात्तेषु जनकश्रीवकादयः ॥११३१॥
 लहरारब्धविक्रान्तनिदाघः शरदागमे । क्षमालां निर्धौ राजा यशोराजान्वितस्ततः ॥११३२॥
 भयं पृथ्वीहरासात्सैन्यं रक्षन्मनीमुषे । आजी सज्जात्मजो होम्बनामा राजक्षतो हतः ॥११३३॥
 युद्धं सुवर्णसानूरधामभूरपुराविषु । कुर्वन्शश्वद्वृषः प्राप पर्यायेण जयाजयौ ॥११३४॥
 श्रीकल्याणपुराद्रङ्गं नीते पृथ्वीहरादिभिः । श्रीवके नागवहाया युधि प्रापुः प्रमाणम् ॥११३५॥ 1135
 पौषे सुवर्णसानूरान्निहन्तुं मातुन्तकम् । टिकं स देवसरसं व्यसृजन्मूर्धन्यभाम् ॥११३६॥
 स्वेन राज्ञश्च सैन्येन सहिता सा जिताहिता । अकस्मात्तत्र टिकेन निपत्य निहता युधि ॥११३७॥
 स स्त्रीवधं व्यधात्पापी द्वितीयमपि निर्घृणः । विरोधः कौश वा तिर्यङ्मलेच्छतस्कररक्षसाम् ॥११३८॥
 अबलां स्वाभिनीं हन्यमानां त्यक्त्वा पलायिताः । शिवं पशुपताः शस्त्रं स्त्रीचकुर्लाहराः पुनः ॥११३९॥

१११२. *) The text of this verse appears to be defective. १११४. *) A विलम्बेन. ११२१. *) Emended with C; A प्रातिपक्षे. ११२३. *) Emended with C; A "प्राप्त्यर्थ". ११३६. *) Conjectural reading; A मातुन्मिकम्. Cf. viii. 1069 B. and 1138. ११३८. *) Emended with C; A द्वितीयमपि. ११३९. *) Emended with C; A शिवः.

- 1140 ईषत्यागागतं शय्यां भूय एवोत्थनं नृपः । त्रास्या मङ्गराज्यं स प्रययौ विजयेश्वरम् ॥११४०॥
 महाराजतनूजानां निजा जिह्वैव दुर्जना । बभूव प्रभविष्णुत्वे व्यापदापातदूतिका ॥११४१॥
 प्रायश्चायतने काले भृत्यास्तितउवृत्तयः । दर्शयन्ति समुत्सार्य सारं दोषतुषपहम् ॥११४२॥
 आ बाल्यात्संस्तुतास्त्रीलवचःपदप्रभाधितैः । निर्गौरवैर्यशोराजो राशि तस्मिन्मरज्ज्वत ॥११४३॥
 स दुर्जातिर्महासैन्ययुतोर्वान्तपुरस्थितः । अभजत्तत उत्थाय प्रतिपक्षसमाश्रयम् ॥११४४॥
- 1145 वैरिवक्ष्यते तस्मिन्बलैः सर्वोत्तमैः समम् । विह्वलो विजयक्षेत्रात्पलायिष्ठ महीपतिः ॥११४५॥
 धियाज्यं यत्कृते सोपि सेहे प्राणाग्निरक्षिषुः । मुष्णद्विभौरचण्डालप्रायैः परिभवं पथि ॥११४६॥
 माघे पलाय्य नगरं प्रविष्टः स वधामिधे । भृत्ये श्रोत्रधर्यशङ्किष्ट स्वेषामपि तनूतहाम् ॥११४७॥
 काश्मीरके अनेशे निराशो नितरां ततः । अङ्गन्यस्तोत्तमाङ्गेभूत्प्रज्जिपक्षे क्षमापतिः ॥११४८॥
 मुद्रिता रुद्रपालादिपूर्वराज्यत्मजपथा । प्रजिज्जना विक्रमस्यागन्याद्रोहादिभिर्गुणैः ॥११४९॥
- 1150 तेनैव वधितामुब देशे विशदकीर्तिम् । कालदीरास्म्यनुविता प्रतिष्ठा शत्रुशास्त्रवोः ॥११५०॥
 अमन्त्रयत संगम्य यशोराजस्तु भिक्षुणा । नेच्छन्ति डामरा राज्यं तत्र विक्रमशङ्किताः ॥११५१॥
 उत्पाद्य पुनरुत्पिञ्जं साधिवानबला वयम् । राज्यं स्वयं महीप्यामो वास्यामो वा दिगन्तरम् ॥११५२॥
 इति तैर्भन्विते सुकुं हतां भुत्वा दस्त्पुरात् । आगत्य मल्लकोष्ठोपि प्राविशत्स्वोपवेशनम् ॥११५३॥
 वर्षेभ्यस्तुस्तरः ख्यात एकाग्रशतसंख्यया । सर्वभूतान्तकृल्लोके प्रावर्तत सुदारुणः ॥११५४॥
- 1155 वसन्ते डामराः सर्वे प्राग्बन्मार्गैर्निजैर्निजैः । आगत्य भूयो भूपालं नगरस्यैववेष्टयन् ॥११५५॥
 धीरः सुस्तलश्रेष्ठोपि पुनरासीद्विजानिशम् । निःसीमसमरस्तोमारम्भसंरम्भमाजनम् ॥११५६॥
 दाहलुण्ठनसंयामकर्मशौण्डैः स डामरैः । प्राग्बन्मार्गेभ्योप्यधिको विलस्यः पर्यवर्धत ॥११५७॥
 महासरिपथे निर्निरोधे तस्यैर्विविक्तवः । नगरं ते यशोराजभिक्षुपृथ्वीहरादयः ॥११५८॥
 ततः कतिपुत्रिषुडाहेषु यातेषु संगरे । निजेनैव यशोराजः परकीयभमादतः ॥११५९॥
- 1160 कट्यात्मजेन हि समं विजयाख्येन सादिना । सौस्तलेन तु संयामे परावृत्तीः प्रदर्शयन् ॥११६०॥
 विप्रलम्बैः सर्वार्थश्रुतवचावेक्षणाक्षिजैः । भूलायुधिभिरुहामैः भूलापातैरहयत ॥११६१॥
 भिक्षो राज्यं समर्थोयं दातुं हन्तुं ततश्च नः । भीत्या तैर्डामरैरेव स घातित इति भुतिः ॥११६२॥
 यथैव तेन विश्वस्तः स्वामी श्रेष्ठेण वञ्चितः । तथैव प्राप विश्वस्तः क्षिपमेव वर्ध मृधे ॥११६३॥
 पृथ्वीहरस्तत्र तत्र योधविस्वाय डामरांन् । क्षिप्रिकारोपसा भूयोभ्येत्य संयाममपहीत् ॥११६४॥
- 1165 तत्राधिष्ठानयोधानां भिक्षुपक्षोपजीविनाम् । पौरुषं स्वपरोत्कर्षपरिभावि व्यभाव्यत ॥११६५॥
 बह्निशानमहायोधसंहाराद्यैरुपद्रवैः । एकमेकमहस्तत्रानेहस्यासीद्गवाहम् ॥११६६॥
 अतपत्तरणिस्तीक्ष्णमभीक्ष्णं भूरकम्पत । बबुर्धुमास्त्रीन्भञ्जन्तो महोत्पातप्रभञ्जनाः ॥११६७॥
 पवनोत्थापितैः पांडुकूटैर्वधे मदोद्धतैः । व्योसि प्रोत्तम्भनस्तम्भभङ्गिर्निर्घातदारिते ॥११६८॥

११४८. ^१) A काश्मीरके.—^२) Emended; A निराशे. ११५१. ^१) Emended with C; A 'निजैरेव सुकुं'. ११५७. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁— -- भूत. ११६८. ^१) Thus A; G महोद्धतैः.

ज्यैष्ठ्यशुक्रैकादश्यां प्रवृत्तेषु महारणे । काष्ठीले डामरा वह्निमेकस्मिन्प्रवृत्तौ ॥११६९॥
 सोमिर्वा मासतोद्भूतः प्रसरन्वैद्युतोद्य वा । जज्वालैकपदे कृत्वा नगरं निरवयहः ॥११७०॥ 1170
 दृष्टस्तदानीमेतावन्नजम्बूह इवापतन् । माक्षिकस्वामिनो धूमो बृहस्सेतो यदुत्थितः ॥११७१॥
 अभेन्द्रदेवीभवनविहारं सहसागमत् । ततो नगरमुज्ज्वालं क्षणात्सर्वमवदयत् ॥११७२॥
 न भूमिर्न दिशो न यौधूमध्वान्ते व्यभाव्यत । हुङ्कुमालखचर्माभो रश्मादृश्योभवन्नविः ॥११७३॥
 धूमान्धकारसंच्छन्नास्ततः प्रज्वलताग्निना । अपुनर्दर्शनायेव मुहुराविष्कृता गृहाः ॥११७४॥
 वितस्तादृश्यतोज्ज्वालयेदमाश्लिष्टतद्वया । रक्ताक्तोमयधारेव कृतान्तस्यासिखलरी ॥११७५॥ 1175
 ब्रह्माण्डोर्ध्वकवाटान्तसंस्पर्शात्पतितोन्नतैः । ज्वालाकलापैः संवृद्धैर्मच्छन्नवनावितम् ॥११७६॥
 उद्यावचैर्युतो ज्वालाभृद्गैर्हेमाद्रिसंनिभः । वह्निधूमच्छलान्मूर्ध्नि बभाराम्बुधरावलिम् ॥११७७॥
 आविर्भवन्तो ज्वालाभ्यो गृहाश्चक्रुर्मुहूर्मुहः । अदग्धा एतं इत्याशां त्रिमुग्धगृहमेधिनाम् ॥११७८॥
 ज्वलितैस्तापितजला वितस्ता पतितैर्गृहैः । औषोष्मषेदनाक्लेशं विषेद सरितां प्रभोः ॥११७९॥
 दीप्तपक्षैः खगैः साकं ज्वलिता बालपल्लवाः । उद्यानकुम्भपण्डानां व्योमोद्वयनमावधुः ॥११८०॥ 1180
 छुधासिताः क्षुरगृहा ज्वालासंवलिता बधुः । क्षयसंध्याम्बुदासिष्टहिमाद्रिशिखरभ्रमम् ॥११८१॥
 मज्जनावसनीतेतुकदम्बैः श्लोषशङ्कुया । अपातैर्नगरस्यान्तर्बधुर्नद्योपि भून्वयताम् ॥११८२॥
 किमन्यन्मउदेरीकैर्गृहाङ्गादिचिचर्जितम् । नगरं क्षणमात्रेण दग्धारण्यमजायत ॥११८३॥
 लोष्टावशेषे नगरे धूमदयामो निरास्पदः । उच्चैरेको बृहद्गुहो दटो दग्धकुमोपमः ॥११८४॥
 सैन्येषु ज्वलितावासत्राणाय बलितेष्वथ । शतमात्रेण योधानां युतो भूभृदजायत ॥११८५॥ 1185
 पारं गन्तुं वितस्तायाश्चिचर्सेतुं तमक्षमम् । लम्परन्धा द्विषोनम्ना निहन्तुं पर्यवारवन् ॥११८६॥
 पुरं दग्धं स्वमुत्सर्जं प्रजा नष्टाथ चिन्तयन् । आसन्नं मरणं राजा निर्धिणो बह्वमयत् ॥११८७॥
 प्रस्थाकुमथ तं प्रत्यङ्मुखमाशङ्क्य विह्वलम् । संक्षितोन्मैः कमलियः क देवेत्यब्रवीद्वचः ॥११८८॥
 संरम्भस्मितविद्योति चन्दनोल्लेखमाननम् । परिवर्त्य निदङ्गाधो धीरः स तमभाषत ॥११८९॥
 तदथ करवै भूमेः कृते हर्म्मीरसंगरे । चकार राजा भिड्जो वत्सोभिमानी पितामहः ॥११९०॥ 1190
 कुतस्स्योष्वेव वायादो वङ्गातास्माकमस्मि वा । स हर्षदेवोपह्वयः कार्यशेषं पलायितः ॥११९१॥
 को नाम मानिनां पङ्क्तौ प्रविष्टोन्ते निजां भुवम् । असिकां स्वाङ्गरक्ताक्षां व्याघ्रः कृत्स्नमिवोज्जति ॥११९२॥
 इत्युक्तोदन्त्यन्वल्गामुत्क्षिप्ताममुखं हवम् । संप्रपुमिच्छुः पाणिभ्यां कृपाणमुदनामयत् ॥११९३॥
 ततो निगूढं बल्गायां वाजिनं लवराजजः । कवे भूयेषु सत्स्वमे प्रवेशार्हा न भूभुजः ॥११९४॥
 प्रहारविरूढस्तिष्ठन्गृहादेकोभ्युपाययौ । संकटे तत्र भूभर्तुः पृथ्वीपालोन्तिकं परम् ॥११९५॥ 1195
 कौलपुत्र्यं स्तुवंस्तस्व वास्तत्वादेव भूपतिः । स्वस्वात्मनिष्क्रयां मेने सेवानिष्कृत्युपक्रियाम् ॥११९६॥

११७१. ^१) Thus corr. by A, from 'पलम्. ११७८. ^२) Emended with C; A 'अवस्थो.—^३) Emended; A वत्.
 ११७१. ^४) Emended with C; A ज्वलितैः. ११८०. ^५) Emended; A स्वमुत्सर्जं. ११९१. ^६) Emended with C; A कुतस्स्योष्वेव;
 doubtful. ११९२. ^७) Emended with C; A स्वाङ्गरक्तां. ११९३. ^८) Emended; A सन्वदुमिच्छुः; cf. viii. 1528
 ११९५. ^९) Emended with C; A निगूढं. ११९६. ^{१०}) Emended with C; A स्वस्वात्मनिष्क्रयां.

- अथ स्थितास्त्रिभिर्व्यूहैरहितास्तोकिरञ्ज्यारान् । हन्तुं चाग्नेन ते योधाः सर्वे बाहवदुर्महाः ॥११९७॥
 स प्रेरयन्तं पुराणं दैवान्स्य च तारुणः । सहन्वाण्यपि भूरीणि व्यधीवन्त बिरोधिनाम् ॥११९८॥
 अल्पसैन्यो द्विषत्स्वङ्गमण्डलप्रतिबिम्बितः । नृपः साहायकायातविश्वरूप इवाबभौ ॥११९९॥
 1200 कलविङ्गानिव हयेनः कुरङ्गानिव केसरी । एको^१ व्यव्रावयद्गुरीनरीन्सुस्सलभूपतिः ॥१२००॥
 निपत्य पत्नीबुन्धानन्वुरामाण्यपि वाजिनाम् । ग्राहरेस्ते हवारोहा व्यूहव्याहतरंहसः ॥१२०१॥
 विम्बितज्वलनज्वालाः सर्वे एव महाभटाः । हन्तव्याथ हताभासज्जलोत्तोरुणा इव ॥१२०२॥
 स द्विषां कदमं कृत्वा दिनस्यान्ते न्यवर्तत । बाष्पायमाणोस्तकाशं हव्याशेनोज्झितं पुरम् ॥१२०३॥
 तारुण्योजिते तस्मिन्मयाशागौरवं द्विषः । स चौज्जीवमणीवस्य विनाशाज्जीवितावरम् ॥१२०४॥
 1205 जामन्वपथलंस्तित्थन्मन्त्रभयं सौरिभिः । निर्गच्छन्तियमाहूतो न कैवल्यमपीक्षितः ॥१२०५॥
 बह्निर्निर्दग्धसर्वाजसंभारे मण्डलेखिते । दुःसहः सहसैवाथ वोरो दुर्मिक्ष आययौ ॥१२०६॥
 दीर्घविप्रवसंक्षीणसंचया ह्यमरैर्विहः । वत्तधोत्पत्तयो दृढसंचारा दग्धमन्दिराः ॥१२०७॥
 भनामुबन्धो विधुरे राशि राजकुलान्नम् । दुर्मिक्षे तत्र सामन्ता अपि क्षिप्रं विपेदिरे ॥१२०८॥
 बह्निनिष्ठधूतशेषाणि वेष्टमान्वज्राभिलाषिभिः । बुभुक्षार्तैर्जनैर्वन्द्यो वदाहामिदिने दिने ॥१२०९॥
 1210 सरितां सेतवो वारिसंसेकोऽब्रूवविपदैः । दुर्गन्धाः कुणपै दृढप्राणैस्तीर्णास्तदा जवैः ॥१२१०॥
 निर्मांसनरकङ्कालकपालशकलाकुला । उवाह सर्वतः श्वेता क्षितिः कापालिकवतम् ॥१२११॥
 कृच्छ्रसंचारिणोर्कांभुव्यामक्षामोक्षविग्रहाः । व्यभाव्यन्त बुभुक्षार्ता दग्धस्थानुनिभा जनाः ॥१२१२॥
 अथ प्रबन्धयुजेन दिनेः कापीपुणा क्षतः । पृथ्वीहरो मृत इति भुतिर्मिथ्यैव पश्ये ॥१२१३॥
 ग्राहप्रहारविषयो तस्मिन्प्रवृत्तादिते जनैः । तां वार्तां भुतवाज्जाजा वनन्दायुज चोद्धतम् ॥१२१४॥
 1216 धीरेण पुंशली व्याजौत्स्वस्वसंदर्शनेन तम् । जयभीर्लोमयन्त्यासीत् तु मेजे समुस्सुकम् ॥१२१५॥
 एकान्तवामददयो विधिरानुकूल्यं मिथ्या प्रदर्श्य विशिनष्ट्यनुबन्धि दुःखम् ।
 अन्धीकरोति भृशमभ्रमणं ज्वलन्तं भास्वन्महौषधिभिरे प्रकटय्य वचम् ॥१२१६॥
 दीर्घदुःखानुभूत्यन्ते यदीयागमनोत्सवम् । तपःफलमिव क्षमाभृत्काङ्क्षासीन्मनोरथैः ॥१२१७॥
 चास्सत्येनाम्बितं प्रेम गौरवेण प्रियं वचः । औचित्येन च दाक्षिण्यं सापत्यमिव या दधे ॥१२१८॥
 तस्योपकरणभूतविभूतिर्गृहिणी प्रिया । तस्मिन्काले महादेवी विपेदे मेघमञ्जरी ॥१२१९॥तिलकम्॥
 1220 विनोदभून्यनिर्विण्णलोकयात्रं जगद्दिन् । पाणौ राज्येन वा कृत्यं न स किञ्चिन्निरक्षत ॥१२२०॥
 सा भर्तुर्व्यसनोदन्तैः कृशा काश्मीरिसंमुखी । औत्सुक्यात्तयावासीच्छ्रान्ता फुल्लपुरात्मिके ॥१२२१॥
 पूर्वं तद्दर्शनाशाया दुर्वातायास्ततोतिथिः । भवन्नतोधिकं राजा दुःखावेगेन पस्पृशे ॥१२२२॥
 राक्षसीमज्ञातपाहृष्यतयादूषितमक्तवः । अनुसंयुधतज्जस्ताः परिवारवरस्त्रिभुवः ॥१२२३॥
 अग्रस्यक्षे क्षयेऽप्यस्या भक्तयुद्धिक्तस्त्वमत्यजन् । तेजो नामाभवत्सहो बन्धो भृत्यान्तरेधिकम् ॥१२२४॥
 1225 स द्यौर्निहितोन्यस्मिन्नज्ञायातो निजं शिरः । तच्चितोपान्तकडेन भङ्क्ता धाव्याविशद्वीम् ॥१२२५॥

११९७—११९८. ^१) The text in these two verses appears to be corrupt or incomplete. १२०३. ^१) Thus A. १२०४. ^१) Emended; A प्रपे. १२११. ^१) Emended with C; A कुला. १२११. ^१) A₁ writes here इ instead of तिलकम्. १२२०. ^१) पण supplied by A₁ in space left by A₁.

आहवादानसंदर्भैः शोकविस्मृतिकारिणः । राक्षो द्विषः कार्यवशादुपकारित्वमाययुः ॥१२२६॥
 स राज्यमथ निक्षेपुकामो निर्भिण्णमानसः । व्युत्क्रान्तशैशवं पुत्रमात्रिन्ये लोहरावलात् ॥१२२७॥
 मण्डलेभरतां प्रज्जेर्भानृष्यं भागिकाभिधम् । नीत्वा च गुप्तिमकरोहोहरे कोशदेशयोः ॥१२२८॥
 वराहमूलं संप्राप्तमपायातः प्रियं हृतम् । आश्लिष्य विषयो राजा बभूवानन्दशोकयोः ॥१२२९॥
 राजसूनुस्त्रिभिर्भैः परयायातः स्वमण्डलम् । स पश्यन्पितरं चान्तरक्षस्थितमतप्यत ॥१२३०॥ 1230
 खेदनस्नानो लोष्टावशेषं सोविशत्पुरम् । अम्बुलम्बाम्बुहो दावनिर्दग्धमिव काननम् ॥१२३१॥
 राज्येभ्यश्चिच्छेदावाहस्याद्येहि जनकोथ तम् । भवादीराज्यतन्त्रं च कृत्स्नमुक्ताकुण्डदः ॥१२३२॥
 भान्ताः पितृपितृव्यास्ते य यां बोद्धुमशक्नुवन् । धुरमुदह तां वीर स्वयि भारोयमर्पितः ॥१२३३॥
 साक्षाज्यप्रक्रियामात्रपात्रं पुत्रं नृपो व्यधात् । न त्वर्पिपदधीकारं तस्मिन्दैवविमोहितः ॥१२३४॥
 अभिवेकविधायेव राजसूनोः शर्मं ययुः । पुरोपरोधानमाहस्याधिचौराशुपद्भ्याः ॥१२३५॥ 1235
 संवत्सस्या च तथा देवी संववृते मही । दुर्मितं भात्रणे मासि ययावत्प्रशमं ययौ ॥१२३६॥
 अत्रान्तरे सिंहवेवो रणे कुर्ष्वर्जितयम् । कर्षेजपैर्जनयितुर्द्वौघायमिति सूचितः ॥१२३७॥
 कोपादविमृशस्तर्षं स बन्धुं तं व्यसर्जयत् । कट्यात्मजं राजसूनुस्तनु प्रागेव बुद्धवान् ॥१२३८॥
 कोपस्मितोत्कटस्यामे स तस्यापतिभोभजन् । निनाय रक्षामात्रेण पार्थिवाज्ञाममोघनाम् ॥१२३९॥
 अभुक्तवान्ननस्तापात्प्रत्ययोत्पत्तये पितुः । साकं तेन हृतोन्मेषुर्गन्तुं प्रावर्ततामिति कम् ॥१२४०॥ 1240
 आक्षेपुं शङ्कितोशक्य इति मत्वा स मन्त्रिभिः । मार्गाङ्गवर्तयत तं पिता मिथ्या प्रसादयन् ॥१२४१॥
 अन्तस्तु निधिकायेति प्रविद्यातर्कितानमः । बद्धैर्न स्यापविष्यामि कारायामिति सोनिशम् ॥१२४२॥
 धिमाज्यं यस्कृते पुत्राः पितरभेतेरतरम् । शङ्कमाना न कुत्रापि सुखं रात्रिषु शेरते ॥१२४३॥
 पुत्रपत्नीसुहृद्भ्या येषां शङ्कानिकेतनम् । विस्मभभूर्भूपतीनां कस्तेषामिति वेत्ति कः ॥१२४४॥
 साह्याभिधानप्रख्यातकुपामोषान्तवासिनः । स्वतृपालस्य तनयः स्थानकाण्यस्य कस्यचित् ॥१२४५॥ 1245
 शैशवे पाभुषाल्येन वर्धितो कामरोद्भवैः । गृहीतशस्त्रस्तत्रित्वं क्रमाद्विकस्य लब्धवान् ॥१२४६॥
 प्रथमाश्वात्प्रभृत्यास्तदूयो भूभर्तुराप्रताम् । प्रययावुत्पल्यो नाम वैरिबिच्छेदमिच्छता ॥१२४७॥
 स हि भिक्षाक्षरं टिकमथ व्यापादयेत्यमुम् । जगादाङ्गीकृतैश्वर्यदानद्विक्रोपवेशने ॥१२४८॥
 कृतप्रतिभ्रवं तस्मिन्नर्थे तं च महर्द्धिभिः । दानैरुपाचरन्स्त्रपतिनाम्नाप्ययोजयत् ॥१२४९॥
 भोगलीभप्रभुदोहचिन्तादोलायमानधीः । स कार्यं परिहार्यं वा न कृत्यं निश्चिकाय तत् ॥१२५०॥ 1250
 प्राप्नोष्टापत्यमवाप्तस्तद्वधूः कार्यतो नृपः । तत्तच्च माहिणोत्तस्यै पितेव प्रसवोचितम् ॥१२५१॥
 सा तस्यास्तुवचारस्य कारणं परिशङ्किता । पतिं पश्यन् निर्बन्धात्सोपि तस्यै व्यवर्णयत् ॥१२५२॥
 न कार्यः स्वामिने द्रोहः कृते चास्मिन्स सुस्तलः । स्वामेव शनकैर्दन्वाहोर्घायमिति चिन्तयन् ॥१२५३॥
 वरं स एव विश्वास्य व्यापादस्तत्र जेहपः । भवेत्तै स्वामिपुत्रादिकुदुम्भं स्याद्विभूतिभाक् ॥१२५४॥

१२३८. १) A "विश्व" — २) Emended; A वधू. १२४४. १) Thus A. १२५१. १) Emended with C; A मन्त्रिभौ.

- 1255 भार्ययेति प्रेक्षमाणः स विशयविपर्यये । टिक्क विहितवृत्तान्तं कृत्वा बडोचमः कृतः ॥१२५५॥
 गतागताभि कुर्वाणे दुधुक्षावय पार्थिवः । स पुत्र इव विश्वासं ययौ देवविमोहितः ॥१२५६॥
 विपर्यस्ता मतिः पुत्रे विश्वासो वैरिसंभिते । जायते क्षीणभागवानां को नाम न विपर्ययः ॥१२५७॥
 वैधेयैः स्वार्थलोभान्पैर्द्वयार्थसमागमः । सरपोपद्रवः सौत्रलुपैरिव न चिन्त्यते ॥१२५८॥
 तं पीडितं प्रडिञ्जना च राज्ञा चावनतिं ततः । उत्पलोकारवट्टिकं नीर्वि आदापयत्कृतम् ॥१२५९॥
- 1260 राजाद्य देवसरसं जितं संत्यज्य कार्तिके । बाह्काख्यमगाहामं खेरीविषयवर्तिनम् ॥१२६०॥
 स कल्याणपुराभ्यर्णे रणैस्तैस्तैर्विलक्षताम् । भिक्षुकोष्ठेश्वरमुखानपि निन्द्ये महामटाम् ॥१२६१॥
 मध्याह्निक्षावसादीनां सुज्जिः काककुलोद्भवम् । जीवपादं महावीरं युधि जपाह शोभकम् ॥१२६२॥
 भवकीयस्य कृत्वादौ विजयस्य परामभवम् । भूमना तद्वहा वग्धाः कल्याणपुरवर्तिनः ॥१२६३॥
 वग्धे बडोसके भिक्षाचरो नष्टाभवो व्यधात् । त्यक्त्वा तां रमां शमालायां पामे काकरुहे स्थितिम् ॥१२६४॥
- 1265 अनुजो भवकीयस्य विजयस्य भयानृपम् । संभितस्तेन तूयेण बद्धा कारागृहेषितः ॥१२६५॥
 भूरिवैत्यानुगं भूरपुरे विन्यस्य रिक्कणम् । आस्कन्दाशक्तिर्नी राजा चक्रे राजपुरीमपि ॥१२६६॥
 इत्थमुपगडया वृत्त्या लण्डितो बण्डडामरः । स्तोकावशेषं सोपहयत्कर्तव्यमरिनिर्जयम् ॥१२६७॥
 भिक्षाचरो लवण्याश्च शक्तिसयमुपागताः । विदेशगमनं भीता रिपौ बलिनि मेमिरे ॥१२६८॥
 किमन्वभाग्यावतारैर्भिक्षुपक्षजुषां मतः । जीवतामप्यनुज्ञासाभिर्नीवत्वमित्राययौ ॥१२६९॥
- 1270 स सोमपालकोटिलब्धं स्मरन्कुर्वी हिमात्यये । रमशानोर्वी राजपुरीमिति ध्यायन्प्रवर्तत ॥१२७०॥
 शान्तमावस्वदेशोर्वीविप्रवस्व महीपतेः । तस्यार्गवान्तक्रमणपतीतिः समभाष्यत ॥१२७१॥
 शतैकीयो बोधशिष्टो विप्रवसपिते जने । वर्षं वर्षं स तद्वाज्ये युगवीर्यं स्वमन्यत ॥१२७२॥
 भद्रज्ज्वासादाराप्रियनाशादिवैशेषः । स राज्यकालः सर्वस्य परितापावहो यभूत् ॥१२७३॥
 नरः पौलस्त्यैर्दुर्गशब्देन करोति किम् । विभातृवृत्तिवैचित्र्यपराधीनाद्य सिद्धिषु ॥१२७४॥
 पुरोभूतं केचित्परिहरति राशिं तम इव व्यतीते कस्मिंश्चिद्वरिषि विवृत्त्यास्यति वृशम् ।
- 1275 स्वमुल्लङ्घ्यासन्नं कचन नृपतिं बर्दुर इव क्रमेत्लघुर्दृष्टः स्फुटमिति गतीनामनियमः ॥१२७५॥
 विश्वासनिहतास्त्रिजुबलादीन्पुरावसत् । निर्व्वं विक्रोशशब्दो यः पुराविज्ञो निशम्य च ॥१२७६॥
 त्रिदूरधादिवृत्तान्तं नादात्केलिक्षणे दुबन् । स्त्रीषु संभुज्यमानाद्यं विश्वासविशदां वृशम् ॥१२७७॥
 स बन्धात्रिबि निर्बन्धादिशश्चास बटुत्पले । तत्र संभाष्यते केन देवावन्यो विमोहकृत् ॥१२७८॥
 टिक्कादयो भूमिपतेः सुज्जेर्वाग्न्यतरे हते । त्वां नृत्यकार्यकर्तारं विश्व इत्युच्युत्पलम् ॥१२७९॥
- 1280 सुज्जिर्न व्यथसीत्तस्मिन्स जिवांश्चस्तु भूमुनम् । तत्र तत्राभवत्सज्जः प्रसङ्गं नासदत्पुनः ॥१२८०॥
 प्रतिभुतविलम्बेन समन्वोरध भूपतेः । प्रत्ययोत्पलये देवसरसाम्नीविमात्मजम् ॥१२८१॥

१२५८. ^१) A, gloss सरपा मधुनसिका (Amara. ii. 5. 26). १२६२. ^१) Emended; A सुज्जि. १२६४. ^१) A बडोसके; perhaps read बडोसके. Cf. बडोसः viii. 1206.—^२) Emended with C; A स्थित. १२७१. ^१) The last two *pādas* have become in A partly illegible by an ink blot and have been repeated in the margin by the same hand which supplemented the gloss to i. 110. १२७४. ^१) Emended with C; A वैचित्र्य. १२७७. ^१) Emended with C; A विवृत्त्या. —^२) Emended; A नामास्वाविशाल. १२७९. ^१) Emended; A न्वतरे.

व्याघ्रमशस्त्रराजार्थिस्त्रीणां भात्मसमांश्वरात् । आशय कार्यमेतैर्मे विधेदित्युक्तवाच्यम् ॥१२८२॥
 उचिष्योचिष्य सेवाभ्यो गृहीतैः साहसक्षमैः । शतैः समं विजयतुः पत्नीनामेकदा ययौ ॥१२८३॥ तिलकम् ॥
 समयाभ्येधिषो हन्तुस्तस्यासजस्य सर्वदा । विवाहारादिनामेन हन्तान्तःपीतिकार्यभूत् ॥१२८४॥
 तुरगं बन्दुराश्वकवर्त्योक्तं नगरस्थितम् । अस्वस्थमुत्तावितुं तुरगम्वसनी नृपः ॥१२८५॥ 1285
 स लक्ष्मकंप्रतीहारकपट्यात्मममुखाभिजान् । पार्थाङ्गिदृष्टवानासीत्क्षणे तस्मिन्मितानुगः ॥१२८६॥
 शृङ्गारो लक्ष्मकापत्वं निशम्याप्रैर्विवेदिहम् । व्यधाच्छ्रुतिपथे राक्षसदुष्टलचिकीर्षितम् ॥१२८७॥
 विदडे बन्धुभीर्दृष्टिं सारम्भेऽपि संभवेत् । आसजजीवितान्तस्य जन्तोः सूनापशोरिव ॥१२८८॥
 स शपो गान्धार्यास्तदपि सख्यो भाषितमृषेस्त उत्पाताशुः स्वमपि तदमौर्न न कटयत् ।
 कुलान्तं तज्जाणात्सममकृत वैकुण्ठमपि तद्विद्वज्ज्यस्यत्वं क इव भवितव्यस्य कुहताम् ॥१२८९॥
 मिथैतदित्यभिहित्य क्षितिपालः प्रदर्शयन् । तमकुल्योत्पलार्थिस्तानधस्थानेवमब्रवीत् ॥१२९०॥ 1290
 श्रोत्रुः ह्यतोभवयोगादनिच्छन्वास्थमेव मे । त्वां बुद्धमुत्पलाचष्टे स्वेनाभ्यैर्वाद्य चोदितः ॥१२९१॥
 ते जादयन्तः स्मेरास्या भाष्टर्येन भववैकृतम् । वक्ति देवीं यदस्माभिर्वाच्यमित्येवमूचिरे ॥१२९२॥
 निर्वातेष्वथ तेष्वीषस्ताशङ्क इव निधतान् । हाः स्वेनाकारयद्भिन्नान्तिके मुख्यशस्त्रिणः ॥१२९३॥
 इन्द्रमाथ किमप्यासीद्भिनिःश्वस्य स चिन्तयन् । साक्षुध न रतिं तेभे नृत्तगीतादिदर्शने ॥१२९४॥
 मेने वैदेशिकवायानाप्रानपि भूतधमः । पुण्यक्षये विपतिर्बुद्धिमानिक इवाम्बरात् ॥१२९५॥ 1295
 राजान्तरङ्गाः साशङ्काः प्रभौ शाठ्येन मोहिते । पूतकारमैच्छन्दातारमन्यं केचिदचेतनाः ॥१२९६॥
 अवमेव स कालस्य बलात्कवलनपदः । विदन्तोपि वशाभान्ति जन्तवः कृत्यमूढताम् ॥१२९७॥
 सर्वान्तरक्षणेऽप्यस्तत्रशुभो दिवसइयम् । उत्पलाद्याथ साशङ्काः कथमप्यत्यवाहयन् ॥१२९८॥
 रहः क्षणप्रार्थितस्तृतीयेह्यज्ञव्रीचपः । कात्वा प्रत्युपे तद्युयं भोक्तुं यात मुहुर्गृहम् ॥१२९९॥
 देवतार्चनपर्यन्तमवसायाह्निकं विधिम् । आजुहावोत्पलं दूतैर्मध्याह्नेय रहःस्थितः ॥१३००॥ 1300
 कार्यसिद्धिं भवधानो वैजय्याहाजसधनः । राक्षोभ्यर्णे स साशङ्क हाः स्वदंष्ट्रानुगोविषात् ॥१३०१॥
 मावेशयद्वादि रुद्धं व्याघ्रं तदनुजं नृपः । शोषाणापि भृत्क्षानावाविशेश वदिःस्थितिम् ॥१३०२॥
 त्रिलम्बमानेष्वाप्रेषु केषुचिस्तख्यो वचः । तस्यै तस्योद्यवावास्तां सोम श्रोत्रा य इत्यपि ॥१३०३॥
 ताड्यूलहायकः प्रौढवयास्तेनावद्योषितः । सांभिविपहिको विद्वाज्जाहिलश्चान्तिके भरम् ॥१३०४॥
 दूतो टिक्कस्यार्षदेवतिष्यवैश्यामिभावुभौ । तत्र प्रसङ्गदासातामहातोत्पलसंबिदौ ॥१३०५॥ 1305
 वाद्यौत्सः सुखंराजाद्यो डामरो भिक्षुसंमतः । प्रयास्यति यमोर्दृष्टा पादौ तरकार्यसिद्धये ॥१३०६॥
 इत्युक्तवांस्तेष्वहःस्र तं नृपं नातिदूरगम् । ससैन्यं डामरं चको स्वस्य वाणार्थमुत्पलः ॥१३०७॥
 तथा चैनं तस्मिन्नांसं कृत्यमस्त्वमुनेति च । उक्ता प्रशस्तसराजं तं पार्थं मावेशयद्भुतम् ॥१३०८॥
 प्रविष्टो निर्जेनं बाधमाकलयन् स मण्डपम् । अलक्ष्यमाणव्यापारो हारमर्गलितं व्यधात् ॥१३०९॥

१२८२. ^१) Emended; A 'व्याघ्रमश्वरात्'. १२८३. ^१) A₁ writes here ३ instead of तिलकम्. १२८४. ^१) Thus A₁; A₂ पद्मक. —
^२) As supplied by A₂ in space left by A₁. १२८५. ^१) Emended; A प्रकरवन्. १२८६. ^१) Emended; A शस्य.
 १२८७. ^१) Emended; A 'व्याघ्रमश्वरात्'. Cf. viii. 1263. १२८८. ^१) A वाद्यौत्सः perhaps read वाद्यौत्सः. Cf. वद्यौत्सके
 viii. 1264. — ^२) A सुखं. १२८९. ^१) A डामर.

- 1310 आनार्द्रकेशं शीतालुतया माषारविष्टितम् । कृत्वा कृत्स्नं वपुः कृष्टशस्त्रीकं विष्टरीपरि ॥१३१०॥
 आसीनं वीक्ष्य नृपतिं प्रसङ्गो मेहशो भवेत् । विशिष्टं कुष्ठं भुभर्तुरिच्छुचे व्याघ्र उत्पलम् ॥१३११॥
 स तथा संशया व्ययः पादप्रणतिकैतवान् । राशोममेत्य तच्छस्त्रीं विष्टरस्थामपावदत् ॥१३१२॥
 त्रिकोशां चाकरोत्पदंस्तं तयोद्गामलोचनः । ग्राह स्म हा भिक्षं द्रोह इति यावद्वचो नृपः ॥१३१३॥
 ग्राहस्त्वयं तावत्सव्ये पार्श्वे तथैव सः । तस्य प्रदास्तराजेन मूर्धनि महतं ततः ॥१३१४॥ कुम्भम् ॥
- 1315 व्याघ्रेणाय क्षतं वक्षस्ताभ्यामेवासकृत्तदा । प्रहतं तत्र स पुनः ग्राहस्व विरुत्पलः ॥१३१५॥
 पूर्वथैव प्रहत्या हि छिन्नपार्श्वस्थिमालया । मेने कृष्टान्वतस्त्रीकं स तं प्रोषितजीवितम् ॥१३१६॥
 गत्वा तमेतिं पूत्कर्तुमिच्छन्व्याघ्रेण राहिलः । पृष्ठे कृतावतिर्हिवा मालिका नोजितोद्यमिः ॥१३१७॥
 ताम्बूलदायकस्यैका कज्जोलायज्जको व्रजन् । दीनो निभेभ्यः कारुण्यादुत्पलेनैव रक्षितः ॥१३१८॥
 भन्तः समुत्थिते क्षेमे बाह्यमण्डपवर्तिभिः । टिक्कायैः कृता लुण्ठिद्रोहगृहैरदायुधिः ॥१३१९॥
- 1320 उत्पलो निहतो राशेस्त्वयेत्य कटकस्थितैः । बहिःस्थान्द्वयमानान्स्वान्तमाभासयितुं ततः ॥१३२०॥
 रक्षाईशस्त्रं संवर्धय तमेरेवपुरत्पलः । ऊचे मया हतो राजा न स्याज्ज्या तच्चमूरिति ॥१३२१॥
 तच्छ्रुत्वा दुःभवं राजभृत्याः कापि भयाद्युः । द्रोहानुगास्त्वङ्गनान्तर्लभोक्तासा व्यपुः स्थितिम् ॥१३२२॥
 निर्द्यन्तो मण्डपात्तीक्ष्णा निजमुर्नागकाभिधम् । हारास्त्वविष्टं निष्कृष्टकृपाणीकं नृपालुगम् ॥१३२३॥
 भूपालशय्यापालस्य त्रैलोक्याख्यस्य सेवकः । निन्दन्द्रोहं टिक्कायैर्होःस्थैको विपक्षितः ॥१३२४॥
- 1325 उत्कृष्टं वष्टसत्त्वानां मध्ये राजानुजीविनाम् । सखेटकांसि धावन्तं भावुकान्वयभूषणम् ॥१३२५॥
 दृष्ट्वा सहजपालाख्यं पार्श्वद्वारेण निर्वयुः । तीक्ष्णाः स स्वपतङ्गमौ तद्वत्प्रवदतिक्षतः ॥१३२६॥
 जाते कुकीर्तिकातुष्यपात्रे राजात्मजव्रजे । विलस्यसालनं सिद्धं तस्य स्वक्षतजैः परम् ॥१३२७॥
 हतो दौशिकसंवादिदेहो राजात्मभजमात् । विहान्निजन्मा नोनाख्यस्तीक्ष्णपक्षैः पुरो मतः ॥१३२८॥
 अक्षतान्प्रजतो वीक्ष्य तीक्ष्णान्मामान्तरोग्मुखान् । चित्रार्पिता इव क्रोधावाभावन्येपि शस्त्रिणः ॥१३२९॥
- 1330 राजबन्ध्या मरीपालमीतिपात्रमथावपुः । स्थगयन्तोङ्गनं स्थूलकाया जनविर्वाजितम् ॥१३३०॥
 तांस्तान्कापुस्वान्धर्षदेवोदन्तात्मभृत्यलम् । स्मृत्वा च कीर्तयित्वा च कृतभारघहा इव ॥१३३१॥
 जाता दुष्कृतसंरक्षणस्त्रेदास्कर्तुं न शक्नुमः । पापात्पापीयसां तेषां नाममहणसाहसम् ॥१३३२॥
 अङ्गनान्मण्डपाकटिं मन्वानाः पौरव महत् । पापिनः केपि तन्मुक्या दह्युः स्वामिनं हतम् ॥१३३३॥
 अधरेणाकसंस्कारलेशावेशप्रकम्पिता । बहन्तं हन्तदष्टेन स्वान्तस्यान्तेनुत्प्रताम् ॥१३३४॥
- 1335 वञ्चितः कथमेवोहमिति नामेति चिन्तया । निस्पन्दे जीवितान्तेपि तथैव बधत् दृशौ ॥१३३५॥
 हयामाषमानं बाष्पेण व्रणवक्त्रैरुदञ्चता । भन्तःप्रशान्तामर्षामिशेषधूमलतास्थिता ॥१३३६॥
 आननस्यास्कुटीभूतचन्दनोलेखकुङ्कुमम् । सक्त्या लिखितस्यैव पनक्षतजलाक्षया ॥१३३७॥
 आह्वयानाखजटीमूतकेशं नमं भुवि व्युतम् । पर्यस्तपाणिचरणं स्कन्धापालम्बिकम्भरम् ॥१३३८॥

१३१३. ^१) Emended with C; A विकीर्ण. १३१४. ^१) A₁ writes here २ instead of कुम्भम्. १३१८. ^१) Emended; A कज्जोला. १३२४. ^१) Conjectural reading; A "सकृत्पापमस्य." —) Emended; A "होस्त्ययैको." —) Emended; A व्यपार्थिव. १३२८. ^१) Emended; A हतपक्षि. १३३१. ^१) The first pāda of this verse has been first omitted and subsequently supplied by A₁ in margin. १३३८. ^१) A कम्बरम्.

न वीक्ष्य मोक्षितं किञ्चिद्विदुस्ते नराधमाः । वैजम्बस्व फलं मुकुन्देत्यादिगदधिविधिपुः ॥१३३९॥
 बद्धा तुरगे कुन्वे वा न तैर्मतिभितामिसात् । कर्तुं न वा पारितः स प्राणप्राणाय धावितैः ॥१३४०॥ 1840
 भास्तां विलम्बसाधं वा कर्मैतद्वाद्वाहसात् । सज्जामि चाभिसाग्रेहमपि कश्चिन्न नाकरोत् ॥१३४१॥
 राजवाजिनमेकैकं तेभ्याहव पलायिताः । निर्लुण्ठितस्तु कटकौ प्रजन्मामेवु डामरैः ॥१३४२॥
 न पुनः पितरं पुत्रं पिता वा प्रत्यपालयन् । मृतं हतं लुण्ठितं वा प्रयत्नस्तद्दिनेभ्यमि ॥१३४३॥
 न कोपि शस्त्रभृत्सोभूस्त्वृत्वा मानोक्षतिं पथि । परैराक्षिप्यमाणो यः शङ्कं वस्त्रं च नात्यजत् ॥१३४४॥
 लघुराजयशोराज्जिजीव्यायामवेदिनौ । कान्दश्च राजा मिहता वीरवृत्त्या वयः परस् ॥१३४५॥ 1845
 अदुरावुत्पलायास्तु कटके वीक्ष्य विद्रुतम् । प्रविष्टा बाहुवं छित्वा शिरो निम्बुर्महीपतेः ॥१३४६॥
 गतेषु देवसरसं तेषु छिन्नशिरा नृपः । हतश्चौर इव प्राप माय्याणां प्रेक्षणीयताम् ॥१३४७॥
 एवं ब्रह्मैस्तृतीयाध्यामायास्यायां स फाल्गुने । पञ्चपञ्चाशत् वर्षानायुषोनीतवान्हतः ॥१३४८॥
 विलासशयनस्थस्य सिंहदेवस्य सा भुनौ । प्रेमाख्येनैव दुर्वार्ता भात्रेयेण व्यधीयत ॥१३४९॥
 संभाव्यते द्यौनुभारः सदास्त्रस्याप्रियभुनौ । इतश्चास्त्रोपि तं प्राप स तदा पितृवत्सलः ॥१३५०॥ 1850
 मोहलुप्तस्मृतिः स्मृत्वा चिरातुद्रतचेतनः । तत्तदुःखाहतभतिर्बिललाप स्फुटास्फुटम् ॥१३५१॥
 मर्त्यं कुर्वता राज्यं प्रयत्नादपकण्टकम् । अभये किं महाराज स्वयात्मा परिभावितः ॥१३५२॥
 अहेतेः पश्यतः शत्रून्मन्ते वैरविभुद्वये । अपि ते मामिमोनच्छंस्तात संभावनाभुवम् ॥१३५३॥
 स्वया निवेदिते कैरे पिता भ्राता च ते दिवि । निर्मेयुः संप्रति त्वं तु वर्तसे मन्युदुःस्थितः ॥१३५४॥
 अनरण्यरूपद्रोणजामदग्न्यादिषु स्पृहाम् । कुल्यक्षालितवैरेषु मा कार्षीः कांचन क्षणम् ॥१३५५॥ 1855
 शोष्यस्त्वदाभयो मन्युरहं शोधयिता नृप । दूये न तव यातं यक्षैलोक्यमभियोन्यताम् ॥१३५६॥
 वात्सल्योत्पलकस्मेरं क्षिप्रोक्षितधुरं मुखम् । मर्दशने यदासीसे तन्मे पुर इवाधुना ॥१३५७॥
 इति चान्वयं विलपन्नाम्भीर्यालक्ष्यवैकृतः । शीशोकमधमूकान्श्च ददर्शाप्रान्पितुः पुरः ॥१३५८॥
 अशिक्षयत यन्मन्युर्दाक्षिण्यं निरुदध तत् । तथाप्येवं स तामूचे किञ्चिदाक्षेपकर्कशम् ॥१३५९॥
 कोशैः सङ्गतो वीक्ष्य कुर्वतः सत्क्रियां गताः । धिग्भवन्तश्च शस्त्रं च तातस्यान्ते विपर्ययम् ॥१३६०॥ 1860
 यन्मस्तिनृये निहते कृतमुच्छिष्टजीविभिः । मान्यानां भवतां सिद्धं हा धिक्तरपि नाधुना ॥१३६१॥
 इत्युपालम्भमानस्ताम्रिचिरान्तिकमागतैः । द्विचैरमात्यैः कर्तव्यभुतयेवहितः कृतः ॥१३६२॥
 प्रधानं लोहरे केचिद्वृत्तः संत्यज्य मण्डलम् । स्वरां च तत्र राज्यन्ते वदन्तो भैक्षवं भयम् ॥१३६३॥
 गर्मात्मजं पञ्चचन्द्रमालम्ब्य लहरस्थितम् । हैराज्याचरणायां धीरप्राया बभाविरे ॥१३६४॥
 न हि स्वगृहवद्विद्वोर्धिविशोर्नगरान्तरम् । अहासि प्रत्यवस्थानं केनाप्यसति सुस्तले ॥१३६५॥ 1865
 आत्मन्यसंभावनया तादृशां मन्त्रिणां नृपः । सान्त्वयितुं यो विधेयं दृश्येत्यत्रवीहवः ॥१३६६॥
 कालापेक्षापरिष्कारपितृव्यापत्तिदुःस्थितः । स कोशादिष्वयादिसत्राक्षिणस्त्राणदीक्षितान् ॥१३६७॥

१३४९. ') Thus A; cf. वायु. viii. 1459. १३४९. ') Emended; A चावीक्ष्य. १३५०. ') पुत्राय supplied by A, in space left by A, १३५१. ') Thus A. १३५०. ') Emended; A कुहवः. १३५१. ') Emended with C; A न हते. १३५२. ') Emended; A लम्ब. १३५३. ') बाहुना supplied by A, in space left by A,

- इत्येतत्थ वम्भय्यमणिः प्रोक्षत्तुतस्वरम् । भन्वोन्वासयाधिभिलोकैः पुरं मुखरतामगात् ॥१३६८॥
 पत्तवेतालमालेव कालरात्र्याकुलेव च । बभूव सा वामवती सर्वभूतभवावहा ॥१३६९॥
 1870 दीपैर्मूर्तिनिष्कम्पैश्चिन्तास्पन्दैश्च मन्त्रिभिः । तिष्ठन्परिवृतो राजा त्वन्मरेवमचिन्तयत् ॥१३७०॥
 निर्हारे सतमस्त्वुममादते भूयवेहमनि । तातोपि निहतः भूयैव मयि जीवत्यनाघवन् ॥१३७१॥
 कथमेवाद्वासास्रवैश्चक्षालनावधि । कथं गोष्ठीषु शक्ष्यामि ब्रह्म मानवतां मुखम् ॥१३७२॥
 विरोधिष्वशक्तिभ्यो देशेभ्यः सैन्यनायकाः । सहिर्मरेव दुर्लङ्घ्यैः कथमेव्यानि वर्त्मभिः ॥१३७३॥
 इत्थं विमृशन्तस्तस्य तत्तत्प्राभिषक्तिनः । ययौ भीतिमृतो भीमा कथंचित्सा निशीथिषी ॥१३७४॥
 1875 पातधनुष्किंकां पौरसमाभ्यासाव निर्मेतः । नष्टं कटकमन्वेष्टुं सोऽवाकृष्टान्वयसर्जयत् ॥१३७५॥
 मर्मान्मुखीसंचारेस्तुपरिविवरो वैजयान् । आश्लिष्टबद्धधा मेघाः कर्तुं पारेभिरे ततः ॥१३७६॥
 कमाप्यलब्धा सैन्यस्य मोघसैन्येषु दूरतः । निवृत्तेषु निवृत्तेषु विमृश्य नृपतिः क्षणम् ॥१३७७॥
 यद्यप्येवाहते तत्तत्परित्यक्तं मयधुना । दत्तं चारीविभक्तवतामभयं सायसामपि ॥१३७८॥
 इत्याज्ञां भ्रमयामास पटहोद्गोचरैः पुरे । साशीर्षोपास्ततः पौरास्तत्रारज्यन्त सर्वतः ॥१३७९॥ तिलकम् ॥
 1880 अनन्तरनृपाचारवैधर्म्योत्कारकतया । तया सोनवया वृष्या फलं सद्योनुभावितः ॥१३८०॥
 शाशाङ्ग्यूनसंख्यैर्यः स्थितवाननुगैः समम् । अनुरागहर्तैर्लोकैस्तत्कालं पर्वचार्यत ॥१३८१॥
 विभोक्त्यावेदनं प्रीतिदायोपायः प्रभोः पुरः । भजल्लोकस्वायमन्त्रिपदवीं लक्ष्मकोमहीत् ॥१३८२॥
 राज्यं शम्पां नयत्येवं प्राप्ते राशि नयकनैः । याति नध्वं क्षिणे भिक्षुर्विभिक्षुः पुरमाययौ ॥१३८३॥
 तस्य डामरपीराधवारलुण्ठकसंकुलः । अष्टपूर्वो दृश्यो सैन्यव्यतिकरस्तदा ॥१३८४॥
 1885 हनं भुत्वा रिपुं राज्योत्सुकः स नगरं व्रजन् । राजा काकात्मजेनेति तिलकेनोन्मथीयत ॥१३८५॥
 इतः समस्तविद्वेषः स देवायदि सुस्तलः । कथं प्रकृतयो जगुर्गुणवन्तं तदात्मजम् ॥१३८६॥
 पुरप्रवेशे का राजंस्तस्मादेकमहस्वरा । एहि पदपुरं वामो मार्गं रोडुं विरोधिनाम् ॥१३८७॥
 भागच्छन्तो नष्टसैन्याः सुज्जिमुख्या महाभटाः । निहता यदि वा रुद्धास्तत्र बाधुधवाहनाः ॥१३८८॥
 मविष्टोसि ततो न्यस्तशस्त्रो हिमैर्दिनैर्धुषम् । नगरं नगरीकोभिः स्वयमभ्यर्धितागमः ॥१३८९॥
 1890 अतमेतैर्जरन्मन्त्रैर्वदन्त इति चकिरे । स च कोष्ठेश्वराणां स्मेरास्तस्वावधीरणम् ॥१३९०॥
 राज्यं विदग्धिः संप्राप्तं तांस्ताञ्छासनपङ्क्तान् । द्रुतमर्ययमानैश्च बिलम्बं कारितो निजैः ॥१३९१॥
 अतो बह्वहिमापातविशशाशेषसैनिकः । आसदन्नगरोपागन्तं समयेन स तावता ॥१३९२॥
 पतस्मिन्नन्तरे लब्धे निःसैन्यस्य ससैनिकः । मर्गात्मजः पञ्चचन्द्रो नृपतेः पार्श्वमाययौ ॥१३९३॥
 हतस्वामिपरित्यागमन्युत्तालनकाङ्क्षिभिः । राजपुत्रैः समं सोऽथ पीतो योडुं विनिर्देयौ ॥१३९४॥
 1895 असंभावनसंप्रामाण्यीक्य तान्भिन्नुसैनिकाः । यावत्पारेभिरे योडुं तावत्किमपि सर्वतः ॥१३९५॥
 क्षणेनैव वयुर्मर्जं तांस्तान्वीक्य हताग्निजान् । न संस्तम्भयितुं शक्नुः स्वयमूध पलायिनीः ॥१३९६॥

१३७१. १) Emended; A 'नावकाः. १३७४. २) A 'विहृषत'.—') A 'निशीथिषी. १३७७. १) Thus A; perhaps read मोघसैन्येषु.—') A 'विहृषत. १३७९. १) A₁ writes here ३ instead of तिलकम्. १३९१. १) Emended; A 'संप्राप्तं तांस्ताञ्छा'.

सेवानाशाय वे मुखाभिमुपवीहरादयः । अष्टपूर्वं संज्ञासं तेष्वस्तित्वराशयः ॥१३९७॥

विद्वज्ज्योतिष्यताः स्मृत्यो मेव नृपानुमैः । तद्धनमवशिष्येत क्षणादेव न किञ्चन ॥२२९८॥

सैमुखं तेषु यातेषु विरास्तांमुख्यमायवी । नवभूम्यभावेण नगरे विभुरे विधिः ॥१५९९॥

अन्यथा ककितो लोकैरन्यथा देवयोगतः । इत्थं राक्षोर्विशोरासीद्विजयावजयक्रमः ॥१४००॥

कंचिन्निपातयति बद्धपरं क्षणेन कंचित्परं पिपतिषुं नयति प्रसूतिम् ।

संकल्पमिषिष्ययचित्ररानुभाव ओषोम्यसामिव तदं पुरुषं विधाता ॥१४०१॥

अथ तत्तद्भवस्थानशान्तः सुज्जिर्विनाशधवे । दावध्यामाशिमिष्कान्तो निःसरोहिरिमायवी ॥१४०२॥

मेधावन्तः पुत्रमागच्छन्तः भूत्वा ह्यत्र नृपम् । तं हि संमन्त्र्य राज्यमर्हन्ते तस्या वरसत्वरम् ॥१४०३॥

रिन्हुणादीन्स्थिताम्भूरपुरादौ सैन्यमायकान् । प्रतीक्षमाणस्यैः साकं निर्बाधं जगरेषिसात् ॥१४०४॥

तमिन्नायां प्रत्यभिज्ञाकृते तेषामनन्तरान् । स्वावासपृष्ठे ज्वलतो दीपानस्थापयन्ततः ॥१४०५॥

वैमर्त्यान्ते तु पत्नीनां विद्वतानां वृथकपृथक् । निशि कापि परिभ्रष्टा न तत्कटकमाययुः ॥१४०६॥

प्रस्थये प्रचलन्तीस्तेः पृथलमैः स कामरेः । न मुहूर्तमपि त्यक्तः पदरश्मिरितस्ततः ॥१४०७॥

ब्रह्मस्त्रीबालभयिष्ठान्तहप्रस्थायिनो जनान् । जयौ रत्नपुरः कृत्वा पशुपालः पशूनिव ॥१४०८॥

पञ्चाशत्या ह्यारोहैः सह व्यावृत्त्य तिष्ठता । कविवर्णनं तेन रक्षा तेषां कर्तुमशक्यत ॥१४०९॥

ब्रह्मण्युक्तमव्यक्तं बाधेऽव्यक्ताद्यतैः । बाध्यमानोविभक्तोक्तं सौत्याशीतु पदे पदे ॥१४१०॥

हस्तस्य स्वामिनः स्वामिस्तोष व्यसनस्थितेः । भानृण्याकाङ्क्षिणा तेन तत्र ब्राह्मणं दक्षितः ॥१४११॥

बेषां प्राणपरित्यागे निश्चयं बध्नामपि । न योग्यकालापेक्षास्ति किं तैर्हि जपभूपदैः ॥१४१॥

बन्तं तं बहुमायान्तं तदा पद्मपुराणिकम् । भवसङ्गामराः कूराः खड्गवीर्ययौकसः ॥१४१॥

खीतलालनामामादस्याय पृथुसैनिकः । तजस्तेनाययौ तथ प्रसङ्गे श्रीविकः पथा ॥१४१४॥

समग्रमननं सञ्जित्वाविति विशङ्किताः । निपत्य ते विशधिरे हस्तलुण्ठितसैनिकम् ॥१४१५॥

मेरुभू सङ्गजन्माश्रयारी तत्राहवे हती । अतो ब्रह्मस्मजो मल्लो दिवसैर्यो व्यपगत ॥१४१६॥

वृत्तीपविहितभूषणहस्तलिलसंकटम् । उदीपपुरवालाकृतं स्थानं तत्र क्षणेभ्यः ॥१४१७॥

यज्ञा यज्ञा प्रचलतस्तत्र पश्यपरावृद्धिः । तद्वैतस्यैव विशिष्टः श्रीवैकल्याविसाहस्रम् ॥१४१८॥

प्रहारविषयो नासौ सज्जिर्वात्वेति ह्यमरैः । त निर्लुब्ध परित्यक्तः पूर्वमैश्वर्यनुरोधतः ॥१४१॥

लुपितं प्रीति कानिको शमारमहानतैः । तैः कैश्चित्तैरासीत्सुज्जेर्माणो नृपद्वयः ॥ १४२० ॥

प्रस्थितो पश्चिकेकस्मादधनैपत्सादयन्मने । आयुःशेषो भुगेन्द्रस्य विद्वज्जादयश्शोभनम् ॥१४२१॥

निःशङ्कसैन्यो निर्यातः सज्जिः परमपराक्रमरे । हृदीष्यन्नस्यविधं संप्राप्नोन्नायि हामरैः ॥१४२२॥

पञ्चाङ्गिकोऽष्टाश्वत्थि मण्णतः सोमवत्स्यं तान् । तीर्थांश्च वाणिज्यां साधकारो भूषयौ ॥१४५॥

ममः पतं प्रशान्तास्मिन् हराविरोधिभिः । भ्रमकृतजनीकम्पकृशालपिरतर्जयत् ॥१४२४॥

११४. ^१) Emended with C; A ^२साम्बन्ध. ११५. ^१) Emended; A ^२साम्बन्ध प्र. ११६. ^१) A, had written in margin a gloss of which only ^२साम्बन्ध is now legible. ११७. ^१) Emended; A ^२साम्बन्ध. ११८. ^१) A ^२साम्बन्ध.—

*) Emended with C₃ A. श्रीनदीन.

- 1425 संवत्सरेऽङ्गमात्रं तैस्त्यक्तमादाय च द्रुतम् । प्रविश्य नगरं साकुर्नृपतेः पार्श्वमाययौ ॥१४२५॥
 ज्यायसि भ्रातरीधाम तस्मिन्नामे बहौ नृपः । दुःखोणैरक्षुभिः सार्धं वैरिष्यापोतसाध्वसम् ॥१४२६॥
 महत्तमो नन्तस्तनुरानन्दस्तत्र वासरे । लोचनोद्गारकपामे डामरैः प्रचलन्धतः ॥१४२७॥
 तत्तन्मङ्गल्यदण्डादिदुःसहायासकारणान् । स विपत्यतितो नाभूत्कस्यापि कसणावहः ॥१४२८॥
 भासामिधः सुज्जिभृत्यो लोकपुण्यात्पलायितः । आन्तोर्वन्तिपुरेविभद्वन्तिस्वामिनोऽङ्गनम् ॥१४२९॥
 1430 कम्पनोद्ग्राहकः क्षेमानन्दः स च तदन्तरे । भ्रमर्षणैरवेष्टयेतां डामरैर्होतलोद्ग्राहैः ॥१४३०॥
 इन्दुराजोपि सेमानीः कुलराजकुलोद्भवः । टिक्कं तद्वेष्टितो ध्यानोद्गारे व्याजार्दशभिधत् ॥१४३१॥
 पिच्छदेवादयोन्धेपि बहवः सैन्यनायकाः । अतिष्ठन्कमराज्यान्तर्डामरैः कृतवेष्टनाः ॥१४३२॥
 पाते वनस्पतेः शाखा इव तन्नीडविच्युताः । इत्थं हताः क्षताश्चास्तत्र तत्र नृपानुगाः ॥१४३३॥
 निष्पादत्रा हिममुष्टचरणा नमविप्रहाः । क्षुत्क्षामा बहवोभूवन्मार्गेषु गलितासवः ॥१४३४॥
 1435 न व्यलोक्यत मार्गेषु तदा नगरनामिषु । पलालच्छन्नदेहेभ्यो मानुषेभ्यः परः कश्चित् ॥१४३५॥
 षासं विलासवासस्तत्र तेपि चित्ररथादवः । निन्युर्यैरचिरैरेव महामात्यैर्भक्षिष्यते ॥१४३६॥
 द्वितीयेपि दिने दृढसंचाराः पञ्चिणामपि । नृपारवर्षिणो मेवा न मुहुर्तं व्यरंसिषुः ॥१४३७॥
 वनपूर्वाभिधयामस्थितस्व कटकाद्गटान् । भिक्षोर्भिक्षिण्य धन्योष सिंहदेवमशिश्रियत् ॥१४३८॥
 निशम्य कृतसत्कारं नृपं तदनुयायिनाम् । सर्वेपि भिक्षवास्तस्युः सैनिका नगरोन्मुखाः ॥१४३९॥
 1440 मन्दप्रतापे दायादे संप्रामादसरास्ततः । राज्यधत्तो राजानमनुमर्तुं विनिर्ययुः ॥१४४०॥
 परापातभयाच्छीतापाताच्च विवर्षैर्जनैः । न ता नेतुमशक्यन्त दूरस्थं पितृकाननम् ॥१४४१॥
 चक्रिरे स्कन्दभवनोपात्ते देहांधितामिसात् । ते सत्वरं ततस्तासामदूरे राजसन्धनः ॥१४४२॥
 राक्षी चम्पोद्गवा देवलेखा तरललेखा । स्वल्पा सहाविशद्विह्वल्लेखावधिभिधेः ॥१४४३॥
 गुणोज्ज्वला जज्जला मृता वल्लापुरोद्गवा । गग्गात्मजा राजलक्ष्मीरपि वल्ली व्यलीयत ॥१४४४॥
 1445 मत्वा हिमव्यपायान्तं राज्यरोधं निजप्रभोः । डामरा नवभूर्तुर्हिमराज्याभिधां व्यधुः ॥१४४५॥
 ददर्श सौस्तलं मुण्डमय भिक्षुरुपागतम् । गाढामर्षामिसंकीर्णैर्दृक्पातैर्निर्दहक्षिब ॥१४४६॥
 कोष्ठेश्वरज्येष्ठपालादयस्तत्सत्क्रियोद्यताः । भसहासयतां वैराज्यजा तेन वारिताः ॥१४४७॥
 नगरं हिमवृष्ट्यन्ते स यियाद्युयुत्सया । ताटस्थेनाहिताकृष्टान्भृत्याञ्जालाववीडवः ॥१४४८॥
 प्रसद्य प्रामुयां राज्यमिति पृथ्वीहरे सति । हते तु तस्मिन्दायादेविपक्षः स्यां पतिर्भुवः ॥१४४९॥
 1450 हत्वन्तिथमेतत्तु देवात्संजातमन्यया । राज्यस्याशापि विरतां हते प्रत्युत यत्रिपौ ॥१४५०॥
 किं राज्येनाय वा कृत्यं भोगमात्रोपयोगिना । जिगीषोरुचितं कस्य ममेवान्यस्य सेस्त्विति ॥१४५१॥
 मुण्डं न्यपातयद्भूमौ यः पूर्वेषां पुरा मम । सिंहद्वारे मदीयेद्य तन्मुण्डं वर्तते लुप्तम् ॥१४५२॥
 दश मासान्मदायानां सुखच्छेदं व्यचक्षत यः । तत्तदुःखं स तु मया दशाब्दाननुभाषितः ॥१४५३॥

१४३०. ^१) Doubtful emendation; A जोड्ग्रीहकः—^२) Emended with C; A 'रेवेष्टित'. १४३१. ^१) Emended; A 'गुर'. १४३३. ^१) A क्षताश्चास्तत्र with diplography. १४३८. ^१) Emended; A 'विच्युता'. १४४१. ^१) Thus A; corr. by later hand into सानेपु. १४४४. ^१) One akshara wanting, the lakṣa not indicated in A; C supplements स. १४४९. ^१) Emended; A विपक्षा; C 'शावरे विपक्षः'.

एवं विष्णुवर्कस्यतया नेप्याम्यव्यवताम् । उपशान्तमनस्तापः क्षुत्पित्वा शेषमायुषः ॥१४५४॥
 इत्यायुक्ता मलष्टिकाभ्यां च मणसं व्यधात् । प्रीत्या स हेमचटिकाश्चेतश्चक्रादिभाजनम् ॥१४५५॥ 1455
 तद्विषयेण राज्याद्यापिशाचबोधितया पुनः । गृहीतोभ्येस्य शीतार्तस्तस्यावन्तर्धिविचिन्तयन् ॥१४५६॥
 अत्यन्तानुचितं वाग्यल्लवण्यैः संविभिरुद्भिः । रक्षितं रक्षिणो न्यस्य इतश्चाभूत्कलेवरम् ॥१४५७॥
 विपक्षाभयगेप्यस्मिन्स्वामिनोन्ते किमीवृक्षी । दशा शरीरस्येत्यन्तः कृतहस्तेन चिन्तयन् ॥१४५८॥
 दिदृक्षाव्याजतः सज्जकाक्ष्यो मगरश्चस्वभृत् । आयातो बाहुकं गोमृग्युद्धैर्जित्वाभिसाद्यधात् ॥१४५९॥ तिलकम् ॥
 स चतुर्नवताईर्वादारभ्यासादितच्छलैः । मूर्तिरभिष्टितस्तिष्ठन्प्रजासंहारकार्यभृत् ॥१४६०॥ 1460
 देवताभिष्टिताभिष्टदेहिवाक्कादिति भुतिः । भावितव्यभसंवाद्जनितमत्ययोद्यमी ॥१४६१॥
 तदीयान्यव्याख्येन केना भसयिता य यः । तन्मुण्डस्यास्य स पुमांस्तथः क्षुभो मृतस्तथा ॥१४६२॥ तिलकम् ॥
 भिक्षुः क्षापुष्पाचारहतौचित्यो व्यवसर्जयत् । प्राचण्ड्यकयातये मुण्डमग्नं राजपुरीं रियोः ॥१४६३॥
 उच्छलात्मजया तत्र देव्या सौभाग्यलेखया । नेतृन्पितृव्यमुण्डस्य जिघांसन्त्या निजानुगेः ॥१४६४॥
 राजपुर्यामाकुलत्वं नीतायामाससाद तत् । तत्रतुः सोमपालस्य दूरस्थस्यान्तिके विरात् ॥१४६५॥ युग्मम् ॥ 1465
 आदीनस्य मधुक्षेप्याम्यधर्मदिकर्मसु । तिरथं ह्यत्र शोणवस्य नेयवुद्धेः खड्गप्रभोः ॥१४६६॥
 सभ्यैरुद्यावचं तत्र कर्तव्यं परिविम्नितम् । स्वोचितं व्यञ्जितौचित्यामौचित्यं निरवयहेः ॥१४६७॥
 नागपालस्तु सौभाग्यं लब्ध्वा भातुः स्थितोन्तिके । तेहं मुण्डावशेषस्य नोपकर्तुर्विमाननाम् ॥१४६८॥
 क्षुदीर्यदर्शिनोऽप्यन्ते कदमीरेभ्यः पराभवम् । विशङ्क्योऽनुः सर्वयेदं सत्कार्यं यः शिरः प्रभोः ॥१४६९॥
 क्रियते येन नियतेरन्यथात्वं सनायताम् । विनिहस्य हरेर्दृष्टाः कुर्वन्तो यत्र जम्बुकाः ॥१४७०॥ 1470
 तत्रोपालपुरे कालागुरुचन्दनहासभिः । काष्ठैर्निष्ठां शिरो निष्ये कीर्तिहेत्रेय शत्रुभिः ॥१४७१॥
 यथा प्राप्तिप्रशा भरणिपतिभावस्य विविधा यथा हासोल्लासा अपि समरसीमासु बहुशः ।
 यथा तत्तदीर्यसमनिपातानुभवनं तथा हृष्टस्त्वमप्रमयसमयोऽप्यद्वुततरः ॥१४७२॥
 कस्वापरस्य तस्येव लेभिरे वृक्षिसत्क्रियाम् । एकत्रैतर्गात्राणि मुण्डमन्यत्र मण्डले ॥१४७३॥
 टिक्कावयोष नगरं वाप्तोवन्तिपुराध्वना । तत्र हन्तुं व्यलम्बन्त भासादीन्पूर्ववेष्टितान् ॥१४७४॥
 मुडाग्न्युशीपनमावप्रहारच्छेदकारिभिः । न ते जेनुमशक्वन्तं तैः प्रयत्नपरैरपि ॥१४७५॥ 1475
 स्थितैर्महादममाकारगुप्ते सुरगृहाङ्गने । तैर्हन्यमानास्ते स्थानुं गन्तुं वा नाभवन्क्षमाः ॥१४७६॥
 एवं प्राप्तविलम्बेषु तेषु लम्बान्तरः सुधीः । स्वीचकार प्रदानेन खड्गुवीडामराक्षपः ॥१४७७॥
 गृहीतवीहिना तेषां सुज्जिः शायोजि सत्वरम् । तेन भासादिमोक्षाय पञ्चचन्द्रादिभिः समम् ॥१४७८॥
 प्रापावन्तिपुरं वावक्ष स तावत्तदमगान् । कृत्यात्मजादीनालोक्य भङ्गं टिक्कादयो वयुः ॥१४७९॥
 देवागारादिनिर्वाता भासाद्यास्ते च विद्विषाम् । भमानामनुगान्हत्वा सुज्जेरन्तिकमाययुः ॥१४८०॥ 1480

१४५१. ^१) Emended with C; A शीतार्त°. १४५२. ^१) Thus A; cf. वाङ्मयं viii. 1846. — ^२) A₁ writes here ३ instead of तिलकम्. १४५३. ^१) A₁ writes here ३ instead of तिलकम्. १४५५. ^१) A₁ writes here २ instead of युग्मम्. १४५६. ^१) Emended; A आदीनास्य. १४५७. ^१) Emended with C; A के. १४५९. ^१) Emended with C; A एकत्रैतर्गात्राणि.

- लम्प्यतपे नगरं प्रविष्टे कम्पनापतौ । आययाबिन्दुराजोपि टिकं संस्वज्ज सानुनः ॥१४८१॥
 चक्रे चित्ररथप्रीवभासादीनपि भूपतिः । पारायशारस्त्र्यादिकर्मस्थानाधिकारिणः ॥१४८२॥
 यथापूर्वमधीकारानजहस्तुज्जिह्वभूत् । प्रतीहारमुखपेक्षी का कथेतरमन्त्रिणाम् ॥१४८३॥
 प्रतीहारोपि निःसीमह्यमरमामसंमतः । तज्जैवचक्रिकां कुर्वन्नागाद्राशः प्रतीक्ष्यताम् ॥१४८४॥
 1485 स मासीदृष्टदृष्टो कोपि तत्परेणेन यः । नाशिभिर्यज्ञं नो वा बभूवाभयणोन्मुखः ॥१४८५॥
 निक्षुण्णेशिवसदृशस्फूर्तिर्धूर्तो महीपतिः । आहारमप्यनासाद्य तन्मतं न न्यवेद्यत ॥१४८६॥
 इत्थं नगरमात्रान्तर्लम्प्यपादप्रसारिकः । लोवर्तिष्ठ समासकफले कन्दलयज्यम् ॥१४८७॥
 संघटप्याखिलान्भिक्षुर्दामरान्विजयेश्वरे । अयाध्यष्टां वभिष्टानं जिघृक्षुः शिशिरास्थये ॥१४८८॥
 अदृष्टपूर्वं स्वचमूचकैक्यं वीक्ष्य डामराः । भिक्षोर्हस्तगतं राज्यं मत्वाशङ्किषताश्च ते ॥१४८९॥
 1490 एकैकस्थैर्धौरीर्यमिवाभिजादि दृष्टवान् । नोपिष्ठेत्प्राप्रराज्यः किमास्कन्धेषु गृहान्तरात् ॥१४९०॥
 इति संमन्त्र्य ते राज्यं सोमपालाय विस्तवः । दूताभिगूढं प्राहिण्वन्तोपि दूतं व्यसर्जयत् ॥१४९१॥
 आकाराचारवैकृत्यैः पशुतुल्यस्य तस्य तैः । राज्यभोगा अभङ्गा नो भविष्यन्तीत्यचिन्त्यत ॥१४९२॥
 भोगतोभोजितौचित्यवस्युत्तपचिकीर्षितम् । देशेन पापात्पापीयो ह्येषां समपाहि तन् ॥१४९३॥
 दास्येप्ययोग्यो यो राज्ये स इत्यास्तां अप्राम्यतः । शक्येत पातुं देशोऽयं किमीदपि तादृशा ॥१४९४॥
 शालीन्पलातपुरुषोवति यः कृशानुदरधाननखटकपेटकभीतिदायैः ।
 1495 शान्तुं स काननतल्लज्जिहितो विद्व्यादिकं तत्र भञ्जनकृतां वनकुञ्जराणाम् ॥१४९५॥
 भिक्षोर्नैदिष्टतां दिष्टवृद्धिवाजास्ततो भजन् । तदूतो डामरान्गूढं वीविदानीयताम्यभात् ॥१४९६॥
 वैशाखेय कृतादम्भस्तदा संभावितस्वरः । निर्गस्य नगरास्सुज्जिर्गम्भीरातीरमाययौ ॥१४९७॥
 तस्याभियोगः श्राप्योभूयोक्तुं यत्समवायिनः । एकाकी तावतो वीरानूरीकृत्य स निर्वयौ ॥१४९८॥
 अन्तःपाते साहसानां नाद्रुतं तद्विभेर्बशात् । जीयते लक्षमेकेन लक्षेणैकोय वा युधि ॥१४९९॥
 1500 पारं तरीतुं निःसेतोः सारितोपारवससौ । पारे परस्मिन्नहितानपश्यच्छरवर्षिणः ॥१५००॥
 हिवा निशाः स ते चासंस्तस्याः सिन्धोस्तदहये । रुद्राः संनाहिनोन्वोन्वदम्प्रावेक्षणं दीक्षिताः ॥१५०१॥
 अयावन्तिपुराजौभिरानीताभिरवन्धयत् । सेतुं सांभोतरस्सुज्जिरारुह्य तरणीं स्वयम् ॥१५०२॥
 तन्तमेव तं दृष्ट्वा बोधैः कतिपयैः समम् । द्विषन्मूर्मरुल्लोला कुमालीवाभवच्छला ॥१५०३॥
 दृष्टं मुहूर्तदेतावदाकृष्टः स च वसतम् । बद्धश्च सेतुस्तीर्णाथ बोधा भद्राथ विहिमः ॥१५०४॥
 1505 न खत्री न हयारोहो नापि भूली न चापभृत् । व्यावृत्त्य प्रेक्षितुं कश्चिदशकहिद्रुताद्वलात् ॥१५०५॥
 निबद्धवधशैथिल्याल्लोलपल्लवने हवे । कोष्ठेश्वरस्याध्वारा व्यलम्बन्तान्तरे क्षणम् ॥१५०६॥
 निर्व्यन्त्र्यं तेपि पर्याणं सुज्जौ पश्चात्प्रभाविता । वास्योक्तं रजधकमिव क्षिप्रं तिरोदधुः ॥१५०७॥
 हतलुण्ठितनिध्नस्तज्जिनीका विरोधिनाः । ध्यानोद्गारादिषु धामेष्वमितल्लखन्वदो गताः ॥१५०८॥

१४८९. १) Emended with C; A नाशिभिर्यज्ञं. १४८८. १) Emended; A जिघृक्षुः.—१) Emended; A अयाधिष्ठः; C अयाधिष्ठः. १४९०. १) Conjectural reading; A एकैकस्थोपधीर्धौ. १४९३. १) Emended; पापीये. १५०१. १) Emended with C; A १५०५. १) Emended with C; A प्रेक्षितुः. १५०३. १) Emended; A निर्बन्ध, C निर्वन्ध.

विजयेशासनं तीर्त्वा वितस्तासेतुममगः । भासोपि हस्तुम्बिदधे पलायनपरायणम् ॥१५०९॥
 यथित्वा विजयक्षेत्रे तदन्वेषुषपावते । कम्पनेक्षे ययुस्त्वभ्याभ्यानोद्गारं विरोधिनः ॥१५१०॥ 1510
 तत्र स्थित्वा दिवैः कैथित्स देवसरसोन्मुखः । शिभिरे मेदनिर्वातिरेव टिक्तस्य गोत्रिभिः ॥१५११॥
 जयराजयशोराजौ तन्मुखौ भोजकात्मजौ । प्रविश्य देवसरसं स्वभाहिकोपवेशने ॥१५१२॥
 ययुर्धिवहसंवातास्तस्मिन्पचात्मभाविते । भिक्षवादयः भूरपुरं स्वोर्वी कोष्ठेश्वरादयः ॥१५१३॥
 गह्रं महामये सोमपालदूतः पलायितः । दास्याः सुतेन प्रवितः कुवास्मीति प्रभोर्व्यधात् ॥१५१४॥
 स हि तावद्गुह्यारम्भसोभसाध्योक्तसीदुताम् । तस्य सिंहीस्वहाक्रान्तगोमायुषदमन्वत ॥१५१५॥ 1515
 प्रमादास्त्रागिनो राक्षसं चिरं नष्टं मितैर्दिनेः । सुडिजः प्रसाद्य प्रदवावेवं स स्वामिद्वन्द्वे ॥१५१६॥
 शमालादीनपि व्यूहान्दानोपायेन हामरान् । पौरांध भिक्षुवाभयिणो राजाभ्येतुं प्रचक्रमे ॥१५१७॥
 राज्ञः परीक्ष्य सामर्थ्यमथ कुर्मो यथोचितम् । इति सर्वाभिसारेण तं संमन्त्र्य रणं ह्यधुः ॥१५१८॥
 रजोजवभिकालक्ष्यमटौवनटताण्डवः । दामोदरेभूषणामः स वीरपामवस्मरः ॥१५१९॥
 कोष्ठेश्वरवर्धं वातं रक्षता पितरं क्षतम् । लम्बाः सहजपालेन ह्याघाः प्रकृतिभिः समम् ॥१५२०॥ 1520
 भ्रमस्तत्राविशेषोभूद्वाजो भिक्षाचरस्य च । भिक्षुस्त्वहन्वसंवेद्य विवेहात्मपराजयम् ॥१५२१॥
 ततः प्रभृति यः प्रातः स न सायमवश्यत । योष वा न परेषुः स सैनिको भिक्षवे वले ॥१५२२॥
 एवं स्वक्ता परान्पौरहामरेषु नृषान्तिकम् । प्रयात्वा लामसत्कारानुविताम्प्राप्तवत् ॥१५२३॥
 काव्यहर्षुर्भिक्षोत्तमौ मनुजेश्वरकोष्ठयोः । प्रयातुं पार्थिवाभ्यर्णं लामसीक्याभिलाषिणोः ॥१५२४॥
 शास्त्राय तत्काकुरुहाहूहीतस्वपरिच्छदः । देशान्तरोन्मुखौ भिक्षुराषाढे मास्यवाचलत् ॥१५२५॥ 1525
 अनुयाज्ञिः स दाक्षिण्यशेषाद्विहितसान्त्वनैः । तदाद्यैर्हामरैः कुप्यन् निरोद्धुमपार्यत ॥१५२६॥
 भकरोत्स्वैरिणीस्तनुतया शीलवहिकृतः । अतिक्रमेण हारेषु तस्य कोष्ठेश्वरः स्पृहाम् ॥१५२७॥
 सटां हरेः फणारत्नमहेर्वालां हविर्भुजः । बालां च तस्य संस्मर्तुं कोमशान्तस्व शकुवात् ॥१५२८॥
 समं सौस्सलिना बद्धसंधिराभयकाङ्क्षिणः । सोमपालः स्वनिषेवे वादात्तस्य प्रतिभयम् ॥१५२९॥
 उद्देजितः प्राणहरेः प्रयत्नेस्तस्य सर्वतः । तरेषां दुर्गममहीसीमान्तं सुलहरीं ययौ ॥१५३०॥ 1530
 विगर्तेषु दया शीलं चम्पायां मद्रमण्डले । त्यागो दार्वाभिसारेषु मैत्री नामर्त्यधर्मिणाम् ॥१५३१॥
 पीडयेत्यक्तमीर्मभूद्गुरस्ये त्वयि हामरान् । स्वामेवाभ्यर्थ्य राजानं ततः कुर्युः क्रमेण ते ॥१५३२॥
 क्मां तद्गजामोर्धयितुं सांपतं नरवर्मणः । मन्त्रिभिर्मुक्तमित्युक्तमपि मन्त्रं न चापहीत् ॥१५३३॥
 वसात्पपरिवारोऽस्मद्गृह इत्यथ गृहगतः । अनुरमार्थनां तस्य भृत्याः पार्थादवाचलम् ॥१५३४॥
 प्रावर्तताथ नगरे विशाद्रिर्विमज्जन्तैः । छलमच्छलमे काले वरवात्रेव हामरैः ॥१५३५॥ 1535
 वीर्याभ्युच्चान्तुरीरेकैकं पार्थिवाधिकम् । सुस्सलरुमापतेर्धैर्यं मैत्र्युर्गुह्यवुर्जनाः ॥१५३६॥
 औदार्याकारताहृष्यवेवसौन्दर्यमन्दिरम् । कोष्ठेश्वरोधिकं स्त्रीणां प्रययौ मेक्षणीयताम् ॥१५३७॥

१५०९. ¹) Thus corr. by A₁ from 'ममगः. १५१०. ¹) Emended; A कम्पनेक्ष. १५११. ¹) Emended with C; A 'जवभिको' लक्ष्य. १५२६. ¹) Emended with C; A संवत्; cf. viii. 1198. १५३०. ¹) Emended with C; A तरेषां.

- मशान्तविह्वले देशे यथावुत्सववायताम् । विशङ्करित्वन्यौघनूर्ध्वो दिवानिशम् ॥१५३८॥
 क्षीराया लक्ष्मकेणापि सर्वे मङ्गवराज्यतः । आगीताः पार्थिवाभ्यर्णे सैन्यार्णवमर्चकराः ॥१५३९॥
 1540 अपि भूपालवाह्याद्भूजाजोपजीविनाम् । प्रतीहारगृहहारमवेशो बहुमानकृत् ॥१५४०॥
 लब्धन्यलुण्ठितग्रामतया दुर्मितदुःसहः । व्ययोत्तरङ्गः कालोमृत्स राज्ञो धनदभियः ॥१५४१॥
 डामरेभ्यो नृपः पारास्तं गृह्णन्कृतवेतवः । निनावाभ्यन्तरं वृद्धिं काशं चापचयं जनम् ॥१५४२॥
 तिष्यवैद्यार्चदेवाया ज्ञातयो जनकबुधम् । राजदोहोवितां राज्ञा विपक्षिमनुभाविताः ॥१५४३॥
 मासैवतुभिः स पितृप्रमयाहादमन्तरम् । अनन्यशासनं राष्ट्रं स्वमेव समपादयत् ॥१५४४॥
 1545 निर्धमं नगरं पौराः सर्वसामर्थ्यवर्जिताः । अनन्तै राष्ट्रमाकीर्णं डामरैः पार्थिवोपमैः ॥१५४५॥
 बद्धमूलो नातिदूरे सर्वभारसहो रिपुः । सबाह्याभ्यन्तरा मन्त्रिसामन्ता वैरिसंभिताः ॥१५४६॥
 मन्त्रोपदेशो वृद्धस्य नैकस्यापि नृपास्पदे । अधर्मबहलाः सर्वे भृत्या श्रेयिकवृत्तयः ॥१५४७॥
 राज्यारम्भे बभूवेयं या सामप्यस्य भूपतेः । सा स्मर्तव्यान्तराज्ञातुं प्रत्युदन्तं विवेकृभिः ॥१५४८॥
 प्राप्रमसङ्गरात्तदिदं गुणमामोपवर्णनम् । बन्धमाणं सुबद्धशोप्यत्र तेषां स्पष्टवर्त्यते ॥१५४९॥
 1550 पूर्वापरानुसंधानवन्धैर्दृष्टान्तवत्कथाः । नाकुड्गानिगभीराणां शम्बा रसयितुं गुणाः ॥१५५०॥
 प्रत्यक्षस्य गुणाज्ञातो विचिन्वन्तो यथास्थितान् । अनीर्ष्यस्य भविष्यामो विवेकस्यानुगा वयम् ॥१५५१॥
 स्थितस्य तत्त्वविज्ञाने नान्यस्य हि पटुर्जनः । अमानुषानुभावस्य राज्ञः किं पुनरीदृशः ॥१५५२॥
 हितानां हाराणां सद्गुणदुःखस्य हृदयः कवेः सोल्लेखस्य प्रियसकललोकस्य नृपतेः ।
 स्थितानां कोप्यत्र व्यवहितविवेकः स्वकुङ्कुमैरसामान्यं ज्ञातुं सुभगमनुभावं न कुशलः ॥१५५३॥
 भवेत्प्राप्तमसरणा परिणामेव वा मतिः । कथं सर्वस्याहुतायां निष्ठायां गुणदोषयोः ॥१५५४॥
 1555 सन्त्येवास्वापि विषमाः स्वभावा दोषतां जनः । येषां विपाकभयत्वमजामन्ताण्यत्ययम् ॥१५५५॥
 विकासः केषांचिन्नयनविषमैर्विद्युदुदयैः परेषामुद्गतिः भ्रवणकदुभिर्विधैरसितैः ।
 न वेष्टा काप्यन्योपकृतिपरिहीना जलमुचो जडो वर्षादन्वं गणयति गुणं नास्व तु जनः ॥१५५६॥
 गुणांलोकोत्तराङ्मृष्यस्यानुभवगोचरान् । भविता पूर्वभूपालकृत्ये सप्रत्ययो जनः ॥१५५७॥
 अनुष्ठलत्रपि स्थानाद्भूमेन चकार सः । विलोलांलोमकम्पेन दिङ्नाग इव भूधरान् ॥१५५८॥
 विद्वद्वाहिनीवृन्दा गूढं यज्ञयसंभवम् । वहन्ति तापं भूपाला और्ध्वामिमिष सिन्धवः ॥१५५९॥
 1560 भूमिभृज्जास्वतस्तस्य तेजसाप्यायितो गतः । पूर्वराजयज्ञधन्वो भुवनेष्वपकाशताम् ॥१५६०॥
 यो यस्तं पश्यति स्वात्मसंमुखं स स सर्वतः । जानास्यवक्रोल्लिखितं देवविम्बमिबेधरम् ॥१५६१॥
 स्थिरप्रसादो हस्ते यत्नवादस्ते न स कश्चित् । भयं पुनः प्रणमतां हस्तं हरति विहिषाम् ॥१५६२॥
 कृष्टासेः प्रतिविम्बं स्वं हित्वा नान्योस्य संमुखः । नापरेः प्रतिप्राश्नाद्य गर्जतः प्रतिगर्जति ॥१५६३॥
 तस्य नातिशितं कोपि प्रसादे निशितं पुनः । धत्ते तीक्ष्णैकधारस्य तरवारेस्तुलां वज्रः ॥१५६४॥

१५४८. ^१) Doubtful emendation; A 'योषा'; G 'विह्वले देशे and 'योषाविवा'. १५४९. ^१) Thus A; C 'पौरान्तं' १५४९. ^१) Cf. 'ततो विक्रमापदेवसिद्धवैद्या' (A) viii. 1305. १५४९. ^१) Thus A; R C 'निवासन', as apparently corr. by later hand in A. १५४९. ^१) Conjectural emendation; A 'मन्त्रोपदेशवृद्धस्य'. १५५०. ^१) ईदृशान्त supplied by A₂ in space left by A₁. १५५८. ^१) Emended with C; A 'वृद्धमृष्य'.

तस्याकुजन्मनो नित्याम्लानलक्ष्मीविकासिनः । प्रभवस्वाभिताः कल्पशाखिनः पल्लवा इव ॥१५६५॥ 1585
 राशिं याम्भीर्षदुर्लक्ष्यमाहात्म्यमभविष्णुताम् । विवेद मन्त्रिणां लोकः सिधेवे तांश्च सर्वतः ॥१५६६॥
 मरुदस्तु प्रतीहारो न विधेहेन्यमन्त्रिणाम् । पार्श्वहुमाणामेषाकृषीवभिस्तम्भ इवोत्थितिम् ॥१५६७॥
 तस्योत्पाटयतः सर्वास्तृणामीवावहेलया । स्फूर्जन्ननकसिंहोभूदशक्योन्मूलनः परम् ॥१५६८॥
 आ बाल्यास्तेस्तुतो राज्ञः स कृष्णव्यवहारवित् । अभृष्यस्तस्मिन्भूततनयो ह्यास्त सर्वतः ॥१५६९॥
 अद्वैतं धीनसंबन्धादिच्छतस्तस्मिन्मत्तो मदात् । कुशुभिधस्तस्य ततः कृतावज्ञोतनोत्थपाम् ॥१५७०॥ 1570
 रन्धान्वेषी स तद्वोषादुपजायैः क्षणे क्षणे । सन्नौ जनके वजावृषं हेममजिमहत् ॥१५७१॥
 राशस्तुल्यवदस्यौ हि जननीगाढसंस्तवान् । रात्र्यकाले हि सोस्तेकावास्तां तदवकाशदौ ॥१५७२॥
 नुरंगयोग्योपस्कारकानाहारादि राजवत् । अकालज्ञानकुरुतां राजधान्यन्तरेण तौ ॥१५७३॥
 सह स्ववृद्धैः समशीर्षिका प्रभेर्न युज्यते प्राप्तसमुद्यतेः क्वचित् ।
 भित्तोक्तैर्दुर्दुरवृन्दलङ्घनं सरोजपण्डस्य महाविद्यम्बना ॥१५७४॥
 तद्विलिप्तमसंस्कृष्टैभुनालेख्यकल्पनाः । तद्वर्मेव्यखिले चक्रुस्तद्विषः कलुषं नृपम् ॥१५७५॥ 1575
 अथ राजा विजयिनं सत्कर्तुं कम्पनापतिम् । कृतज्ञः आवणे मासि जगाम विजयेश्वरम् ॥१५७६॥
 अत्रान्तरे पिच्छेदेवादागच्छन्गिरिगह्वरे । प्राप भूरपुरवृद्धाधीश्वरादुत्पत्तो वधम् ॥१५७७॥
 पुण्याणनाडादुत्पिञ्जकृतये पुनरागतः । ब्रह्माधिपेन गुटिकांश्चेपिणा स ह्यवाप्यत ॥१५७८॥
 सितौ निषतितः पार्श्वप्राप्तमेकं द्विषद्वटम् । मुमुर्षुर्विशिखाविद्वज्जानुमर्मापि सोवधीत् ॥१५७९॥
 प्रत्यावृत्तस्य सत्कृत्य कम्पनेन महीपतेः । शर्यवन्तिपुरस्थस्य ब्रह्मेशोरिशिरो व्यधात् ॥१५८०॥ 1580
 स इदं द्रष्टुमिच्छन्मुष्टिरुहन्मुष्टमुष्टरः । चक्रे तस्य इदमर्षशोकशकुनिपाटनम् ॥१५८१॥
 आद्यायामेव यात्रायां जातारातिक्षयो जनैः । स निःशेषयिताशेषकण्टकानामगण्यत ॥१५८२॥
 नहिमन्प्रविष्टे नगरं विद्रुताः केपि सागसः । प्रापुर्जनकसिंहायाः केपि कारागृहस्थितिम् ॥१५८३॥
 कैश्चित्पलायितैः शङ्कां माहिताः पृथिवीपतेः । ततः क्रोष्टेश्वरमुखाः प्रातिलोभ्यं प्रपेदिरे ॥१५८४॥
 शमालां निर्गतः श्रीमान्कार्तिकेय कृती नृपः । तत्र तत्रासुदृशमं संपांमोषमवाधत ॥१५८५॥ 1585
 यत्र सुस्तलभूपायाः प्रापुर्ममप्रतापताम् । तं हाडिग्राममदहत्सुज्जिर्जितविक्रमः ॥१५८६॥
 महीभुजा पीयमानैराहतः क्रोष्टकादिभिः । अथ भिक्षाचरो राज्यगृध्रुर्भूयोप्युपावयौ ॥१५८७॥
 एकेनाह्ना योजनाभि प्रोलङ्घ्य दश पञ्च च । शिलिकाकोट्टनामानं गिरिग्राममवाप सः ॥१५८८॥
 शुन्पिपासाकृमारातिभीतिमार्गभ्रमोज्ज्वलम् । क्लेशं नाजीगणन्मानी धावितः स जिगीषया ॥१५८९॥
 कार्यमायाति वैमुख्यं जिगीषोर्विधुरे त्रिधौ । प्रस्थितस्य पुरोवाते रथस्वेव ध्वजांभुकम् ॥१५९०॥ 1590
 आरम्भमावमपि कस्यचिदेव सिद्धये कथितव्यमपरमोप्यफलप्रवासः ।
 मन्थादिनामृतमवाप्नुदधेर्मुहूर्तास्तर्कि चिराद्विदधता न हिमात्रिजेन ॥१५९१॥

१५७९. ') Emended; A वृषी. १५८०. ') Emended with C; A 'पुरस्थस्य. १५८१. ') Emended; A विपावनम्.
 १५८४. ') Emended with C; A कैश्चित्'.

- भष्टा सरित्स्ववसतेर्जलधिपवेष्टो बेलोर्भिवेक्षणवशेन विवर्तमाना ।
 मिथैव यच्छति धियं पुनरुद्वेतेति नोत्थानमस्ति तु विधिः परोपितानाम् ॥१६९२॥
 तस्य तावन्महायत्नकठोरस्योदयक्षणे । सिद्धेर्विबन्धो विधिना विधुरेण व्यधीयम् ॥१६९३॥
 आयातं तमबुद्धा तु तस्मिन्नेव क्षणेभ्यत् । पृथ्वीहरानुजः प्राप्रभङ्गः कृत्वाङ्गुलिर्नृपम् ॥१६९४॥
 1595 कोष्ठेश्वरः स चावेत्य संप्राप्तं तमतिष्ठताम् । कृत्याभमौ ततः सर्पाविव मन्त्रमियन्वितौ ॥१६९५॥
 ताभ्यां स्थानेन सोम्यस्मिन्स्याजिनोऽपपरिभ्रमम् । कार्कोटद्वारमार्गेण निर्गतः सुल्हरीं ययौ ॥१६९६॥
 आसीत् तत्र प्रोक्षणद्वर्पकण्डूलदोर्भुमः । ऊप्यायमाणः कद्वमीराकान्तिसंततचिन्तया ॥१६९७॥
 उदीपसनिलस्येव तस्य रन्ध्रगवेणिः । पुरं प्रविष्टो राजापि प्रतीकारमचिन्तयत् ॥१६९८॥
 अहितीयस्त्वमात्येषु प्रतीहारो मदोद्यताम् । सुज्जेरसहमानोभूच्छलान्वेषणतत्परः ॥१६९९॥
 1600 आययावय विजम्भावष्टम् वल्गातः प्रभोः । धन्यायनः पूतमूर्तिर्जाह्नवीजलमज्जनात् ॥१७००॥
 तदाद्याः संस्तुता राजधिरसंभावितास्ततः । अनाप्रुषन्तोधीकारान्पर्यतप्यन्त चिन्तया ॥१७०१॥
 कुर्वाणे कार्यतस्तस्मिन्भरं पिप्पेषु मन्त्रिषु । कालप्रतीक्षाभमतामूहुस्ते गहनाशयाः ॥१७०२॥
 प्रतीहारस्तु दुर्लभ्यमुज्जिनिर्लोठनोद्यतः । अप्रियानपि तान्प्रीत्या जप्राहोमोपयोगिनः ॥१७०३॥
 व्यतीतेष्वथ मासेषु केषुचिदैवयोगतः । अकस्मादभवद्भूत्स्कीतलूतामयानुरः ॥१७०४॥
 1605 विस्फोटगोफातीसारवह्निमान्द्याधुपद्वैः । संदिग्धाभ्युदये तस्मिन्देशः पर्याकुलोभवत् ॥१७०५॥
 इत्थं स्थितः कुलस्यैकमर्तुः स्वामी बली रिपुः । तत्पक्षा डामरा राष्ट्रं दुष्टमेव व्यचिन्तयन् ॥१७०६॥
 आयत्यां च तदाह्वे च हितकृत्यं विचारयन् । राज्ञः श्रीगुणलेखाया जातमेकस्रतं शिशुम् ॥१७०७॥
 पञ्चाब्ददेह्यं पर्माण्डि सुज्जिर्भूमिपतिं तदा । विक्कीर्षुर्मन्त्रयामास मातुलेनास्य गार्गिणां ॥१७०८॥
 इत्थं भूतस्य दुभुक्षुः ससूनुः सुज्जिरथ ते । पञ्चचन्द्राविभिः सार्धं युक्त्या मन्त्रयतेनिशम् ॥१७०९॥
 1610 लम्बधन्ः प्रतीहारो धन्यायाश्च तदीरिताः । इत्यशोचंस्ततो भूरं स तथेव्यमहीश्वरः ॥१७१०॥
 पूर्वप्रजासृजं हवाङ्मुतवस्तुतस्त्वव्यावर्णनेन कुतुकं जनयन्ति तज्ज्ञाः ।
 बाला हवाल्पमतिहार्येधियथ सन्ति प्रायो नृपा नियमभून्यमनोनुभावाः ॥१७११॥
 शौचस्थाने कृतवसतिभिः स्त्रीष्वन्वायालये वा निःशस्त्रो यश्चलनकुशलैर्मामसं संप्रविश्य ।
 नीतो भूतैरिव विवशनां निर्भरं गर्भवेष्टैर्भरं भूपात्कथमिव ततः स्यादवष्टम्भेष्टात् ॥१७१२॥
 निर्हेतु प्रहसन्विष्टः प्रविशति क्षोणीपतेरन्तिकं प्रीत्युत्कुलद्वेष किं किमिति तं पृच्छत्यनष्टाशयम् ।
 ब्रूते किंचिदसौ कचानथ कवन्सर्वकथं मानिनां मानपाणगुणेषु यत्सरभसं दम्भोलिपातायते ॥१७१३॥
 सविभ्रमगतागतः किमपि भाषमाणः भुतौ प्रभोर्वलितलोचनं जगदवज्ञवालोकयन् ।
 निजस्य मुखविक्रियाप्रणयताडनाद्यैर्विद्वन्नुपहमिवाहितं नृपतिबल्लभो दुःसहः ॥१७१४॥
 1615 अपि जातु स दृश्येत निःसंशोभमतिर्नृपः । यो यत्नपुत्रक इव व्यक्तं धूर्तिर्न नश्यते ॥१७१५॥

१५९४. ^{१)} Here one *akshara* is wanting in A; B supplemented with C. १६०२. ^{२)} Emended; A 'अनन्तं मुद्वेष्टे'.
 १६०६. ^{१)} Thus corr. by A, from कुलेस्वै. १६०८. ^{२)} Emended; A गार्गिणा. १६११. ^{३)} Emended; A 'अज्ञ. —
 १) Emended with C; A 'तस्य व्या'.

यतो भूत्वान्तराज्ञानाज्जातः सर्वस्वसंक्षयः । तद्यथादुष्कृतै राज्ञां हा धिक्प्रयापि शाम्यति ॥१६१६॥
 सुज्जिरारिगम्यमन्त्रेहुमागच्छन्पूर्ववत्प्रभोः । विन्वस्तरक्षिणः पश्यन्नविधासमक्षिणत ॥१६१७॥
 दक्षिण्यं वामतं वातमाश्रये प्रतिनिम्बितम् । हर्षणस्येव राज्ञः स विमाध्याभूत्पराकुलः ॥१६१८॥
 तस्मिन्नाजगृहे खेदान्मन्दीकृतगतागते । नृपतेस्तद्वतां प्रीतिं निःशेषां जह्निरे खलाः ॥१६१९॥
 भूत्सुः सुज्जेध्विन्नरयोप्यास्थानहिजभूः शठः । पातिलोम्बावहैर्भर्तुर्मन्त्रैरासीधियोन्मकृत् ॥१६२०॥ 1620
 नीरोगे राक्षि रष्टः स दिष्टवृद्धये नृपास्पदे । वल्लवर्षी विनिर्याय प्रार्थनार्थी गृहान्ययौ ॥१६२१॥
 न तं प्रासादयद्वाजा विशालबलवाहनः । आक्रम्योत्तौ कथं नः स्यादित्युपायं स्वचिन्तयत् ॥१६२२॥
 त्यज्येत इतकायोत्तौ निराशौरमुजीविभिः । मत्वेति तदधीकारानम्येभस्तूर्णमार्पयत् ॥१६२३॥
 राजस्थानात्स्वजं धन्यमुदयं कम्पनादपि । अजिग्रहन्नरपतिः खेरीकार्यं च रिन्हणम् ॥१६२४॥
 इताधिकारे प्रव्यक्तवैकृते नृपतौ ततः । अल्पावशेषानुचरः सुज्जिरासीद्विशङ्कितः ॥१६२५॥ 1625
 विमानितः पुराङ्गजायात्रामुद्दिश्य मानवान् । सोऽथ सुस्तलभुर्भर्तुरस्थीन्यादाय निर्वयौ ॥१६२६॥
 श्रीस्तुक्त्यात्प्रार्थनाकाङ्क्षी राजधान्यन्तिके न सः । निर्गच्छन्नाजपुरुषैर्न राज्ञा बान्धवद्व्यत ॥१६२७॥
 तन्निर्वासनगर्वस्य स्थापनायानुवाचिके । प्रतीहारस्तस्य गुण्यै कोशदिः स्वात्मजं व्यधात् ॥१६२८॥
 निमहानुपहासमशयत्ताविति रक्षिणम् । पुत्रं प्रादाच्छुद्धमक्रौ म' इति ध्यायन्त विव्यये ॥१६२९॥
 निवृत्तौ लक्ष्मको हारात्पर्णोत्सं शनकैर्यतः । अवारोपयद्गोहो भागिकं लोहरावलात् ॥१६३०॥ 1630
 प्रतीहारविषद्वय भात्रेयाय महीभुजः । त्रेमाभिधाय तत्कोट्याधीकारं च समर्पयत् ॥१६३१॥
 उत्सवाय लोह्रत्यागाच्छङ्काशङ्कुं महीपतेः । स मीष्मविषमं कालं राजपुर्यामलङ्घयत् ॥१६३२॥
 अमात्यकन्दुकत्रातपातनोत्पातनक्षमः । आयत्तडामरः प्राप प्रथां कामपि लक्ष्मकः ॥१६३३॥
 हारेथाकारयत्सुज्जिपतिमल्लविधिस्तथा । कृप्यमाणो राजवंशपौरुषं राजमङ्गलम् ॥१६३४॥
 अनन्यदेशजः सुज्जेः भूरो मत्कोशपोषितः । कीर्तिमेव हरेर्हृत्प्राप्तिर्ग्याकलुषो हि सः ॥१६३५॥ 1635
 खड्गवाहिसहायः स भुण्णः पर्यटितुं पथि । निःछलधोपहास्यथ तेन कार्यार्पणात्कृतः ॥१६३६॥
 कर्तुं पठ्ठवां योग्यानामयोग्यान्प्रभवेन कः । तेषां गुणैस्मास्तेयोक्तं न शक्यं कारणैरपि ॥१६३७॥
 पदे श्रीखण्डस्यानुचितमुचिते वर्मणि निजे वृषाङ्कः प्रक्षेपे प्रभवति चिताभस्म रभसात् ।
 न तस्मैच्छावत्त्रिजगदुदयापायघटनोप्यसौ तद्भवेन स्फुटमिह पटुः संघटयितुम् ॥१६३८॥
 तस्मिन्सुज्जिप्रतिस्पर्धामशौढे बोधुमक्षमे । दूतानसृजदामेन सञ्जपालं दिगम्बरात् ॥१६३९॥
 निर्वीरे मण्डले हेप्योप्यवापत्कार्यगौरवान् । कोटेश्वरो नरपतेर्निरामन्तरङ्गताम् ॥१६४०॥ 1640
 प्रीतिदायैस्तोष्यमाणस्तैस्तैस्तुष्टेन भूभुजा । विस्त्रब्धो नगरे तस्यौ सोऽपि लूतामघातुरः ॥१६४१॥

१६१९. ^{१)} Emended; A जह्निरेखलाः. १६२२. ^{१)} Emended; A आक्रम्यासौ.—^{१)} Thus corr. in A from न.
 १६२४. ^{१)} Emended; A धान्य. १६२५. ^{१)} Emended; A हिता. १६२९. ^{१)} Conjectural reading; A 'कोष; R C 'कोथ.
 १६३१. ^{१)} Emended; A समर्पयत्. १६३३. ^{१)} Thus A₁; A, 'पाननीत्यापनक्षमः. १६३५. ^{१)} Thus A₁; A, सुज्जिः.—
^{१)} Thus corr. by A₂ from A, मत्कोश. —^{२)} Thus corr. by A₂ from A, स्वर्धामेव हरे — विती. १६३८. ^{१)} पटुः supplied
 by A₂ in space left by A₁.

- एवं इमकदम्बैक्यं राशिं कुर्वति कार्यतः । चालकैः सोमपालाद्यैः सुजिज्जिर्निन्वेद्य वैकृतम् ॥१६४२॥
 प्रतिज्ञाय लतामात्रसाध्यं कश्मीरनिर्जयम् । सोमपालाय तत्राज्यं सोज्जीवक्रेवमानितः ॥१६४३॥
 प्रतिभुभाव तस्मै च भागिनेयीं स कन्यकाम् । धीमान्नान्तरे सामदाने प्रययुजे नृपः ॥१६४४॥
 1645 द्वौ तावत्पाशुयौ राजकन्ययोः स्वीक्रियां तदा । रभसाद्यावकुर्वाणावदत्तामन्तरं द्विषाम् ॥१६४५॥
 वपायैर्जयसिंहस्य शकुनैश्च निरीक्षितैः । प्रेरितः सोमपालोऽप्यसुज्जिर्मन्दादरोभवत् ॥१६४६॥
 स्वयमेव प्रतीहारस्तत्र राजपुरीपतिम् । सीमान्तर्भुजमानिन्ये कन्यकोद्वाहसिद्धये ॥१६४७॥
 जातां कल्हनिकाख्यायां महादेव्यां महीपतेः । उपयेमे नृपसुतां सोमोम्वापुत्रिकाभिधाम् ॥१६४८॥
 याते तस्मिन्कृतोद्वाहे नागलेखाभिधां सुधीः । तत्स्वत्वेयीं प्रतीहारो भूभुजे प्रत्यपादयत् ॥१६४९॥
 1650 इत्थं राष्ट्रद्वये बद्धसंधौ निरवकाशताम् । प्राप्तः प्रतस्थे हेमन्ते सुजिज्जिपथगोन्मुखः ॥१६५०॥
 जालंधरे संबटितो ज्येष्ठपालो निनाय तम् । गाढावमाननिर्नष्टसौख्यं भिक्षुपक्षताम् ॥१६५१॥
 त्वयि भिक्षाचरे वैकसैन्यनायकतां गते । नेपेन्द्रो वा महेन्द्रो वा समर्थौ प्रत्यवस्थितौ ॥१६५२॥
 राज्यप्रदस्य ते यच्च चक्रे राजा विमाननाम् । तस्थुषो यच्च विषये पतिकुर्मस्तयोर्द्वयोः ॥१६५३॥
 इति संप्रेरितस्तेन देङ्गपालान्तिकस्थितः । वियासुः सोन्तिकं भिक्षोर्भागिकेन न्यविध्यत ॥१६५४॥
 1655 अनिक्षिप्रवतोस्थीनि स्वामिनो जाह्नवीजले^१ । न युक्तमेतत्ते कृत्यमित्यावेगादशासि^२ च ॥१६५५॥
 क्वात्वा शुनद्यामेष्ट्यामि पार्श्वे व इति निश्चयम् । स पीतकोशः कृत्वास्व ययौ प्रस्तुतसिद्धये ॥१६५६॥
 प्रतीहारकरन्यस्तसर्वभारस्तु भूपतिः । मन्दाक्रान्तितया राज्यमसुस्थितममन्यत ॥१६५७॥
 यो यो हि व्यग्रहीत् तं संधाय सविधस्थितः । तमन्वहं प्रतीहारः सानुग्रहमिवैक्षत ॥१६५८॥
 प्रगल्भमाने शास्त्रैर्वमुदयः कम्पनापतिः । अवधीच्छ्रयना इमं प्रकटं कालियात्मजम् ॥१६५९॥
 1660 अत्रिश्चासोल्बणान्सर्वलात्रन्याय लक्ष्मकः । निर्मर्यादाकम्पनेशमीपत्सान्त्वमजिग्रहत् ॥१६६०॥
 क्वात्वाभ्येष्यति गङ्गायां यावत्सुज्जिर्निसूत्रताम् । यावत्कथं मया नेया कश्मीरा इति चिन्तयन् ॥१६६१॥
 तावन्मात्रान्तरव्याप्त्या राशो विज्ञाव डामरान् । भिन्नान्भिक्षाचरोविक्षद्विषलाटां हिमागमे ॥१६६२॥
 मण्डलस्यान्तरे तस्व विविक्षो रुद्रडामरः । प्रतीहारो हिमर्तुश्च निषेडा समपद्यत ॥१६६३॥
 स टिक्केन वितृद्वाहादेकान्तद्वेषिणा रिपोः । आनीतः संमतेर्देवाप्यायः सर्वैश्च डामरैः ॥१६६४॥
 1665 प्रतीक्षमाणो राज्याभिहेतुं सुजिज्जसमागमम् । निर्मर्यादिक्रजामातुर्भागिकस्य खडाप्रभोः ॥१६६५॥
 चाण्डालाभिधे दुर्गे वसन्नलोच्छ्रितावपि । दूतैर्विभेदमनयत्सर्वेडामरमण्डलम् ॥१६६६॥
 प्रमोदं रुद्रदां प्राप्तं द्विषां च त्रिस्तुजपुरः । व्यावर्तनाय गङ्गायाः सुज्जिर्विहितमञ्जनः ॥१६६७॥
 पूर्वविप्रकृते भिक्षावर्तैमथाभेदमागते । यथामुष्य महीभर्तुस्तयास्माकं भयं भवेत् ॥१६६८॥
 ध्यात्वेति सिंहदेवेन प्रार्थितो व्याजमादधे । सुज्जिस्वीकरणोद्योगे सोमपालो भवाकुलः ॥१६६९॥
 1670 सुज्जिर्जालंधरं प्राप्तः प्रातर्भिक्षाचरान्तिकम् । यावद्यास्वति तं सायं तद्वत्स्तावदासदत् ॥१६७०॥

११५९ ^१) Emended with C; A स्वसेवी. ११५९. ^२) These two *pādas* have been twice written by A.
^२) Emended with C; A °छाधि. ११५९. ^३) Thus A; perhaps read शास्त्रैर्वमुदयं.

मेरितो ज्येष्ठपालेन विविदो भागिकेन च । विरराम स तस्योक्तवा विपक्षाभयणपहात् ॥१६७१॥
 अथ देशान्तरोपान्तं तत्र भूषोपनेष्यति । एवं च दास्यस्वभीकारं मन्मुखमहितार्थनः ॥१६७२॥
 इति दूतमुखेनोक्तः सोमपालेन चान्वहम् । विपक्षौत्सुक्यमुत्सार्य तद्देशाभिमुखो ययौ ॥१६७३॥
 उदयः कम्पनाभीशो वैशाखे तीर्णसंकटः । स्वशान्धितेन संघामं प्रत्यपद्यत भिक्षुणा ॥१६७४॥
 मात्स्यपुष्पवृत्तने जाते पृथुवले ततः । तस्मिन्कोटान्तरं भिक्षुः प्राविशत्प्राप्तमेष्टनः ॥१६७५॥ 1675
 राजाश्च विजयक्षेत्रं निर्यातः प्रत्यपूरयत् । कम्पनेशस्य कटकं तास्ताः संश्लेषयन्तुः ॥१६७६॥
 यन्त्रोपलशरासारविविधाबुधवर्षिणी । दुर्गस्थितैर्नृपचमूः प्रत्ययोध्यहमवर्षिभिः ॥१६७७॥
 पतस्त्रहमद्य भिक्षोश्च नामलक्ष्मणश्च पक्षिषु । पशितुं दुर्गजाजाजसेना दीर्घाणि नाशकान् ॥१६७८॥
 द्विनैरभ्यधिके मासमात्रे यातेप्रहीततः । विदार्य मूलं दुर्गस्य धर्म्यः खाताम्बु संभृतम् ॥१६७९॥
 दुर्गभाजो बलासाध्या रात्र्युपायपरे धियम् । जाततद्वैरिबाधेच्छा धनलुब्धामदर्शयन् ॥१६८०॥ 1680
 विसर्ज्य प्रतीहारमथ तद्वस्तुसिद्धये । राजां डामरसामन्तमन्त्रिराजास्मजैः समम् ॥१६८१॥
 कोष्ठेश्वरत्रिस्तकायाः कृच्छ्रस्थस्य विमोक्षणम् । करिष्णामो ययं भिक्षोरिति बुद्ध्या तमन्वयुः ॥१६८२॥
 पद्मचक्रकटशैलापावधः कोटं मितोन्नति । जिते मेने प्रतीहारो वीर्यान्मताः स्ववादिनीः ॥१६८३॥
 पूर्वस्थितैः प्रतीहारानुगैर्धाम्प्यव वासरे । अयोधि सर्वसैन्यस्य बलात्कोटं जिघृक्षुभिः ॥१६८४॥
 ते तावन्तोप्यहमवृष्ट्या तथा तैः प्रतिचक्रिरे । नास्तीदं विक्रमेणेति वयागृह्णन्विनिधयम् ॥१६८५॥ 1685
 श्रीरदेहदुमायेभ्यो न्यपतन्नहमभिर्हताः । निर्वहसौतसरथाः शीर्षभमरगोलकाः ॥१६८६॥
 कोष्ठेश्वरस्य मूढत्वं निर्णुवं तत्र किंचन । स्वस्य भिक्षोर्लब्ध्यानामन्वेष्टां च विनाशकान् ॥१६८७॥
 नास्त्यत्र मत्समो श्रीर इत्येतावत्प्रसिद्धये । स द्युयुजोद्धतं भिक्षोर्यस्याणक्षयकार्यभूत् ॥१६८८॥
 दुधुक्षुणां खशानां स संकटे धैर्यमादधे । कोष्ठेश्वरोऽस्मिन्नाभिजौ तद्वया डामराः परे ॥१६८९॥
 यदेतद्वृद्धये भूरि सैन्यमस्मद्विताय तत् । पर्यवस्येदिति वदन्समभाष्यन्वया च तत् ॥१६९०॥ 1690
 निजम्भमूरमुप्यारिष्यन् कोष्ठेश्वरोऽप्यसौ । अन्येषु तत्र कैवास्येत्यथ ते मिथयं वधुः ॥१६९१॥
 भूमृत्पिगृहः कार्यवशेन स्वोपवेशने । अङ्गीकृताधिकारस्तु भीमाष्टिकस्य लक्ष्मणकः ॥१६९२॥
 खशाभीशं महायामस्वर्णादित्यागसंभयात् । स्वीकृत्य भिक्षुदुधुक्षावदकक्षयमकारयत् ॥१६९३॥
 आनन्दाख्यः खशाभीशस्यालः कृतगतागतः । नीत्वा टिके प्रतीहाराभ्यर्च्य भूयोऽप्यरोपयत् ॥१६९४॥
 प्रतीहारस्य टिकेन सहैक्यं वीर्यव डामरैः । निःसंशयं हतोऽपि भिक्षुः कोष्ठेश्वरादिभिः ॥१६९५॥ 1695
 संरन्धास्तद्विमोक्षाय प्राहिण्वंस्ते खशान्तिकम् । दूतानुरीकृतस्वर्णशाना भूरिधनैः समम् ॥१६९६॥
 खशास्तु दध्वायुक्तोऽयं गृहीत्वास्त्राभिरुज्जितः । जानाति रक्षितान्प्राणान्भिक्षुः कोष्ठेश्वरादिभिः ॥१६९७॥
 समन्तुः प्राप्तराज्योऽथ देहपालोऽथ दूरगः । हन्यान्मां जयसिंहस्तद्वयः पश्यः प्रयत्नतः ॥१६९८॥
 मत्वेति तेन प्रत्युक्ता भिक्षुं शीघ्रस्थितं गृहात् । विपाद्यातः फलदकं निर्गच्छेत्पूषिरेपि ते ॥१६९९॥

१६७१. ^१) Emended; A लक्ष्मणचमूः. १६७९. ^१) Emended; A धाम्प्यः; C धाम्प्यया; cf. viii. 1624. १६८१. ^१) Emended; A रात्र्यः. १६८२. ^१) Thus corr. by A₂ from A, कृच्छ्रास्थः. १६९३. ^१) Emended; A 'दुधुक्षु'. १६९७. ^१) Emended with B, A दध्वायुः. १६९९. ^१) Emended; A भिक्षुसौ

- 1700 स स्वमेधोपलिनाङ्गः शेषावस्करजर्मना । यात इत्यवधो लोके जायन्मानी न निर्धवौ ॥१७००॥
 कोष्ठेभ्यरोभ्यक्तकृत्यः सैन्यक्षोभेष्वाक्षिपन् । कर्षं कालविदा प्राक् प्रतीहारेण सान्त्वितः ॥१७०१॥
 नीचौ खडाघौर्दत्तायामा प्रसूपादगृह्यत । श्ववसायः प्रतीहारमुख्यैर्भिक्षुप्रमाणे ॥१७०२॥
 गच्छजिरागच्छत्रिभ राज्ञ इतः प्रतिज्ञम् । अम्बिष्यन्विजयक्षेत्रे वार्ता पर्वाकुलोभवत् ॥१७०३॥
 तावज्जिराहवैस्तैः साहसे दद्यात्स्वरान् । कृतवत्स्यं साध्योभूय यो वृद्धवहीभुजः ॥१७०४॥
 1708 डिम्बो राजानुगा डिम्बास्तस्य भिक्षोः प्रमाणम् । साध्यमेते हि मन्थन्ते इन्त किं केन संगतम् ॥१७०५॥
 विहस्य नीयते वित्तं खड्गैरेव क्षणादमी । भमा नूनं प्रयास्यन्ति मुविताश्चाखिलाः परैः ॥१७०६॥
 पृथग्भूतः कोष्ठकोर्यं विह्वकोत्यैव बाणध्वजः । एते भिक्षाचरोऽपिष्टपुष्टा आभ्यन्तरा अपि ॥१७०७॥
 को नूनमोत्र संप्राप्ते यो राज्ञः साधयेद्वितम् । सामी नूनमावाता सेयमस्वैव सिद्धये ॥१७०८॥
 इत्युचुः शिबिरे वायज्जमास्तावदेष्टव्यम् । कटकैर्मन्त्रिणां दुर्गे विकोशायुधवाहिभिः ॥१७०९॥
 1710 एकाकी चिरसंक्रिष्टो हन्तव्यस्तस्मिन्नेतिलैः । हा भिक्षपरिकरो बन्धो निर्लज्जैः सर्वशस्त्रिभिः ॥१७१०॥
 त एवेत्युचुरासीच्च कच्छस्त्रोर्मिर्मिलः । स्फुरयोधाक्षिपकरो निःशङ्कः सैन्यसागरः ॥१७११॥
 व्योसोद्भवेत वा सैन्यं लङ्घयेद्वा मृगयुते । दुष्टाभकृष्टिरिव वा निखिलांस्ताडयेत्समम् ॥१७१२॥
 साधयेदौघैः पर्वन्ते स्वीकुर्वन्भिक्षुरावुधम् । संभ्रान्तधकितधासीदित्यन्तश्चिन्तयच्छनः ॥१७१३॥
 एतावन्मन्त्रिणां सिद्धमय प्रसूहसंभवः । तच्छान्तिः कार्यसिद्धिश्च प्रतापैर्नृपतेरभूत् ॥१७१४॥
 1715 सैन्ये भिक्षाचरापातं पश्यत्पूर्वार्पितक्षणे । कोट्यान्निष्कृष्टशस्त्रीकः पुमानेको विनिर्धवौ ॥१७१५॥
 दहतीभिः परीतस्य नारीभिस्तस्य विलिपुः । दृष्टे केपि वपुर्लोककौटुम्भाधरासप्तः ॥१७१६॥
 बद्धः पलायमानोत्र सोर्यं भिक्षुरिति ब्रुवन् । उन्मुखः स जनोभ्रीषीहिकं तमय निर्गतम् ॥१७१७॥
 स हि भिक्षोः कृतद्रोहतुमुले प्रस्तुतो^१ बधम् । तस्माद्वाजानुगेभ्यो वा स्वस्याशङ्क्य विनिर्धवौ ॥१७१८॥
 अद्रोहोस्मीति लोकस्य प्रत्ययाय चकार च । कृपाणीमुदरं हन्तुं रक्ष्यमाणो निजानुगैः ॥१७१९॥
 1720 सामुगस्त्यक्तमार्गी सं विलङ्घ्य मृगवाहिनीम् । अद्रिप्रसन्नवणोपान्ते नातिदूरेभ्युपाविशत् ॥१७२०॥
 उच्छ्रंसच्चिरसंप्राप्तैरम्भोभिर्दुर्गो निर्गतः । मायां प्रयोक्तुं शरेभ्यो प्रेरितः सोम्यंछामरैः ॥१७२१॥
 संजातं लम्बमानार्कमहस्तद्रक्ष्यतां क्षणम् । भिक्षुः क्षपायामास्कन्दमपनेष्यन्ति छामराः ॥१७२२॥
 इति तद्वाचिकास्तीक्ष्णा नीविभिर्मन्त्रिणां समम् । खड्गैस्त्वज्रैर्बन्धो न्यदध्यन्तादहस्रः ॥१७२३॥
 ततः किलकिताराबमुखरैः करतालिकाः । योधैर्ददद्भिः सचिवा व्यगृह्यन्ताकुलाशयाः ॥१७२४॥
 1725 मुक्ताः स्वामिब्रुहः कृष्णगता राज्यं प्रसाधितुम् । श्रितो मन्त्रिभिः स्वार्थो दत्तार्थान्को नु साधितः ॥१७२५॥
 राजकार्ये च भागी च लम्बमानेन लक्ष्मकः । किमेतदिति तं नीविं खडास्थालमभाषत ॥१७२६॥
 सोभ्यथात्कुम्भदास्यापि रोचुं शक्यं विकीर्षितम् । खड्गानां प्रत्यवस्थाता कथं तत्रास्म्यसन्निधिः ॥१७२७॥
 स हन्तुं वैपरीत्यं तं खड्गानां त्वं व्रजेत्यथ । उक्त्वा व्यसृजद्वानन्दं जहसे चान्यमन्त्रिभिः ॥१७२८॥

१७०४. ^१) Emended; A "दन्तव्यः". १७१८. ^२) Emended; A सह.—^३) Thus A; perhaps read कृतद्रोहतुमुले प्रस्तुतो.
 १७२३. ^४) Emended with C; A न्यदध्यन्ता. १७२५. ^५) Emended; A स्वार्थो.

छद्मदर्शिनो रात्रौ विषलाट्पाधपातः । देङ्गपालवृक्ष - शरम्भः समभाष्यत् ॥१७२९॥
 अतः प्रभातकीदृशस्वालः सममगृह्यत् । प्रापेवाधैरेतदर्थं ममता दीर्घवानुराम् ॥१७३०॥ 1730
 संक्षोभाजसरे भक्ता ततो निःसंभ्रमोभवत् । शिक्षितं पक्षिणमिव स्वर्कं माप्यं विवेद तम् ॥१७३१॥
 स ताम्रये न हास्यं मे नष्टे कार्येन साहसम् । सर्वनाथो हनैमुष्मिन्क्षुद्रास्वालेपि किं भवेत् ॥१७३२॥
 अकुण्ठया भाग्यक्षयया रात्रः स्वातः स्वशस्य सः । सर्वत्रिवन्मय दुर्गापानीक्ष्णादीनामुदाय ताम् ॥१७३३॥
 हस्तुनामसवः कण्ठे संदेहं मन्त्रिणां भिषः । स्वःस्त्रीणां प्रीतयः काष्ठां तीक्ष्णापादरुर्गिरिम् ॥१७३४॥
 स चर्मकौपीनपटीबन्धस्तस्वाभिवाङ्मिहैः । इषुभिः स्वामिषस्त्वस्य ख्यापनं सर्वतो मुनि ॥१७३५॥ 1735
 स ताम्बूलधरः शक्तिः सा केशह्रस्वभुजो जने । यामूदनुमुमुर्षुणां भिक्षुराजोपजीविनाम् ॥१७३६॥
 निक्षिप्तान्ते ततस्तस्मिन्स तेषां संभ्यं वर्तत । कोटेश्वरादिशिबिरं तूर्णं शरणमीयुवाम् ॥१७३७॥ तिलकम् ॥
 एकैकशो लक्ष्मकेण कुक्षया स्वैः शेरितैर्मैटैः । टिक्कः स्वं वीक्ष्य कलितं निषकर्ताङ्गुलिं भवात् ॥१७३८॥
 स्वशैरस्मिन्नवसरे स पलायनशक्तिभिः । रक्षमाणस्तेष्वहःसु मनस्तापादभुक्तवान् ॥१७३९॥
 वीरस्वाम्यभिलम्बेन तीक्ष्णानामाहवोत्सुकः । तस्यै भिक्षाचरः स्वान्तमक्षयस्या विनोदयन् ॥१७४०॥ 1740
 हर्म्यप्रङ्गनमायाने तीक्ष्णलोके युयुत्सवा । उत्तिष्ठता तेन दावः स्तोकशेषः समाप्यत ॥१७४१॥
 दीप्यतः कान्तया साकं कामिगः छद्मरागने । प्रत्युत्थाकोरिष क्षोभो बान्तस्तस्य ग्वजृम्भत ॥१७४२॥
 किमद्यापि वधेन स्वाह्वनामिति विन्तयन् । स विशाखं शरावापं सासिभेनुर्बिभर्षौ ॥१७४३॥
 सुदीर्घचिन्तागलितायामहयामलिभिः कषैः । चम्पक्षिपताकाङ्गुमिव वीरपटाञ्चलैः ॥१७४४॥
 गण्डताण्डविनाच्छिद्रशङ्कुताडङ्गुरोधिषा । चन्दनोल्लेखकान्त्या च द्योतिताक्षिवास्मितम् ॥१७४५॥ 1745
 वितीर्णं चित्रचार्यन्ते विपर्ययाङ्गिताडनम् । द्योतयन्तमिवालातैः शस्त्रीनेत्राधरांभुक्तैः ॥१७४६॥
 कौटुम्भाधरबासोमवद्वधौताधराञ्चलैः । लोलैर्वीरहरिं नन्दतटादोपमिवांसयोः ॥१७४७॥
 दङ्गुनःपाणिपादैक्यचारप्रचुरचारिभिः । चरन्तं मण्डलैर्बिभर्षैर्बुधिवस्थिरक्रमैः ॥१७४८॥
 औचित्यस्योचितां चर्यामर्लकारमहंकृतेः । अभिमानविभूतीनां कियोल्लेखमनवस्थयम् ॥१७४९॥
 अलक्षितक्षिप्रपातं स सद्योऽप्युन्मुखो जनः । विचरन्तं तमैक्षिह भिक्षुमये विरोधिनाम् ॥१७५०॥ 1750
 राजकीजी मधोर्मेता तं प्रवीरः कुमारियः । भ्रातापि ज्येष्ठपालस्य निर्यातो रक्तिकोन्वगात् ॥१७५१॥
 हर्म्यमिहोन्नतैस्तैर्विहातः परिपन्थिनः । शरोधैकः शरासारैर्गार्मिको भिक्षुसंभितः ॥१७५२॥
 ते धावन्तो व्यमाव्यन्त शरैस्तथापनिर्गतैः । वर्षोपलैः पुरोवातमेरितैरिव दम्भिनः ॥१७५३॥
 स रोद्धा प्रतियोधानां पापैः क्षिप्ताहमाभिः स्वशैः । क्षताङ्गो ममचापश्च विरेण विमुक्तीकृतः ॥१७५४॥
 तस्मिन्प्रचलिते मार्गिः प्रविश्योच्चाङ्गैर्मेटाः । ते च भिक्षाचरादीनां सर्वे गोचरमाययुः ॥१७५५॥ 1755
 भिक्षोरेकं क्षणालक्ष्यैर्वै पार्श्वधृतायुधम् । अथावत्तूर्णमादाय मूलमेको बृहद्भटः ॥१७५६॥

१७२९. *) A₁ omits here two aksharas without indicating the lacuna; C देङ्गपालवृक्षपस्तधारम्भः; perhaps read "गृहा-वर्णाधारम्भः. १७३०. *) Thus A; C स सममगृह्यत्. १७३१. *) Emended with C; A राक्षोपजी. १७३२. *) Emended; A तेषां संभ्यं वर्तत. — *) A₁ writes here ३ instead of तिलकम्. १७३९. *) Emended with C; A दीप्यन्तः. १७४१. *) चर्या supplied by A₂ in space left by A₁. १७४३. *) Emended; A ग्वजृम्भ.

- तस्य प्रहरतः भूतं भिक्षुराभितवस्ततः । सिन्धुपहस्तेनावेगात्केष्टास्त्रमाह धावितः ॥१७५७॥
 प्रजहार कृपाया च विद्वत्पात्रे पतिष्यति । तस्मिन्माहर्ता भूयस्तौ कुमारियरक्तिकौ ॥१७५८॥
 निर्भिभागेहेते तस्मिन्निधिधामुपवाहिभिः । विरोधियोधिः संनदैस्त्रयो युयुधिरथ ते ॥१७५९॥
 1750 अजायन्त विविक्ताश्च शस्त्रसंचालिताहिताः । कोटराजगरापास्तसरबौध इव हुमाः ॥१७६०॥
 अशकुवन्तस्तान्बन्तु खड्गभूतादिभिर्हिषः । अपसृत्थ शरासारैस्ततो दूरादवाकिरन् ॥१७६१॥
 भिक्षाचरमृगेन्द्रस्य भञ्जतः शरपञ्जरान् । ततो हर्म्यात्स्वर्गैर्मुक्ताः पुष्टाः पाषाणवृष्टयः ॥१७६२॥
 धावतस्तस्य घोररश्मवृष्टिकुहितवर्ष्मणः । निमगज्ज बह्वपिण्डं भञ्जन्पार्श्वे शिलीमुखः ॥१७६३॥
 कान्त्वा ग्रीणि पश्यान्माभु स पपात दिशन्निभेः । ततश्चिरप्रकटं ह कर्म विहिषतां हरन् ॥१७६४॥
 1755 कुमारियोपि बाणेन विद्धवद्वुण्वर्मना । व्रणितोऽप्यपतङ्गर्तुः पादोपान्तेर्पजीवितः ॥१७६५॥
 रक्तिकस्तु शरेणैव विद्धो मर्मणि विद्धतः । सजीविनोपि निर्जीव इव भूमावुपाविशत् ॥१७६६॥
 महाकुलीभिः खदिलो हतो भिक्षुरशोभत । वसावमुमः शिखरं पुष्पितैरिव पार्थिवः ॥१७६७॥
 इयतो राजवत्स्य मध्ये हर्षमृपात्मनः । नावमानस्य मानस्य स्वमूर्ध्निक्षोः परं पदम् ॥१७६८॥
 विधाता नित्यविधुरस्तेनान्तेष्वभिमानितः । अकुण्ठेन धुवं चक्रे गृहीतात्मपराजयः ॥१७६९॥
 1770 को वराको महर्षीणां लोमे पूर्वमहीभृताम् । उदातेनान्तकृत्येन ते स्वस्वामे न किञ्चन ॥१७७०॥
 अहोपुष्पिकापत्तैरारोहद्भिर्हिषजैः । तदवस्थस्तदातोपि शक्यायुद्ध कुमारियः ॥१७७१॥
 स्फुरन्मोहव्यमित्येव स प्रहारावशात्तथा । विज्ञाततत्त्वैरभिहितस्य बहुशो हतः ॥१७७२॥
 विपक्षेस्मिन्नलं नृदाः प्रहारैरिति निन्दिताः । खड्गैः प्रजहुर्बहुशो हते भिक्षौ हिषज्जटाः ॥१७७३॥
 अविधेयामुपस्सीन्नम्रजवेदनवाधमैः । कैथिभिर्जीवितप्रायो रक्तिकः शस्त्रिभिर्हतः ॥१७७४॥
 1775 वयसस्त्रिंशतिं वर्षावय मासांश्च भुक्तवान् । न वष्टाम्बासिततमैर्ब्रह्मण्या नृपतिर्वतः ॥१७७५॥
 निदानं विप्रवे दीर्घं सर्वनाशेपि कारणम् । येषां बभूव तेज्येवं तुलुवुः सख्यविस्मिताः ॥१७७६॥
 नेत्रस्यैव ध्रुवोः कर्म स्मेरास्यस्य च नानुचत् । सजीवमिव तन्मुण्डं कियतीरपि मालिकाः ॥१७७७॥
 एकं व्योम्न्यविशविभ्रमानुं भूमौ पुनः परम् । तरेहमप्सरःसङ्गं पराम्बुं च विदक्काजम् ॥१७७८॥
 सचिवा विजयक्षेत्रस्थितस्यामे महीपतेः । तेषां त्रयाणां मुण्डानि ततोऽन्येषु पारहरन् ॥१७७९॥
 1780 श्रीधरभद्रदन्त्यश्च शशाङ्कादिपकाशने । वृद्धचित्रस्वभावोऽभिर्यथायं पार्थिवस्तथा ॥१७८०॥
 तत्र तत्राद्भुतं भावं दर्शयन्धुवनानुतम् । परिच्छेद्यानुभावस्य न केषामपि गच्छति ॥१७८१॥ युग्मम् ॥
 गार्हप्यनिहतोसाध्यः पितुर्मे वीर्यमूदिति । न जहर्ष विनष्टोऽयं राजकण्ठक इत्यपि ॥१७८२॥
 नाकुप्यन्मस्तिर्मुण्डमेष भ्रमितवामिति । वीर्य भिक्षोः शिरोव्याजमावौदार्यस्तंभयन्तवत् ॥१७८३॥ युग्मम् ॥
 आकारस्यास्य संभाव्यं सख्यं न हेतवैकृतम् । वैशद्यं स्फटिकस्येव नार्कालोकोपतप्तम् ॥१७८४॥

१७५८. १) Emended; A ग्रह. १७५९. १) Emended; A पादोपान्ते. १७६१. १) Emended with C; A भक्षिकस्तु. १७६८. १) Thus A; C "स्वयं."—?) Perhaps read "विष्णुः. १७७०. १) Thus A; B C "नामकृत्येन. १७७५. १) Emended with C; A उल्लेख. १७७६. १) Emended; A सख्यविस्मिता. १७७८. १) Emended; A ग्रह. १७८१. १) A₁ २. १७८१. १) Emended; A₁ had first written गार्हप्यस्तु पितुं and subsequently corrected this to गार्हप्यस्तु पितुं.—?) Emended; A₁ भावौ — स्वयं. writing in margin भावौ; B G O "भावादावस्तु". Cf. अष्टमस्कन्ध iii. 308.—?) A₁ २. १७८४. १) Emended; A "तत्रतत्र".

उक्ताव्यभिचारी व्यक्तमनु वाचस्पदीभुजम् । हा भिक्खुमस्युना दृढं मेह देहविसर्जनम् ॥१७८५॥ 1785
 प्रसादविद्या येन्यासपूर्वमस्योर्वराभुजः । तटस्था इव वीक्ष्यते तेन मुण्डावशेषताम् ॥१७८६॥
 इति विनीक्ष्येतामन्यसौजन्योन्नादिवारयन् । आदिदेश रिपोः शीघ्रं तादृशस्यान्तसक्तियाम् ॥१७८७॥
 निद्राच्छेदे च निशि च व्यावस्तस्योदवात्ययौ । भवस्वभाववैविध्यं मुहुर्मुहुरचिन्तयत् ॥१७८८॥
 अपि कर्षसहजेन देशे हावाहदुःस्थितिः । पुन न भविता भूय इति लोकोन्मन्यत ॥१७८९॥
 दग्ध्वा तृणं तनु चर्चं यतनोति शार्पं वृष्टिं सृजत्युपचितोऽप्य दिवं प्रवर्धे ।
 वैचित्र्यसंपृष्टि विधिविधनेन कृत्वे न प्रत्ययः कवन चञ्चलनिधवस्व ॥१७९०॥ 1790
 कृत्यं निर्धर्षं विभाज्यै धीरस्यावधतो मनः । विधिविधने दीर्घान्वकार्यभारसमर्पणम् ॥१७९१॥
 आरोदुं प्रथमस्व दीर्घदमनपसङ्गमस्वाङ्गिणा नो संवज्यत एव पादकठको वाचद्वितीयोऽजितः ।
 बाहस्यासनरक्षिणः कलयतो भारावतारात्प्रख्यान्यारोहेण परेण तावदसहाधिष्ठियते वृष्टमूः ॥१७९२॥
 एवमेव क्षपामात्रं राज्ये निःशब्दतां गते । शोकमूको नृपस्यायं प्राविशालेखहारकः ॥१७९३॥
 वृष्टः सन्धैः स संभ्रान्तैर्यस्मिन्नेषाङ्गि भूपतेः । यातो भिक्षाचरः शान्तिमरातिर्देवदुःस्थितिः ॥१७९४॥
 भान्तरी लोहुरगिरी बडौ हैमातुरी पुरा । न्वस्ती सुस्तलभूपेन यौ लो सलहंलोटनी ॥१७९५॥ 1795
 ज्येष्ठे मृते कोहमृत्यैः कनिष्ठं लोटनं दडात् । तमिहाद्य त्रियामायामभिषिक्तमभाषत ॥१७९६॥
 छतभातृहृत्तृती राज्यार्थिः सह पञ्चभिः । निर्यातं बन्धनादूने कोशेषु स तमीश्वरम् ॥१७९७॥
 दूयेन मुषेहाकन्येत्पसारितभुजः पतेत् । स्वप्यादिद्वयो निःस्पन्दरक्तं गच्छेदय ध्रुवम् ॥१७९८॥
 दीर्घदीःस्वप्यादिद्वयो निःस्पन्दरक्तं गच्छेदय ध्रुवम् ॥१७९९॥
 इति संभाष्य दिक्पत्तैरपि साकूतमीक्षितः । नाकाराचारवेष्टाभिः प्रागवस्थां जही नृपः ॥१८००॥ 1800
 न ह्यनन्याभिभूतेन सर्वतोसद्यवर्तिना । तादृशा वैशासेनान्वः सृष्टपूर्वो हि भूपतिः ॥१८०१॥
 पित्राद्य यद्वलाजटं राज्यं भूयः प्रसाधितम् । अनेनापि हताराति निहितं पैतृकं पदम् ॥१८०२॥
 हारितौ दुर्गकोशौ लो नष्टनामापि दारकः । हावाहशेषो वधैको विधनो वीतबान्धवः ॥१८०३॥
 धनमानान्तकृद्भूरिवर्षान्धतनमादधे । उपपन्नयिमे देशे तथैकस्मिन्वतेरिते ॥१८०४॥
 मित्रदुर्गार्थसंपन्नाः योजूताः वज्जिरोधिनः । भिक्षमकृतिके कौशभूम्यमेतच्च मण्डलम् ॥१८०५॥ 1805
 तादृक्किञ्चनस्तीर्णमाहात्म्यस्य महीपतेः । धैर्येण स्पर्धितुं जाने राघवोपि सलाघवः ॥१८०६॥
 प्राक्पोषितं हि साक्षाज्जयदाने निर्वासने च तम् । तुल्यानुभाषमस्मार्थीस्त्वैव गणयन्मुणान् ॥१८०७॥
 आहूतस्याभिषेकाय त्रिसृष्टस्य वनाय वा । न मया लक्षितस्तस्व स्वल्पोऽप्यकारविग्रहः ॥१८०८॥
 कान्तेषु कामनान्तेषु सकान्तं सानुजं च तम् । भूयः भिर्यं प्रतिभुस्य स्यातु सावधि सोभ्यधात् ॥१८०९॥
 एकक्षणानुभूतेस्मिन्संबदे सुखदुःखयोः । ईदृक्कलहाभेदादनवीरन्तरं महत् ॥१८१०॥ 1810
 नियतं निदधादनां शक्तिं दर्शयितुं जने । नानेपकरणमार्गं संनद्धोऽस्वाच्छिन्नविधिः ॥१८११॥

१७८८. ¹) च omitted in A; supplemented with C.—²) Extended with O; A °कान्तवी. १७९०. ³) Thus corr. by A, from °कान्त विर. १७९२. ⁴) Extended; A दीर्घमण. १७९५. ⁵) Extended; A सुखदु. १८०१. ⁶) A °कोषी. १८०५. ⁷) Extended; A °नित च.

- अत्यहुतानि कृत्यानि वक्ष्यमाणानि भूपतेः । कोमुष्य बहु मन्येत सामध्ये सति संपदाम् ॥१८१२॥
 धैर्यविभवा कार्यशेषं ज्ञातुं राज्ञा सविस्तरम् । पृष्टोय कोटं वृत्तान्तमाचक्षौ लेखहारकः ॥१८१३॥
 उत्सृज्य भागिके कोटं वचते मण्डलेन्दुरः । तुष्टोद्योगोभवद्गुप्तौ प्रेमा संपत्समजयीः ॥१८१४॥
 1815 मण्डनाभयवहारलीभोगैकामो मदीयमा । स वृत्त्या भृत्यवैमुक्त्वा पाश्चात्तम्यं व्यवाहरन् ॥१८१५॥
 कुल्यानुकम्पिना दृष्टुं स्फाटं वदेः स वारितः । देवेन नादाद्वजानां काविकृतासमो किवान् ॥१८१६॥
 मायाप्युदयनो नाम कावयः स्थूलबाहिलः । मानिकश्च प्रतीहारो बहुमूलस्य मन्त्रिणः ॥१८१७॥
 पुत्रो भीमाकरस्येन्दाकरश्चात्रानन्दे समम् । बुभुक्षवस्तत्र तत्र वधं प्रेम्णो व्यविश्रयन् ॥१८१८॥
 अलम्बो हन्तुमप्राप्तवसरैस्तैः कदाचन । कोट्टादहालिकां कार्यवशादवरोह सः ॥१८१९॥
 1820 कश्मीरेभ्यो नृपेणाल्पावशेषाणवृत्तिना । प्रैषि शासनमेतादृशिति प्रत्ययसिद्धये ॥१८२०॥
 कोट्टोक्तसामशेषाणां गूढलेखान्विधाय ते । निबद्धसंविदः पूर्वमभिवेद्यस्य भार्यया ॥१८२१॥
 दृष्ट्वा दुर्गानिर्गण्डं कृत्वा न निशि लोठनम् । सिंहराजस्वामिविष्णुप्रासादाभ्युपवेशयन् ॥१८२२॥ तिलकम् ॥
 शरदाख्या बभूवेका कापि सुस्तलभूषतेः । तत्र स्थिताभवत्सुखा तेषामनुमतप्रदा ॥१८२३॥
 तदपितैरयोयन्त्रभञ्जैर्यलानि ते । कोशाजिचार्य पर्याप्तं कोशरत्नादि जह्निरे ॥१८२४॥
 1825 समृद्धैः समभिस्तत्तत्साहसं क्षमहकृतम् । दायेन त्याजिता या सा चण्डालैः प्रतिकुलता ॥१८२५॥
 मेरीतुर्वादिनिर्वैविर्भिन्नाः कोट्टासिनः । कृता राजोचिताकल्पमपदवसथ लोठनम् ॥१८२६॥
 भर्तृपूर्वतारक्षोदात्तवैः स विस्मयम् । निन्द्य जनाकृपामास्वयोगो द्वैषैः प्रकाशितः ॥१८२७॥
 प्रेम्णः पार्श्वस्थितस्ताभ्यामानयेत्कोनिकम् । तस्यैव स्वभुवश्चर्मपासिकाक्यो च द्रुतौ ॥१८२८॥
 तदास्यवाहितास्कन्दभङ्गस्तेषामशेषतः । रात्रिशेषं चन्द्रांमुत्परीपादुरशीर्यत ॥१८२९॥
 1830 घातः प्रेमाय बुर्वातीभरणेणोष्णहारणः । संताप्यमानचोष्णांभुकरै रोजुमुपाययौ ॥१८३०॥
 तं प्रतीतीतलप्राप्तं निर्वीर्यैरितौनेकैः । पराङ्मुखीकृतं वीक्ष्य चलितोऽस्मान्तिष्ठं प्रभोः ॥१८३१॥
 भुत्वेति भुभृक्षरया लुप्तं लोहरमन्त्रिणम् । त्रिसप्तजोदयशरपतिमानन्दवर्धनम् ॥१८३२॥
 भूमिदौ तौ हि कोट्टस्य त्रिभेदानन्वदेशजौ । सोल्वावत्वादिरन्ध्राणां लक्षगात्रहणक्षमौ ॥१८३३॥
 प्रविष्टश्च पुरं दृष्ट्वा प्रीतिदायार्थिभिः शिरः । आगम्यमाणं भटैर्भिक्षोराभिव्यैतानवाहयत् ॥१८३४॥
 1835 राजादेशादसंवरैः स्त्रीभुविष्ठैरसौ जनैः । नम्रा पैतामहे देशे दहमानोन्मथ्यते ॥१८३५॥
 काले धीम्नोदयोद्विक्तभानौ क्षविषमे नृपः । सिद्धिमभ्यधानोपि प्रहिणोति स्म रिक्त्वाणम् ॥१८३६॥
 स शीर्षस्याभिभक्त्यर्थेनैस्पृष्टादिगुणोज्ज्वलः । तेन क्षमोक्षप्रारम्भः समभावि जिगीषुणा ॥१८३७॥
 भवितव्यतया इत्यव्यामोहः प्रेरितोय वा । शत्रुमात्यैरभूद्भूतस्य व्यक्तायुक्तमन्त्रितः ॥१८३८॥
 हीनार्थदुर्गामात्यैर्वैविर्भूतस्य वैरिणः । अनुमेने कृतारब्धीन्भृत्यान्धीम्नोरुदधे क्षणे ॥१८३९॥
 1840 उदयः कश्यपाभीशो राज्ञोभे पर्याशिष्यत । सर्वमात्याः प्रतीहारमन्वगच्छन्पुनः परे ॥१८४०॥

१८१३. ^१) A कोटं. १८१३. ^२) Emended with O; A दृष्टुं स्फाटं. —^३) Emended with C; A देवेनाद्वजं with haplography.
 १८१८. ^१) Emended; A विष्णुप्रासादा १८२३. ^१) Emended; A देवयन् —^२) A, B. १८२९. ^२) Emendation doubtful; A
 तावता १८३०. ^२) Emended with C; A चोर्वं.

राजात्मजहारोदडामरामात्यमित्रया । दैर्घ्यं तन्नेनयावापि सर्वसामघ्नुदप्रया ॥१८४१॥
 विद्वत्कविलिकानिविद्वत्कटको दिशः । संसर्गितुं प्रवृत्ते सर्वोपायैर्विरोधिनः ॥१८४२॥
 लुक्कावयः फुलपुरे कोडोपात्ताश्रये स्थिताः । मयभेदादवयवाव्यकम्पमनयजिपून् ॥१८४३॥
 स्रस्तस्रश्मापतिर्वेदे लोटने तत्त्वतामहात् । यस्मै प्राक्पद्मलेखाख्या बहुस्थलंभराभुजे ॥१८४४॥
 साहायकाय प्राप्तस्य तस्य सैन्यैर्हिवचनूः । भूराभिधस्य बुद्धेषु प्रत्यमाहि प्रतिक्षणम् ॥१८४५॥ 1845
 तेषूपरदराष्ट्रेषु भयदोलायमानधीः । अङ्गीयके नरपतेर्नति दण्डं च लोटनः ॥१८४६॥
 यथावत्सिद्धमफलारब्धीनामच दुःसहे । काले व्यावृत्तिरस्माकमुचितास्मिन्नलाघवा ॥१८४७॥
 घोरघारम्भबुभगे क्रमात्काले बलोर्जिताः । अथारब्ध विधास्यामः सर्वारम्भेण शोभनाम् ॥१८४८॥
 इत्यन्वहं लक्ष्मक्रेण प्रहितं नादधे नृपः । अन्ये च मन्त्रिणो मन्त्रं शाखादभ्यर्णकार्तिनः ॥१८४९॥ तिलकम् ॥
 सर्वोधिकार्युदयनः प्रतिभुस्त्व धनं बहु । साहायकार्यमानिष्ये सोमपालमपि प्रभोः ॥१८५०॥ 1850
 अपाङ्गैः स, संबन्धमदोपि धनलुब्धधीः । हुष्यति स्म महाव्यापन्नममाव महीभुजे ॥१८५१॥
 बहर्षदो लोटनश्चेत्किं मे संबन्धपेक्षया । अन्यथा भवतामस्मीत्यन्यान्वह्यामि कैतवात् ॥१८५२॥
 इम्ममित्यभिसंभाव सोमपालोभ्युपाययौ । समर्पणे हेतुरासीत्सुज्जेर्ध्याजे कियानपि ॥१८५३॥ युग्मम् ॥
 स हि भिक्षाचरौन्मुख्याविचार्यानायितो यदा । सोमपालमुखेनोर्ध्वमुजा राजवितर्जितः ॥१८५४॥
 दूतः प्रार्थयमानस्य तस्यार्थान्प्राप्नोतिभुतान् । कणिकस्योत्तमर्गेभ्यः प्रहातुमनुब्रूतः ॥१८५५॥ 1855
 तदा भिक्षाचरं जानन्हतकल्पमनेन नः । व्यवसनप्रशमे कोर्य इत्यवज्ञां प्रकाशयन् ॥१८५६॥
 मदेन न ददौ किञ्चित्तोष भिक्षाचरं इतम् । भुत्वा निरुपयोगं स्वं राज्ञो ज्ञात्वा सशोकताम् ॥१८५७॥
 यावदेकादममज्जोहरव्यसने भयम् । तावत्तिशय्य संप्राप्नोत्सेको भूयोपि मन्युमाक् ॥१८५८॥
 लोटनं बद्धसंधिं चः करिष्यामीति भुभुजः । उक्त्वा दूतं लोटनेन दापयिष्यामि कान्चनम् ॥१८५९॥
 युग्मभ्यं कथयित्वेति सोमपालं चिकीर्षितुम् । बलितामबलत्वं च सर्वेषां स्वार्थसिद्धये ॥१८६०॥ 1860
 सः सोमेन तत्सैन्यमध्यप्रस्थित्वलक्षितैः । मित्रैरनुगतो भृत्यैर्घोरमूलकमासदत् ॥१८६१॥ कुलकम् ॥
 बहानौचित्यदुष्पादुर्वर्धदूषितकीर्तिना । भोगलुब्धतया तेन हता चिततसत्त्वता ॥१८६२॥
 तुषारशर्करामुक्कजलपानादुर्जरम् । त्यक्तुं भोज्यं मृदु जिह्वं काश्मीरं न शशाक सः ॥१८६३॥
 सतुषं भुक्कसक्कादि बहिर्भोक्तुमपारयन् । यैस्तैरुपायैः काश्मीरान्प्रविशितुरतोभवत् ॥१८६४॥
 काश्मीरिकाः कार्यशेषमदृष्ट्वा धीमशोचिताः । आकर्ण्य च तदापातमाकुलत्वमशिंभियन् ॥१८६५॥ 1865
 भुञ्जन्मिर्मृष्टमांसानि पिबन्निः पुष्पगन्धिं च । पनीहारापतो हारि मार्हिकं लघु क्षीतलम् ॥१८६६॥
 भानेष्वाभो जवात्सुस्निमाकृष्य इमंभु संयुगे । इत्थं विकल्पनैस्तैस्तैराहोपुरुषिकाः कृताः ॥१८६७॥
 काश्मीरकैर्भित्तयुक्तं खड्गैः सैन्धवकैरपि । अभिषेणयितुं शेकुर्न तेषुंयमिनोपि तम् ॥१८६८॥
 भ्रातृव्याव च मुख्याय भुभुजां च करार्पणम् । विद्वद्भ्यो जयसिंहाय वरमित्यभिमामिनाम् ॥१८६९॥

१८४१. ¹) Emended with C; A सर्व. १८४२. ¹) Emended; A सर्वोपायैर्विरोधिनः. १८४४. ¹) Emended; A सैन्यैर्हिवचनूः. १८४५. ¹) Emended; A साहायकाय; C साहाय. १८४६. ¹) Emended; A दण्डं. —²) A, ३. १८४७. ¹) Emended with C; A लोकावयः, with haplography. १८४८. ¹) A, २. १८४९. ¹) Emended; A मन्त्रिणो, omitting two aksharas; C मन्त्रिणो मन्त्रिणः. १८५०. ¹) Emended; A मन्त्रिणः. १८५१. ¹) Emended; A विद्वत्क. १८५२. ¹) A विद्वत्क. १८५३. ¹) Emended; A तेषुंयमिनोपि तम्.

- 1870 बह्वर्धमर्धमानेन लोटनेन तिरस्कृतः । सोमपालः प्रियं किंचिद्राजपते न्यदर्शयत् ॥१८७०॥
 मयि श्रुतसैन्यानां व्यवाणां वैरिविग्रहे । सज्जे हिताय त्वं दन्धमन्त्रिप्यसि किमाभितः ॥१८७१॥
 इति निर्मलितस्तेन सुज्जितः स्थावकिचोचितः । सर्वानुलङ्घ्य संनद्धो राजसैन्यपदेभवत् ॥१८७२॥
 जरटाबाहसंजातशीतज्वरमहाभयः । वक्ष्यिमीमयोस्थाप्य विद्वद्भी निशि लक्ष्मकः ॥१८७३॥
 विसृष्टदूताः कटकं बह्वं वक्तुं प्रभोर्बुधम् । केचिदन्वसरन्सुज्जितं सैनिकास्ते जिघांसवः ॥१८७४॥
- 1875 पारेणैकेन भूषातसैन्यमन्येन वैरिणः । वर्त्मनः श्रुतदुर्गस्य तुल्यमेव प्रतस्थिरे ॥१८७५॥
 शारम्भरपथं वैरिवह्वं त्यक्त्वा यिवासवः । स्पर्धां कालेनकांक्षयेन संकटेन तदन्तिके ॥१८७६॥
 तस्मिन्नहन्त्यस्त्रलिता वनिकावासनामनि । पामे सैन्या न्यविक्षन्तं लोकैरुवाच वैः समम् ॥१८७७॥ गुग्मम् ॥
 अनुपस्थाधिभोभ्यर्णयामकेष्वपि बुधुः । भुक्त्वा पीत्वाच ते निन्युर्मिशार्धमकुतोभवाः ॥१८७८॥
 अधापातं विहिपद्भिः स्वस्य भावयितुं हुतम् । क्षोभभृत्सुज्जितभ्येत्य तूर्यघोषमकारयत् ॥१८७९॥
- 1880 क्षणदाशेष एवाभु पलायां चक्रिरे ततः । तैस्तेः शैलपथैः सेना निरवष्टम्भनावकाः ॥१८८०॥
 चित्राश्वराणि मुष्णद्भिः पाह्येवज्जन्त मन्त्रिणः । भूपकर्मैर्गण्डशैला नानाधातुवैरिव ॥१८८१॥
 लुण्ठयमानाधमूस्त्रानुं नादधे कश्चिदाबुधम् । तदा तु वेन वा तेन स्वात्मा मांश्वस्तु रक्षितः ॥१८८२॥
 उत्सृष्ट लङ्घयन्तोद्गीन्केपि क्षोणाभरांभुकाः । रक्तस्त्रिजो गतौ प्रापुर्मर्कटा इव पाटवम् ॥१८८३॥
 केचम्भरपरित्यागविकचक्षीरविमहाः । हरितालशिलाखण्डा इव वातेरिता वयुः ॥१८८४॥
- 1885 भूलवेणुवनाकीर्णैः शैलैरकृशविमहाः । केपि आसोत्थपूत्काराः करिपोता इवाव्रजन् ॥१८८५॥
 किं नामोदीरणैर्मन्त्री स नासीत्तत्र कथन । तिरश्चेत्त्र विपर्यस्तपैर्यैर्ने पलायितम् ॥१८८६॥
 भूत्यस्कन्धाधिकदोष गच्छन्मूढः प्रधावितुम् । प्रतीहारो द्विषोधिर्दुरास्कैश्चिद्यलोक्यत ॥१८८७॥
 निरभुकः स त्वर्थाभुकचत्केयूरकुण्डलः । प्रमिहायानुसक्तो नैः सर्वप्राणप्रधावितैः ॥१८८८॥
 अहमाहतेन भूत्येन त्यक्तः स्कन्धावृणक्ततः । स निस्पन्दवपुस्तिकस्तैरपाहि महाजघैः ॥१८८९॥
- 1890 नववन्धनशोकार्तशारिकाकृशविमहाः । स तन्मतिरिव व्यञ्जद्विषः संकुचितेक्षणः ॥१८९०॥
 बह्वस्य मे मानधनमर्तुर्वैशसान्तरम् । इतोधिकं ध्रुवं सुज्जिर्षिदधादिति विन्तयन् ॥१८९१॥
 स्कन्धेधरोप्य निःशेषीकृतधावारभूषणः । नदद्भिः सोपहासं नैः सुज्जेर्यं व्यनीयत ॥१८९२॥ निलकम् ॥
 मण्डाद्य सख्यन्वक्तं सौभुकेनैव नोर्धितः । बृहद्वाज इवेत्युक्त्वा तस्मै स्वाम्यभुकाभ्यदात् ॥१८९३॥
 प्रावारिताम्बरं कृत्वा हयारूढं च तं पुनः । धैर्येणायोजयस्त्रिगैर्वचोभिः परिसान्त्वयन् ॥१८९४॥
- 1895 निर्लुण्ठिततुन्दयासिकोशैः परिवृतः खड्गैः । ततो गृहीत्वा तं श्रीमान्सोमपालान्तिकं ववौ ॥१८९५॥
 इमा व्योम्नाङ्गनाक्रीडतश्चित्तरलविधमाः । भाग्यमेवानुयायिन्यः स्याद्विन्धः कस्य संपदः ॥१८९६॥
 आराधनधिया स्वैर्यस्यामेभोजि भूत्यवत् । गात्राणि कुकुमालैरुपाचरन्त च स्वयम् ॥१८९७॥

१८७१. १) Emended; A अहदा. १८७१. २) वका written by A₂ in space left by A₁. १८७७. १) Emended; A न्यविक्षन्त. — २) A₂. १८८१. १) Emended with C; A नानाधातु. १८८२. १) Conjectural reading; A स्वाम्यभुकाभ्यदात्. १८८३. १) Emended, A तिरश्चेत्. १८८७. १) A स्कन्धा. — २) Thus corr. by A₁ from प्रधावितुम्. १८९०. १) A कृशवि. — २) Thus A without indicating the lacuna; perhaps read गच्छन्तिरिव. — ३) Thus A₁ apparently corr. from व्यञ्जद्विषः doubtful. १८९२. १) A₂. १८९३. १) Emended with C; A उपचरन्त.

सोमपालादिभिः प्रहैः स मासैरेव पञ्चषैः । तेषाममे तथाभूतस्तिष्ठल्लोकैर्ग्रभाभ्यत ॥१८९८॥
 सुहोपि पलितचेतोपाम्नाह्यामाननः परैः । वनौका इव वन्दोभूच्छोकमूको वनान्तरे ॥१८९९॥
 अपितं सुजिना सोमपालः स्वीकृत्य लक्ष्मकम् । जानन्गृहीताम्कश्मीराजिजराह् न्ववर्तत ॥१९००॥ 1900
 लोटनस्यान्तिकादेव स मूर्त्तिमाजिकादिभिः । प्रतिभुस्य प्रभूतार्थैः प्रतीहारनवाभ्यत ॥१९०१॥
 कश्मीरा हि प्रतीहारशिक्षापक्षानुवादिभिः । तदा न कैरमन्वन्त संपाप्ता डामराज्यजैः ॥१९०२॥
 लुम्बेनापि प्रतीहारावत् राह् जिष्णुणा । भूरि चादिच्छना वित्तं राज्ञोकारि न तेन तत् ॥१९०३॥
 भयमानेष्वमात्येषु प्राप्तेषु नगरं नृपः । हारिते च प्रतीहारे न पौर्वापर्यहीयत ॥१९०४॥
 प्रैः सैन्धवसैर्हैराज्यं पुरा भिक्षाचरोकरोत् । वैशाख्यकुपिते राष्ट्रे वृत्त्यावर्तिष्ठ सुस्तलः ॥१९०५॥ 1905
 मृभृता संगृहीतानां शीतज्वररुजा ततः । तेषां दश सहस्राणि योधानां निधनं ययुः ॥१९०६॥
 विरराम तदा देशे न मुहूर्तमपि क्वचित् । बान्धवाकम्बुतुमुलं प्रेतबाधमहर्निशम् ॥१९०७॥
 श्वेदधर्मपुत्रिभान्ताशेषव्यवहृतिस्थितिः । सौनुत्साहहतः कालो नष्टराज्य इवाभवत् ॥१९०८॥
 नानादिपन्तरायतैः प्रतैः काश्मीरकैरपि । लोहरेव प्रवृद्धिं राजहारमजावत् ॥१९०९॥
 काकतालीवसंमामलोकोत्तरनृपभिः । भकुण्डा लोटनस्थासीत्स्फूर्तिर्वित्तपतेरिव ॥१९१०॥ 1910
 तस्याकारपरिकेशवैशसाभिन्नवृत्तयः । भोगेष्वभाषा भ्रातृभ्यभृत्यपुत्रावयोभवन् ॥१९११॥
 नास्थानवर्षीं स्थाने वा बद्धं छुष्टिर्दिभूतिमान् । स वयःपाकनिष्क्रम्यवहारो व्यभाष्यत ॥१९१२॥
 छाया निरकुशमतिः स्वयमातपस्तु छायाग्नितः शतश एव निजपसङ्गम् ।
 दुःखं छलेन प्रययेवमनन्तदुःखपीडानुबेधविभुरा तु छलस्य वृत्तिः ॥१९१३॥
 तादृगभ्युदयाभातेर्मासे न्युनेधिके गते । एकस्रोतोः छतो दिहो लोटनस्य व्यपद्यत ॥१९१४॥
 तमेकपुत्रा शोचन्ती शोकशकुन्ताद्या । ततः प्रपदे प्रलयं मत्ता लोटनवलम्बा ॥१९१५॥ 1915
 पक्ष्यामभिन्नभावायां गुणज्येष्ठे तथास्मजे । विपक्षे स तथा लक्ष्म्या न कस्य किञ्चिद्वैद्यत ॥१९१६॥
 निःक्षेपस्य भूपाललभस्य विजृम्भितम् । मोहनी वा भिद्यः शक्तिर्यदशासीत्पुनः छलम् ॥१९१७॥
 व्यकारयन्निर्धनोपि तथा वृद्धस्य कालवित् । लक्ष्मीः पदत्रिंशता मोक्षं लक्ष्मकस्य क्षमापतिः ॥१९१८॥
 दिष्टवृद्धिपरिक्षिप्तपुष्पवृष्टौ जनैः पथि । तस्मिन्प्राप्ते न कोशासीद्वाशा प्रत्याहतां भियम् ॥१९१९॥
 स लक्ष्मीमहिमक्षिप्रविस्मृताभिभवप्रथः । प्रभवन्पुनरेवासीन्निमग्नानुपहक्षमः ॥१९२०॥ 1920
 धनप्रलोभनिर्नेष्टलर्वावहृत्प्रपाटवः । सुजिः साविष्यमव्याजं भेजे लोटनभूपतेः ॥१९२१॥
 दक्षबान्धगिकक्षतामविधासमपहरत् । स तस्याद्यमियापायदुःस्थितिव्ययथा समम् ॥१९२२॥
 अभ्यर्थ्य पार्थिवं पदार्थं प्राणीतवान्कृती । तस्य सीमलदेव्याख्यामुद्राहाय तदात्मजाम् ॥१९२३॥
 एवं प्रधानसंबन्धिर्दमूलं विधाय तम् । सोम्याहतस्व साविष्यमहस्यानृष्यमाययौ ॥१९२४॥
 अविन्तयश्च कश्मीरमवेशं डामरादिभिः । बहुशः प्रार्थ्यमानेन प्रेरितो मवभुमुजा ॥१९२५॥ 1925
 इत्थंभूतं कृतैक्यं च समं सीमान्तभूमिभिः । अथ कलयितुं शत्रुं नीतिं प्रायुङ्क्त सीस्तलिः ॥१९२६॥

१९०३. ¹) Emended, A लक्ष्मि. १९२१. ¹) व omitted in A; supplied with C.

- तथोदयहरपतिस्तत्वारम्भे गभीरधीः । अलुप्तसत्त्वः सुत्वत्वं शरितरविहामनात् ॥१९२७॥
 तत्रत्यः स हि निर्मलसर्वस्वोपार्थितोदितः । रावमानादिभिः स्वामिकृत्वे निस्सोदितोभयत् ॥१९२८॥
 वनप्रस्थाभिधे स्वाने लोहरादुरने स्थितः । भगिषोऽधिकसंचामेभेदं निन्द्ये द्विपद्वलम् ॥१९२९॥
 1930 कटाक्षिताभिमावेस्मिन्मिथ्या तथेन वा दधुः । भवं लोठनभूपालान्माभिकेन्दारकादयः ॥१९३०॥
 इत्तव्यांभाक्रिकानस्मान्मुञ्जौ म्बस्ताशयो नृपः । वेति तत्वेरनेनासी तदाद्यक्रियतेति ते ॥१९३१॥
 संजाते सहजायवायां राव्यां सुस्सलभूपतेः । कुर्मो मल्लार्जुनं भूपं लोहरेस्मिन्निताय वः ॥१९३२॥
 तथेमाजनिवाकस्मादभिसंभर्तं लोठनम् । संदिदेशाच्च तांभीमास्त्रयसिंहो महीपतिः ॥१९३३॥
 व्याजेन राज्ञा संदिष्टं तत्कोटं स्वीचिकीर्षुणा । प्रतिभुतमनिधत्तैस्तस्मिन्सौध तथैव तत् ॥१९३४॥
 1935 मल्लार्जुनं लोठनीयं ज्ञात्वा मारुत्तवाक्रिकम् । तदाद्यान्नातृत्वनूत्ताभाक्रिकामप्यवगमयत् ॥१९३५॥
 भवदद्यातनूजेन द्युतां सौस्सलिना मजन् । परं विप्रहराजेन मातिहार्यमजिपहत् ॥१९३६॥
 राजा व्याजात्पितृव्येन बद्धसंधिरुपायवित् । तत्परे शरितं राज्यं तैलैः स्वीकर्तुमुद्यमेः ॥१९३७॥
 विद्वज्य भूरं निष्कम्पराज्यः सुउज्जोः परिभ्रमात् । सासान्कांक्षिदसंभोभो वृत्त्यावर्तिष्ठ लोठनः ॥१९३८॥
 सुजिः पदरथापत्वं प्राकन्यामानिनाय वाम् । अनूदाया विवाहाय तस्यां मातरमगतान् ॥१९३९॥
 1940 आकर्ण्य तेजलादीनां प्रसङ्गेस्मिन्सगीरवाम् । सामात्यो दार्पितपुरं कृतप्रत्युद्रता ययौ ॥१९४०॥
 माजिकाधिरथ मातरन्ध्रैर्मित्यं बन्धनात् । मल्लार्जुनः कोहंराज्ये संहृतेरभ्यविध्यत ॥१९४१॥
 उदुरैः प्राग्वदानीतैः प्रतोलीतलमागतान् । भृत्यांस्ते सिंहभूमर्तुः प्रविबिभूष्यवारयन् ॥१९४२॥
 पठेन्ने लोठनः मुहुरयोदहवां स फाल्गुने । यथायुज्यत राज्येन तथैवाभु व्ययुज्यत ॥१९४३॥
 अनूदां कन्वकां मूढः संपदं चाप्यवीकृताम् । प्राप्तां परस्य भोग्यत्वं भाग्यहीनः मुशोच सः ॥१९४४॥
 1945 अटिस्वाहालिकादिभ्यो देशेभ्यो नष्टाकिना । तेन सुजिबलात्कोद्यशेषः कथिदवाप्यत ॥१९४५॥
 पूर्वाह्णतान्तिहभुभुभृत्याश्चकृत्स्य माजिकः । निनायाप्रतिमकृत्स्य मल्लार्जुनमहीभुजम् ॥१९४६॥
 तेनातिव्यथिना नव्यवयसा भूभुजा कृतम् । मौक्तिकैः पूगविच्छेदे ताम्बूलार्पणमेकदा ॥१९४७॥
 वर्षतो विषयैस्तुल्याद्वाटके कुहनादिषु । त्यागित्वं तस्य तत्पत्रैः सद्योचमुदघोष्यत ॥१९४८॥
 प्रजोपसापोषयितः कोशः सुस्सलभूपतेः । तेनातिव्यथिना स्त्रैरमनुरूपव्ययः कृतः ॥१९४९॥
 1950 गणिकाचारणश्रोधृविटचेटादिपेटकम् । साधून्निधूय लोपुष्णाहर्षोष्णः कुर्मतिर्वितः ॥१९५०॥
 सपन्नसादहितसाद्यदि वा बह्विसाञ्जवेत् । इविणं क्षोणिपालायां जनतोपब्रजार्जितम् ॥१९५१॥
 प्रमापीडनजं वित्तं जयापीडमहीभुजः । दास्याः पुत्रैरुत्पलाद्यैर्विलुप्तं नमुरन्तकैः ॥१९५२॥
 लोकसंक्रिशनोद्धतः कोशः शंकरवर्मणः । प्रभाकरादिभिः स्त्रैरं जायाजरीरमुज्यत ॥१९५३॥

१९२८. ¹) Thus A; perhaps read निस्सोदितो. १९३०. ¹) Thus corr. by A₁ from 'केन्द्राकारः'. Perhaps read 'केन्द्राकारः' of. viii. 1818. १९३३. ¹) Emended with C; A 'सम्पाद्य'. १९३६. ¹) Emended; A भवदद्यातनू. १९३९. ¹) Emended with C; A तत्त्व. १९४०. ¹) Thus A; doubtful.—²) Doubtful emendation; A सामान्यो. १९४१. ¹) Emended; A कोहंराज्ये. १९४२. ¹) Emended A 'मारुत्त'. १९४३. ¹) A फाल्गुने. १९४५. ¹) Thus A₁; A₂ 'स्वादि-
 क्रिका'; of. viii. 581. १९५०. ¹) Thus A₁ in margin; in text 'स्वादिनीयः'.—²) Thus corr. by A₁ from 'कुरति'.
 १९५२. ¹) Emended with C; A₁ नमुरन्तकैः; the reading नमुरन्तकैः, given by A₂ in margin, has been struck out.

- अमङ्गलवशाः पङ्क्तिरङ्गना कृतिनाजितम् । वदुः सुगन्धादिद्याय धनं संभोगभागिने ॥१९५४॥
- राज्ञो यशस्करस्यार्थान्मयीवकेनितिवितम् । अङ्गनायङ्गवैवरादातिङ्गितजनयमा ॥१९५५॥ 1955
- पूर्वराजमितं पार्वगुप्तिः प्राप्य धनं मृतः । राक्षसावीरपथिव तुङ्गादीयमजायत ॥१९५६॥
- संभामराजः श्रीलेखामुक्ताममपुत्रिणी । मुषितो व्यङ्ग्युक्तापैर्निविडोपार्जनस्यः ॥१९५७॥
- अमल्यवेलापितपत्रस्य जगद्विजिता । अन्तेनन्तमहीमर्तुर्भिभूतिर्मस्मसारमूत् ॥१९५८॥
- पुणेनापावसाचार्या गारुडाररक्षा कृतः । कुकलाकीशलोदुहः कोशः कलशभूषणेः ॥१९५९॥
- सर्व गेहैः समं स्त्रीभिः सभा पुषैरभूद्वनम् । अभास्वार्जनतर्पस्य हर्षदेवस्य वल्लिहान् ॥१९६०॥ 1960
- चन्द्रापीडोचलावन्तिवर्मार्थैर्भर्तुर्भूरेः । निष्ठा न्वाध्वस्य कोशस्य नावाप्यमुषिता कश्चिन् ॥१९६१॥
- वीरचाक्रिकसीमान्तभूभूरेवयाविदाहवः । तुङ्गि पारेभिरे पुष्टां नवे मल्लार्जुनोदये ॥१९६२॥
- चन्द्रविस्वाप्यरीम्भुभूताम्यन्विषाटितेक्षितः । अथ चित्रार्थं तूर्णमास्कन्दाय ध्वजर्जयत् ॥१९६३॥
- हारपादावयोस्तुलाधीकारेण प्रवर्धितः । कोनन्तसामन्तयुगः पदं फुल्लपुरे ज्वभान् ॥१९६४॥
- उत्सेहिरे न वितता अपि दुर्गसमाभवात् । मल्लार्जुनचमूर्जये जेतुं तदनुजीविनः ॥१९६५॥ 1965
- भेदाय कोहमाकडस्तदृष्टो राजसंमतः । मल्लार्जुनायुगे राक्षो हतः संवर्धनाभिधः ॥१९६६॥
- मुद्रासाध्येपि तिष्ठन्तः कोहो भयविधेयताम् । कोष्ठेभ्यरेन्वगावाते तत्रामिषाः प्रेषदिरे ॥१९६७॥
- प्रतिभुतकरो बद्धक्षिः स म्यत्तुजयतः । सभाजनाय जननीं तेषां मल्लार्जुनोन्तिकम् ॥१९६८॥
- सा वैधव्यविबिक्तेन वेपथैर्धर्वशोभिना । कोष्ठेभ्यरारीन्सोत्कण्ठाधके अपलयेतसः ॥१९६९॥
- तस्यां गृहीतत्रिजम्भे स्वावृत्तायां तदन्तिकान् । हारेणाय ददाचूरीकृतं मल्लार्जुनः करम् ॥१९७०॥ 1970
- आकृष्टो राजजननीचक्षुराणेण कोष्ठकः । दिग्दक्षकपटात्कोहमाहरोह मितानुगः ॥१९७१॥
- अबन्धनेन सहितस्तेन चित्ररथस्ततः । संभूतप्राभूतो भूविभर्तुः सविधमावयी ॥१९७२॥
- राजा तु संमन्त्र्य ततः प्रायुक्ताइतिशालिना । उदयहारपतिना नीतिं जेतुमरीन्युनः ॥१९७३॥
- भीतास्कन्धो लोठनेपि मते पद्मरथान्तिकम् । मेमेभिवचमूनालः किंचित्पारमसारिकाम् ॥१९७४॥
- उद्वहवान्सोमलाख्यां तां पद्मरथकन्यकाम् । उपवेगे धृतायामो नागपालात्मजामपि ॥१९७५॥ 1975
- तस्माद्वेक्रियामूढाक्षेभिरे गृहकैतवाः । भूमजः सोमपालाया मृत्वमायेन वेतनम् ॥१९७६॥
- कविगायनमलपाकयोधवारणवेष्टितैः । बहवो मुमुषुर्भूतास्तेपि तं राजकीजिवः ॥१९७७॥
- स बालवाक्षिण्यरीपाकमजो रष्टो रटम्बु । जडे बाक्यौडिमायेन बालिदैः कुशलाशकः ॥१९७८॥
- केतोदिवामग्रदेतोः प्रदीपं वदन् विना । अविबुद्धाकृतेर्दृष्टं तस्यैवमव न सौष्ठवम् ॥१९७९॥
- अचान्तरे वृषः सुजिह संजपादोपधिकमम् । मामूय्यमल्लार्जुनैवापि भित्तोसाविति चिन्तयन् ॥१९८०॥ 1980
- निर्धौजने धनेष्टो च प्रभुः सुज्जेस्ततोधिकम् । तात्कालिकीं प्रतीहारः शक्तिं कांविददौवत् ॥१९८१॥
- स कम्पनाशयीकारकजं राजविसर्जिताम् । वितरन्मुकुजये राजस्थानकार्यजनं विना ॥१९८२॥
- निस्तोषाय मृदायानसोमपालानुरोधतः । प्रदीपवामग्रदेतोः निजजुटकाजं मदात् ॥१९८३॥

१९५९. १) A कोषः. १९६९. १) Emended; A वैवरादातिङ्गितजनयमा. १९७९. १) Emended; A भेदेन. १९८९. १) Emended; A अर्धकृतेन.
 १९८९. १) A वल्लिहान्.
 (C. VIII. 1956) 239 (C. VIII. 1954)

- आकृष्य प्रददौ तत्सत्त्वमिपरितोषिणः । आभ्याससाम्प्रदायं वृद्ध्या वरसंपत्तीरुषो व्यधात् ॥१९८४॥ चकलकम् ॥
- 1985 भर्मे हिताय सौहार्दं विभूषोदयधन्ययोः । अभजद्विहणः सुज्जेः प्रवेशे कतिलोमताम् ॥१९८५॥
 प्रत्युग्रमेन संमान्य सुज्जिं प्रावेशवचपः । देशादिरास्यस्युन्याक्षिमानसाच्च तु तन्निरा ॥१९८६॥
 कृतागाः क्षमापतौ लम्बक्षणे तीक्ष्णैर्भिषांसति । कोष्ठेश्वरः पलाविष्ट आतोदन्तस्तदन्तिकात् ॥१९८७॥
 आस्कन्दायामने राक्षि गृहीतमनुजेश्वरे । स्वपक्षभेदोपहतः खोद्य देशान्तरे ययौ ॥१९८८॥
 लोटनस्तु निजयाह कांक्षिदालम्ब्य ठुहुरान् । व्यपनीलाभिधे स्थाने वसन्महार्जुनं बलात् ॥१९८९॥
- 1990 तत्र वृष्टमसंभाव्यमेवास्य खलु पौरुषम् । परिभ्रष्टोपि बद्धपदं तमजयस्सदा ॥१९९०॥
 जहार तुरगाङ्गुलिं चकाराद्विलिकापणे । मार्गद्वज्जादिभङ्गं च - ' सर्वत्र लोकोत् ॥१९९१॥
 राजराजाभिधानेन क्षामरेणार्थितस्ततः । कश्मीरराज्यसंप्राप्त्यै क्रमराज्यमगाहत ॥१९९२॥
 तद्वेत्स्य समीपस्थे हते चित्ररथेन सः । तस्मिंश्चान्ये प्रययौ व्यपनीलमुखं पुनः ॥१९९३॥
 तस्मिन्नास्कन्दमसकृद्वत्सलिकामपि । अवरोक्षुमशक्तोभूत्कोष्ठे महार्जुनो वसन् ॥१९९४॥
- 1995 भ्रानृष्येण पिनृष्यस्य दापयित्वा धनं बहु । ततः कोष्ठेश्वरो यात्रासज्जः संधिं न्यवन्धयत् ॥१९९५॥
 लोहरे विहितस्थैर्यं गृहीत्वा लोटनं ततः । कश्मीरोर्व्या पपातासी विजिघृक्षुः क्षमाभुजा ॥१९९६॥
 गिरीनुल्लङ्घ्य कार्कोटद्वके विहितबान्धवम् । निपत्य मार्गेनुहाते वाचदन्वैध क्षामरैः ॥१९९७॥
 नाबाप योगं निर्गस्य क्षिप्रकारी क्षमापतिः । सर्वोद्योगेन ते तावदुत्थानोपहनं व्यधात् ॥१९९८॥
 अत्रान्तरे प्रतीहारः प्रापास्तमपीक्षया । न संपस्वस्वपुण्यानामनपायित्वमायुषः ॥१९९९॥
 उत्सारणप्रियतया परिहृतसर्वहारं गृहे निरनुसोधतया वसन्तः ।
- 2000 संपल्लघुकृतपिप्रतिषण्वृत्तोधिजायते न रमसन्नियतेर्निपातम् ॥२०००॥
 कुर्वाणोत्सारणं तस्य गृहजा सततं नृणाम् । नात्रासीत्सुखद्वयस्य वृष्टे पतितमन्तकम् ॥२००१॥
 उचरितः स हि निष्ठघृतज्वरः स्वमिति चिज्वरः । विदित्वेति न विज्ञातः स्वपक्षेव मृतस्तदा ॥२००२॥
 सलोठने कोष्ठक्षेप प्रयाते नृपतिः पुनः । न स महार्जुनो नापि कोष्ठको न स लोटनः ॥२००३॥
 वृष्टमोदयनं पार्श्वस्थितं महार्जुनोबधीत् । तस्मै चुकोध माध्यस्थे स्थापितस्तेन कोष्ठकः ॥२००४॥
- 2005 अन्तुमिन्द्रे न तं खिन्नं स संभृतवत्स्ततः । अभिषेणवितुं कोषादभाषस्सहलोठनम् ॥२००५॥
 कोष्ठको मल्लकोष्ठाद्यैर्मितैर्युक्तोपि साविभिः । तीर्त्वा परोष्णीं तस्तेनां निर्ममाथापमायिमीम् ॥२००६॥
 इतेषु तेषु संपाप्ते खशसैन्धवकाविषु । वधं प्राप्तः सिंहभूमिरेवात्र स नृपो हतः ॥२००७॥
 आकृष्टः कोष्ठमूर्धनं मानमूर्धः परिच्युतः । भ्रमप्रतापो भूयोपि समधत्त स कोष्ठकम् ॥२००८॥
 विसृज्य लोटनं तिष्ठन्निर्वैरमगमत्पुनः । अनिर्वाहितदेवेन तेन वैधं स क्षामरः ॥२००९॥
- 2010 बन्धुाधिकारिणः शुल्कं गृहताकारि राजवत् । तेन स्वनाम्ना भाण्डेषु ब्रह्मे सिन्दूरमुद्रणम् ॥२०१०॥
 जनुसंहतयोः काचकलदीहलयोदिष । क्षणे क्षणे सेधिमङ्गस्तयोः समुद्रपथत ॥२०११॥

१९८४. ^{१)} A, ४. १९९१. ^{२)} A, indicates here a lacuna of two aksharas; C तथा. १९९४. ^{३)} Emended; A °वसन्.
 १९९६. ^{४)} Emended; A °स्थैर्यं.—^{५)} Emended with C; A °विजिघृक्षुः. १९९९. ^{६)} Emended with C; A °क्षारमापारसवचपीरुषा.
 २००८. ^{७)} Emended with C; A कोष्ठम्. २०१०. ^{८)} Emended; A °मुद्रणम्.

निर्वृष्टिगुणैर्वापौर्यैर्विरागं लोहरेधरः । निन्दे लब्धं लोभेन स्पर्धाम्भिरमकुशैः ॥२०१२॥

क्षामरेण ततो हस्तास्कन्दं तत्कटकान्तरम् । परार्थायुधधुर्याधरणास्तु-रं कृतम् ॥२०१३॥

हस्ता इ-रायस्यां विषमैर्हृदयैः । एवं तं कोष्ठको मूढः ह्यलोच्छेदं व्यधाद्विषाम् ॥२०१४॥

धनयादानसंबन्धाद्भुतं मुख्यमन्त्रिणाम् । अमान्तरे नृपो हन्तुं माजिकं च व्यविम्वत् ॥२०१५॥ 2015

भासीत्कठोरतारुण्यतदङ्गितमनोभवः । ह्यवर्कं च हि तन्मातुरौपपत्येन संमतः ॥२०१६॥

आहारावसरे तीक्ष्णः कृतसंज्ञाः क्षमाभुजा । ह्यधमहरणाः प्राणैर्भुञ्जानं तं व्ययोजयन् ॥२०१७॥

धुन्वन्निषिपटं बद्धवीरपटो रटन्बहु । निर्लुण्ठयन्त तस्तेनां तां तामारभटीं व्यधात् ॥२०१८॥

अथाश्लिष्यन्न न श्रोहमध्मादिन्दाकरोष्यहो । राज्ञा निषमितस्तेन रसदानेन स स्वयम् ॥२०१९॥

देवतोत्सारितारानिस्ततः सिंहमहीपतिः । संदधे कोष्ठकं सुज्जि माहिणोहिजयाय च ॥२०२०॥ 2020

मार्गस्व याममात्रेण गम्यस्यान्तिकमाप सः । यावत्पुरंहरणास्कोष्ठकेनाकुलीकृतः ॥२०२१॥

अन्तर्भेदाकुलस्तावत्स्ववस्थातुमक्षमः । गृहीतकोशः संत्यज्य कोष्ठं मल्लार्जुनो ययौ ॥२०२२॥

राज्यभ्रष्टः च निर्लुण्ठमानो मार्गेषु तत्करैः । अवनाहोन्मुखो रक्षन्कोशशेषं कथंचन ॥२०२३॥

अष्टमष्टादशशरैरेवार्धमवसरे । राज्यात्तेन द्वितीयस्या वैशाखस्वासितेहनि ॥२०२४॥

दाता शिखामृतस्यैरमृतं विलम्ब-प्यकृत्समिति लूनशिराः कृतम् ।

ईशेन यच्च तदकार्षुपकर्तुरस्तु तत्रपरः क इव संनिविद्विजिह्वः ॥२०२५॥

मुक्ता इमा इति जलं नलिनेषु लीनं ज्ञातृत्वमेतदिति आद्यमिनेषु लग्नम् ।

यज्ज्ञावते किमपि हन्त विमोहनी सा शक्तिः भिवः स्फुरति कापि तदाभवायाः ॥२०२६॥

अन्त्यहुतमहरणा विपिनेषु केपि प्राणेषु केचन वृथाय रसशवान्ये ।

ते केपि सन्ति तु नरेन्द्रगृहेषु हिंसा वाचैव ये निरचयन्ति किलोपघातम् ॥२०२७॥

उद्योतीरसाहमन इवाभितमीधरस्य निर्दग्धुमिन्धनमिवायगतं न शक्ताः ।

पश्चाद्भवेद्यदि च तत्पसृतावकाशाः कुर्युः खला रविकरा इव मस्मशेषम् ॥२०२८॥

कापिलं हर्षटं क्रोष्ठं नीतवान्मण्डलेक्षिताम् । उदयैः कोटमृत्वनानां संघर्षं कम्पनाधिपः ॥२०२९॥

कुर्वन्शय्यां पुनर्मेतुं मण्डलं तद्यलम्बत । दिनानि कतिचित्तत्र यावत्प्रकृतिवर्जैः ॥२०३०॥ 2030

विटैरस्रवाविभैः प्रसादावसरो नृपः । तावत्कलुषतां तस्मिन्नुपजापैरनीयत ॥२०३१॥ तिलकम् ॥

राजा भवन्परः कोस्तु स्वविचारवृद्धक्रियः । एवोपि शिमुवद्भुमृद्यन्न धूर्तः प्रनर्त्यते ॥२०३२॥

शैशवे बालिशप्रयैः संस्तुतैर्जायमर्पितम् । ग्रीवावधि न वा आयात्राज्ञः काण्ड्यं मणेरिच ॥२०३३॥

भृत्यान्तरापरिज्ञानमात्रेण अगतीभुजाम् । निरागसो बन्धपातः कष्टं राष्ट्रस्य जायते ॥२०३४॥

२०११. ¹) A₁ indicates here a lacuna of one akshara; C हृत्विर्. २०१४. ¹) Thus or स्व- A₁; C हन्वानयं तैरायस्यां. २०१९. ²) Cf. viii. 1818. 1980. २०२२. ¹) Emended; A कोष्ठे. २०२४. ¹) Thus A; text evidently corrupt; perhaps read 'हृदयस्वाटन'.—²) Thus corr. by later hand from A₁ 'हस्तादिनेहनि. २०२५. ¹) Thus A₁; C विलुण्ठकार्षण्यकृ°; perhaps read विलुण्ठकार्षण्यकृ°. २०३१. ¹) A₁ writes here इ instead of तिलकम् (?). २०३३. ¹) A बालि°.—²) Thus corr. by A₂ from A₁ काण्ड्यं.

- 2085 कृत्ये व्यवसितेसाध्ये हास्यः स्याद्व्यस्यकादिषत् । सुजिः प्रायोजि राजातिर्मितुमिति लीहरम् ॥२०३५॥
 निर्व्यूहाद्भुतकार्येण तस्मिन्महास्मृतुल्यया । अमोघया प्रजहुस्ते पापाः पैमुनविद्याया ॥२०३६॥
 गाम्भीर्यालक्ष्यविकृतैः प्रीत्यालपिर्महीपतेः । प्रत्याघातः कालुषतां नाशालीत्कम्पनापतिः ॥२०३७॥
 प्रकृत्या तस्य निर्दोहतया शाङ्गस्य तादृशम् । पितृ कृतवतश्च स्यादविशालोय वा कथम् ॥२०३८॥
 प्रीतिरासीन्न नृपतेस्तत्कृत्यैरविशैरपि । अभियप्रमहालपिधिरक्तस्येव कामिनः ॥२०३९॥
- 2040 जित्वा राष्ट्रह्वं पादां हारितं नृपतेरिति । बहुमानेन दर्पोश्च स्वच्छन्दं स व्यवहारत् ॥२०४०॥
 पौरानगारहरणाद्यपकारिर्भिरकुशाः । तद्वन्धवो बाधमाना विरागमनयञ्जनम् ॥ २०४१॥
 भिजागः स्मरणास्कोष्ठेश्वरी न व्यस्यसीदृषे । न पितृष्येपि भूपालकोपाविष्कृतमिदमे ॥२०४२॥
 कोशं प्रजोपतायेन संविन्वन्सुजिना समम् । संबन्धकश्चित्ररथो माभूदभिमतः प्रमोः ॥२०४३॥
 'धन्योदयौ' नृपः सुजिदाक्षिण्यालक्ष्यसौदरः । अपुण्याश्रवणैर्गूढं राजपुत्र्यौ कृतस्थिती ॥२०४४॥
- 2045 तौ 'बाबालगता' शीतज्वरनष्टपरिच्छदौ । मल्लार्जुनस्य साम्राज्यधरोपि विपुलभिषः ॥२०४५॥
 सुजिद्वेषात्पुरा दूतैराहतो लक्ष्मकेण यः । आगच्छत्सञ्जपालः स प्राप राजपुरीं तदा ॥२०४६॥
 सुजिजिह्वरथाभ्यां तं हृदयेन भूभुजा । भविष्यदप्रवेशां दूतैर्मल्लार्जुनोभजत् ॥२०४७॥
 तन्निमित्तं स केनापि सामन्तेन सहाध्वनि । संजातकलहे शास्त्रक्षतो लक्ष्म्या व्यवुज्यत ॥२०४८॥
 तथाभूतमपि स्वर्णं भूर्धुरीकृत्य भाशकत् । यत्तन्मल्लार्जुनो नेतुं कार्यक्षेत्रदृष्टयत् ॥२०४९॥
- 2050 सोऽस्वतन्त्रेण रात्रा च सौजन्याद्रिहणेन च । दूतैः प्रच्छन्नमाहतो रभसादायवौ ततः ॥२०५०॥
 न न्यग्रजं वेदन्मुर्माममुकेति विन्तयन् । अमित्रविषमे मार्गे पुरं साहसिकोविशत् ॥२०५१॥
 स कन्यकुञ्जगौडादिमण्डलेषु महीभुजाम् । स्पर्धया लब्धसत्कारो भूपतेर्मन्त्रियन्त्रिताम् ॥२०५२॥
 ज्वनबाध्य निजे देशे सत्क्रियां दुःखितोभवत् । राजधान्यन्तिकैः पौरैः प्रहतास्तु व्यलोक्यत ॥२०५३॥
 भूपालोगणदित्वाय मन्त्रिणो दत्तदर्शनः । भेजे स्वहस्तताम्बूलदानप्रक्रिययैव तम् ॥२०५४॥
- 2055 निर्विकचनोपि सन्ध्यातिमात्रेणानुगतो जनैः । यातायातं नृपगृहे कुर्वन्शत्रून्कम्पयत् ॥२०५५॥
 व्याहारव्यवहारादि व्यालोक्यालीकिकाकृतेः । पुरुषान्तरवित्सुजिस्तस्य स्वैरमवेपत ॥२०५६॥
 द्यूतौ सोऽथ ध्रुवं राष्ट्रेखर्वसर्वकथक्रियम् । नैवमेवाद्भुतं भूतमेतार्कशान्तिमेव्यति ॥२०५७॥
 तांस्तान्देशान्तरे वीरानुस्मिकान्पृष्टवाञ्छ च । तं पर्वालोक्य विभ्राम्नि सोऽस्तेकानाममम्यत ॥२०५८॥
 भवितव्यतया दर्पेणाथ नीतः स्वतन्त्रताम् । परिवादावहं सुजिज्जस्तनो यत्तव्यवाहरत् ॥२०५९॥
- 2060 स्वानुगैर्लुण्ठितं कक्षमाचक्ष्णं दया द्विजम् । प्राप्तेर्महवराज्यस्यः स हृगालमिवावधीत् ॥२०६०॥
 बाधे कुकर्मेणा तेन विप्राव्य जनमागतम् । तं प्रत्युपक्रियं लोको विरागं जगरेप्यमात् ॥२०६१॥
 अत्रान्तरे बन्धुमेकं स्वधुः क्रमस्तियादयः । अगण्यप्रायमुत्सेकादुत्तमप्रक्रियास्पदम् ॥२०६२॥
 मयि सत्यपरोपि स्यात्किमनुपाहकः स्मयात् । अकारि चारणप्रायस्तादृकोपीति सुजिना ॥२०६३॥

२०४४. ^१) Emended; A प्रच्छन्नमाहतौ. २०४४. ^१) Emended; A राजपुत्र्यौ. २०४५. ^१) Doubtful emendation; A बाबालगता; G बाबालगता. २०५१. ^१) न supplied with C; A न्यग्रज - च.

संजातवौनसंबन्धवन्धः कमलियादिभिः । अथास्वातिगतोत्सर्गं सामर्थ्याद्विलहणोन्मृत् ॥२०६४॥
 अल्पेन हेतुनोद्धतं हितं तेषां च तस्य च । खलपैभुमसेकैस्तत्पापानु शतशायताम् ॥२०६५॥ २०६५
 प्रकृत्योस्तिक्तुत्सेकावैः समुददीदित् । दुर्मन्त्रैर्विषैकाप्ये साहदेविस्तमुल्हणः ॥२०६६॥
 अहर्माणां सहात्मभिः क्षमते समशीर्षिकाम् । हतप्रोयमिति स्वैरं मन्दुं रात्रपि सोपहीत् ॥२०६७॥
 विभ्यस्तु भूपतिस्तस्माद्विलहणं बाह्यभृत्यवत् । मन्त्रस्वैरकथाद्येषु विज्ञप्तेषु व्यवर्जयत् ॥२०६८॥
 स तु धूर्तस्वदुर्लभ्यतादृष्टस्वामिवैकृतः । स्वेषां धैर्यं परेषां तु संवादं माययातनोत् ॥२०६९॥
 समप्रशक्तिराकाङ्क्ष्यसंस्तवः पक्षयोर्द्वयोः । तस्य तु प्रययौ सञ्जपालो वातेन मित्रताम् ॥२०७०॥ २०७०
 संनद्धयोः प्रविशतोऽन्योन्यस्पर्धया तयोः । क्षणे क्षणे राजधानी बयौ संभ्रमलोलताम् ॥२०७१॥
 सुजिजः समूपावासेषु प्रतिपश्यान्मुमुक्षुषा । महीमानोस्त्वयास्थाने संक्षोभमुदपादयत् ॥२०७२॥
 कृकाटिकान्धस्तद्वस्तो ह्यःस्थेनावेदितो हि सः । तं निर्भेत्स्य शिलाक्षेपं क्रोधकृत्साक्षरोकरोत् ॥२०७३॥
 लिखितैरिष तान्तर्यैः सोढुं रक्षणमीक्षितुः । मिथ्या तथ्यमिबोदीर्य संयम्नः समर्थताम् ॥२०७४॥
 उपावेशयदभ्यर्णे भूपतिः परिसान्ख्य तम् । सत्यस्मिन्नास्ति नः किंचिद्विस्वन्तस्तु व्यञ्जितयत् ॥२०७५॥ २०७५
 वक्त्रे मडवराज्यस्थैरथ प्रायो विजातिभिः । न सुज्जेः कम्पनेशत्वमिच्छाम इति वारिभिः ॥२०७६॥
 भन्विष्य विहिषः शङ्कां मन्त्रविजिदि रिन्हणः । संनद्धसैन्यमानिग्ये पञ्चचन्द्रं तदप्रियम् ॥२०७७॥
 शशङ्के सञ्जपालाच्च तस्माच्च बहुसैनिकात् । सुजिजरन्धानगणवत्समुद्रास्य च तद्विषुः ॥२०७८॥
 आस्कन्दभीत्या निर्गल्य हयारीरैः सन्नं गृहात् । व्यूढानीको निदृक्कालो नजागाराद्य सोध्वनि ॥२०७९॥
 भूपतिप्रतिलोभ्येन वर्तमानस्तदाभवत् । कोष्ठेश्वरोपि संनद्धः सुजिजना बद्धसौदरः ॥२०८०॥ २०८०
 स्थितमप्रतिलोभ्येन सोवधीन्मनुजेश्वरम् । इति द्वेभ्योपि नितरां द्वेष्यतां नृपतेरगात् ॥२०८१॥
 तथा स्थिते निशीथिन्यामाचल्युत्तस्य विहिषः । दुधुशाहेतुतां राक्षः स्वगुप्त्यै तेन वा कृता ॥२०८२॥
 अतथ्यं तथ्यवद्वस्तु तथ्यं वातथ्यवत्तृपः । यः पश्येन्मूढवस्तोर्वैस्त्यक्तोर्नरैः कदर्थ्यते ॥२०८३॥
 रत्नज्योतिर्नृपवद्विषया त्यज्यते दृष्टिपातः । दयावाक्षाणामितरविषयः स्वस्य संमाध्यते च ।
 वस्त्रेकैकं वदिह न मृषा तन्मृषा वन्मृषा तत्तन्नेत्येवं किमिह न जनैर्दृश्यते तत्स्वभूतैः ॥२०८४॥
 राजाद्य तद्वधाद्व्यदजान्मन्वीस्थभेषजम् । न्ययुक्तु तस्य तीक्ष्णस्त्रे सञ्जपालं महीजसः ॥२०८५॥ २०८५
 स कापुदवचरीरः पश्यन् उग्रनाक्षमः । काङ्क्षजाक्षिप्य तं हन्तुं तत्र तत्रैक्षत क्षणम् ॥२०८६॥
 मायाप्रयोगानन्योन्यमुद्दिश्य स्पृष्टतोर्द्वयोः । क्षणे क्षणेभगवद्वाहं आलोत्तासवितोलताम् ॥२०८७॥
 प्रत्याशङ्क्योदयं रात्रौ सुज्जेः जायति पूर्ववत् । अव्ययामिकप्रामं राजधामाप्यजायत ॥२०८८॥
 राक्षसिर्वासने रिन्हणस्य सुज्जेरमीक्षिते । पार्थिवोऽप्यनुमन्ताभूदमीक्षः प्रत्यवास्वितौ ॥२०८९॥
 स मिथियाक्षरामन्वय तस्त्रेद्वारभुजिताः प्रजाः । संदर्शं द्वारपतिना रात्रौ नुक्तया समर्थितः ॥२०९०॥ २०९०
 संमन्वय नृपति मैत्रीपार्थिना सुजिजना समम् । पीत्वा कोशं सञ्जपालः प्रातो रात्रौ व्यजिज्ञपत् ॥२०९१॥

२०६६. ^{१)} Thus corr. by A, from सनुददीदित्. २०६७. ^{१)} Emended; A आसत्. २०६९. ^{१)} Emended with C; A वासत्. २०९०. ^{१)} Emended with A निर्वावाहत्.

- मेरणादुल्हणादीनां स्वोत्सोकाद्यैश्च वर्तते । रात्र्यमुज्ज्वलमिषावः^१ स्पर्धिनोन्वयानिच्छतः ॥२०९२॥
 निर्दोहस्योपकर्तुं मते स्वाद्यदि मे नृपः । निर्वास्य रिल्हणं चित्ररथं बद्धा महाधनम् ॥२०९३॥
 लोहशरब्धिनिर्गटान्धास्कोशं च मूपतेः । नयेयं संमृतो हन्त्यां दुर्भुजमपि कोष्ठकम् ॥२०९४॥
 2095 कावोपरोधाधिर्बन्धः संबन्धेष्वेव नास्ति मे । दाक्षिण्यं स्वामिनः कृत्वे यस्य प्राणास्तृणोपमाः ॥२०९५॥
 मध्येष प्रतिराजादिनिर्जयस्वीकृतोद्यमे । युवाविभान्तचित्तोयं नृपभीमोगमाग्मवेत् ॥२०९६॥
 साहायकाय शरेशमुल्हणं रिल्हणाभये । कार्यमाते च मामीशमाकारविमिच्छति ॥२०९७॥
 द्रुते च मामुल्हणश्च त्वं चाहं चाविमेदिनः । मिलिता यत्र तत्रास्ति गण्यः कां नु नृपास्पदे ॥२०९८॥
 इहस्था नवदायादमेकमानीय कंचन । निहभोस्व पदे रात्रो नानुतिष्ठेद्विदं वदि ॥२०९९॥
 2100 गुणान्प्रसरणवासाद्वन्धायेव गिरा सृजन् । द्विजांशुभङ्गचा राजाद्य विनिश्चस्याजवीह्वयः ॥२१००॥
 यथाह स तथैवेतन्न द्रोहो नासमर्थता । नौशासीन्यमयैतस्मिन्संभाव्यमभिमानिति ॥२१०१॥
 निष्पतिद्वन्धावोस्य दुरुच्छेदो भवेदिति । इयमप्यन्यतस्तावदस्त्वपायधियः कथा ॥२१०२॥
 किं नु द्रुते यदाकोपप्रायस्यात्तथ्यतोपि वा । निर्दोहस्य वधो ध्यातो योस्यासौ कार्य एव तत् ॥२१०३॥
 अर्थोयमल्पसत्त्वानामपेस्माभिर्हि मन्त्रितः । नूनं तेनोपलभ्येत तानावर्जयता धनैः ॥२१०४॥
 2105 पुण्यैरपरिहार्यैः स्वैर्जाद्यैर्वा माहृशाममी । जानतामपि जायन्ते निर्गुणा भोगमागिनः ॥२१०५॥
 बालिंशान्मृकतां प्रावक्षितमेतन्महीभुजाम् । तन्मौख्यस्य कलं मूढैरेतैर्यदनुभूयते ॥२१०६॥
 दुर्गमो भूमिभृन्मार्गो विटैरेद्वन्धुरैश्च । ... ॥२१०७॥
 तन्वाना व्रतवैमुख्यं रसनालौल्यशालिनः । परपिण्डोपहर्तारः खलाः कौलेयका अपि ॥२१०८॥
 इत्थं खलोपतापेन प्रमुक्तं तन्नवात्पुनः । असंहार्यं कुकर्मेदं पश्चात्तापाय नो भवेत् ॥२१०९॥
 2110 इत्युदीर्य नृपः सुज्जेः सज्जो व्यापादसिद्धये । तमजागारमच्छन्नज्जागरं पापहीस्त्वयम् ॥२११०॥
 बिभ्रन्मन्त्रजुतेः शङ्कान् जिघांस्तुः सुज्जिरित्यपि । तथ्यं भृत्यवत्रो जानंस्तस्यौ दौःस्थ्येन पार्थिवः ॥२१११॥
 गत्वा स्वयं गृहान्यौनसंबन्धं कुरुते युवाम् । इत्युक्त्वा रिल्हणेनाथ स सुज्जिज समयोजयत् ॥२११२॥
 विश्वास्यापि तथा हन्तुं तं प्रसङ्गमनामुबन् । उदताम्यविवारात् तल्लोपर्यवशी लुठन् ॥२११३॥
 सञ्जपाले गृहाद्वन्धुनाद्यदुःखिन्यनागते । आशङ्क्य साहसासिद्धिमधिकं पर्यतप्यत ॥२११४॥
 2115 निपत्य वीरशयने सुस्सलक्ष्मापसत्क्रियाम् । भ्रातरो यस्य कल्याणराजाद्या व्यस्मरन्युधि ॥२११५॥
 सेनानीः कुलराजः स कयातो व्यायामविशया । प्राणैरानृण्यमिच्छंस्तमपृच्छच्छोककारणम् ॥२११६॥ युग्मम् ॥
 स संस्थापयितुं हन्तुं चाप्यशक्यं व्यवेदयत् । तस्याप्रतिसमाधेयं कम्पनाधीश्वराज्ञयम् ॥२११७॥
 कियदेतन्निजप्राणमात्रलभ्यं महीभुजाम् । इत्याभाष्य स जपाह साहसाध्यवसावताम् ॥२११८॥
 दिनद्वयमनायासो गृहेभ्यः कम्पनापतिः । न प्रातिभाष्यममजस्य मृत्योः भिद्योश्च वा ॥२११९॥
 2120 विस्मयभृत्यः शृङ्गारनामा चाप्यन्नवीत्यभोः । तं दृष्ट्वांस्तृतीयेऽपि शयनेवगणं स्थितम् ॥२१२०॥

२०९२. ^१) Emended; A "शब्दस्पर्धिनो". २१००. ^१) Emended with C; A "जुज्ज". २१०३. ^१) Emended; A "अकोप";
 G acc. manu कसः को. २१०६. ^१) A "शालि". २१०७. ^१) Here two *pādas* are missing; C supplements क स नीतिरुचिर्दोष,
 क च ते खलद्रुजः. २११२. ^१) Emended; A "कुरुतां". २११६. ^१) A, २.

शोभोपयोगिनो भर्तुर्निस्त्रं सततसेवकाः । कर्तुं साहससाधिव्यं विदूरेण नु पार्थते ॥२१२१॥

करे पिनाको मकराङ्कुशयोः शोभाविशेषाश्च सदानुबन्धः ।

पुराहवे कार्मुककर्म तस्य तत्कालमात्रेण नु मन्त्रेण ॥२१२२॥

ताम्बूलहारकञ्चाजास्तो राजा व्यसर्जयन् । कुलराजं तमभ्याजधैर्यासंलक्ष्यविक्रियम् ॥२१२३॥

धुवं मृत्युः पुनर्नाहमागन्ता तत्ततोस्य कः । आरब्धेति स निम्बे न ताम्बूलं स्वर्णभाजने ॥२१२४॥

व्यसनप्रशमं राज्ञः स्वदेहस्यागदोनुगाः । एवं कर्तुं धतन्तेन्ये निर्घृही स्खलिताः पुनः ॥२१२५॥

2125

सगणोवगणो वास्तु निहतो नियतं मया । जागर्त्स्वतः परं तेव इत्युदीर्य विनिर्ययौ ॥२१२६॥

गतस्य साहसासिद्धौ शक्यं शङ्क्यं पलायनम् । ..... ॥२१२७॥

ब्रजन्स्वामिहितं कृत्वा पुनः पथाभिनाय सः । शस्त्रिणौ द्वौ मिषाच्छस्त्यौ बन्धस्थाने परामृशन् ॥२१२८॥

स्वयं गृहीत्वा ताम्बूलं राज्ञा ग्रहित इत्यथ । हाःस्थेनावेदितः सुज्जेः पार्थ रुडानुगोविशत् ॥२१२९॥

ददर्शोच्चावचैस्तं च मितैः परिजनैर्युतम् । यूथं नाथमित्रात्यल्पैर्द्विपरहितान्तिकम् ॥२१३०॥

2130

गृहीतवन्दितस्वामिताम्बूलः सस्मितं स तम् । पृष्ट्वा कृत्यादि नृपतेः सत्कृत्य व्यसृजत्क्षणात् ॥२१३१॥

जनप्रवेशाशङ्की स स्वरमाणस्तमब्रवीत् । कृतागाः कोपि कैवर्तशस्त्रभृन्मस्समाश्रितः ॥२१३२॥

तस्याक्षेपपरान्भृत्यान्स्वास्त्रिचार्याधुना तव । संमान्या बयमित्यपेलक्षयन्प्रकृतिक्षणम् ॥२१३३॥

सोस्तेकामिन्न तां वाचं स दर्पोदवधोरयन् । तस्य कक्षाक्षरं नाहं कुर्यामित्यब्रवीद्दृष्टः ॥२१३४॥

स दोषादिव निर्गच्छन्मान्योसाविति वारिभिः । तं सान्त्वयित्वा तद्भृत्यै रुड्वा व्यावर्तितः पुनः ॥२१३५॥

2135

तेनावादि ततः कर्तुं विज्ञप्तिं वस्तुनोमुनः । सञ्जयोरादिश हारप्रवेशं भृत्ययोर्मम ॥२१३६॥

अवशेनेव तेवाथ वीर्यं तौ संप्रवेशितौ । सहाबलाभादुभुभुः प्रजिहीर्षुरवर्तत ॥२१३७॥

वानाथ कुर्यां प्रातर्त्रौ विधेयमिति ताम्बुदन् । दत्तपृष्ठो निदिद्रावस्तत्वे सुजिज्जर्हौ वपुः ॥२१३८॥

गन्वाथ किञ्चिद्व्यावृत्तो निष्कृष्टक्षुरिको जवात् । प्राहरत्कुलराजोस्य वामे पार्श्वे कृतस्वरः ॥२१३९॥

तस्य धिक्कुर्यतो द्रोहमथावक्षुरिकां प्रति । यावत्पाणिः प्रहरणं तावत्सर्वेपि ते व्यधुः ॥२१४०॥

2140

विमर्शः पश्यतां यावदाशङ्क्ये तत्र नोद्ययौ । स तावदेव छविरापेतश्चास हवाभवत् ॥२१४१॥

भयत्यक्तामिमानेषु विद्रुतेष्वनुजीविषु । चकर्ष शस्त्रं तत्रैकः पिप्पलेदेवः परं तदा ॥२१४२॥

प्रहरंस्तैस्त्रिभिस्तुल्यप्रतिप्रदविभिः क्षतः । भ्रातृन्पुत्रासृक्तस्मास्त मण्डपाविरवास्यत ॥२१४३॥

स्थितान्दत्तार्गणे धास्त्रि रुद्रहारतमोरयः । जिघांसवः सुजिज्मृत्वास्ततस्तान्पर्यवारयन् ॥२१४४॥

तमोरिप्रतिकुर्याणा भज्यमानेरिभिर्व्यधुः । ते हारे नूलशङ्खा तां प्रोत्सार्य शवमुद्धृतम् ॥२१४५॥

2145

खड्गेषुभूलपरक्षुरिकादमाभिषर्षिणः । तान्धमध्रमयन्मार्गैरनेकैस्ते विविक्षवः ॥२१४६॥

मैराह्यहेतोर्विशतां तेषां संकटवर्तिभिः । पृष्ठाच्छिन्ना शिरः सुज्जेरङ्गनेक्षिप्यताथ तैः ॥२१४७॥

अश्वनिःसरणाभीक्ष्णमुल्लेखणपुटभुमि । उत्तरौष्ठकचच्छससंक्षयाणपुटद्वयम् ॥२१४८॥

२१२४. ^१) Thus emended in C; A आरब्धेति. २१२५. ^१) Emended; A 'ताम्बुलाः'. २१२७. ^१) Here two *pūdas* are missing; C supplements इति चिन्तयतस्तस्य वनं आसीद्विशृङ्खलं. २१२८. ^१) Emended; A 'दृष्टम्'. २१२९. ^१) Emended; A 'हास्थेन'. २१३१. ^१) Emended; A 'इष्टा'. २१३९. ^१) Emended with C; A कुजरा. २१४१. ^१) A विमर्शः. २१४६. ^१) Emended; A तान्स सञ्जयम्.

- अशोभन्मन्त्रमात्रस्य लोकस्य प्रतिविम्बकैः । संभ्रम्यमानसंस्तोत्रप्रत्यक्तारकम् ॥२१४९॥
- 2150 स्थपुटस्याक्रमच्छेदाद्वतमांसस्य संधिषु । हरिद्वर्गैरिवावकायमेवोपान्धितल्लवणम् ॥२१५०॥
भूतिभस्तकज्वरमभु तदेतदिति निश्चयम् । परं भालतलस्थेन इत्यकुम्भविन्दुना ॥२१५१॥
तदीक्ष्य तिर्यक्पतनव्यक्तसंभ्रन्तरहिजम् । कषालसुमुलाकम्बा भृश्याः कापि विदुर्बुधः ॥२१५२॥कुलकम्॥
तीक्ष्णान्मयुज्य क्षमापस्तु तिष्ठन्म्याकुलधीस्तदा । बहिर्बीक्ष्य जनक्षोभं साहसं निश्चिकाय तम् ॥२१५३॥
सुज्जौ हते क्षते वापि कार्यमेतदिति व्रुतम् । संनक्ष सैन्यस्थादिभस्त तन्मन्दिरवेष्टनम् ॥२१५४॥
- 2155 मिथ्यैव सुजिजिर्त्सितीर्ण इति भुतधता जमान् । स्ववमपाहि भूयेन ततः समरसंभ्रमः ॥२१५५॥
निःसंशयं हतं ज्ञात्वा सुजिज्ज राजोपजीविनः । तत्र स्थितं शिवरथं सर्वज्ञेयमबन्धनम् ॥२१५६॥
हिल्लान्मज्जननः सुजिज्जामृस्यालस्य कौशलम् । कलदास्यांश्च निर्वर्ण्य बाणीयं पुण्यभागिनी ॥२१५७॥
आक्षिप्यमाणैर्भिक्कुबाधैरन्ते धीरोचितं कृतम् । तेन स्वसंशयस्थेन तदाचारान्न विच्युतम् ॥२१५८॥
राजौकस्थेव तां वार्तां भुत्वा स व्यपलायितः । हतस्य स्वामिनोभ्यर्णं जिहासुर्जीवितं ययौ ॥२१५९॥
- 2160 हारं पदप्रहतिभिर्भस्त्रन्तं राजसैनिकाः । अपसार्य कथंचित्तं तीक्ष्णाः कृच्छ्रादरक्षिषुः ॥२१६०॥
पविष्टेस्मिन्ननिर्व्यूहपीडिते मण्डपान्तरम् । लब्धपाणा नृपाभ्वर्णं कुलराजादयो ययुः ॥२१६१॥
हृत्प्रविष्टो हतयान्स तत्रैकं महामटम् । शरैरेव हतो दूरात्कथंचित्परिपन्थिभिः ॥२१६२॥
आयातं क्षुभिने देशे सञ्जपालं महीपतिः । रिल्हणं चोल्हणं हन्तुं प्राहिणोद्विहितस्वरः ॥२१६३॥
यातो मार्गात्पलाय्यायं परिशङ्कोचेति रिल्हणः । क्षिमिकानटपर्यन्तमटित्वा यावदाययौ ॥२१६४॥
- 2165 पूर्वावातः सञ्जपालो गृहद्वाराहिनिर्यतः । उल्हणस्य पथो रुन्धन्नुबहन्महरन्ने ॥२१६५॥
तावदेकस्य स्वज्जेन निकृते दोष्णि वक्षिणे । त्वङ्गावशेषे छिन्नास्थिक्वायुमन्धिरजायत ॥२१६६॥तिलकम्॥
अमण्यमायतां पाते वंशे यत्कौशलादसौ । दिगन्तरेषु स्वस्मिन् देशे प्राप प्रयां पुनः ॥२१६७॥
फलकाले समासन्ने शौर्यप्रतिभुशमजन् । स तेन दोष्णा वैकल्यं धिगिच्छां विधुरां विधेः ॥२१६८॥
स प्राग्बुदयावाप्तौ भवेदधिकलो यदि । फलेन तस्य जानीयादिच्छां लोकोद्यमज्जुताम् ॥२१६९॥
पीतामृतस्य क्षतविमहत्त्वं न प्राभविष्यद्यदि नाम राहः ।
- 2170 अज्ञास्यदिच्छां तदमुष्य लोकः सामर्थ्यभाजः सुविरमस्वाम् ॥२१७०॥
वृष्टः शीलाभिधो वृष्टः पितृष्यः साहदेविना । सस्पृहं निहतः साधु --¹ जातव्रणार्तिना ॥२१७१॥
तस्यात्स्यो विशतो बेशम जज्जलाख्योमगो हतः । मान्योनुगो भटौ द्वौ च यामिकथ जनंगमः ॥२१७२॥
बालं तमयमालोक्य निवर्णस्याङ्गनस्थितेः । तस्यानिर्गच्छतो गेहे रिल्हणोमिमदापयत् ॥२१७३॥
जानीयमानो धूमान्धो बद्धा मुखैः स सैनिकैः । गृहद्वारे हतः कैश्चित्प्राकृतैर्ब्रणविक्रमः ॥२१७४॥
- 2175 तस्य प्रधानप्रकृतिस्तयहेतोर्महीपतिः । मुण्डमप्यवलोकयासीदद्यान्तकोपविक्रियः ॥२१७५॥
व्यापाद्यमानाः साकोपं भूपतिमेरितैर्भटैः । उद्याववाः सुजिज्जमृस्याः कृत्यं सस्त्रोचितं व्यधुः ॥२१७६॥

२१५०. ¹) Emended with C; A कल. - स्वाद्य. २१५५. ¹) A, ३. २१७१. ¹) Before or after साधु two aksharas are missing; the lacuna not indicated in A; C supplements सम्प्रज्ञा^०.

अनुजो लक्ष्मकः सुज्जेर्वद्धा नीतः स विक्रियाम् । नृपं वीरकादयैः कैथिद्राजधाम्नङ्गने हतः ॥२१७७॥
 भ्राता पितृव्यवस्तस्य संगटाख्यो नृपाङ्गने । भट्टजट इव प्राणानौचित्येनामुचकृती ॥२१७८॥
 प्रविष्टः शरणं प्राणवन्द्यैः पपिः प्रमापितः । उन्मत्तो मुष्मुनिस्तस्य भ्राता कैथिस्त्वमन्दिरे ॥२१७९॥
 सुजिज्ज्वालस्तु भृङ्गारवृत्त्या भङ्गुराया हतः । महाकुलीनो विचरन्नौचित्येन च चित्रियः ॥२१८०॥ 2180
 सन्निकाख्यः प्रतीहारो वणिक्तः शनकैर्हतः । अन्येपि संधिताः सुज्जेस्तात्र तत्र पतिम्यिरे ॥२१८१॥
 जात्यवाजिजवप्रापणाः क्रोष्टेभ्रान्तिकम् । आसाद्य वीरपालाया शिवा मृत्युभयं जतुः ॥२१८२॥
 प्रजन्शरदियो हुष्टोत्थानरुद्धनुरंगमः । प्रपेदे संगटभ्राता बन्धनं सुभट्टामटे ॥२१८३॥
 तनुज सज्जलः सुज्जेः श्वेतिकश्चापजात्मजः । उल्हणस्य तनुजश्च कारागारं प्रवेदिरे ॥२१८४॥
 इत्थं राजव्यसात्ये च प्राप्ते पिभुनवदस्ताम् । तत्रमेष्टे भुवेः शुरुपञ्चम्यां विप्रबोभवत् ॥२१८५॥ 2185
 कार्ये क्वापि विपर्यस्तसर्वं संस्मृत्य मन्त्रिणम् । तमद्यापि नृपस्तादृग्भृत्योपेतो नुत्तम्यते ॥२१८६॥
 वेतालोल्यापनाच्छुभ्रलङ्घनाद्विचर्षणात् । व्यालाक्षेषाश्च विषमं सत्यं राजोपसेवनम् ॥२१८७॥
 अनान्मायत्तनिस्तीर्णगुणानां चक्रवर्तिनाम् । शकटानामिवापस्थो विश्रस्तः को न भज्यते ॥२१८८॥
 अयुक्तं नृपतिः सुजिज्ज्वधं मेने प्रजाः पुनः । युक्तं ज्ञात्वा तमविक्रशक्तितां विधितुः प्रभोः ॥२१८९॥
 मेने राजा सज्जपालं कम्पनाधिपतिं वदन् । कुलराजे च नगराधीकारिस्त्वं समर्पयन् ॥२१९०॥ 2190
 त्यक्त्वा मल्लार्जुनं धन्योदयौ नगरमगमौ । प्राग्वत्पुनर्नजृम्भाते प्रियौ विश्वभराभुजः ॥२१९१॥
 इतराभयविच्छेदा वीतपारिप्रवस्थितिः । भीः सर्वाकारमकरोस्त्विह चित्ररथे पदम् ॥२१९२॥
 अद्भुतैश्वर्यभूयोपि राष्ट्रं दण्डेन पीडयन् । शमं नेतुमशक्योभूत्स भूपस्याप्यनङ्गुशः ॥२१९३॥
 गन्धर्वानाभिधे प्राप्ते टिक्कं हत्वा व्यसर्जयन् । पारेविशोकं कोट्टेशस्तच्छिरः पार्थिवान्तिकम् ॥२१९४॥
 निसर्गद्वेषिणा प्राप्तप्रतापे नितरां नृपे । तदानीं तप्यमानेन हूतेनाप्यायितोसकृत् ॥२१९५॥ 2195
 क्रोष्टेभ्रंरण रभसादल्पैः परिजनैर्वृतः । निशि लौठनदेवः स हाडिग्रामं ततोविशत् ॥२१९६॥
 महाकथितकन्धान्यैः संरन्धे राशिं सर्वतः । वडसंधिल्लव्यस्तं विससर्ज यथागतम् ॥२१९७॥
 उच्चलादेवदावानुं राज्यं स रभसं भजन् । निर्युद्धिभुग्वराख्यो गान्मूढो लोकस्य हास्यताम् ॥२१९८॥
 तीक्ष्णप्रयुक्तिभिः सैन्यभेदैरन्यैश्च क्रोष्टकम् । उपायैर्नृपतिस्तैस्तैस्ततो हन्तुं व्यचिन्तयत् ॥२१९९॥
 प्रतिहन्ती च तीक्ष्णानां पाटिताक्षः क्षमाभुजम् । न संपासादयत्कुडः पतियोडुं त्वचिन्तयत् ॥२२००॥ 2200
 स्वैः स्वैः प्रवेशैरादिश्य प्रवेष्टुं वृत्तापतीन् । स्वयमुच्चावधैः सैन्यैरवचस्कन्द तं पुनः ॥२२०१॥
 स भूपं रभसायतं ज्ञान्वाल्पवृत्तं बली । प्राप्तमल्लयितुं तस्थौ प्रतापैः परिहारितः ॥२२०२॥
 लमे रणे चित्ररथः पृथुसैन्योपि दैवतः । तस्य सैन्यैकदेशेन निम्न्ये जयविपर्ययम् ॥२२०३॥
 भङ्गेनामङ्गलौकारकल्पेन किल तेन सः । ततः प्रभृत्यभूङ्गवदवष्टम्भो दिने दिने ॥२२०४॥
 रिल्हणादीन्बोधयित्वा व्यूहव्यस्ताखिलानुगः । लज्जन्यो न्यपतत्साव कम्पनाधिपतेर्बले ॥२२०५॥ 2205

२१८१. १) C शरि वि. २१८९. १) Emended with C; A 'मान्दे. २१८९. १) Conjectural emendation of G. (see. manu); A
 प्रजा. २१९०. १) Emended with C; सत्पर्वण्य. २१९१. १) Emended; A मल्लार्जुनो. २२००. १) Emended; A 'भुजान्—' Emend-
 ed; A संपासा. २२०१. १) Doubtful emendation; A मङ्गलामङ्गलौ. २२०२. १) Emended; A 'बली.

- कनैः शतादपि भटैर्युतो विद्वत्सैनिकः । सेहे' तत्सैन्यरोषं स गजभोभमिवाचलः ॥२२०६॥
 किं वाच्यः स नरञ्चाम्रः प्रवृद्धिं याति संगरे । निजवर्मतनुवादि यस्य मानि' न वर्मणि ॥२२०७॥
 मन्दीकृतारिसंरम्भमवष्टम्भेन तावृक्षा । तं विल्लकादयः प्रापुर्लवण्याः सैन्यशालिनः ॥२२०८॥
 तैः सज्जीयदाक्षिण्यात्तटस्थैरपि संकटे । तस्येष्टदुपयोगोभूस्त्ववीर्यापास्तविशिषः ॥२२०९॥
 २२१० काले संनहनं रात्रिजागरः सामतो बलैः । समये ग्रहणत्यागततत्तुक्तविकल्पनम् ॥२२१०॥
 लब्धभूम्यपरित्यागो जिगीषोरीदृशैर्गुणैः । जलेयुररयोप्यस्य का वैर्याक्रमणे स्तुतिः ॥२२११॥
 अविश्वसन्निभभृत्यस्तावत्संरम्भपीडितः । पलायनोन्मुखः शैलास्कोष्ठकोष व्यग्राहत ॥२२१२॥
 मार्गेष्वकालप्रात्येषपातहृदेषु वाजिनाम् । गन्तुं तस्योद्यमं जघ्नुः पृष्ठतमा विरोधिनः ॥२२१३॥
 अवमानोपततोथ परिमेयपरिच्छदः । स ययौ जाह्नवीं कानुं राक्षा राष्ट्रादपाकृतः ॥२२१४॥
 २२१५ सोमपालोऽथ भूपालनाम्ना पुत्रेण खेदितः । दीर्घद्वैराज्यदुःखार्तः शरणं नृपतिं ययौ ॥२२१५॥
 पुत्रौ दत्तवतो नीचं नागपालस्य तस्य च । अभयं प्रतिभुभाव भूभृदाभितवस्तलः ॥२२१६॥
 बृहद्राजस्य जिह्वोयं दीर्घ्यहेतुरभूदिति । स तदापि नास्मार्धादक्यानीदार्थधुर्यधीः ॥२२१७॥
 साहायकाय स्वं सैन्यं दत्तवांस्तं महीपतिः । भूयः प्रतिष्ठामनयद्वर्षप्रशमनाद्विषाम् ॥२२१८॥
 कात्वा युतयां व्यावृत्तः कोष्ठकोशान्तरे पुनः । मल्लार्जुनं गृहीत्वाभूद्वैराज्योत्थापनोद्यतः ॥२२१९॥
 २२२० अर्कोपरागे प्राप्तः स कुरुक्षेत्रमवाप तम् । लव्न्यं कार्यतस्त्यक्तपूर्ववैरो नृपात्मजः ॥२२२०॥
 आहूतो लंठनः पूर्वमायातस्तेन डामरम् । निशम्य तं संघटितं खिन्नः प्रायाद्यथागतम् ॥२२२१॥
 विजयेऽशापतः पीतकोशोऽपि नृपतिद्विषः । प्रविविधनुपैक्षिष्ट सोमपालो दुराशयः ॥२२२२॥
 आराधनाय भुभर्तुस्तत्पुत्रः कोष्ठकं पुनः । प्राप्तं स्वविषयैस्तेस्तैश्चकुरैर्निरतुण्डयन् ॥२२२३॥
 अत्रान्तरे चित्ररथं संवृद्धायासदुर्ध्वम् । अनिच्छन्तोवन्तिपुरे प्रायं चक्रुर्दिजातयः ॥२२२४॥
 २२२५ उपेक्ष्यमाणास्ते दर्पास्तेनागणितभूभुजा । ज्वलिते ज्वलने वंशान्बहवो जुहुवुः शुभा ॥२२२५॥
 चरके धर्मधेनूनामुत्तन्धेपि तदाभितैः । वह्निं गोपालकोप्येकः कारुण्यप्रवणोविशत् ॥२२२६॥
 भद्रस्योद्भटवंशस्य पृथ्वीराजस्य नन्दनः । युवा विजयराजाख्यः सानुजो गाढदुर्गतः ॥२२२७॥
 देशान्तरं जिगमिषुर्विषमं वीक्ष्य तत्र तत् । व्याजहारानुजन्मानं कारुण्यात्तुक्कणान्किरन् ॥२२२८॥
 उपेक्ष्यमाणा दाक्षिण्यस्तम्भितेव महीभुजा । विशः सचिवपाशेन विवशाः पश्य नाशिताः ॥२२२९॥
 २२३० छन्दानुवृत्त्यामात्यानां यत्र क्षमाभूदुपेक्षते । कस्तत्रान्यस्तु दीनानामापच्छमयिता विशाम् ॥२२३०॥
 यद्वा न्यायोयमन्योन्यस्पर्धया यदुपप्लुतम् । शमिता दण्डयेच्छाम्यं शमितारं परोध वा ॥२२३१॥
 विभृङ्गलं नयेच्छयां दाढ्यैसारं विघट्टनैः । कदाचिद्वोहमदमानमदमा लोहं कदाचन ॥२२३२॥
 दोषेणैकेन न द्वेष्ट्यो राजा सर्वगुणोज्ज्वलः । वधास्त्रिवरथस्यान्यद्विधेयं नावभाति मे ॥२२३३॥
 धर्मः सर्वोपकार्येकक्षुद्रक्षपणमुच्यते । जघानाजगरं सोऽपि जन्तूनामन्तकं जिनः ॥२२३४॥

२२०६. ^१) Emended; A सह. २२२१. ^१) Emended; A सङ्कटिन्. २२२४. ^१) Emended with C; A सङ्कटायात्.
 २२३०. ^१) Emended with C; A apparently 'मात्यानां'.

दुर्बलदमनेस्माभिः कृते तेजस्विनो जनात् । भूयोऽप्यधिकृतो विभ्रम कथिप्तीदयेत्यजाः ॥२२३५॥ 2235
 कावस्थास्य परित्यागादनन्ता जन्तवो यदि । क्लिप्तः स्फुरती भातर्कणिग्न्या ज्वावसी न किम् ॥२२३६॥
 संभुर्वांसं स तथेत्थं तं कोशपीविमम् । विधायानुससारिस्व हन्तुं चित्ररथं तदा ॥२२३७॥
 कालेस्मिन्धर्मदीर्घत्वकलुषेपि कलेः किल । प्रभाशो भूमिदेवानां द्योततेऽप्यभङ्गुरः ॥२२३८॥
 ज्ञातैरपरिशीलपूर्णपुण्यो न कथम् । धैर्यमारभते भट्टनुमोत्पादनपाटयैः ॥२२३९॥
 हिमानुजेजयन्सुज्जिर्जिजवेवासद्वहम् । विप्रेणैव दग्धचित्ररथो विभावमामकृत् ॥२२४०॥ 2240
 हिमोरधायिनयाक्रान्तचित्तोऽसौ हृत्पया ध्रुवम् । दयौ तस्य वधं प्राणाम्बिना कारणमुत्सृजन् ॥२२४१॥
 कृशानुसावकृषत विभा देशान्बदैव ते । तद्वेपमुत्पसंघर्षे तदैवासीद्वतानुगः ॥२२४२॥
 अनासादवतश्चित्ररथं पृथुबलान्वितम् । गणराजमभूदनुर्दिधारारं प्रजागरः ॥२२४३॥
 स सपर्यन्तसामन्तसीमन्तिवपयो व्रजन् । अभूद्वरयो दृढवध जनसंघाधमध्यगः ॥२२४४॥
 तेन साधर्षधैवत्वनिष्ठुरेजैकदा जघात् । सोमसके व्यतिक्रान्तनिःश्रेणिर्नृपक्षेमनि ॥२२४५॥ 2245
 चित्तचित्तस्य स्तम्भाये कृपाया नूय्यसास्य सः । सामन्तमध्यगस्यैव ग्राहरीक्षसाहसः ॥२२४६॥
 मुमुक्षोरिव तत्रास्य वैहल्यगतितस्मृतेः । उद्गान्तवस्तुषो बर्षभ्यवनं समपद्यत ॥२२४७॥
 प्रभाविमोऽयं राशेति ज्ञात्वा सख्यवहिष्कृताः । विवस्तास्तं तथाभूतमस्वजघनजीविनः ॥२२४८॥
 तं वीतजीवितं ज्ञात्वा न तीक्ष्णः ग्राहस्तपुनः । प्राप्तं द्वितीयनिःश्रेण्य भातरं निविवेध च ॥२२४९॥
 न पलायिष्ट निर्विप्रसर्वमार्योऽपि नातितः । राज्ञा चित्ररथः शब्दविस्तुषैः प्रोषकार सः ॥२२५०॥ 2250
 प्रमदं भृदमांसादिराज्यभोगपुरःसरैः । सर्वैः कापुरुषैस्सासावय चित्ररथानुगैः ॥२२५१॥
 ज्वावांछोऽठरथस्तस्य भाता भीत्या पलायितः । शरणं नर्तकीमिकां ययौ यक्षार्पितस्मनः ॥२२५२॥
 नाक्षत्रवेशितश्चित्ररथोऽभ्यर्णं महीभुजा । मा भैषीः^{१)} ग्राहस्तस्त्वामित्युक्त्वाभासितः स्वयम् ॥२२५३॥
 नृपाज्जवा को निहन्ता हारेऽश्वेति वादिभिः । तीक्ष्णोऽम्बिष्ठो भट्टैः सोऽहमित्युक्त्वा स्वं न्यदर्शयन् ॥२२५४॥
 धीरो बोधान्स्वधैर्मातल्लूनाप्यधिक्रमः । विशर्हिषाम्ब इत्याद्य मडत्य चरणे हतः ॥२२५५॥ 2255
 परित्राणाय साधूनां भिनाशाय च दुष्कृतम् । धर्मसंस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे^{२)} ॥२२५६॥
 तस्या लिखिततत्कृत्यकारणा प्रशिक्षा करान् । तस्यान्तसमयाशंसा श्लोकेनानेन पावनी ॥२२५७॥
 अरुप्युन्मावदीनत्वयुतश्चित्ररथस्ततः । कडग्रणोऽपि लालाटसंधिवेधादजायत ॥२२५८॥
 स मासान्पञ्चान्याप्य निराप्यायकृशाकृतिः । विप्रेष्टमानोऽर्तिष्टं शयनीयतलेन्यहम् ॥२२५९॥
 मल्लार्जुनं पुरस्कर्य कोष्ठको विप्रबोन्मुखः । तन्मन्त्रे तद्वसंवाधे गिरिदुर्गमगाहत ॥२२६०॥ 2260
 मां मामभयं आभ्यन्स्वयुध्यमसनोधमात् । अभिस्मृतावर्षं लोके पुनर्द्विराज्यशक्तिनम् ॥२२६१॥
 अकान्ढाम्बुजजाद्येन पीडिताङ्ग इयमजन् । परवक्रोऽयमेनाथु लोकः शिथिलशक्तिताम् ॥२२६२॥
 तद्वपुर्न तद्वक्त्रकोशोऽप्यप्यथ सर्वतः । व्याप्तोऽपान्तवनधामैः सखिभिः स न्यरोधयन् ॥२२६३॥

२२३५. ^{१)} Misread in C दुर्बलदमने°. २२४६. ^{१)} Emended; A स्तम्भाये. २२५१. ^{१)} Emended with C; A प्र-ष्ट. २२५३. ^{१)} Emended with C; A भैषीया°. २२५६. ^{२)} Compare for this verse Bhagavadgītā iv. 8. २२६१. ^{१)} The text of the first *pāda* is corrupt; perhaps read स सख्यवहङ्गा°. २२६३. ^{१)} A °कोष°.

- सञ्जपाले यवनकैः स्कन्धादारं निवधति । अनुवकुर्वीषोऽप्यन्धाविषातस्तिमितास्तकम् ॥२२६४॥
- २२६५ धन्योऽपि शिलिकाकोटपर्वस्तकडकोभवत् । नन्धद्वेषी गजरीपुः सिन्धुरस्त्रेव वैरिणः ॥२२६५॥
- भाषाक्षितबलो राज्ञा गोवासे रिहृज्जोकरोत् । अटवीं पर्वटन्मूकानिवाको बुद्धितानरीन् ॥२२६६॥
- तीव्रघोरेनृपस्यैवमारम्यैः स्तम्भितोभवत् । कोटेश्वरस्त्रिभुवनान्तासांस्तथारभूयताम् ॥२२६७॥
- क्रिष्टो देशान्तरे राट्टानन्तरैर्यकृतो नृपैः । मित्रस्ववर्गो भूमर्तृभूत्यव्यर्धीकृतोद्यमः ॥२२६८॥
- बालिशस्त्रादकुशलो ज्ञातुं वृत्तिं महीभुजाम् । स विस्मृतायाः संधातुमैकच्छिन्नपदो नृपम् ॥२२६९॥
- २२७० उज्जिनीवीर्यैः प्रभोर्मन्युं वाच्यं तद्व्यवहारिणम् । भक्तवेकाग्रः सञ्जपालस्तस्वेष्यां तामपूरयत् ॥२२७०॥
- तथार्तोऽपि रिपुं राट्टः संभित्स्वर्यपरीक्ष सः । पृथ्वीहरपदतानां निशोहस्वं न कौतुकम् ॥२२७१॥
- तेन प्रविण्वता राजवैरिणं स्वकराकुलिम् । छिन्नतापि महीभर्तुर्मन्युश्चेत्तु न पारितः ॥२२७२॥
- कण्ठवज्रधिरःशटः क्षीरैणोपानहं बहन् । भुक्त्वेलोपि भूपालं कर्तुं नाशकदकुधम् ॥२२७३॥
- अस्वीकृतद्विभूमूलाच्छनः स हि राजवत् । तत्तत्पत्न्युक्तभूपाहः सर्वं गर्वाव्यवाहरत् ॥२२७४॥
- २२७५ भुभाव बद्धं तन्मध्ये यातं मञ्जार्जुनं नृपः । अनुवधति मय्यानामुदयेभ्युदयान्तरम् ॥२२७५॥
- नीयमानः स हि स्कन्धमधिरोप्यानुजीविभिः । अजाङ्गिकतया मागोक्तकुम्भवासनिःसहः ॥२२७६॥
- मतस्ततो भयस्यानाबिस्तीर्णो लोहुराभितम् । साक्षीजिकाभिर्भं धामं प्राप्तो विन्यस्तरक्षिणः ॥२२७७॥
- निहृजो जगिगकाख्येन ठडुरेण महीपतिः । भिषंकरं तं च मृत्वं भुभावान्तिकमागतम् ॥२२७८॥
- बद्धमाबोरिणा दुर्गोन्निर्गतः स कथंचन । बद्धस्तेन पुनः शक्तिः कस्य भाव्यर्धतङ्कने ॥२२७९॥
- गङ्गा बुमार्गकुडिता जटरात्कथंविदेकस्य संरतवतो निवृत्ता महर्षेः ।
- २२८० मस्तापरेण कृतसागरगतपूरिः शक्नो न कोपि भवितव्यविलङ्घनायाम् ॥२२८०॥
- जगिगे' बद्धसंभामिपर्यन्तोपान्तरक्षिणि । राजोदयशरपतिः माबोनि प्राज्यबुद्धिना ॥२२८१॥
- तं विना धैर्यगाभीर्यशीर्यधुर्यं महाधिषम् । संकटे न बबहम्भो राजाज्ञाव्यन्धमन्त्रिणाम् ॥२२८२॥
- स क्षतिक्रम्य साबाधान्मार्गानुभववेतनैः । तनोरिस्थितमश्वक्षीप्तं क्षमापतिविशिषम् ॥२२८३॥
- निष्ठाभूयेन धैर्येण शौर्यसंभावनावहः । स्तुवन्स तं बहिः प्राप्तं तत्तदुक्ताज्वलीत्युनः ॥२२८४॥
- २२८५ सर्वतो ज्यावर्सी भर्तुमक्ति यो बहू मन्वते । भवान्धुर्यो मतिमतामाहतो लोभनासुरैः ॥२२८५॥
- कृता रक्षामणिसमं सहायं त्वाहं विना । शक्तिर्मे दुर्नरेन्द्रस्य बाल्ये राज्ये बहुच्छलैः ॥२२८६॥
- दुष्प्रेक्षणां भवत्येव नियमाज्ञाजमास्वताम् । माग्यान्तद्वेमन्तदिने जमनेवविलङ्घ्यता ॥२२८७॥
- शोभते क्षधिरातामण्डलाग्रो वयोदये । तथा वोस्तमये भास्वानिव बन्धः स भूपतिः ॥२२८८॥
- धन्योऽवतारो यस्यासीत्सुभ्यस्वीराङ्गनाजनः । उदयेस्तमयेप्युये रागव्यपाप्मरोमणः ॥२२८९॥
- २२९० पदे प्रयोगं लब्ध्वायं किंचित्कृत्वा कुलीनवत् । अहं कविरिव शौहः प्राप्तो निर्बुद्धियुवताम् ॥२२९०॥
- सर्वकारोधुना भूत्वा विधत्तां स्वान्तद्विस्थितिम् । साध्यत्वापतिवृत्तेन वरेणैकेन मे भवान् ॥२२९१॥

२२६४. १) A. स्कन्धा°. २२६५. १) A. सिन्धुरस्त्रेव. २२६९. १) A. शक्ति°. २२७१. १) Emended; A. स्कन्धा°. — २) Emended; 'अङ्गनाम' स नि°. २२७९. १) Emended; A. क्षति°. — ३) Emended; A. भाषार्थ°. २२८९. १) Doubtful; A. वन्धनी;

इत्युक्त्वा प्रत्ययोरपश्यै संस्पृष्टुं स्ताटिकं ततः । तपीठं पुरतो हारपतेर्लिङ्गमुपागच्छत् ॥२२९२॥
 अथकलाहवसंमर्दमासभूलेषुवर्षिणः । योधान्वोर्दुं वरं मार्वं मानवाकूनमिच्छति ॥२२९३॥
 इति संभाष्य संस्पृष्टश्चिवलिङ्गः स वाञ्छितम् । वरं तस्योररीचके स च भूयो जगाह तम् ॥२२९४॥
 आकृष्टश्चट्टिरहतः स्माभुजोन्तिकमक्षतः । यद्येदमेव मामेषि तथा स्वामर्षयेधुना ॥२२९५॥ 2295
 कार्पेण्योपहतं तस्य वचः भुत्वा वपाजडाः । सर्वेष्वुर्वीमुखास्तस्युर्वृष्टशार्शः पल्लवा इव ॥२२९६॥
 अन्तक्षणस्ततो भिक्षोः स्मर्षमाणः सचेतसाम् । विकासहेतुतां प्राप स्वस्वस्य मनसः पुनः ॥२२९७॥
 मनुष्यवाद्यमाब्धः पक्षं निम्ये स निस्त्रयः । तेन स्वपालितांशोकानपि पश्यन्विवक्तिवम् ॥२२९८॥
 अहीनाहारनिश्रादिवैवह्यः पशुवत्पथि । कृष्यमाणः स केनापि न विकल्पेन पश्येत् ॥२२९९॥
 पश्यन्नानीयमानं तं गोष्ठमिस्तादृशं जनः । इवार्द्रहयभासीचाभ्यनन्दश्च भूमजम् ॥२३००॥ 2300
 उवाच वानुकम्प्येस्मिञ्छन्मज्ज्येष्ठस्य भूपतेः । मैत्रीवद्वाति वैर्गुण्यमनुजे पितृवर्जिते ॥२३०१॥
 असेचनकमेतस्य मेचकाञ्जघ्नो जपुः । क्लेशगर्भमनिस्त्रिंशचेताः कः कर्तुमर्हति ॥२३०२॥
 पूर्वापरानुसंधानवन्व्यस्तं दृष्ट्वास्तदा । विस्मृतागा नृपं तत्तद्विद्युत्पालमताध्वनि ॥२३०३॥
 गणना काष्ठं वा बालबालिशौ विधीयते । न चित्तवृत्तेरैकाम्यं महतामपि सर्वदा ॥२३०४॥
 भोतृणां वृत्तपाञ्चालीकेशकृष्टपादि भृण्वताम् । पाण्डवेभ्योधिकः क्रीडो धार्तराष्ट्रेषु जायते ॥२३०५॥ 2305
 कुरूणां क्षतजापाने भग्नोरोर्मूर्ध्नाङ्गने । भुते पाण्डवविह्वेष्टेस्त्वामेव न दृश्यते ॥२३०६॥
 परावरहः कार्यणां न कश्चिन्मध्यमं विना । तदस्येनुभवाभेदस्तत्र तत्र कथं भवेत् ॥२३०७॥
 स पौराजोदयवज्जे ढिञ्चाहृत्यकुमुदहन् । युग्याधिक्यो मृत्पात्रं सार्वं नगरमासदत् ॥२३०८॥
 न्यधत्ताभयुजाभुक्पञ्चदहया नदीपतिः । एकादशेन्द्रे तं रक्षियुतं नवमठान्तरे ॥२३०९॥
 त्यक्त्वाहारस्य च निशाः पञ्चषष्ठस्तस्य ताम्रयतः । पार्श्वे जगाम कारुण्याच्चरणस्पर्शनार्थिनः ॥२३१०॥ 2310
 अवादीदर्थितं तस्मै प्रतिभुमुपवेधम् । द्रोहावेकान्ततो बन्धौ स चित्ररथकोष्ठकौ ॥२३११॥
 राजा निर्जग्मुषः श्वेदीं कोष्ठकस्यथ बन्धनम् । विभिष्टः पञ्चवानात्तजिल्हणादीनवचुरत् ॥२३१२॥
 सर्वेषु गलितौजः स्वयं राक्षुषमस्मृते । अथ तं रिह्यन्तो दोभ्यौ हयं माह इधामहीत् ॥२३१३॥
 इतश्चाथः स बलिनस्तस्य दोष्पञ्जरान्तरे । सस्याववेष्टो निश्रान्धो भूतेनेवासनीकृतः ॥२३१४॥
 भानृष्यो भिःखेराज्जायः कुलराजस्य कोपनः । भूमृक्षया कृपाण्यास्य निर्दिभेद कृकाटिकाम् ॥२३१५॥ 2315
 पराधनेन मूर्ध्वेन पृथ्वीपालश्च ताडयन् । राजवीजी स च कोषाकवधिभ्यत महीभुजा ॥२३१६॥
 कृकाटिकास्थिसंजातमर्धवेधोपवेष्टितः । विवेकमानोवर्त्तिष्ठ क्षितौ स हथितोक्षितः ॥२३१७॥
 मरावतैः कमलियममुक्षैस्तस्य सौदरः । चतुष्कः पतितोऽनुष्यो गण्डदील इव शिपैः ॥२३१८॥
 बिलोप्य वैकल्पवती बन्दी तौ स्वामिनौ तथा । कृष्टासिधेनुदन्तस्यौ विजन्त्या मल्लकामिधः ॥२३१९॥
 उवाचचेपु महरप्स भूतलोपजीविषु । अंतर्धर्माणस्तुमुतं राक्षेवाडश्चतापतम् ॥२३२०॥ 2320

२२९३. ^१) A म३६. २३००. ^१) Emended; A म३६. २३०४. ^१) A "वालि". २३१९. ^१) A नि५६. २३१९. ^१) Emended with C; A स्वामिनी.

- नृपान्तिकादापततस्तांस्तान्मन्त्रं महाभटान् । अभावत्सासिधेनुस्तं कुलराजो महीजसम् ॥२३२१॥
 प्रतिपदतिषु क्षिप्रपतत्पाणिमपारयन् । निहन्तुं संरुधेयं भित्तौ व्यावामक्षिस्त तम् ॥२३२२॥
 अपवातुमवस्थानुं प्रवर्तुं वाप्यशक्नुवन् । तस्यैव बहुसंधानः संस्तभ्येनमविक्षतम् ॥२३२३॥
 चरणास्फालनेत्फालदोः शब्दमुखरोन्तिकम् । धाविते पथराजेय मल्लकोक्षिपदीक्षणम् ॥२३२४॥
 २३२५ प्राहरत्कुलराजोऽयं लम्परन्धोष वक्षसि । प्रहस्य गच्छतः पाणेः स तस्याङ्गुष्ठमक्षिणोत् ॥२३२५॥
 तौ विज्जराजे' हर्षोष्णनिविडे प्रहरन्धुभौ । तस्मिन्मतिप्रहरति क्षिप्रं प्राहरतां ततः ॥२३२६॥
 स वीनप्यभियोक्तुंस्तांस्त्यक्त्वा दृक्पथमागतम् । चतुष्किंकाहारगतं राजानं समुपाद्वत् ॥२३२७॥
 लक्ष्मीभूते नृपे शीघ्रमनुधावन्ससंभ्रमम् । अकार कुलराजस्तं स्निग्धस्थितिनिर्ज्वलम् ॥२३२८॥
 ततः सर्वैर्वृतो योषैः ह्रीवाह्रीवांस सत्वरम् । हत्वाभजद्दीरशय्यां रक्तस्यन्दोत्तरच्छदाम् ॥२३२९॥
 २३३० जीवध्यापद्मस्वामिबीक्षितः क्षाप्यधिक्रमः । स एवास्पृहणीयान्तक्षणो वीरेष्वगणयत् ॥२३३०॥
 बहिः कोष्ठकभृत्येषु विदुनेष्वदरिद्रताम् । परं जनकचन्द्राख्यो पैर्येणोवाह डामरः ॥२३३१॥
 निरायुधो राजभृत्यादृत्यैकस्मात्परधधम् । स क्षयुदाघदूतत्वं नयन्भुरीन्यमान्तिके ॥२३३२॥
 विवासोस्तस्य चण्डांशुमण्डलं परभुः करे । सुपुण्यासंविभागार्थं शशिखण्ड इवाविशत् ॥२३३३॥
 नाद्राक्ष्म नाभौष्म नापि बद्धे भर्तारि यत्तदा । कोष्ठकस्य वधूरन्वतिष्ठन्मानवती सती ॥२३३४॥
 २३३५ जीवन्भूयोऽपि लभ्येत त्वया स पतिरित्यसौ । जन्धूनामवधीर्योक्तिं प्राविशद्यकुताशनम् ॥२३३५॥
 समर्पियोपिदाक्षेपतर्षकिंत्विवदूषितः । तस्याः सतीलोकगाथाः पादाभ्यां पावितोमलः ॥२३३६॥
 वसन्तस्य छता धन्योदयभागुः पुषोष सा । शुचिर्वंशाभिमानेन न डामरवधूवतम् ॥२३३७॥
 लवन्धुललनाः कुर्युर्वैधव्येऽपि धनेच्छया । ग्रामकार्थिकुटुम्ब्यादीन्नितम्बाभोगभागिनः ॥२३३८॥
 मतिव्यामोहनिर्व्यूढवैरुस्यस्याभिमानिनः । तवानुगाभ्यां च कृतं कोष्ठकस्योच्चकैः शिरः ॥२३३९॥
 २३४० रुद्धवणोऽपि किमिसाद्रूतः कैरपि किंत्विवै । निष्पाणो गणराजेण कारावां कोष्ठकोभवत् ॥२३४०॥
 अथ चित्ररथः शोषकृशः कलुषितं नृपम् । भुज्या मल्लाङ्गुनेनाभूद्भयादत्यन्तदुःस्थितः ॥२३४१॥
 पत्नी तस्यैकभार्यस्य प्रिया सूर्यमती सती । परलोकातिधिः पूर्वं विभवमतिभूरभूत् ॥२३४२॥
 देहे वाप्यहताप्याये गेहे गतपरिमहे । पत्न्यैवैमत्यकलुषे नेषद्व्येष विप्रिये ॥२३४३॥
 तीर्थस्थितस्य न स्यान्मे सायसोऽप्यप्रियं नृपात् । इति संचिन्त्य स प्रायान्मिषान्मर्तुं सुरेश्वरीम् ॥२३४४॥
 २३४५ अब नानार्थभूयिष्ठां धनाधीशाधिकभियः । स्थानास्ततस्तनस्तस्य पार्थिवोपाहरच्छ्रियम् ॥२३४५॥
 कनकांशुकसंनहवाजिरत्नायुधादिभिः । स्वा स्वा प्रकाशिता लक्ष्मीः स्पर्धयेवाधिकाधिका ॥२३४६॥
 लोहरद्रोहघर्मोष्मशोधितो राजपादपः । तल्लक्ष्मीदीलताटिनीसेकेनाप्यायितोभवत् ॥२३४७॥
 विप्रवे चिरनष्टेऽपि श्रीकल्याणपुरं न यः । वनवासोचितवासः शाल्वः सीभमिवारयजत् ॥२३४८॥
 भूतच्छाशुपृक्केव चिन्तापाण्डुरवर्तन । बन्दीकृता नरेन्द्रभीर्निर्निद्रा यस्य मन्दिरे ॥२३४९॥

२३२१. ^१) Emended with C; संस्तभ्येनं. २३२१. ^२) Emended; A विज्जराजो. २३२८. ^३) Emended; A सायः
 सौमिषा; C सायुतोऽनुमिषा.

दाक्षा प्रयुक्तं विशाव विजयः स भवोद्भवः । तीक्ष्णमानन्दनामानमवधीतेन चावधि ॥२३६०॥तिलकम्॥ 2350
 इत्थं च पश्ये तादृक्प्रजापालनशालिनः । सर्वोत्साहमयोनेन जयसिंहमहीमुखः ॥२३६१॥
 तीर्थस्थिते चित्ररथे पादापहणैविणौ । भृङ्गारजनकाद्यास्तां तजुष्यौ व्यक्तचक्रिकौ ॥२३६२॥
 प्रचुरोत्कोचदावेन स्वीकृत्य नृपतिं ययौ । भृङ्गारो मयज्जनकः स्वामिभीमोवभाषिताम् ॥२३६३॥
 चिरप्रचलितं हारमुदये निदधे पुनः । मेघकालः खरित्पूरं प्रतीर इव पार्थिवः ॥२३६४॥
 अवहवमोन्मदुत्कर्मदत्तमर्मव्ययधिरम् । कथाशोभोभवचित्ररथो मासैरयादृभिः ॥२३६५॥ 2355
 हास्यावशोप्यधिकृतो विकृतोमपास्यो दुर्गन्धिरप्यतिजडोपि गृहीतवाक्यः ।
 पूर्वानुभावजविनो भवति प्रभाषाणस्य स्तुमस्तमतिस्तंभमप्रतर्क्यम् ॥२३६६॥
 निन्दिराधूतनादैर्वैभ्रितैः प्रागभीष्टताम् । बाल्ये दुर्ललितस्यागादूर्ध्वमुधिरचेतसः ॥२३६७॥
 कितृज्वमानः संप्राप्तसाक्षाज्येन दिशानिशम् । क्रमात्स्वीकृत्य ताम्बूलं तेन चित्ररथान्तिकम् ॥२३६८॥
 इत्यैः कृत्यान्तरज्ञत्वं प्राप्तवानाप्रतां गतः । तदन्ते घटवज्राशस्तद्वृत्त्यान्कोशदर्शकम् ॥२३६९॥
 तदा सर्वोक्तताशेषमन्विभूये नृपास्पदे । सज्जकस्यात्मजः प्राप भृङ्गारो मुख्यमन्त्रिताम् ॥२३७०॥चक्रलकम्॥ 2360
 तस्य वैधेयताभ्यस्तकुट्टरेपि दुष्कृतम् । गार्गुः पाशार्पणास्तुष्ट्यागित्वेनापि संपदः ॥२३७१॥
 योषित्कशिपुभोग्येन धन्यमन्वोपि सोभवत् । धान्यदानवदान्यत्वं गुरुणामाजगाम यत् ॥२३७२॥
 पीडं कृतवतो रूप्यं संयोज्य रजतैर्निजैः । विश्रमानं सुरेश्वर्यौ सायुज्यं तस्य युज्यते ॥२३७३॥
 उर्वीशैरपि नार्वाग्निर्वोनुगन्तुमशक्यत । आषाढचामाद्यसंभारो निविडव्रविणव्ययः ॥२३७४॥
 नन्दिक्षेत्रे स तत्राद्यैः प्रणीतश्चण्डिकादिभिः । तेन कालानुसारेण पोषितः पञ्चपाः समाः ॥२३७५॥ 2365
 नर्माङ्गतायां निःसारो ज्ञातो यः सोधिकारभाक् । भविष्यत्कृत्यकार्यासीत्स्वामिकेहप्रभावतः ॥२३७६॥
 केलीसज्जैर्बुवतिकरजैः कण्ठभूषादशायां यस्याज्ञावि नुटनमसकृत्माधरेष्वासकृष्टौ ।
 सोप्यादिदृष्टिपुररिपुणा प्राप भङ्गं न भोगी शय्याधारी कचन न परो मर्तुराज्ञापभावात् ॥२३७७॥
 तं च रिल्हणधन्यौ च समाभित्येतरेतरम् । कार्यं जनकभृङ्गारावुत्कोचेनापजहनुः ॥२३७८॥
 कदाचिज्जनकं बद्धा साधे भूषणमौक्तिकैः । सपुत्रदारं भृङ्गारो बाष्पबिन्दूनमोचयत् ॥२३७९॥
 स तं च जानु निर्विष्य मानहीनमकारयत् । रुक्षरक्षार्पितोत्कोचधनाभ्यर्धितमैथुनः ॥२३८०॥ 2370
 भङ्गुष्ठनखनिर्वर्षनमितानामिकोर्मिकः । वदन्नामोत्तरीछामोवञ्चनैः कुञ्चितेक्षणः ॥२३८१॥
 भृङ्गारो हेलितवलीनिष्कोसतललाटभूः । पुनरेकस्तयोर्लम्बकार्यो लोकमहासयत् ॥२३८२॥तिलकम्॥
 अव्यक्ताक्षरवायीक्ष्यमीलिताक्षो रटन्बहु । इत्यन्तकरतालं च संपद्यन्वो व्यवभूयत ॥२३८३॥
 सोद्वेष्टप्रतिमोक्षीतनस्थानां हास्यवस्तुनि । कथाशरीरं पर्याप्तं मेरुं क्वां किमचेतसाम् ॥२३८४॥
 सर्वस्मिन्वस्तुतोवाचि काले विगतयोग्यते । जाने नृणनृणां तुल्ये भृङ्गारोर्हस्यगर्भताम् ॥२३८५॥ 2375
 यः सर्वकथनिष्कम्पंशेषुषीकः क्षमापतिः । धुर्यतां धर्मचर्याभिर्गतः वृद्धतशालिनाम् ॥२३८६॥

२३६०. ^{१)} A, ३. २३६०. ^{२)} A, ४. २३६१. ^{३)} Emended; A वृष्णताव.—^{४)} Thus A; R G C वातः. २३६२. ^{१)} A अवश्य.
 २३६३. ^{१)} Emended with C; A कण्ठ. २३६९. ^{१)} Emended; A भृङ्गार. २३७०. ^{१)} Thus A; C emends कभरभा.
 २३७१. ^{१)} Emended; A कृतेक्षणः; C कृते क्षणः. २३७२. ^{१)} Thus A; perhaps read with C "हेलित"—^{२)} A, ३.
 २३७४. ^{१)} Emended; A क्वरी.—^{२)} Emended; A नृ क्वां.

- लघ्वोधिरेवरेयधके व्यापद्युपक्रियाम् । दावप्रस्य दग्धाङ्गोत्तावत्वमिव चन्दनः ॥२३७७॥
 गुरुस्तरिद्विजान्धप्रभृत्युचितयापि यः । प्रतिपत्त्या संविभेजे संविभाग्यकुटुम्बकम् ॥२३७८॥
 प्रासादान्विजयेशादिदेवमातस्य शुद्धधीः । सुधादानेन निन्ये च धन्यः कैलासतुल्यताम् ॥२३७९॥
 2380 मउदेवगृहारामहदकुल्यादियोजने । जीर्णोद्भूतिव्यसनितस्तस्य चिन्ता निरन्तरा ॥२३८०॥
 सकृद्विदितविशेषकार्यः सन्नम्यचारिणाम् । स क्रौर्वधाम पर्याप्रमीरुमप्युच्यते जडैः ॥२३८१॥
 विश्वाध्यायनसप्तसिन्धुभरणब्रह्मादिसंप्रीणनप्रार्थं कृत्यमुदात्तमेकसमयोपात्तेन दुष्कर्मणा ।
 स्वःसिन्धोर्लघुतां गते सगरंजभेणीवितास्पर्शना ता येन जनाः समशानमिव सा योग्या किलास्यां स्थितौ ॥२३८२॥
 तदन्तरे शिवरथो द्विजः प्रचुरचक्रिकः । कायस्थपाशः पाशेन गलं बद्ध्वा व्यपद्यत ॥२३८३॥
 इत्थं पृथ्वीपतिः कृत्वा तत्तत्कण्टकपाटनम् । अपेतवित्रं सौजन्यनिघ्नो व्यधित मण्डलम् ॥ २३८४॥
 2385 विपक्षावरणापायप्रायेण पृथिवीभुजः । तैक्ष्ण्यमायान्ति जीमूतमुक्ता रविकरा इव ॥२३८५॥
 परिणाममनोहस्रं राजरत्नं स्वयं नृपः । माधुर्याधिक्यमुत्पाको ब्राह्मणम इवावयौ ॥२३८६॥
 प्रार्थयत सातस्यात्कनून्विततदक्षिणान् । विद्याहतीर्थयात्रादीन्महितांश्च महोत्सवान् ॥२३८७॥
 संविभेजे स्वसंभारैः स क्रिया धर्मचारिणाम् । तेजोभिः कुलशैलानामोषधीरिव चन्द्रमाः ॥२३८८॥
 प्रतिज्ञातं सुतोद्वाहप्रतिष्ठादौ पुरीकसाम् । तेनैपयिकसामग्रीदानमव्ययचेतसा ॥२३८९॥
 2390 दाह्यामाकराः कोशवृद्धये ये धराभुजाम् । नवीचक्रे पुरं सर्वे स्वाधीनान्स विधाय तान् ॥२३९०॥
 मञ्जतो राजकार्येषु तत्त्वविद्विर्हरावने । विस्मितैर्वीक्ष्यते तस्य निष्ठा काष्ठा मुनेरिव ॥२३९१॥
 प्राज्ञादारभ्य सायाङ्कपर्यन्तं चास्य दृश्यते । न तत्कृत्यं गता यत्र नाध्यस्तत्वं विचक्षणाः ॥२३९२॥
 अविचारान्धतमसे विद्या व्यद्योततान्तरा । जयापीडादिमेषभीतौदामन्या विलोलया ॥२३९३॥
 तेन भिर्य तु विश्राण्य स्यास्तुं रत्नप्रभामिव । गुणवैविध्यवित्रस्य प्रकाशोन्धरः कृतः ॥२३९४॥
 2395 सूरयो येन ---' विक्षतक्षेत्रसंपदाम् । ग्रामाणामग्रहार्केन्दुं सान्वयाः स्वामिनः कृताः ॥२३९५॥
 विदुषां विततोत्सेवसौधास्तद्विहिता गृहाः । व्याप्राः समर्षिभिर्द्रुमुत्कर्षमिव मूर्धसु ॥२३९६॥
 प्रतिभाप्रभे प्रज्ञोपज्ञे च पथि पान्यता । सार्धबाहं तमालम्ब्य निर्दोषा विदुषां स्थिता ॥२३९७॥
 आसीद्यथार्थराजस्य शयानस्याप्यतिप्रियः । कामं लिङ्गाभिषेकाम्भःसंक्षोभप्रभञ्जो ध्वनिः ॥२३९८॥
 निद्राणस्य तथा वेणुशीलादिपरिहारिणः । दयितं तस्य निर्दोषविहङ्गजल्पविकल्पनम् ॥२३९९॥
 2400 काले श्रीललितादित्यावन्तिवर्मादिभूजाम् । सिद्धं न वरप्रतिष्ठादि निष्ठां तदधुना गतम् ॥२४००॥
 मउदेवगृहेष्वेवं स्वकालप्रभवेषु यत् । सर्वेष्वेव कृता तेन निर्व्यपाया व्ययस्थितिः ॥२४०१॥
 रक्षादेव्या वृडाकम्भर्तृवल्लभताभुवः । सर्वप्रतिष्ठापष्टत्वं विहारः प्रथमं गतः ॥२४०२॥
 रिल्हणोद्य गुणमामवान्धवो धर्मपद्धतौ । बभूव पूर्वपयिकः समस्तामात्यसंततेः ॥२४०३॥

२३८१. ') A °कार्यसन्नम्यचारिणा, evidently corrupt; emendation doubtful. २३८२. ') Conjectural reading; A सरगज°; C गुरगज°.—') Thus A; perhaps read °स्पर्शनात्पूता; C °नात् जाता. २३८३. ') Emended; A °स्तर. २३९०. ') A कोष°. २३९२. ') A सायाङ्क°. २३९५. ') A, indicates a lacuna of three aksharas; C supplements सबादे.—') Emended with G (see. manu); A °महा×कन्दु. २३९८. ') Emended; A °प्रातिभिवः; cf. the passage ii. 126, to which evidently reference is made here. २४०१. ') Perhaps read °व्येवं.

तपोधनं लब्धवर्णान्धर्मवृद्धांश्च भुङ्क्षीः । विजय्य भवनस्थोऽपि शक्तस्त्यक्तं न यः कविः ॥२४०४॥
 कृष्णाजिनोभयमुखीदानमुखैः सुकर्मभिः । धर्मकन्याविवाहेष्वयस्माभ्युप्यत्वमावुषः ॥२४०५॥ 2405
 सर्वेयामाहिताग्नीनां निष्प्रवृद्धा महात्मना । सर्वेयागोपकरणैर्वेन विभागितैः क्रियाः ॥२४०६॥
 भोगान्भुजिरे भव्यान्सजे सन्नितविस्मये । वस्त्रवर्णाभनृपटिः कुदृष्ट्यष्टद्वयेततः ॥२४०७॥
 अयहारमणोदधैर्वित्तैर्मङ्गलेतुभिः । पुरे परिष्कृते येन द्वयोः प्रवरसेनयोः ॥२४०८॥
 आद्ये प्रवरभूमर्तुः पत्तने पत्तविस्मयः । शमः, प्रतिष्ठाप्रदत्तं यस्मिन्तो रित्स्वनेश्वरः ॥२४०९॥
 लोकान्तरगतं कान्तां कृतिनोविष्टं सुस्सलाम् । भस्तेरकप्रपास्थाने विहारस्तेन कारितः ॥२४१०॥ 2410
 मार्ज्यैर्विस्तिर्गुणितकेद्विस्मृत्यपोहतः । मृतामनुमृतायास्तथाज्ञा यः कथातिमागतः ॥२४११॥
 तद्गर्तुर्वीर्वाकालुष्ये तस्या दूरामगा पुरः । प्रदेशे आनुषीयासीत्येवा क्रीडाविडालिका ॥२४१२॥
 तीर्थमस्थानदिवसादारभ्यास्या विराजिणी । उत्सृजन्त्यादृतं भोज्यं सा भुजा जीवितं जहौ ॥२४१३॥
 आरोहति परां काष्ठां प्रतिष्ठाविधिभाषणा । दिवा वृषतिपत्नीषु मन्त्रिस्त्रीषु तु सुस्सला ॥२४१४॥
 श्रीकण्ठुण्विहारं या यातं नामावशेषताम् । अहमसासाद्वेहमादिकर्मणा निर्मेमेधुना ॥२४१५॥ 2415
 अरयद्वप्रबन्धान्पुष्पाञ्जलादिकर्मभिः । तस्याः संपूर्णतां पुण्यमाकारा निखिला गताः ॥२४१६॥
 पूर्वराजकुलाखण्डस्थण्डिलव्यापिनाखिलम् । तद्विहारेण नगरं नीतं मेवाभिरामताम् ॥२४१७॥
 प्रापि प्रतिष्ठयेवाभु यश्मक्षपितया तथा । विपत्तिः श्रीसुरेश्वर्यां राज्यसाधुज्वलुतिका ॥२४१८॥
 मठावहारा धन्येन वल्लभाभिधया कृताः । नाभीष्टं लेभिरे नाम कथातिः पुण्यैर्विना कुतः ॥२४१९॥
 अमहारमठांस्तद्दुदयः कम्पनापतिः । कृत्वापि स्वाभिधामेव तत्संबन्धं सदाभृणोत् ॥२४२०॥ 2420
 उदयद्वारपतिना सह ब्रह्मपुरीगणैः । कृते प्रष्टे मठे शोभां लेभे पद्मसरस्तटः ॥२४२१॥
 भृङ्गारतन्त्रपतिना श्रीद्वारेष्वप्यजन्मना । प्रत्यष्टापि मठोद्यानदीर्घिकाद्यनधात्मना ॥२४२२॥
 ज्ञानकोष्ठमठब्रह्मपुरीसेत्वादिकर्मणा । सोलंभकारालंकारो बृहद्व्याधिपो धराम् ॥२४२३॥
 बुधः सदैवधीशान्तिहेतोर्जातः कलावतः । यः कविर्शनवत्त्वं च कथातस्मागेन योजयत् ॥२४२४॥
 नृसिंहसेवी निर्हिसहिरण्यकशिपुप्रदः । बराहसमये दत्तगौध योपूर्ववैष्णवः ॥२४२५॥ 2425
 भट्टारकमठाभ्यर्णे पूर्णवार्धाधिष्व प्रदिः । मठः भृङ्गारभट्टस्य कथात्मानौचित्ययोद्धितः ॥२४२६॥
 सांधिधिपदिको दार्वाभिसारोर्षाभुजोकरोत् । भट्टमूर्तेर्जह्नुनामां प्रतिष्ठां पुण्यकर्मठः ॥२४२७॥
 पुष्पाकरप्रणयभूः सुभगा विभूतिरेकस्य हन्त करवीरतरोर्जुनेषु ।
 पुष्पाणि यस्य सफलिकुरुते स्वयं तत्पादुर्भवत्किमपि लिङ्गमनङ्गशोः ॥२४२८॥
 विभूत्या संविभक्तेषु भूभुजाखिलमन्त्रिषु । उत्कर्षकोटिं भुङ्गायः परं जन्तुहानुजोर्हति ॥२४२९॥
 स्वयंभूः प्रकटीभूय पूजां स्वीकुरुते स्वयम् । ज्येष्ठरुद्रो वसिष्ठस्य यस्य वा बालकेश्वरः ॥२४३०॥ 2430
 सविहारमठोदयवेहसुभिः कलुषोऽस्मिन् । तेन तत्र कृतं भुङ्गपुरास्त्रं पुटभेदनम् ॥२४३१॥

२४०४. ') Emended with C; A तपोधनाङ्ग°. २४१०. ') Thus A; cf. vii. 1239, where वस्तेरकप्रपा°. २४११. ') Emended with C; A उत्सृजन्त्या°. २४१४. ') Emended; A पुना. २४२५. ') Doubtful emendation; A कशिपुप्रदः, without indicating the lacuna; C कशिपुप्रदः. २४२९. ') Emended; A अरयद्वकोटि. २४३१. ') Emended; A योर्हितः.

- नगरेपि हरः प्रत्यक्षापि भुवैश्वराभिषः । सरथ मडबाधामि धर्मविभ्रमदर्पणः ॥२४३२॥
 नीत्वा प्रतिष्ठां वैकुण्ठमठादि स्वमिहारभूः । रत्नादिन्या रत्नं चक्रे स्वार्थमयनद्विधरा ॥२४३३॥
 रत्नापुरं बहुहारमहावै निरयो मठः । धनो ह्यकृतहंसस्व स्तीतवीतसविभ्रमम् ॥२४३४॥
 2435 मृत्युंजयो राजतेत्याः क्षुधाधौतान्धजन्मृष्टान् । जमस्वानित्यतोच्छिष्टै चेतद्वीपं सृजन्नृप ॥२४३५॥
 गोकुलानां विधातारो गोकुले विहिते तथा । गणिताः भूरवर्माणाः सतृणाभ्यवहारिणः ॥२४३६॥
 गवामव्याहतस्थैरसंभारचरकाञ्चिते । तत्र वैतस्ततोवाहये बहपोडामयं वपुः ॥२४३७॥
 मुकुन्दस्तत्र साधव्यसौन्दर्यैर्दार्यमभिरम् । अथा गोवर्धनधरः सिद्धो ना विश्वकर्मणः ॥२४३८॥
 मठ - - - कृत्वा सा जन्दिक्षेत्रेकरोत्सितिम् । - - जयवज्राद्येषु स्थानेषु च मनोरमान् ॥२४३९॥
 2440 दार्वाभिसारेऽर्जुनीशसुन्दरीदार्यमन्दिहम् । स्वनामाङ्कं पुरं चक्रे तथा शाकपुरोपमम् ॥२४४०॥
 उद्दिश्योपगन्तान्धमहत्तरमुखानपि । प्रतिष्ठा विविधाधक्रे सा राक्ष्याभितवत्सला ॥२४४१॥
 एवं सर्वाङ्गमामुक्तालंकृतेरथ स क्षितेः । विशेषकामं भूमर्षृषा स्वमकरोन्मठम् ॥२४४२॥
 अनुत्तिष्कोन यो रत्नभूरिपामो महीभुजा । तन्मौरारोपितः स्वार्ति मुखवः सिंहपुराख्यया ॥२४४३॥
 व्यवस्थाकारपथेशस्य दीहिबः सिन्धुजान्निगान् । निविहान्निविडांथाव प्राक्सिद्धच्छन्नमध्यगान् ॥२४४४॥
 2445 किं वा मठादिभिर्माणस्तुत्या तस्य व्यपन्नः यः । भूयः सपामनगरं कृत्वा कश्मीरमण्डलम् ॥ २४४५॥
 जीर्णारण्यसधर्माय कालदौराख्यतो भवन् । देशो धनजनावासैस्तेन भूयोपि योजितः ॥२४४६॥
 अरम्भात्प्रभृति क्षमापे दीक्षितेभीष्टदत्तिषु । शिल्पिपाथैरपि प्रायो मठदेवगृहाः कृताः ॥२४४७॥
 तत्कोशांशुकरादौ निरख्येन भूभुजा । साधारणीकृते पौरास्तांस्तांश्चकुर्महोत्सवान् ॥२४४८॥
 अकाण्डतुहिनापातोदीपाद्यैरप्युपद्रवैः । नष्टेषु शालिषु क्षीणं ह्यभिक्षं तत्र न क्षणे ॥२४४९॥
 2450 अद्भुतं चाभवद्वाचः भुता वज्रिणि रक्षसाम् । केत्वापुस्तपातजातं च वृष्टं नष्टाथ न प्रजाः ॥२४५०॥
 कोटिश्वरानुजश्चुङ्गनामा विहितविभ्रवः । आहवैर्गुहदण्डैश्च राक्षा निन्देन्तकाम्तिकम् ॥२४५१॥
 चक्रे विक्रमराजादीन्भूपानुन्मथ्य पार्थिवः । प्ररोहं गुन्हृणादीनां राक्षां दह्यापुरादिषु ॥२४५२॥
 प्रजेशाङ्कान्यकुब्जादावजय्येण नृपार्यमा । स व्यधाद्रव्यभूभोगवैभवानभिमानिनः ॥२४५३॥
 विद्योतमाने निधोद्यैर्मन्त्रिस्तत्रैकमेकदा । भेजे जीवितदारिद्र्यं दरव्राजो यशोधरः ॥२४५४॥
 2455 स भूयन्तरोप्यन्तरक्षो राक्षोतिसेवया । विपत्तौ प्रकृतिक्रान्तसंसतानश्चिन्त्यतामगान् ॥२४५५॥
 निहृत्वास्य निजामास्यो विजुसीहाभिधो यतः । संभुज्य दयितां राज्यमग्रीदतनयेवहीत् ॥२४५६॥
 वशीकृत्य शनैर्देशं नाममावृणुं शिशुम् । उच्छेत्तुमैषदशावत्तं स जिघृक्षुः स्वयं क्षितिम् ॥२४५७॥
 अन्योमात्यः पुरस्कृत्य यशोधरसुतं परम् । तावत्तेन समं भेजे पर्युकाख्यो विपर्ययम् ॥२४५८॥ युग्मम् ॥

२४३८.—२४३९. ^१) The last two *pādas* of verse 2438 and the following verse are found in the above, mutilated form in A at the foot of fol. 290, having been added subsequently by A₁. C reads: नष्टमतिर्वा कृत्वा सा नष्टिर्क्षेत्रेकरोत् स्थितिम् । विहाय च वज्राद्येषु स्थानेषु च मनोरमान्. २४४०. ^१) The first two *pādas* of this verse have been subsequently added by A₁ at the top of fol. 291.—*) Emended; A दार्वाभिसारे; C दार्वाभिसारिण्यम्. २४४५. ^१) Emended; A सङ्गान्. २४४९. ^१) Thus A₁ originally; corr. by A₁ to शालिष्वभीर्ण. २४५१. ^१) Emended with C. A निन्देन्तिका. २४५३. ^१) Emended; A प्रजेशाङ्का. २४५८. ^१) A, २. २४५७. ^१) Emended; A पाथिषु शिशुः.

कश्मीरानुगतः कृत्वा हैराण्यं तत्र कुर्वति । इत्युक्तं सप्तपात्तरीन्तर्गत्कार्यभरतमम् ॥२४५९॥
 देवाकप्रतिपत्त्याभिमौल्यमिदं धीः । सर्वाधिकाराधारोपागम्यमावोभिमितिम् ॥२४६०॥ 2460
 पर्युक्तार्जवतः साज्जेरौदमनुजं निजम् । प्रविष्टोऽनुमन्तिर्त्वं मन्त्रोपागम्यमनुजः ॥२४६१॥ तिलकम् ॥
 अपूर्वमन्त्राणां पादोपागम्यमनुजः । क सर्वकपयिष्यमन्त्रिणाः कार्यवेदिनः ॥२४६२॥
 क कालकालिस्तपावो वदन्वदन्तिर्नमः । भिन्नरीपाकविमर्त्तं स्वागच्छ मेदिनीमुक्तम् ॥२४६३॥ गुणम् ॥
 कार्यवेक्षितपतेः स्वरिष्यन्वदुत्कृष्टताच्छिदम् । सैन्धवमादुर्गकोपावेर्न - सैन्धवन्तरङ्गम् ॥२४६४॥
 प्रक्रियामावतो मन्त्रं नृकृति शिल्पमन्तराः । कृतसाहायकैरेव चित्त्वा मिथमुक्ता द्विः ॥२४६५॥ 2465
 पुत्रपारम्पयिषी तत्र वैरिसाहायकवदे । क वैभवा वक्तव्याः कार्यसंदर्भवेदिनः ॥२४६६॥
 दरहाजनुमौल्यमेदं कृतसाहायकवतः । कर्तुं नाशक्यवादीहैः कोतोभिरिव मध्यमः ॥२४६७॥
 पर्युक्तार्जवतः कार्ये तं ननुत्कोचमिच्छतः । स दुग्धवातमादातुमन्वाकीदलसकमः ॥२४६८॥
 पर्युक्तेन समं विदुसीहः संधि निवद्वान् । वधागतं यो साज्जौ कश्मीरेन्द्रेणवीदुवम् ॥२४६९॥
 सर्वाधिकारयवगाविरचंवारभूदरः । वसन्ते तत्र नृद्वारो मृत्युवीदित्वकार्यभूम् ॥२४७०॥ 2470
 आ लक्ष्मकान्तात्सर्वाधिकारोत्सादित्तिचया । कृत्वा ततस्तु कृतधा निर्हाराम्न्त्रं वधाभवम् ॥२४७१॥
 अन्धेयमात्वाः सांमत्वाज्जुर्माहास्वभाविनः । प्रमथं समये तस्मिन्वैवातिकमपि तेभिरे ॥२४७२॥
 प्रशंसामानुशंसस्य किं विद्वजो धरामुजः । मृतात्मात्मार्यकायस्य निधने यः विदुः पदे ॥२४७३॥
 प्रवर्तिता स्वमात्वायां मृत्यैः पञ्चतिरुक्ता । निर्दलत्वाः प्रभोर्लक्ष्मीं जनुः स्वमृदिनीमिव ॥२४७४॥
 भूमर्तुः प्रामृतीकृत्य मृतस्य स्वामिनः भिजम् । संतापस्य विमृत्यै कृत्वा कार्यं हि तेहरम् ॥२४७५॥ 2475
 गच्छाभिरे विन्धनाति विपन्ने रक्षिता परम् । पक्षेन सहजाययेन सहावानो मयार्जता ॥२४७६॥
 नाध्याहरोहाधिकारं पार्थिवेनार्थितोपि यः । स्वामिद्वन्द्विद्वानावो बुद्धौ साहायकं स्वभात् ॥२४७७॥
 निष्ठायामप्रतिष्ठत्वं दृष्टापि प्रभविष्णुभिः । भिन्नपरं वरा मृत्याः शार्ध्वन्धेयिकाधिकम् ॥२४७८॥
 आसीदावमनोपयोपि कलधेः कर्तुर्जगत्तुनक्तानाङ्गिज्जगत्सर्वपादुररिपोस्त्रैकोत्तमं वत्सयः ।
 शंभुस्तत्रिधे स्वमूर्धनि जडेप्येकपुष्कारौ त्र्युः सर्वेष्ववद्या वलानुगतका गाढावराः स्वामिनः ॥२४७९॥
 सुजिज्जनिर्वासवगतपरोक्षो दुर्नवप्रमः । साज्जिजायकृतप्रायः क्रमेणासीत्कलीमुक्तः ॥२४८०॥ 2480
 विनाः समाः समन्तुः स विदुसीहस्ततोभवत् । अकुम्भराग्यायुक्तान् दूतरक्त लोठवम् ॥२४८१॥
 दूरावर्लङ्गिनोत्थानः भूरमाभित्य भूयतिम् । जीर्वन्कृषिपण्ययादिकर्मणा स सवान्धवः ॥२४८२॥
 दरहां मन्त्रिणां जातहातेवैरमियोगभाक् । पक्षेल्कारचक्राद्यैर्हामैः सह प्रक्रियाम् ॥२४८३॥ गुणम् ॥
 सोऽप्यदिदुर्गस्वाम्यस्य प्रथमप्रस्थितौ दृढत् । शुद्धो जगत्कर्मज्ञः पार्थे तिलोर्व्यपगत ॥२४८४॥
 कर्णाडकावावमवत्स्थाने स्थानि विलोक्य तम् । मस्तिर्न कस्वचिद्गोरे बुद्धिः कस्यपि साधुस ॥२४८५॥ 2485

२४५९. ¹) Emended; A सज्जे.—²) A, २. २४६१. ¹) A "जति".—²) A, २. २४६४. ¹) Thus A; perhaps read विदु-
 मन्त्रम्, C म. वासन्त्रम्. २४६६. ¹) Emended; A apparently वैभवाव्यवसायमन्त्रार्थं, as read in B. C. २४६७. ¹) Emended;
 A "मौल्य मेद". २४६९. ¹) Emended; A सज्जौ. २४७१. ¹) Emended with G (sec. manu); A निर्देष्ट. २४७३. ¹) Emended
 with C; A "मन्त्रार्थम्". २४८०. ¹) Emended; A सुजिज्जि. २४८२. ¹) A दूरा-कण्डि.—²) Emended; A जीवन्कृषि.
 २४८३. ¹) A, २. २४८४. ¹) Doubtful emendation; A सान्धव.

- तं तथा विपुलारम्भमपि साधयत्संभ्रमम् । प्रविशितुमुपैसिद्ध कौसीयानुद्यमो नृपः ॥२४८६॥
 पोषिते पोषितभीकैरुत्पिष्टे विप्रवैविभिः । अथोदयशरपतिः कैवि विश्वभरामुज्ज ॥२४८७॥
 संगृह्यता चमूलेन पुरे शंकरवर्मणः । गामोल्कारवक्रस्य पार्थमभावि लोटनः ॥२४८८॥
 अपि विप्रहराजाक्यः दनुः सुस्सलभूपतेः । भोजः सल्हर्णमन्मा च भुती तेन सहानर्तौ ॥२४८९॥
 2490 अयोपह - स्थान एव तेषां स सस्वरः । मार्ग बहुविनोदकृष्णमेकेनाह्वा व्यलङ्कृत ॥२४९०॥
 सयुध्यकम्यापयमासिदेर्वातो विधेयताम् । तदास्कन्दहतस्पन्दः स पलाविष्ट डामरः ॥२४९१॥
 सिन्धोर्मधुमतीमुष्काभिया अन्तःस्थितं ततः । शिरःशिलाभिर्ध कोटमथ तैरधिशिभिरे ॥२४९२॥
 गहने बुद्धितः कोटि स्थितः किं वा स इत्यसौ । न निधिकाव हारेणो भाम्बन्दीर्घाह भूमिषु ॥२४९३॥
 अयोपालवधतुर्गारोहणेस्मिन्नक्षत्रकृत । देवेनापि न भूमर्तुः प्रभापो निष्पराभवः ॥२४९४॥
 2495 उत्थानोन्मुक्ततां सर्वैरुत्पिष्टे तत्र इत्यवः । पालत्रलास्तिमयो वर्षपृथङ्कृत इवाभंजनम् ॥२४९५॥
 तैस्त्रिभुजादिभिर्गूढैकैरुत्तरप लोटनः । पार्थ्वीहरिः पुनश्चक्रे मायाचतुरष्वाक्रिकः ॥२४९६॥
 पुरषामादिहम्भारमसाध्यमथ भावताम् । पदे पदे कृष्णगतं स्वपक्ष्यास्तमरसिषुः ॥२४९७॥
 दिक्पत्रे निवर्तेर्भ्रातृभ्यश्चैव ह्यवः स सर्वतः । कल्पात्ययोदयी ब्रह्मपुत्रः केतुरिवामवत् ॥२४९८॥
 भानैरमात्यैर्मिर्बन्धे संघो कालानुरोधतः । मेने मडवराज्योर्षी हारितेवाखिला जनिः ॥२४९९॥
 2500 असंवृत्तपतीकारतयारोहस्तु वैरिषु । तदन्तरेण संमन्त्र्य धन्यं पास्यापवधृषः ॥२५००॥
 तत्स्कन्धारोपिते कार्ये श्रीडां गच्छेत्तदस्थताम् । विपर्वासमथ द्वाराधीक्ष इत्यभ्यधाञ्जनः ॥२५०१॥
 भिक्षुर्मल्लार्जुनस्त्वासीदेक एव प्रवस्त्वमी । संहता हन्त दुःसाधा दधुधेत्यखिलाः प्रजाः ॥२५०२॥
 हाराभिपस्त्यहेवाकम्यवहारो महीपतेः । सिद्धिं स्वस्वाप्तसिद्ध्यापि वाञ्छन्त्यद्योद्यमोभवत् ॥२५०३॥
 एकाकी चः किल न भजते मृदतां मर्तृकार्ये नौदासीन्यं भवति च हवा ब्रह्मधीने च तस्मिन् ।
 निर्हेवाकम्यवदन्तिता साध्यसिद्धिं कितेच्छंस्तारुङ्गन्ती प्रभवति परं नाल्पपुण्यस्य राज्ञः ॥२५०४॥
 2505 पञ्चचन्द्रे मृते तत्त्वानुर्गं राजोपवेशने । न्यभाषं पञ्चचन्द्राकम् सोप्यारम्भै विनिर्बन्धौ ॥२५०५॥
 दिवाहृकादयो मुख्य - - - सह गायकैः । धन्यमेवान्बन्धुर्वासाभावे राजोपजीविनः ॥२५०६॥
 धन्यादिषु तिलग्रामं कोटसिन्धुतटाभयम् । अव - - - हारेणो ब्रह्मस्थः पृथग्व्रतीः ॥२५०७॥
 हठप्रवेशायोग्याजिमुख्यहेवाकवर्जितः । शोषयन्निवृत्तौ धैर्यगम्भीरं स इवाहरत् ॥२५०८॥
 कुडारिकादिभिः कारुवृन्दैर्मन्दिरपद्धतीः । धन्यो मधुमतीतीरे नगरस्पर्धिनीर्बन्धान् ॥२५०९॥
 2510 निर्धर्मान् हुमसंकाशं सनिकेता वमस्वलीः । कटकं सर्वभोगाढ्यं शक्तः परिवृढोकरोत् ॥२५१०॥
 देशे भूरिनुषारोपहिमर्तो भाग्यसंपदा । भूमर्तुरभिवोग्यैव भूरभूजानुभूयिता ॥२५११॥
 भुवनानुतसंभारमेवजं विजयैविणः । हैराज्यमीलितान्नेपि काले राज्ञो न सञ्चितम् ॥२५१२॥

2486. ¹) Emended; A च नृतेन. 2489. ²) Emended; A कृष्णम्.—³) Emended with C; A गजा. 2490. ⁴) Thus A; perhaps read अयोपहरा कस्याप; cf. viii. 2518; C अयोपवित कस्याप. 2492. ⁵) Conjectural reading; A विश्वरस्त-स्थित; G (sec. manu) विश्व अन्ते स्थित. 2494. ⁶) Doubtful emendation; A नवम्. 2495. ⁷) Comp. for this name viii. 2799. 2912. 3315.—⁸) Emended; A पादविः; cf. viii. 2749. 2759. 2793. 2837.—⁹) Emended; A किकैः. 2497. ¹⁰) A तत्स्कन्धा. 2498. ¹¹) A does not indicate the lacuna; C कुलवाधारणैः. 2499. ¹²) Thus A; perhaps read with C अवस्ववचनम्.

उद्यान एवोपहति' अथे वासवस्वगात्वरम् । मारोविपीडितवाग्वाकन्ः क्षाम्बिकंपमाम् ॥२५१३॥
 दीर्घप्रवासविशेषाक्षितान्दर्शयन्नुचम् । स्यात्सूच्य तोषवन्वायैः स्थैर्ये निम्ने नृपधम् ॥२५१४॥
 इत्थं विचतुराग्रासांस्तिष्ठश्चिरपि निधुरैः । वैशाखानुमशक्यन्त कटकैः कोट्टसंभवाः ॥२५१५॥ 2515
 मेवां हि वीचपासारनिरोधादीनि हृष्यताम् । अपियाणि न जानानि दैव्यवायीनि कानि चित् ॥२५१६॥
 विकीर्णवस्तुपारान्ते स्वविभूतिप्रकाशनम् । तस्युरङ्कुरिनोलासाः पर्वता इव डामराः ॥२५१७॥
 कृषिं कृषीवलेर्बेदपाठमुत्सृज्य च द्विजैः । उत्पिञ्जसज्जीर्णमेषु सर्वतः क्षास्वमादधे ॥२५१८॥
 प्रतीक्षमाणाः प्रातेवप्रलब्धं मार्गभूताम् । दारदास्तुरगानीकैः सज्जीस्तस्मृजिगीषवः ॥२५१९॥
 मिहिकासंभवेः कालतूलतल्पाकृतेर्दधत् । पातभीतिं जनो राजसेना दधद्वेषत ॥२५२०॥ 2520
 इत्थं प्रत्यर्धिसामर्थ्यपरमार्थापरीक्षणात् । श्वाभृन्मिथैवमारमे संवेहं च जयेमजन् ॥२५२१॥
 विदग्धविदग्धमनसामयमेक एव कोप्यस्ति बन्धनविधेरुचितः प्रकारः ।
 येनात्मना किल विशङ्कितशक्तयस्ते मुग्धेपि धैरिणि विचारहतोद्यमाः स्युः ॥२५२२॥
 प्रयादमात्रसाराद्यस्वसेत्परिकरादरेः । स्वयैव तस्य विध्येत सिद्धिश्चिन्ताम्वया धिया ॥२५२३॥
 विध्येदाभु शिलीमुखैः प्रवितरेत्पक्षैरवस्कन्दं बधीयास्तदिवं गुणैः परिकरैर्मिथ्या प्रसिद्धैरिति ।
 स्याद्येदम्बुहं द्विपस्य भयकृच्चिन्तासहैः साहसं प्रयुहेत ततो विजैरपचनैरप्येतदुन्मूलने ॥२५२४॥
 लोटनाद्यैर्हि कर्णाह्वाञ्जिस्तीर्णैः कथंनन । प्रातेलेकारचक्रेषु राज्यमज्ञायि निर्जितम् ॥२५२५॥ 2525
 मिथैव यथिना कन्था स्वयुधैः कथमन्वया । तस्मिन्नमन्दमास्कन्द धावन्धाराधिपो ददौ ॥२५२६॥
 प्रत्यवस्थित्यसामर्थ्यात्ततः कोट्टं व्यसर्जयत् । स राजवीजिमस्तांश्च परेषुः स्वयमन्वगात् ॥२५२७॥
 कोट्टाद्विः सतिलस्थान्तः कुशोर्धः पृष्ठैर्ध्वभाक् । स तैर्वैसारिणंपासव्यपो वक इवैक्षयत् ॥२५२८॥
 निःसामर्थ्यं तद्विलोक्य मज्जागारमिवागजम् । तस्यजुर्विजयाज्ञांसां भयं चोदयद्वहदि ॥२५२९॥
 नतः शरैर्दृष्टैर्ध्वजाभ्यामेतो विरोधिनः । धर्णसो रक्षणमितो रक्षया बन्धोपला इतः ॥२५३०॥ 2530
 इत्थं स तैरभिदधैर्वादादाय डामरः । मेने स्वगुणिमाचार्यं न बुद्धे बद्धनिधयः ॥२५३१॥ कुम्भम् ॥
 नतः कन्दलितास्कन्दे निलम्नामे विषद्वले । प्रतीकाराक्षमे इत्यौ ते चिन्ताक्षामतां दधुः ॥२५३२॥
 विजयाविक्रान्तपञ्चासौष्ठवो लोटनः पुनः । डामरं कृत्वसंपूर्णमगूढं तमगर्हत् ॥२५३३॥
 भोजेत्सुहृजितं वज्रो श्रोत्रो रोदेदिति बुक्त् । हन्ता पितृव्यं तं व्याजस्तुत्या नित्यमुपाचरत् ॥२५३४॥
 विमुखे लोटनेकुण्डशाद्यस्तस्य तु क्षाम्बिनैः । मेने मन्त्रज्ञतां किञ्चित्तोवर्तिष्ठं च संविदि ॥२५३५॥ 2535
 हन्याम्नां भूभृदित्येव प्रातेव्येतेषु संत्वजेत् । नास्मानुपत्येत्परैरसीरस पितृव्यं नमनार्थमात् ॥२५३६॥
 स्वय्यस्माह च सर्वेषु वेदितेषूक्तदा द्विजः । पृष्ठकोपमसंभाव्य कुतश्चिच्चित्तोद्यमाः ॥२५३७॥

२५१३. ¹) Doubtful emendation; A एवोपहति' अथे; C एवोपहति' अथे.—) Emended; A 'कन्ध क्षाम्बि' (the letter क्ष is of unusual shape and resembles हक्ष); C क्षाम्बिकम्. २५१४. ¹) Emended; A चलिता; another possible emendation would be चलिता वक्ष्यन्नुचम् । स्यात्सूच्य. २५१५. ²) Emended; A कोट्टाः. २५२०. ¹) Emended with G (see. manu); A विमिका°. २५२५. ¹) Thus A; cf. कर्णाह्वा° viii. 2485. २५२६. ¹) Emended; A कुपोषः.—) Emended with C; A तैर्वैसारिण°. २५३०. ¹) Emended; A शरैर्दृष्टैः. २५३१. ²) Emended; A तैरभिदधैर्वादादाय; C तैरभिदधैर्वादादाय.—) A, २. २५३४. ¹) Emended; A नोव; B नोवो. २५३५. ¹) Emended; A क्षाम्बिनैः; C क्षाम्बिनैः.—) Doubtful emendation; A 'क्षाम्बिनैः' च; C 'क्षाम्बिनैः' क्ष.

- वयदिदधुः सिधेत्तदेकं त्वज मानितः । अन्त्याह्वय्यामासीव दरदो वा जनेन वः ॥२५३८॥
 बन्धनं त्वपनेज्यानि युक्तमित्युक्तवाचं तम् । कामरं विदधे किंचिदिव कामत्वमाभितम् ॥२५३९॥
 2540 विमोक्षयामि क्षयायां स्वामय धो वेति तं भुवन् । स त्वसंक्षीणदासिष्यो विमलेभे प्रतिक्षणम् ॥२५४०॥
 अधरोधे हृदूरस्थैर्वयावदकृतेरिति । बाह्यपादादौरवैस्ते त्वहान्यत्ववाहवन् ॥२५४१॥
 हृदरकमयाशङ्क्य समवं ते व्यवक्रियन् । धन्यादयोहितैः संधिभिधेव इति भूपतिम् ॥२५४२॥
 तैस्तैर्निमित्तैः संधानमविधेयं विदधुः । तानादिदेश कर्तव्यं कोडाह्वलकवेष्टनम् ॥ २५४३ ॥
 संदिदेश च हायाह बन्धेरन्ध्यातिमागताः । निजास्पदे ताञ्जहति हस्तोत्कोषे च डामरे ॥ २५४४ ॥
 2545 भूत्वा कठोरेणारम्भानिष्ठा निःसौष्टवा धुवम् । क्रियातिपशुपालस्यैवास्वामोनुशयं विशाम् ॥२५४५॥
 नात्वसङ्घर्षदेवधेस्तत्राहान्युद्यमं ततः । दुग्धमवाहं प्राप्यस्त्वं भुत्वेत्यन्धोपि तप्यते ॥२५४६॥
 प्राप्तव्यं प्राप्तवान्सर्वो निजैः कृत्यैः शुभाशुभैः । क्रियातिपत्तिकेचिं वैक्रोड्यं तु मुखेर्ष्यते ॥२५४७॥
 पादेषु पक्षेषु च सत्सु नोष्यो न ष्योसि वा पक्षपिपीलकस्य ।
 पङ्कजवच्चकुमणं तु तर्तं किं संपदा स्यान्नियमे गतीनाम् ॥२५४८॥
 सहजपादस्य गतेर्मित्तममूरभावेप्यहजः प्रजातः ।
 तस्यामविष्यद्यदि प्रादुर्गमं ततोधिकं तत्किमिवाकरिष्यत् ॥२५४९॥
 2550 उपेक्ष्य साक्षितां तस्मात्कृत्वां कोडं विवेष्टयाम् । प्रवानु तथैवास्माकं तेषां च पुरुषायुषम् ॥२५५०॥
 अविभ्रान्तो वातो इह न इव सोऽयं जनयति प्रसक्तिं सातत्याह्वयति कुलाङ्गीनपि जलम् ।
 प्रवृत्ते कृत्येषु व्यवसितिरनिर्व्यूढसुरदा फलाभार्तिं लोके प्रतिकलमसंभाव्यविभवाम् ॥२५५१॥
 कूरां नरपतेराहं भुत्वा धन्यादयस्ततः । कोडप्रतोर्ली कूतं तं त्यक्त्वाप्यारुहजुर्जवात् ॥२५५२॥
 कथं युद्धं विधास्यन्ति कथं स्थास्यन्ति वेति तान् । शरान्किरन्तः कोडस्था वावत्यैस्तन्त कौतुकात् ॥२५५३॥
 अधः सोऽप्यूर्ध्वगान्युर्ध्वैर्निष्पीड्य निविडैर्व्यधात् । धन्यः प्रदेशं तावत्तं निकेतैः पत्तनोपमम् ॥२५५४॥युग्मम् ॥
 2555 अविभ्रान्तैस्ततः संख्यैरसंख्येयधमूक्षयः । प्रतिक्षणं प्रवृत्ते सैन्यबोद्धमयोरपि ॥२५५५॥
 परेषुः शारदां दृष्ट्वा संयातो गर्गनन्दनः । संकन्दनपुरीषैरवृद्धिं योषिर्हर्तैर्व्यधात् ॥२५५६॥
 अलंकाराभिधौ बाह्यराजस्थानाधिकारभाक् । अधृष्योमानुषैर्गुणैर्विरुद्धान्बहुधावधीत् ॥२५५७॥
 क्व भूधरचरैः स्पर्शा बलुधातलवारिणाम् । तथापि वृत्तनायन्मानस्यं चिन्त्यमचिन्त्यकृत् ॥२५५८॥
 अल्पीयांसः कोडनिष्ठा भूयिष्ठाः कटकाभयाः । अतः पूर्वं बहून्प्रन्तोष्यासन्कृत्याल्पया क्षताः ॥२५५९॥
 2560 सिद्धशारारिपटं द्विजैः पीडितमाह्वैः । मीलिताक्षमिव त्रासात्ततो दुर्गमजायव ॥२५६०॥
 गोष्ठमेवाभ्यर्चयन्मुखच्छिद्रानुसारिणः । धन्यादीन्वीक्ष्य विश्वासं कोडस्था मोपसेमिरे ॥२५६१॥
 निद्राच्छेदार्थमन्धोन्वं कोशान्तो नास्त्वपविशि । स्वपन्तोक्तिं तु निःशब्दभूयं कोडमदीदृशन् ॥२५६२॥

२५३८. ^१) Emended with G (sec. manu); A हा जेन; C जनेन. २५४०. ^१) Emended with C; A धो.—^२) Emended with C; सप्तवल्ली. २५४१. ^१) A कठोरेणारम्भ; C कठोरेणारम्भ.—^२) Could be read in A also "निद्रासि".—^३) A "स्वामोनुशयं" C "स्वामीउसंशयं". २५४६. ^१) Emended; A प्राप्यस्त्वं. २५४७. ^१) Emended; A "लोकं वैतो"; C "लोकं वि. २५४८. ^१) Emended with G (sec. manu); A गर्ग. २५५३. ^१) Emended; A "लौकिकस्य". २५५४. ^१) Thus A; perhaps read अवःस्थो.—^२) A, २. २५५६. ^१) Emended with G (sec. manu); A "पौरुषैर्गुणैर्हर्तै"

निष्ठासु तत्तत्पुनरा यामनुर्वरैरपि । षट्काः कोटरगता मेघघामैरिवावसन् ॥२५६३॥
 अर्धैर्निष्ठा भ्रमन्तीभिर्नैभिः संदङ्गपाथसः । तान्समभ्रमयन्सर्वप्रकारं राजसैनिकाः ॥२५६४॥
 ते दङ्गपाथसस्तर्पणार्थं कंचिद्विषेहिरे । निःसंचारास्तु संक्षीणे भोक्तव्ये हिम्यमाययुः ॥२५६५॥ 2565
 बुभुक्षयः श्मापयोग्याभ्यो गन्माभ्यो जितास्ततः । कद्वैर्नृपशयाहा अक्षनाशं चर्षन् व्यधुः ॥२५६६॥
 हरे स्पर्धास्तु निस्तीर्णाः क्षुधितास्तेषां व्यधुः । भूमर्तुर्भोग्याभिभ्यो भृक्षेभ्योऽप्यन्वहं स्पृहाम् ॥२५६७॥
 व्यूहेष्वस्माद्ध पक्षाग्रमकार्षमिति भाविणम् । भोजं व्यधान्मध्यमृजे दुर्गस्थासु स तं पृथक् ॥२५६८॥
 एकस्म्य चार्धकाद्विहवापुत्रत्वादपरस्य च । जावद्योग्यतां मेने ह्यैराभ्याहं तमेव सः ॥२५६९॥
 विनामुं चानयोः सव्यक्सेरम्भेरज वैरिणः । इति मिथ्या प्रधां निन्ये तद्विनिःसरणं बहिः ॥२५७०॥ 2570
 कान्तालंकारचक्रस्य काकुन्ती क्षयमित्वरी । चक्षुरागात्पञ्चचन्द्रे सान्द्रक्षेत्रार्जतां गता ॥२५७१॥
 बहिराभ्यन्तरं भेदं नयन्ती मन्त्रमाययौ । साल्हणेः कर्णसरणिं सर्वमन्विष्यतोन्महम् ॥२५७२॥ बुग्मम् ॥
 रागध्वान्ताम्बितभिः प्रतिभेदमयेन सः । तस्य प्रकाशयत्नेनां गन्तुं तु प्रार्थनां व्यधात् ॥२५७३॥
 श्मावादिशक्षितोपेक्षो मैत्रीस्वैर्ये मुहं भजन् । नागः सागस्यपि हधे बोधिसत्त्व इव कुपम् ॥२५७४॥
 प्रियामन्धुः सरागेण मृत्युहेतुर्महानपि । हरि विस्मर्यते पृष्ठे करभेजेन वारणः ॥२५७५॥ 2575
 अथ प्रस्थापितो भोजः क्षमारिश्चिरान्नरात् । वातप्रायोऽप्यलंकारतनयेनानुयायिना ॥२५७६॥
 श्लोकेष्ववा मवाहापि षस्तसस्येन सत्वरम् । व्यावृत्तारोपितो भूयः कोदृष्टस्वान्तिकं पितुः ॥२५७७॥ बुग्मम् ॥
 निर्मत्स्यं पुत्रं गन्तासि श्वो निशीत्यभिधाय तम् । उज्ज्वलस्यापयत्सोऽङ्गि वात इत्यखिलान्बधन् ॥२५७८॥
 मोक्षन्यानिधयादेकः प्रायाही श्वः प्रयास्यतः । बोधितैरथ धन्याधैरजागार्धविलैर्निशि ॥२५७९॥
 प्रस्थास्तुः स निशीथेय कोडाहालाद्यलोकयत् । आपतः कटके सर्वान्परितो दीपितानले ॥२५८०॥ 2580
 प्रकाश्य बह्निना दुर्गं प्रतोलीनिर्गतो यथा । पिपीलिकोऽप्यलक्ष्यत्वं नोन्मुखानां शिवां व्रजेत् ॥२५८१॥
 ज्वालाप्रकाशचान्द्रन्याहिलोला इव रक्षिताः । न्यवेधन्मूर्धकम्पेन साल्हणिं साहसादृष्टाः ॥२५८२॥
 तद्वन्तुमक्षमं क्षिप्तं क्षपाप्राक् स डामरः । अधोवातीतरङ्गधमालिङ्गितषट्ठाकरम् ॥२५८३॥
 क्षेमराजाभिधानेन डामरेशेन लोन्वितः । शिलां विवर्तिकातुल्यामध्यास्त अधमध्याम् ॥२५८४॥
 भावस्यासनमात्रे तां पर्याप्तां पातभीतितः । निर्निह्री पञ्चरात्रीस्तावत्प्रवाहयतामुभी ॥२५८५॥ 2585
 निर्बर्तितप्राणयात्री करस्थैः सक्तुपिण्डकैः । तत एव व्यजहतां विष्ठां नीडादिवाण्डजौ ॥२५८६॥
 अव्यक्तव्याकुली चिदासुचित्ताविष तौ स्थितौ । वीक्ष्यारिकटके लक्ष्मीं पृष्ठाहिस्मयमीकतुः ॥२५८७॥
 तयोराभीयत स्कीतशीतविस्मृतिकारिणा । जयासिंहप्रतापाभिर्बलापेनोपकारिता ॥२५८८॥
 बहेक्षि तत्र निःशेषीभूतभोक्तव्ययोरथ । शतक्षार इवारम्भि तुषारं वर्धितुं बभौः ॥२५८९॥
 अनुद्यतोचिते दन्तकीणावाद्योद्यमे तथा । शीतासादितसादेन पाणिपादेन क्षप्रता ॥२५९०॥ 2590

२५६३. १) Emended with C; A तान्समभ्रमयन्. २५६४. १) The letter श्व is indistinctly written; C श्वो; R श्वे.
 २५६५. १) Emended; A सव्यक्सेरम्भेरज. २५६६. १) A, २. २५६७. १) Emended with C; A प्राका. २५६८. १) A शिवा. २५६९. १) A, २. २५७०. १) Emended with C; A विन्ये. २५७१. १) Emended; A प्रकाशं चार्ध. २५७२. १) Emended;
 A कनः. २५७३. १) Emended with C; A वापिपादेन.

- तावन्मिवतामसं भुञ्जीतामिहौ भुवम् । पतिप्याबोरिकटके पद्मवत्तामिवाण्डजी ॥२५९१॥
 क पुस्तुर्बः कस्य बाबां विरितौ यो विनिर्देत् । ततः पञ्चनारायणी वृषः कलभावि ॥२५९२॥
 विषमस्यावयेत्वं तौ नक्तमभ्यर्च्य हामरः । आरोप्य रज्ज्वावसये नून्ये स्थापयति स्म सः ॥२५९३॥
 कृतशीतमतीकारौ पलालानलसेवयैः । दुःखं व्यस्मरतां तत्र निद्रया विरलम्भया ॥२५९४॥
 2595 ततोऽप्यभयिका व्यापञ्जे लोटवविग्रहौ । भवभुम्भौ जनास्त्रिधां गिरनप्यावतुर्न यौ ॥२५९५॥
 यत्रकोट्यवपुषादि तयोः सनुषमभतोः । गार्भैर्वस्त्रैश्च वैवर्ण्ये मुद्रिबन्धतया दधे ॥२५९६॥
 धन्योलकारचक्रस्य क्षीणभोज्यस्य सर्वतः । स्वीचकाराचरावेन तुल्यौ होल्यशस्करी ॥२५९७॥
 ततः स दूतैर्विकेतुमङ्गीयके नृपादिषः । बुभुक्षाभुभितो मृत्पमेदभीतश्च हामरः ॥२५९८॥
 दुस्तरव्यापदुद्वेकदुतसत्त्वतयाव्यग्रम् । पापोपलिप्ततच्चित्तमधर्माकीर्तिलाभसम् ॥२५९९॥
 2600 भूपतेर्विद्विष्यच्छेषस्यापनास्त्वस्व रक्षणम् । समातिभुञ्जी विकीर्णश्च कुशकाशावलम्बनम् ॥२६००॥
 भृत्स्वस्वोदयनाख्यस्य धिया प्रच्छादितं तथा । ररक्ष सान्द्राणि भोजं हौ तु दातुं स तत्परे ॥२६०१॥
 तं विना च तयोर्भूपावृण्डं जानन्नसांप्रतम् । अबाधं स्वस्य चाशेषकृत्यं युक्तममन्यत ॥२६०२॥
 भोज्याभावंकृतां तस्य व्यापदं तच्च मन्त्रितम् । तदा नात्रासिपुर्धन्यावयः संधि विधित्सवः ॥२६०३॥
 मिषाविचलिषा तेषां कस्माद्विदभवस्ततः । किं पुनस्तेन दायादहमे दातुं प्रतिभुते ॥२६०४॥
 2605 देयविभाणनानीकोत्थानादिपणसिद्धये । धातृष्वमनयश्च्यः कल्याणमवकल्पताम् ॥२६०५॥
 प्रवर्णं निर्बध्नारिमुपचरञ्छादितस्य महार्हं संगृह्यत्रकुटिलनेष्टं व्यवहरन् ।
 स भूमिः सिद्धीनां हृद्युषितकर्तव्यपरतां भवेद्योनिर्भूडावपि छद्मसंरम्भरमसः ॥२६०६॥
 दुःखैर्द्विषमनासोत्थैरपसारितसौष्ठवाः । तदा संरम्भशैथिल्यं भूभृद्व्याः प्रपेदिरे ॥२६०७॥
 स सत्त्वं सचिबोमान्यः संपरीतुं प्रगल्भते । कथाशरीरमिव यो निर्भूदौ कार्यमाकुलम् ॥२६०८॥
 संधि निबद्धं विज्ञातं सैनिकाः स्वगृहोन्मुखाः । उपेक्ष्य स्वामिदाक्षिण्यं भणारोवमत्स्थिरे ॥२६०९॥
 2610 तद्विकीर्तमवाध्याजं लवन्ध्याः कार्यमन्यरः । धन्यायाः स्वल्पसैन्यत्वादासम्कृष्णतासवः ॥२६१०॥
 प्रतोलीकीलितदृशः पार्थितायमनाद्यथा । तदहः सोमिबोक्तस्मान्दहत्तावतापवत् ॥२६११॥
 रघाङ्गाकन्तिनी राविस्तेषां कृच्छ्रेण सागमम् । विना जीवितसंन्यासमन्वत्कार्यमपहयताम् ॥२६१२॥
 प्रयत्नसंभूते कृत्स्ने गृहे मन्त्रतया धिवः । अस्मत्संभावमादूरीकृतवाक्याहरं प्रभुम् ॥२६१३॥
 नटानुशोचनव्याजाततनुसमुपहासिवः । सदयं यो भुवं दुःस्वीकारिष्यन्त्यम्यमन्त्रिणः ॥२६१४॥
 2615 सद्यो बाधातारतम्यात्ताम्यन्तो मस्वपार्पणम् । कार्यमिष्टामपहयन्तः कुर्बुर्वैत्त्वपरेतुवन् ॥२६१५॥
 मायामेतां विहितवांस्तैः संमन्त्र्य नृपादितैः । सिद्धसाधोभुना दस्युर्दस्यजस्मान्भुवं स्थितः ॥२६१६॥
 अल्पेतरास्तु संकल्पानेवं तेषां वितन्वताम् । दत्तामन्तनुज्यानिः प्रभाता सा विभावरी ॥२६१७॥ कुलकम् ॥
 माहेय राजस्थानीयोल्कारः साहसोत्सुकः । हामरं कोट्याह्वयं निन्दे वयभैर्वैशम् ॥२६१८॥
 पकाहं गमने सोढविलम्बस्तच्च दासरे । लोटव' क्षीणदाक्षिण्यः स गच्छेत्स्वर्गवीत्सुदम् ॥२६१९॥

२५९५. ') Emended; A जनास्त्रिधां. २५९७. ') Emended; A "भोज्यस्य. २५९८. ') Emended; A "भोज्यस्य".
 २६११. ') Emended with G (acc. man); A "कलित". २६१२. ') Emended with C; A "पहयन्तः. २६१३. ') Emended;
 A लोटवै.

वपन्वास्यस्ततस्तस्य म्हाविप्रस्ततवस्तमम् । माग्निः केचि कर्मण्य कीर्तिष्वपिबर्हणम् ॥२६२०॥ 2820
 कालः सौम्यं सकलजनतालोचनध्यान्वहायी विस्वालोकाप्रकटनपटुः किनु सत्यविद्यानाम् ।
 अभयानामाहुतमविलता स्वर्गधूसरतापि व्यक्तं सर्वा दिव्यति रममाणमण्डलेनोष्णमात्रोः ॥२६२१॥
 संतामुच्यन्ति ननु मण्डलमेकमेव समावा जने समरसीति वपुस्तु हित्वा ।
 मण्डानुमण्डलमथाभिमतानि कार्यं प्रेमाद्भिर्निर्जरवपुःकुचमण्डलानि ॥२६२२॥
 नास्मिन्संवतसेष्टनोत्पन्नतलैस्तल्पैरुदेति ध्वजा मन्त्रिभ्यश्चित्तैर्न चालमकुर्मिर्मन्त्र्यया जम्बते ।
 क्रन्दद्भुजनातवाद्यकितस्वान्तं न वा स्वीयते नन्वेतन्मरणं ह्यस्य ह्यमगा काप्येव संतामिभूः ॥२६२३॥
 सार्धः सन्नततावितानागहर्षैर्वीतः पिता ते दिवं भ्रातृभ्यामसिधेनुकण्टकवने ध्यान्वाजिता सन्नतिः ।
 वंशधुण्णिमिमं निषेध रमसादधानमुग्रदवा वृत्त्या व्योम्नि विद्याकर्मण्डलमिह स्वान्तं वतेजस्विनाम् ॥२६२४॥
 साक्षाज्जं विधिनोपनीतमसकृत्कैम्बेन यद्वारितं तथापि प्रशमोचिते वयसि वस्त्रेवेष्टितं बालवत् ।
 प्रायश्चित्तममुष्य लब्धमधुना तद्वेधसापादितं मा भूद्वाग्यमिवैतद्व्यवहृतं कर्तव्यमूकस्य ते ॥२६२५॥ 2825
 राज्ञं प्राप्तमपि प्रमदमसमोच्छिष्टाशुनैर्योपितः कालः सर्वजनक्षयस्य विषये वाता स्थितिर्हेतुताम् ।
 इत्यासीत्किमिषोचितं प्रभवतो भिक्षाचररुमापतेर्मिथुं न तु तदस्य देहविरतौ केनैव सर्वोन्नतः ॥२६२६॥
 स तथोत्तेजितोऽप्योजो नाददे तेजसोऽज्ञातः । न ज्वलत्स्यसि तत्रेपि निर्वीर्यं वानरेन्ध्रमम् ॥२६२७॥
 शान्ताहेतस्तु संवृत्तमिद्राभङ्ग इवार्भकः । ऐश्वर्यदुःखमोहेनो रोदितुं प्रसूताधरम् ॥२६२८॥
 कामरेणार्पितं नेतुं प्रवृत्तास्तं नृपाभिताः । तादृशीं वीर्य कावन्वादैर्वाधानार्धमभ्युः ॥२६२९॥
 मा त्रिपीड न देवस्त्वं दयावन्मोदयोज्ज्वले । इति प्रदीहति स्वैरं विकारतिमिराम्भता ॥२६३०॥ 2830
 स सौजन्यमुपासिन्धुः स स्थिरस्वहृदराचलः । स प्रपञ्चार्थितापच्छेदवन्दनपादपः ॥२६३१॥
 पुष्पां मुखां च संलक्ष्य काररीव सुषारिणीम् । मूर्तिं तस्योत्पन्नं वेतः समाधास्यत एव ते ॥२६३२॥
 निष्कलङ्कैर्बहुपूर्वैर्मिश्रितैश्च समाजवत् । चारित्र्यं लावण्यमुनो ह्रियस्त्वां सोपनेष्यति ॥२६३३॥
 अपकर्तुम्विपन्नमानन्दवमानः परानपि । समापरीक्षाहेतुत्वात्स वेति सुपकारिणः ॥२६३४॥
 उक्तेति इहस्तैर्लोलस्यूलकूर्चो गृहान्तः । व्यातम्वकम्बले गोष्ठाद्दुःख इव निर्वयौ ॥२६३५॥ 2835
 निर्मूल्यं व्यामर्जीर्णवक्षस्तं निरीक्ष्य तम् । सुखाधिक्यमापान्तं धन्यो ग्रीनवतां दधे ॥२६३६॥
 दीर्घस्पन्देक्षणं कक्षचक्रकूर्चोत्सविप्रदम् । व्यलोकयद्योलूकमिव नष्टं गुहागृहात् ॥२६३७॥
 रेजे ह्येतथलङ्घितैः शिविरोहीपितानलः । भूपयतापस्वर्गस्य कषादमत्यभिवागतः ॥२६३८॥
 स्कन्धाचारे यने वर्षपुषारं प्रसमं नमः । अमर्त्यभावे भूभर्तुर्विशां विच्छेद संज्ञवत् ॥२६३९॥
 प्राक्षेत्पतेरिदं तावन्मियेरन्मुद्रिष्टाः क्षणात् । पिडातकान्त्वर्षताः मयिहा इव कैविकाः ॥२६४०॥ 2840
 एवमेकाग्रविद्येरे दशम्यां मुक्तकाल्युमे । मृगान्धवाहिदेहीवो विवदो लीढनः पुनः ॥२६४१॥
 दीर्घप्रकाशावातां सत्कर्तुं कटकं पुनः । निर्ममो हर्षेणुसुप्तमाकरोह महीपतिः ॥२६४२॥

२६२०. ') Emended; A समस्तस्येति. २६२८. ') A, २६३०. ') Emended; A
 देवस्य. २६३०. ') Emended; A 'कूर्च' म. २६३८. ') A 'विपि' म. २६४२. ') Emended with G
 (see. m. २६४२. ') A 'वाग्य' म. २६४२. ') A 'वाग्य' म.

- यथोचितं दानमानसंभाषणविलोकनैः । संतोष्य व्यसृजस्तेभ्यं धन्याहीन्यैक्षतागतान् ॥२६४३॥
 तेषां पुनश्च दोर्हन्मूले क्षिप्रकरं भटैः । न्वस्तेनानासिकं वासःपान्तेनाच्छादितानवम् ॥२६४४॥
 2645 निर्भूषणभोजपालिप्रविष्टैः दमभूलोमभिः । बलक्षरुणैः प्रव्यक्तकार्यज्ञैश्च कपोलयोः ॥२६४५॥
 उषावशोक्तिमुखरे पौरलोकेन्तरान्तरा । व्यापारवन्तं नेत्रान्तौ दीनस्तिमिततारकौ ॥२६४६॥
 कातर्यदैन्यभीकान्तिभुवत्क्षमीकटाक्षितम् । वेपमानविनिद्राङ्गं वां क्षीतेनार्दितामिव ॥२६४७॥
 भ्रान्तामिव क्षमां पर्यस्तानिवात्रीन्यतितामिव । विद्वन्तं च दिवं शोच - - - रदच्छदम् ॥२६४८॥
 दैविको बान्तराजोऽसु ध्वान्तं बोधं प्रवर्तताम् । राजीकोभ्यर्णतां यातं वाता वा जरयन्निबन्धम् ॥२६४९॥
 2650 सर्वापकारकृद्वाहः स्थास्वामि पुरतः कथम् । पदानि सनिहन्धानं निर्धायेति पदे पदे ॥२६५०॥ अन्तर्बुगलम् ॥
 बहुलोकावृततया स्तोकसंतक्षमैक्षत । प्रतीहारैरभावेद्यमानं लोठनमङ्गने ॥२६५१॥ कुलकम् ॥
 भूसंज्ञया वितीर्णाक्षो राक्षा तामाकरोह सः । सभां पारिव्रज्याम्भोजामिव वेषकलोचनैः ॥२६५२॥
 दृष्ट्या निर्दिष्टपार्श्वोर्वीस्थितिः पृथ्वीभुजस्ततः । अस्याक्षीक्षितितिनिक्षिप्तजानुर्मुर्ध्नाङ्गिपङ्कजे ॥२६५३॥
 हस्ताम्बुजाभ्यामालम्ब्य ललाटतटमानतम् । सन्नादसंभ्रमनश्रव्य तस्योदनमयच्छिरः ॥२६५४॥
 2655 रजौषधीजुषोः स्पर्शः पाण्योस्तापं स चेतसः । दौर्भाग्यमहरहेहाक्षांस्य श्रीखण्डशीतलः ॥२६५५॥
 पुण्यानुभावात्कारुण्यभाजो भूभर्तुरञ्जसा । विद्यम्भसंभावनया स क्षणात्पस्पृष्टो हृदि ॥२६५६॥
 मा भेषीरिति ह्योक्तिः क्षुब्धं संयाप्यसीति वाक् । अगाम्भीर्येण भवेव मन्थुर्न स्वयि सोधुर्ना ॥२६५७॥
 इत्युक्ते पूर्ववैराणां भवेतुदुष्टानं कृतम् । बाणध्वो नस्त्वमित्त्वस्मिन्परीहास इव क्षणे ॥२६५८॥
 क्लिष्टोमीति न्वप्रतापप्रभावाभाषणं भवेत् । ध्यात्वेति भूभृद्द्वयस्य नाप्यार्थं तु गिराकरोत् ॥२६५९॥ तिलकम् ॥
 2660 अभयार्थनया पादौ स्मर्तुं नमस्ततः शिरः । संस्पर्शं मौलिषु पुनर्विग्रहस्याङ्गिणाकरोत् ॥२६६०॥
 का योग्यता सत्क्रियायां भवेति वदता बलात् । अजिघृह्णत्पितृव्येण ताम्बूलं स्वकरार्पितम् ॥२६६१॥
 नयं हारेशामुवेभूच्छ्रमो व इति सस्मितम् । धन्यं पञ्चं च पस्पर्शं पञ्चं सव्येन बाहुना ॥२६६२॥
 दाक्ष्यदाक्षिण्यगाम्भीर्यविनयाद्यैर्विभाव्य तम् । भूभृद्गुणैः परीतं स्वं लोठनोमन्यतावरम् ॥२६६३॥
 आदिहय सान्स्वर्णं धन्यमुखेनाब्रुवन्ततम् । पितृव्यं प्राहिणोहेदमं भाजिष्णु विनयाञ्जलिः ॥२६६४॥
 2665 अभिद्योगे च पवात्य नीतौ विन्वस्यतो दृशम् । मुखरागः स पवाभूत्कलाप्राप्तविभूतः ॥२६६५॥
 नायाति बाढवशिखिकथनेन तापं शैत्यं हिमाद्रिपथसा विशता न चाग्निः ।
 कश्चिद्भीरुमनसां सततं विषादकाले प्रमोदसमये च समोनुभावः ॥२६६६॥
 प्रीतिसैर्विज्ञातियोग्यैश्चोपचारैरकृत्रिमैः । क्रमाद्राजादरसज्जां पौरुषधंशजीवयोः ॥२६६७॥
 दायादोऽहहयादेव राष्ट्रे कृष्टेपि मन्त्रवित् । भोजेनोत्पिप्लस्यस्य दन्तं सोन्तरचिन्तयन् ॥२६६८॥
 प्रवासायासमीत्या स्वैस्त्वक्तसंरम्भसंभ्रमैः । जिरीर्षुर्विद्विष्यच्छेदैश्चक्रे यन्निष्पजागरः ॥२६६९॥
 2670 सान्द्रहर्षिः स तु निस्तीर्णः श्रद्धाच्छ्रव्यगृहे बसन् । पितृव्यविग्रहोदन्तमुपलेभे न कंचन ॥२६७०॥

२६४५. ^{१)} A बलक्ष. २६४६. ^{१)} Emended with C; A 'पतितानिव.-') Thus A; C supplements क्षीपवहुभुक्करद°. २६४९. ^{१)} Emended with C; A दैविको-व्यास°. २६५९. ^{१)} Emended; A 'वैतकात्य; C 'हृत्कात्य. २६६०. ^{१)} Emended with G (sec. manu); A मन्थुना स्वयि साधुना. २६६४. ^{१)} Emended; A 'अन्यं भु'. २६६०. ^{१)} Emended; A 'कृत्रिमः. २६६८. ^{१)} Conjectural reading; A भोजनोत्पिप्ल. २६७०. ^{१)} Emended; A 'अन्यं भु.-') Emended; A 'विस्तीर्ण.

राजगृहं स्वलेकारं काम्प्राप्तिकमावतम् । पृथाहीश्यामवद्रोहोहसंभावनस्तदा ॥२६७१॥
 प्रदोषं च कमावृत्तया तुल्ययितुमिति । स्कन्धावारं वज्रमालं मार्गं नगरपामिनि ॥२६७२॥
 अज्ञातिनं विदूस्त्वास्तिनृज्येणाभितं वतः । पुण्यं चासी धन्यवत्पुण्ययोरन्तरैस्तव ॥२६७३॥
 अभिन्तयथ को हेतुः कटकप्रतिपत्तिरितः । पुण्यावृत्तयः कोऽप्यस्वातृतीयो धन्यवत्पुण्ययोः ॥२६७४॥
 पृष्टस्तेनावदत्कथित्यामदोष प्रमोदभाक् । संधिनिबद्धो नगरं यतौ लोटनविग्रहौ ॥२६७५॥ 2875
 संवेदीजहतद्रोहो भयमुन्मुखतां भजेत् । ज्ञातिवेहेन तस्यासीन्मुखमपहस्तितम् ॥२६७६॥
 सैन्यं गते भूय्यतया मिलितैर्विहगेः सरित् । दक्षिणैस्तैः तौ कीर्तौ कन्दन्तीष्वभ्यकन्त्यतः ॥२६७७॥
 लवण्य एव मे इध्वाद्यास्वेहस्यमवेत्य ते । पुनर्वेदेनूर्ध्वन्यायाः कमावृत्तयश्चेति तः ॥२६७८॥
 त्वं हेतुं पार्थिवचमूं प्रत्यावृत्तां निवादिनीम् । भुतेस्तस्मान्तरा कोपे निश्वरागमशङ्कत ॥२६७९॥
 अथाज्जायत जीमूतवितीर्णमिन्दरं जगत् । बन्धं सध्वंदिनेन विशीयव्यभिनिभिया ॥२६८०॥ 2880
 राधमाद्यावधि बहुस्ततः प्रभृति वारिषाः । वीक्षां क्षोण्यां तुपारीचसत्तासुवणकर्मणि ॥२६८१॥
 विक्रमध्यास्त्वभ्ययोऽहं निर्विक्रमयो द्विविज्जितः । निवन्स्वमिति भोज्यामे ततो हस्त्युत्पादिकात् ॥२६८२॥
 समकपेक्षवाक्षोभो मनुं संस्तभं सात्त्वजिः । साम्बन्धनिन वास्स्यागस्तवावेति जगाह तम् ॥२६८३॥
 कवे च संवितापस्वशात्यापापहतं स्वया । चातुमेतत्कुर्वे तव गहौ नाईति कत्त्वचित् ॥२६८४॥
 तव द्रोहस्तुहा स्याद्वेक्षानुदास्यं भवेन्मवि । परवत्तामवत्तस्मादिह कालानुरोधतः ॥२६८५॥ 2885
 राज्ञश्च हर्षभूमर्तुर्वरया इव न वा वयम् । उच्छेष्टाः किं नु संयम्या राजधर्मानुरोधितः ॥२६८६॥
 स्वस्यात्म्यातिस्तयोर्बाधा राज्ञश्चामार्गगामिता । शेषं मां रक्षता हन्त निषिद्धा भीमता स्वया ॥२६८७॥
 हस्त्युत्पादकं तं त्यक्तलज्जामार इवावदत् । सासी स्वमेवं सर्वत्र ममेति सततं स्तुयन् ॥२६८८॥
 भजेन च महिजु नामभुनेस्वमिधाविनम् । तमेव दिग्वृत्त्यन्ते कर्तास्मीत्युक्तवान्ययौ ॥२६८९॥
 हवयि हस्त्युत्पादकं स्वस्वमन्नुं जानन्नभोजनम् । भोज्यस्तवेति केनापि कथितो व्यविताशनम् ॥२६९०॥ 2890
 स्पृष्टांश्चाहं विराट्याममिदं विक्रीय नाभिति । ध्यायन्त्यास्त्वोर्वेदमासे तयोर्भुक्तममन्यत ॥२६९१॥
 हस्त्युत्पादकं विनवृत्त्यन्ते त्वां प्रहेस्यामि निधयात् । शो वाच वेति कथयन्ही मासौ न मुमोच तम् ॥२६९२॥
 मां ज्ञात्वेह स्थितं राज्ञः कृतारन्ध्रेर्हिमात्यवे । विक्रीणात्येव मत्वेति भोज्योपात्रमने त्वराम् ॥२६९३॥
 मितं वं वं निवेधाय वमनायोदपादवत् । हस्त्युत्पादकं तं समुच्छेष्ट सावराधं व्यवस तम् ॥२६९४॥
 तेजोनासो बलहारात्संजातो भावमामुरः । अभ्यधात्स्वमाशास्व लम्बकम्बलकावृतः ॥२६९५॥ 2895
 तेजोविस्फूर्जितां तप्तहीरोत्कर्षकचोपले । हिराग्ये सौस्सले सैन्ये पङ्क्तिपावनतां गतः ॥२६९६॥
 त्रितुराजतया राज्ञा वर्धितस्तदवन्तरम् । एवेनकादिविषयाभीकारित्वं कमावृत्तम् ॥२६९७॥

2871. ¹) Emended; A राजा गृहे स्वमङ्गलान्तरं; cf. viii. 2925, 2612. 2872. ¹) Emended; A 'विस्मृति-'. A एकम्बा.
 2873. ¹) Emended; A पृष्टस्तेना. 2874. ¹) Thus A; the text of this *padā* appears to be corrupt; perhaps read संवेद
 जहती वीहययु-'. ²) नदीं corr. by A, from प्रवेद्य. 2875. ¹) Emended; A व्यकल्पत. 2876. ¹) Emended with C;
 A संस्तभ. 2877. ¹) Emended; A सौवं मां; C स्यां जगत्. 2878. ¹) Emended with G; A संय. 2879. ¹) Emended;
 A हस्त्युत्पादक. 2880. ¹) Conjectural reading; A विक्रीयतामिति; cf. for the context viii. 2598 fig. - 2881. ¹) Emended
 with C; A वेति. 2882. ¹) Emended; A राज्ञः. 2883. ¹) Emended; A शो वाच; cf. viii. 2802 and the *vs.* II. तेजो,
 श्रीयो viii. 1084. ²) Emended; A 'जगत्-'. The text of this *padā* is corrupt. 2884. ¹) Emended with G; A 'विनास्तन'.
 [C. VIII. 2775 285 C. VIII. 2798]

- विमुखे रात्रि नागेन खूयाभममुवा कृते । तं राजवदनो नाम विजिषू ररक्ष तम् ॥२६९८॥ चक्रलकम् ॥
 भानृशंस्यं भृत्पभावाद्दलवन्त्यतयास्य च । प्रत्यवस्थित्यसामर्थ्ये रात्रि सर्वे शशक्रिरे ॥२६९९॥
 2700 अतोलेकारचक्रेण कुर्वतोर्बर्धमर्धवाम् । हैराज्येष्को राजबीजी तदा न स समर्प्यत ॥२७००॥ युगलकम् ॥
 कीतः प्रत्यक्षतां दूरस्थितेष्वुदयने स तम् । विमृष्टवति दुधुमुस्वकुमेन न लोशकम् ॥२७०१॥
 राक्षा कर्तुं विनियमं भोजस्य प्रहितो धनैः । प्रापं ब्रह्ममलंकारो विषयाधिकृतस्ततः ॥२७०२॥
 तत्पार्श्वमुद्यतं गन्तुं मां समुत्सृज्य यासि चेत् । त्यक्षामि तदस्त्रेणमूर्ध्वे भोजस्तु डामरम् ॥२७०३॥
 भस्त्रां प्रभाते द्रक्ष्यामीत्येतावत्तत्र जल्पति । कोडादनुक्तैव निशस्तुर्ययामे विनिर्ययौ ॥२७०४॥
 2705 वनवर्षेभ्यमर्धेण मार्गान्विषी गवेणम् । यावच्छक्ते क्षपान्ते तं तावच्छुभ्राव निर्गतम् ॥२७०५॥
 असाध्यप्रतिषेधोऽयं तमङ्गधनुजगाम सः । प्रस्थितं शारदादेवीस्थानं यावन्मितामुगः ॥२७०६॥
 एकसार्यगतौ ज्ञाती विना तौ ज्ञातियोषिताम् । वाभिण्यादक्षमः स्थातुमपे सागा भवन्निव ॥२७०७॥
 प्रवयाः पञ्चवाम्बाराण्यधादारब्धमेव तु । युवाप्यकल्पः कौलीनमिति स्वस्य च विन्तवन् ॥२७०८॥
 दुराण्डगमने खण्डितेषुः संभिस्य दारदान् । संयुयुद्धर्मधुमतीरोधसा मार्गमपरीत् ॥२७०९॥ तिलकम् ॥
 2710 कापि इयानादमस्यभिमृत्तुर्दृष्टाङ्कुरोस्कटान् । कविदुःखमकाशाभकालपाशान्धकारितान् ॥२७१०॥
 प्रभद्वयद्विसंघातगजव्यूहोल्लङ्घनान्कचित् । कापि निर्झरफूत्कारनाराचक्षतविप्रतान् ॥२७११॥
 कविस्त्रस्पर्शपवनस्पष्टस्फुटदधुन्धरान् । काप्यातपक्षतहिमज्योतिर्निहनेदृक्पथान् ॥२७१२॥
 दुरावरोऽहं प्रसृते स्फुटमप्रहृते विदन् । ऊर्ध्वरोहमसकृन्मन्यमानोप्यधोगतेः ॥२७१३॥
 तुषारकालविषमाम्बुदसमाम्पधि वासरान् । उल्लङ्घ्य स दरद्राष्ट्रीमान्तमाममासदन् ॥२७१४॥ कुलकम् ॥
 2715 गृहार्पितात्मसामपीडताकिञ्चन्यलाचवम् । तं दुग्धपाईकोट्टेशः प्रणम्यानयदर्थ्यताम् ॥२७१५॥
 दूरस्थितो विह्वसीहस्तदूतोक्तदागमः । प्रक्रियां प्राहिणोच्छन्नवादिवाद्यां तृपोचिताम् ॥२७१६॥
 आविष्टदिष्टवृद्धिं राष्ट्रे कोडाधिपेन सः । अवरायत्स्वकोशस्य स्वामिन्वं राजबीजिनः ॥२७१७॥
 राजायमानो भोजोऽयं राजवासगतोऽभिनुम् । आनिन्ये राजवदनापत्येनाभ्येत्य पश्यताम् ॥२७१८॥
 2720 स पित्रैकान्ततो राज्ञो भिजेन प्रहितोऽन्तिकम् । तेनाज्ञायरिनीत्युपपाशायस्थापनोपमः ॥२७१९॥
 कार्यगौरवविश्वासाभावव्यतिकरोचितम् । संदिश्य प्राहिणोऽन्तं स न स्वीकुर्वन् चोत्सृजन् ॥२७२०॥
 किमाप्रोहं किमेकान्तभिक्षो राज्ञः शनिरिति । मां ज्ञास्यसीति तं दूतैः स राजवदनोऽवदन् ॥२७२१॥
 तस्य शङ्क्यं दर्शयितुं गोविधैरिमिषानृपे । नृवाणेय विदोषस्वं नागाधैरमहीव्रणम् ॥२७२२॥
 सामप्यूनः शनैः स्थैर्ये ततः साम्यमथ क्रमात् । आधिक्यं चादधे तेषां विषैर्हिर्बनिधुरः ॥२७२३॥
 तथा प्रतिज्ञं स प्राप तस्यापूर्वस्य भूमिजाः । दास्यमेत्य यथा व्रीडां नागुर्वागस्य कान्धवाः ॥२७२४॥
 2725 स हि त्यागक्षमास्तम्भालोभादिगुणभूषितः । अभिगम्योभवन्निस्त्राभ्यस्तभूतिरिषोऽन्मिवन् ॥२७२५॥

२७००. ^१) Emended; A कुर्वतास्व°. २७०२. ^१) Emended; A प्राप्य. २७०३. ^१) Conjectural reading; A समुत्सृज्य; C मालमुत्सृज्य. २७१२. ^१) Emended; A निहित°. २७१३. ^१) Emended; A रीति. २७१५. ^१) Thus A; cf. दुग्धपातम् viii 246B. २७१६. ^१) Emended with C; A जनम्.—^२) Emended; A वादिवाद्याधुपो°. २७१८. ^१) Emended; A गतंविपुल C गतोचित; G गतोचिताम्. २७२२. ^१) Emended; A वने. २७२३. ^१) Conjectural reading; A सामपी न.

सर्वे पृथ्वीहरादीनां साधयानां न कीदृशम् । आद्यम्बरो निरात्म्यस्यास्य स्तुत्वस्तु विसृतः ॥२७२६॥
 मधयन्पृथुलान्मुहूर्तौ राटविक्रमोपैके । काम्यधामोय तस्थौ स भोजारीन्प्रतिपालयन् ॥२७२७॥
 जहुरन्योन्यसंघर्षसेर्ष्यामात्यमतेषां वा । ततो लुपिष्ठमिवत्वाद्वा नीनिमन्धेपि ह्यमराः ॥२७२८॥
 खड्गातन्त्रसितां विप्रवेष्ट्या लोटमन्त्रधने । याधातेषां तदानीं सा जगाम द्यतशास्त्रताम् ॥२७२९॥
 त्रिल्लको जयराजश्च राज्ञा संवर्धितावपि । भकाठां नैव तपसा विप्रशौ चकमीलनाम् ॥२७३०॥ २७२०
 यो युक्तानामिषं चक्षमायानामिषं क्षयः । दैत्यानामिषं पातालं वाहसानिष सागरः ॥२७३१॥
 आभयः सर्वदस्युषां त्रिल्लको माययोत्पन्नः । स देवसरसाभीष्टं संवधन्विद्वजं व्यधात् ॥२७३२॥ युग्मम् ॥
 काङ्क्षन्तोष तदाक्षेपं क्षोणीवाणार्थिनो हिजाः । प्रायं नृपतिमुद्दिश्य तत्रिरे विजयेन्धरे ॥२७३३॥
 अकालदस्युनिर्माद्यं जामतोभ्यर्चनां न ते । रात्रौगृहंस्ततः सोमृशक्षिण्यात्तस्मानुपः ॥२७३४॥
 प्रस्थातुं पार्थिवे सज्जे ज्यायान्को विभ्रुतेष्वभूत् । स जातोत्पातपिटको जयराजो व्यपद्यत ॥२७३५॥ २७२५
 भाग्यवानेकतो जातदस्युदैवित्यमीशिता । ततो मडकराड्यं स विप्रशौ च विनिर्दयौ ॥२७३६॥
 अमात्यदत्तधैर्यैः स्वशास्यमंडरैरथ । द्विजैर्निषिद्धोलंकारो मन्त्री रात्रौजितोन्तिकान् ॥२७३७॥
 स व्यवस्थापने दुःस्वदस्युनां सोद्यमः सदा । सेर्ष्याणां मत्यमानेषां तहोपपरिपोषकः ॥२७३८॥
 त्रिल्लकोन्मूलनं कुर्यां कृत्वा हैराज्यभञ्जनम् । प्रतिज्ञावेति नृपतिर्विषान्प्रायाड्यवीवरत् ॥२७३९॥
 वस्तोष त्रिल्लकस्तैसौरमिषैरुद्वेजयत् । अनुद्विजमुखो गूढामघो रोगान्तरैरिव ॥२७४०॥ २७२५
 जयराजानुजं राज्ञा यशोराजं निवेशितम् । तन्मतेनाद्यवस्कन्द आतृष्य राजकामिषः ॥२७४१॥
 वातुं तं देवसरसं रमारात्याभिनं गतः । सञ्जपालोत्पन्नैस्त्वत्वात्सिंहिण्यभिजयोभयत् ॥२७४२॥
 ज्ञानोदभस्ततोभ्येष्ट्य रिहृणो रणमुल्लङ्घनम् । जयलक्ष्मीकटाक्षणां प्रथमातिथितामगात् ॥२७४३॥
 मन्दरेणाथ तेनारिबारिराशौ विलोडिते । कल्योभूत्सञ्जपालाभ्यस्तुच्छारातिजलाहतौ ॥२७४४॥
 जितेपि राजके स्वोर्ष्यां विनानुपाहकं क्षमः । न बभूव यशोराजः भूये बाल इवाक्षिनुम् ॥२७४५॥ २७२५
 प्रतीक्षमाणो हैराज्यपर्यामिं क्षमाभुजेकरोत् । त्रिल्लकः कालहरणं तैस्तेर्मायानतिक्रमैः ॥२७४६॥
 यथाकालं ततो गुहोपेक्षान्मण्डलकण्टकान् । स्वपक्षसूचीशिशिरान्निधु आधिविवाक्षिपत् ॥२७४७॥
 अथ पार्थ्वीहरिणोभूच्चतुट्को लोटकानुजः । राज्ञा भाषा समं बद्धः कारागारास्पलावितः ॥२७४८॥
 स तेन मिजजामाया रक्षितः स्वोपवेशने । असंख्यह्यमरयुतः क्षमालां संपवेशितः ॥२७४९॥ युग्मम् ॥
 आकर्ष्य कुरुरस्येवं निवाहं तस्य भेजिरे । व्यक्ततां दस्यको गूढा ह्रदस्थाः शफरा इव ॥२७५०॥ २७२५
 रज्यन्तं राजवदनं यष्टचन्द्रोप गगगजः । शरोप मलयोद्वृत्तं वेलाद्विरिव कारिभिम् ॥२७५१॥
 बर्धमानक्षीयमाणसंक्षतो नी स्वजायताम् । वर्मे सजम्बालहिमौ तुषाराद्रितटाविव ॥२७५२॥
 यष्टस्य जयचन्द्रश्च धीचन्द्रश्चापुजौ ततः । दूरविप्रकृतौ राजमण्डिरावाप्रवेतनौ ॥२७५३॥
 ज्ञातनिवृत्त्यपर्यामिं पुर्वकार्यव्यग्रमियात् । प्रतीक्ष्यादपजाह्राहः क्षुत्कितावशुभागमम् ॥२७५४॥

२०२६. ¹⁾ Emended; A व. २०३४. ¹⁾ Emended; A आनन°. २०३०. ¹⁾ Doubtful emendation; A हवसाधं नर°. २०४४. ¹⁾ Emended; A °सालाविवसुपुष्पा°. २०४९. ¹⁾ Emended; A प्रसिद्धमानो. २०४८. ¹⁾ Emended; A °व्यः कोहका°; comp. for the name of Purnavijaya's elder son, viii. 2012, 2709, 2496, 3813. २०५०. ¹⁾ A, gloss कुररस्येति कुररः मय हृद इति नायका कर्तरीणि प्रविष्टः. २०५१. ¹⁾ Thus corr. by A₂ from गर्वजः.

- ३७५५ कटकादिहृत् राजवदनान्निकमापत्तौ । अनुर्वापि भूमर्गुरागतौ प्रतिबोधिनाम् ॥२७५५॥
 शैलप्रस्थावपयिकैरसंख्यैरथ स्नाशकैः । स पूर्वराजकोशार्थं भूतेभ्यस्मत्पुण्ड्रवत् ॥२७५६॥
 तस्कराक्रान्त्यशरणं बलवद्विहस्यबलम् । अराजकमिवाशेषं राष्ट्रं कष्टां दद्यात्प्रगात् ॥२७५७॥
 उदयं कम्पनाभीर्षं रिन्हणं च ततो नृपः । चतुष्कयुक्तादिहव नगरं विवशोविद्यत् ॥२७५८॥
 पार्थ्वीहृदिस्तु दुःसाधो महाव्याधिरिबीषधैः । स्तम्भितोभूतयोः सैन्यैः संहन्तुं च स्वशास्त्रतः ॥२७५९॥
- ३७६० कालापेक्षां स्वपक्ष्याणां दुर्बुद्धिं चानुदन्धतः । आसीन्मन्दप्रतापस्त्रं रिन्हणस्यापि तत्सजम् ॥२७६०॥
 विजुसीहस्तु विज्ञातभोजोदन्तो व्यसर्जयत् । इताममेतुमुर्वीशान्ब्रह्मनुत्तरावधे ॥२७६१॥
 अपि विवेकावनिताहोवैद्यव्यवेदिभिः । अपि किमानुबपुरीगीतोत्तारिदरीयैः ॥२७६२॥
 अज्यौष्ण्यादातुकाम्येधेः शीतावेदिमिरेकतः । अपि मृङ्गानिलैः प्रीतान्कुर्वाणैस्तारान्कुरुत् ॥२७६३॥
 हिमाद्रिकच्छैर्लेच्छेद्याः पथावन्तोपिशिभिषुः । दिशस्तुरगै रन्ध्रतः स्काभारं ददत्पतेः ॥२७६४॥ तिलकम् ॥
- ३७६५ राक्षां संघटनं बाधव्यपादेन हरद्वयः । दिग्भ्यो भोज्यान्तिकं तावत्सत्सामन्ताः प्रपेदिरे ॥२७६५॥
 स पिप्रिये तान्नात्तापापान्धीहव गिरिवजात् । प्रीतिप्रकटप्रणयानवकडान्कपीनिव ॥२७६६॥
 जयचन्द्रादयो राजवदनमहिता अपि । कीराः कादमीरकाः पार्थमभज्ज्वाजबीजितः ॥२७६७॥
 अभ्यर्गस्यान्बलहरप्रमुखांश्च विदूरगान् । अपुण्यात्साल्हणिः स्वर्णैः परां कोशेयतां भजन् ॥२७६८॥
 ततः क्षुजवितोत्पिञ्जतया निधोद्यच्छक्रिकः । भोजेन राजवदवः समगस्तापसाध्वजम् ॥२७६९॥
- ३७७० तयोरकृतकर्तव्यविशेषेतेतरेतम् । आतसीलवधोः निप्रमदिभासो व्यशीर्यत् ॥२७७०॥
 अभ्यभिधीयतां तस्यानिच्छतो दरदं विना । महास्त्रोदायकायैश्चन्निगानेव स तान्द्वयान् ॥२७७१॥
 सुधेरसोदाविमाटोपाः कटकस्याख्यो नो द्विषः । तस्मात्स्वमुन्मिषेयहा भङ्गो भूयोपि योगभिः ॥२७७२॥
 तस्मात्सर्वभिसारेण रणमेकं मनेच्छतः । विजयावजयावापिरेकाहान्तरिता मता ॥२७७३॥
 व्याजहरेति यद्भोजस्तदेवोप हसन्स्मयात् । निम्बे तद्द्वारदं सैन्यमुपेक्ष्यागामिनीधमूः ॥२७७४॥ तिलकम् ॥
- ३७७५ संकटान्ते वितीर्णानुयायस्तेषां प्रसर्पताम् । स राजबीजी भुभाव दरद्राजययागतम् ॥२७७५॥
 तत्संगमाय व्यावृत्ते तस्मिन्कोटान्तिकं पुनः । प्रावेशयद्वलहरो मातृग्रामं च तद्वलम् ॥२७७६॥
 दिशस्ततो वीक्ष्य बहिर्भान्तवातमृगा इव । निसर्गधीरपीर्गार्गिर्न पैर्षीर्यर्षीर्यत् ॥२७७७॥
 तस्मै सर्वेपि जीलाभ्यङ्गामराः स्वे च सैनिकाः । विपक्षैः सह बदैक्याः सैन्यान्नुभुक्षवो ययुः ॥२७७८॥
 स तथा विषमस्थोपि प्रस्थित्यै प्रार्थितो विजैः । म्लानानवः प्रभुं ब्रह्म न क्षमोस्मीत्यभाषत ॥२७७९॥
- ३७८० स सूर्यवर्मचन्द्रस्य न जातः कश्चिदन्वये । उपयोगाय यो नागान्मह्नाभिजनजन्मनाम् ॥२७८०॥
 भोजं सभाजयित्वाथ विजुसीहः सपार्थिवः । सारैः समं स्वसामन्तैर्दिजयाय व्यसर्जयत् ॥२७८१॥
 ततो म्लेच्छगणाकीर्णां प्रजन्संवाह्यधमूः । पयागमाभ्रान्तरितः पृष्ठे तस्मै बभूव च ॥२७८२॥
 प्रादुष्कृतजयस्तोमे बले तवानुयायिभिः । उत्साहात्साल्हणिर्मेने कुरक्षां हस्तगतां मदीम् ॥२७८३॥

२७५५. ^१) Emended; A प्रातयाव्यताम्. २७५६. ^१) Emended; A कम्पनाभीरि. २७५७. ^१) A स्काभार. २७६०. ^१) Emended; A कादमीरिका. २७७४. ^१) Emended; A वमिनी. २७८०. ^१) Emended; A कैधि.

बाहिमिस्तर्जिते म्लेच्छराजैश्च बलमूर्जितम् । स्थाने समुद्रधाराकवे निववन्थाश्च तत्पदम् ॥२७८४॥
 स राजवद्वस्तादुर्जयाप्यबलोऽज्वलः । मृत्युदन्तान्तरे दिष्टं वद्वच्चन्द्रममन्यत ॥२७८५॥ 2785
 ततः प्रावृत्पद्मोवाहकतोदीपपरिभुता । संजायते स्म वद्वधा समीभुतबलस्थला ॥२७८६॥
 धरित्रीपानपात्रेभ्यः सीधुपूर्णे इधुर्भुमाः । मघा लक्ष्यशिलाभावा बलहीनोऽप्यलोपमान् ॥२७८७॥
 वद्वस्थ संकटं जानन्भूभृच्छेदैर्वलैः समम् । अयोदयहातपतिं तं च धन्यं व्यवसर्जयत् ॥२७८८॥
 बाहिनीरुद्रमार्गी जी पदवीमनुवक्तुः । मार्गे धनेजयस्येव शीनेयपवनात्मजौ ॥२७८९॥
 लम्बाम्बुदेम्बरे दूरं वारिपूर्णे च भूतले । स्युतेव विशुद्धद्वे मिश्रयोत्तमनिःस्थना ॥२७९०॥ 2790
 शोभाभाषोदितार्णपरिबर्हीवहिष्कृतः । तत्राविभक्तकटकः पार्थिवः समजायत ॥२७९१॥
 अवास्थो राजवदने सखावद्वम्भयोः पुरा । अत्रापरो न विलेख्यो राजबीजीति दारदाम् ॥२७९२॥
 विष्णुकः संदिशन्तुर्नृदिं पार्थ्वीहरिं नयन् । तयोरेकस्य सामर्थ्यद्विष्यत् हस्तप्रतिनम् ॥२७९३॥ युग्मम् ॥
 अभिसिलिखितालेख्यकरुणं बलहरस्य तत् । तादृग्विलोक्य सामर्थ्यमयं राज्ञश्च तर्जयत् ॥२७९४॥
 विभक्ताशेषैर्गन्धस्य तत्र तवारिसंकटे । ज्ञात्वापतिसमाभेनकिञ्चिन्मुमुक्षुर्नयः ॥२७९५॥ 2795
 भृशशब्दाविधावारिधिरं स्वाङ्गैः स गोपितम् । बहिर्बुधैर्वमत्याक्षीद्वितीयमपि कण्टकम् ॥२७९६॥ तिलकम् ॥
 ध्वान्तेभ्युधरजालान्धमहावाते रजोभरः । स्वपक्षमेदयोर्ज्ञातकर्णेजमहोद्यमः ॥२७९७॥
 कुलच्छेदकृतो राजस्तत्र तत्रातिसंकटे । अशान्तजागरोत्यर्थमनर्थपरिपोषकः ॥२७९८॥
 सीधं भूरपुरेकस्माद्रुभिः सह डामरैः । तेन संपूरितः पृथ्वीहरजो लोटकोपितम् ॥२७९९॥ तिलकम् ॥
 नस्य संघटनः कन्यां प्रयातं वैकृतं विरात् । बालीमङ्गे तटस्थेव प्रावृत्पूर्णस्य लक्ष्यताम् ॥२८००॥ 2800
 निशानेपेन्द्रजडरप्रसादनिस्तुतं जगत् । समेतमिव तत्सैन्यं प्रत्यभाज्जलदागमे ॥२८०१॥
 बावज्जिः पायते नेदृक्संख्यातुमपि तद्वलम् । भर्तव्यकल्पैः सुखलपयोधमध्वगतैरपि ॥२८०२॥
 तावज्जिरनुगैः पिच्छदेवद्रुजाधिपो युधि । तयोधान्याम्यहरितः सरितश्चातिथीम्वभात् ॥२८०३॥ युग्मम् ॥
 तटोज्ज्वलैश्चितावकैर्बिम्बितैस्मटिनीजले । मृतानामपि संस्कारः क्रियमाण इवामवत् ॥२८०४॥
 इति विस्मृतमृत्युः स कुर्वन्नेकाहमाहवम् । कथंचिद्विरेरन्येषुर्भमसारोपसारितः ॥२८०५॥ 2805
 पुरे स भूग्वे सैन्यानि संगृह्णन्तत्र सर्वतः । द्वित्रैरहोभिर्नगरं सुखप्राप्तममन्यत ॥२८०६॥
 इच्छां पद्मपुरास्कन्दे मन्दत्वं त्रिल्लकोनयत् । पृष्ठस्थयोर्यदौराजकम्पनाधीश्वोर्भयात् ॥२८०७॥
 न भृत्यैस्तद्विधः सिद्धभास्यैकस्मिन्नसंमते । विधेयान्वलवन्यस्य डामरे होलडैकैसि ॥२८०८॥
 द्वैराज्ये सुस्सलस्यापि नैवाहवयत तादृशः । अनर्थो वाङ्मुत्तस्थौ तत्सुतस्य समन्ततः ॥२८०९॥
 चतुष्क्रमवधीर्याय राज्ञा पादगदोपमम् । रिल्हणः शैवि तं वीवागण्डतुन्यं व्यपोहितम् ॥२८१०॥ 2810
 प्रस्थितस्तत्प्रमाथाय शमालैः सोम्यबध्नत । मग्नप्राञ्जयोतिषं हन्तुं पार्थः संशप्तैकरिव ॥२८११॥
 अभावाभाभनिशीणस्तान्प्रावृत्तं निपातयन् । पद्माकरोन्मुखः पृष्ठलघान्भृजानिव द्विपः ॥२८१२॥

2784. ') Doubtful emendation; A 'स्तर्जितो. 2785. ') Emended with C; A प्रावृत्पद्मो. 2786. ') A 'सीधु'.
 2791. ') Thus A; comp. for this name viii. 2496, 2748, 2912, 3313, 2401. ') Emended with C; A 'हरित'.
 2806. ') A होलडैकैसि. 2810. ') Emended with G; A रिष्णुगोपितं.

- रणभान्तेन यमिता वियामा तेन रामदो' । गर्जस्कुल्यार्पितारातिपृतवानावसंस्क्रिये ॥२८१३॥
 तं कल्याणपुरं पाठे विशन्तं सोममागतः । करोभाभ्येव भूयोपि बलैर्मरितदिङ्मुखः ॥२८१४॥
 2815 आपतन्नेव चारातिपदातीन्संमुखागतान् । बृहन्नष्टान्वधाच्छागानिवापेजगलो गिलन् ॥२८१५॥
 उद्धृतमारुतस्येव तस्याघाते पदातिभिः । तस्यजे रिहृणः पर्णैर्मन्त इव पादपः ॥२८१६॥
 पश्यतस्तस्य ते विद्वज्जन्तो जिह्वा न जिह्वयुः । देहस्पृहापारमित्यै कस्यैचित्स्यमनस्ययम् ॥२८१७॥
 आग्नेरथापस्य स्वैरर्थितो रिहृणोन्नवीत् । नयन्पञ्चाशजा साम्यं स्वामिमक्तिस्मृतेः स्मितम् ॥२८१८॥
 श्री—वाविशेषेपि जन्तोर्जन्तोर्वदीशिता । भृत्यभावेपि यो लुप्तकृत्यो धिक्कस्य जीवितम् ॥२८१९॥
 2820 जातं वक्त्रसरः इमभुराजिनीलाभमाजनम् । जराकैरवगौरं च राक्षः पादान्मपद्य चान् ॥२८२०॥
 स्थायत्सु तेषु धूमङ्गभृङ्गभाजिष्णुभिर्भवेत् । कथं लक्ष्मीविलासैस्तदखण्डैरविजम्बितम् ॥२८२१॥ शुग्मम् ॥
 एषा कापुरुषासेष्या धीराणां नैव पश्यति । यदायासलवत्रासात्सौख्यवैमुख्यभागिता ॥२८२२॥
 वस्त्रापासन एव द्योतजनितस्वासोद्य तीर्थान्मुभिः जाने ह्यवसुखोपलब्धिरसमन्नज्ञानुभावोपमा ।
 वैहृल्यं समरे वपुर्दिजहतामेव किलोपकमे कैवल्याखण्डखोपलम्भपरमा पथात्पुनर्निर्वृतिः ॥२८२३॥
 एवमुक्त्वा परानीकमेकाकी स व्यगाहत । गृह्णन्शरान्हरिणोयन्वाससंदिग्धभूक्तान् ॥२८२४॥
 2825 स्वर्णस्तवपमांजालहरितालोऽब्जवलोभजत् । खड्गपट्टनटस्तस्य रणरङ्गोत्तरङ्गताम् ॥२८२५॥
 तस्वह्रस्व प्रतः खडास्त्रीवैर्जालच्छलाद्बुधम् । उत्थाय तमं शत्रूणां तृणैस्तृणमणेरिव ॥२८२६॥
 आजौ तमनुजग्मुस्ते धैरगण्वन्त धैरिणः । तिर्यञ्चोलक्ष्यतां यातास्तेषां पाणास्तृणान्यपि ॥२८२७॥
 संप्रविष्टो मुखान्मृत्योः कैश्चिन्मर्गैः स निर्गतः । तिमिः समीलितास्यस्य भोवरन्ध्रैरिवोदकम् ॥२८२८॥
 शम्भुर्कुर्वन्परावृत्तीः भमशान्त्यै विनिर्गतः । प्रक्षीणभूयिष्ठबलो लब्धोस्तेको रिपावभूत् ॥२८२९॥
 2830 पृष्ठतोऽथ पपाताथ चतुष्कः पुष्कलैर्बलैः । साहायकागतं पाप्मस यं स्वं कंचिदमन्यत ॥२८३०॥
 तस्योभयमुखस्यारितैर्न्यस्यद्वैरिवेक्षणात् । न संरम्भः शिखण्डीय परं ताण्डवितोभवत् ॥२८३१॥
 तौ व्युहावयव पर्याधैर्मुखपृष्ठं प्रदर्शयन् । लोक्षिणोगुधि मन्थाग्निर्मथमेधितटाविव ॥२८३२॥
 कीलनिधतयोर्ध्वाभ्यक्षसङ्कशान्तरे हयोः । कुबिन्द इव — तुरंगमस्वरान्वितः ॥२८३३॥
 भासः प्रत्वयहीनस्व तमेकद्वितमारयम् । एकतोऽभोभरं द्वीपस्येव कूलविलोहमः ॥२८३४॥
 2835 तेन धैरिचमूधके लुलितायुधकुण्डला । क्रीडता चण्डवेगेन पुरुषायितुमक्षमा ॥२८३५॥
 शसपाण्डुनिष्ठां वक्त्रकुम्भान्स्वेदाम्भसाचितान् । स कुर्वन्भूभुजं जाने भूयो राज्येभ्येष्वयत् ॥२८३६॥
 स च पार्श्वीहरिश्चास्तामन्योन्यस्य क्षपाक्षणे । सज्जौ मान्त्रिकवेतालाविव रन्ध्रगवेधिणौ ॥२८३७॥
 साहायकागतान्साक्षीकृत्य क्षमापितसैनिकान् । अन्येषुः लोकरोच्छ्रुतं वनमार्गावगाहिनम् ॥२८३८॥
 पर्यस्तशौचान्सेचिन्त्य त्रिस्तकादीनयाययौ । सस्त्रपालस्तृतीयस्मिन्निवसे रिहृणान्तिकम् ॥२८३९॥

२८१३. ¹) Should probably be रामदो, cf. ii. 55.—²) Emended; A गर्जस्कुल्यार्पितारातिपृतवानावसंस्क्रिये. २८१४. ¹) Emended; A तत्कल्याण. २८१५. ¹) Thus A; perhaps read with G (see. manic) प्रजासज्जयास्व. २८१६. ¹) Thus A; C द्वीपभावाविशेषे. २८२०. ¹) Emended; A भोजनम्. २८२३. ¹) Thus corr. by a later hand from A, वैहृल्ये.—²) Conjectural reading; A वैहृल्ये. २८२५. ¹) Emended with C; A मज्जाजाल. २८३१. ¹) Emended; A संरम्भे. २८३३. ¹) Thus A; C supplements पूरणोत्सुरंग.—²) Emended; A गमनुरान्वितः. २८३४. ¹) Emended with C; A वृजनापचय. २८३६. ¹) Emended with C; A भुजाव. २८३८. ¹) Emended; A साक्षीकृत्ययौ.

नृपमतापगतपितः स ताभ्यां पर्वशोष्यत । वनान्तः शुचिमुक्ताभ्यां पुणशीण इव हुतः ॥२८४०॥ 2840
 चित्तानल इवासारैर्बुधैः क्षममनाभितः । उदयेन शनैर्मिथ्वे चतुष्कोपि भितोष्मताम् ॥२८४१॥
 दारदं बलं हृष्यजेमसंवाहवाहिभिः । ह्यैरवरोहशत्रिकुहरादाहवोन्मुखम् ॥२८४२॥
 तुरुष्कलोकेनाक्रान्तान्देशांस्तदशमीयुषः । शङ्कमानैर्जनैर्ज्ञाता कृत्वा म्लेच्छावृतेव भूः ॥२८४३॥
 प्रधानमात्रान्तरिते धन्ये शारपतावपि । साहसं निःसहायस्य तत्त्वज्ञैरपतोभवत् ॥२८४४॥
 ज्वलत्कनकसंवाहं तत्सैन्यं स द्विषोदधत् । कणज्ज्वालावर्ति हार्धं सनिर्हर इवाचलः ॥२८४५॥ 2845
 विधूय जयचन्द्रादीनपप्रस्थानरोधिनः । बलबाहुस्यहस्तास्ते अगाहन्ताहवावनिम् ॥२८४६॥
 तेषां ह्यसहज्जाणि त्रिशक्तिस्तुर्गमैः । रंहसा प्रतिजपाह निजपाह च गर्गजः ॥२८४७॥
 तस्यालुहर्जिदेहशो पीरुषं तदमानुषम् । एकैकस्यापतो यत्स वैश्वरूप्यमिवाहवे ॥२८४८॥
 अभवद्भूमविन्वस्तवक्त्रास्ते विद्रुताः क्षणात् । जपाहिरे कापुरुषा गिरीन्किपुरुषा इव ॥२८४९॥
 अभूमिगतया शाखाद्यैव जातः पराभवः । भस्महस्मान्पुरस्कृत्य जयं प्रत्याहरिष्यथ ॥२८५०॥ 2850
 इत्युक्त्वा राजवदनजयचन्द्रादिभिर्निशि । तथेति मिथ्याकथयन्दारदा विप्रकोन्मुखाः ॥२८५१॥ युग्मम् ॥
 प्रवेद्य धन्यद्वारेण दूरं बलहरो बली । ऐच्छत्सप्तभिसंभानुं रुद्धा पादात्यपञ्चतीः ॥२८५२॥
 स्कन्धवारणे सार्धं च दरदां राजबीजिनम् । विभानुं विदधे बुद्धिं तं ततस्तारमूलके ॥२८५३॥
 चिकीर्षति ततस्तस्मिन्मत्सेवन्धेषु वस्युषु । उत्सेहे सान्द्रहिः कृत्स्नं राज्यं निधित्य निर्जितम् ॥२८५४॥
 जवाभावेप्यवन्तेदृक्तामन्तसहितस्ततः । भव्योस्मि भवितेत्येवं विचिन्त्योत्सिषिषे च तः ॥२८५५॥ 2855
 पद्मोन्माथाद्विरवरवैरप्रियैः पद्मबन्धोरिन्दौ स्पर्धिष्युदयति वपुः खण्डघ्नः स्वं धियेत ।
 तापस्त्यज्येत च रुचिरताभागिभिः सूर्यकान्तैर्भद्राभङ्गं व्यसनसमये संभवेदप्रतर्क्यम् ॥२८५६॥
 यो डामरतया भिक्षोः शश्वत्कुच्छ्रेय्यपेक्षणम् । टिकारीनां च कौटुम्ब्याङ्गमर्तुर्गोधूमूर्धनि ॥२८५७॥
 अलब्रन्त्यतयानन्यसामान्याधर्ववर्धनात् । ततः कृच्छ्रोपयोगाद्य विश्वासस्येव मूर्धनि ॥२८५८॥
 ती नागराजवदनौ व्यसबावसरे तदा । विप्रं स्वकार्यतात्पर्यार्थद्विज्जुतावरतां गतौ ॥२८५९॥ तिलकम् ॥
 स्वयं विधेयं नागोन्यकृतं तं वीक्ष्य विप्रवम् । अदूरमर्थमन्वेन कृतं कबिरिवाभुवत् ॥२८६०॥ 2860
 क्षमाभृद्विपक्षं स्वं पक्षीकर्तुं क्लृप्ताननं ततः । संत्यज्य राजवदनं मां भजस्वेत्यभाषत ॥२८६१॥
 संप्राप्तं वः प्रतीक्षन् तेषां लोकोर्बलहरास्मजम् । युग्माभिर्बुधैः किं नारीसैवतां यामिको यथा ॥२८६२॥
 इति ते संविशन्तं च व्यसहन्स विहाय तम् । कामधेनुसमं नागं छागाशेषाद्विधिं यत् ॥२८६३॥
 सर्वः स्वकार्यतात्पर्यात्प्रवर्तत प्रियाप्रिये । जेहवैरेन्धदीये तु न किञ्चित्प्रियगच्छति ॥२८६४॥
 ज्योतिस्तर्जितकान्ति इन्त्युगलं बाधं क्षुधाशीधितेर्दोनास्वादधिषा प्रिया मधुलिहं कुम्भस्थली कुम्भिनः ।
 वासस्यैषं विरोधभाक्सरसिजस्येत्यत्र नेन्दो रतिस्तस्याप्यायकृतौ हितोयमिति नाप्यस्य द्विरेफा द्विषः ॥२८६५॥ 2865

२८४२. ¹) 'Thus A; C तत्तुलं.—') Emended with C; A हृष्यजेम°. २८४४. ²) Doubtful emendation of C; A तत्त्वज्ञ-
 गिरम°. २८५३. ³) A स्कन्ध.—') Emended: A राजबीजिनाम्. २८५४. ⁴) Emended with G (see. manus); A निधितनि°.
 २८५५. ⁵) Emended; A संहितास्तवः. २८५६. ⁶) Emended; A रुचिरतामा°. २८५९. ⁷) Emended with C; A सात्याज्य.
 २८६२. ⁸) Emended with C; A प्रतीक्षन्.—') Cf. लोकोनाम्ना बलहरास्मजामो viii. 2695 and note.—') Thus A; perhaps
 read नाडीति°. २८६३. ⁹) The text of this verse is evidently corrupt; A as above. C reads व्यसहन् संविहाय तं । कामधे-
 नुसमं नागं छागाशेषो विधिर्न यत्. २८६५. ¹⁰) Doubtful; A वा-त्येष; C वृत्त्येष.

- प्रतिष्ठालोठनं कर्तुं ततो बलहरस्य सः । आचम्य वैरं संरेभे तेन भूमृक्षितेष्वा ॥२८६६॥
 स तथा दारदान्भमानभिषो भूमृक्षितः कः । सभोजाज्जावदनो हन्वादिस्वभभाक्षितैः ॥२८६७॥
 दरद्राजानकानीतनेतारौ कम्पनापती । प्रख्यातक्षेमवदनमत्ता- 'भिषावुधौ ॥२८६८॥
 वस्यसोजसनामा च कोटिशो मन्त्रितं रदः । ब्रुवाणास्तद्यहस्यन्त भोजेनान्तरवेदिना ॥२८६९॥
 2870 स्फाटिकेनेव सैन्येन तेनाने हृदयप्यथ । विधुं राजार्कमहो विभुसीहेन्धनेपतत् ॥२८७०॥
 पार्थिवानर्थदुश्चिन्तामययक्ष्मपरिक्षतः । स वत्सृणक्षणाक्षीणसोमसाध्यं समाययौ ॥२८७१॥
 रोगमस्ते रणपष्ठे पृष्ठगोमदि मर्तरि । तथाभियोज्ये स्थाने च भयजर्जरतां गते ॥२८७२॥
 आहारस्य बलहरं विहाय निखिलास्ततः । पलायितं तेन्येषुविगाद्य हरिभिर्गिरीन् ॥२८७३॥ युग्मम् ॥
 इष्टा बहुमतं प्रातरागन्तारः पुनर्वयम् । कथयित्वेति संप्राप्य सान्त्वहिं सह तेनयन् ॥२८७४॥
 2875 प्राकपीतकोशो वैवह्यास्त तेषामनुगोभवत् । भटकार्यस्तु वैहल्यं श्रेष्ठे मज्जसिवाक्षे ॥२८७५॥
 मुहुः सर्वशिरोविक्रंरक्तपूर्णमिव ज्वलत् । अवरोहदनच्छाम्बुसोपानाहमनिभं मुहुः ॥२८७६॥
 ज्ञातेन पतितेनेव मुहुर्व्योम्ना महीसमम् । व्रजतस्तस्य वैलक्ष्यादलक्ष्याक्षमभूमुखम् ॥२८७७॥
 इधौ च धिक्ते ये शश्वत्प्रभावं वयमीदृशम् । राशो इष्टाप्वनात्मज्ञा जानीमो मर्त्यधर्मताम् ॥२८७८॥
 प्रतिभाप्रौढनिर्भाततत्त्वानां नान्यथा शिरः । महाकवीनामेतादृक्प्रतापानलवर्णने ॥२८७९॥
 2880 राज्ञः प्रतापशिखिनः कणाः क्षोणी न सन्ति चेत् । तत्कस्माद्वयमायाताः पदन्यासेष्वधीरताम् ॥२८८०॥
 अनेकशोत्रैर्वीराणां पीतधाराप्लुडम्बरे । शोषः प्रादुर्गतो न स्वात्तज्ज्वालासंज्वरं विना ॥२८८१॥
 किमन्तरेण तदूममालान्ध्रं प्रोन्मिषदृशः । मार्गामार्गविभागस्य परिह्वाने विमूढता ॥२८८२॥
 मधुमस्यास्तटेन्यस्मिन्निबध्यं दरदः स्थितान् । वीचीजवनिकाच्छन्नः सोबाप्याथ तटेवसत् ॥२८८३॥
 क्रमादुस्त्रातलेदसैर्मित्वा स्वशिबिरान्तरम् । तत्रैष्यतेति संधातुं रोहशोहस्पृहातुरैः ॥२८८४॥
 2885 मृपं तेषां स्रगण्यार्थवर्षिणं नयमैपुणात् । उपजीवितुमिच्छाभूत्तत्रक्षणवणिज्यया ॥२८८५॥
 मानेहा विमहस्यायं प्रत्यासन्नो हिमागमः । मधुमासि विधास्यामः पुनरारब्धिमुत्तमाम् ॥२८८६॥
 कालक्षेपेभमत्वं वेत्तुद्वाराष्ट्राध्वनाधुना । त्वान्तर्निवध्मो बलिनस्त्रिहृदकस्योपवेशने ॥२८८७॥
 राजानं राजवदनः भित्तसैरित्यसावतः । उत्कैष्यत स्वराष्ट्रान्तर्गुक्त्या बन्धुं नराधमैः ॥२८८८॥ तिलकम् ॥
 अपि राजपुरीयाणां कौटिल्यं तैर्हि जीयते । दैव्यं निदाघवक्षाणां वियोगदिवसैरिव ॥२८८९॥
 2890 तथा यातमुपालेभे दूतैर्बलहरोय तम् । प्रहो निहितव्रास्त्वस्मीति चोटितवटाकरः ॥२८९०॥
 सस्ताहादाहवस्थोपि स तथा गार्गिममिमम् । आयान्तं च मृपानीकमुत्साहार्चं व्यभिन्तयत् ॥२८९१॥
 अकस्माद्विभुतदरद्राजभोजादिवार्तया । न व्यवीर्यत यदैर्यपर्यामेस्तत्किलाङ्कनम् ॥२८९२॥
 आहम्बरालम्बनस्य भेदेऽप्यधिकविमहः । यद्युद्धोद्धतं सिध्येत्तत्कस्यामानुषं विना ॥२८९३॥

२८६८. ¹) Thus A; the *akshara* before the *lacuna* could be read also शु; C 'वदनमधुममिषा'. २८७०. ¹) Emended with C; A विदुः—') Emended; A विभुसीहेन्धने'. २८७३. ¹) Emended; A पलायितं=ये'. २८७५. ¹) A 'कोशो'. २८७६. ¹) Doubtful emendation; A सर्वशिरोवृत्त'.—') Emended; A 'वत्सृण'. २८७८. ¹) A 'सन्निविता'.—') Emended; A रोहशोहः स्पृहा'. २८८१. ¹) Emended; A 'वक्षाणां'. २८९१. ¹) Emended with C; A 'मिमम्'.—') Doubtful emendation; A 'कमु'—'हाव'; C 'नीकं इष्टापि वत्त'.

कालानुरोधास्तथिस्तु धन्यशाराधिपावय । सोमोजवदिलम्बेन भोजप्रत्यागमाशया ॥२८९४॥
 तनोलंकारचक्रः स नेतुं साल्हाणिमायवी । ज्ञानेवाहारदानेत्येव प्रार्थिता परिपन्थिनीः ॥२८९५॥ 2895
 बुद्ध्या तदनुबन्धेपि शोहनिर्बन्धिनीः सभाः । अमहीन्मार्गसेत्वमे निधनाद्यवसायिताम् ॥२८९६॥
 भृत्यैः सह युवप्रायेर्विश्वं तं मर्तुमुद्यतम् । वरानुरं दरवाजसैन्यं तदैन्यमावयी ॥२८९७॥
 व्यपोहन्ती बलहरी बाहुभिः कतहं सरित् । कल्लोलास्फालनोष्ठापैर्विनिन्देव दरद्वलम् ॥२८९८॥
 द्वेषितः स्वाभरोपेभ्यः सेर्वैश्च म्लेच्छपार्थिवैः । सैन्यैः कदनमीलैश्च विबुसीहोय तं जही ॥२८९९॥
 पुरःसरैर्भ्रमसेतुपतैः पारं परं ततः । विद्राव्य तानि स प्राप भिन्वस्तूर्यरवैर्दृशः ॥२९००॥ 2900
 असामर्थ्ये वरुचिन्वाः स्वस्य चार्थितसंधिना । भानीनो विबुसीहेन दूतः प्रोक्तोऽपि भूपतेः ॥२९०१॥
 अमानुषानुभावेन तावत्स्वत्स्यामिना भवेत् । पातिसीमिकसामन्तबुद्ध्या स्पर्धांश्च भीषरः ॥२९०२॥
 अभयेयानुसंधान एव यान्तौ यमान्तिकम् । जयराजोऽस्मि वामुष्य प्रभावावेवकौ द्विभि ॥२९०३॥
 तेन दिव्यानुभावेन निर्जयोऽपि जयो मम । पान्यस्य कूलविभंशात्पीये पतनमुन्नतिः ॥२९०४॥
 अधायातः पुरे स्थित्वा कंचित्कालं निजेविशत् । यमराष्ट्रमसत्कीर्तिलसहृन्दनमालिकम् ॥२९०५॥ 2905
 अबुद्ध्या भोजमायान्तं संधिं तत्रैव वासरे । सार्धं हरेश्चधन्याभ्यां स राजवदनोप्यगात् ॥२९०६॥
 अन्धागतं तं व्यावृत्त्य बद्धं प्रष्टुं मनस्विनाम् । आशय तावदाभ्यर्ग्यं प्राविशतां क्षमापतेः ॥२९०७॥
 अहंकारादिमोहाद्विमर्शेन बहिष्कृतौ । उपेक्षामक्षते भोजेभजतां राजबीजिनि ॥२९०८॥
 आहूतस्तु द्रवोत्कण्ठाभाजापि प्रभुणासकृत् । अनिःशेषीकृतारातिर्न म्यार्चतेन रिल्हणः ॥२९०९॥
 प्रभोः पुरस्तात्कार्यान्ते तेन स्यात्तुमशक्यत । प्रसादाकाङ्क्षिणा वृद्धेनेव भोक्तुं न हि कचित् ॥२९१०॥ 2910
 द्विधा कृता येन युद्धे पृथ्वीहरद्वयद्वयी । मगधेन्द्राकृतिर्भमिनेव कार्याक्षमाभयत् ॥२९११॥
 मातृकुक्षिमिव स्त्रोर्ध्वं तेनाजौ लोष्ठकः कृतः । खाण्डवे सण्डितः सर्प इव गाण्डीविनाविशत् ॥२९१२॥
 भजंश्चतुष्कः संकोचं दुर्भेदं त्रिलोकालयम् । स्वकावकपर्परे रपोऽजितः कूर्म इवाविशत् ॥२९१३॥
 निःशेषीकृतकार्यः स शौर्येणैव महीपतेः । पार्श्वे पादनसज्ज्येतिः पट्टबन्धप्रये ययौ ॥२९१४॥
 प्रतापैर्नृपतेरित्यं विद्वजः शोबितोऽप्यभूत् । अमात्यमतिदोषेण भूयः प्रादुर्गताकुरः ॥२९१५॥ 2915
 वण्डाहो राजवदमो दावेमाप्यामिनो यतः । निर्भयं भोजमायान्तं प्रतिजपाह तं पुनः ॥२९१६॥
 सत्कोचपरिणामान्तं सोऽद्य स्थापयति स्म तम् । दिक्षाग्रामाभिधे स्थाने खादाकानां निवेशने ॥२९१७॥
 इत्येवमन्नवीच्युधेदायास्यो नानुगामिनः । मितानुवाची हारेशः प्रायास्यशोचरान्मम ॥२९१८॥
 लोत्कम्पः साहसकोतः पातनीयत नौरिव । त्रिलोकेनापि स स्वैवे नीतिरज्जुप्रसारणात् ॥२९१९॥
 अस्मनोऽस्मात्सर्वैर्बहयं विशां पत्युर्व्यचिन्तयत् । वेनाव्यवस्थाप्रायस्यं स जालमः पुनरग्रहीत् ॥२९२०॥ 2920
 अलंकारादिभिः स्वास्थ्ये स्थाप्यमानोऽपि मन्त्रिभिः । अस्यजैश्च कौटिल्यमजितास्मेवं दुर्महम् ॥२९२१॥

२८९५. ¹) Emended; A 'हारसहित'; the text is corrupt. २९००. ¹) Emended; A विद्रावितानि. २९०९. ¹) Emended;
 A 'वचयिन्वा'. २९०२. ¹) Emended; A 'तावत्स्वाभिना'. २९०३. ¹) Emended with C; A यान्तौ. २९०५. ¹) Emended;
 A 'मालिका'. २९०७. ¹) The letter corresponding to य cannot be read with certainty in A; C 'तावताभ्यर्ग्य'. २९०८. ¹) A
 'पिनर्वेण'.—²) Emended; A 'मजते'. २९१२. ¹) Comp. note to लोष्ठकः viii. 2496. २९१३. ¹) Emended with C; A 'मजंश्च'.
 २९१९. ¹) Emended with C; A 'कोतपाते'. २९२१. ¹) Emended; A 'अस्मजैश्च' and 'कौटिल्ये'.

- गदं वैद्य इवापाकं तमवज्ञाय पार्थिवः । परगण्डानिवारेभे रिपूण्यादयितुं परान् ॥२९२२॥
 आगन्तव्यं त्वया पथायास्त्वस्माद् प्रकम्पताम् । भोजमुक्तेत्यलंकारचक्रोपादिबोधतः ॥२९२३॥
 तं जयानन्दवाङ्मयं दस्युरानन्दवाङ्मयः । अन्वयुक्तिकमोदमाः परेपि क्रमराज्यजाः ॥२९२४॥
 2925 अमस्थितो राजनृपोलंकारः स्वल्पसैनिकः । बालुकासेतुकल्पसैर्जने सिन्धुरवैरिव ॥२९२५॥
 स तु रामचराणां भिक्षोभसंभावनां विशाम् । उदपादयदेकाकी कुर्वन्बहुभिराहवम् ॥२९२६॥
 आपावरभसक्षुब्धदक्षः संभ्रमदक्षिणम् । रणं जगाम गञ्जास्वमञ्जसाक्षपरिभुतः ॥२९२७॥
 स तूलकुटमिव तत्कटकं विकटं हिषाम् । किमन्वयैरयत्कापि प्रमञ्जन इवाञ्जसा ॥२९२८॥
 पासाय गृध्रकङ्काविपक्षिमातस्य तस्यजे । आनन्दवाङ्मयः स इत्वा तेनेषुणा रणे ॥२९२९॥
 2930 भोजस्योत्थातुकामस्य जिघृक्षोः क्षमाभुजश्च तत् । पञ्चप्रधावत्ककरव्याध्यायो व्यनर्थतः ॥२९३०॥
 अनुग्रहसमर्थः भ्राम्यति ककरो यथा । भावन्पङ्के पतन्व्याधोऽप्यनुधावत्ययान्वहम् ॥२९३१॥
 प्रसङ्गे साहसस्यैव भोजः कैव्यमगात्सदा । तं प्राप्तुमिच्छुर्भूगोपि मतिमोहं मुहुर्मुहुः ॥२९३२॥ युग्मम् ॥
 दिग्नाग्रामस्थिते भोजे स राजवदनोऽप्यगात् । पुनः किं चौरचण्डालाः भयसीत्युक्तिमीशितुः ॥२९३३॥
 डामरा भद्रसंघाता भूयः पूर्वाधिकां ततः । कन्यां ते पश्ययामासुर्मुहुर्वा सौर्यशालिनः ॥२९३४॥
 2935 ते हारपतिमायातं सोढुं शोकुर्न केवलम् । अशक्यैराहवैर्यावसात्पर्यादुदवेजयन् ॥२९३५॥
 तेषां त्राणार्थमन्येषामुत्थानार्थमथाययौ । कुष्ठोलंकारचक्रेण नीर्वि दत्त्वा स सान्द्राणिः ॥२९३६॥
 तेषां परेषुः पार्थं स यियासुरसकृद्यदा । हायाश्रमं भ्रान्तसैन्यो हारेशोबुद्ध तं तदा ॥२९३७॥
 अजानक्षिब तेषां स व्याजसंधिं निबद्धवान् । मिषात्कुतोऽप्यगात्सिर्व्यविस्थितं सत्तारमूलकम् ॥२९३८॥
 तस्मिन्स्थिते स्थिते दूरात्कुतस्त्वामपि पूज्जतिम् । भ्रुत्वा भोजोवदत्सायं किमपि व्याकुलीभवन् ॥२९३९॥
 2940 निजैर्विहस्यमानोपि त्रासात्तस्मादहेतुकान् । व्यरंसीत्संभ्रमात्तासौ चक्रे सज्जांस्तु वाजिनः ॥२९४०॥
 त्रस्तोलंकारचक्रोय दशप्राप्त्यपतो हुतम् । क राजपुत्र इत्येवं कथयित्वा पलायितः ॥२९४१॥
 उदतिष्ठन्ततो पाममध्यान्तूर्यध्वनिर्महान् । आस्कन्दावेदकः सेनानिनादध क्षपामुखे ॥२९४२॥
 अलक्षितो ध्यान्तमध्ये भेजे भोजः पलायनम् । धः कर्तव्येऽलंकारचक्रो बुद्धाय संदधे ॥२९४३॥
 दत्तो हाराधिपनाभिर्गिरिबर्त्म प्रकाशयन् । ध्यान्तध्वस्तात्मनां तेषां तदाभूदुपकारकः ॥२९४४॥
 2945 हाराधिपस्य क्षाम्यन्तः संधिं भोजप्रतीक्षया । भ्रुत्वा तमथ वृत्तान्तं भङ्गं ते डामरा ययुः ॥२९४५॥
 असंस्थजगत्पत्यादिबन्धं धीरोऽल्लाभयात् । आजि स भोजोलंकारचक्रेणामङ्गलावहम् ॥२९४६॥
 .....¹ । भोजस्तत्राप्यभूत्तर्षावाहारादिब्रह्मान्वितः ॥२९४७॥
 बाणाभिजस्त्रिपुरनिर्दहने प्रतापः पाथोनिधेः प्रमथने बडवामिजन्मा ।
 आसाद्य मन्दरमयेन समागमं हि न कापि पक्षगपतेः ब्रह्मसंख्यमासीत् ॥२९४८॥

२९२३. ¹) Emended with C; A °चक्रोपादि°. २९२४. ¹) A °वाङ्मयौ and °वाङ्मयः. २९२५. ¹) Emended with G (see. manu); A °कल्पस्तं जज्ञे. २९२६. ¹) Conjectural reading; A राम-राजा°; C सन्धिराया°. २९२९. ¹) Emended A °पतित्रातस्य; C °पतित्रा°.—°) A °आनन्दवाङ्मय°. २९३२. ¹) Emended; A सप्तपु°. २९३६. ¹) Emended; A सन्धा°. २९४४. ¹) Emended; A °रमरा. २९४५. ¹) Emended with C; A °सन्ध्यान्तः. २९४६. ¹) Two or more pādas seem to be lost here; A does not indicate the lacuna; C supplements संभ्रमात्कर्त्तव्येने सामर्थ्याच्च चक्षणे.

क्षुत्पिपासाभयं हन्तुं प्राप्तः स्वविषयावनौ । अलंकारात्मनेर्भूयो बन्धुं भोजीभ्यलम्बत ॥२९४९॥
 पितुर्मतेन बुद्ध्या वा स्वया तत्तद्विधिस्ततः । सोभिसभाय निर्यातः प्रापाय विषयान्तरम् ॥२९५०॥ 2950
 ततो बलहरेणैव कृत्यं निबिड्य कार्यवित् । अनास्थोन्मलबन्धेषु दिक्षाग्रामं पुनर्वयौ ॥२९५१॥
 द्वाराधिपोहितोद्वारधीरोन्मलान्तरेक्षमः । चक्षुरोगेण भग्नाभियोगोक्तस्माद्यधीवत् ॥२९५२॥
 भोजाय दातुमैच्छयो डामरस्ते हते ददौ । पर्माण्डये गुल्हणाय राजजाय च निर्जितः ॥२९५३॥
 रोगोद्यन्ततया दण्डप्रयोगावसरे कृते । तत्र काम प्रयुज्यैव हारेणो विषयोविद्यात् ॥२९५४॥
 अभियोगक्षणे तस्मिन्मयैव भारसहः क्षयम् । दुर्नामकामयक्षमः पृष्ठचन्द्रोपि गर्गजः ॥२९५५॥ 2955
 तत्रामयाविन्धेवासीद्रेकौ तदनुजौ निजौ । चक्राते वसुधां दुःस्यामास्कन्दाद्यैरुपद्रवैः ॥२९५६॥
 त्रिलोकः प्रकलैरन्यैः सहाभेदं प्रवर्धयन् । नामहीहिप्रहैकायः साम्बनामपि भूपतेः ॥२९५७॥
 षष्ठे विष्ठां गते रोगमग्रे हारपतावपि । नियुक्तः क्षमाभुजा धन्यो^१ निरगात्सारमूलकम् ॥२९५८॥
 भोजभ्युतोमुतेन्येषां बलिनां गोचरे पतेत् । प्राप्तपतिष्ठो निस्तीर्णो देशाहासाध्यतां व्रजेत् ॥२९५९॥
 इति मन्विन्त्य सामाद्यैरुपायैस्तैजिपृक्षुणा । क्षमाभुजामन्दसंरम्भो विदधे सोभियोगभाक् ॥२९६०॥ युग्मम् ॥ 2960
 अज्ञातोदकैवमया दुर्नीतिः सा महीभुजम् । व्यावृत्त्यावाधताविद्वत्पुच्छाकृष्टेव पक्षी ॥२९६१॥
 बलिने राजवदनं नृपं चावेत्य निर्वलम् । आभ्यन्तराद्य बाह्याद्य विक्रियां यत्क्रमाद्यतुः ॥२९६२॥
 छिद्रान्तराणि हलभानि सदैव हन्त पातालरन्ध्रसरणेरिव दण्डनीतेः ।
 बहीभन्वत्तरमन्तरसंप्रविष्टो वास्वमतर्क्यनिषमास्पतनं भजेद्वा ॥२९६३॥
 भोजस्यागोर्धितो राज्ञा क्षीणार्थोसौ व्रजेदितः । चक्रस्वेत्यमुं बलहरस्तस्य वृत्तिमकारयत् ॥२९६४॥
 तां लब्धपमरां मायां राजपक्षे विलोक्य सः । युक्तयन्तराणि संलेभे प्रयोक्तुं नीतिकौशलात् ॥२९६५॥ 2965
 संधिं पदे पदे बद्ध्वा संधिं बलहरादिभिः । कुर्वन्मतागतं धन्यो जनस्यावाप हास्यताम् ॥२९६६॥
 शशशार्ङ्गवर्तमानस्य राजकार्यस्य नावधिम् । अरवद्वृष्टीयन्त्रगुणस्येवाससाद सः ॥२९६७॥
 तस्य चक्र इत्योद्भान्ते कर्तव्ये तैक्ष्ण्यभागपि । भेत्तुं प्रवेष्टुं वाप्यासीद्यो बाण इवाक्षमः ॥२९६८॥
 नीतराजह्वयो व्ययः शेषस्यैकस्य विपदे । चतुरङ्ग इव क्रीडन्विजशोभूहिशां पतिः ॥२९६९॥
 बद्धलक्ष्यः प्रदानार्थं ततश्च छद्मना परान् । भञ्जतो वाजिपत्यादि नाप्यासीन्नाप्यजीगणत् ॥२९७०॥ 2970
 दस्युषु स्यूतसङ्गेषु शीतापायपतीक्षिषु । नागाद्वलहरः स्वेषामुन्मूलनमशङ्कत् ॥२९७१॥
 सामर्थ्याशिधिलानिभ्रभावे सन्नितविप्रिये । तस्मिन्भावति धन्ये च शशस्त्रोवेपताकुलः ॥२९७२॥
 संमन्त्र्य सार्धं भोजेन धन्यं समदिशन्ततः । बद्धार्पयत नागं मे भोजं दास्यामि वस्ततः ॥२९७३॥
 मूर्खिकार्यकृतं स्वस्य बन्धनार्थावहा^२ रिपोः । धन्यो व्यसनवैवश्यादियं नाबुद्ध तस्य ताम् ॥२९७४॥
 पार्थिवाः स्वार्थसंसिद्धित्वराविरतसरवया । धियाविभुर्दं वरिष्कविष्कुर्वन्तीति न नूतनम् ॥२९७५॥ 2975
 काकुत्स्थोपि विद्यापार्थी व्ययः क्षुप्रीवसंघे । वीरोविधेयं स्वार्थान्धाहधं व्यधित वालिनः ॥२९७६॥

२९४९. ^१) A बन्धु. २९५९. ^१) Emended; A समुच्च मित्रम्; cf. बलहर उद्यन्तस्य श्रीधरभाष्ये viii. 2753, 29५८. ^२) Emended; A धन्ये. २९६९. ^१) Emended; A युज्याम्. २९७०. ^१) Emended; A 'हृषवर्त'. २९७१. ^१) A. has written first बलसङ्गेषु and subsequently indicated the reading दस्युषु. २९७४. ^१) Emended; A 'वह'. २९७५. ^१) Emended with C; A काकुत्स्थोपि.

- सहस्य सत्यनित्यत्वं राज्यगर्वाविभुद्धीः । आचार्ये पाण्डुरो राजा धर्मनिमोप्यवातयत् ॥२९७७॥
 आ भिक्षुविग्रहादित्यद्रोग्धुर्नागस्य विपहः । स्वार्थापेक्षी तटस्थस्य तत्कालं न विगर्हितः ॥२९७८॥
 अगृहीत्वा तु भूमर्त्रा कंचिद्भोजार्पणे पणम् । सोबाहुंस्मीत्यभूत्तस्मिन्मन्युर्मतिमतां मनाक् ॥२९७९॥
 2980 यथा तत्कृत्यमायस्यां हितं जातं तथैव चेत् । विचार्यकारि राक्षा तच्छेमुषीयममानुषी ॥२९८०॥
 विभिन्न इव भोजस्तु नागं समदिशायाथा । दिक्षुर्वलहरो राक्षे स्वदर्पणपणेन माम् ॥२९८१॥
 बन्धमभ्रह्मधानोस्य राक्षस्त्रासादसौ भवेत् । स विदवय माध्यस्थ्यमिति तं हि तथावदत् ॥२९८२॥
 वष्टवन्त्रे गते निष्ठां जयचन्द्रेण पार्थिवः । संगृहीतेन तं नागं पार्थं प्रावेशयत्ततः ॥२९८३॥
 पक्षीकृतः क्षमाभुजाय हन्यादस्मान्भयादिति । चलन्तमपि तं भोजस्तन्मन्त्रिणमबोधयत् ॥२९८४॥
 2985 तथेति जानन्नपि तं कृष्टोस्त्वैतैरमीशताम् । यातः किमपि हन्तेति दूतैर्नागोप्यभाषत ॥२९८५॥
 निधत्त निधत्तिस्रोतोर्गर्भे जन्तोर्मिमज्जतः । कथ्यमानं तटस्थेन भोतुं न भवणौ क्षमौ ॥२९८६॥
 नागे बद्धे तत्कुटुम्बैर्भीतिरेत्य समाभितः । मायाशाली बलहरो दुर्दर्शः समपद्यत ॥२९८७॥
 भोजनिर्क्रयविक्रेयं तमादाय बधौ ततः । रिन्हेणेन समं धन्यो धावन्बलहरान्तिकम् ॥२९८८॥
 सान्तर्हसोमोहयत्तौ प्राङ्गागं दत्त मे ततः । भोजं दास्यामि व इति ब्रुवन्भ्रामयति स्म सः ॥२९८९॥
 2990 बद्धमूलतया दूरं दुर्धर्षो योजुमागतम् । सर्वं तच्च तयोः सैन्यं निन्द्ये कृत्यविधेयताम् ॥२९९०॥
 बर्बयुडापकर्षादि - खिन्नौ तौ ततोभ्यधात् । इतोपसृतयोः कुयी युवयोर्मतमित्यसौ ॥२९९१॥
 एकप्रयाणान्तरिते स्थितयोः पथि चाकरोत् । कार्यान्तःपातवैवश्ये तयोर्मतिविमोहनम् ॥२९९२॥
 काविकूलहरस्यासीत्पर्यामिर्धैर्यसत्त्वयोः । निभोद्यायतने काले वीराणां विरलैव वा ॥२९९३॥
 तथा हारितमार्गाय साहसात्पार्थमीयुषे । ब्रुवति स्म न धन्याय लोभाद्भोजाय नापि यः ॥२९९४॥
 2995 मतिमोहेन नागं वेष्टुमै सन्निवास्तनः । कुयी तं स्वपदेभ्यर्थं चकारेति च चेतसि ॥२९९५॥
 नागासोन्मिष्यत्सर्पाद्विद्वत्तुः । भानृष्योपातयन्नागं धन्यायैल्लोष्टकाभिधः ॥२९९६॥
 सखिबैरिहते नागे निर्हेत्स्वहितमोहितैः । दुर्मन्त्रितं नरपतेः स्वैः परैश्च व्यगर्हत ॥२९९७॥
 स्वजातीयबधक्रोधाद्विहतेः सर्वडामरैः । नागानुगैश्चाभितोभूततो बलहरो बली ॥२९९८॥
 रेहिनो व्यसनापातवैवश्याद्भूमतोपथि । भकार्यं कुर्वतः कार्यं सिद्धः संसाधयेद्दिधिः ॥२९९९॥
 सद्यःसहवित्तानवतया बद्धावधाने मनस्युन्मार्गभ्रमणेवशस्य रभसाच्छुभ्रे परिभ्राम्यतः ।
 3000 अन्योपाहितकोशपृष्ठलुठनात्संदाशिताङ्गक्षतेर्जन्तोर्हन्त तनोति दुर्गतिशमं दम्यानुलोम्यो विधिः ॥३०००॥
 तच्च निरनुसंधानं नागं धीसखिबैरितम् । नावुद्ध भोजः संजातत्रासस्त्वेवं व्यकल्पयत् ॥३००१॥
 लब्धवर्णस्य नावर्णावहं कर्मेदमीशितुः । अलब्धपणबन्धस्य वाञ्छितायै विशङ्क्यते ॥३००२॥
 'यश्च युद्धमिति ध्वजं हर्षादाद्यामवापि यः । भोजमन्यकरस्थोयमशक्यो अन्यथा मम ॥३००३॥

२९७९. ¹) Emended; A सोषट्स्मी. २९८१. ¹) Emended; A वैलहरे. २९८४. ¹) Thus A; perhaps read 'मन्त्रितमो'.
 २९८९. ¹) Emended; A 'मीस्त्वैरि'. २९८८. ¹) Emended with C; A भोजोनि.—²) Emended with C; A 'बलहरोन्तिकम्'.
 २९८९. ¹) Emended; A मोहयत्तौ. २९९१. ¹) Thus A; C 'कर्षादिसङ्क्षिप्तौ'.—²) Thus corr. by A₁ from 'व्यधान'.
 २९९५. ¹) A₁ has written मतिमोहे; न supplied apparently by A₂. ३००३. ¹) The text of this verse is evidently
 corrupt; emendation doubtful.—²) Perhaps read ब्रुवन्तिपथं.

उत्तेति मोहबन्धनमुक्त्या - - स्मिं संदिशेत् । इति मां राजवदनः स्थितस्तनूनमन्वया ॥३००४॥ सुग्मम् ॥
 भा भिक्षुविप्रवाग्रीहवृत्तिभिरन्यनुवन्धिनः । किं राजवदनोऽपि लोभात्संभाव्यते न भूः ॥३००५॥ 3008
 अथाविद्याङ्गिनस्त्रासभ्युरासायास्य स्त्राशकाः । रत्नार्द्रकृत्तिवस्ताङ्गिः कोद्यापानं प्रचक्रिरे ॥३००६॥
 प्रादुष्कृतमिषः क्षिप्रस्तिणो मुखं तिष्ठतः । विद्यासार्यं बलहरो विरलः पार्थमावधौ ॥३००७॥
 अमात्यमतिजायेन महे कृत्स्नेष कृत्स्वित् । स्वयमुत्तम्ये वीतः खरिभेसंभ्रमो नृपः ॥३००८॥
 धैवः पादपमण्डलस्य तटिनीतोवस्य वर्षागमः सत्कारो गुणनौरवस्य वचनप्रेम्णोन्तिकासेवनम् ।
 ऐश्वर्यस्य महोद्यमो जवविधेर्गोदाविषादमहः कर्तव्यस्य च सिद्धदेवनृपतिर्त्तनौ न तस्वावहः ॥३००९॥
 प्रवाहेणेव कृत्स्वस्य हठेन हरतोन्तरे । प्रातिलोभ्यं भित्तवता पार्दं गन्तुं न पार्थते ॥३०१०॥ 3010
 अतो धूर्तो नृपो गुण्य इति ज्ञातोऽभिर्मुधा । मीढ्यं पदार्थंस्तेषां यततेस्माभिसंभवे ॥३०११॥
 स हि वत्सप्रदावेन भजन्भोज्यान्तिकस्यितीन् । तस्याविधासपात्रत्वं मन्त्रस्तस्याभितोमवत् ॥३०१२॥
 तन्मेव वासितोस्तङ्गाः कुरङ्गार्द्रजन्मना । प्रज्वलस्त्वो विभाव्यन्ते तटिन्योपि कथाटिभिः ॥३०१३॥
 मीढ्यत्वात्तः सरन्ध्रस्य सर्वतो हि भवं स्तृशन् । जाले शारावबद्धे च निर्गमे पतनं विदन् ॥३०१४॥
 ताम्येद्यया खगो भोजस्तथान्तःस्थेष्वविश्रसन् । बहिर्भूयेन दृष्टाभ्या प्रस्थानेप्यभजन्नयम् ॥३०१५॥ सुग्मम् ॥ 3015
 नरा स दीर्घ्यातिथितां प्राप्तः प्रैक्षत न क्षणम् । मनोजिनोऽहं किञ्चित्कृत्यं लोकहयोचितम् ॥३०१६॥
 कथाभिषङ्गमनुषङ्गि परस्व दुःखं हन्ताम्यं व्यथयति प्रसभार्द्रभावम् ।
 बहः सरोजकुहरे विरहार्तनद्वैषकाभिधस्य मधुपोधिकमेति हैन्यम् ॥३०१७॥
 रणे पूर्णव्रणाह्वानशोणितो लूनकुन्तलः । केणोद्धार्याननः कन्दस्तेनैकः प्रैक्ष्यत द्विजः ॥३०१८॥
 स वृष्टो विदुतेर्नीतिं सर्वस्वं विस्तृतं तथा । स्वं डामरैर्मिषेद्यैर्न निनिन्द ज्ञानुमक्षमम् ॥३०१९॥
 स्वदीर्घ्यान्मनास्तस्य दुःखेन व्यथितोन्वहम् । घटितार्द्रव्रण इव पाद स्मेति स सान्त्वयन् ॥३०२०॥ 3020
 वर्तार्होऽस्मि न ते ब्रह्मन्योनुयासोहमीदृशः । विषमे वर्तमानधेस्यथ सोऽपि तमब्रवीत् ॥३०२१॥
 दुर्धरेणामुना ब्रूहि कोऽर्थः पार्थिवपुत्र ते । सारासारविदो धूनः कुले जातस्य मानिनः ॥३०२२॥
 प्राणान्सदेहमारोप्य प्रणम्य प्राकृताशयान् । पीडयित्वा विशाः क्लेशैः कार्यं किमिव पश्यसि ॥३०२३॥
 बध ते प्रतिभास्येव जेतव्यो विदितो न किम् । अभिमहीचः स सारङ्गः परघीर्षाधिमज्जने ॥३०२४॥
 यत्र शस्त्रशालाकापि विकला तद्विधीयते । इन्दीवरद्वलश्रेण्या घटनं स्फाटिकाहमनः ॥३०२५॥ 3025
 पृथ्वीहरावतारादिप्रत्यनीकिजितः परे । के नामास्य न संघर्षं क्षुद्रमाया हरिहति ॥३०२६॥
 किं दृष्ट्वा एव बुद्ध्यापि कृत्यं हैराज्यजीविनाम् । भृत्याशयाः फणिमाहिगृहीता इव भोगिनः ॥३०२७॥
 जातैः इमावलयेदृष्टे फणिकुले धिग्भोगिद्विधैर्मुदा' व्यालपाहिबिकासितास्यकुहरीर्षासस्य' हा गृह्यते ।
 एताम्भितयितुं न तु प्रथयितुं ते जीविकायै जनत्रासार्यं मनु कारयन्ति हि दृतेर्मर्मज्जनोन्मज्जनम् ॥३०२८॥
 हस्त्युक्तवन्तं तं सान्त्वयित्वा भोजो व्यसर्जयन् । तदैवं चामु व्याकोशविवेकः समपद्यत ॥३०२९॥

३००४. ^१) Thus A; C 'मुक्ताम्बुध्रीऽस्ति सम्पद्यते'.—^२) Perhaps read संदिशेत्. ३०१९. ^१) Emended with C; A 'नीतिः' ३०२२. ^१) सारासार no longer legible in A; found in R G C. ३०२३. ^१) Emended; A दृष्ट्वा. ३०२६. ^१) Emended with G (sec. manu); A 'कुलेर्धर्मिणी'.—^२) Emended; A बुद्ध्या.—^३) Emended with G (sec. manu); A 'कासितस्य कुहरीर्षासस्य' ३०२९. ^१) Emended; A तद्वैच.

- भक्ष्यात्मत्वं प्रशममहिमोलासने इभ्य हेतुर्भावात् तु धुवमपरया मार्गं कूरता वा ।
 3030 स्पृष्टं पादैरमृतमहसः द्यात्कटोरं हिमांशोर्वाति प्रावाप्यहह रभसाशार्तां बन्धकान्तः ॥३०३०॥
 राजन्याभिजने जातोप्यलज्जस्वमशिक्षितः । सोऽन्तरं स्वस्व राज्ञश्च मुमुर्षुहदविन्तयत् ॥३०३१॥
 गुणैः शौर्येनवस्थागसत्यसत्त्वादितिः प्रभोः । पूर्वेष्वर्थाभुजः खर्वाः क्षुद्राः स्पर्धांश्च के वचम् ॥३०३२॥
 तस्य प्रभावदीप्तेपि समये क्षान्तिशीतला । क्षान्तिः क्षयजडत्वेपि मुग्धानां नो महोष्मता ॥३०३३॥
 श्वेदाभिजातपनिविडोरगसंगमेपि तुकृत्स्व चन्दनतरोरपि शीतलत्वम् ।
 काले हिमर्तुपरिपिच्छरसंज्वरेपि निमग्नस्व कूपकुहरस्य महोष्मयोगः ॥३०३४॥
 3035 कुतोपि पर्ययात्कार्यं क्षत्रं नृपममुं विना । प्राप्य कस्य पुनः प्राप्यमप्यभुजसा न बाधितम् ॥३०३५॥
 भद्रं निर्हरवारि मुधमचलैः स्वीयेन भूवः कथिलभ्यं लभ्यमधाभतः कलुषतादुष्टं प्रकृष्टं न तत् ।
 निर्यन्त्रिर्भरनिग्नगाम्बु मभसः प्राप्येत नित्यं इवत्यालेवत्वमुपेत्य शुद्धिमधिकां नार्हेहिमाद्विनैः ॥३०३६॥
 तदर्थमेव ययितो योग्योपधितात्मनः । स तेन स्वस्थतां नेतुमर्धितो न स्पृशेद्वचम् ॥३०३७॥
 श्लोषाय योस्य इववाक्किमदाहमुष्मिन्स्वस्थे स तेन शिखिना ग्लपितः समीपम् ।
 अभ्येति चन्दनतरोर्देववाक्किमदाहशान्त्यै यदि प्रियकृदेव न तस्य किं स्वात् ॥३०३८॥
 समर्पदुर्गतावर्हदपकर्तव्यं भूयतिम् । लोकनाथं तमुज्जुर्तुं धीरं धन्यः पुनः पुनः ॥३०३९॥
 3040 राजपसादनोपायान्वेषी बलहरान्तिकम् । राजदूतमयायान्तमेकदैकं व्यलोकयत् ॥३०४०॥
 दरेक्ष्यं व्रजन्टवाग्राकप्रज्ञातमन्तिकम् । स ममन्तं तमानीय ततः स्मेर इवावधीत् ॥३०४१॥
 राज्ञः किमन्यसंधानैः संधिं बभ्रांत्वसौ मया । माशैर्हि भिषजा भोज्यमातुराय समर्प्यते ॥३०४२॥
 तत्तस्याभ्रह्मधानस्य नर्मस्मेरस्व जानतः । प्रत्ययोत्पादनं तैस्तैरालापैः किञ्चन व्यधात् ॥३०४३॥
 निर्दम्भभाषितैरुद्विग्नम्भः स कथान्तरे । अथाभिगम्य राजानं स्तुवभोजमभाषत ॥३०४४॥
 3045 राजपुत्राभिजातस्य पादच्छायास्य लभ्यते । स्वर्णाद्वेरिव कल्याणप्रकृतेः पुण्यभागिभिः ॥३०४५॥
 अनुवृत्त्यातिमृश्यापि तस्यापोक्षेत वैकृतम् । ज्योत्स्नयेव शरद्गानुपरितापौष्ण्यमभसः ॥३०४६॥
 अवि स्मरसि चारत्वे निशुक्लोस्मि महीभुजा । विशतस्ते दरद्वेषामभूव पुरतः पुरा ॥३०४७॥
 ततो निवृत्तो वृत्तान्तं मुख्यमाख्याय तावकम् । कालं क्षेप्तुं कथां दैव्यै नयन्मध्ये तमभ्यधाम् ॥३०४८॥
 धुनृडध्वक्लमभ्रान्तान्देव स्वामवलोक्य माम् । निन्दतः स्वानुगाभोजो निर्भर्त्स्यैव तदावधीत् ॥३०४९॥
 3050 स दैवतमिवास्माकं कुलालंकरणं प्रभोः । वयं त्वत्सुकृतो यस्य नाशुमः पादसेवनम् ॥३०५०॥
 गण्ड्याः पर्वन्तनिःसारास्तस्मैवन्धादिमे वयम् । चन्दनभ्रान्तिकृत्कार्षं यत्स्यात्तद्वन्धवाक्षितम् ॥३०५१॥
 तच्छ्रुत्वा इयार्द्रस्वं रथयि यातः स लक्षितः । पृच्छन्ति तेव किं गर्भरूपो वक्षतीति मां पुनः ॥३०५२॥
 तन्निशम्यैव भोजस्य इवीभूतमभून्मनः । सोऽन्तर्वाप्योप्यपहवत् सान्त्वयन्तमिवागतः ॥३०५३॥

३०३०. ^१) Emended with C; A स्पृष्टं. ३०३५. ^१) Emended; A बाधितम्. ३०३९. ^१) Emended with G (acc. manu); A समीपम्. ३०४०. ^१) Emended with G (acc. manu); A निकर्षक. ३०४१. ^१) Emended; A "मृदवाक्यमास्तन"; C "वाक्यमास्तन". ३०४२. ^१) Emended with C; A सन्धिबन्धावसी. ३०४३. ^१) Emended; A "वीर्यत". ३०४८. ^१) Emended; A चारत्वे. ३०४८. ^१) Emended; A कथाद्वैर्वा.—^२) Emended; A तन्मन्धवात्. ३०४९. ^१) Doubtful emendation of C; A धुनृडध्वक्.—^२) Emended; A भोज. ३०५३. ^१) व्य omitted in A; supplied with C.

तस्य कमाशसंबोधमुपधत्वेन विधीयते । तत्कविस्कारणाज्ञानादन्तःकरणवेदनम् ॥३०५४॥
 अग्निधानस्तानिष्ठां भोजस्याकृष्यवर्तिनः । प्रतिदूतीकृते तस्मिन्धन्यो न प्रत्यक्षं हरे ॥३०५५॥ 3055
 दक्षिताभूयथा नागवृत्ताग्ने न भवेत्तथा । महीभुजं मोहयितुं मायया दीप्यते मया ॥३०५६॥
 मा भूद्विधोयमित्येवमुक्ता बलहरं रवः । व्याजार्जवेन भोजस्तु संधिवन्धाय तत्सरे ॥३०५७॥ युग्मम् ॥
 तत्कालयोग्यसाविध्यभक्तिकाचतुरस्तथा । तेनाभु वैशिकापत्यमेको दूत्ये न्ययोज्यत ॥३०५८॥
 स कामकनया नित्यस्वतन्त्रभक्तिकां स्वयम् । आचरेदिति नाशङ्कनं भोजे बलहरोभजत् ॥३०५९॥
 पार्थिवः प्रार्थितः संधिदूतमात्रं प्रतीक्षते । प्रत्यागतेन तेनेति ततो भोजोभ्यधीयत ॥३०६०॥ 3060
 तत्रासंनिहितान्यामः स्त्रीस्वादप्रतिभामपि । भार्गी मोनाभिधानां स्त्री राजोभ्यर्णे व्यसर्जयत् ॥३०६१॥
 मृतेन पिबा मात्रा च हीमं^१ तमनुवातया । मातृकृत्यं वयात्रासीच्छेदशवे आननीयया ॥३०६२॥
 पत्युः प्रीत्यै विसंधानभ्रंसाकल्पादिकल्पनात् । सतीकृत्यं सपत्नीनां वया शान्तेर्व्यवा कृतम् ॥३०६३॥
 हासोहासे^२ हि कार्याणां योग्यकृत्याप्रविधयात् । न यां क्षत्रियां क्षमाभृत्संभ्रान्तां जातु वीक्षते ॥३०६४॥
 श्मश्रुदेव प्रजाभिध कृतं राजोभिषेचने । आशास्यं वा महादेवीपहवन्धं समाहरे ॥३०६५॥ 3065
 अपत्याप्रियताभोगनेमभर्तृप्रसादनैः । प्रेक्षमाणायकार्येषु बुद्धिर्यस्या न धावति ॥३०६६॥
 स्वचाप्यत्र च संधाने जाते भर्तुरभिषधीः । भाग्योदयेष्वनुस्तिक्ता या चाखण्डितसङ्गता ॥३०६७॥
 आ वात्याज्ञावतिर्भुः कुसृष्ट्यनुमृता न सा । कार्यमभ्यं विगाहेत मानाभिजनसंक्षिणी ॥३०६८॥
 इति कन्हणिकादेव्या माध्यस्थ्ये स धियं व्यधात् । प्रस्थानपदवाचां सा सीमान्तप्रापणावधि ॥३०६९॥ कुलकम् ॥
 गुप्त्यै लमकवित्तादि परार्धे मध्यपतिनाम् । पथेयार्धे पृथुस्वर्णभाजि कोशादि चात्मनः ॥३०७०॥ 3070
 प्रापयामास किं चाष्टौ प्रकृष्टाभिजनोद्भवान् । पालनार्थं राजपुत्रान्देवी यत्सर्वसंनिदम् ॥३०७१॥ युगलकम् ॥
 वाचकं तद्दृष्ट्वा तामागमत्पार्थिवेन सः । भार्गी स कारवन्धन्यो बदेष्ठासिद्धिनिधयाम् ॥३०७२॥
 विहितप्रत्ययस्तस्याः सद्यः स्यात्तु महीपतिः । राजधर्मस्य च वसत्रासीदोलाकुलशायः ॥३०७३॥
 स हि ह्यौ निर्बिदोषो वैराग्येणाय मायया । संकटान्मोचितव्योसौ^३ मायात्कालेन विक्रियाम् ॥३०७४॥
 अनिःशेषितजीमूतजालमात्रिर्मवज्रविः । अनुनक्षेत्रशेषं च विवेको न स्फुरेच्चिरम् ॥३०७५॥ 3075
 मुग्धाचिरंनुसंधाननागबाधादवेत्य नः । स्वार्थस्य सिद्धये माया तेनेयं निरमायि वा ॥३०७६॥
 लब्धलक्षेपरिस्तीणे शक्ते युनि गणाभिते । क्षत्रधर्मस्थिते नेष्टुर्विवेकः, कापि लक्ष्यते ॥३०७७॥
 भवति कुक्कुमं पुष्पमपुष्पं क्षीरिणः फलम् । भकालपर्ययापेक्षं वैराग्यं वा महात्मनाम् ॥३०७८॥
 न स्याज्यो राजपुत्रोसावेवं मायानिधिर्वदि । एवंविधैर्लक्ष्यस्मिन्नष्टे किं दृशोः फलम् ॥३०७९॥
 राज्ञी राजात्मजाधिते पतिष्ठाभङ्गशोचिनः । क्षत्रप्रभावात्सुस्पष्टमन्यत्कार्यं न मन्यते ॥३०८०॥ 3080
 अटन्ती^४ कुटिलं स्पष्टं सरित्सर्व्वेन लक्ष्यते । कान्ताकुन्तलविध्यन्ती तोयविन्दुरिय क्रमः ॥३०८१॥

३०५४. ^१) Emended with G (see: manu); A °कारणज्ञा°. ३०५५. ^२) Emended; A हीने. ३०५६. ^३) Emended; A °कासी. ३०५७. ^४) Emended; A वा. ३०५८. ^५) Emended; A सीमान्ताया°. ३०५९. ^६) Emended; A °पतिनाम्. ३०६०. ^७) Emended with C; A मायुषामास.—^८) Emended with G (see: manu); A °लोकीवस्त°. ३०६१. ^९) Doubtful emendation; A °तस्यासी. ३०६२. ^{१०}) Emended; A शुभानिर°. ३०६३. ^{११}) Emended; A शम्भो. ३०६४. ^{१२}) Emended with C; A, has first written अ-ल and then supplied it over the lacuna.—^{१३}) Emended with C; A शरत्त°.

- इति ध्यात्वा राजधर्मं सत्यपञ्चोचितं ध्वधात् । धन्यरिन्हणयोः कार्यं भुतावगम्यन्विसर्जयन् ॥३०८२॥
 स्वस्थैवार्थस्य दाढर्थाय सान्द्रहणिस्त्वां दिहते । समागमावेत्युक्ताय धन्यो दूतैरनीयत ॥३०८३॥
 मा भैषीदेष संधिर्द्धः सैन्यादिति मितानुगः । अवर्तिह तटिन्याः स द्वीपान्नस्तत्पतीक्षया ॥३०८४॥
 3085 सरित्सा जानुदग्राभ्या भूत्वा धर्मवृते हिमे । गगनालिङ्गिभिर्भीमा तरङ्गैः समपद्यत ॥३०८५॥
 अवाप्ता चेर्ष्यालङ्घ्यभावं वान्स्यपि दन्तिनाम् । हृदः सिन्धुभाभस्तोय हिषां रन्ध्रैर्विणां वशे ॥३०८६॥
 सिन्धोरुभक्तस्तोयैर्व्याप्ततीरभुवोन्तरे । ते दिण्डीरोपमां प्रापुः पिण्डिताः पाण्डुवाससः ॥३०८७॥
 स्वाशंकाणां सहस्राणि भोजस्य पतिर्तं बले । स्थितवन्ति निहन्तुं तं तथास्थितमञ्जितयन् ॥३०८८॥
 इन्द्र्यां संभ्रमदीनाभ्यामघशान्त्यै स्पृशन्निव । कर्णे सन्द्रहणसूमुस्तान्संतर्ज्यावृजिनोन्नवीत् ॥३०८९॥
 3090 निर्दम्भमस्य विस्मम्भादावलो विहिते वधे । निरत्ययो निपातः स्यान्नित्यं निरये पुनः ॥३०९०॥
 हतोस्मिन्बहुभृत्यस्य न च शक्तिसवः प्रभोः । नैकपक्षक्षये ताड्यैरेहः संहारमर्हति ॥३०९१॥
 अपि वा वाच्यता राज्ञामेवं विस्मम्भाधनात् । तुल्यस्तुन्येन कर्तव्यं किमनुध्याय वध्यते ॥३०९२॥
 यथार्थं वृत्तयेनन्यकर्मा भुपं निवेक्षते । तथा ममापि यजोर्थं तत्सेवासादने यतः ॥३०९३॥
 युक्तमित्यादि तेनोक्ता अपि निश्चलनिश्चयाः । ते न्यविध्यन्त निर्बन्धात्मनिष्ठावात्मनो वधम् ॥३०९४॥
 3095 राज्ञौ तथैवादरिद्राभिर्द्रं तद्रक्षितुं ततः । कारिताः कोशपानं ते तमर्थं सोपि कोधिनः ॥३०९५॥
 तेनावेदितनिर्ग्याजतया धीरो महीपतिः । अनुध्यायाय संदिग्धं संधिसिद्धिममुग्धधीः ॥३०९६॥
 अज्ञातनिश्चयः सिद्धिर्विनान्तःकरणं परैः । अथ प्रास्थापयद्वैर्षीं सामाख्यां तारमूलकम् ॥३०९७॥
 राजधर्मविधेयत्वाद्वार्थकूरशङ्किनी । प्रस्थानप्रार्थनां भर्तुः सा स्वीकृत्य ततोन्नवीत् ॥३०९८॥
 असामान्येष्वमात्येषु कुसृत्वा लोकनास्तकृत् । आर्यपुत्र विचार्योस्ति विस्मम्भः किं विरोधिनाम् ॥३०९९॥
 3100 यद्वा निर्मानुषोन्मेषं शेमुषीत्वं विगाहितुम् । प्रयते नु कथंकारं मूर्तेस्त्वं मर्त्यधर्मिणाम् ॥३१००॥
 देशोपकरणस्य ते प्रणैर्मम विचिन्त्यते । सतीधर्मस्तु सहने राजधर्मस्य कोचितम् ॥३१०१॥
 स्वञ्जितास्यसदाचारं कलिकृत्यं द्विषि त्वयि । पारब्धो देव भोजेन हिमाद्रौ हिमविक्रयः ॥३१०२॥
 न गृह्णाति शर्म वेति स्वस्यान्यस्य न चान्तरम् । निर्युद्धमददोकोष प्रायेण प्राकृतो जनः ॥३१०३॥
 पुत्रमन्त्यविरोधादिबुद्धाभुक्षा प्रभावति । साध्याचारोपि भूपालः कुप्यन्निष्कम्भवाधने ॥३१०४॥
 3105 समयालङ्कणमोषगिरा देवेन पीयते । लोकत्रयैकपात्रेस्मिन्बुद्धौ नूनं मया सह ॥३१०५॥
 ज्ञातव्यसंक्षयोपेक्ष्यप्राणायामस्वन्वशाशयः । ममैवास्वादयन्त्यादादात्मभरिपुरास्थितिः ॥३१०६॥
 इत्युक्त्वा विरतां सत्वसंधः सार्धं धरापतिः । शान्तशङ्कामकृत्वा तां समामन्त्र्य न्ययोजयत् ॥३१०७॥
 मङ्गं सर्वानयं ज्ञातुं प्रयोक्तुं वेतनं नृपः । संरम्भे किमयं ध्यायत्यन्तः सर्वोप्यञ्जितयत् ॥३१०८॥

३०८३. ^{१)} Emended; A 'विस्ता'. ३०८४. ^{१)} Emended; A 'भैषीदेष सन्धिस्त्व'. ३०८५. ^{१)} Emended with C; A 'तोपमनां'. ३०८६. ^{१)} Emended; A 'वश'—^{२)} Emended; A 'पति'.—^{३)} Emended; A 'विस्तवत्'. ३०८७. ^{१)} Emended; A 'तड्य'. ३०८८. ^{१)} Emended; A 'विषे'. ३०८९. ^{१)} Emended; A 'कोधनात्'. ३०९०. ^{१)} Emended; A 'कथं'. ३०९१. ^{१)} The *akshara* 'द्वं' could also be read 'न्वा'; thus C. ३०९२. ^{१)} Doubtful emendation; A 'विचार्योस्ति'. ३०९३. ^{१)} Conjectural reading; A 'न्माया'. ३०९४. ^{१)} Emended with C; A 'कुप्यन्नि'. ३०९५. ^{१)} Thus A; the text of this verse requires emendation. ३१००. ^{१)} Conjectural reading; A has written originally ---- 'न्ययो' and subsequently filled up the lacuna with 'माता मन्त्र्या'; G (*ser. manu*) 'सौमामन्त्र्य'.

वपायेषु प्रयुक्तेषु देवीसमेवजावधि । नान्यदस्व प्रयोक्तव्यं वदवाशिष्यत कवित् ॥३१०९॥
 स्वपक्षमेवामर्तुः सबलत्वाबलत्वयोः । परीक्षकत्वाद्ये केचिन्माध्यस्थेनावसन्कवित् ॥३११०॥ 3110
 तेप्यल्पे वा महान्तो वा क्षीणशक्तिश्चभूदुताः । भोजगृहेः सहाबभन्कन्यां सर्वेपि डामराः ॥३१११॥
 ते ह्यधिकतदस्यस्वाहैराज्येस्माभिरीदृशः । भोजः संजात इत्याभु माध्यस्थं परिजहिरे ॥३११२॥
 त्रिल्लको भोजसविधं तनूजं प्राहिणोदुतम् । प्रावेशदण्डमालां च चतुष्कं पुष्कलैर्बलिः ॥३११३॥
 ये भिक्षुविश्वेप्यासत्राजशक्तिपरकिणः । विरोधिसविधं प्रापुस्तेपि नीलाश्वडामराः ॥३११४॥
 लहरादेवसरसाहोलडारंथ डामराः । ययो नीलाश्वतथैका डामरी पर्यशिष्यत ॥३११५॥ 3115
 न व्यरंसीद्विमं तत्तल्लवन्ये साहृणेर्बले । पतत्याभूत्प्रमत्तौविषोपोम्भीभाविबोहतः ॥३११६॥
 भोजस्तु देवीमायान्तीं भुत्वा बलहरं ततः । धुवं संधितस्या बद्ध इति सुव्यक्तमभ्यधात् ॥३११७॥
 एतावन्ति विनान्यासीत्पुंसो भ्रमयिता पुमान् । संबन्धिनीनां माध्यस्थे स्वकुल्यात्कोन्यथा भवेत् ॥३११८॥
 कुलबुडामणिः प्रेम्णा स यत्रैव प्रवर्तते । किं स्यादगण्यप्रायाणां कार्कश्यं तत्र मादृशम् ॥३११९॥
 यच्च मायामिमां ब्रूय तत्तथास्वस्मि बन्धितः । विश्वास्यैव भविष्यामि नाकीर्तिनां निकेतनम् ॥३१२०॥ 3120
 मा च भूहिजवाशा यः समेता निखिला इति । भद्राश्च वेदशान्म्यूहानवारक्षाम' वोजतेः ॥३१२१॥
 युक्तियुक्तमिदं चान्यद्योक्तवान्बहु निधवात् । नाशक्यताम्यथा कर्तुं भोजो बलहरादिभिः ॥३१२२॥
 विद्यादान्तरितेभिश्चप्रमायेपरया कथम् । कलकालेसि संवृतमिति तं चावद्वृषाः ॥३१२३॥
 तारमूलस्थितौ राश्यां ससैन्यौ धन्यैरिल्हणौ । राजपुत्रैः सह ततः पान्जिग्राममवापतुः ॥३१२४॥
 प्राप्ताववेत्य तौ नशास्तीरेवात्र कृतस्थितौ । परस्मिन्कूलगहने भोजोप्येतावुपाविशत् ॥३१२५॥ 3125
 अभान्तं विशतो दिङ्मुखेभ्यस्तत्कटकं भटान् । पश्यन्तः केपि संधिं न अबधुर्नृपतेर्बले ॥३१२६॥
 हठप्रविष्टात्रिर्वातुमक्षमानल्पसैनिकान् । धन्यादीनाजवदनो हन्तुं शब्ददधितवत् ॥३१२७॥
 छिन्वा सुव्यपुत्रान्तेतुं रात्रः सैन्यं जिघांसवः । महापद्मसरोनौषु निभृतं केचनावसन् ॥३१२८॥
 धन्ये तत्साहसोदन्तान्वेषिणः पतनोन्मुखाः । स्वैः स्वैर्मर्गिस्तत्र तत्र तस्युर्भुदसंमताः ॥३१२९॥
 आस्कन्दं भाङ्गिलेयायाः पुरे शंकरवर्मणः । शमालांक्षिसिकावातिं डामराः समबिन्तयन् ॥३१३०॥ 3130
 माप्यं महासरिङ्कुलं त्रिल्लकाधैरगण्यत । नीलाश्वडामरैर्वीशां कार्या च नगरान्तरे ॥३१३१॥
 किमन्यद्राजगृहाणां समं सर्वे जिघांसवः । कारण्डवानां तोयान्तर्वेष्टितानामिवाभवन् ॥३१३२॥
 संदिग्धशिक्षितं कार्यं सर्वतः समतं तदा । प्राप वृष्टेरवमाहमहयोगान्तरस्थितेः ॥३१३३॥
 पदे पदे रामचमूपयायोत्थानमिच्छतः । छिन्दन्बलहरस्येष्ठां भोजो व्ययत्वमयसीत् ॥३१३४॥
 क्षणे क्षणे विसंधानध्यायिना तेन कथन । बध्यमानास्वन्तरावः संविधाद्य व्यधीयत ॥३१३५॥ 3135
 षट्नामुच्यौ यो यो विरोधः कटकद्वयात् । सखैकामः स्वयं भोजस्तं तं स्वरितमच्छिनत् ॥३१३६॥

३११५. ^१) A "जोलकातच. ३११६. ^१) Emended; A साहृणे बलि.—^२) Emended with C; A "प्रमत्तौ". ३११७. ^१) Doubtful emendation; A सीवीमायान्ती. —^२) Emended A "हरस्ततः. ३१२१. ^१) Doubtful emendation; A "वेदशां म्यूहानवारक्षाम; C "वेदशां म्यूहानवारक्षामि. ३१२४. ^१) Doubtful emendation; A "स्थिते राश्यां; C "स्थिते राशि.—^२) Emended with C; A "प्रेम्णा". ३१३०. ^१) A, gloss "आत्". ३१३१. ^१) Thus A; C "रीर्या". ३१३२. ^१) Emended with C; A "भवन्. ३१३५. ^१) Emended; A बध्यमानस्वरान्".

- दूत्ये च कल्यकल्ये वा येहवज्जागरुकाः । भयेन प्रययुस्ते यद्वैकल्यं कार्यसंकटे ॥३१३७॥
 कर्णे तत्कथयन्ति दुन्दुभिरिव राष्ट्रे बहुदोषितं तन्मन्त्राङ्गनयां वदन्ति करुणं वस्माज्जपावाग्भवेत् ।
 श्रावन्ते तदुदीर्यते यद्वरिणाप्युषं न मर्मान्तकुरो केचिन्ननु शाश्वतौघनिभयस्ते भूभुजो रक्षकाः ॥३१३८॥
 भण्डस्ताण्डवमण्डपे कटुकपायीषीषु कम्पाकविर्गोष्ठश्चा स्वगृहाङ्गने शिखरिभूगते जटाकुः स्फुटम् ।
 पिण्डीभूरतया विटथ पदुतां भूभृहरे गहते गच्छन्ति हृदकृष्टकच्छपतुलां चित्रं ततोन्मथते ॥३१३९॥
 3140 भूरोद्रेकविपर्यासाच्छान्तोष्मदमाभृतस्ततः । वासरः शरणीचक्रे तुङ्गस्योतुङ्गमक्षता ॥३१४०॥
 भानुर्वक्षपदंभानुरोर्भातुर्गोवलयान्तरे । दमाभृच्छिरोर्धितकरो रक्तमण्डलतां दधे ॥३१४१॥
 अहस्त्रियामामुखयो - - 'मध्यस्थया दधे । संध्यया बन्धनीयत्वं जनस्य' व्यञ्जिताञ्जलेः ॥३१४२॥
 कवाटिदन्तैर्विस्फोटाधन्वक्रान्तैः सिरोद्गमः । श्वयथुः पयसां पत्या दधे राश्वयुदयोन्मुखे ॥३१४३॥
 सदैव्येष्वरविन्देषु हीनहन्वोपजीवनैः । कवाटिनां धटेष्वेव बद्धपदैर्घटितं पदम् ॥३१४४॥
 3145 अहृष्टकार्यपर्यन्तास्ततस्ते विषमस्थिताः । सरित्ठटे सकटकाः पर्यतप्यन्त मन्त्रिणः ॥३१४५॥
 न किञ्चित्पत्यभास्सर्वं लघु भ्रान्तं च जागताम् । भोषेन द्वियमाणानामिषैषाममलम्बनम् ॥३१४६॥
 तीरे परस्मिन्सरितो वसन्बलहरः पुनः । रुद्रः कन्दलितास्कन्धबुद्धिः सान्द्रहणिर्नासकृत् ॥३१४७॥
 कार्यातिपातादायानं मन्त्रिणां तन्मिमतं बलम् । तस्य प्रवर्धमानस्य ह्यखोच्छेदं बभूव यत् ॥३१४८॥
 वितस्तासिन्धुसंभेदयात्रायां नगरे यथा । तथा तथापतजांश्च लोकोभ्रान्तो व्यबर्तत ॥३१४९॥
 3150 मेखिर्द्धामरसंहारखण्डनाय विसर्जितैः । सान्द्रैर्मथिता बाह्यैर्नानामै राजकीजिनः ॥३१५०॥
 शाद्यान्वितैरनुसरैस्तुमुलोत्पादवैरपि । भीरो धैर्यान्विधयाहा स्वैः स कष्टं न पारितः ॥३१५१॥
 सामन्तानामागतानामविसम्भादसंभ्रमम् । न्यकृतोयं निपत्याभु कुर्यादस्याहितं रुषा ॥३१५२॥
 कृते च कदर्नोकारेण - - 'समुन्मिषेत् । द्विजानामिव दस्थूनां समूहस्तेन सर्वतः ॥३१५३॥
 इति निध्याय दुधुक्षुरिव भोजः सपात्यये । कुर्मः साहसमित्युक्ता निन्ये बलहरं समम् ॥३१५४॥तिलकम्॥
 3155 एषां महर्ष्यायातानां सामन्तानां सभोजनः । दाक्षिण्यादिति नाभोजि तेनाप्यभिजनस्पृशा ॥३१५५॥
 तथा स्वमत्यावैमत्यं तमहात्वा तु मन्त्रिणः । निष्पत्ययास्तेन जातममम्यन्त नवात्ययम् ॥३१५६॥
 पक्षिपक्षस्फुटास्फालशफरस्फुरितेप्यधात् । तेषामासविधास्कन्दः प्रभाववहितभ्रमम् ॥३१५७॥
 कुले परस्मिन्कूलिन्याः स्वाभिसंधाननिर्वृतैः । समभाष्यत तैर्नान्यो रथाङ्गेभ्योभिवङ्गभाक् ॥३१५८॥
 महत्काकुत्स्थदूतस्य कपेस्तीर्णाम्बुधेः पिता । ततान तेषां दूतानां सरित्पारगती - - ॥३१५९॥

३१३८. ^१) This verse and the following are found in *Fallabhadra's Subhāshitāvalī*, 462-463 (ed. Peterson and Durgaprasāda).—^२) अवाङ्मनसा supplied by A₂ in space left by A₁.—^३) Thus corr. by A₂ from करुणं.—^४) Thus corr. by A₂ from A₁ कवावाग्.—^५) Thus in *Subhāshitāvalī*, A °पुन्येन.—^६) Thus corr. by A₂ from A₁ कर्णं.—^७) अनु supplied by A₂ in space left by A₁. ३१३९. ^१) Emended; A कटुकपायीषीषु, *Subhāsh.* कटुकपायीषीषु.—^२) Thus A₂ in margin and *Subhāsh.*; A₁ in text भूभृहरे. ३१४०. ^१) तुङ्गः supplied by A₂ in space left by A₁. ३१४१. ^१) Thus A₁; C supplements 'मोरवि'.—^२) Emended with C; A जनकमन्त्रिणः. ३१४२. ^१) Emended; A °भास्व. ३१४३. ^१) Emended with C; A °रक्तमोक्षि.—^२) Emended with C; A सान्द्रहणिनां. ३१४४. ^१) Emended A °पतजांश्च. ३१४५. ^१) नैव supplied by A₂; A₁ indicated originally a lacuna of four aksharas; C supplements सर्व. ३१४६. ^१) A पुष्ट. ३१४७. ^१) Doubtful emendation; A एषां महर्ष्यायां.—^२) Doubtful emendation; A सभोजिनि; C सामन्तानामभिजन. ३१४८. ^१) Doubtful emendation; A सवत्यावै. ३१४९. ^१) Emended, A °स्कन्धम्. ३१५०. ^१) Emended with C, A °काकुत्स्थं.—^२) Thus A; C fills up the lacuna with बलम्.

कीर्णकर्णज्वराधारीन्पीतकृतैस्तीरभूदहाम् । आभित्योन्निद्रकेणेत्यं निम्बुस्ते तां निशीथिनीम् ॥३१६०॥ 3160
 क्षपान्ते क्षमाधरोत्तसहेमतामरसधमम् । उद्वृणतो रवेर्यावधिच्छिदुर्न करच्छटाः ॥३१६१॥
 अकाङ्क्षविरहालोकसशोकानामिवागतम् । कुटुम्बलाक्षिपुटाद्यावजैशं गाम्भश् बीरुधाम् ॥३१६२॥
 मितपत्तिद्युतस्तावत्तदकच्छादिनिर्गतः । - - - स्वरयन्मुहंवाहान्मूर्ध्वकिणा स्पृशन् ॥३१६३॥
 रोदुकामाण्डामरीयान्बीरान्पृष्ठेर्धिलोकितैः । सर्वतो धावतः कुर्वन्वोधान्प्रतिहतौजसः ॥३१६४॥
 पारश्रधी चारुवेधो युवा संमुखमापतन् । युग्याधिकृष्टतैः प्रैक्षि संप्राप्तः सरितस्तटम् ॥३१६५॥ कुलकम् ॥ 3165
 अवृष्टपुत्रं तं दृष्ट्वा भीषण्डोल्लिखितालकम् । कुकुमालेपिनं धैते भोजोयमिति मेनिरे ॥३१६६॥
 अतिशय निशां राजवदनं तं विमोहयन् । प्रातश्च तरसाभन्य स तथा संमुखोद्यमूत् ॥३१६७॥
 प्रविष्टयुग्यं तोयान्तः पाराजावितत्राजिनः । धन्यादयस्तमभ्येव्य मुहिताः पर्ववारयन् ॥३१६८॥
 उदभूत्तुमुलः शब्दस्ततः कटकयोर्द्वयोः । एकत्राकन्दमुखरः परत्रामन्दनिर्भरः ॥३१६९॥
 भादमाकर्ण्य संपातमुदुद्या दिग्भ्यः प्रधावितैः । तं परैर्मिलितं वीक्ष्य मूर्ध्वताडयत डामरैः ॥३१७०॥ 3170
 तस्याभिनन्दनालापप्रमुखा प्रक्रियाभवत् । अदैन्यमुखधन्यादिष्वनुज्झितनिजक्रमा ॥३१७१॥
 प्रवमानं मनोहर्षं त्रेगास्संस्तभ्य सर्वतः । अभ्येस्यं स्तुवता तत्तस्व धन्येनाभ्यधीयत ॥३१७२॥
 राजपुत्र पावित्र्यं पृथिवी स्थैर्यशालिना । त्वया धाम्ना ह्रमनसां मेरुणा वा महीभृता ॥३१७३॥
 गवां जयति सर्वासां निर्धिकारतया वसन् । विक्रियोपहतं गीस्ते क्षीरं - 'क्षीरवारिधेः ॥३१७४॥
 कस्य पुंसकोकिलस्यैव त्वां विनाधममभ्यतः । निर्गत्य निजकुल्यानां सिद्धं मध्यावगाहनम् ॥३१७५॥ 3175
 सदाचारस्य भवता प्रथमं ग्रहते पथि । न तच्छिब्रं संचरामधरमं वेत्ततोधिकम् ॥३१७६॥
 इत्यादिप्रसूनालापदत्तोद्गापोधिरोहं सः । जयोत्तरङ्गं नुरगं स्तुवद्भिस्तेरनीयत ॥३१७७॥
 लज्जान्याः कतिचित्कोशास्त्रिकोशान्तस्तदा ययुः । स्वकुल्यैर्नीयमानं तं काका इव पिकान्तिकम् ॥३१७८॥
 स एवमेकविंशेन्द्रे ज्येष्ठस्यं दशमेहनि । वयस्त्रिंशद्विंशेद्वयः समगृह्यत भुभुजा ॥३१७९॥
 राज्ञी कृतप्रणामं तं प्रियं पुत्रमिवागतम् । अभ्यनन्दन्प्रान्तभृत्यमस्याहारमकल्पयत् ॥३१८०॥ 3180
 हन्दुशशाविसंवादिगुणमाममवेक्ष्य तम् । प्रागदृष्टवती मेने वञ्चिते सा विलोचने ॥३१८१॥
 गुणैरशशब्दाक्षिप्यमाधुर्याद्यैरकृत्रिमैः । तस्या विशदशीलं स क्षमापतिममन्यत ॥३१८२॥
 मुखरागो मनोवृत्तेर्हारीज्ज्वल्यं गृहभियः । भर्तृस्वभावस्वाचारो योषितामनुमापकः ॥३१८३॥
 दिनक्षयव्यञ्जिताभक्तमं प्रस्थानुमुत्सुकम् । राज्ञोभ्यर्णं विशोत्वेवं दाक्षिण्यात्कोपि नाश्रयीत् ॥३१८४॥
 कथंविदुः समाभ्यस्यधैमत्यैः सन्निवैरय । स त्वादिक्षरपतिराशाम्नेष्योभ्यधीयत ॥३१८५॥ 3185
 राज्ञोभ्यर्णं विशोत्त्युक्तेरुपोद्गातोपमं वचः । तत्तस्य भोजशम्कुल्यां - 'शकुक्तिवां व्यधात् ॥३१८६॥

३१६१. ^१) Thus A; C स श्रीरस्वर. — ^२) Emended with C; A. °मुदुषवा. — ^३) The letter न् cannot be read with certainty; C °मुदुष. ३१६१. ^१) Emended; A °काप्ति. ३१७०. ^१) Thus corr. by A, from डामरैर्भि. ३१७१. ^१) Emended with G (see. manu); A °मुखापकि. ३१७२. ^१) Emended with C; A °स्तम्भ. ३१७४. ^१) Thus A; C supplements तं. ३१७७. ^१) Emended; A °दन्तोद्गापोधिरोह. ३१७८. ^१) Emended; A °स्त्रीसाहि. ३१७९. ^१) Emended with C; A °ज्येष्ठस्य. ३१८१. ^१) Emended; A °हन्तव्या. ३१८३. ^१) Emended; A °मुखरागवत्. ३१८४. ^१) Emended with C; A °कृत्रिमा. — ^२) Emended; A °विशोत्वेवं. ३१८५. ^१) Doubtful emendation; A स त्वादिक्षरपतिराशाम्नेष्योभ्यधीयत. ३१८६. ^१) Emended; A °विशोत्त्यु. — ^२) Thus A; C supplements सदा.

- चिरान्तादितमर्मेव समाश्वास्यैकताय सः । मध्यस्थानां स्थितं स्थैर्यं हासिष्यादोष्ठयोः परम् ॥३१८७॥
 प्राणान्मुमुक्षोस्ते कृत्स्नमविणस्तस्य सान्त्वनैः । मन्दस्वं विक्रिवां निन्दुर्बिन्दमानतमौलयः ॥३१८८॥
 आचारं चैनमकिञ्चनपि न्याय्यं वचस्विनम् । न कोपि प्रतिवाक्येन शक्यं जेतुममन्वत ॥३१८९॥
 3190 अथ स्वान्तस्थितस्वामिषैवदयं दर्शयन्निब । दशनांशुवनैर्धन्यो वीरः स्निग्धमभापत ॥३१९०॥
 पद्धतिं राजधर्माणां सदाचारे स्थितां च ते । जानतोपि कथं मोहः क्रमायातेषु वस्तुषु ॥३१९१॥
 किं संधिः सोमिभीषेत वचः संधेवदर्शनम् । अकृत्वा नम्यत इति पाद्वे कथमजीगणः ॥३१९२॥
 अनद्यतनभूभर्तृद्वलभं भूभुजं तव । हात्वा सख्योज्ज्वलं ज्ञातिधर्मजातप्रवर्तनम् ॥३१९३॥
 नास्य दम्भस्मयस्तम्भापीतिस्थैर्यखलोक्तयः । आदरादर्शवैशद्ये निःश्वासस्यापि काः भियः ॥३१९४॥
 3195 अस्योपजीवनाया भीः सामान्यासादनाय सा । प्रकाशो बिम्बितो योर्काशीपात्स्याज्ज्वलतः स किम् ॥३१९५॥
 निर्माणगोष्ठीनिष्ठत्वं शमिनामाभयेषु यत् । तत्पर्ययस्य राजर्षेः -- बृन्दानुबन्धिनः ॥३१९६॥
 एवं च्चगृहसंपादयामोनिःशेषसस्य ते । स्थानैः भियः समाप्याय किं स्यादन्यैर्महीधरैः ॥३१९७॥
 मुग्धा न केचन परे गणिताः कणिभ्यः कालानुकूलनिजकुण्डजलस्यजो वे ।
 स्निग्धान्ति चन्दनतल्लङ्घिशिशिराक्षिदधे माधेय्यशीतमनसं विवरं विशन्ति ॥३१९८॥
 प्राणोपकरणं राशो राशौ राजात्मजाय ये । तद्धिते यदनौचित्यं तेषामौचित्यमेव तत् ॥३१९९॥
 3200 त्यक्तोष्मवैकृतं पाथ इव कथितशीतलम् । अनुतापेन ते कृत्यं भूयो वैरस्यमेव्यति ॥३२००॥
 तथा समर्था सामर्थ्यादप्रत्याख्याय भारतीम् । कुण्डशायलवस्तस्यौ प्रस्थानार्थं स मन्धरः ॥३२०१॥
 पथि संप्रयितस्तोत्रान्वास्तव्यान्वीक्ष्य सर्वतः । अजायताथ संकटकृत्यसाधुत्वदार्ढ्यधीः ॥३२०२॥
 पद्मतिचरणक्षुण्णरेणुव्याजादृश्यत । वसुधरातलं बद्धसंधीव नमसा समम् ॥३२०३॥
 इधौ --- भोजः कश्चित्संप्रामुयां नृपम् । कश्चिदमुष्य विद्येत दर्शनं विप्रलम्बकैः ॥३२०४॥
 3205 आराधनं --- धास्ति नान्तरान्तरितो विटैः । स्वामिनां क इवाप्रोति गुणाविष्करणक्षणम् ॥३२०५॥
 शीतोपचारकरणादयितौ भवेयमौर्ध्वार्दितस्य जलधेः प्रसृतं धियेति ।
 कोतो हिमाद्रिपयसो विनिपात एव प्रासीकृतं तिमिरिराहत --- स्यात् ॥३२०६॥
 इत्यादिचिन्तास्तैमित्यात्पुस्तोभावालक्षयम् । सैन्यस्य दृढाश्चतयादुद्धाससं नृपास्पदम् ॥३२०७॥
 नातिप्रांशुं नातिकृशं सूर्याभुश्यामलाननम् । सरोजकर्णिकागौरं शिथिलस्रग्धविहम् ॥३२०८॥
 ककुधत्ककुशोत्सेधिसकम्भमायतवक्षसम् । इमभुगानतिरीर्षेण व्यक्तगण्डगलोच्चतिम् ॥३२०९॥
 3210 उज्जसं पक्वबिम्बोष्ठं बिस्तीर्णानुत्पणालिकम् । तिर्यग्विप्रेक्ष्य --- धीरमन्धरगामिनम् ॥३२१०॥
 समाहितांशुकोष्णीव --- श्रीखण्डव --- सीमन्त --- नुम्बिन्या रेखया चन्द्रगौरया ॥३२११॥

३१८७. ^१) Emended with C; A स्थैर्य. ३१९३. ^१) Emended; A सुलने. ---) ^१) Emended; A भुभुजो. ३१९४. ^१) Emended with G (sec. manu); A "स्तम्भपी". ३१९५. ^१) Emended with C; A सः. ---) ^१) Emended with C; A बिम्बितो. ३१९६. ^१) Thus A; perhaps read राजर्षेर्विहङ्गम्; C "वैजङ्ग्यान् हन्ता". ३१९८. ^१) Emended with C; A "जल-को. ---" Emended with C; A "शीतम-र्ष". ३२०१. ^१) Doubtful emendation; A सवर्थासामर्थ्या-प्रस्था; C "सामर्थ्याय प्रस्था". ३२०४. ^१) Thus A; C supplements विप्रलये. ३२०५. ^१) Thus A; C "हस्तमेव सत् स्वार". ३२०७. ^१) Emended; A "सकम्भमायतवक्षसम्". ३२१०. ^१) Thus A; C "प्रेक्षमाणार्थ". ३२११. ^१) Thus A; C "कोष्णीवमौष्ठ". ---) Thus A; C श्रीखण्डव-वर्द्धन. ---) Thus A; C सीमन्तस्थानयु.

- अन्वयविष्टो धन्योय स्वार्चाम - - - - - बन्कती । कृतप्रणामो भूपाल स्वहृणकर्णनं विना ॥३२३८॥
 न प्राणा द्रविणं नाद्य गणं निधिक्रिया पुनः । सत्क्रिया स्वामिनोप्यर्थे तस्मात्पार्थिव चिन्तयताम् ॥३२३९॥
 3240 तथापि कथमानं तस्य स्वास्तंभावनामुषि । बहस्मिन्निष्ठस्वतेस्माभिरिति भूयो व्यभाषत ॥३२४०॥
 क्षणमुष्वावसां चर्चा विरचय्य विद्यां पतिः । भोजेन सार्धं मुद्राणां रक्षादेव्यास्ततो ब्रवी ॥३२४१॥
 कृतप्रणामस्तां वीक्ष्य सौजन्यादिगुणोज्ज्वलाम् । स राजपारिजातं तं मेने कल्पलतावृतम् ॥३२४२॥
 मान्योयं देवि सौजन्यज्ञानेयाभ्यामिहागतः । विशिष्यतेसौ पुत्रेषु क्षमाभृद्योपेत्यभाषत ॥३२४३॥
 सभाजनाय सौजन्यनिधिर्भोज्याम्बितस्ततः । उद्वहकार्यभाराणां दाराणामप्यगावृणाम् ॥३२४४॥
 3245 अभाणीक्षिपुणा राज्ञी भोजं राज्ञा सहागतम् । अधुनैव नृपस्यागः संवृत्तोसीमि' सस्मितम् ॥३२४५॥
 लज्जास्मितमुखी पत्युः प्रणत्या स्वागतोक्तिषु । ददत्येवोत्तरं भोजं निर्दिष्टमप्यभाषत ॥३२४६॥
 आर्यपुत्र न विस्मये प्रत्याख्याताप्रमन्त्रितम् । मानैकशरणस्यास्य ज्ञातिपीतिप्रवर्तनम् ॥३२४७॥
 पूर्वोपकर्तुं सलिलं वृद्धावस्पृशतोम्बहम् । पद्मान्स्वकुलपद्मानां युक्तं जेतुं भवावृणाम् ॥३२४८॥
 कार्यकृच्छ्रेवसन्नानाममुष्यागमनं विना । सिध्येदौघस्वसंरक्षा नेह प्रत्यागमनं नः ॥३२४९॥
 3250 उदीये' रक्षतस्तीरं दारीराधयिषी भवेत् । ध्रुवं वनस्पतेर्भीरुसंक्षिपातानुपातिनी ॥३२५०॥
 पतिगत्यनुगामिस्त्वं प्राणानां परिचिन्तितम् । तथा कार्यं यथा न स्थाज्ञातव्यस्यान्वयात्मनः ॥३२५१॥
 राजा जगाद तां देवि सर्वकर्तव्यसाक्षिणी । अन्यथाप्रतिपक्षं मे स्वमप्यर्थं न मन्यसे ॥३२५२॥
 निगृहीतवतो दुष्टौ सुज्जिमहार्जुनावपि । निस्तपं मम नाद्यापि प्राप्तानुशयमाशयम् ॥३२५३॥
 अथ राजार्थिनः स्थानुं परार्थे धात्रि सानुगः । भोजो नामन्यतान्यत्र राजधान्याः स्थिरां स्थितिम् ॥३२५४॥
 3255 विदूराभवनिर्गोष्ठभाषप्रचुरदर्शिनः । आराधनं धराभर्तुरसाध्ये ध्यातवान्हि सः ॥३२५५॥
 रक्षितृनमहीत्स्मापास्थिरं च समकल्पयत् । अनया - नृपं कार्या न क्षराराधनागमे ॥३२५६॥
 विश्वाय भावं प्रीतेन राज्ञा दत्तं ततो गृहम् । सर्वोपकरणापूर्णं राजधान्यन्तरेभजत् ॥३२५७॥
 राजापि ममतास्कीर्तनीतिभिः स्वैः परैस्तथा । उपासितस्तत्र रतिं विराभित इवाययौ ॥३२५८॥
 भोगवेलोचिताधर्यदर्शनादौ नृपोपि तम् । प्रियं पुत्रमिवास्मार्वाहूतैः पार्थं विनाय च ॥३२५९॥
 3260 जमाह दक्षिणे पार्श्वे भुञ्जानं ज्ञातिगौरवान् । स्पर्शास्वादितभोज्यादिदाने नैव व्यवर्जयत् ॥३२६०॥
 अकृत्रिमं तथा केहमुवाह - - - - - यथा । लङ्घितं ज्ञातिवत्तस्मिन्स्तद्गालापत्यकैः समम् ॥३२६१॥
 तामेवालम्बत व्यक्तां सोपि वृत्तिं यथा यथा । राजा सपरिवर्तोपि विश्रम्भमविर्गर्हितम् ॥३२६२॥
 आसन्नाभ्यन्तरा भिक्षा ये द्वेभे तानदर्शयत् । राज्ञां विरक्तिं स्वस्वार्तिबाहुल्यं च व्यसर्जयत् ॥३२६३॥

३२३८. ¹) Thus A; C स्वार्चामनलबन्कती. ३२३९. ¹) Emended with C; A स्वामिनो-यै. ३२४०. ¹) Emended; A बहस्मिन्. ३२४१. ¹) Emended with C; A क्षमाभृद्योपेत्य. ३२४२. ¹) Emended; A संवृत्तोसीमि; C संवृत्तोऽसीमि. ३२४३. ¹) A; gloss उदीयः प्रतिवृष्ट्या अस्पृशितकलत्रागमः—²) Emended with C; A भीरुस्तति. ३२४४. ¹) Emended; A प्रतिपक्षं.—²) Emended with C; A स्वमप्यर्थं. ३२४५. ¹) Emended; A धात्रि. ३२४६. ¹) Emended; A क्षमापास्थिरं.—²) Thus A; the text is here evidently corrupt; C अनया नृपं; G (see. manu) अनुमानं नृपं कार्यावृद्धाराधनागमे. ३२४७. ¹) Emended with C; A सानु. ३२४८. ¹)—²) Written by A₂ on new paper. ३२४९. ¹)—²) Written by A₂ on new paper.—³) Thus A; C supplements वनकी.—⁴) Emended; A स्तब्धतापर्यवर्तः. ३२५०. ¹) Conjectural reading; A तमेवालम्बत व्यक्तां. ३२५१. ¹) Emended; A राज्ञां.

अङ्गविनाशसाधनात्करणानां समान्तरे । न प्रत्यभाज्जो नापि धृष्टो नापि वक्रजतः ॥३२६४॥
 ममादस्त्वलिते हीनातिरिक्तस्ते च भूपतेः । कार्ये नावदधे शुभः कविवेव महाकवेः ॥३२६५॥ 3265
 न विक्रमकपासज - - - व्यक्तयत । प्राक्कृतमन्तरा वृद्धः सोपस्कारं च नाभ्यधात् ॥३२६६॥
 वि - कात्प्रभोः साध्यसकुल्यत्वादिसादुभिः । धीराधृष्टैर्दृष्टिपातैरपुनर्भाषिणो व्यधात् ॥३२६७॥
 तथा स्फोटोप्यनुत्तानाशयोभूदवगाहितम् । न शोकस्ते यथा आत्मवर्मवित्तिभुनादयः ॥३२६८॥
 क्षणेभ्यस्तितालोकलोभादिविशरादयः । प्रा - वसथं गच्छन्त्याङ्गां कामपि नातनोत् ॥३२६९॥
 यथा यथास्य विसम्पन्नाङ्गोभूच्छिखिलाग्रहः । तथा तथैव सिद्धोऽथ इव नाभावदुद्धतम् ॥३२७०॥ 3270
 तथैवाधेसरोन्यत्र पथादुद्धपदोभवत् । अनिषिद्धोपि मुद्यान्तमन्त्रागारावगाहने ॥३२७१॥
 विद्वन्पौपयिकावामिपार्थनमादरास्त्वयम् । दूरीचक्रे परापेक्षां शब्दस्तंशयिताशयः ॥३२७२॥
 अना - - - समये तस्या - - - रक्षिणः । न स्वमवृत्तमप्यासीदवावेद्यं महीभुजे ॥३२७३॥
 मन्त्रान्तःपुरिकादीनां परस्परविगर्हणम् । नावर्णयद्विस्मृतिं च दुष्टस्वमिवानयत् ॥३२७४॥
 सचेतनोपि दुर्मर्मगोष्ठीवन्नुरणन्वयः । अवदत्स्फुरदप्यन्तर्धितानां नाम लाघवम् ॥३२७५॥ 3275
 एवं मुद्यानुभावस्य तस्य कृत्येन कृत्यवित् । पुत्रेभ्योऽप्यधिकां प्रीतिं विद्वन्भेजे क्रमाकृपः ॥३२७६॥
 कलिकालमहीपालवुस्तरः सिंहभूभुजा । सेतुं नोवपरित्राणे नवः सेतुः प्रवर्तितः ॥३२७७॥
 इत्थं विद्वज्जिताशेषोपपन्नस्त्रिहस्तस्ततः । अमि - मपि स्वास्थ्य - - - भूमद्विस्तयत् ॥३२७८॥
 अतौ हि निर्दिमोर्वीभृन्मार्गे काले पलायनम् । शाठ्यं सत्त्वस्य दुःसाध्यं वज्रं ध्यायन्व्यलम्बत ॥३२७९॥
 अतः सुमेधा यात्रायां यावत्क्षणमपेक्षत । सञ्जपालेनाविचारात्तावत्पारम्भि धावनम् ॥३२८०॥ 3280
 अल्पाधिष्ठानसुभटः स देवसरसौजटैः । बहुभिः सहितः सैन्यैर्मार्ताण्डे त्रिदधे पदम् ॥३२८१॥
 निर्निरोधप्रवेशः स प्रवेशः परिपन्थिभाम् । नाशाथ बोधा निःसारा र्पाक्षेति विवेद सः ॥३२८२॥
 विह्वलानुचरा युद्धमसंनिहितसायकाः । तेन सार्धं विदधिरे न चाहीयन्त पौरुषम् ॥३२८३॥
 निःसीमसैन्यसहितो लवन्व्योन्यत्र डामरे । तत्र सर्वाभिसारेण धावतो युयुधे कुभा ॥३२८४॥
 लुण्ठितव्रविणापूर्णास्ते देवसरसौकसः । सर्वे ततः सञ्जपालं विदुताः परिजहिरे ॥३२८५॥ 3285
 द्विस्तं वतर्वातीर्त्वा सर्वत्र जुडितेभवन् । अधिष्ठानभटा एव कुलशैला इवोद्धताः ॥३२८६॥
 ते लीक्षणीक्ष्णनरौ सोढारानिरुपचिरम् । बहुभिर्हतवन्तोऽन्यास्तत्र तत्राहवे हताः ॥३२८७॥
 'क्षतेषु युधि सर्वेषु विन्दामैर्मण्डलं निजैः । भूरेषु तत्र मार्ताण्डोऽप्यासीदविरलव्रणः' ॥३२८८॥
 रराजाजौ सञ्जपालिर्गर्वापालौ इतेषु यः । त्रिषु वाजिषु चतुर्थात्परानिर्नोपलक्षितः ॥३२८९॥

३२६६. ¹) Thus A; C supplements 'सञ्जपालादौः स्वं च'°. ३२६७. ²) Thus A; possible emendations would be विद्वन्-
 कात्प्रभोः or विगर्हकात्प्रभोः; C विचारकात्प्रभोः. ३२६९. ¹) Thus A; C प्रायोऽस्वाव'°.—²) Emended; A गच्छन्त्याङ्गां.
 ३२७१. ¹) Emended with C; A 'गहने'. ३२७२. ¹) Conjectural reading; A प्रार्थन-वरत्त्वयम्; C 'प्रार्थनः स वरत्त्वयम्'
 ३२७३. ¹) Thus A; C अनादयस्ये तस्य न बहुः अपि रक्षिणः. ३२७४. ¹)—²) Written by A₂ on new paper. ३२७५. ¹) Em-
 ended with C; A नोने. ३२७६. ¹) Thus A; C अतिमोपपत्तिं स्वास्थ्यमहेतुं मू°. ३२८४. ¹) Emended with C; A निःसीमः सै°.
 ३२८५. ¹) Emended; A 'अभिरे'. ३२८६. ¹) Thus corr. by a later hand from A; अधिष्ठानि यदा.—²) Emended with C;
 A इवेद्धताः. ३२८७. ¹) Emended with C; A वधुनिह°. ३२८८. ¹)—²) Written by A₂ on new paper. ३२८९. ¹) Em-
 ended; A सञ्जपालि°.—²) Emended; A गवपालः; cf. viii. 3322.—³) Emended; A वाजिपन्था; C वाजिपन्था°.

- 3290 तत्प्राथम्योपलब्धाभिर्जस्तदनुजः शिशुः । निताव विस्मयं श्रीराम्हासंस्मयमाह्वयान् ॥३२९०॥
 दक्षिणं दीर्घं तच्छक्ते यद्दामं कम्पमापते । महेमांस्तापवत्यर्कः कुर्याद्वरदाशिशुः ॥३२९१॥
 स भावन्वाजिनाराजदेकदोःस्फुरिताबुधः । सधूमदण्डो हावमिः सपक्षेवाविर्भ स्यतः ॥३२९२॥
 तं वैरितुमुने बाणमणभक्तेष्वही पुनः । इहावलोदयदाजी - - वावदपदतिः ॥३२९३॥
 वर्मगौरमभूच्छकादिन्वावातपीडितः । स विसंज्ञो शिष्यमभ्यासतनवाभ्यां विनिर्देतः ॥३२९४॥
 3295 कटके सर्वतो मष्टे मार्ताण्डप्रान्तान्तरे । विरोधवसाक्षि क्षिप्त्वा तं तावपासरतां ततः ॥३२९५॥
 तत्रस्थं - - भा क्षमाभूयस्वितः प्रयुक्तैर्बलैः । तावन्निः प्राप्यमन्वाभु डाभरं पिण्डितं व्यधात् ॥३२९६॥
 क्षमापाले विजयक्षेत्रं पाते मोदितवेदनः । सञ्जपालो लवन्त्यस्य वसतीर्निरहाहयत् ॥३२९७॥
 स तादृगपि भूपाले कुर्वे बक्रीकृतधुवि । अदरिद्रो गिरिद्रोणीभेणिभुसुलभाशनः ॥३२९८॥
 संवृत्तो निःसहायश्च परिमद्वहिकूनः । आपस्तुलमपाण्डित्यभूत्योपालम्भभाजनम् ॥३२९९॥
 3300 निरुक्तकशशाखोय क्षमापकोपकपेर्व्यधात् । निरातम्भतया - - स स्वशीर्षिकलार्थनाम् ॥३३००॥
 रङ्गादेवीतनूनानां ज्यायांसं गुन्हणाभिधम् । भीमांल्लोहरराज्येय क्षमावृषा सोभ्यषेचयत् ॥३३०१॥
 पदसमहायनो राजतनयः स वयोभिकान् । नृताकुरो जीर्णतरुनिवेशामजयहुनैः ॥३३०२॥
 अभिवेक्तुं सुतं देव्या यातायाः क्षमाभुजो व्यधुः । शिरःशोणाक्षमकिरणैश्चरणी यावकावगौ ॥३३०३॥
 तत्राभिविक्तो वल्लभाभुषावमदशोषिताम् । देवीभावाभिवेकार्थमिवातिश्रान्तयौमुचः ॥३३०४॥
 3305 भूवोपि राजवदनो विप्रवोस्पादनोस्तुकः । अमन्दमवचस्कन्व जयचन्द्रं नृपाश्रया ॥३३०५॥
 नागभ्रातृवृत्तहिता मार्गेरनुपवेशितः । पथाव्यसर्पिणीः सेनाः सोषधीस्तंकटध्वनि ॥३३०६॥
 गार्मिः परिभक्त्वानाननं तिष्ठन्दिनैस्ततः । नागभ्रातृसुतापण्यमदधाहोष्टकं मृधे ॥३३०७॥
 दुर्गमस्वादनाक्रान्तमन्यैर्वेगाव्यविह्व च । दग्धा च दिक्षापामं स निरगाहपुत्रिकमः ॥३३०८॥
 तथापि राजवदनो न शौर्यात्पर्यहीवत । न संदधे न चुक्रोध शक्यमस्य विनिर्गमम् ॥३३०९॥
 3310 अहम्यहनि क्षिमाभिः सेनाभिर्यपतवृषि । जयचन्द्रमुखाच्छदसुखान्यवधीभवत् ॥३३१०॥
 क्षमानावकोय निःसीमनखबाहुप्रसारणः । रणान्तरेव तं तीक्ष्णैर्गुह्यन्वस्तैरपातयत् ॥३३११॥
 तन्मुण्डगण्डलेखेन लुठता खण्डशः कृतः । क्षाटिति क्षुटितः स्वास्थ्यविट्प्यकुरणोन्मुखः ॥३३१२॥
 पृथ्वीहरकुलाच्छेदस्वच्छया मेदिनीपतिः । अवधील्लोठनमपि छन्दण्डप्रयुक्तिभिः ॥३३१३॥
 एकवारं वेष्टितोपि रक्षितस्त्रिलोकेन सः । भूमिभृतीतिपाशस्य निपातेवाभ्यवर्तत ॥३३१४॥
 3315 मल्लकोष्ठक्षुरजप्यसङ्खचन्द्रादयोभवन् । जीवन्मृताथ शान्ताथ दारिद्र्योपप्रवर्तिताः ॥३३१५॥

३२९०. ^१) Emended with C; A °दृष्टसङ्ख्य° ३२९२. ^१) Emended with C; A °दृष्ट-^२) Emended with C; A °प्राविश. ३२९३. ^१) Thus A; C तदन्वावृत्त°. ३२९४. ^१) Thus A; C कम्पमाहमा°. ३२९५. ^१) Emended with C; A कुञ्जो.—^२) Emended with C; A °अव-सुल°. ३३००. ^१) Thus A; C supplements तस्य. ३३०१. ^१) Emended; A °जीनाल्लो-^२)—^३) Written by A₂ on new paper. ३३०२. ^१)—^२) Written by A₂ on new paper. ३३०३. ^१) Emended with C; A °मुताव्यमानव°.—^२) Comp. viii. 2996. ३३०४. ^१) Emended; A स. ३३१०. ^१) Doubtful; thus C; A °लाव्यवचसीभवत्. ३३१२. ^१) Conjectural reading; A °विबोस्वदुतो°; C °विवास्वदुतो°. ३३१३. ^१) Emended with C; A °पक्षे.—^२) Comp. regarding this name the note to viii. 2496.—^३) Emended; A °छन्दण°. ३३१४. ^१) Emended with C; A °अवर्तिता. ३३१५. ^१) Thus A; misread °वृचन्मा° in R C; cf. सङ्खचन्द्र viii. 648.

अथिचिन्त्योच्चलक्षोणिभूतः प्राणान्विनश्वरान् । ऐश्वर्यैकविभूतत्वादिर्न्युद्व्यवस्थितौ ॥३३१६॥
 मण्डेभुमितकोद्यात्वं तस्यज्ञाजान्त्राग्रते । कुलोद्गहो विहितवाग्निसहदेवो व्यवस्थितिर्न् ॥३३१७॥ युग्मम् ॥
 सुक्याविहारं पैतृभ्यं पितुर्देवगृहवयम् । तत्कार्षेसिद्धपासादं परिपूर्णं व्यवधारुपः ॥३३१८॥
 स एव यामान्तंअपीमहापणसमर्पणैः । निर्दोषपारिवर्थादिहवाविधोद्यधीर्ध्वधात् ॥३३१९॥
 अवरोधेन्युवदनां मृतामुद्दिष्टं चन्दलाम् । प्रसन्नवापि मण्डेनभीर्हारेवारितातिभिः ॥३३२०॥ 3320
 सृष्टो नगरनिर्देशैः सोपि सूर्यमसीमठः । पूर्वाधिकोपगर्भेण तस्यैव निरमीयत ॥३३२१॥
 संजाते सञ्जपालस्य क्तो लोकान्तराभये । कम्पये निदधे रात्रा गय्यापालस्तदात्मजः ॥३३२२॥
 विपाकतुकुमारोपि दुःसहः क्षुण्णामवत् । विस्मारितः स सौम्येन शरत्त्रापुरिवेन्दुना ॥३३२३॥
 पीप्सोऽप्यहोवपिपमेवविशेषवृत्तेर्मोदये तटतरोस्तटिनीप्रवाहः ।
 पश्यन्नकाण्डतद्विवापतनेन नाशं नाशंसति स्वसलिलस्व विभूतिलाभम् ॥३३२४॥
 आ भिक्षुक्षपणाद्भोजभक्ष्णनादपि भुञ्जः । विधुरे कार्यभाराणां योभुदुदपुरः परम् ॥३३२५॥ 3325
 तस्य तस्मिन्पुत्रते क्षीणप्रक्षीणकण्टके । स धन्योऽनन्यसांमान्यमेमा ममयमाययौ ॥३३२६॥
 साम्यूलमायात्रिकतां नीत्वाभूनामवानिव । आर्पिपम्भधुरावहं जीवं यस्य मिजः कृतः ॥३३२७॥
 स जगज्जीवितेनापि रक्षणीयः क्षमापतिः । पदे पदे विपम्भमः प्रजोद्धरणधीरधीः ॥३३२८॥
 व्याधितस्व विनिद्रोपि संसङ्गान्मङ्गलेच्छुभिः । नान्तक्षणे तस्य पार्श्वोक्तज्ञोवाचलक्षुर्पः ॥३३२९॥
 विषमजस्यामात्यस्य स्वकर्णविपरीतता । तस्य कविस्तत्वं जाता जगज्जीवितदा भवे ॥३३३०॥ 3330
 भूभुजागपि मान्धातुमुत्तानां निभनेन वाः । दुःखं वनुः मजास्तासां समभावि तदा ह्यजम् ॥३३३१॥
 हैराभ्योपप्लुते राष्ट्रे नवस्य नृपतेरभूत् । अव्यारक्षं यस्ताभिर्ध्वं तस्य सर्वोभिषङ्गमित् ॥३३३२॥
 कालो बली व्यवहतेर्ननु तद्दशेन पूर्वापरावरणविस्मरणे न कस्य ।
 शक्तिः क्षितेर्नहनकर्मणि योग्यतायां निर्दोरणे मुरजितस्तु वराहताजाम् ॥३३३३॥
 नगराधिकृतो भूत्वा सुज्जेर्निर्वापिते पुरा । विदमकडां को देहस्याप्यवस्थां न्यवारयत् ॥३३३४॥
 भट्टः क्रयेषु दीज्जारम्भवहारोव्यवस्थया । निगृह्य तं भ्रष्टकार्यनिर्धितण्डः प्रवर्तितः ॥३३३५॥ 3335
 परिणीताङ्गनाशीलर्धशे गृहपतेरभूत् । दण्डप्रवृत्तिर्या तेन सा विचारं निवारिता ॥३३३६॥
 एकान्ततो हितो भूत्वा विद्यामेवं पुनर्व्यधात् । नगराधिकृतां लब्ध्वा स एव परिपीडनम् ॥३३३७॥
 बद्धाभिर्नैर्नकीभिश्च परिणीतगृहस्थितौ । संप्रयुक्तान्कथ्यमानान्दृष्टेनादण्डयद्भूम् ॥३३३८॥

३३१६. ¹)—¹) Written by A₃ on new paper.—²) Emended with C; A ऐश्वर्यैकं. ३३१७. ¹)—¹) Written by A₃ on new paper.—²) Emended; A° स्थितम्. ३३१८. ¹)—¹) Written by A₃ on new paper.—²) Emended with C; A स्वका; cf. viii. 248.—³) Emended with C; A पैतृभ्यम्.—⁴) Emended with C; A —वृषः. ३३१९. ¹) Emended with G (see. manu); A यामान्तं. ३३२०. ¹) Emended with C; A अवरोधेन्युवदनां. ²) Thus A, B, A₃ चन्दलाम्; C चन्दलाम्. ३३२१. ¹) Emended with G (see. manu); A सृष्टो नगरनिर्देश (वृष्टी written by A₃); cf. viii. 1193. 1328. ३३२२. ¹) Emended; A सौम्येन. ३३२३. ¹) Emended; A धन्यो मान्यसा. ३३२४. ¹) Thus A; perhaps read नीत्वाभूनां.—²) Emended with C; A आर्पिपम्भधु. ३३२५. ¹)—¹) Written by A₃ on new paper. ३३२६. ¹)—¹) Written by A₃ on new paper. ३३२७. ¹) Emended with C; A अव्यारक्षं. ३३२८. ¹) Emended with G (see. manu); A निर्दोरणे. ३३२९. ¹) Doubtful emendation; A प्रवर्तित; C प्रवर्तित. ३३३०. ¹) Emended; A वीडयद्. ३३३१. ¹) Emended with C; A° बद्धाभि —कीभिश्च.—²) Conjectural reading; A परि —तपु; C परिपीडनम्.

- किं वो --- 'लेशानां तुषाणाभिव चिन्तनैः । अङ्गोशलोभयोर्भूमिर्न तावत्परोमथत् ॥३३३९॥
- 3340 भिक्षुमङ्गार्जुनौ कालानुवृत्त्याभितर्तवानपि । नासौ जहौ स्वामिहितं न तौ --- ' नावधीत् ॥३३४०॥
अक्षीणस्यागदीनस्य विभूतिसमवेष्टभूत् । संस्कारौषधिकं नास्य पर्याप्तं निधने धनम् ॥३३४१॥
कृतज्ञतायां राक्षोभ्यत्पर्याप्तं किमुदीर्यताम् । यो जीवित इवानीतान्सर्वविभेजेनुजीविनः ॥३३४२॥
लोकान्तरातिथिं विज्ज्ञाभिधामुद्दिश्य बल्लभात् । धन्यस्य विज्ज्ञानावाह्यविहारारम्भकारिणः ॥३३४३॥
परलोकं प्रयातस्व निर्माणप्रतिपूरणम् । स्थितं व्यवस्थितेः कं च विनिवोगं चकार सः ॥३३४४॥ युग्मम् ॥
- 3345 भूभृत्कार्मिकतावाप्तकृतोत्प्रेकवासवैः । युदैकवृत्तिभिरपि प्रवृत्ते पुण्यकर्मणि ॥३३४५॥
विपक्षाणां सुभिक्षेण तुरुष्कविषयाभयात् । जन्मभूमेर्वृत्तये वैः कौर्याद्व्यज शिखितम् ॥३३४६॥
'येपि वृत्तिं विरोध्याजिव्यये सुस्सलभुभुजि । कलहावसरेष्वेव कश्मीरेषु प्रवेदिरे ॥३३४७॥
गेत्रे तेषां क्षत्रियाणां जातः कर्मलियानुजः । राजवीजी सङ्गिन्याख्यः प्रतिष्ठां स्वाख्ययाकरोत् ॥३३४८॥
वितस्तापुलिने बाणलिङ्गे तेन निवेशिते । जायते स्वर्धुनीरोधःसंप्रकटविमुक्तधीः ॥३३४९॥
- 3350 तदीयं च मठं चैव तपोधनविभूषितम् । रूढा निवर्तते रुद्रलोकालोकनकौतुकम् ॥३३५०॥
लोठनेन्यप्रतिष्ठानामधन्यद्रविणार्पणे । न तेनाद्यतने काले संरब्धं भुङ्क्वुदिना ॥३३५१॥
उदयस्य प्रिया चिन्ताभिधाना कम्पनायतेः । पुलिनोर्मी वितस्ताया विहारेण व्यभूषयत् ॥३३५२॥
पासादपञ्चकव्याजातद्विहारस्थितः करः । उदस्त इव धर्मेण मोक्षुङ्गाकुलिपञ्चकः ॥३३५३॥
सांघिविप्रहिको मङ्गुकाख्योलंकारसोदरः । समठस्याभवच्छः श्रीकण्ठस्य प्रतिष्ठया ॥३३५४॥
- 3355 मठावहारदेवौकोजीर्णोद्गारादिकर्मभिः । अनुजः सुमना नाम रित्नेहस्यासदनुताम् ॥३३५५॥
भूतेश्वरे मठं कृत्वा त्रिग्राम्यामप्यपाययत् । तोयं कनकवाहिन्या वितस्तायाश्च यः पितृन् ॥३३५६॥
प्रदेशे कश्यपागाराभिधाने नीलभूः सरित् । जीपीषयेव जाङ्गव्या यत्र पूर्वा दिशि गता ॥३३५७॥
उत्ताराय गवादीनां यः सेतुं तत्र बन्धयत् । निर्मेमे निर्मेतं कर्म संसारोत्तरणक्षमम् ॥३३५८॥
नगरेपि स्वनामाङ्गुष्ठाङ्गुणारकारिणा । मठो येन कृतोभट्टजटाधरबटाभयः ॥३३५९॥
- 3360 मग्नेश्वरं च सौवर्णमलसारं चकार यः । सोमतीर्थं तथा तोयोद्यानादुत्सोक्तितान्तिकम् ॥३३६०॥
अत्र क्षमाभुजो वंशे वंशौजस्यधनादिषु । सासूत्रत्वादभारत्वात् धनप्राणादिहारिणः ॥३३६१॥
कुल्यज्जवासनाध्यासासूयया वासवोपि वा । प्राधंशयद्विवो देवो मान्धातारं धराभुजम् ॥३३६२॥
अविभ्रुतमतिभृत्यान्कृत्यौजस्यवतोन्वहम् । रूढा ध्यातस्वमाहास्यवृद्धिस्तु प्रीयते नृपः ॥३३६३॥
कलशाभ्यापतेः प्राज्ञोपज्ञं भृत्योस्त्य रित्नेहः । कुर्वन्स्वर्णातपत्राणां प्रतिष्ठां श्रीनिकार्थभूत् ॥३३६४॥

३३३९. ^१) Thus A · C वी भवेद्विलेशानां. ३३४०. ^१) Thus R C; A₅ भिक्षुमङ्गार्जुनौ. —^२) —^३) Written by A₅ on new paper. —
^४) Thus A₅; C 'वृत्त्या भुत'. —^५) Emended; A स्वामिहितं. —^६) Thus A; C supplements तावपि. ३३४३. ^१) Doubtful emenda-
tion, A 'नामाख्य'. ३३४४. ^१) Emended with G (sec. manu); A निवर्तते. ३३४५. ^१) Emended with C; A तुरुष्कामिषया.
३३४६. ^१) —^२) Written by A₅ on new paper. ३३४७. ^१) —^२) Written by A₅ on new paper. ३३४९. ^१) Emended; A संरब्धे.
३३५०. ^१) Emended; A अनुजा. ३३५१. ^१) Emended; A त्रिग्राम्यामप्यपाययत्; or. वापिन लिपुत्तिग्राम्या वितस्ता पतिनेन पु
५. ७७. ३३५०. ^१) Emended; A वृद्धि. —^२) These two *pādas* and the following three verses are written by A₅
on new paper. ३३६०. ^१) Emended with C; A₅ B 'मलसार'. —^२) Emended; A₅ R 'द्यानामुद्योति'. ३३६१. ^१) Doubtful
emendation; A क्षमाभुजो. —^२) Emended; A 'स्वकाशरत्ना'. —^३) Emended; 'विहारिणः'. ३३६२. ^१) Emended with C; A
देवी. ३३६४. ^१) Thus corr. by A₁ from 'वर्ति'. —^२) Thus A; cf. vii. 528 ff.

स्वर्णपत्रं^१ सुरेश्वर्या शिवयोः समवेतयोः । सदीपाराधिकामवैशीमेति स्रष्टिकम् ॥३३६५॥ 3385
 बन्धोर्हिमाद्रेवेयितः सुताजामावरौ शिवौ । स्वर्णच्छन्नच्छलान्मेरुमूर्ध्नि^२ प्रातुमुपायतः ॥३३६६॥
 वहिष्य यद्विषधुषममात्मबोनिर्वग्धो मयाङ्गघटनं दयितेन गौर्याः ।
 सिद्धं तद्वत् ---^३ मुमयेति हेमच्छन्नच्छलाद्वरशधलितोमिच्छन् ॥३३६७॥
 छन्नं तत्र च रिन्हणन विहितं रौक्मं महद्भुक्तिमणीमेयोमन्त्रिर्मूर्ध्नि नञ्मधुनादधं परिभाजते ।
 सैव्येन भतजावपानजनुषा नष्टं ततः स्वाभिना प्राप्तं चक्रमवेक्षितुं स्वदक्षिणं भास्वानिवाभ्यागतः ॥३३६८॥
 तीर्थे मन्मथजित्स्वगन्धजह्वाज्योर्जिताचार्यके साधाराभरणं क्रियापरिणति स्वर्णतपत्रं प्रभोः ।
 भात्येकस्य शिखाहिफूत्कृतिबलद्रुक्ताभ्यरेणुपत्रं केशान्तस्थितमेवपार्श्वगतद्विष्टिण्डाभमन्थस्य च ॥३३६९॥
 सौवर्णद्रुहिण्डकपर्परपुरे संसूत्रिता छन्नकम्पाकोशस्य समुद्रकप्रतिकृतौ दीर्घार्धितं^४ बने ।
 सङ्गेनेवुकिरीटकैटभरिपुण्यामासितालक्रिया सद्रक्षाकरयोः पिधानकरणि स्वर्णतपत्रं गतम् ॥३३७०॥ 3370
 ने लोह्रमहीपालमन्त्रजायन्त भूभुजः । रत्नादेव्या गुणोदाराधत्वात्तद्वतुराः सुताः ॥३३७१॥
 गुल्फेनापरादित्यो राघवेणेव लक्ष्मणः । अभिजभाषः संवृद्धिं वर्तते लोह्रे भयन् ॥३३७२॥
 ललितादित्यदेवेन जयापीडो हि शरकः । भरतेनेव शत्रुघ्नः पाल्यमानः प्रवर्तते ॥३३७३॥
 पार्थिवारस्कराद्याह्नमस्काराद्यशस्करः । पञ्चमः क्षितिभृद्वर्यो बालातप इवोदितः ॥३३७४॥
 चपलैः शैशवाच्छदानुभावत्वात्सौष्ठवैः । लज्जितैर्ललितादित्यो भिस्तीरप्यार्द्रयत्यहो ॥३३७५॥ 3375
 दत्तरक्षाञ्जनं तावधरं गौरं तवाननम् । सवालतपभृङ्गाङ्गस्वर्णपङ्केरहायते ॥३३७६॥
 आलापास्तस्य माहात्म्यगर्भा बाल्यास्फुटा अपि । अमृतार्द्रा इवोद्यारा मथ्यमानस्य वारिधेः ॥३३७७॥
 महाभिजनसंजातो राजसूनुः स शैशवे । अभिधत्तेनुभावेन भव्येनागामि जृम्भितम् ॥३३७८॥
 अत्यक्षमण्डनशिखण्डिशिखोपि तोयस्पर्शासहाश्रितकलापिकलापभङ्ग्या ।
 बापीं निषीतसलिलो बलितं प्रयाति वेष्टोक्तभावमहिमा वरवर्णिभावः ॥३३७९॥
 वतसो मेभिलां राजलक्ष्मीः पसन्धिया समम् । संजाताः कमला चास्य कन्याः सस्कृत्यवृत्तयः ॥३३८०॥ 3380
 विनोदलीलोद्यावैभित्त्वकान्तैरपत्यकैः । विद्योतेतेनवद्यौ ती प्रावृट्पुष्पाकराविव ॥३३८१॥
 तीर्थावतनपूतेस्मिन्मण्डलेखण्डितैर्ययैः । रङ्गदेव्या पत्रं याता भाग्यभावं विभूतयः ॥३३८२॥
 कृतानुयात्रा सा दैववाग्वाह^५ क्षितिपाङ्गना । राजलक्ष्मीरिवाभाति राजसामन्तमन्त्रिमिः ॥३३८३॥
 सतीवेशे तीर्थसार्थास्त्यजन्त्यस्या निमज्जने । क्षानासक्तसतीमूर्तिस्पर्शानैत्सुक्यमञ्जसा ॥३३८४॥
 चित्रे कालिं च वावाह द्रष्टुं वृष्ट्युत्तरैः सदा । यत्प्रावृडिव ---^६ यं जीमूतैरनुगम्यते ॥३३८५॥ 3385

३३६५. ^१) Emended; A 'पत्रां. ३३६०. ^२) Thus A; C कल्याणमुवेति. —^३) The last *pāda* and the following verse written by A₂. ३३६८. ^४) Emended with C; A₂ R चक्रविभे. ३३६९. ^५) Thus A; C 'पत्रं. ३३७०. ^६) Thus A; C 'वितापे बने. ३३७१. ^७) Emended with C; A 'अनुरस्तुताः. ३३७३. ^८) Emended with C; A ललितादित्य. —^९) Emended with C; A पालमान. ३३७४. ^{१०}) The last two *pādas* and the following verse written by A₂ on new paper. ३३७५. ^{११}) Emended with C; A 'भृङ्गाङ्गस्वर्ण. ३३७७. ^{१२}) Emended; A बालास्फुटा. ३३८०. ^{१३}) Emended with C; A मेभिला; cf. viii. 3394, 3397. —^{१४}) Emended; A संजाता. ३३८१. ^{१५}) Doubtful emendation; A विद्योतेतवावद्यौ; C योतितावनवद्यौ. ३३८३. ^{१६}) Emended with C; A वावाहवि. —^{१७}) These two *pādas* and the first *pāda* of the following verse are written by A₂ on new paper. ३३८५. ^{१८}) Thus A; C supplements वैश्वेध.

- सा पार्थिवेषु तीर्थेषु ज्ञानाय प्रस्थिता ध्रुवम् । दिव्यैर्वर्षमिषासीर्षैः प्रादुश्येत तदीप्यया ॥३३८६॥
 अभ्रंलिहास्य च गिरीजं च कुलंकया मदीः । मृद्वङ्गी दुर्गमा मार्गे तीर्थोत्सुक्येन वेत्यसौ ॥३३८७॥
 खड्गहीभिः प्रतिष्ठाभिर्जीर्णैश्चरिष्य भीरवा । तथा चित्रं चतुरथा पशुर्दिहा विलङ्घिता ॥३३८८॥
 अथापि विश्वरत्नीरार्णवकान्तिच्छटाच्छलात् । यो भातीव ह्यभास्यतिसितश्वेताश्मनिर्गतः ॥३३८९॥
 3390 उपमन्योरुदय्याया शरिग्रोपव्रजापहः । यन्त्री रुद्रेभ्यो नाम्ना भीमान्कश्मीरभूषणम् ॥३३९०॥
 जगत्सौन्दर्यसारं स सस्वर्णमलसारकः । शान्तावसादपासादौदारस्य विहितस्तथा ॥३३९१॥
 सत्त्वानामिव भूत्यानां कोपीर्विकृते नृपे । उदम्बतीव शरणं सिन्धुर्हिमवतीव सा ॥३३९२॥
 स्थिरमखादे भूपाले निमहानुमहौ क्षणात् । भुभुजामपि संवृत्तावविच्छिन्नौ तद्दिश्या ॥३३९३॥
 सोमपालात्मजो भूमृदूपालः पापितस्तथा । मानिष्या मेनिलादेव्या विवाहेन महार्हताम् ॥३३९४॥
 उत्पत्तिर्भूमिद्वलमानुभवो न भूक्षा कस्याप्यहो व्यभिचरत्यनुभावभावः ।
 3395 तेजस्तमोविलुप्तनवतमुष्णभानोऽर्धं तदुत्थमकरोत्तमसोपि चक्रम् ॥३३९५॥
 भुवनानुत्साहाज्यमार्जने भुभुजामवत् । पातिमास्यं दृढं रत्नाक्रान्तसम्पण्डलावनिः ॥३३९६॥
 कटावां मेनिलादेव्यां परिणेतुरभूदपि । पिता वैमत्यमुत्सृज्य निर्व्याजं राज्यदायकः ॥३३९७॥
 राज्ञः प्राजिधरस्याजौ तरसा भुभुजोनुजः । वैरिभिर्निहतस्वाये वैरसंशोधनोद्यतः ॥३३९८॥
 रज्ञं शरणमेत्योद्यमानौत्कटघोषटोक्कचः । भेजे राज्यभ्रियं प्राप्य चित्रं राज्यभियं पराम् ॥३३९९॥ कुतकम् ॥
 3400 कृतसाहायकोमास्यै राज्ञः समक्षिमद्गदम् । राज्यात्प्राप्तं शंखानुदुर्गं पञ्चवटं नृपम् ॥३४००॥
 भलकृत्तत्त्वभावात्स्फारशानाम्बुनिर्भरात् । सरितं खड्गवर्ली च कुण्ठां विद्वेदिगोचराम् ॥३४०१॥
 द्वितीयस्योरशानुर्कीर्तिं निर्जबाधृजत् । देवप्रभाषाद्योपायमत्युग्रपुरमपरीम् ॥३४०२॥
 शीनोष्णधारणशशिद्योतकलोलितास्ततः । बहवो बाहिनीनाथाः प्रथामित्थं प्रपेदिरे ॥३४०३॥
 समाह्वयिष्यती राज्याभासेः प्राग्भुभुजो गता । तावत्येषामपराज्यस्य पञ्चविंशतिवत्सरे ॥३४०४॥
 3405 इवदृष्टमनन्यत्र प्रजापुण्यैर्महीभुजः । परिपाकमनोद्वल्यं स्वेयाः कल्पातिगाः समाः ॥३४०५॥
 अहोपि प्रवहस्त्वभावमशुनैराहवानमहमायते पावाम्भः । जयति ब्रह्मत्वमुदितोद्रेकेषु चावेमुषः ।
 कालस्यास्त्रालितप्रभावरमसं भाति प्रभुत्वेद्भुते कस्यामुष विधातृशक्तिघटिते मार्गे निसर्गः स्थिरः ॥३४०६॥
 प्रजाते व्यधिकेज्वर्यसमापट्कशते कलेः । कश्मीरेष्वास्त गोमन्दः पार्थानां सेवया नृपः ॥३४०७॥
 सूनूर्दामोदरोस्याव तस्य पत्नी यशोमती । गोमन्दोन्वस्तस्तुतोपि ततोतीत्य महीपतीन् ॥३४०८॥
 पञ्चविंशतमज्ञातानुपहामिजनामिधाम् । राजामवल्लवो नाम सूनुस्तस्य कुशस्ततः ॥३४०९॥

३३८६. ^१) Emended; A प्रस्थित. ३३९२. ^१) Emended with C; A सत्त्व. —^२) The last *pāda* and the following two verses written by A₃ on new paper. ३३९३. ^१) Emended; A₃ R C 'जगत्सौन्दर्य'. ३३९५. ^१) Emended with C; A उत्पत्तिर्भूमि. ३३९६. ^१) Emended; A 'मार्जनी'. ३३९९. ^१) Emended; A 'त्योद्यं पापीत्य'. ३४००. ^१) Emended; A राज्य. —^२) Doubtful emendation; A 'घटो'. ३४०२. ^१) The last *pāda* and the following verse written by A₃ on new paper. ३४०२. ^१) Doubtful emendation of G (*see, manu*); A 'कीर्तिर्विज'. ३४०३. ^१) Emended with C; A 'विश्वानु व'. ३४०६. ^१) Emended with C; A 'पावाम्भ'. ३४०८. ^१) Emended with C; A 'हानोदरस्याव'. —^२) Comp. यशोवर्ती 1. 70. —^३) Emended with C; A 'पत्नी'. ३४०९. ^१) Emended with C; A राजा बल्लवो; cf. अथानवल्लवो नाम i. 84.

ही खगेन्द्रसुरेन्द्राक्षयी पुत्रपौत्रावमुष्य तु । गोधरीयान्वकुलजः सुवर्णाक्षस्तदात्मजः ॥३४१०॥ 3410
 तज्जन्मा जयकोप्यासीत्पुनः शय्याः शचीवरः । अथाशीकोमनमृद्राक्षोऽपि प्रपितुष्यजः ॥३४११॥
 तज्जो जलोक्ताः सविन्धवो दामोदरस्ततः । तुल्यं वयोऽहं ह्युक्तायास्तुरुष्काभिजनोद्भवाः ॥३४१२॥
 अभिमन्युस्तृतीयोऽपि गोमन्धोऽपि विभीषणः । राजेन्द्रजिह्वावणश्च -- चः क्रमशोभवत् ॥३४१३॥
 भन्धो विभीषणः सिद्ध उल्लासश्च तदनु । पञ्चाशतो हिरण्याक्षहिरण्यकुलयोरभूत् ॥३४१४॥
 राजा वसुकुलस्तस्य सूनुः क्वातस्मिकोदितः । क्षितिमन्दो वक्राक्षज्जाह्नसुनन्दस्तदात्मजः ॥३४१५॥ 3415
 नरोन्धोक्षस्ततस्तस्माद्राज्ञा गोकर्णको नृपात् । तस्माज्जरेन्द्रादित्योभूत्सुनुरन्धयुधिष्ठिरः ॥३४१६॥
 तस्य प्राक्षिप्तो भूत्तैरन्याभिजनसंभवः । भूपः प्रतापादित्योभूज्जलोकोपि तदात्मजः ॥३४१७॥
 तुष्ठीनि मिःसुते तज्जो विजयोन्धकुलोद्भवः । जयेन्धेस्य सुतेपुत्रे सचिवः संधिमानभूत् ॥३४१८॥
 युधिष्ठिरस्य पौत्रेण भूपादित्यात्मजम्नना । श्रीमिषवाहनेनापि गौमन्धेऽपि सुते ॥३४१९॥
 ..... ॥

ततः प्रवरसेनोन्धस्तोरमाणात्मजः क्षितिम् । तेभ्यो हिरण्यभातृव्यस्तस्य पुत्रो युधिष्ठिरः ॥३४२०॥ 3420
 ततो नरेन्द्रादित्यश्च रणादित्यश्च भूपतिः । क्रमाद्भूतां तत्पुत्रो विक्रमादित्यभूपतिः ॥३४२१॥
 बालादित्यश्चोदभवद्रणादित्यस्य नन्दनः । बालादित्यस्य जामाता ततो दुर्लभवर्धनः ॥३४२२॥
 सूनुर्दुर्लभकस्तस्य चन्द्रापीडोभवस्ततः । तारापीडोऽनुजन्मा च मुक्तापीडोऽपि चानुजः ॥३४२३॥
 भूपावास्तां कुवलयापीडो वैमानुरोऽपि च । वज्रादित्यः सुतो राक्षो मुक्तापीडस्य तत्सुतौ ॥३४२४॥
 पृथिव्यापीडसंग्रामापीडावपु नृपोभवत् । जयापीडोऽपि मन्त्री च जज्जः पुत्रावपि क्रमात् ॥३४२५॥ 3425
 ललितापीडसंग्रामापीडौ ज्येष्ठात्मजस्ततः । श्रीचिष्यटजयापीडः कल्पपालपुत्रोभवत् ॥३४२६॥
 अभिचारेण न हत्वा सांमत्वादितरेतरम् । उत्पलाधैरसंघातराज्यैस्तन्मातुलैः कृतः ॥३४२७॥
 भानुः पुत्रोजितापीडो जयापीडस्य तत्पदे । अनङ्गापीडनामा च संग्रामापीडस्ततः ॥३४२८॥
 तमुत्पाट्योत्पलापीडोऽस्याजितापीडनन्दनः । अवन्तिवर्मा भूरेण न विचार्याथ मन्त्रिणा ॥३४२९॥

३४१०. ¹) The last three *pādas* and the following verse are no longer found in A as the upper portion of fol. 327 has broken off; the text is given from R G.—²) Emended with C; R G (*prima manu*) सुवर्णाक्षस्तदा³); cf. i. 97.
 ३४१२. ¹) Emended; R C °वो; the upper strokes of the letters are not legible in A. ३४१३. ²) Thus A; C पितानुवौ क्रमादपि. ३४१४. ³) Here the name of NANA is omitted.—⁴) Emended; A उत्पलाक्षश्च.—⁵) Thus A; doubtful.—⁶) Emended; A हिरण्याक्षोहिरण्यकुलोद्भवः. ३४१५. ¹) C inserts here two *pādas* श्रीमिहिरकुलो राजा वक्राक्षस्तदात्मजः.—²) Emended; A क्षितिमन्दो वक्राक्षज्जाह्नः. ३४१६. ¹) Emended; A तुष्ठीने; cf. ii. 11.—²) Emended; A जयेन्धेस्य—पुत्रे; C जयेन्धेस्तत्सुतोऽपि. ३४१९. ¹) Thus A; but compare ii. 145 ff.—²) Emended with C; A गोमन्धोऽपि सुते.—³) After this verse C inserts the following: ततः प्रवरसेनोन्धः क्वातस्मिकोदितः ॥ तत्सुतुश्च हिरण्योभूत् पालवक्षितिमन्दः । तामुत्पाट्योत्पलापीडोऽस्याजितापीडनन्दनः ॥ One verse containing the names of PRAVARASENA I., HIRANYA and MĀTRIGUPTA appears to have been omitted here by A. ३४२०. ¹) The remaining portion of this verse, the following verse and the first *pāda* of verse 3422 are no longer found in A, as the upper portion of fol. 327 has broken off; the text is given from R G.—
 ३४२१. ¹) Thus C; R पुत्रो विधिराह, corr. sec. manu as above; G पुत्रायुधिष्ठिराह. ३४२२. ¹) Thus C R; G तद्वच विक्रमादित्यवर्धनः. ३४२३. ¹) Thus R; G °त्ववोदभवत्.—²) Emended with R G; A °दित्यश्च. ३४२४. ¹) Thus C; R G °पीडस्य; in A three *akṣaras* after पुत्रा have become illegible. ३४२५. ¹) Emended with C; A जयजपुत्रावपि. ३४२६. ¹) Emended with C; A °पीडवोद्भवः. ३४२७. ¹) Emended with C; A सन्ध्या. ३४२९. ¹) Here ends the text of A at the foot of fol. 327 rev., the last leaf of the MS. being lost. The text of the remaining verses is given from R G.

- 3430 नतोत्पलस्य विदधे साक्षाज्ये सुखवर्मजः । भूरः शंकरवर्मा स गोपालस्तस्य चात्मजः ॥३४३०॥
 रथागृहीतः माभूच्च तद्वाता संकटाभिधः । सुगन्धाख्या तयोर्माता तां विनाहंवाय भुमुजम् ॥३४३१॥
 भूरवर्मप्रणमारे पार्ये तन्निप्रदातवः । चक्रुर्निजितवर्मजं ततस्तस्व^१ च तत्क्रमात् ॥३४३२॥
 चक्रवर्मा भूरवर्मा चेति निजितवर्मजः । विहिता बहुशो राज्ये तस्तस्मै^२ शोभुवर्धनः ॥३४३३॥
 तदन्तरे लम्हराज्ये मन्त्री व्यापाय तं नृपम् । चक्रवर्मण्यतीतेष पापी पार्यात्मजः क्रमात् ॥३४३४॥
 3435 उन्मत्तावन्तिवर्मासीतत्पुत्रे भूरवर्मणि । राज्याद्भेदं विजैयते राज्ये मन्त्री यशस्करः ॥३४३५॥
 प्रवितृव्यात्मजस्तस्य वर्णतस्तनयोनौ तम् । राज्ये वक्राकृतिप्रामस्तस्थौ निष्पाटय तं ततः ॥३४३६॥
 अमात्यः पर्वगुप्ताख्यो राज्यं ब्रह्मेण लम्बवान् । क्षेमगुप्तः हृतोस्यासीदभिमन्यौ तदात्मजे ॥३४३७॥
 ज्ञान्ते मात्रा पाल्यमाने नन्दिगुप्ते च तत्सुते । ततस्त्रिभुवने भीमगुप्ते च कूरचेष्टया ॥३४३८॥
 पौत्रे तथैव निहते स्वयं दिहाख्यया कृतम् । राज्यं संग्रामराजोपि भ्रातृव्योन्ते नृपः कृतः ॥३४३९॥
 3440 हरिराजानन्तदेवावास्तां तस्यात्मजौ ततः । कलशोनन्ततनयः क्रमाद्भूपौ तदात्मजौ ॥३४४०॥
 उभापुत्कर्षहर्षाख्यावपि निष्पाटय भूपतिम् । हर्षदेवं तमुहामविक्रमोनन्यवंशजः ॥३४४१॥
 भ्रातुः पुत्रस्य दिहाया जस्तराजस्य नमृतः । मल्लामिधानादुज्जुतो भूपतामुखलोभजत् ॥३४४२॥
 ब्रह्मेण तं हतवतां भृश्यानामपतस्ततः । शङ्कराजान्वनामाभुङ्गुख्यः क्षणिको नृपः ॥३४४३॥
 गर्गेण निहते तस्मिन्सल्लहो^३ हैमातुरोप्यभूत् । तस्योच्चलमहीभर्तुर्भाता निर्वध्य तं बली ॥३४४४॥
 3445 मुस्तलाख्योपशीद्राज्यं माह्लिहचलसोदरः । विरक्तैः पाटिते तस्मिन्नाज्याद्भूयैर्नृपः कृतः ॥३४४५॥
 षण्मासान् हर्षभूभर्तुनप्रा भिक्षाचराभिधः । पुनर्निर्वास्य तं प्राप्तराज्ये मुस्तलभूभुति ॥३४४६॥
 क्रमात्तुल्यैर्भिधैर्भूराज्योद्देजिते हते । लवण्यान्निजिलास्तं च^४ हत्वा भिक्षाचरं नृपम् ॥३४४७॥
 सुतः सुस्तलभूभर्तुः संग्रह्यप्रतिमक्षमः । नन्दवन्मेदिनीमास्ते जयसिंहो महीपतिः ॥३४४८॥
 गोदावरी सरिदिबोसुमुलैस्तरङ्गैर्वक्त्रैः स्फुटं सपदि सप्तभिरापतन्ती ।
 भीकान्तिराजविपुलाभिजनाब्धिमध्यं विभ्रान्तये विशति राजतरङ्गिणीयम् ॥३४४९॥

^१ इति श्रीमहाकविश्रीकल्हणकृतायां राजतरङ्गिण्यामष्टमस्तरङ्गः^१ ॥

समाप्तेषं राजतरङ्गिणी

कृतिः श्रीमहामात्यचण्णकप्रभुसूनुर्महाकवेः कल्हणस्य ॥

३४३०. ^१) The last two *pādas* are found in the above form in C; in R G they are added *sec. manu*, being probably copied from C. ३४३१. ^२) Emended with C; R G विनाहंवाय. ३४३२. ^३) Thus R G; cf. v. 287 ff.; C सतः वायस्ततः क्रमात्. ३४३३. ^४) These two *pādas* and the first half of the following verse are omitted in C.—^५) Thus R; G - - - - - ३४३४. ^६) Thus C R (*sec. manu*); G R (*prima manu*) सोमगुप्तः. ३४३५. ^७) Emended; R G C निहिते.—^८) Emended; R G राज्ये; C कृते; राज्ये. ३४३६. ^९) Emended; R G C नलो; R (*sec. manu*) सलो. ३४३७. ^{१०}) Thus R; G लोस्ते च; C लोस्तेच. ३४३८. ^{११}) Emended; R G C भीकान्तं; comp. vii. 1285. *Colophon*. ^{१२})—^{१३}) This part of the *Colophon* is not found in G.

CORRIGENDA AND ADDENDA.

Contd. Roma.

१. १०. For स्कन्धावारे read स्कन्धावारे, adding note: ¹) Emended; A स्कन्धावारे.
१. १०१. ¹) For A, भूमेन्दरो read A, भूमेन्दरो.
१. ११५. For स्वाधुमीकृतं read स्वाधुमीकृतं.
१. १. For ललनापुं read ललनापुं.
१. ४४. For वीक्षमापाय read वीक्षमापाय.
१. ११५. For संवत्तिनिक्षिप read संवत्ति निक्षिप.
१. १००. For जरट read जरट, adding note: ¹) A जरट.
१. १०१. To पुरुषावतः add note: Subhāshitāvall, 361, reads पुरुषावतः.
१. ४११. To निवधस्त्रिपथ add note: Subhāshitāvall, 579, reads निवधस्त्रिपथ
To जगत्तिनिपथ add note: Subhāshitāvall, 579, reads जगत्ति निपथ.
४. ११५. For वीथ read वीथ.
To पराधकरणाव add note: Subhāshitāvall, 3133, reads जगत्तिनिपथ.
४. १४८. For अधिभवंस्तं read अधिभवंस्तं.
४. ११४. To न्कालेतिवालो add note: Subhāshitāvall, 3023, reads न्कालेति वाली.
४. ४१८. ¹) For A, वेत्त, A, वेत्त read A, वेत्त, A, वेत्त.
४. ४११. For नुत्तन्व read नुत्तन्व, adding note: ¹) Emended; A नुत्तन्व.
५. ११५. For सत्कर्मजन्मसु read सत्कर्म जन्मसु.
५. ११५. For वर्षे एकोनपदे read वर्षे एकोनपदे.
५. १११. For शिभिवन् read शिभिवन्.
५. १४५. For नुत्तन्व read नुत्तन्व.
५. ११५. ¹) For वराहमन् read वराहमन्.
५. १११. To कमलुकाविधान add note: Comp. the name of the Shāhiya King Kamālā, Alberdān's Indica (transl. by Sachau) ii, 13.
५. १११. For नहका read नहका.
५. ११५. For नुत्तन्व read नुत्तन्व.
५. १०५. For भीषक read भीषक.

Contd. Roma.

१. १८. For लनार्थवत् read लनार्थवत्, adding note: ¹) Emended; A लनार्थवत्.
१. १४५. For लन read लन.
१. १४५. For काश्मीरिकावत् read काश्मीरिकावत्.
१. ११०. For स्वप्नापुनोन्मत्त read स्वप्नापुनी भक्त.
१. ४१५. For स्कन्धावारे read स्कन्धावारे, adding note: ¹) Emended; A स्कन्धावारे.
१. ४१०. For वेत्तनिपथवत् read वेत्तनिपथवत्.
१. ४८५. For निषट्टेदे read निषट्टेदे.
१. ४८८. To कीर्तिस्त्रिपथपुरा add note: ¹) Thus A; perhaps read कीर्तिस्त्रिपथपुरा; comp. viii, 588.
१. ४१०. For काहवाट read काहवाट.
१. ४११. For न्कालेतिवालो read न्कालेतिवालो.
१. ४११. ¹) For A, प्रथममे read A, प्रथममे.
१. ४११. For पक्षमधिभिवन् read पक्षमधिभिवन्.
१. ८०४. To स्मृतिरवः add note: Subhāshitāvall, 3132, reads निषट्टेदे.
To विष्वा स्त्रिपथ add note: Subhāshitāvall, 3132, reads वेत्तः वेत्त.
१. ८४५. For जरट read जरट, adding note: ¹) A जरट.
१. ८८५. For कोपाकृते read कोपाकृते.
१. ८१५. For नुत्तन्व read नुत्तन्व.
१. ८१०. For विरलापुं read विरलापुं.
१. ८०५. For काश्मीरिकावत् read काश्मीरिकावत्, omitting note.
१. १००८. For काश्मीरिकावत् read काश्मीरिकावत्, omitting note.
१. १०११. For नुत्तन्व read नुत्तन्व.
१. ११११. For संवत्तिनिपथवत् read संवत्तिनिपथवत्.
१. ११०५. For काश्मीरिका read काश्मीरिका, omitting note.
१. ११८५. For स्कन्धावारे read स्कन्धावारे, adding note: ¹) Emended; A स्कन्धावारे.

CORRIGENDA AND ADDENDA.

Canto. Verse.

७. १४७. For गजहालीच^० read गजहालेच^०, adding
note: ^१) Emended; A "हालीच".
७. १४८. For चर्वर्कालु लोविच^० read चर्वर्कालुलोविच^०.
७. १४९. For मृत्तुनिषा^० read मृत्तुनिषा^०.
८. १४४. For "स्कन्धाचारि" read "स्कन्धाचारि", adding
note: ^१) Emended; A "स्कन्धा".
८. १८९. For वेचासी read वेचासी^१, adding
note: ^१) Emended; A वेचासी.
८. १९०. For हम्ब read हम्ब.
८. २०५. For तेजवी योविच^० read तेजवीयोविच^०.
८. २८०. For काश्मीरिका^० read काश्मीरक^०, omitting
note.
- For पादवः read पादवः.
८. १०१. For "तालासीवाच" read "तालाविवाच"
८. १११. १११. For काश्मीरिका^० read काश्मीरका^०, omitting
note.
८. १००८. For "कान्वयुखरे" read "कान्वयुखरे".
८. १०५५. For स्कन्धाचार read स्कन्धाचार^१, adding
note: ^१) Emended; A स्कन्धाचार.

Canto. Verse.

८. १०८४. For "मिहिकास्थान" read "मिहिकास्थान".
८. ११४८. For काश्मीरके^१ read काश्मीरिक, omitting
note.
८. ११९८. For राकासजजनात् read राकासजजनात्.
८. १२४५. For निजमयाः read निजमयीः.
८. १०१५. For क्वीतीरसा^० read क्वीतीरसा^०.
८. १०४१. For "क्वीटिचरी" read "क्वीटिचरी".
८. ११११. For संस्तम्भेन^० read संस्तम्भेन^०, omitting
note.
८. १०४८. ^१) For PRITHVIMARI's read PRITHVIMARA's.
८. १०५०. For काश्मीरका^१ read काश्मीरिका, omitting
note.
८. १०११. ^१) For सारसा read सारसा.
८. ११०१. For "संस्तम्भ" read "संस्तम्भ", omitting
note.
८. ११८१. For हम्बुच^० read हम्बुच^०.

N.B.—Some letters, especially Y and F, have occasionally broken in the printing.

बोर सेवा मन्दिर

पुस्तकालय

काल नं० 954.61 STE
लेखक Stein, M. A.
शीर्षक Kalhana Rajatarangini
खण्ड 4525 क्रम संख्या
